

သုတံဃိလက္ခဏံ နိဗ္ဗာန်သေဝီ နိဗ္ဗာန်သေဝီ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁-မြဟ္မဇာလ သုတ္တ-ပရိဗ္ဗာဇက ကထာ

၁။ ဘန္တေကဿပ၊ အရှင်မဟာကဿပ၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤမြဟ္မဇာလသုတ်ကို။ မေ-မယာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သမ္ဗုဒ္ဓါ၊ မှ။ “ဣလည်းဟူ”။ ဧဝံ-ဧကေန အာကာရေန၊ တခုသော အခြင်းအရာ အားဖြင့်။ “တခုသော အကြောင်းဖြင့်၊ လည်းဟူ”။ သုတံ-ဥပလက္ခိတံ၊ မှတ်လိုက်ရ၏။ (ဤကား ဧဝံသဒ္ဓါကို အာကာရယူ၍ ယောဇနာသော အနက်တည်း)။ ဘန္တေကဿပ။ပ။ ဣဒံ သုတ္တံ၊ ကို။ မေ-မယာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သမ္ဗုဒ္ဓါ၊ မှ။ ဧဝံ-ဣမိနာ ဝုစ္စမာနနယေန၊ ဤသို့ ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ အစရှိသည်ဖြင့် ဆိုလတ္တံ့သော နည်းအားဖြင့်။ သုတံ-ဥပလက္ခိတံ၊ မှတ်လိုက်ရ၏။ (ဤကား ဧဝံ သဒ္ဓါကို နိဒဿနယူ၍ ယောဇနာသော အနက် တည်း) ဘန္တေကဿပ။ပ။ ဣဒံ သုတ္တံ၊ ကို။ မေ-မယာ၊ သည်။ ဘဂ

(၄) သုတ်သီလက္ခန္ဓာ ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ဝတော၊ ဧ၊ သမ္ဗုခါ၊ မှ၊ ဧဝံ၊ ဘုရားဟောကိုသာလျှင်။ သုတံ-
ဥပလက္ခိတံ၊ မှတ်လိုက်ရ၏။

အမှာ ဤ တတိယနည်း၌ ဧဝံ သဒ္ဓါသည် အဝဓာရဏ
အနက် ရှိ၏။ ဧဝံသဒ္ဓါသည် “ဧဝံ မေ သုတံ”
ဟူသော ပါကျ၌ အာကာရ၊ နိဒဿန၊ အဝဓာရဏ၊ ဤသုံးပါး
သော အနက်တို့၌ ဖြစ်သင့်၏။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ ဆရာ
သည်။ ။ “သွာယမိဓ အာကာရ၊ နိဒဿနာ ဝဓာရဏေသု
ဒဋ္ဌဗ္ဗော” ဟု ဆိုသတည်း။ ထိုသို့ အဋ္ဌကထာ၌ ဆိုသောကြောင့်
အဋ္ဌကထာပါဠိနှင့် အညီ သဒ္ဓါကို သုံးနည်း ယောဇနာ
သတည်း။ ဤသုံးပါးသော အနက်ကား မေ-သဒ္ဓါကို မယာ ယု၍
ယောဇနာသော အနက်တည်း။

ဘန္တေကဿပ။ပ။ ဣမဿ သုတ္တဿ၊ ဤမြဟ္မဇာလသုတ်ကို။
(ဘာဝသာဓန အယှဉ် ဆဋ္ဌိကံတည်း)။ ဘဂဝတော၊ ဧ၊ သမ္ဗု
ခါ၊ မှ၊ ဧဝံ-ဧကေန အာကာရေန၊ ဖြင့်။ မေ-မမ၊ ဧ၊ သုတံ-ဥပ
လက္ခိတံ၊ မှတ်လိုက်ရခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဧ၊ တနည်းကား၊
ဧဝံ-ဣမိနာ ဝုစ္စမာနနယေန၊ ဤသို့ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ အစရှိသည်
ဖြင့်ဆိုလတ္တံ့ သောနည်းဖြင့်။ မေ-မမ၊ ဧ၊ သုတံ-ဥပဓာရဏံ၊ သည်။
ဟောတိ၊ ဧ၊ တနည်းကား၊ ဧဝံ၊ ဘုရားဟောတော်မူတိုင်းသာ
လျှင်။ မေ-မမ၊ ဧ၊ သုတံ-ဥပဓာရဏံ၊ ဆောင်လိုက်ရခြင်းသည်။
ဟောတိ၊ ဧ။

အမှာ ဤအနက်ကား မေ-သဒ္ဓါကို မမ ယု၍ ယောဇနာ
သော အနက်တည်း။ “ဧဝံ မေ သုတံ” ဟူသော
ဝါကျ၌ မေ-သဒ္ဓါသည် မယာ၊ မမ၊ ဤ အနက် နှစ်ပါး၌
ဖြစ်သင့်၍ သုတ သဒ္ဓါသည် ကမ္မ သာဓန၊ ဘာဝ သာဓန၊
ဤသာဓန နှစ်ပါး၌ ဖြစ်သင့်၏။ မေ-သဒ္ဓါသည် မယာ-ဟူသော
အနက်၌ ဖြစ်သည်ရှိသော် သုတသဒ္ဓါသည် ကမ္မသာဓန၌ ဖြစ်၏။
မေ-သဒ္ဓါသည် မမ-ဟူသော အနက်၌ ဖြစ်သည်ရှိသော် သုတ
သဒ္ဓါသည် ဘာဝသာဓန၌ဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ “မေ

သဒ္ဓဿ ဟိ မယာတိအတ္ထေ သတိ ဧဝံ မယာသုတံ သောတ
ဒွါရာနုသာရေန ဥပဓာရိတန္တိ။ မမာတိ အတ္ထေ ဧဝံ မမ သုတံ
သောတဒွါရာနုသာရေန ဥပဓာရဏန္တိ ယုဇ္ဇတိ” ဟု ဆိုအပ်
သတည်း။ သုတသဒ္ဓါ၏ ကမ္မသာဓနဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကို ရည်၍
သုတံကို “ဥပဓာရိတံ” ဟု အဋ္ဌကထာ ဆရာဖွင့်သတည်း။ သုတ
သဒ္ဓါ၏ တာဝသာဓန၌ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကို ရည်၍ သုတံကို
“ဥပဓာရဏံ” ဟု အဋ္ဌကထာဆရာ ဖွင့်သတည်း။

ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရာဇဂဟံ
ရာဇဂဟဿ၊ ရာဇဂြိုဟ် ဖြစ်၏။ အန္တရာစ၊ အကြား ဌလည်း
ကောင်း။ နာဠန္ဒိ-နာဠန္ဒာယ၊ နာဠန္ဒမြို့၏။ အန္တရာစ၊ အကြားဌ
လည်းကောင်း။ မဟတာ၊ ဂုဏ်အားဖြင့်မြတ်သော “ဂုဏ်အား
ဖြင့် ကြီးသောလည်းဟူ”။ တနည်းကား၊ မဟတာ၊ အရေအတွက်
အားဖြင့်များသော။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊
ကွ။ ပဉ္စမတ္ထေဟိ၊ ငါးခုသင်္ချာ အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု
သတေဟိ၊ ရဟန်းအရာတို့နှင့်။ (ဤကား သဒ္ဓတ္ထတည်း) ပဉ္စမတ္ထေ
ဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ၊ ရဟန်းငါးရာတို့နှင့်။ (ဤကား အဓိပ္ပာယ်ထွ
တည်း)။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပဋိပန္နော၊ အခွန်ရှည်သော ခရီးကို
သွားတော်မူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပြီ။

အမှာ အန္တရ သဒ္ဓါနှင့် ယှဉ်ခြင်းကြောင့် “ရာဇဂဟံ၊
နာဠန္ဒိ” ဟူသော ဤနှစ်ပုဒ်၌ ဒုတိယာ ဝိဘတ်
သည် သာမိအနက်၌ဖြစ်၏။ အနန္တရသဒ္ဓါ သည်လည်း “အန္တရံ
မဇ္ဈဝတ္ထုည၊ ခဏောကာသောမိဟေတုသု။ ဗျဝဠာနေ ဝိနဠေစ၊
ဘေဒေ ဆိဒ္ဓေ မနယျပိ” ဟု အဘိဓာန် အနေကတ္ထ ဝဂ်၌
လာသောကြောင့် အလယ်၊ အဝတ်၊ ပုဆိုး၊ တပါး၊ တခဏ၊
အခွင့်၊ အပိုင်း အခြား၊ အကြောင်း၊ အကြား၊ ပျက်စီးခြင်း၊
အထူး၊ အပေါက်၊ စိတ်၊ ဤတဆယ့်နှစ်ပါးသော အနက်၌ ဖြစ်၏။
ထိုတဆယ့်နှစ်ပါးသော အနက်တို့တွင် “ဤအန္တရာစ ရာဇဂဟံ”
ဟူသောပါဠိ၌ အကြားဟူသော အနက်၌ဖြစ်၏။ ထိုသို့ ဒုတိယာ

(၆) သုတ်သီလက္ခန္ဓာ ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ဝိဘတ်သည် သာမိအနက်၌၊ အန္တရာသဒ္ဓါသည် အကြားဟူသော အနက်၌ဖြစ်ခြင်းကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ သွာယမိခ ပိဝရေ ဝတ္တတိ။ တသ္မာ ရာဇဂဟဿ စ နာဠန္ဒာယ စ ပိဝရေတိ ဝေမေတ္တ အတ္ထော ဝေဒိတဗ္ဗော” ဟု ဆိုသတည်း။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်နှင့် နာဠန္ဒ မြို့ကား တယူဇနာခြား၏။ မဟတာ၌ မဟန္တသဒ္ဓါသည် ဥတ္တမ၊ ဗဟုတ္တ၊ ဤအနက်နှစ်ပါး၌ ဖြစ်သင့်၏။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ “ဂုဏ မဟတ္ထေနာပိ မဟတာ သင်္ချာ မဟတ္ထေနာပိ မဟတာ” ဟု ဆိုသတည်း။ “မဟတာစ ဘိက္ခုသံသေန သဒ္ဓိ” ဟူ၍သာ မဆိုမူ၍ များ၏ဟူပြီ။ အဘယ်မျှလောက် များသနည်းဟု သူမေး ဖွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ ထိုရဟန်း၏ အရှေ့အတွက်ကို ပြုလို၍ “ပဉ္စမတ္ထေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ” ဟု ဆိုပြန်သတည်း။

* သုပ္ပိယော၊ သုပ္ပိယအမည်ရှိသော ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗ္ဗိဇ သည်လည်း။ (ခေါ်ကား အနက်မရှိ။ ပဒုပုရဏသာတည်း။ ပိသဒ္ဓါ ကား သမ္ပိဏ္ဏန အနက် ရှိ၏)။ ရာဇဂဟံ ရာဇဂဟဿ၊ ၏။ အန္တရာစ၊ ၌လည်းကောင်း။ နာဠန္ဒ-နာဠန္ဒာယ၊ ၏။ အန္တရာစ၊ ၌လည်းကောင်း။ အန္တေဝါသိနာ၊ တပည့်ဖြစ်သော။ “အနီး၌ ကျင် လည်သော တပည့်ဖြစ်သော၊ လည်းဟူ”။ မြဟ္မဒတ္ထေန၊ မြဟ္မဒတ် အမည်ရှိသော။ မာဏဝေန၊ လှလင်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အဒ္ဓါန မဂ္ဂပဋိပန္နော၊ အခွန်ရှည်သောခရီးကိုသွားသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပြီ။ (ဟောတိ၌ တိဝိဘတ်သည် ဤအရာ၌ အပ္ပကအားဖြင့် အတိတ ကာလ၌ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ “မဂ္ဂပဋိပန္နော အဟော သိ။ အတိတကာလတ္ထော ဟိ ဧတ္ထ ဟောတိ သဒ္ဓေါ” ဟု ဆို သတည်း။)။ တတြ တသ္မိံ မဂ္ဂေ၊ ထိုခရီး၌။ (ဘာသတိ၌ စပ်)။ တနည်းကား၊ တတြ တေသု ခ္ဋိသု ဇနေသု၊ ထိုနှစ်ယောက်သော သူတို့တွင် (သုဒိကား နိပါတ်မျှသာ အနက်မရှိ)။ သုပ္ပိယော၊ သုပ္ပိယအမည်ရှိသော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗ္ဗိဇသည်။ အနေက ပရိ ယာယေန၊ များစွာသော အကြောင်းဖြင့်။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား ၏။ အဝဏ္ဏံ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း စကားကို။ ဘာသတိ၊ ၏။ ဓမ္မဿ၊ ၏။

အဝဏ္ဏံ၊ ကို။ ဘာသတိ၊ န။ သံဃဿ၊ န။ အဝဏ္ဏံ၊ ကို။ ဘာသတိ၊ ဆို၏။ သုပ္ပိယဿ၊ သော။ (ပန-သဒ္ဓါကား ဝိသေသတ္ထ ဇောတက နိပါတ်ပုဒ်တည်း)။ ပရိဗ္ဗာဇကဿ၊ ပရိဗ္ဗိဇ၏။ အန္တေဝါသီ၊ သော။ မြဟ္မဒဇတ္တာ၊ မြဟ္မဒတ်အမည်ရှိသော။ မာဏာဝေါ၊ လုလင်သည်။ ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဟ-အက္ခရာကား နိပါတ်မျှသာတည်း)။ ဥဘော၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ တေအာစရိယန္တေဝါသီ၊ ထိုဆရာတပည့်တို့သည်။ အညမညဿ၊ တယောက်သည် တယောက်နှင့်။ ဥဇုဝိပဇ္ဇနိကဝါဒါ၊ ဖြောင့်ဖြောင့် ဆန့်ကျင်သော စကားရှိကုန်သည်။ “စဉ်းငယ်မျှ မခတ်မိသော စကား ရှိကုန်သည်လည်းဟူ”။ ဟုတ္တာ၊ ဤ။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။* ပိဋ္ဌိတော ပိဋ္ဌိတော၊ နောက်မှနောက်မှ။ အနုဗန္ဓာ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ သို့လည်း။ ပိဋ္ဌိတော ပိဋ္ဌိတော၊ မှ။ အနုဗန္ဓာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

၉၂။ အထ၊ ထိုသို့ ဆရာတပည့် နှစ်ယောက် အစဉ်လိုက်သော အခါ၌။ (ခေါ်ကား နိပါတ်မျှသာတည်း)။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အမ္ဗလဋ္ဌိကာယံ၊ တံခါး၏အနီး၌ နုပျိုသော သရက်ပင်ရှိသော ဥယျာဉ်၌။ ရာဇာဂါရကေ၊ မင်း၏ကစားရာဖြစ်သော စရပ်၌။ “မင်းကွန်း၌ လည်းဟူ”။ ဧကရတ္ထိဝါသံ၊ တည၌နေခြင်းသို့။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ သဗ္ဗိံ၊ ကွ။ ဥပဂဋ္ဌိ၊ ကပ်လေ၏။

အမှာ အထကား ဥပဂဋ္ဌိ၌ ကပ်ရာ ကာလကို ပိုင်းခြားသော အဝဓာရဏ ဖြစ်သောကြောင့် ကာလန္တရာ ဝစ္ဆေဒ ဝိသယာဓာရမည်၏။ အမ္ဗလဋ္ဌိကာယံ ကား ကစားရာ အရပ်ထူးကို မမှတ်သေးသောကြောင့် သာမညာဓာရ မည်၏။ ရာဇာဂါရကေကား ကပ်ရာအရပ်ထူးကို မှတ်သော အာဓာရ ဖြစ်သောကြောင့် ဒေသန္တရာ ဝစ္ဆေဒ မည်၏။ ဤသို့ အာဓာရ သုံးပါး၏ အနက်ထူးကိုမှတ်လေ။ ပ။

* တကြာဝိ၊ ထိုအမ္ဗလဋ္ဌိကာ အမည်ရှိသော ဥယျာဉ်၌လည်း။ (သုဒ္ဓိကား နိပါတ်မျှသာတည်း)။ ပ။

(၈) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော် နိဿယသစ်

၄။ အထခေါ၊ ထိုဆရာတပည့်နှစ်ယောက် အစဉ်လိုက်သော အခါ၌။ သမ္ပဟုလာနံ၊ များစွာကုန်သော။ ရတ္တိယာ၊ ည၌၌။ ပစ္စ။ သ သမယံ၊ မိုးသောက်သော အခါ၌။ ပစ္စုဋ္ဌိတာနံ၊ အိပ်ရာမှ ထကုန် သည်ဖြစ်၍။ မဏ္ဍလမာဠေ၊ စည်းဝေးရာအရပ်၌။ သန္နိသိန္နာနံ၊ အညီအညွတ် ထိုင်ကုန်ထသော။ သန္နိပတိတာနံ၊ အညီအညွတ် စည်းဝေးကုန်ထသော။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ အယံ သံခိယဓမ္မော၊ ဤစကားပြောဟောခြင်း သဘောသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ကိ ဥဒပါဒိ၊ အဘယ်သို့ ထင်ရှားသနည်းဟူမူကား။ (ပုစ္ဆာထည့် ပါ)။ အာဂုသော၊ တို့။ အစ္စရိယံ၊ အံ့ဖွယ်ရှိစွာကား။ အာဂုသော၊ တို့။ အတ္တတံ၊ မဖြစ်ဖူးသောသဘောရှိသည် ဖြစ်စွာကား။ (ဤနှစ် ပုဒ်ကား အံ့ဖွယ်ဖြစ်စေသော သဘောကို ပြတတ်သောပုဒ်တည်း။ အဓိပ္ပာယ်အထူးမရှိ၊ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ “ဥဘယမေတံ ဝိမှယသေဝ ဝေဝစနံ” ဟု ဆိုသတည်း။)။ ဇာနတာ၊ သတ္တဝါ တို့၏အလိုကို အနုသယကို သိတော်မူတတ်ထသော။ တနည်းကား၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏ် အစရှိသည်တို့ဖြင့် သိတတ်ထသော။ တနည်းကား၊ သုံးပါးကုန်သော ဝိဇ္ဇာဉာဏ်တို့ဖြင့် သိတော်မူ ကသော။ တနည်းကား၊ အလုံးစုံသော တရားတို့ကို သိခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်ဖြင့် သိတော်မူတတ်ထသော။ ပဿ တာ၊ အလုံးစုံသော ဧညယုဓမ္မတို့ကို ဉာဏ်တည်းဟူသော မျက်စိ ဖြင့် မြင်တော်မူတတ်ထသော။ တနည်းကား၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်ဖြင့် မြင်တော်မူတတ်ထသော။ တနည်းကား၊ အလုံးစုံသော အာရု တို့၌ ပိတ်ပင်ခြင်းမရှိသော သဗ္ဗညုတဉာဏ်တည်းဟူသော မျက်စိ ဖြင့် မြင်တော်မူတတ်ထသော။ အရဟတာ၊ ကိလေသာတည်းဟူ သောရန်သူတို့မှဝေးတော်မူတတ်ထသော။ တနည်းကား၊ သံသရာ တည်းဟူသော စက်၏ အကန့်ကို ဖျက်ဆီးတော် မူပြီးထသော။ တနည်းကား၊ မြတ်သော အလှူကို ခံတော် မူထိုက်ထသော။ တနည်းကား၊ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ မကောင်းမှုကို ပြုတော်မူ ထသော။ သမ္ပာသမ္ပုဒ္ဓေန၊ မဖောက်မပြန် မိမိအလိုလိုသာလျှင်

အလုံးစုံသော တရားတို့ကို သယမ္ဘူ ညွှန်ဖြင့် သိတော်မူပြီးထ
သော။ တေနဘဂဝတာ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါ
တို့၏။ နာနာမိမုတ္တိကတာ၊ အထူးထူးသော နှလုံးသွင်းခြင်းရှိ
သည်၏အဖြစ်ကို။ ယာဝစအပရိစ္ဆေဒေန၊ အာရုံအားဖြင့် အပိုင်း
အခြားမရှိသော။ သဗ္ဗညုတညဏေန၊ ဖြင့်။ သုပ္ပဋိဝိဒိတာ၊ အကြွင်းမဲ့
သိပြီ။

အမှာ ယာဝသဒ္ဓါကား အပရိစ္ဆေဒ အနက်၌ဖြစ်၏။ ထို
ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ “တေန သုပ္ပဋိဝိဒိတာယ
အပ္ပမေယျံ ဒသေတိ” ဟု ဆိုသတည်း။ ဣဒံသဒ္ဓါကား နိပါတ်မျှ
သာတည်း။ စသဒ္ဓါကား ပဒါလင်္ကာရတည်း။ ။ အဘယ်သို့လျှင်
သိတော်မူသနည်းဟု သူမေးဖွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှါ
“အယံဟိ” အစရှိသောပါဠိကိုမိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား။

* ဟိကထံ သုပ္ပဋိဝိဒိတာ၊ အဘယ်သို့ အကြွင်းမဲ့ သိတော်မူ
သနည်းဟူမူကား။ သုပ္ပိယော၊ သော။ အယံပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။
ပ။ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ သို့လည်း။ ပိဋိတော ပိဋိတော၊ မှ။ အနုဗန္ဓာ၊
ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုပ္ပဋိဝိဒိတာ၊ ၏။
အယံ သံခိယဓမ္မော၊ ဤစကား ပြောဟောခြင်း သဘောသည်။
ဥပပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ (ဤသို့ အောက်ပါဠိတို့ကိုယူ၍ ယော
ဇနာ)။

၄။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တေသံ ဘိက္ခုနံ၊
တို့၏။ ဣမံသံခိယဓမ္မံ၊ ကို။ ဝိဒိတွာ၊ သိတော်မူ၍။ ယေန ဒိသာ
ဘာဂေန၊ အကြင်အရပ်မျက်နှာအဖို့ဖြင့်။ သော မဏ္ဍလမာဠော၊
ထိုစည်းဝေးရာ စရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိတဗ္ဗော၊ ကပ်အပ်၏။ တေန
ဒိသာဘာဂေန၊ ဖြင့်။ မဏ္ဍလမာဠံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏။
[(ဤအနက်ကား ယေနာတိ ယေန ဒိသာဘာဂေန သော ဥပ
သင်္ကမိတဗ္ဗော ' ဟူသော အဋ္ဌကထာ ပါဠိနှင့် အညီတည်း)။
တနည်းကား၊ ယေန ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ မဏ္ဍလမာဠော၊
သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေနတတ္ထ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ (ဤအနက်

ကား “ဘုမ္မတ္ထေဝါ ဧကံ ဓာရဏံ ဝစနံ ယသ္မိံ ပဒေသေ သော
မဏ္ဍလမာဠော တတ္ထ ဂတော” ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဠိနှင့်အညီ
တည်း)။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်ပြီး၍။ ပညတ္ထေ၊ ခင်းအပ်ပြီးသော။
အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသိဒိ၊ ထိုင်တော်မူ၏။ နိသဇ္ဇခေါ၊ ထိုင်တော်
မူပြီး၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုကို။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်
မူ၏။ ကိံ အာမန္တေသိ၊ အသို့ ခေါ်တော်မူသနည်း ဟူမူကား။
ဘိက္ခုဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ ဧတရဟိ၊ ယခုငါလာသောအခါ၌။
ကာယ၊ အဘယ် မည် သော။ က ထာယ၊ စကားကြောင့်။
တုမှ၊ တို့သည်။ သန္ဓိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကြကုန်သည်။ အတ္ထနု၊ ဖြစ်
ကုန်သနည်း။ ဤအနက်ကား “ကာယနုတ္ထာတိ ကတမာယနု
ကထာယ သန္ဓိသိန္နာဘဝတ္ထာတိ အတ္ထော” ဟူသော အဋ္ဌကထာ
ပါဠိနှင့်အညီတည်း။ ကာယနုတ္ထကို ကာယအနုတ္ထဟု ပုဒ်ဖြတ်)။
တနည်းကား၊ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ၌။ ကာယ၊ သော။ ကထာယ၊
ဖြင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤစည်းဝေးရာစရပ်၌။ သန္ဓိသိန္နာ၊ ကုန်သည်။ ဘဝတ္ထ၊
ကုန်သနည်း။ (ဤအနက်ကား “ကာယနေတ္ထ ဟုရှိသောပါဠိနှင့်
အညီတည်း။ ကာယနုတ္ထဟု ပုဒ်ဖြတ်။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌
“ကာယနေတ္ထာတိပိ ပါဠိ။ တဿာ ကတမာယနု ဧတ္ထာတိ
အတ္ထော” ဟု ဆိုသတည်း)။ သန္ဓိပတိတာ၊ တပေါင်းတည်း နေ
ကုန်သည်။ အတ္ထနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ ဝိပုကတာ၊
အပြီးသို့မရောက်သေးသော။ အန္တရာကထာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၏အကြား
အကြား၌ဖြစ်သောစကားသည်။ ကာစပန၊ အဘယ်စကားနည်း။
ဗနည်းကား၊ ဝေါ၊ တို့၏။ ကာစပန၊ အဘယ်မည်သော။ အန္တရာ
ကထာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၏အကြား၌ဖြစ်သော စကားသည်။ ဝိပုကတာ၊
အပြီးသို့မရောက်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ ၏။ ဧဝံ၊
ဤသို့။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္ထေ၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်။
တေဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ကုန်၏။
ကိံ အဝေါစုံ၊ ကုန်သနည်းဟူမူကား။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣ
မဏ္ဍလမာဠော၊ ဤစည်းဝေးရာစရပ်၌။ ရတ္ထိယာ၊ ၏။ ပစ္စု၊ သသမယံ၊

မိုးသောက်သော အခါ၌။ ပစ္စုပဋိတာနံ၊ ထကုန်သည်ဖြစ်၍။ သန္တိ
သိန္နာနံ၊ အညီအညွတ်နေကုန်ထသော။ သန္တိပတိတာနံ၊ တပေါင်း
တည်း စည်းဝေးကုန်ထသော။ အမှောက်၊ ငါတို့၏ တို့အား၊ လည်း
ဟူ။ အယံ သံခိယဓမ္မော၊ သည်။ ဥဒပါဒါ၏။ ကိ ဥဒပါဒါနည်း။
အာဝုသော၊ တို့။ အစ္ဆရိယံ၊ အံ့ဖွယ်ရှိစွတကား။ အာဝုသော တို့။
အတ္တုတံ၊ မဖြစ်ဖူးသော သဘောသည် ဖြစ်စွတကား။ ဇာနတာ၊
သဗ္ဗညုတဉာဏ်ဖြင့် ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို သိတော်မူတတ်ထ
သော။ ပဿတာ၊ သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တည်း ဟူသော မျက်စိဖြင့်
ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို မြင်တော်မူတတ်ထသော။ အရဟတာ၊
မြတ်သော အလှူကို ခံတော်မူထိုက် ထသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊
မဖောက်မပြန် မိမိအလိုလို အလုံးစုံသော တရားတို့ကို သယမ္ဘူ
ဉာဏ်ဖြင့် သိတော်မူပြီးထသော။ တေနဘဂဝတာ၊ သည်။ ယာဝ
စ အပရိစ္ဆေဒေန၊ အာရုံအားဖြင့် အပိုင်းအခြား မရှိသော။ သဗ္ဗ
ညုတဉာဏေန၊ ဖြင့်။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ နာနာဓိမုတ္တိကတာ၊ အထူး
ထူးသော နှလုံးသွင်းသည်၏ အဖြစ်ကို။ သုပ္ပဋိဝိဒိတာ၊ အကြွင်းမဲ့
သိတော်မူပြီ။ (ယာဝသဒ္ဓါကား နိပါတ်ပုဒ် ဖြစ်သောကြောင့်
“နိပါတာ အနေကတ္တာ” ဟူသော ပရိဘာသာနှင့်အညီ အပရိ
မာဏ အနက်ရှိ၏။ ဣဒံကား နိပါတ်မျှသာတည်း။ စ-ကား ပဒါ
လင်္ကာရဟည်း)။ ဟိ ကထံ ဝိဒိတာ၊ အဘယ်သို့ သိသနည်းဟူမူ
ကား။ (အကြွင်းအနက်တူပြီ)။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဟိကား နိပါတ်မျှ
သာတည်း။ ဟမေကို ဟဇ္ဇမေဟု ပုဒ်ဖြတ်)။ ဥဘော၊ နှစ်ယောက်
ကုန်သော။ ဣမေ အာစရိယန္တေ ဝါသီ၊ ဤဆရာ တပည့်တို့သည်။
အညမညဿ၊ တယောက်သည် တယောက်နှင့်။ ဥဇုဝိပစ္စနိက
ဝါဒါ၊ ဖြောင့်ဖြောင့် ဆန့်ကျင်သော စကားရှိကုန်သည်။ တနည်း
ကား၊ စင်စစ်ဆန့်ကျင်သောစကားရှိကုန်သည်။ တနည်းကား၊ စဉ်း
ငယ်မျှမခပ်မိသော စကားရှိကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ပိဋိတော ပိဋိ
တော၊ နောက်မှနောက်မှ။ ဘဂဝန္တံ၊ သို့။ အနုဗန္ဓာ၊ အစဉ်လိုက်
ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခုသံဃဉ္ဇ၊ သို့လည်း။ ပိဋိတော

(၁၂) သုတ်သီလက္ခန္ဓာ ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ပိဋိတော၊ မှ။ အနုဗန္ဓာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္တဝါနံ၊ တို့၏။ နာနာမိမုတ္တိကတာ၊ ကို။ သုပ္ပဋိဝိဒိဟာ၊ ၏။ အယံ သံခိယဓမ္မော၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။ (ဤသို့ အောက်ပါဠိကို ယူ၍ ယောဇနာ)။ ပ။ ဘန္တေ၊ ရား။ နော၊ တို့၏။ အယံ ခေါ်အန္တရကထာ၊ ဤကမ္မဋ္ဌာန်း အကြား အကြား၌ ဖြစ်သော စကားသည်။ ဝိပူကတာ၊ အပြီးသို့ မရောက်သေး။ အထ၊ ထိုသို့ မရောက်သေးသောအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အနုပ္ပတ္တော၊ လျှောက်ပတ်စွာ ရောက်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ကုန်၏။ နိဒါန်းစကား ပြီးပြီ။

၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အပရေ၊ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်။ မမံဝါ၊ ငါ၏မူလည်း။ အဝတ္ထံ၊ ကဲ့ရဲ့စကားကို။ “ကျေးဇူးမဲ့ကို၊ လည်းဟူ”။ ဘာသေယျံ၊ ဆိုကုန်ရာ၏။ (မမံကား သာမိအနက်၌ ဒုတိယဝိဘတ် သက်သည်။ ဝါ သဒ္ဓါကား ဓမ္မသံဃာတို့ကို ဆည်းသော သမုစ္စယ ဝိကပ်အနက်ရှိ၏။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ “တတ္ထ မမန္တိ သာမိဝစနံ၊ မမာတိ အတ္တော။ ဝါ သဒ္ဓေါ၊ ဝိကပ္ပနတ္တော” ဟုဆို သတည်း)။ ပ။ တတြ၊ ထိုကျေးဇူးမဲ့ကို ဆိုကုန်သောသူတို့၌။ တုမေဟိ၊ တို့သည်။ အာသာတော၊ အမျက် ထွက်ခြင်းကို။ နကရဏီယော၊ မပြုအပ်။ အပ္ပစ္စယော၊ နှလုံး မသာယာခြင်းကို။ နကရဏီယော၊ အပ်။ စေတသော၊ စိတ်၏။ အနဘိရဒ္ဓိ၊ မနှစ်သက်ခြင်းကို။ နကရဏီယာ၊ အပ်။

အမှ။ အာသာတော၊ အပ္ပစ္စယော၊ အနဘိရဒ္ဓိ၊ ဤသုံးပုဒ်ကား အမျက်ကို ဟောသော သဒ္ဓါချည်းတည်း အနက်အထူးမရှိ။ ဒေသနာ ဝိလာသအားဖြင့် ဘုရားသခင်ဟောတော်မူသတတ်။ ။ သဗ္ဗညုတဘုရားသည် အမျက်ကို မပြုအပ်ဟု မိန့်တော်မူချေပြီ။ အမျက်ကို ပြုချေသော် အဘယ်အပြစ်သည် ဖြစ်ရာ သနည်းဟု တပည့်တော်တို့ ယုံမှားသက်ဝင်ဖွယ်ရှိ၍ အမျက်ကို ပြုခြင်း၌ အပြစ်ကို ပြတော်မူလို၍ “မမံဝါ ဘိက္ခဝေ။ ပ။ တေန အန္တရာယော”

ဟူသောပါဠိကိုမိန့်တော်မူသတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား အနက် အချို့တူပြီ။ပ။

တကြ၊ထိုကဲ့ရဲ့သောစကားကို ဆိုကုန်သောသူတို့၌။ တုမော့ တို့သည်။ ကုပိတာဝါ၊ အမျက်ထွက်ကုန်သည်မူလည်း။ စေအသယ ထ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ကုန်အံ့။ အနတ္တမနာဝါ၊ နှလုံးမသာကုန်သည် မူလည်း။စေအသယထ၊ ကုန်အံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့အမျက်ထွက်ကုန်သည် နှလုံးမသာကုန်သည်။ သန္တေသု၊ ကုန်သော်။ တေန၊ထိုသို့အမျက် ထွက်ခြင်း နှလုံးမသာခြင်းဖြင့်။ “ထိုသို့ အမျက်ထွက်ခြင်း နှလုံး မသာခြင်း ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ လည်းဟူ”။ တုမှာကံယေဝ၊ တို့၏သာ လျှင်။ အန္တရာယော၊ ပထမဈာန်အစရှိသည်ကိုရခြင်း၏အန္တရာယ် သည်။ အသဘဝေယျ၊ ရာ၏။

အမှာ ဤသို့ ဒုတိယနည်းဖြင့် အမျက်ထွက်ခြင်း၌ အပြစ် ကို ပြတော်မူလို၍ တတိယနည်းဖြင့် အမျက်ထွက် သည်ရှိသော် ကောင်းသောစကား မကောင်းသော စကားမျှကို လည်း မှတ်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြတော်မူလို၍ “မမံဝါ တိက္ခဝေ” အစရှိသောပါဠိကို မိန့်တော်မူသတည်း။ ထို ပါဠိ၏ အတ္ထကား ရှေ့နှင့်တူသည် များ၏။

• တကြ၊ ထိုသို့ကဲ့ရဲ့စကားကို ဆိုကုန်သော သူတို့၌။ တုမော့ သင်တို့သည်။ ကုပိတာဝါ၊ ကုန်သည်မူလည်း။ စေအသယ၊ ကုန်အံ့။ အနတ္တမနာဝါ၊ ကုန်သည်မူလည်း။ စေအသယထ၊ ကုန်အံ့။ ဧဝံ၊ ဤအမျက်ထွက်ခြင်း နှလုံးမသာယာခြင်း ရှိသည်။ သန္တေသု၊ ရှိကုန် သော်။ တုမော့တို့သည်။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ သုဘာသိတံဝါ၊ ကေဒ်းသောစကားကိုလည်းကောင်း။ ဒုဗ္ဘာသိတံဝါ၊ မကောင်း သောစကားကိုလည်းကောင်း။ အာဇာနေယျာထ အပိန၊ သိနိုင် ရာကုန်အံ့နည်း။ “သိနိုင်ရာကုန်အံ့၊ သော်လည်းဟူ”။ န အာဇာ နေယျာထ၊ မသိနိုင်ကုန်ရာ။ (“န အာဇာနေယျာထ”ကား အ မိပ္ပုယံ ဖြောင့်စေခြင်းငှါ ပါဠိသေသထည့်သည်)။ ဣတိ သို့။ အ ဝေါ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ (“နောဟေတံ ဘန္တေ”ဟူသောပါဠိကို

ကား ထိုသို့ ကောင်းသော စကားကို သိနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကို ပယ်ခြင်းငှါ ဆိုသတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား)။ ဘန္တေ၊ အရှင် ဘုရား။ ဧတံ၊ ထိုသို့ ကောင်းသောစကား မကောင်းသောစကား ကိုသိနိုင်ခြင်းသည်။ နောဟိ ဟောတိ၊ မဖြစ်။

အမှာ ဤကဲ့ရဲ့သော စကားကို ဆိုရာ၌ အမျက်ထွက်ခြင်း ဖြစ်ရာသည်၏အဖြစ် အမျက်ထွက်ခြင်းကို ပြုသည် ရှိသော် အပြစ်ဖြစ်ရာသည်၏ အဖြစ်ကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ၌ ကဲ့ရဲ့ စကား ကျေးဇူးမဲ့ စကားကို ဆိုရာ၌ ကျင့်အပ်သော အရာကို ပြတော်မူလို၍ “မမံဝါ ဘိက္ခဝေ” အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်တော် မူပြန်သတည်း။ ပါဠိ၏အနက် အချို့တူပြီ။

* တကြ၊ ထိုသို့ကျေးဇူးမဲ့စကားကိုဆိုရာ၌။ ဝုဗ္ဗေဟိ၊ တို့သည်။ အဘူတံ၊ မဟုတ်မမှန်သည်ကို။ အဘူတတော၊ မဟုတ်မမှန်သော အားဖြင့်။ ဣတိပိ ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဖြင့်လည်း။ ဧတံ၊ ဤစကား သည်။ အဘူတံ၊ မဟုတ်။ ဣတိပိ ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဖြင့်လည်း။ ဧတံ၊ သည်။ အတန္တံ၊ မမှန်။ ဧတံဓမ္မဇာတံ၊ ဤတရားသဘော သည်။ အမေသု၊ တို့၌။ နတ္ထိစ နတ္ထိဝေ၊ မရှိသလျှင်ကတည်း။ ဧတံ ဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ အမေသု၊ တို့၌။ ပန ဧကန္တေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ နဝိဇ္ဇတိဧဝ၊ ထင်ရှားမရှိသလျှင်ကတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နိဗ္ဗေဋ္ဌေ တဗ္ဗံ၊ ပယ်ဖျောက်အပ်၏။

အမှာ “ဣတိပေတံ အဘူတံ။ ဣတိပေတံ အတန္တံ” ဤနှစ် ဝါကျကား အနက်အတူမရှိ။ ဒေသနာ ဝိလာသ တည်း။ “နတ္ထိ စေတံ အမေသု။ နစပနေတံ အမေသု ဝိဇ္ဇတိ” ဤ ဝါကျလည်း အနက်တူ၏။ ဒေသနာဝိလာသသတည်း။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ “ဧတ္ထစ ဒုတိယံ ပဒံ ပဌမဿစ၊ စတုတ္ထဉ္စ တံတိ ယဿ ဝေဝစနန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗံ” ဟူ၍ ဆိုသတည်း။ ဤကဲ့ရဲ့စကားကို ဆိုရာ၌လည်း သည်းခံရာသောလက္ခဏာကိုပြုပြီး၍ ချီးမွမ်းစကား ကို ဆိုရာ၌ ပြအပ်သော အခြင်းအရာကို ပြတော်မူလို၍ “မမံဝါ

ဘိက္ခဝေ အစရှိသော ပါဠိကိုမိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား အချို့ရှေ့နှင့် တူပြီ။

ဝဏ္ဏော သဏ္ဌာနရူပေသု၊ ဇာတိစ္ဆပီသု ကာရဏေ။

ပုဇာဏေစ ပသံသာယံ၊ အက္ခရေစ ယသေ ဂုဏေ။

ဟု အဘိဓာန် အနေကတ္ထ ဝဂ်၌ လာရကား ဝဏ္ဏသဒ္ဓါသည် သဏ္ဌာန်ဟူသောအနက် အဆင်းဟူသောအနက်၊ အမျိုးဟူသော အနက်၊ အရေဟူသောအနက်၊ အကြောင်းဟူသော အနက် အတိုင်းအရှည် ဟူသောအနက်၊ ချီးမွမ်းခြင်း ဟူသော အနက်၊ အက္ခရာဝဏ္ဏဟူသောအနက်၊ အကျော်အစော ဟူသော အနက်၊ ဂုဏ်ဟူသောအနက် ဤဆယ်ပါးသောအနက်၌ဖြစ်၏။ လိုဆယ်ပါး ကုန်သော အနက်ဟူ၍ ဤဝဏ္ဏံ ဘာသေယျံ ဟူသော ပါဠိ၌ ချီးမွမ်းခြင်း ဟူသော အနက်၊ ဂုဏ်ဟူသော အနက်၊ ဤအနက် နှစ်ပါးသင့်၏။ ထိုကြောင့် “ဝဏ္ဏံ၊ ချီးမွမ်းစကားကို။ ဘာသေယျံ၊ ဆိုကုန်ရာ၏။ တနည်းကား၊ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကို။ ဘာသေယျံ၊ ချီးမွမ်း ကုန်ရာ၏”။ ဤသို့နှစ်နည်း ယောဇနာလေ။

၆။ တတြ၊ ထိုချီးမွမ်းစကားကိုဆိုရာ၌။ “ထိုသို့ ချီးမွမ်းစကား ကိုဆိုသောသူတို့၌၊ လည်းဟူ။ တုမှေဟိ၊ တို့သည်။ အာနန္ဒော၊ နှစ် သက်ခြင်းကို နကရဏီယော၊ မပြုအပ်။ သောမနဿံ၊ ဝမ်းမြောက် ခြင်းကို။ နကရဏီယံ၊ အပ်။ စေတသော၊ စိတ်၏။ ဥပ္ပိလာဝိတတ္ထံ၊ နှစ်လိုခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ နကရဏီယံ၊ အပ်။ (ချီးမွမ်းစကား ကို ဆိုရာ၌ နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို မပြုအပ်ဟူပြီ။ နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်ခြင်းကိုပြုသော် အဘယ်အပြစ်သည် ဖြစ်ရာသနည်းဟု သူဗေဒဗျာဒိဏ်တို့ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှါ “မမံဝါ ဘိက္ခဝေ” ဟု သော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ပါဠိအနက် ရှေ့နှင့်တူပြီ)။ တတြ၊ ထို ချီးမွမ်းစကားကိုဆိုရာ၌။ တုမှေဟိ၊ တို့သည်။ အာနန္ဒော၊ နှစ်သက် သောစိတ်ရှိကုန်သည်။ စေအဿထ၊ အကယ်၍ဖြစ်ကုန်အံ့။ သုမနာ၊ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိကုန်သည်။ စေ အဿထ၊ ကုန်အံ့။ ဥပ္ပိလာ ဝိတာ၊ နှစ်လိုသောစိတ်ရှိကုန်သည်။ စေအဿထ၊ ကုန်အံ့။ ဧဝံ၊

ဤသို့ဖြစ်ကုန်သည်။ သန္တေ သု ရှိကုန်သော်။ တေန၊ ထိုသို့နှစ်သက်
ဝမ်းမြောက်ခြင်းကြောင့်။ တုမှံယေဝ၊ ထို၏သာလျှင်။ အန္တရာ
ယော၊ ပထမဈာန် အစရှိသည်တို့၏ အန္တရာယ်သည်။ အဿ
ဘဝေယျ၊ ရာ၏။

အမှာ ရာဂနှင့်စပ်သောနှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကိုရည်၍
“တုမှံယေဝဿ တေန အန္တရာယော” ဟူသော
စကားကိုမိန့်သတည်း။ ဘုရားဟူသောအသံ တရားဟူသော အသံ
သံသာဟူသောအသံတို့ကို ကြား၍ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်း ဖြစ်
သည်ကိုရည်၍ မဆို။ ဤသို့ ချီးမွမ်းသောအရာ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း အရာ
တို့၌ “မမံဝါ ဘိက္ခဝေ။ ပ။ အပိနု တုမေ သုဘာသိတံ ဒုဗ္ဘာသိတံ
အာဇာနေယျာထ” ဟုတတိယဝါရသည် လာသကဲ့သို့ “မမံဝါ
ဘိက္ခဝေ။ ပ။ တတြစေ တုမေ အဿထ အာနန္ဒိနော ဝါ အတ္တမနာ
ဝါ အပိနု တုမေ ပရေသံ သုဘာသိတံ ဝါ ဒုဗ္ဘာသိတံ ဝါ အာဇာ
နေယျာထ” ဟူ၍ တတိယဝါရသည် မလာ။ ထိုသို့ မလာသော်
လည်း အနက်အားဖြင့်လာသည်သာလျှင်တည်း။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌ
ကထာ၌ “တတိယဝါရော ပန ဣမ အနာဂတောပိ အတ္တတော
အာဂတောယေ ဝါ တိ ဝေဒိတဗ္ဗော” ဟုဆိုသတည်း။ ဤသို့နှစ်
သက်ခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ပြုရာ၌ အပြစ်ကို မိန့်တော်မူပြီ။ ထိုသို့
နှစ်သက်ခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို မပြုသည်ရှိသော် အဘယ်သို့
ကျင့်ရသနည်းဟု စောဒနာဖွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို ဖြေတော်
မူလို၍ “မမံဝါဘိက္ခဝေ။ ပ။ အမေသု” ဟူသော ပါဠိကို မိန့်တော်မူ
သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား တူသည်များပြီ။

တတြ၊ ထိုသို့ ချီးမွမ်းစကားကို ဆိုရာ၌။ တုမေဟိ၊ ထိုသည်။
ဘူတ၊ ဟုတ်မှန်သည်ကို။ ဘူတတော၊ ဟုတ်မှန်သော စကားဖြင့်။
ဣတိပိ ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဖြင့်လည်း။ ဧတံ ဓမ္မဇာတံ၊ ဤတရား
သဘောသည်။ ဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်၏။ ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဖြင့်လည်း။
ဧတံ ဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ သစ္စံ၊ မှန်၏။ ဧတံ ဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ အမေ
သု၊ ထို၌။ အတ္ထိစ အတ္ထိဝေ၊ ကတည်း။ ဧတံ ဓမ္မဇာတံ၊ သည်။

ပန ဧကန္တေန၊ စင်စစ်။ အမေသု၊ တို့၌၊ ဝိဇ္ဇတိ စ ဝိဇ္ဇတိ ဧဝံ၊ ထင်ရှား ရှိသလျှင်ကတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိဇာနိတဗ္ဗံ၊ ဝန်ခံအပ်၏။ (ဤ၌ လည်း ဒုတိယပုဒ်သည် ပဌမပုဒ်၏ ဝေဝုဇ်တည်း။ စတုတ္ထပုဒ်သည် လည်း တတိယပုဒ်၏ ဝေဝုဇ်တည်း။ ယခုအခါ၌ မြဟ္မဒတ်လုလင် သည် ဘုရားအား ချီးမွမ်းသော စကား၏ အနုသန္ဓေကို ပြုတော် မူလို၍ “အပ္ပမတ္တကံ ခေါ် ပနေတံ” အစရှိသော ပါဠိကို မိန့် သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား)။

စူဠသီလ

၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယေန ပါဏာတိပါတဝိရမဏာဒိသီလေန၊ အကြင် သူ့ အသက်သတ်ခြင်းမှ ကြဉ်ခြင်း အစရှိသော သီလဖြင့်။ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇန်သည်။ တုထာဂတဿ၊ ငါဘုရား၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကို။ ဝဒမာနော၊ ချီးမွမ်းသည်ဖြစ်၍။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ဧတံ ပါဏာတိပါတ ဝိရမဏာဒိသီလံ၊ ထိုပါဏာတိပါတမှ ကြဉ်ခြင်း အစရှိသော သီလသည်။ အပ္ပမတ္တကံ ခေါ် ပန၊ နည်းသော အတိုင်း အရှည် ရှိသလျှင်ကတည်း။ ဩရမတ္တကံ ခေါ် ပန၊ ယုတ်သော အတိုင်းအရှည် ရှိသလျှင်ကတည်း။ သီလမတ္တကံ၊ အလေ့မျှသာ ဖြစ် သတည်း။

အမှာ အပ္ပမတ္တကံ၊ ဩရမတ္တကံ၊ ဤနှစ်ပုဒ်ကား ဝေဝုဇ် တည်း။ ဤနှစ်ပုဒ်၌ မတ္တသဒ္ဓါကား ပမာဏ အနက် ရှိ၏။ ခေါ် ပန သဒ္ဓါကား အဝဓာရဏ အနက်ရှိ၏။ “သီလ မတ္တကံ” ၌ မတ္တသဒ္ဓါလည်း အဝဓာရဏ အနက်ရှိ၏။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ “သီဝမေဝ သီလမတ္တကံ” ဟု ဆိုသတည်း။ ဤ၌ လည်း ဝဏ္ဏသဒ္ဓါ ဂုဏ်ဟူသော အနက်၌ ဖြစ်၏။

* ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အပ္ပမတ္တကံ- အပ္ပမတ္တကေန၊ နည်းသော အတိုင်း အရှည်ရှိသော။ ဩရမတ္တကံ- ဩရမတ္တကေန၊ ယုတ်သော အတိုင်း အရှည်ရှိသော။ သီလမတ္တကံ- သီလမတ္တကေန၊ အလေ့မျှသာဖြစ် သော။ “သီလမျှသာ ဖြစ်သော၊ လည်းဟူ”။ ယေန သီလေန၊

အကြင် ပါဏာတိပါတမှ ကြည်ခြင်း အစရှိသော သီလဖြင့်။ ပုထုဇ္ဇ
နော၊ သည်။ တထာဂတဿ၊ ငါဘုရား၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကို။ ဝဒမာ
နော၊ ချီးမွမ်းသည်ဖြစ်၍။ ဝဒေယျ၊ ၎င်း၏။ တနည်းကား၊ တထာဂတ
ဿ၊ အား။ ဝဏ္ဏံ၊ ချီးမွမ်းစကားကို။ ဝဒမာနော၊ ဆိုသည်ဖြစ်၍။
ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ တံ သီလံ၊ ထိုသီလသည်။ ကတမံစ၊ အဘယ်
နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စေပုစ္ဆေယျ၊ အကယ်၍ မေးငြားအံ့။

အမှ ၁

အပ္ပမတ္တကံ စသော သုံးပုဒ်ကား ဤ ပုစ္ဆာဝါရ၌
ကရိုဏ်းအနက်၌ ပဌမာဝိဘတ်တည်း။ ထိုကြောင့်
အဋ္ဌကထာ၌ ကတမဉ္စ တံ ဘိက္ခဝေတိ ယေနအပ္ပမတ္တကေန ဩရ
မတ္တကေန သီလမတ္တကေန ပုထုဇ္ဇနော တထာဂတဿ ဝဏ္ဏံ
ဝဒမာနော ဝဒေယျ” ဟူ၍ ဆိုသတည်း။ ။ ထိုပုစ္ဆာ၏ ဝိသုဇ္ဇ
နာကို ပြုစုတတ်မှုလို၍ “ပါဏာတိပါတံ ပဟာယ” အစရှိသော
ပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား။

၉၀။ ဂေါတမော၊ ဂေါတမ အနွယ် ဖြစ်သော။ သမဇော၊
သည်။ ပါဏာတိပါတံ၊ သူ၏အသက်ကို သတ်ခြင်းကို။ ပဟာယ၊
ပယ်၍။ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကို သတ်ခြင်းမှ။ ပဋိဝိရ
တော၊ ကြဉ်၏။ နိဟိတဒဏ္ဍော၊ ပယ်ပြီးသော ဒဏ်ရှိ၏။ “ပယ်
သောဒဏ်ပေးခြင်းရှိ၏၊ လည်းဟူ” နိဟိတဒဏ္ဍော၊ ပယ်ပြီးသော
လက်နက်ရှိ၏။ လဇ္ဇိ၊ ကာယဒုစရိုက် အစရှိသည်တို့ကို စက်ဆုပ်
တတ်၏။ ဒယာပန္နော၊ မေတ္တာစိတ်ဖြင့် ပြည့်စုံ၏။ သဗ္ဗပါဏဘူတ
ဟိတာနုကမ္မိ၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့၏ အစီးအပွားကို အစဉ်
စောင့်သည့်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ဣရိယာပုထ်လေးပါးကို ဆောင်၏။
(ဝိဟရတိတိ၌ ဣတိ သဒ္ဓါကား ပရိသမာပနတည်း)။ ဘိက္ခဝေ၊
တို့။ ဣတိ ဣမိနာ ပါဏာတိပါတဝိရမဏသီလေနဝါ၊ ဤပါဏာတိ
ပါတမှ ကြည်ခြင်းတည်းဟူသော သီလဖြင့် မူလည်း။ ပုထုဇ္ဇနော၊
သည်။ တထာဂတဿ၊ ၎င်း၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကို။ ဝဒမာနော၊ ၎င်း၏။ ဝဒေယျ၊ ၎င်း၏။

အမှ ၂

ဟိသဒ္ဓါကား နိပါတ်မျှသာတည်း။ ဣတိဝါ၌ ဝါ
သဒ္ဓါကား သမုတ္တယဝိကပ်အနက် ရှိ၏။ ထိုဝါသဒ္ဓါ၊

ဖြင့် “အဒိန္နာဒါနံ ပဟာယ” အစရှိသော ဝါကျကို ဆည်းသတည်း။
ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ “ဝါသဒ္ဓေါ ဥပရိ အဒိန္နာဒါနံ ပဟာ
ယာတိ အာဒိနိ အပေက္ခိက္ခာ ဝိကပ္ပနတ္ထော ဝုတ္ထော” ဟုဆိုသ
တည်း။ ပဒသမုစ္စယ ကြိယာသမုစ္စယ ဝါကျသမုစ္စယ အားဖြင့်
သမုစ္စယ သုံးပါးတို့တွင် ဝါကျသမုစ္စည်းတည်း။

* ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ အဒိန္နာဒါနံ၊
အရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် မပေးအပ်သော ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းကို။
ပဟာယ၊ ရှိ။ အဒိန္နာဒါနာ၊ အရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် မပေးအပ်
သော ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်၏။ ဒိန္နာဒါယိ၊
ပေးသည်ကိုသာ ယူတတ်၏။ ဒိန္နပါဋိကဒီ၊ ပေးသည်ကိုသာ အလိုရှိ
တတ်၏။ အထေနေန၊ မခိုးတတ်သော။ သုစိဘူတေန၊ စင်ကြယ်
စွာ ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ အတ္တနာ၊ အတ္တဘောဖြင့်။ တနည်းကား၊
အထေနေန-အထေနံ၊ မခိုးတတ်သော။ သုစိဘူတေန-သုဘူစိတံ၊
စင်ကြယ်စွာဖြစ်၍ဖြစ်သော။ အတ္တနာအတ္တဘာဝံ၊ အတ္တဘောကို။
(ကတွာ ထည့်ပါ)။ ကတွာ၊ ရှိ။ ဝိဟရတိ၊ ဣရိယာပုထ်လေးပါးကို
ဆောင်၏။

အမှာ

ဤနောက်နည်း၌ “အထေနေန” စသော သုံးပုဒ်
တို့၌ ဒုတိယာအနက်၌ ကရိုဏ်းဝိဘတ်ဖြစ်၏။ ထို့
ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ “အထေနံ သုစိဘူတံ အတ္တာနံ ကတွာ
ဝိဟရတိတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ” ဟုဆိုသတည်း။ အတ္တနာ၌ အတ္တသဒ္ဓါ
သည် မိမိဟူသောအနက်၊ ဝိညာဏ်ဟူသော အနက်၊ အတ္တဘော
ဟူသော အနက်၊ ဤသုံးပါးသော အနက်၌ဖြစ်ကုန်၏။ ဤအရာ၌
ကား အတ္တဘောဟူသောအနက်၌ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ
ဆရာသည် “အတ္တနာတိ အတ္တဘာဝေန” ဟု ဆိုသတည်း။ ဤ၌
လည်း ဣတိသဒ္ဓါ ပရိသမာပန ၎င်းတည်း။ အထက်ပုဒ်တို့၌
လည်း ဤနည်းချည်းယူလေ။

* ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣတိ ဣမိနာ သီလေန ဝါ၊ ဤအဒိန္နာ
ဒါနံမှ ကြဉ်ခြင်း တည်းဟူသော သီလဖြင့် မူလည်း။ ပ။ (ဤ၌

လည်း ဝါသဒ္ဓါ အောက်ဝါကျ အထက်ဝါကျကို ဆည်းသော သမုစ္စယ ဝိကပ်အနက်ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ “ဝေံ သမ္မတ္ထ ပုရိမံ ဝါ ပစ္ဆိမံ ဝါ အပေက္ခိတွာ ဝိကပ္ပတာဝေါ ဝေဒိတဗ္ဗော” ဟုဆိုသတည်း။ ဤနည်းအတူ အထက်ဝါကျတို့၌လည်း ဝါသဒ္ဓါ၏ အနက်ကိုယူလေ။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ အဗြဟ္မ စရိယံ၊ သူတော်မဟုတ် သူယုတ်တို့၏ အကျင့်ကို။ ပဟာယ၊ ရှိ။ ဗြဟ္မစာရိ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်တတ်သည် “မြတ်သော အကျင့်ကိုသာ ကျင့်လေ့ရှိသည်လည်းဟူ”။ ဟောတိ၊ ၏။ အနာစာရိ၊ ယုတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်လေ့မရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝါမဓမ္မာ၊ ရွာသူတို့၏ အကျင့်ဖြစ်သော။ မေထုနာ၊ မေထုန်မှ။ ပဋိဝိရတော၊ ကြည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဣတိ ဆိုမြို့၊ ဤအရာ၌ ဝါမသဒ္ဓါ၊ ဌာနပစာရအားဖြင့် ရွာသူကို ဟော၏)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣတိ ဣမိနာ သီလေနဝါ၊ ဤမေထုန်မှ ကြည်ခြင်း တည်းဟူသော သီလဖြင့် မူလည်း။ ပ။

ဤ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ မုသာဝါဒါ၊ မဟုတ် မမှန်သော စကားကို။ ပဟာယ၊ ရှိ။ မုသာဝါဒါ၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကိုဆိုခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ၏။ သစ္စံဝါဒါ၊ မှန်သော စကားကိုသာ ဆိုတတ်၏။ သစ္စသန္ဓော၊ မှန်သော စကားတို့နှင့် မမှန်သောစကားကို စေ့စပ်တတ်၏။ (ရံခါမျှ မုသာဝါဒကို မဆိုတတ် ဟုလိုသည်)။ ထေတော၊ မြဲမြဲတည်ကြည်သော စကားရှိ၏။ ပစ္စယိကော၊ ယုံကြည်လောက်သော စကားရှိ၏။ လောကဿ၊ လူအပေါင်းကို။ အဝိသံဝါဒကော၊ မချွတ်ယွင်းစေတတ်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣတိ ဣမိနာ သီလေနဝါ၊ ဤမုသာဝါဒမှကြည်ခြင်း တည်းဟူသော သီလဖြင့်လည်း။ ပ။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ ဝိသုဏံ၊ အချစ်ပျက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ ဝါစံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ရှိ။ ဝိသုဏာယ၊ အချစ်ပျက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ ဝါစာယ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊ ၏။ ဣတော၊ ဤသူတယောက်အထံမှ။ သုတွာ၊ ရှိ။ ဣမေသံ၊ ဤသူနှစ်ယောက်တို့၏။ ဘေဒါယ၊ အချစ်ပျက်ခြင်းငှါ။

“အသီးအသီးပျက်ခြင်းငှါ၊ လည်းဟူ”။ တနည်းကား၊ ဣမေသံ၊ ဤသုန္ဒရိယောကံတို့ကို။ တေဒါယ၊ အချစ်ပျက်စေခြင်းငှါ။ အမုတြ၊ ဤသုတယောကံ၏ အထံသို့။ ဝန္တာ၊ ရှိ။ (ဝန္တာထည့်ပါ)။ န အက္ခာတော၊ မကြားတတ်။ အမုတြဝါ၊ ဤမည်သော အရပ်၌မူ လည်း။ သုတ္တံ၊ ရှိ။ အမူသံ၊ ဤမည်သော သူတို့၏။ “တို့ကို၊ လည်း ဟူ”။ တေဒါယ၊ ငှါ။ နအက္ခာတာ၊ တတ်။ (အက္ခာတာကား ကတ္တုရုပ်တည်း။ အက္ခာတ် တု ပစ္စည်းတည်း)။ ဣတိ၊ သို့။ ဘိန္နာ နံဝါ၊ ကွဲကုန်ပြီးသော သူတို့ကိုမူလည်း။ သန္တာတာ၊ စေ့စပ်တော် မူတတ်၏။ သဟိတာနံဝါ၊ အညီအညွတ် ဖြစ်ကုန်ပြီးသော သူတို့ အားမူလည်း။ အနုပ္ပါဒတာ၊ အမြဲ အညီအညွတ် ဖြစ်ခြင်း၌ အထောက်အပံ့ကိုပေးတတ်၏။ သမဂ္ဂါရာမော၊ ညီညွတ်ရာ၌ မွေ့ လျော်သောစိတ်ရှိ၏။ သမဂ္ဂရတော၊ ညီညွတ်ရာ၌ မွေ့လျော်တတ် ၏။ သမဂ္ဂနန္ဒီ၊ ညီညွတ်ခြင်း၌ နှစ်သက်တတ်၏။ သမဂ္ဂကရဏိံ၊ ညီညွတ်ခြင်းကို ပြုတတ်သော။ ဝါစံ၊ ကို ဘာသိတာ၊ ဆိုတော်မူ တတ်၏။ (ဤဘာသိတာလည်း ကတ္တုရုပ်တည်း။ ဘာသဓာတ် တု ပစ္စည်းလည်းကောင်းတည်း)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣတိ ဣမိနာ သီ လေနဝါ၊ ဤပိသုဏဝါစာမှ ကြည်ခြင်းတည်းဟူသော သီလဖြင့်မူ လည်း။ ပ။ ဝေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ ဖရသံ၊ ကြမ်း ကြုတ်စွာသော။ ဝါစံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ရှိ။ ဖရသာယ၊ သော။ ဝါစာယ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊ ၏။ ယာဝါစာ၊ သည်။ (သာကား အနက်မရှိ၊ တဗ္ဗောတည်း)။ နေလာ၊ အပြစ်မရှိ။ ကဏ္ဍသုခါ၊ နား၌ ချမ်းသာ ၏။ ပေမနီယာ၊ ချစ်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်၏။ “ချစ်နှစ်လိုအပ်၏၊ လည်းဟူ”။ ဟဒယဂံမာ၊ နှလုံး၌ထားအပ်၏။ ပေါရိ၊ ရှေးသူ တော်တို့၏ စကားဖြစ်၏။ တနည်းကား၊ ပေါရိ၊ ပြည်ကြီးသူတို့၏ စကားတည်း။ မဟုဇနကန္တာ၊ များစွာသောလူတို့သည် နှစ်လို အပ်၏။ မဟုဇနမနာပါ၊ များစွာသော လူတို့၏နှလုံးကို ပွားစေ တတ်၏။ တထာရူပိံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသိ တာ၊ ဆိုတတ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣတိဣမိနာ သီလေနဝါ၊ ဤဖရသ

(၂၂) သုတ်သီလက္ခန္ဓာ ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ဝါစာမှကြဉ်ခြင်း တည်းဟူသော သီလဖြင့်မူလည်း။ ပ။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ သမ္ဗုပ္ပလာပံ၊ အကျိုးမရှိသော စကားကို။ ပဟာယ၊ ရှိ။ သမ္ဗုပ္ပလာပါ၊ အကျိုးမရှိသောစကားမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ၏။ ကာလဝါဒီ၊ လျောက်ပတ်သော အခါ၌သာ ဆိုလေ့ရှိ၏။ ဘူတဝါဒီ၊ ဟုတ်မှန်သော စကားကိုသာ ဆိုလေ့ရှိ၏။ အတ္ထဝါဒီ၊ ပစ္စုပ္ပန် အကျိုးစီးပွား တမလွန် အကျိုးစီးပွားနှင့် စပ်သော စကားကို ဆိုလေ့ရှိ၏။ ဓမ္မဝါဒီ၊ လောကုတ္တရာ ဓမ္မနှင့်စပ်သော စကားကိုသာ ဆိုလေ့ရှိ၏။ ဝိနယဝါဒီ၊ ဆုံးမခြင်းနှင့်စပ်သောစကားကိုသာ ဆိုလေ့ရှိ၏။ နိဓာနဝတိံ၊ နှလုံး၌ထားအပ်သော။ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ ၏။ ကာလေန၊ လျောက်ပတ်သောအခါ၌။ သာပဒေသံ၊ အကြောင်းဥပမာနှင့်တကွဖြစ်သော။ ပရိယန္တဝတိံ၊ အပိုင်းအခြားရှိထသော။ အတ္ထသံဟိတံ၊ အနက်အဓိပ္ပာယ်နှင့်တကွဖြစ်သော။ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣတိ ဣမိနာသီလေနဝါ၊ ဤသမ္ဗုပ္ပလာမှ ကြဉ်ခြင်း တည်းဟူသော သီလဖြင့်မူလည်း။ ပ။

၁၀။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ ဗီဇဂါမဘူတဂါမ သမာရမ္ဘာ၊ မျိုးစေ့တို့ကိုဖျက်ခြင်း မြက်သစ်ပင်တို့ကို ဖျက်ခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣတိ ဣမိနာ သီလေနဝါ၊ ဤဗီဇဂါမဘူတဂါမတို့ကိုဖျက်ဆီးခြင်းမှ ကြဉ်ခြင်းတည်းဟူသော သီလဖြင့်မူလည်း။ ပ။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ ဧကဘတ္တိကော၊ တထပ်တည်းသာ စားလေ့ရှိ၏။

အမှာ ဤအရာ၌ မွန်းမတည့်မီ ဆယ်ကြိမ် စားသော်လည်း ဧကဘတ္တိကပင် ဖြစ်မည်။ မွန်းလွဲစားခြင်းကို ရည်၍ “ဧကဘတ္တိကော” ဟု မိန့်သတည်း။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ “တသ္မာ အန္တော မဇ္ဈိကေ ဒသက္ခတ္တံ ဘုဉ္ဇမာနောပိ ဧကဘတ္တိကောဝ ဟောတိ။ တံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ ဧကဘတ္တိကောတိ” ဟုမိန့်သတည်း။”။

* ရတ္တုပရတော၊ ညဉ့်စားခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ၎င်း။ ဝိကာလဘောဇနာ၊ မွန်းလွဲစားခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ၎င်း။ (“ဝိကာလဘောဇနံ ဝိကာလဘောဇနံ” ဟု မဇ္ဈိမသတ္တမိတပုဂ္ဂိုလ်ပြုလေ)။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ နစ္စဂီတဝါဒိတ ဝိသုကာ ဒဿနာ၊ သာသနာတော်၏ တံကျင် သဖွယ်ဖြစ်သော ကခြင်း သီခြင်း တီးမှုတ်ခြင်းတို့ကို ကြည့်ရှုခြင်းမှ။ တနည်းကား၊ ကခြင်း သီခြင်း တီးမှုတ်ခြင်း သာ သနာ တော် အား မလျှောက်ပတ်သော ရှုခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ၎င်း။

အမှာ နှစ်နည်းတို့တွင် ရှေ့အလိုကား “နစ္စဂီတ ဝါဒိတာ ဝိသုကာ နစ္စဂီတ ဝါဒိတဝိသုကာ” ဟု ဝိသုကာသဒ္ဓါနှင့် နစ္စဂီတဝါဒိတသဒ္ဓါတို့ကို ဝိသေသန ပရပဒ ကမ္မဓာရာယ် ပြုလေ။ နောက်နည်း အလိုကား “နစ္စဂီတဉ္စ ဝါဒိတဉ္စ ဝိသုကာ ဒဿနဉ္စ” ဟု ဒွန်တွဲလေ။ နစ္စသဒ္ဓါဖြင့် နစ္စာပနကို လည်းကောင်း၊ ဝိတသဒ္ဓါဖြင့် ဝိတာပနကို ဝါဒိတသဒ္ဓါဖြင့် ဝါဒါပနကို ယူလေ။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ “နစ္စာဒီဟိ အတ္တနာ ပယောဇေတုံဝါ ဝရေဟိ ပယောဇာပေတုံဝါ ပယုတ္တာနိဝါ ပဿိတုံဝါ နေဝတိက္ခန္နံ နဘိက္ခန္နဉ္စ ဝဇ္ဇန္တိ” ဟု ဆိုသတည်း။

* ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ မာလာဂန္ဓ ဝိလေပန ဓာရဏ မဏ္ဍန ဝိဘူသနဋ္ဌာနာ၊ ပန်းပန်ခြင်း လွင်မုန့်ချေခြင်း နို့သာလိမ်းခြင်း တည်းဟူသော ကုသိုလ် ကောင်းမှု၌ မေ့လျော့ခြင်း၏ အကြောင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ၎င်း။ (မာလာနှင့် ဓာရဏကို ဟပ်။ ဂန္ဓနှင့် မဏ္ဍနကို ဟပ်။ ဝိလေပနနှင့် ဝိဘူသနကို ဟပ်။ ဤသို့ ဟပ်၍ အဓိပ္ပာယ်ကို ယူလေ။ ဓာရဏ၊ မဏ္ဍန၊ ဝိဘူသန တို့ကို အသီးမယူလေလင့်။ ထိုသို့ဟပ်၍ ယူစေလိုသောကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ “တတ္ထ ပိဋန္ဓန္ဓော ဓာရေတိနာမ။ ဝိနဋ္ဌာနံ ပူရေန္တော မန္တေတိနာမ။ ဂန္ဓဝသေန ဆဝိရာဂဝသေနစ သာဒယန္တော ဝိဘူသေတိနာမ” ဟု ဆိုသတည်း။ ဂေါတမော၊ သော။

သမဏော၊ သည်။ ဥစ္စာသယန မဟာသယနာ၊ မြင့်သောနေရာ မြတ်သောနေရာမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ၏။

အမှာ မြင့်သောနေရာ မြတ်သောနေရာမှ ကြဉ်၏ဟူသည် ကား ထို မြင့်သောနေရာ မြတ်သောနေရာ၌ ထိုင်ခြင်း အိပ်ခြင်းမှ ကြဉ်၏ဟူလိုသည်။ ဥစ္စာသယနဟူသည်ကား ပမာဏထက် လွန်သောနေရာကို ဆိုသတည်း။ ပမာဏာတိတ္ထန္တနေရာဟူသည်ကား တထောင့်ထွာထက် လွန်သော အခြေရှိသော နေရာကို ဆိုသတည်း။ ထိုသို့ တထောင့်ထွာထက် လွန်သော အခြေရှိသော်လည်း “အနုဇာနာမိ သတ္တင်္ဂံ၊ အနုဇာနာမိ ပဉ္စင်္ဂံ” ဟူ၍ ဘုရားဟောတော်မူသောကြောင့် သတ္တင်္ဂ ပဉ္စင်္ဂနေရာလည်း လွတ်အပ်၏။ သတ္တင်္ဂဟူသည်ကား အခြေလေးချောင်း၊ လက်တင်နှစ်ဘက်၊ အုံးတား၊ ဤခုနစ်ပါးတည်း။ ပဉ္စင်္ဂဟူသည်ကား လက်တင်နှစ်ဘက်ကိုချန်၍ ငါးပါးယူလေ။ ဥစ္စာ သယန ဟူသည်ကား လက်လေးသစ်ထက်လွန်သော အမွှေးရှိသော သားမွှေးနှင့် ခင်းနှီး၊ လဲသွတ်သောဘုံလျှို၊ အခြေ၌ခြင်္သေ့ရုပ် ကျားရုပ်အစရှိသော သားရဲရုပ်ရှိသော နေရာ၊ အစရှိသည်တည်း။

ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ ဇာတရူပရဇတပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ ရွှေငွေတို့ကို ခံခြင်း သာယာခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ၏။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ အာမက ဓည ပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ စပါးစိမ်းကို ခံခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ၏။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ အာမကမံသပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ အသားစိမ်း ခံခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ၏။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ ဣတ္ထိကုမာရိတပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ မိန်းမကြီး မိန်းမငယ်တို့ကို ခံခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ၏။ (ဣတ္ထိအရကို အိမ်ထောင်ပြီးသော မိန်းမကိုယူ။ ကုမာရိအရကို အိမ်မထောင်သေးသော မိန်းမကို။ ထိုသို့ ယူစေလိုသောကြောင့် “ဧတ္ထ ဣတ္ထိ ပုရိသန္တရဂတာ။ ဣတရာ ကုမာရိကာနာမ’ ဟု ဆိုသတည်း)။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ ဒါသိဒါသ ပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ ကျွန်မိန်းမ ကျွန်ယောက်ျားကို

ခံခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ဤ။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ အဇေဋ္ဌက ပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ ဆိတ်မြန်မာ ဆိတ်ကုလားကို ခံခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ဤ။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ ကုတ္တုဋ္ဌ သူကရပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ ကြက် ဝက်ကို ခံခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ဤ။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ ဟတ္ထိဂဝဿဝဋ္ဌပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ ဆင် နွား မြင်း မြည်းကိုခံခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ဤ။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ ခေတ္တဝတ္ထု ပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ လယ်ယာကိုခံခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ဤ။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ ဒုတေယျပဟိဏ္ဍမနာနုယောဂါ၊ လူတို့စေခိုင်း၍ ထိုထိုအရပ်သို့သွားခြင်း၊ တအိမ်မှတအိမ်သွားခြင်းတို့ကိုလုံ့ လပြုခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ဤ။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ ကယဝိက္ကယာ၊ ဝယ်ခြင်း ရောင်းခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ဤ။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ တုလာကုဋ္ဌ ကံသကုဋ္ဌ မာနကုဋ္ဌာ၊ ချိန်စဉ်းလဲ အသပြာစဉ်းလဲ တင်းစဉ်းလဲပြုခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ဤ။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ ဥက္ကောဋ္ဌန ဝဇ္ဇနနိကတိသာဝိယောဂါ၊ တံစိုးစားခြင်းတည်းဟူသော ကောက်သောအမှုနှင့် ယှဉ်ခြင်း၊ ဥပါယ်တမြည်တို့ဖြင့် လှည့်ပတ်ခြင်း တည်းဟူသော ကောက်သော အမှုနှင့်ယှဉ်ခြင်း၊ အတုကိုပြု၍ လှည့်ပတ်ခြင်းတည်းဟူသောကောက်သောအမှုနှင့်ယှဉ်ခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ဤ။ (သာဝိယောဂကို ဥက္ကောဋ္ဌန အစရှိသော သုံးပုဒ်နှင့်ယှဉ်လေ။ ထိုသို့ယှဉ်စေလိုသောကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ “သာဝိယောဂေါတိ ကုဋ္ဌိလယောဂေါ။ ဧတေသံယေဝ ဥက္ကောဋ္ဌနာဒိနမေတံ နာမံ။ တသ္မာ ဥက္ကောဋ္ဌန သာဝိယောဂေါ ဝဇ္ဇနသာဝိယောဂေါနိကတိသာဝိယောဂေါတိ ဝေမေတ္ထ အတ္ထော ဒဋ္ဌဗ္ဗော” ဟုဆိုသတည်း)။ ။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ ဆေဒနဝဓနဗန္ဓနဝိပရာမောသ အာလောပသဟသာကာရာ၊ လက် အစံရှိသည်ကို ဖြတ်ခြင်းတည်းဟူသော နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ပြုခြင်း၊ သတ်ပုတ်ခြင်းကို ပြုခြင်းတည်းဟူသော နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ပြုခြင်း၊ ကြိုး

အစရှိသည်တို့ဖြင့် နှောင်ဖွဲ့ခြင်း တည်းဟူသော နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲ
 ခြင်းကို ပြုခြင်း၊ ခရီး၌ ပုန်းကွယ်၍ လုယက်ခြင်း တည်းဟူသော
 နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ပြုခြင်း၊ ရွာနိဂုံးကိုဖျက်ခြင်းတည်းဟူသော
 နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ပြုခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ဧ၊ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။
 ဣတိ ဣမိနာသီလေနဝါ၊ ဤဆေဒန ဝဓန ဗဒ္ဒန ဝိပရာမောသ
 အာလောပသာဝိယောဂမှ ကြဉ်ခြင်း တည်းဟူသော သီလဖြင့်မူ
 လည်း။ ပုထုဇ္ဇနော၊ သည်။ တထာဂတဿ၊ ဧ၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကို။ ဝဒ
 မာနော၊ ဖြစ်၍။ ဝဒေယျ၊ ရာဧ။ (ဤ၌လည်း သဟသာကာရ
 သဒ္ဓါကို ဆေဒန အစရှိသော ပုဒ်တို့နှင့်ယှဉ်၍ ယောဇနာလေ။ ထို
 သို့ယောဇနာ စေလိုသောကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ “ဧဝ မေတသ္မာ
 ဆေဒန။ ပ။ သဟသာကာရာ ပဋိဝိရတော” ဟု ဆိုသတည်း။)

စူဠသီလံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

မဇ္ဈိမသီလ

၁၆။ ယထာယေ ယာဒိသာ၊ အကြင်အကြင်သို့ သဒ္ဓါ၍ လှူ
 သော ဘောဇဉ်တို့ကို စားတတ်ကုန်သော။ “အကြင်အကြင်သို့
 သဒ္ဓါ၍ လှူသော ဘောဇဉ်ကို စားတတ်သော သဘောရှိကုန်သ
 သော၊ လည်းဟူ”။ ဘောဇ္ဇော၊ အရှင်ဖြစ်ကုန်သော။ ဧကေ၊
 အချို့ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်း ပုဏ္ဏား တို့သည်။
 သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုသို့သော ရဟန်း
 ပုဏ္ဏားတို့သည်။ သဒ္ဓါဒေယျာနိ၊ သဒ္ဓါ၍လှူအပ်ကုန်သော။ ဘော
 ဇနာနိ၊ ဘောဇဉ်တို့ကို။ ဘုဒ္ဓိတွာ၊ စားကုန်၍။ တနည်းကား။
 ဘောဇ္ဇော၊ ကုန်သော။ ဧကေ၊ ကုန်သော။ ယထာယေယေ
 သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ အကြင်အကြင် ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ သဒ္ဓါ
 ဒေယျာနိ၊ ကုန်သော။ ဘောဇနာနိ၊ တို့ကို။ ဘုဒ္ဓိန္တိ၊ ကုန်၏။
 (ဘုဒ္ဓိန္တိကား ကြိယာပဓာန ထည့်သည်။)။ တေတေ သမဏ
 ဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုထိုသောရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့သည်။ သဒ္ဓါဒေယျာနိ၊
 ကုန်သော။ ဘောဇနာနိ၊ ဘောဇဉ်တို့ကို။ ဘုဒ္ဓိတွာ၊ ၍။ ဧဝရူပံ၊

ဤသို့သဘောရှိသော။ ဗီဇဂါမဘူတဂါမံ၊ မျိုးစေ့မြက်သစ်ပင် အပေါင်း (သမာရမ္ဘိန္ဒဝပ်)။ ကို။ သမာရမ္ဘိ၊ ဖျက်ဆီးခြင်းကို။ အနုယုတ္တာပဝတ္တယမာနာ၊ ဖြစ်စေကုန်လျက်။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။

အမှတ် ယထာ သဒ္ဓါကား ဝိစ္ဆာဇောတက နိပါတ်ပုဒ် တည်း။ ဝါသဒ္ဓါ ပနသဒ္ဓါတို့ကား ပဒါလင်္ကာရ တည်း။ အနက်မရှိ။ တေသဒ္ဓါလည်း ဝိစ္ဆာဇောတက နိပါတ်ပုဒ် တည်း။ ပယောဂဝန္တသဗ္ဗနာမ်ပုဒ်မဟုတ်။ ဘောဇ္ဇော ဟူသော ဝိသေသနကို ဘုရားသခင် ကရုဏာ ပြောန်းခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍ မိန့်သတည်း။

* ဣဒံ သော ဗီဇဂါမ ဘူတဂါမော၊ ထိုဗီဇဂါမ် ဘူတဂါမ် ဟူသည်ကား။ သေယျထာကတမော၊ အဘယ်နည်း ဟူမူကား။ မူလဗီဇံ၊ အမြစ် မျိုးစေ့လည်းကောင်း။ ခန္ဓဗီဇံ၊ ပင်စည်မျိုးစေ့ လည်းကောင်း။ ဖလုဗီဇံ၊ အဆစ်မျိုးစေ့လည်းကောင်း။ အဂ္ဂဗီဇံ၊ အညွန့်မျိုးစေ့လည်းကောင်း။ ပဉ္စမံ၊ ငါးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်ထသော။ ဗီဇဗီဇမေဝ၊ အစေ့သာလျှင်ဖြစ်သော မျိုးစေ့ လည်းကောင်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်တည်း။ ဣတိဣမံဗီဇ ဂါမဘူတဂါမသမာရမ္ဘိန္ဒဝါ၊ ဤဗီဇဂါမ် ဘူတဂါမ်တို့ကို ဖျက်ဆီး ခြင်းကိုမူလည်း။ အနုယုတ္တာ ပဝတ္တယမာနာ၊ ဖြစ်စေကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။

အမှတ် ဤသို့ အောက်ပါငြိကိုယူ၍ ယောဇနာလေ။ ဣတိ ဝါဒ္ဓိ ဝါသဒ္ဓါကား အထက်ပုဒ်တို့ကို ဆည်းသော သမုစ္စယတည်း။ “မူလဗီဇံ” အစရှိသော ပုဒ်တို့၏ ဗီဇဂါမကို ဟောတတ်သည်၏အဖြစ်သည်ရှိသော်လည်း ဘူတဂါမ်သည် ဗီဇ ဂါမ်နှင့်ကင်း၍ မဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် ထိုမူလဗီဇအစရှိသော ပုဒ်ဖြင့် ဘူတဂါမ်ကိုလည်း ပြအပ်၏။

ဝေရူပါ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ဣတိတေသ္မာ ဗီဇဂါမ ဘူတဂါမ သမာရမ္ဘိန္ဒဝါ၊ ထိုဗီဇဂါမ် ဘူတဂါမ်ကို ဖျက်ဆီးခြင်းမှ၊ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ ပဋိဝိရဏော၊ ၏။

(၂၀) သုတ်သီလက္ခန္ဓာပါဠိတော်နိဿယသစ်

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣတိ ဣမိနာ သီလေနဝါ၊ ဤဗီဇဂါမ် ဘူတဂါမ်ကို
ဇျက်ဆီးခြင်းမှကြဉ်ခြင်းတည်းဟူသော သီလဖြင့်လည်း။ပ။ (ဤ၌
လည်း ဝါသဒ္ဓါသမုစ္စည်းလည်းကောင်းတည်း)။

၁၂။ ယထာယေယေ၊ အကြင်အကြင်သို့ သဒ္ဓါ၍ လှူသော
ဘောဇဉ်ကို စားတတ်ကုန်ထသော။ (ဝါပနသဒ္ဓါကား ပဒါ
လင်္ကာရတည်း။ အနက်မရှိ)။ ဘောန္တော၊ ကုန်သော။ ဧကေ၊
ကန်သော။ သမဏဗြဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေတေ
သမဏ ဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုထိုသော ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သဒ္ဓါ
ဇေယျာနံ၊ ကုန်သော။ ဘောဇနာနိ၊ တို့ကို။ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ ၍။ ဧဝရူပံ၊
သော။ သန္တိမိကာရပရိဘောဂံ၊ သိုမှီးခြင်းကိုပြု၍ သုံးဆောင်ခြင်း
ကို။ အနုယုတ္တာ ပဝတ္တယမာနာ၊ ဖြစ်စေကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊
ကုန်၏။ ဣဒံသော သန္တိမိကာရော၊ ထိုသိုမှီးခြင်းကို ပြုခြင်းဟူသည်
ကား။ ယထာကတမော၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား။ အန္တ သန္တိမိ၊
ထမင်းသိုမှီးခြင်း လည်းကောင်း။ ပါနသန္တိမိ၊ အဖျော်ကို သိုမှီး
ခြင်းလည်းကောင်း။ ဝတ္တသန္တိမိ၊ အဝတ်ပုဆိုးကို သိုမှီးခြင်း လည်း
ကောင်း။ ယာန သန္တိမိ၊ ယာဉ်ကို သိုမှီးခြင်း လည်းကောင်း။
သယန သန္တိမိ၊ အိပ်ရာကို သိုမှီးခြင်း လည်းကောင်း။ ဂန္ဓသန္တိမိ၊
နံ့သာကို သိုမှီးခြင်း လည်းကောင်း။ အာမိသသန္တိမိ၊ အာမိသကို
သိုမှီးခြင်းလည်းကောင်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်တည်း။ ဣတိ
ဣမံသန္တိမိကာရပရိဘောဂံဝါ၊ ဤသို့ သိုမှီးခြင်း ပြု၍ သုံးဆောင်
ခြင်းကိုမူလည်း။ အနုယုတ္တာပဝတ္တယမာနာ။ ကုန်သည် ဖြစ်၍။
ဝိဟရန္တိ၊ သုံးဆောင်ကုန်၏။ ဧဝရူပါ၊ ကုန်သော။ ဣတိတေသ္မာ
သန္တိကာရပရိဘောဂါ၊ ထိုသို့ သိုမှီးခြင်းကို ပြု၍ သုံးဆောင်
ခြင်းမှ။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ ပဋိဝိရတော၊
၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣတိ ဣမိနာ သီလေနဝါ၊ ဤသိုမှီးခြင်း
ကို ပြု၍ သုံးဆောင်ခြင်းမှ ကြဉ်ခြင်း တည်းဟူသော သီလဖြင့်
မူလည်း။ပ။

၁၃။ ယထာ ယေယော၊ ကုန်သော။ ဘောန္တော၊ ကုန်သော။
 ဧကော၊ ကုန်သော။ သမဏမြာဟ္မဏာ၊ သို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။
 တနည်းကား၊ သမဏ မြာဟ္မဏာ၊ သို့သည်။ သဒ္ဓါဒေယျာနိ၊
 ကုန်သော။ ဘောဇနာနိ၊ တို့ကို။ ဘုဒ္ဓန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ တေ
 သမဏ မြာဟ္မဏာ၊ သို့သည်။ သဒ္ဓါဒေယျာနိ၊ ကုန်သော။
 ဘောဇနာနိ၊ တို့ကို။ ဘုဒ္ဓိတူ၊ ဤ။ ဧဝရူပံ၊ သော။ ဝိသုကဒဿနံ၊
 သာသနာတော်၏ တံကျင်သဖွယ်ဖြစ်သော ရှုခြင်းကို။ အနုယုတ္တာ၊
 ပဝတ္တယမာနာ၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ တနည်းကား၊ အနုယုတ္တာ၊
 လုံ့လပြုကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣဒံသောဝိသုကဒဿ
 နော၊ ထိုသာသနာတော်၏ တံကျင်သဖွယ်ဖြစ်သော ရှုခြင်းဟူ
 သည်ကား။ သေယုထာ ကတမော၊ နည်းဟူမူကား။ နန္တံ၊ ကခြင်း
 လည်းကောင်း။ ဂိတံ၊ သိခြင်းလည်းကောင်း။ ဝါဒိတံ၊ တီးမှုတ်ခြင်း
 လည်းကောင်း။ ပေက္ခံ၊ ကခြင်းသဘင်လည်းကောင်း။ အက္ခာနံ၊
 စစ်ထိုးခြင်းလည်းကောင်း။ ပါဏိသရံ၊ ခွက်ခွင်းလည်းကောင်း။
 “စည်ဘုတ်လည်းကောင်း၊ လည်းဟူ”။ ဝေတာဠု၊ မောင်း ကြေး
 နှင်းလည်းကောင်း။ တနည်းကား၊ ဝေတာဠု၊ မန္တန်ဖြင့် သူသေ
 ကောင်ကို ထစေခြင်းလည်းကောင်း။ ကုမ္ဘယုနံ၊ လေးထောင့်ရှိ
 သောတူရိယာလည်းကောင်း။ “အိုးစည်သံလည်းကောင်း၊ လည်း
 ဟူ”။ သောဘဏကရဏံ၊ ကချေသည်တို့ကို တန်းဆာ ဆင်ခြင်း
 လည်းကောင်း။ စဏ္ဍာလံ၊ သံထွေ ကစားခြင်း လည်းကောင်း။
 “ခွန်းစဏ္ဍားတို့၏ စရပ်ကို ဆေး၍ ကစားခြင်း လည်းကောင်း၊
 လည်းဟူ”။ ဝိသံ၊ ဝါးထောင်တက်၍ ကစားခြင်းလည်းကောင်း။
 ဧဝဝနံ၊ အရိုးဆေး ကစားခြင်းလည်းကောင်း။ ဟတ္ထိယုဒ္ဓံ၊ ဆင်
 တိုက်ခြင်းလည်းကောင်း။ အဿယုဒ္ဓံ၊ မြင်း တိုက် ခြင်း လည်း
 ကောင်း။ မဟိံ သယုဒ္ဓံ၊ ကျွဲတိုက်ခြင်းလည်းကောင်း။ ဥသဘယုဒ္ဓံ၊
 နွားဥသဘတိုက်ခြင်းလည်းကောင်း။ အဇယုဒ္ဓံ၊ ဆိတ်မြန်မာတိုက်
 ခြင်းလည်းကောင်း။ မေဏ္ဍယုဒ္ဓံ၊ ဆိတ်ကုလားတိုက်ခြင်းလည်း
 ကောင်း။ ကုက္ကုဒယုဒ္ဓံ၊ ကြက်တိုက်ခြင်းလည်းကောင်း။ ဝဋ္ဋကယုဒ္ဓံ၊

ငုံးတိုက်ခြင်းလည်းကောင်း။ ဒဏ္ဍယုဒ္ဓံ၊ တုတ်ရိုက်ခြင်း လည်း
 ကောင်း။ မုဠိယုဒ္ဓံ၊ နပန်းလုံးခြင်းလည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗုဒ္ဓံ၊ လက်ဝှေ့
 တိုက်ခြင်း လည်းကောင်း။ ဥယျောဓိကံ၊ စစ်ထိုးခြင်း လည်း
 ကောင်း။ “စစ်ထိုးရာအရပ်လည်းကောင်း၊ လည်းဟူ”။ မလဂ္ဂံ၊
 စစ်သည်ရေကွက်ရာအရပ်လည်းကောင်း။ သေနာဗျူဟံ၊ စစ်သည်
 တို့၏စုဝေးရာအရပ်လည်းကောင်း။ အနိကဒဿနံ၊ ဆင်အပေါင်း
 မြင်းအပေါင်း အစရှိသည်တို့ကို ရှုခြင်းလည်းကောင်း။ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်လျှင်တည်း။ (နစ္စံ အစရှိသောပါဠိဖြင့် နစ္စ အစရှိသည်ကို
 ရှုခြင်းကိုယူအပ်၏။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ “နစ္စံနာမ ယံကိုဠိ
 နစ္စံ။ တံ မဂ္ဂံ ဂစ္ဆန္တေနာပိ ဂိဝံ ပသာရေတွာ ဒဠှံ နဝဋ္ဋတိ” ဟု
 ဆိုသတည်း)။ ဣတိ ဣမံ ဝိသုကဒဿနံဝါ၊ ဤသာသနာတော်၏
 တံကျင်သဖွယ်ဖြစ်သော ရှုခြင်းကိုမူလည်း။ အနုယုတ္တာ၊ လုံ့လပြု
 ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဝါသဒ္ဓါကား အောက်ပုဒ်
 အထက်ပုဒ်ကိုဝံ့သော သမုစ္စည်းတည်း)။ ဧဝရူပါ၊ သော။ ဣတိ
 တေသ္မာဝိသုကဒဿနာ၊ မှ။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။
 ပဋိဝိရတော၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ထို့။ ဣတိ ဣမိနာ သီလေနဝါ၊ ဤ
 သာသနာတော်၏ တံကျင်သဖွယ်ဖြစ်သော ရှုခြင်းမှ ကြည်ခြင်း
 တည်းဟူသော သီလဖြင့်မူလည်း။ (ဤ၌လည်း ဝါသဒ္ဓါ အောက်
 ပုဒ် အထက်ပုဒ်ကို ဝံ့သော သမုစ္စည်းတည်း)။ ပ။

၁၄။ ဧဝရူပံ၊ သော။ ဣတပုမာဒဠှာနာနုယောဂံ၊ ကြွအန်အစ
 ရှိသည်တို့ဖြင့် ကစားခြင်းတည်းဟူသော ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ မေ့
 လျော့ခြင်း၏အကြောင်း၌ လုံ့လပြုခြင်းကို။ အနုယုတ္တာ-ပဝတ္တယ
 မာနာ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣဒံ သော ဣတပုမာဒဠှာနာ နု
 ယောဂေါ၊ ထိုကြွအန် အစရှိသည်တို့ဖြင့် ကစားခြင်း တည်းဟူ
 သောကု သိုလ်ကောင်းမှု၌ မေ့လျော့ခြင်း၏အကြောင်း၌ လုံ့လပြု
 ခြင်းဟူသည်ကား။ သေယျထာ ကတမော၊ နည်းဟူမူကား။ အဋ္ဌ
 ပဒံ၊ ရှစ်ကွက်ရေးကစားခြင်းလည်းကောင်း။ ဒသပဒံ၊ ဆယ်ကွက်
 ရေးကစားခြင်းလည်းကောင်း။ အာကာသံ၊ ကောင်းကင်၌ကစား

ခြင်း လည်းကောင်း။ ပရိဟာရပထံ၊ မြေ၌ ခရီးကြောင်းသား၍
 ကစားခြင်းလည်းကောင်း။ သန္တိကံ၊ ဆယ်ချ၍ ကစားခြင်းလည်း
 ကောင်း။ ခလိကံ၊ အန်ပျဉ်၌ အန်ချ၍ ကစားခြင်း လည်းကောင်း။
 ဃဒ္ဓိကံ၊ ကျေးသားကစားခြင်း လည်းကောင်း။ သလာကဟတ္ထံ၊
 ဝါးခြမ်းစိတ်ဖြင့် ကစားခြင်း လည်းကောင်း။ အက္ခံ၊ ကုန်းခြင်း
 ကစားခြင်း လည်းကောင်း။ ပင်္ဂစီရံ၊ ထန်းရွက် ထန်းပိုးမှတ်၍
 ကစားခြင်း လည်းကောင်း။ ဝက်ကံ၊ ထွန်ငယ်ဖြင့် ကစားခြင်း
 လည်းကောင်း။ မောက္ခစိကံ၊ တန်းကစားခြင်း လည်းကောင်း။
 စိဂ်လိကံ၊ စကြာဖြင့် ကစားခြင်း လည်းကောင်း။ ပတ္တာဠကံ၊ စံ
 ကောငယ်ဖြင့် သဲအစရှိသည်ကို ခြင်၍ ကစားခြင်းလည်းကောင်း။
 ရှုထကံ၊ ရုထားငယ်ဖြင့် ကစားခြင်းလည်းကောင်း။ ခနုကံ၊ လေး
 ငယ်ဖြင့် ကစားခြင်းလည်းကောင်း။ အက္ခရိကံ၊ အက္ခရာဝှက်က
 စားခြင်းလည်းကောင်း။ မနေသိကံ၊ စိတ်ဖြင့် အကြံကိုသိသော က
 စားခြင်းလည်းကောင်း။ ယထာဝဇ္ဇံ၊ ကန်းယောင် ကုန်းယောင်
 အစရှိသော ထိုထိုသော အပြစ်ကို ပြ၍ ကစားခြင်း လည်းကောင်း။
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်တည်း။ ဣတိဣဒံဇူတပ္ပမာဒဠာနာနုယော
 ဝါ၊ ဤကြောအန်အစရှိသည်တို့ဖြင့် ကစားခြင်းတည်းဟူသော ကု
 သိုလ်ကောင်းမှု၌ မေ့လျော့ခြင်း၏ အကြောင်း၌ လုံ့လပြုခြင်းကို
 မူလည်း။ အနုယုတ္တာပ ဝတ္တယမာနာ၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ။

အမှာ

ကိဠာ သဒ္ဓါသည် ဣတ္ထိလိင်ဖြစ်သောကြောင့် ကိဠာ
 သဒ္ဓါကို၌ အဋ္ဌပဒါ အစရှိသည်ဖြင့် ဣတ္ထိလိင်ဖြင့်
 ဆိုအပ်လျက် မဆိုမှု၍ “အနုယုတ္တာဝိဟရန္တိ” ဟူသောပုဒ်ကို ငဲ့၍
 အလုံးစုံသောပုဒ်တို့၌ အဋ္ဌပဒံ အစရှိသည်ဖြင့် ဒုတိယာဝိဘတ်နှင့်
 ဆိုသတည်း။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ “အနုယုတ္တာ ဝိဟရန္တိတိ
 ဣဒံ အပေက္ခိတ္တာ ပန သဗ္ဗပဒေသု ဥပယောဂဝစနံ ကတံ” ဟု
 ဆိုသတည်း။

ဣဒံ ဝေပေါ၊ သော။ ဣတိဇေတသ္မာဇူတပ္ပမာဒဠာနာနုယောဝါ၊
 မှ။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣတိဣဒံနာသိလေနဝါ၊ ဤကစားခြင်းတည်း

ဟူသော ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ မေ့လျော့ခြင်း၏ အကြောင်းမှ ကြဉ်ခြင်းတည်းဟူသော သီလဖြင့်မူလည်း။ပ။

၁၅။ ဥစ္စာသယန မဟာသယနာ၊ မြင့်သောနေရာ မြတ်သော နေရာကို။ အနုယုတ္တာ ပဝတ္တယမာနာ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ (“ဥစ္စာသယန မဟာသယနံ” ဆိုသော်လည်း ထိုသို့သောနေရာ ၌နေခြင်းကိုယူလေ)။ ဣဒံ ဥစ္စာသယန မဟာသယနံ၊ ဤမြင့်သော နေရာ မြတ်သောနေရာဟူသည်ကား။ သေယျထာ ကတမံ၊ နည်း ဟူမူကား။ အာသန္တိ၊ ပမာဏထက်လွန်သော အခြေရှိသောနေရာ လည်းကောင်း။ (တတောင့်ထွာထက်လွန်သော အခြေရှိသော နေရာသည် ပမာဏထက်လွန်သော အခြေရှိသောနေရာမည်၏)။ ပလ္လင်္ကံ၊ အခြေ၌ သားရဲရုပ်ရှိသောနေရာ လည်းကောင်း။ ဝေါန ကံ၊ လက်လေးသစ်ထက်လွန်သော အမွှေးရှိသောကော်စောကြီး လည်းကောင်း။ စိတ္တင်္ကံ၊ သားရဲရုပ်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်စွာ ပြုအပ် သောသားမွှေးခင်းနှီးလည်းကောင်း။ ပဋိကံ၊ သားမွှေးဖြင့်ပြုသော ခင်းနှီးဖြူလည်းကောင်း။ ပဋုလိကံ၊ တခဲနက်သော ပန်းပွင့်ရှိသော သားမွှေးဖြင့်ပြုသော ခင်းနှီးလည်းကောင်း။ တူလိကံ၊ လဲအစာ သွတ်သောခင်းနှီးလည်းကောင်း။ ဝိကတိကံ၊ ခြင်္သေ့ရုပ် ကျားရုပ် အစရှိသော အထူးထူးသော အရုပ်ရှိသော အမွှေးခင်းနှီး လည်း ကောင်း။ ဥဒ္ဓလောမိံ၊ နှစ်ဖက် အဆာရှိသော သားမွှေးခင်းနှီး လည်းကောင်း။ ဧကန္တလောမိံ၊ တဖက်သာ အဆာရှိသောသား မွှေးခင်းနှီးလည်းကောင်း။ ကဋိသံ၊ ရတနာရွှေချည်တို့ဖြင့် ချုပ် သော ပိုးချည်တို့ဖြင့် ရက်သော ခင်းနှီးလည်းကောင်း။ ကောသေ ယံ၊ ရတနာရွှေချည်တို့၏ အကြားအကြား၌ပိုးချည်တို့ဖြင့်သွင်း၍ ရက်သော ခင်းနှီး လည်းကောင်း။ ကုတ္တကံ၊ တကျိပ် ခြောက် ယောက်သော ကချေသည်မတို့သည် ရပ်၍ကလောက်သော သား မွှေးခင်းနှီးကြီးလည်းကောင်း။ ဟတ္ထတ္ထရဏံ၊ ဆင်ကုန်းနှီးလည်း ကောင်း။ အဿတ္ထရဏံ၊ မြင်းကုန်းနှီးလည်းကောင်း။ ရထတ္ထရဏံ၊ ရုထားခင်းနှီးလည်းကောင်း။ အဇိနပ္ပဝေဏိံ၊ သစ်နက်ရေတို့ဖြင့်

ညောင်စောင်း ပမာဏချုပ်၍ ပြုသော အခင်း လည်းကောင်း။ ကဒလိမိဂ ပဝရပစ္စတ္တရဏံ၊ ဝံပိုင်ရေဖြင့် ပြုသော မြတ်သော ခင်း နှီးလည်းကောင်း။ သဥတ္တရစ္ဆဒံ၊ အပေါ်၌ နီသော ဗိတာန်နှင့် တကွဖြစ်သော။ ဥဘတောလောဟိတကူပဓာနံ၊ နှစ်ဘက်သော ခြေအုံးခေါင်းအုံးရှိသော နေရာလည်းကောင်း။ ဣတိဣဒံ၊ ဤသည် လျှင်တည်း။ (ဤ၌လည်း “အာသန္ဓောပလ္လကော” အစရှိသည်ဖြင့် ပဌမန္တနှင့် ဆိုအပ်လျက် “အနုယုတ္တာဝိဟရန္တိ” ဟူသောပုဒ်ကို၌ အလုံးစုံပုဒ်တို့၌ ဒုတိယာဝိဘတ်ဖြင့် ဆိုသတည်း)။ ဣတိဣဒံ ဥစ္စာ သယနမဟာသယနံဝါ၊ ကိုမူလည်း။ အနုယုတ္တာ ပဝတ္တမာနာ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ၏။ ဝေရူပါ၊ သော။ ဣတိတေသ္မာဥစ္စာသယန မဟာသယနာ၊ မှ။ ပ။ (“ဥစ္စာသယနမဟာသယနာ” ဟူ၍သာ ဆိုသော်လည်း ထိုသို့သောနေရာ၌ အိပ်ခြင်းနေခြင်းမှကြဉ်သည်ကို ယူလေ)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣတိဣဒံနာသီလေနဝါ၊ ဤဥစ္စာသယန မဟာသယနမှ ကြဉ်ခြင်းတည်းဟူသော သီလဖြင့်မူလည်း။ ပ။

၁၆။ မဏ္ဍနဝိဘူသနဋ္ဌာနာနုယောဝဂံ၊ လွင်မုန့်ချေ၍ တန်းဆာ ဆင်ခြင်း နံသာလိမ်း၍ တန်းဆာဆင်ခြင်းတည်းဟူသော ကုသိုလ် ကောင်းမှု၌ မေ့လျော့ခြင်း၏အကြောင်း၌ လုံ့လပြုခြင်းကို။ အနု ယုတ္တာ-ပဝတ္တယမာနာ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣဒံသောမဏ္ဍန ဝိဘူသနဋ္ဌာနာနုယောဝဂေါ၊ ထိုလွင်မုန့်ချေ၍ တန်းဆာဆင်ခြင်း နံ သာလိမ်း၍ တန်းဆာဆင်ခြင်း၌ လုံ့လပြုခြင်း သည်ကား။ သေ ယုထာ ကတမော၊ မူကား။ ဥစ္စာဒနံ၊ နံသာမုန့်အစရှိသည်တို့ဖြင့် နယ်ခြင်းလည်းကောင်း။ ပရိမဒ္ဒနံ၊ ဆုပ်နယ်ခြင်း လည်းကောင်း။ နှာပနံ၊ နံသာရေ အစရှိသည်တို့ဖြင့် ရေချိုးခြင်း လည်းကောင်း။ သမ္မာဟနံ၊ လက်ရုံးကြီးအောင် ပြုခြင်းလည်းကောင်း။ အာဒါသံ၊ ကြေးမုံကြည့်ခြင်း လည်းကောင်း။ အဉ္စနံ၊ မျက်ရေး ကွက်ခြင်း လည်းကောင်း။ မလာဂန္ဓဝိလေပနံ၊ ပန်းပန်ခြင်း နံသာပျောင်း ဖြင့် အပြေအပြစ်ပြုခြင်း နံသာရည်ဖြင့်လိမ်းကျံခြင်းလည်းကောင်း။ မုခစုဏ္ဍံ၊ မျက်နှာကို လွင်မုန့်ချေခြင်း လည်းကောင်း။ မုခလပေနံ၊

မျက်နှာကို လိမ်းကျံခြင်းလည်းကောင်း။ ဗဟုပန္နံ၊ လက်ကောက်
 ဝတ်ခြင်း လည်းကောင်း။ သိခပန္နံ၊ ဥသျှောင် ထုံးခြင်း လည်း
 ကောင်း။ ဒဏ္ဍံ၊ တန်းဆာဆင်သော တောင်ဝှေးလည်းကောင်း။
 နာဠိကံ၊ တန်းဆာဆင်သော ဆေးကျည်တောက် လည်းကောင်း။
 ခဂ္ဂံ၊ ထက်လှစွာသော သံလျက်ကို ဆောင်ခြင်း လည်းကောင်း။
 ဆတ္တံ၊ ငါးပါးသော အဆင်းရှိသောချည်တို့ဖြင့် ချုပ်သော မကန်း
 သွား အစရှိသည်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော ထီးကို ဆောင်ခြင်း
 လည်းကောင်း။ စိတြုပါဟနံ၊ ဆန်းကြယ်သော သိနပ် ခြေနင်း
 ကို ဆောင်ခြင်းလည်းကောင်း။ ဥဏ္ဍိသံ၊ နဖူးသင်းကျစ်ကို ဖွဲ့ခြင်း
 လည်းကောင်း။ မဏိံ၊ ပတ္တမြား ဥသျှောင်ကျပ်ကို ဆောင်ခြင်း
 လည်းကောင်း။ ဝါဠုမိဇနိံ၊ သားမြီးယပ်ကို ဆောင်ခြင်းလည်း
 ကောင်း။ ဒိသဒသနိံ၊ ရှည်သော အဆာရှိကုန်သော။ သြဒါတာနိံ၊
 ဖြူကုန်သော။ ဝတ္တာနိံ၊ အဝတ်တို့ကို။ (ဇာရုဏံထည့်ပါ) ဇာရုဏံ၊
 ဆောင်ခြင်း လည်းကောင်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည် လျှင်တည်း။
 ဣတိဗ္ဗမံ မဏ္ဍနံ ဝိဘူသနဋ္ဌာနာ နုပယာဝံ၊ ကိုလည်း။ အနုယုတ္တာ
 ပဝတ္တယမာနာ၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧဝရူပါ၊ သော။
 ဣတိဇေတသ္မာ မဏ္ဍနဝိဘူသနဋ္ဌာနာနုပယာဝါ၊ မှ ပ။

၁၇။ တိရုစ္ဆာနကထံ၊ မဂ်ဖိုလ်တို့၏ ဖိလာဖြစ်သော စကားကိုး
 အနုယုတ္တာ ပဝတ္တယမာနာ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣဒံ သာ
 တိရုစ္ဆာနကထာ၊ ထိုမဂ်ဖိုလ်တို့၏ ဖိလာဖြစ်သော စကားဟူသည်
 ကား။ သေယျထာကတမာ၊ နည်းဟူမူကား။ ရာဇကထံ၊ မင်း၏
 စကားလည်းကောင်း။ ဇောရကထံ၊ ခိုးသူစကားလည်းကောင်း။
 မဟာမတ္တကထံ၊ အမတ်ကြီးစကားလည်းကောင်း။ သေနာကထံ၊
 စစ်သည်စကား လည်းကောင်း။ ဘယာကထံ၊ ဘေးဖြစ်သည်ကို
 ဆိုသောစကားလည်းကောင်း။ ယုဒ္ဓကထံ၊ စစ်တိုးသည်ကိုဆိုသော
 စကားလည်းကောင်း။ အန္ဓကထံ၊ ထမင်းစကားလည်းကောင်း။
 ပါနကထံ၊ အဖျော်စကားလည်းကောင်း။ ဝတ္တကထံ၊ အဝတ်ပုဆိုး
 စကားလည်းကောင်း။ သယနကထံ၊ အိပ်ရာစကားလည်းကောင်း။

မာလာကထံ၊ ပန်းစကား လည်းကောင်း။ ဂန္ဓကထံ၊ နံ့သာ
 စကား လည်းကောင်း။ ဉာတိကထံ၊ အဆွေအမျိုး စကားလည်း
 ကောင်း။ ယာနကထံ၊ ယာဉ်စကား လည်းကောင်း။ ဂါမကထံ၊
 ရွာ စကား လည်းကောင်း။ နိဂမကထံ၊ နိဂုမ်း စကားလည်း
 ကောင်း။ နဂရကထံ၊ မြို့စကား လည်းကောင်း။ ဇနပဒ ကထံ၊
 ဇနပုဒ် စကားလည်းကောင်း။ ဣတ္ထိကထံ၊ မိန်းမစကား လည်း
 ကောင်း။ ပုရိသကထံ၊ ယောကျ်ားစကား လည်းကောင်း။ သူရာ
 ကထံ၊ ရဲရင့်သည်ကိုဆိုသော စကားလည်းကောင်း။ ဝိသိခါကထံ၊
 ခရီးဆုံကိုဆိုသော စကားလည်းကောင်း။ ကုမ္ဘဋ္ဌာနကထံ၊ ဓရတို့
 ၏ဘည်ခြင်းကိုဆိုသော စကားလည်းကောင်း။ တနည်းကား၊ ရေ
 ဆိပ်တို့ကို ဆိုသောစကားလည်းကောင်း။ တနည်းကား၊ ဒိုးထိန်း
 ကျွန်မတို့ကိုဆိုသော စကားလည်းကောင်း။ ပုဗ္ဗပေတကထံ၊ ရှေး၌
 သေလေ ပြီးသော သူတို့ကို ဆိုသော စကား လည်းကောင်း။
 နာနတ္ထကထံ၊ အထူးထူးအပြားပြားသော စကားလည်းကောင်း။
 လောကက္ခာယိကံ၊ လောကကိုကြားသောစကားလည်းကောင်း။
 သမုဒ္ဒက္ခာယိကံ၊ သမုဒ္ဒရာကို ကြားသော စကားလည်းကောင်း။
 ဣတိဘဝါဘဝကထံ၊ ဤသို့ပွား၏ ဤသို့ယုတ်၏ဟူ၍ ဟုတ်ဟုတ်
 ငြားငြားဆိုသော စကားလည်းကောင်း။ ဣတိအယံ၊ တည်း။ (ဤ၌
 ရာဇကထာ အစရှိသည်ဖြင့် ဣတ္ထိလိင် ပဋ္ဌမန္တနှင့် ဆိုအပ်လျက်
 “အနုယုတ္တာ ဝိဟရန္တိ” ဟူသော ပုဒ်ကို၎င်း၍ “ရာဇကထံ” အစရှိ
 သည်ဖြင့် ဒုတိယန္တနှင့်ဆိုသတည်း)။ ဣတိဣမံတိရစ္ဆာနကထံဝါ၊ ကို
 မူလည်း။ အနုယုတ္တာ ပဝတ္တယမာနာ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇေ-
 ရူပါယ၊ သော။ ဣတိဇောယတိရစ္ဆာနကထာယ၊ မှ။ ပ။

၁၀။ ဇေရူပံ၊ သော။ ဝိဂ္ဂါဟိကကထံ၊ တယောက်သည် တ
 တယောက်နှင့်ဆန့်ကျင်သောစကားကို။ “ချုပ်ချယ်သောစကားကို
 လည်းဟူ” ။ပ။ ဣဒံသာဝိဂ္ဂါဟိကကထာ၊ ဟူသည်။ သေယုထာ
 ကတမာ၊ နည်းဟူမူကား။ တံ၊ သည်။ ဣမံဓမ္မဝိနယံ၊ ဤသုတ်အဘိ
 ဓမ္မာဝိနည်းကို။ နုအာဇာနာသိ၊ မသိ။ အဟံ၊ သည်။ ဣမံဓမ္မဝိနယံ၊

ကို။ အာဇာနည်မိ၏။ တုံ၊ သည်။ ကိ။ အသို့နည်း။ ဣမံဓမ္မဝိနယံ၊ ကို။
 အာဇာနိဿတိ၊ သိအံနည်း။ တုံ၊ သည်။ မိစ္ဆာပဋိပန္နော၊ ယုတ်
 သော အကျင့်ရှိသည်။ အသိ၊ ၏။ အဟံ၊ သည်။ သမ္မာပဋိပန္နော၊
 ကောင်းသော အကျင့်ရှိသည်။ အသိ၊ ၏။ မေ၊ ၏။ ဝစနံ၊ စကား
 သည်။ သဟိတံ၊ အကျိုးစီးပွားနှင့်စပ်၏။ “ပြေပြစ်၏၊ လည်းဟူ”။
 တော၊ ၏။ ဝစနံ၊ သည်။ အသဟိတံ အကျိုးစီးပွားနှင့်စပ်။ “မပြေပြစ်
 လည်းဟူ”။ တေတယာ၊ သည်။ ပုရော၊ ရှေ့၌။ ဝစနိယံ၊ ဆိုအပ်သည်
 ကို။ ပစ္စာ၊ နောက်မှ။ အဝစ၊ ဆို၏။ ပစ္စာ၊ မှ။ ဝစနိယံ၊ ကို။ ပုရော၊ ၌။
 အဝစ၊ ၏။ တေတယာ၊ သည်။ အဓိစိတ္တံ၊ လေ့လာအပ်သော။ ဝစနံ၊
 သည်။ တနည်းကား၊ တော၊ သင်၏။ အဓိစိတ္တံ၊ အလေ့အကျက်သည်။
 မယာ၊ သည်။ အဓိစိတ္တေန၊ လေ့ကျက်အပ်သော။ ဝစနေန၊ နှင့်။
 တနည်းကား၊ မေ၊ ၏။ အဓိစိတ္တေန၊ အလေ့အကျက်နှင့်။ ဝိပရာ
 ဝတ္တံ၊ ဆန့်ကျင်၏။ (ဤသို့ ပါဠိသေသထည့်၍ ယောဇနာလေ)။
 တော၊ သင်၏။ ဝါဒေါ၊ အယူကို။ အာရောပိတော၊ အပြစ်တင်အပ်
 ၏။ တော၊ ၏။ ဝါဒေါ၊ ကို။ နိဂ္ဂဟိတော နှိပ်အပ်၏။ ဝါဒပုမောက္ခာ
 ယ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းမှ လွတ်စေခြင်းငှာ။ စရ၊ ကျင့်လေဦးလော့။ သစေ
 ပဟောသိ၊ အကယ်၍ စွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ စွမ်းနိုင်
 သည်။ သတိ၊ သော်။ နိဗ္ဗေဋ္ဌေဟိဝါ၊ ပယ်မှုလည်း ပယ်လော့။
 ဣတိအယံ၊ ဤသည် လျှင်တည်း။ ဣတိ ဣမံဝိဂ္ဂါဟိကကထံဝါ၊
 ကိုမူလည်း။ ပ။ ဧဝရူပါယ၊ သော။ ဣတိ တောယဝိဂ္ဂါဟိက
 ကထာယ၊ ဤချုပ်ချယ်သောစကားမှ။ ပ။

၁၉။ ဧဝရူပံ၊ သော။ ဒုတေယျပဟိနဂမနာ နုယောဂံ၊ တမန်
 ပြု၍သွားခြင်း အစေအပါးခံ၍သွားခြင်း လုံ့လပြုခြင်းကို။ ပ။ ဣဒံ
 သောဒုတေယျပဟိဏဂမနာနုယောဂေါ၊ ထိုတမန်ပြု၍ သွားခြင်း
 အစေအပါးခံ၍သွားခြင်း ဟူသည်ကား။ သေယျတာ ကတမော၊
 နည်းဟူမူကား။ ရညံဝါ၊ အဘိသိက်မသွန်းသော မင်းတို့၏လည်း
 ကောင်း။ မဟာမတ္တာနံဝါ၊ အမတ်ကြီးတို့၏ လည်းကောင်း။ ခတ္တိ
 ယာနံဝါ၊ အဘိသိက် သွန်းကုန်သော မင်းတို့၏ လည်းကောင်း။

မြဟ္မဇောနံဝါ၊ တို့၏လည်းကောင်း။ ဂဟပတိကာနံဝါ၊ သူကြွယ်
 တို့၏လည်းကောင်း။ ကုမာရာနံဝါ၊ မင်းသားတို့၏ လည်း
 ကောင်း။ (အထက်ပဟိဏသဒ္ဓစ္စ)၊ ဣမ၊ ဤအရပ်သို့။ ဝစ္ဆ၊ သွား
 ချေ။ အမုတြ၊ ဤမည်သောအရပ်သို့။ ဝစ္ဆ၊ ချေ။ ဣဒံကမ္မံကို။ အာဟ
 ရ၊ ချေ။ ဣတိ၊ သို့။ ပဟိဏဿ၊ စေရာအရပ်သို့။ ဝမနံ၊ သွားခြင်း
 တည်း။ (ဤသို့ပါဌသေသထည့်၍ယောဇနာ)။ ဧဝရူပါ၊ သော။
 ဣတိဇောသ္မာဒုတေယျပဟိဏဝမနာ နုယောဝါ၊ တမန်ပြု၍ သွား
 ခြင်း အစေအပါးခံ၍ သွားခြင်း လုံ့လပြုခြင်းမှ။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။
 ဣတိဣမိနာသီလေနဝါ၊ ဤတမန်ပြု၍ သွားခြင်း အစေအပါးခံ၍
 သွားခြင်း လုံ့လပြုခြင်းမှ ကြည်ခြင်းတည်းဟူသော သီလဖြင့်
 မူလည်း။ ပ။

၂၀။ တေသမဏမြဟ္မဇော၊ ထိုထိုသော ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့
 သည်။ ကုဟကာစ၊ အံ့ဖွယ် သူရဲကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သည်လည်း။
 ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ လပနာစ၊ မိမိတို့ကိုယ်ကို ချီးမြှောက်၍ ပြောပ
 တတ်ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ နေမိတ္တတာစ၊ နိမိတ်မှု
 လေ့ရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ နိပ္ပေသိကာစ၊ လာဘ်ကို
 ရှာလေ့ရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ လာဘေန၊ မိမိလာဘ်
 ဖြင့်။ လာဘံ၊ သူတပါးလာဘ်ကို။ နိဇိဂိသိတာရော၊ တောင့်တ၍
 ရှာတတ်ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧဝရူပါ၊ သော။ ဣတိ
 ဇောသ္မာကုဟကာ၊ ထိုသို့ အံ့ဖွယ်သူရဲတို့ကို ဖြစ်စေခြင်းမှ။ ဣတိ
 ဇောသ္မာလပနာ၊ ထိုသို့ မိမိကိုယ်ကို ချီးမြှောက်၍ ပြောပခြင်းမှ။
 ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ ပဋိဝိရတော၊ ကြည်၏။
 ဣတိ၊ သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣတိ ဣမိနာသီလေနဝါ၊ ဤကုဟန
 အစရှိသည်မှ ကြည်ခြင်းတည်းဟူသော သီလဖြင့်မူလည်း။ ပုထုဇ္ဇ
 နော၊ သည်။ တထာဂတဿ၊ ငါတုရား၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကို။ ဝဒ
 မာနော၊ ချီးမွမ်းသည်ဖြစ်၍။ ဝဒေယျ၊ ၏။

မဇ္ဈိမသီလံ၊ မဇ္ဈိမသီလသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

မဟာသီလ

၂၁။ ယထာ ယေယေ၊ အကြင်အကြင်သို့ သဒ္ဓါ၍ လှသော
 ဘောဇဉ်ကိုစားတတ်သော သဘောရှိသော ရဟန်း ပုဂ္ဂိုလ်တို့
 သည်။ သဒ္ဓါဒေယျာနိ၊ ကုန်သော။ ဘောဇနာနိတို့ကို။ ဘုဒ္ဓိတွာ၊
 ၍။ ဝေရူပါယ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ မိစ္ဆာဇီဝေန၊ ယုတ်သော
 အသက်မွေးခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော။ “ယုတ်သော အသက်
 မွေးခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ လည်းဟူ”။ တိရုက္ခာနုဝိဇ္ဇာယ၊ မဂ်ဖိုလ်
 တို့၏ ဖိလာဖြစ်သောအတတ်ဖြင့်။ ဇီဝိတံ၊ အသက် မွေးခြင်းကို။
 ကပ္ပေန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ တနည်းကား၊ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ ကပ္ပေန္တိ၊
 မွေးမြူကုန်၏။

အမှာ ဤအရာ၌ “မိစ္ဆာဇီဝေန” ဟူသောပုဒ်သည် နိစ္စ
 ပုလ္လင်ဖြစ်သောကြောင့် တိရုက္ခာနုဝိဇ္ဇာ ဟူသော
 ပုဒ်နှင့် လိင်မတူသော်လည်း ဝိသေသန-ဝိသေသျှ ဖြစ်သတည်း။
 “သမာနလိင်တော ဝိသေသနံ” ဟူသော စကားကို ယေဘုယျ
 အားဖြင့်ဆိုသတည်း။ အပ္ပကအားဖြင့် လိင်မတူသော်လည်း “ဝေ
 သာလိယာ ပုရေ” အစရှိသည်တို့ကဲ့သို့ ဝိသေသန-ဝိသေသျှဖြစ်၏
 ဟုမှတ်လေ။

* ဣဒံ တိရုက္ခာနုဝိဇ္ဇာ၊ မဂ်ဖိုလ်တို့၏ဖိလာဖြစ်သော အတတ်
 ဟူသည်ကား။ သေယျထာ ကတမာ၊ နည်းဟူမူကား။ အင်္ဂံ၊
 ခြေ လက် အစရှိသည် ကို ဆိုသော ကျမ်းလည်း ကောင်း။
 နိမိတ္တံ၊ နိမိတ်ကိုဆိုသောကျမ်းလည်းကောင်း။ ဥပ္ပါတံ၊ မိုးကြိုးကျ
 ခြင်းအစရှိသည်ကို ဆိုသောကျမ်းလည်းကောင်း။ သုပိနံ၊ အိပ်မက်
 ကိုဆိုသောကျမ်းလည်းကောင်း။ လက္ခဏံ၊ လက္ခဏာကို ဆိုသော
 ကျမ်းလည်းကောင်း။ မုသိကန္တိန္ဒံ၊ ကြွက်ခဲသည်ကို ဆိုသောကျမ်း
 လည်းကောင်း။ အဂ္ဂိဟောမံ၊ မီးပူဇော်ရာသည်ကို ဆိုသောကျမ်း
 လည်းကောင်း။ ဒဗ္ဗိဟောမံ၊ ယောက်မဖြင့်မီးပူဇော်ရာသည်ကိုဆို
 သောကျမ်းလည်းကောင်း။ ထုသဟောမံ၊ ဖွဲဖြင့်မီးပူဇော်ရာသည်
 ဆိုသောကျမ်းလည်းကောင်း။ ကဏဟောမံ၊ ဆန်ကွဲဖြင့်မီးပူဇော်

ရာသည်ကိုဆိုသော ကျမ်းလည်းကောင်း။ တဏှုလဟောမံ၊ ဆန်
 ရွင်းဖြင့် မီးပူဇော်ရာသည်ကို ဆိုသောကျမ်းလည်းကောင်း။ သပ္ပိ
 ဟောမံ၊ ထောပတ်ဖြင့် မီးပူဇော်ရာသည်ကို ဆိုသော ကျမ်းလည်း
 ကောင်း။ ဝေလဟောမံ၊ ဆီမီးပူဇော်ရာသည်ကို ဆိုသော ကျမ်း
 လည်းကောင်း။ မုခဟောမံ၊ မုန့်ညှင်းစေ့အစရှိသည်ကို ခံတွင်း
 ဖြင့်ယူ၍ မီးပူဇော်ရာ သည်ကို ဆိုသော ကျမ်းလည်းကောင်း။
 လောဟိတ ဟောမံ၊ လက်ျာပုဆစ် ခူးသွေး အစရှိသည်ဖြင့် မီးပူ
 ဇော်ရာသည်ကို ဆိုသော ကျမ်းလည်းကောင်း။ အင်္ဂီရိဇ္ဇာ၊ လက်
 ဆစ်ခြေဆစ်အစရှိသော အင်္ဂါကိုသိသော အတတ်လည်းကောင်း။
 ဝတ္ထုရိဇ္ဇာ၊ အိမ်ရာ အရံရာ စသည်ကို သိသော အတတ်လည်း
 ကောင်း။ ခေတ္တရိဇ္ဇာ၊ လယ်ယာသိသော အတတ်လည်းကောင်း။
 သီဝရိဇ္ဇာ၊ သူသာန်၌နေ၍ သင်ရာသော အတတ်လည်းကောင်း။
 တနည်းကား၊ သီဝရိဇ္ဇာ၊ မြေခွေး မည်သံကို သိသော အတတ်
 လည်းကောင်း။ ဘူတရိဇ္ဇာ၊ ဘုတ်တိုက် အတတ်လည်းကောင်း။
 “ဘုတ်ကိုထွက်စေတတ်သောအတတ်၎င်း၊ လည်းဟူ”။ ဘူရိရိဇ္ဇာ၊
 မြေအိမ်၌နေ၍သင်သောအတတ်လည်းကောင်း။ အဟိရိဇ္ဇာ၊ မြေခဲ
 သည်ကိုဆေးကုသောအတတ်လည်းကောင်း။ “မြေကိုခေါ်သော
 အတတ်၊ လည်းဟူ”။ ဝိသရိဇ္ဇာ၊ အဆိပ်ကို မြေသော အတတ်
 ၎င်း။ “အဆိပ်ကို မတက်စေတတ်သော အတတ်လည်းဟူ”။
 အဆိပ်ကို အန်စေတတ်သော အတတ်လည်းကောင်း-လည်းဟူ။
 ဝိစ္ဆိက ရိဇ္ဇာ၊ ကင်းမြီး ကောက် ခဲ သည် ကို ဆေးကုသော
 အတတ် လည်းကောင်း။ မူသိက ရိဇ္ဇာ၊ ကြွက် ခဲ သည် ကို
 ဆေးကုသော အတတ် လည်းကောင်း။ သကုဏရိဇ္ဇာ၊ ငှက်မြည်
 သံကို သိသောအတတ်လည်းကောင်း။ ဝါယသရိဇ္ဇာ၊ ဂျိုးမြည်
 သံကို သိသောအတတ်လည်းကောင်း။ ပတ္တဇ္ဈာနံ၊ အသက်တိုရှည်
 နေရလတ္တံ့ သည်ကို သိသော အတတ် လည်းကောင်း။ သရ
 ဝရိတ္တာနံ၊ သူတပါးပစ်သောမြားကိုမြစ်တတ်သော အတတ်လည်း
 ကောင်း။ မိဂစက္ကံ၊ သားမြည်သံကိုသိသောအတတ်လည်းကောင်း။

ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်တည်း။ ဣတိဣမာယတိရုက္ခာနဝိဇ္ဇာယ၊ ဤမဂ်ဖိုလ်၏ ဖီလာဖြစ်သော အတတ်ဖြင့် မူလည်း။ ဇီဝိတံ၊ ကို။ ကပ္ပေန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဝါသဒ္ဓါဖြင့် အထက်ဝါကျတို့ကိုဆည်းလေ)။ ဧဝံရူပါယ၊ သော။ မိစ္ဆာဇီဝါယ၊ ယုတ်သော အသက် မွေးခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော။ “ယုတ်သော အသက် မွေးခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ လည်းဟူ”။ ဣတိ တောယ တိရုက္ခာနဝိဇ္ဇာယ၊ မှ။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ ပဋိဝိရတော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣတိဣမိနာသီလေနဝါ၊ ဤအင်္ဂါကျမ်း အစရှိသည်ကိုမှီ၍ အသက်မွေးခြင်းမှ ကြဉ်ခြင်းတည်းဟူသော သီလဖြင့် မူလည်း။ ပ။ (“အင်္ဂါနိမိတ္တံ” ဟု ကျမ်းကိုသာ ဆိုသော်လည်း ထိုကျမ်းတို့ကိုသင်၍ ထို အင်္ဂါကြီးငယ်ကို သိသောအတတ် အစရှိသည်တို့မှီ၍ အသက်မွေးခြင်းကိုသာ လိုအပ်၏ဟု မှတ်လေ။

၂၂။ ဣဒံသာတိရုက္ခာနဝိဇ္ဇာ၊ ဟူသည်ကား။ သေယျထာ ကတမာ၊ နည်းဟူမူကား။ မာဟိလက္ခဏံ၊ ပတ္တမြား၏လက္ခဏာလည်းကောင်း။ ဝတ္ထုလက္ခဏံ၊ အဝတ်ပုဆိုး၏လက္ခဏာလည်းကောင်း။ ဒဏ္ဍုလက္ခဏံ၊ တောင်ငွေ၏လက္ခဏာလည်းကောင်း။ သတ္ထုလက္ခဏံ၊ လှံ၏လက္ခဏာလည်းကောင်း။ အသိလက္ခဏံ၊ သန်လျက်၏လက္ခဏာလည်းကောင်း။ ဥသုလက္ခဏံ၊ မြား၏လက္ခဏာလည်းကောင်း။ ဓနုလက္ခဏံ၊ လေး၏လက္ခဏာလည်းကောင်း။ အာဝုဓလက္ခဏံ၊ လက်နက်၏ လက္ခဏာ လည်းကောင်း။ ဣတ္ထိလက္ခဏံ၊ လည်းကောင်း။ ကုမာရလက္ခဏံ၊ သတို့သား၏ လက္ခဏာလည်းကောင်း။ ကုမာရိလက္ခဏံ၊ သတို့သမီး၏လက္ခဏာလည်းကောင်း။ ဒါသိလက္ခဏံ၊ ကျွန်ယောက်ျား လက္ခဏာလည်းကောင်း။ ဒါသိလက္ခဏံ၊ ကျွန်မိမ္မလက္ခဏာလည်းကောင်း။ ဟတ္ထိလက္ခဏံ၊ လည်းကောင်း။ အဿလက္ခဏံ၊ လည်းကောင်း။ မဟိံသလက္ခဏံ၊ လည်းကောင်း။ ဥသဘလက္ခဏံ၊ ဥသဘလက္ခဏာလည်းကောင်း။ ဂေါဏလက္ခဏံ၊ လည်းကောင်း။ အဇလက္ခဏံ၊ ဆိတ်မြိန်မာလက္ခဏာလည်းကောင်း။ မေဏ္ဍက လက္ခဏံ၊ ဆိတ်ကုလား လက္ခဏာ

လည်းကောင်း။ ကုတ္တုရ လက္ခဏံ၊ ကြက် လက္ခဏာ လည်းကောင်း။ ဝဗ္ဗကလက္ခဏံ၊ ငှက်၏လက္ခဏာလည်းကောင်း။ ဝေဓိလက္ခဏံ၊ ဖွတ်၏လက္ခဏာ လည်းကောင်း။ ကဏ္ဍိကလက္ခဏံ၊ အထွတ်လက္ခဏာလည်းကောင်း။ ကစ္ဆပလက္ခဏံ၊ လိပ်၏လက္ခဏာလည်းကောင်း။ မိဂလက္ခဏံ၊ သား၏ လက္ခဏာလည်းကောင်း။ ဣတိအယံ၊ တည်း။ ဣတိဣမာယတိရစ္ဆာနနိဇ္ဇာယ၊ ဤပတ္တမြား၏လက္ခဏာကိုသိသော အတတ် အစရှိသော မဂ်ဖိုလ်၏ ဖီလာဖြစ်သောအတတ်ဖြင့်မူလည်း။ ဇိဝိတံ၊ ကို။ ကပ္ပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧဝရူပါယ၊ သော။ မိစ္ဆာဇိဝါယ၊ သော။ ဣတိဧတာယတိရစ္ဆာနနိဇ္ဇာယ၊ မှ။ ပ။

၂၃၊ ဣဒံသာတိရစ္ဆာနနိဇ္ဇာယ၊ ဤတိရစ္ဆာနနိဇ္ဇာယံသည်၊ သေယျထာကတမာ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ရညံ၊ မင်းတို့၏။ နိယျာနံ၊ ထွက်ခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ရညံ၊ တို့၏။ အနိယျာနံ၊ မထွက်ခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ အပ္ပန္တရာနံ၊ အတွင်း၌ဖြစ်ကုန်သော။ ရညံ၊ တို့၏။ ဥပယာနံ၊ တပါးသောမင်းသို့ ကပ်ခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဗာဟိရာနံ၊ အပဖြစ်ကုန်သော။ ရညံ၊ တပါးသောမင်းတို့၏။ အပယာနံ၊ ဖဲခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဗာဟိရာနံ၊ ကုန်သော။ ရညံ၊ တပါးသောမင်းတို့၏။ ဥပယာနံ၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ အပ္ပန္တရာနံ၊ ကုန်သော။ ရညံ၊ ဝါတို့၏ မင်းတို့၏။ အပယာနံ၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ အပ္ပန္တရာနံ၊ ကုန်သော။ ရညံ၊ တို့၏။ ဇယော၊ အောင်ခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဗာဟိရာနံ၊ ကုန်သော။ ရညံ၊ တို့၏။ ပရာဇယော၊ ရှုံးခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဗာဟိရာနံ၊ ကုန်သော။ ရညံ၊ တို့၏။ ဇယော၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ အပ္ပန္တရာနံ၊ ကုန်သော။ ရညံ၊ တို့၏။ ပရာဇယော၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣမဿ၊ ဤမင်း၏။ ဇယော၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣမဿ၊ ဤမင်း၏။ ပရာဇယော၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိအယံ၊ တည်း။ ဣတိဣမာယတိရစ္ဆာနနိဇ္ဇာယ ဝါ၊ ဖြင့်မူလည်း။ ဇိဝိတံ၊ ကို။ ကပ္ပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧဝရူပါယ၊ သော။ မိစ္ဆာဇိဝါယ၊ သော။ ဣတိဧတာယတိရစ္ဆာနနိဇ္ဇာယ၊ မှ။ ပ။

၂၄။ ဣဒံ သာ တိရစ္ဆာန်နိဇ္ဇာ၊ ကား။ သေယျထာ ကတမာ၊
 နည်းဟူမူကား။ စန္ဒဂ္ဂါဟော၊ လကိုရာဟုဖမ်းခြင်းသည်။ “လကျစ်
 ခြင်းသည်၊ လည်းဟူ”။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ သူရိယဂ္ဂါဟော၊ နေကို
 အသူရိန်ဘမ်းခြင်းသည်။ “နေကျစ်ခြင်းသည်၊ လည်းဟူ”။ ဘဝိဿ
 တိ၊ လတ္တံ့။ နက္ခတ္တဂ္ဂါဟော၊ နက္ခတ်ခြင်းယှဉ်ခြင်းသည်။ “နက္ခတ်
 ချင်းဆိုင်မိသည်၊ လည်းဟူ”။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ စန္ဒိမသူရိယာနံ၊
 လ၊ နေတို့၏။ ပထဝမနံ၊ ခရီးဟုတ်သည်ကိုသွားခြင်းသည်။ ဘဝိဿ
 တိ၊ လတ္တံ့။ စန္ဒိမသူရိယာနံ၊ တို့၏။ ဥပ္ပထဝမနံ၊ ခရီးမဟုတ်သည်ကို
 သွားခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ နက္ခတ္တာနံ၊ တို့၏။ ပထဝမနံ၊
 ခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ နက္ခတ္တာနံ၊ တို့၏။ ဥပ္ပထဝမနံ၊
 သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဥက္ကာပါတော၊ ဥက္ကာကျခြင်းလည်း။
 ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဒိသာဒါဟော၊ အရပ်မျက်နှာ ပူပန်ခြင်းလည်း။
 “အရပ်မျက်နှာ ချောက်ချားခြင်းသည် လည်းဟူ”။ ဘဝိဿတိ၊
 လတ္တံ့။ ဘူမိစာလော၊ မြေလှုပ်ခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဒေဝ
 ဒုဒြတိ၊ တော်ရိုက်ခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ စန္ဒိမ သူရိယ
 နက္ခတ္တာနံ၊ တို့၏။ ဥဂ္ဂမနံ၊ ဓာတ်ခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဩဂ္ဂ
 မနံ၊ ဝင်ခြင်းသည်။ “သက်ခြင်းသည်လည်းဟူ”။ သံကိလေသိ
 ကံ၊ ညစ်ညူးခြင်းသည်။ ဝေါဒါနံ၊ ဖြူစင်ခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊
 လတ္တံ့။ စန္ဒဂ္ဂါဟော၊ လကိုရာဟုဖမ်းခြင်းသည်။ ဧဝံဝိပါကော ဤ
 သို့အကျိုးရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ သူရိယဂ္ဂါဟော၊ နေကိုအသူ
 ရိန်ဘမ်းခြင်းသည်။ ဧဝံဝိပါကော၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။
 နက္ခတ္တဂ္ဂါဟော၊ နက္ခတ်ကျစ်ခြင်းသည်။ “နက္ခတ်နှင့် ပြိုဟ်ယှဉ်
 ခြင်းသည်၊ လည်းဟူ”။ ဧဝံဝိပါကော၊ ဤသို့ အကျိုးရှိသည်။
 ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ စန္ဒိမသူရိယာနံ၊ လ၊ နေတို့၏။ ပထဝမနံ၊ သည်။
 ဧဝံဝိပါကံ၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ စန္ဒိမသူရိယာနံ၊ တို့၏။ ဥပ္ပထ
 ဝမနံ၊ သည်။ ဧဝံဝိပါကံ၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ နက္ခတ္တာနံ၊ တို့၏။
 ပထဝမနံ၊ သည်။ ဧဝံဝိပါကံ၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ နက္ခတ္တာနံ၊ တို့
 ၏။ ဥပ္ပထဝမနံ၊ သည်။ ဧဝံဝိပါကံ၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဥက္ကာပါ

တော၊ ဥက္ကာကျခြင်းသည်။ ဧဝံဝိပါကော၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဣံ။
 ဒိသာဒါဟော၊ အရပ်မျက်နှာပူပန်ခြင်းသည်။ ဧဝံဝိပါကော၊ သည်။
 ဘဝိဿတိ၊ ဣံ။ ဘူမိစာလော၊ မြေလှုပ်ခြင်းသည်။ ဧဝံဝိပါကော၊
 သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဣံ။ ဒေဝဒုဒြဘိ၊ တော်ရိုက်ခြင်းသည်။ ဧဝံ
 ဝိပါကော၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဣံ။ စန္ဒိမသုရိယနက္ခတ္တံ၊ တို့၏။
 ဥဂ္ဂမံ၊ တက်ခြင်းသည်။ ဩဂ္ဂမံ၊ ဝင်ခြင်းသည်။ “သက်ခြင်းသည်၊
 လည်းဟူ”။ သံကိလေသံ၊ ညစ်ညူးခြင်းသည်။ ဝေါဒါနံ၊ ဖြူစင်ခြင်း
 သည်။ ဧဝံဝိပါကံ၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဣံ။ ဣတိအယံ၊ တည်း။ ဧဝ
 ရူပါယ၊ သော။ မိစ္ဆာဇီဝါ၊ မိစ္ဆာဇီဝ၏ အကြောင်းဖြစ်သော။ ဣတိ
 ဣမာယတိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာယဝါ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော မဂ်ဖိုလ်၏ဖိလာဖြစ်
 သော” အ တတ်ဖြင့်မူလည်း။ ဇီဝိတံ၊ ကို။ ကပ္ပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။

၂၅။ ဣဒံ သာတိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာ၊ ဟူသည်ကား။ သေယျထာ က
 တမာ၊ နည်းဟူမူကား။ သုဝုဋ္ဌိကာ၊ မိုးကောင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊
 ဣံ။ ဒုဗ္ဗုဋ္ဌိကာ၊ မိုးခေါင်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဣံ။ သုဘိက္ခံ၊ ဝပြော
 သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဣံ။ ဒုဗ္ဗိက္ခံ၊ ငတ်မွတ်ခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊
 ဣံ။ ခေမံ၊ ဘေးမရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဣံ။ ဘယံ၊ ဘေးရှိသည်။
 ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ။ ရောဂေါ၊ အနာများသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဣံ။
 အရောဂံ၊ အနာမရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဣံ။ မုဒ္ဒါ၊ လက်ဆစ်ချိုး၍
 ရေတွက်ခြင်းလည်းကောင်း။ ဂဏနံ၊ ဂဏန်းသင်္ချာချ၍ ရေတွက်
 ခြင်းလည်းကောင်း။ သင်္ခါနံ၊ ဆယ်ချ၍ရေတွက်ခြင်းလည်းကောင်း။
 ကာဝေယံ၊ ကဗျာဖွဲ့ခြင်း လည်းကောင်း။ လောကာယတံ၊ လော
 ကာယတကျမ်းကို သင်ခြင်း လည်းကောင်း။ ဣတိအယံ၊ တည်း။
 ဣတိ ဣမာယတိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာယဝါ၊ ဖြင့်မူလည်း။ ဇီဝိတံ၊ ကို။
 ကပ္ပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။ ဣတိဣမိနာသီလေနဝါ၊ ဖြင့်မူလည်း။

၂၆။ ဣဒံ သာတိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာ၊ ဟူသည်ကား။ သေယျထာ က
 တမာ၊ နည်းဟူမူကား။ အာဝါဟာနံ၊ သွီးကိုဆောင်ခြင်း လည်း
 ကောင်း။ ဝိဝါဟာနံ၊ သွီးကိုပေးစေခြင်းလည်းကောင်း။ သံဝရဏံ၊
 စေ့စပ်ခြင်းလည်းကောင်း။ “အညီအညွတ်ပြုခြင်းလည်းကောင်း၊

လည်းဟူ”။ ဝိဝရဏံ၊ ကွေတွင်းစေခြင်းလည်းကောင်း။ သံကိရဏံ၊ ဥစ္စာကိုပေါင်းရုံးစေခြင်းလည်းကောင်း။ ဝိကိရဏံ၊ ဥစ္စာကိုယှဉ်စေခြင်းလည်းကောင်း။ သုဘဂကရဏံ၊ ချစ်အောင် ပြုစေခြင်းလည်းကောင်း။ “ဘုန်းကြက်သရေ ရှိအောင် ပြုခြင်း လည်းကောင်း၊ လည်းဟူ”။ ဒုပ္ပဂကရဏံ၊ မုန်းအောင် ပြုခြင်း လည်းကောင်း။ “ဘုန်းကြက်သရေရှိအောင် ပြုခြင်း လည်းကောင်း၊ လည်းဟူ”။ ဝိရုဒ္ဓဂတ္တကရဏံ၊ မတည်သော ကိုယ်ဝန်ကို တည်အောင် ပြုခြင်းလည်းကောင်း။ ဇိဝှါနိဗန္ဓနံ၊ လျှာကို ခိုင်အောင် ပြုခြင်းလည်းကောင်း။ ဟနုသံဟရဏံ၊ မေးကိုခိုင်အောင် ပြုခြင်းလည်းကောင်း။ ဟတ္ထာဘိဇပွန်၊ လက်ကိုပြန်အောင် ပြုခြင်းလည်းကောင်း။ ကဏ္ဍဇပွန်၊ နားကိုပင်းအောင် ပြုခြင်းလည်းကောင်း။ အာဒါသပဉ္စ၊ ကြေးမုံ၌ နတ်ကိုခေါ်၍ မေးခြင်း လည်းကောင်း။ ကုမာရိပဉ္စ၊ သဘိုသွီး၏ကိုယ်၌ နတ်ကိုခေါ်ချ၍ မေးခြင်းလည်းကောင်း။ ဒေဝပဉ္စ၊ ကျွန်မ၏ကိုယ်၌ နတ်ကိုခေါ်ချ၍ မေးခြင်း လည်းကောင်း။ အာဒိစ္စ၊ ပဋ္ဌာနံ၊ နေကို လုပ်ကျွေးခြင်း လည်းကောင်း။ မဟတုပဋ္ဌာနံ၊ မြဟွာကို လုပ်ကျွေးခြင်း လည်းကောင်း။ အတ္တုဇ္ဇလနံ၊ မန္တန်ဖြင့် ခံတွင်းမှမီးကိုထွက်စေခြင်းလည်းကောင်း။ သိရိဝှါယနံ၊ ဘုန်းကြက်သရေကိုခေါ်ခြင်း လည်းကောင်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်တည်း။ ဣတိဣမာယ တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာယဝါ၊ ဤသွီးကို ဆောင်ခြင်း အစရှိသော မဂ်ဖိုလ်၏ ဖိလာဖြစ်သော အတတ်ဖြင့်မူလည်း ။ပ။ ဣတိဣမိနာသီလေနဝါ၊ ဤသွီးကို ဆောင်ခြင်း အစရှိသော မဂ်ဖိုလ်၏ဖိလာဖြစ်သော အတတ်ဖြင့် အသက်မွေးခြင်းမှ ကြဉ်ခြင်း တည်းဟူသော သီလဖြင့်မူလည်း။ပ။

၂၇။ ဣဒံ သာတိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာ၊ သည်ကား။ သေယုထာ ကတမာ၊ နည်းဟူမူကား။ သန္တိကံဗ္ဗံ၊ နတ်ကိုးကွယ်ခြင်းကို ပြုခြင်းလည်းကောင်း။ “နတ်ကိုပလိနတ်စာပေးအံ့ဟူ၍ဝန်ခံခြင်းလည်းကောင်း လည်းဟူ”။ ပဏိမိကမ္မံ၊ နတ်ကိုပလိနတ်စာပေးခြင်းကိုပြုခြင်းလည်းကောင်း။ ဘူတကမ္မံ၊ ဘုတ်ထွက်အတတ် သင်ခြင်းလည်းကောင်း။

(ဤဘူတကမ္မံကား အဋ္ဌကထာ၌ မရှိ။ ပါဠိရှိသော ကြောင့်သာ ယောဇနာသည်)။ ဘူရိကမ္မံ၊ မြေအိမ်၌ နေ၍ သင်အပ်သော အတတ်ကို လုံ့လပြုခြင်း လည်းကောင်း။ ဝဿကမ္မံ၊ ပဏ္ဍုက်ကို ယောက်ျားပြုခြင်း လည်းကောင်း။ ဝေါဿကမ္မံ၊ ယောက်ျားကို ပဏ္ဍုက်ပြုခြင်း လည်းကောင်း။ ဝတ္ထုကမ္မံ၊ အသစ်ဖြစ်သောမြေ အရပ်၌အိမ်ကို တည်စေခြင်းလည်းကောင်း။ ဝတ္ထုပရိကမ္မံ၊ ဤမည် ဤမည်သော ဝတ္ထုကိုဆောင်ခဲ့ဟု ဆို၍ ဗလိနတ်စာ ပြုခြင်းလည်း ကောင်း။ အာစမနံ၊ ရေဖြင့် ခံတွင်းကိုစင်ကြယ်စွာဆေးခြင်းလည်း ကောင်း။ နှာပနံ၊ ရေချိုးစေခြင်း လည်းကောင်း။ ဇုဟနံ၊ တပါး သောသူတို့၏အလို့ငှာ မီးပူဇော်ခြင်းလည်းကောင်း။ ဝမနံ၊ အန် အောင်ပြုခြင်း လည်းကောင်း။ “ကြို့ ထိုး အောင် ပြုခြင်းလည်း ကောင်း၊ လည်းဟူ”။ ဝိမရစနံ၊ ဝမ်းကျအောင် ပြုခြင်းလည်း ကောင်း။ ဥဒ္ဓဝိရစနံ၊ အထက်သို့အန်အောင်ပြုခြင်းလည်းကောင်း အဝေဝိရစနံ၊ အောက်သို့ စုံအောင် ပြုခြင်း လည်းကောင်း။ သီသဝိရစနံ၊ ဦးခေါင်းကို ပိုးကျအောင်ပြုခြင်း လည်းကောင်း။ “ဦးခေါင်းကိုက်အောင်ပြုခြင်း လည်းကောင်း၊ လည်းဟူ”။ ကဏ္ဍ တေလံ၊ နားဆက်စရာ အလို့ငှာ ဆီကို ချက်ခြင်း လည်းကောင်း။ “နား၌အနာကို ပျောက်စေခြင်းငှာ ဆီချက်ခြင်းလည်းကောင်း၊ လည်းဟူ”။ နေတ္ထုပါနံ၊ မျက်စိကိုပူစေတတ်သော ဆီကိုချက်ခြင်း လည်းကောင်း။ နတ္ထုကမ္မံ၊ နှာခေါင်းနှပ်ခြင်းကို ပြုခြင်းလည်း ကောင်း။ အဉ္ဇနံ၊ မျက်စဉ်းလည်းကောင်း။ ပစ္စုဉ္ဇနံ၊ မျက်စိအေးစေ သော မျက်စဉ်းလည်းကောင်း။ သာလာကိယံ၊ တိမ်သလာကို ဆေး ကုခြင်းလည်းကောင်း။ သလ္လကတ္တိယံ၊ မြားကိုထွက်အောင်ပြုခြင်း လည်းကောင်း။ ဒါရုကတိကိစ္ဆာ၊ မင်းသားငယ်တို့ကို ဆေးကုခြင်း လည်းကောင်း။ မူလဘေသဇ္ဇာနံ၊ အမြစ်ဖြစ်ကုန်သောဆေးတို့ကို။ အနုပ္ပါဒနံ၊ ဆေးကိုမပေးမူ၍ကိုယ်ဖြင့်ဆေးကုခြင်းလည်းကောင်း။ ဩသမီနံ၊ ဆေးတို့ကို။ ပဋိမောက္ခော၊ ခွါခြင်း လည်းကောင်း။ ဣတိအယံ၊ တည်း။

အမှာ

“မူလဘေသဇ္ဇာနံ အနုပ္ပါဒနံ” ပါဠိဖြင့် ဆေးမျှကို သာပေးသည် မဟုတ်။ ကိုယ်ဖြင့် ဆေးကုခြင်းကို ပြတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ “မူလဘေသဇ္ဇာနံ အနုပ္ပါဒနန္တိဗ္ဗမိနာ ကာယတိကိစ္ဆတံ ဒဿေတိ” ဟု ဆိုသတည်း။ “ဩသဓိနံ ပဋိမောက္ခော” ဟူသော ပါဠိဖြင့်ကား အနာရှိရာ၌ ခံဆေးကိုတင်ပြီး၍ ထိုဆေးအားလျော်စွာ အနာ ဖြစ်လုတ်သော် ဆေးကိုခွါခြင်းကို ပြတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ “ဩသဓိနံ ပဋိမောက္ခောတိ ခရာဒိနိ ဒတွာ တဒနုရူပေ ဝဏော ဝတေ တေသံ အပနယနံ” ဟု ဆိုသတည်း။

ဣတိဗျမာယ တိရုက္ခာနဝိဇ္ဇာယဝါ၊ ဤနတ်ကို ကိုးကွယ်စေခြင်း အစရှိသော မဂ်ဖိုလ်မှဖီလာဖြစ်သော အတတ်ဖြင့်မူလည်း။ ဇီဝိတံ၊ ကို။ ကပ္ပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧဝရူပါယ၊ သော။ မိစ္ဆာဇီဝါယ၊ ယုတ်သော အသက်မွေးခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော။ ဣတိဇေတံယ တိရုက္ခာနဝိဇ္ဇာယ၊ မှ။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ ပဋိဝိရတော၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣတိဗျမိနာသီလေနဝါ၊ ဤနတ်ကို ကိုးကွယ်ခြင်း အစရှိသည်တို့မှ ကြွ၍ခြင်း တည်းဟူသော သီလဖြင့်မူလည်း။ ပုထုဇ္ဇနော၊ သည်။ တထာဂတဿ၊ ဝါဘုရား။ ဝဏ္ဏံ၊ သီလတည်းဟူသောဂုဏ်ကို။ ဝဒမာနော၊ ချီးမွမ်းသည် ဖြစ်၍၊ ဝဒေယျ၊ ၎င်း။

မဟာသီလံ၊ မဟာသီလသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

ပုဒန္တ ကပိက

အမှာ

“အနေကပရိယာယေန ဗုဒ္ဓဿ ဝဏ္ဏံ ဘာသတိ အစရှိသော စကားဖြင့် မြဲတတ်သည် ချီးမွမ်းသောစကား၏ အနုသန္ဓေကို သုံးပါးအပြားရှိသော သီလတို့ဖြင့် အကျယ်ကိုပြုပြီး၍ ယခု အခါ၌ “အတ္ထရိယံ အာဂုသော အပ္ပုတံ အာဂုသော ယာဝဋ္ဌိဒံ တေန ဘဂဝတော။ ပ။ သတ္တာနံ နာနာမိမုတ္တိ ကဟာ သုပ္ပုဋိပိဒိတာ” ဟူ၍ ရဟန်း သင်္သာသည် သဗ္ဗညုဇာတိ

ကိုအာရုံပြု၍ ချီးမွမ်း အပ်သော အနုသန္ဓေကို ပြုတော် မူလို၍ “အတ္ထိ ဘိက္ခဝေ အညေဝ ဓမ္မာ” အစရှိသောနည်းဖြင့် သုညတကို ပြုတတ်သော ဒေသနာကို အား ထုတ် တော် မူ၏။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား။

၂၀။ ဘိက္ခဝေ၊ ထို။ ယေ ဓမ္မေ၊ အကြင် ဂုဏ်တရားတို့ကို။ တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်။ သယံ၊ မိမိ အလိုလို သာလျှင်။ အဘိညာ အဘိညာယ၊ ထူးသော အသာဓာရဏဉာဏ်ဖြင့် သိ၍။ ကန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ပဝေဒေတိ၊ သိစေတော်မူ၏။ ယေဟိ ဓမ္မဟိ၊ အကြင် ဂုဏ်တရားတို့ဖြင့်။ တထာဂတဿ၊ ငါဘုရား၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ဝဒမာနာ၊ ချီးမွမ်းကုန်သော။ ပုဂ္ဂလာ၊ တို့သည်။ သမ္မာ၊ အကြွင်းမဲ့။ ယထာဘူစံ၊ မဖောက်မပြန်၊ ဝဒေယျံ၊ ချီးမွမ်းသည် မည်ကုန်ရာ၏။ အညေဝေ၊ သုံးပါး အပြားရှိသော သီလမှ တပါးသာလျှင် ဖြစ်ကုန်ထသော။ ဂမ္ဘီရာဝေ၊ နက်သည် သာလျှင် ဖြစ်ကုန်ထသော။ ဒုဒ္ဒသာဝေ၊ ဉာဏ်တည်း ဟူသော မျက်စိဖြင့် မြင်နိုင်ခဲ့သည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်ထသော။ ဒုရနုဗောဓာ ဝေ၊ ဉာဏ်ဖြင့် သိနိုင်ခဲ့သည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်ထသော။ သန္တာဝေ၊ ခပ်သိမ်းသောပူပန်ခြင်းတို့မှ ငြိမ်းသည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်ထသော။ ပဏီတာဝေ၊ အထူးသဖြင့် မြတ်သည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်ထသော။ အတက္ကာဝစရာဝေ၊ ကြံဆ၍သိခြင်းငှာ မတတ်နိုင်သည် သာလျှင် ဖြစ်ကုန်ထသော။ နိပုဏာဝေ၊ သိမ်မွေ့သော သဘောရှိသည်သာ လျှင် ဖြစ်ကုန်ထသော။ ပဏ္ဍိတဝေဒနိယာဝေ၊ ပညာရှိတို့သာလျှင် သိအပ်ကုန်ထသော။ (ဓမ္မာ၌ ဝိသေသနချည်း စပ်လေ)။ တထာ ဂတံဿ၊ ငါဘုရား၏။ (သမ္ဗန်ထည့်)။ တေဓမ္မာ၊ ထိုဂုဏ်တရား တို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ၊ ကုန်၏။

အမှတ် အညေဝံ ဝေသဒ္ဓါကို ဂမ္ဘီရာအစရှိသော ပုဒ်တို့၌ လည်း ယှဉ်၍ ယောဇနာလေ။ ထိုသို့ ယောဇနာ စေလိုသောကြောင့် အဋ္ဌကထာဆရာသည် “အညေဝေ၊ နပါဏာ တိပါတာ ဝေရမဏိ အာဒယော၊ ဂမ္ဘီရာဝေ၊ နဉ္စတ္တာနာတိ ဝေ”

သဗ္ဗပဒေဟိယောဇေတဗ္ဗံ” ဟု ဆိုတော်မူသတည်း။ အတ္ထိဟူသော ပုဒ်သည် အာချာတ်၊ နိပါတ်ပုဒ်အားဖြင့် နှစ်ပါးတည်း။ ထိုနှစ်ပါး တို့တွင် ဤအရာ၌ နိပါတ်တည်း။ ထိုကြောင့် အတ္ထိကို သန္တိဟု ဖွင့်သတည်း။ ဓမ္မာဟူသောပုဒ်၌ ဓမ္မသဒ္ဓါသည်—

ဓမ္မော သဘာဝေ ပရိယတ္တိပညာ၊
ဉာဏေသု သစ္စပ္ပကတီသု ပုညေ။
ဥပေယျ ဂုဏာစာရသမာဓိသုပ္ပိ၊
နိဿတ္တတာပတ္တိသု ကာရဏာဒေါ။

ဟူသော အဘိဓာန် အနေကတ္ထဝဂ်၌ လာသောကြောင့် သဘော ဟူသောအနက်၊ ပရိယတ္တိဟူသောအနက်၊ ပညာဟူသောအနက်၊ အသင့်ဟူသောအနက်၊ ဟုတ်မှန်သောအနက်၊ ပြုကေတုဟူသော အနက်၊ ကောင်းမှုဟူသောအနက်၊ ဥပေယျံ တရား ဟူသော အနက်၊ ဂုဏ်ဟူသောအနက်၊ အကျင့်ဟူသော အနက်၊ သမာဓိ ဟူသော အနက်၊ သတ္တမှဆိတ်ခြင်း ဟူသော အနက်၊ အာပတ် ဟူသောအနက်၊ အကြောင်းဟူသော အနက်၊ ဤသို့ အစရှိသော အနက်တို့၌ ဖြစ်၏။ ထိုအနက်တို့တွင် ဤအညေဝဓမ္မာ ဟူသော ပါဠိ၌ကား ဂုဏ်ဟူသောအနက်၌ဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ “ဣဓ ပန ဂုဏော ဝတ္တတိ” ဟုသတည်း။ ဂုဏ်ဟူသည်လည်း ဂုဏ်သာမည မဟုတ်၊ သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တော်တည်း။ သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တော် တခုတည်းကိုလျက် မဟာကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ် လေးခုတို့၌ ရအပ်သော စိတ်အများ၌ဖြစ်ရကား ဓမ္မာ ဗဟုဝစ် ဖြင့် ဟောတော်မူသတည်း။ သဗ္ဗညုတဉာဏ်၏ အာရုံမဟုတ်သော တရားမည်သည် မရှိရကား အာရုံအားဖြင့် များသောကြောင့် လည်း ဓမ္မာဟု ဗဟုဝစ်ဖြင့် ဟောတော်မူသတည်း။

* ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယေဓမ္မေ၊ တို့ကို။ တထာဂတော၊ သည်။ သယံ၊ လျှင်။ အဘိညာယ၊ ထူးခံသာ အသာဓာရဏဉာဏ်ဖြင့် သိတော်မူ၍။ သန္တိကတွာ၊ ၍။ ပဝေဒေတိ၊ ၍။ ယေဟိဓမ္မေဟိ၊ အကြင်ဂုဏ်တရားတို့ဖြင့်။ တထာဂတဿ၊ ၍။ ဝဏ္ဏံကို။ ဝဒမာနာ၊

ချီးမွမ်းတတ် ကုန်သော။ ပုဂ္ဂလာ၊ တို့သည်။ သမ္မာ၊ အကြွင်းမဲ့။
ယထာဘူစုံ၊ မဖောက်မပြန်။ ဝဒေယျံ၊ ချီးမွမ်းသည် မည်ကုန်၏။
ဂမ္ဘီရာ၊ နက်စွာကုန် ထံသော။ ဒုဒ္ဒသ၊ ညဏ်တည်း ဟူသော
မျက်စိဖြင့် မြင်နိုင်ခဲ့ကုန်ထသော။ ဒုရနုဗောဓာ၊ ထိုးထွင်း၍သိနိုင်ခဲ့
ကုန်ထသော။ သန္တာ၊ အလုံးစုံသော ပူပန်ခြင်းမှ ငြိမ်းကုန်ပြီး
ထသော။ ပဏီတာ၊ အထူးသဖြင့် မြတ်ကုန် ထသော။ အတတ္တာ
ဝစရာ၊ ကြံဆ၍ သိခြင်းငှာ မဟုတ်နိုင်ကုန် ထသော။ နိပုဏာ၊
သိမ်မွေ့သော သဘောရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်ထသော။ ပဏ္ဍိတ
ဝေဒနီယာ၊ ပညာရှိတို့သာ သိခြင်းငှာ တတ်နိုင်ကုန် ထသော။
တေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ကတမေစ၊ အဘယ်တို့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
စေ ပုစ္ဆေ ယျ၊ အကယ်၍မေးအံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့မေးသည်။ သတိ၊ သော်။
၉၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုဗ္ဗန္တကပ္ပိကာ၊ ရှေးအဖို့ကို ကြံ၍ ကြံ၍
ယူတတ်ကုန်သော။ တနည်းကား၊ ရှေးအဖို့ကို ကြံခြင်း ရှိကုန်
ထသော။ ပုဗ္ဗန္တာနုဒိဋ္ဌိနော၊ ရှေးအဖို့ကို အစဉ်လိုက်တတ်ကုန်
သော မိစ္ဆာအယူရှိကုန်ထသော။ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော။ သမဏ
မြာဟူဏာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ သမဏမြာဟူဏာ၊
တို့သည်။ ပုဗ္ဗန္တိ၊ ရှေးလွန်လေ ပြီးသော အဖို့ကို။ အာရဗ္ဗ၊
အကြောင်းပြု၍။ အနေကဝိဟိတာနိ၊ အထူးထူး အပြားပြားရှိ
ကုန်သော။ အဓိမုတ္တိပဒါနိ၊ နာမပညတ်အစုတို့ကို။ တနည်းကား၊
အဓိမုတ္တိပဒါနိ၊ မိစ္ဆာအယူကို ပြတ်တတ် ကုန်သော စကားတို့ကို။
အဋ္ဌာရသဟိ၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထုဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်။ အဘိဝဒန္တိ၊
ဆိုကုန်၏။ ပုဗ္ဗန္တကပ္ပိကာ၊ ရှေးအဖို့ကို ကြံ၍ ကြံ၍ ယူတတ်ကုန်
ထသော။ တနည်းကား၊ ရှေးအဖို့ကို ကြံခြင်း ရှိကုန်ထသော။
ပုဗ္ဗန္တာနုဒိဋ္ဌိနော၊ ရှေးအဖို့ကို အစဉ်လိုက်သော မိစ္ဆာအယူရှိကုန်
ထသော။ တေ ဘောဇ္ဇော သမဏမြာဟူဏာ၊ ထိုအရှင် ရဟန်း
ပုဏ္ဏားတို့သည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲကုန်၍။ ကိံ၊ ကို။
အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ပုဗ္ဗန္တိ၊ ရှေးအဖို့ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အ
ကြောင်းပြု၍။ အနေကဝိဟိတာနိ၊ အထူးထူး အပြားပြား ရှိကုန်

(၅၀) သုတ်သီလံကွန် ပါဠိကော်နိဿယသစ်

သော။ အဓိမုတ္တိပဒါနိ၊ ဝိစ္ဆာအယူကို မြတ်တန်သော စကား
တို့ကို။ အဋ္ဌာရသဟိ၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထုဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်။
အဘိဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်သနည်း။

သဿတ ပါဒ

၃၀။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သဿတပါဒါ၊ မြဲသောအယူရှိကုန်
ထသော။ “မြိ၏ဟု အယူရှိကုန်ထသော၊ လည်းဟူ”။ ဧကေ၊
အချို့ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုသည်။ အတ္တနန္တ၊ ခန္ဓာ
ပဉ္စကဟု ဆိုအပ်သော အတ္တဘောကို လည်းကောင်း။ လောကဉ္စ၊
သင်္ခါရလောကကို လည်းကောင်း။ သဿတံဗုဒ္ဓိ၊ အမြဲတည်၏
ဟူ၍။ “မြိ၏ ဟူ၍လည်းဟူ”။ စတူဟိ၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထုဟိ၊
အကြောင်းတို့ဖြင့်။ ပညပေန္တိ၊ ပညတ်ကုန်၏။ သဿတပါဒါ၊
မြဲသော အယူရှိ ကုန်သော။ တေ ဘောန္တောသမဏဗြာဟ္မဏာ၊
ထိုအရှင် ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ကိံ၊ ကို။ အာဂမ္မ၊ ၍။ ကိံ၊ ကို။
အာရမ္မ၊ ၍။ အတ္တနန္တ၊ ခန္ဓာပဉ္စကဟု ဆိုအပ်သော အတ္တဘောကို
လည်းကောင်း။ လောကဉ္စ၊ သင်္ခါရလောကကို လည်းကောင်း။
သဿတံဗုဒ္ဓိ၊ ဟူ၍။ စတူဟိ၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထုဟိ၊ တို့ဖြင့်။
ပညပေန္တိ၊ ကုန်သနည်း။

၃၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဗုဒ္ဓါ ဤ လောကဉ္စ။ ဧကေ၊ အချို့
သော။ သမဏောဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏောဝါ၊
လည်းကောင်း။ အာတပ္ပံ၊ ပြင်းစွာသောလုံ့ လကို။ အန္ဓာယ၊ စွဲ၍။
ပဓာနံ၊ ပြင်းစွာသောအားထုတ်ခြင်းကို။ အန္ဓာယ၊ ၍။ အနုယောဂံ၊
အဘန်တလဲလဲ လုံ့လပြုခြင်းကို။ အန္ဓာယ၊ ၍။ အပ္ပမာဒံ၊ မမေ့
မလျော့ခြင်းကို။ အန္ဓာယ၊ ၍။ သမ္မာမနသိကာရံ၊ အသင့်အားဖြင့်
နှလုံးသွင်းခြင်းကို။ အန္ဓာယ၊ စွဲ၍။ တထာရူပံ ထိုသို့သော သဘော
ရှိသော။ စေတောသမာဓိံ၊ စိတ်၏ တည်ကြည်ခြင်းကို။ ဖုသတိ၊
ရ၏။ “စေတောသမာဓိံ၊ သို့။ ဖုသတိ၊ ရောက်၏၊ လည်းဟူ”။
 (“အာတပ္ပံ ပဓာနံ အနုယောဂံ” ဤသုံးပုဒ်တို့ကား ဝေဝုစတည်း။

ဝိရိယသာတည်း။ သတိနှင့် ပြည့်စုံခြင်းသည် အပ္ပမာဒ မည်၏။ ဣဏ်သည် သမ္မာဒမနသိကာရ မည်၏။ ဤသို့ယူလေ၊ အဋ္ဌကထာ၌ လာ၏။ စိတ္တံ သည်။ ယထာယေနသမာဓိနာ၊ အကြင် အပ္ပနာ သမာဓိဖြင့်။ သမာဟိတေ၊ တည်ကြည်ပြီးသော်။ တနည်းကား၊ ယထာ သမာဟိတေ၊ အလွန် တည်ကြည် ပြီးသော်။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ ဖြူစင်စွာဖြစ်ပြီးသော်။ ပရိန္ဒုယာဒါတေ၊ ပြုံးပြုံးပြက် ရှိပြီးသော်။ အနင်္ဂဏော၊ ကိလေသာ ကင်းပြီးသော်။ ဝိဂတူပတ္တိလေသေ၊ ညစ်ညူးခြင်း ကင်းပြီးသော်။ “ပူ ပန် ခြင်း ကင်းပြီးသော်၊ လည်းဟူ”။ သောဒိဋ္ဌိဂတိကော၊ ထိုမိစ္ဆာအယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ် သည်။ တေန သမာဓိနာ၊ ဖြင့်။ အနေကဝိဟိတံ၊ အထူးထူး အပြားပြားရှိသော။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေးဘဝ၌ ခံစားဘူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို။ အနုဿရတိ၊ အဘန်တလဲလဲ အောက်မေ့၏။ ဣဒံ သော ပုဗ္ဗေနိဝါသော၊ ထိုရှေး၌ ခံစားဘူးသော ခန္ဓာအစဉ် ဟူ သည်ကား။ သေယျတာကတမော၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား။ ဧကံပိ ဇာတိံ၊ တဘဝကို လည်းကောင်း။ ဒွေပိဇာတိယော၊ နှစ်ဘဝ တို့ကို လည်းကောင်း။ တိသျှောပိ ဇာတိယော၊ သုံးဘဝ တို့ကို လည်းကောင်း။ စတသျှောပိ ဇာတိယော၊ လေးဘဝတို့ကိုလည်း ကောင်း။ ပဉ္စပိဇာတိယော၊ ငါးဘဝတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဒသပိ ဇာတိယော၊ ဆယ်ဘဝတို့ကို လည်းကောင်း။ ဝိသံပိဇာတိယော၊ ဘဝနှစ်ဆယ် တို့ကို လည်းကောင်း။ တိသံပိ ဇာတိယော၊ ဘဝ သုံးဆယ်တို့ကို လည်းကောင်း။ စက္ကာလိသမ္ပိ ဇာတိယော၊ ဘဝ လေးဆယ်တို့ကို လည်းကောင်း။ ပညာသမ္ပိ ဇာတိယော၊ ဘဝ ငါးဆယ်တို့ကို လည်းကောင်း။ ဇာတိသတံပွ၊ ဘဝတရာကိုလည်း ကောင်း။ ဇာတိ ခံဟဿမ္ပိ၊ ဘဝတထောင်ကို လည်းကောင်း။ ဇာတိ သတ သယသမ္ပိ၊ ဘဝတသိန်းကို လည်းကောင်း။ အနေ ကာနိ၊ အလွန်နှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော။ ဇာတိသတာနိပိ၊ ဘဝ တရာတို့ကို လည်းကောင်း။ အနေကာနိ၊ ကုန်သော။ ဇာတိ သဟဿာနိပိ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ အနေကာနိ၊ အလွန်နှင့်တကွ

(၅၂) သုတ်သီလကန် ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ဖြစ်ကုန်သော။ ဇာတိသတသဟဿာနိပိ၊ ထို့ကိုလည်းကောင်း။ အနုဿရတိ၊ ဧ။

အမှတ် “အနုဿရတိ” ကား ကြိယာထည့်သည်။ ။ ဇာတိ သဒ္ဓါသည် “နိကာယေ သန္ဓိသာမည၊ ပုသုတိသု ကုလေ ဘဝေ။ ဝိသေသေ သုမနာယဉ္ဇ၊ ဇာတိသင်္ခတလက္ခဏေ” ဟု အဘိဓာန် အနေကတ္ထဝင်္ဂ၌ လာသောကြောင့် အပေါင်း ဟူသောအနက်၊ ပဋိသန္ဓေ ဟူသောအနက်၊ သာမည ဟူသော အနက်၊ သားဖွားခြင်း ဟူသောအနက်၊ အမျိုးဟူသောအနက်၊ ဘဝဟူသော အနက်၊ အထူးဟူသော အနက်၊ မြတ် လေး ပန်း ဟူသောအနက်၊ သင်္ခတတရားတို့၏ ဖြစ်ဆဲဟူသော အနက်၊ ဤ ကိုးပါးသောအနက်တို့၌ ဖြစ်၏။ ဤ “ကေမ္မိဇာတိ” အစရှိသော ပါဠိတို့၌ကား ဘဝဟူသော အနက်တို့၌ ဖြစ်၏ဟု မှတ်လေ။

ကိံ အနုဿတိ၊ အဘယ်သို့ အောက် မေ့ သနည်း ဟူမူ ကား။ (ဤကား ပုစ္ဆာထုတ်သည်)။ အဟံ၊ သည်။ အမုတြ၊ ဤ မည်သောဘဝ၌။ ဧဝံနာမော၊ ဤသို့ အမည်ရှိသည်။ အာသိံ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဧဝံ ဂေါဏ္ဍော၊ ဤသို့ အနွယ်ရှိသည်။ အာသိံ၊ ပြီ။ ဧဝံ ဝဏ္ဏော၊ ဤသို့ အဆင်းရှိသည်။ အာသိံ၊ ပြီ။ ဧဝံ အာဟာရော၊ ဤသို့ အစာရှိသည်။ အာသိံ၊ ပြီ။ ဧဝံ သုခဒုက္ခပဋိသံဝေဒိ၊ ဤသို့သော ချမ်းသာ ဆင်းရဲကို ခံစားရသည်။ အာသိံ၊ ပြီ။ ဧဝံ အာယုပရိ ယန္တော၊ ဤသို့သော အသက်အပိုင်းအခြားရှိသည်။ အာသိံ၊ ပြီ။ သော အဟံ၊ သည်။ တတော၊ ထိုဘဝမှ။ စုတော၊ စုတေခဲ့သည် ရှိသော်။ အမုတြ၊ ဤမည်သော ဘဝ၌။ ဤမည်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌၊ လည်းဟူ’။ ဥပပါဒိံ၊ ဖြစ်ပြီ။ တကြာပိ၊ ထိုကိုယ်၏အဖြစ်၌ သော်လည်း။ ဧဝံနာမော၊ သည်။ အာသိံ၊ ပြီ။ ပ။ သော အဟံ၊ သည်။ တတော၊ ထိုကိုယ်၏အဖြစ်မှ။ စုတော၊ စုတေခဲ့သည်ရှိသော်။ ဣမ၊ ဤကိုယ်၏အဖြစ်၌။ “ဤပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်သော ဘဝ၌၊ လည်းဟူ’။ ဥပပါဒော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အနုဿရတိ၊ ဧ။ ဣတိ၊ သို့။ သာကာရံ၊ အခြင်းအရာနှင့် တကွဖြစ်သော။ သုဒ္ဓေသံ၊ အမည်

အမျိုးစသည်တို့ကို ညွှန်းခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သော။ အနေကဝိဟိတံ၊
 အထူးထူးအပြားပြားရှိသော။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေးဘဝ၌ ခံစားဘူး
 ပြီးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို။ အနုဿရတိ၊ ၎င်း။ သော ဒိဋ္ဌိဂတိကော၊
 ထိုမိစ္ဆာအယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၎င်း။ ကိံ
 အာဟ၊ ကား။ အတ္တာစ၊ ခန္ဓာပဉ္စကဟု ဆိုအပ်သော အတ္တဘော
 သည်လည်းကောင်း။ လောကောစ၊ သင်္ခါရလောက သည်လည်း
 ကောင်း။ သဿတော၊ အမြဲတည်၏။ “မြဲ၏ လည်းဟူ”။ ဝဇ္ဇေ၊
 မြဲ၏။ ကုဋ္ဌဋ္ဌော၊ တောင်ထွတ်ကဲ့သို့ဖြစ်၍ တည်၏။ ဧသိကဋ္ဌာယိ၊
 ကျောက်တိုင်ကဲ့သို့ မတုန်မလှုပ်တည်သည်ဖြစ်၍။ ဌိတော၊ တည်၏။
 တေစသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်သာလျှင်။ သန္ဓာဝန္တိ၊ ဤဘဝမှ
 ထိုဘဝသို့ ထိုဘဝမှ ဤဘဝသို့ ပြောင်းကုန်၏။ သံသရန္တိ၊ အဖန်
 ထလဲလဲ ကျင်လည်ကုန်၏။ စဝန္တိ၊ စုတေကုန်၏။ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊
 ပဋိသန္ဓေ ဖြစ်ကုန်၏။ သဿတိသမံ၊ အမြဲ တည်သော မြေကြီး
 မြင်းမိုရ်တောင် နေလနှင့်တူသော။ သရီရံ၊ အမြဲတည်သော အတ္တ
 ဘောသည်။ “ကိုယ်သည်၊ လည်းဟူ”။ (သရီရံကား ပါဌသေသ
 တည်း)။ အတ္ထိတ္ထေဝ အတ္ထိတုဇေ၊ ထင်ရှား ရှိသလျှင်ကတည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၎င်း။ တံ၊ ထိုအမြဲတည်သော အတ္တဘောရှိ၏
 ဟူ၍ ငါဆိုအပ်သော စံ ကား သည်။ ကိဿပေတု၊ အဘယ်
 ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ အဟံ၊ သည်။ (“အာတပ္ပမန္ဓာယ”^၁
 အစရှိသောပုဒ် အနက်တူပြီ)။ သောအဟံ၊ သည်။ တတော၊ ထို
 ဘဝမှ။ စုတော၊ စုတေသည် ရှိသော်။ ဣမ၊ ဤ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော
 ကိုယ်၏အဖြစ်၌။ ဥပပဇ္ဇော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနုဿရာမိ၊
 အစဉ်အောက်မေ့၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သာကာရံ၊ အခြင်း အရာနှင့်
 တကွဖြစ်သော။ သဉ္စဒ္ဓေသံ၊ အမည်အမျိုး အစရှိသည်တို့ကို ညွှန်း
 ခြင်းနှင့် တကွဖြစ်သော။ အနေကဝိဟိတံ၊ အထူးထူး အပြားပြား
 ရှိသော။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေးဘဝ၌ ခံစားဘူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို။
 ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနုဿရာမိ၊ အစဉ်အောက်မေ့၏။ တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ သဿတိသမံ၊ အမြဲတည်သော မြေကြီး မြင်းမိုရ်တောင်

လနေတို့နှင့် တူသော။ သရီရံ၊ အမြဲတည်သော အတ္တဘောသည်။ အတ္တိတွေဝ-အတ္တိတုဝေ၊ ကတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ (ဤသို့ပါဌသေသထည့်၍ယောဇနာ)။ ယတာ ယေနတာရဏေန၊ အကြင်အကြင်သို့သော အကြောင်းကြောင့်။ အတ္တာစ၊ သည်၎င်း။ လောကောစ၊ သည်လည်းကောင်း။ သံသယတော၊ ၏။ ဝဇ္ဇော၊ မြို့၏။ ကုဋ္ဌော၊ တောင်ထွတ်ကဲ့သို့ဖြစ်၍ တည်၏။ သေကဋ္ဌာယိ၊ ကျောက်တိုင်ကဲ့သို့ မတုန်မလှုပ် တည်သည်ဖြစ်၍။ ဌိတော၊ ၏။ တေစသတ္တာ၊ တို့သည်လျှင်။ သန္ဓာဝန္တိ၊ ဤဘဝမှ ထိုဘဝသို့ ထိုဘဝမှ ဤဘဝသို့ ပြောင်းကုန်၏။ သံသရန္တိ၊ အဖန် တလဲလဲ ကျင်လည်ကုန်၏။ စဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ပဋိသန္ဓေယူကုန်၏။ သဿတိသမံ၊ သော။ သရီရံ၊ သည်။ အတ္တိတွေဝ၊ တည်း။ ဣမိနာ ပိသေသာမိဝမေန၊ ဤအဘိညာဉ်တရားအထူးကို ရခြင်းကြောင့်။ တေကင်္ဂရဏံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ ဇာနာမိ၊ ၏။ (ဣမိနာမဟံ၌ မအက္ခရာကား အာရုံတည်း)။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ သဿတဝါဒါ၊ မြဲသောအယူရှိကုန်သော။ ဧကေ၊ ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ယံဌာနံ၊ အကြင်အကြောင်းကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ ယံဌာနံ၊ ကို။ အာရမ္မ၊ ၍။ အတ္တာနဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ လောကဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ သဿတံ၊ မြစ်ဟူ၍။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣဒံဌာနံ၊ ဤ အကြောင်းသည်။ ပဌမံ၊ သော။ ဌာနံ၊ တည်း။

အမှာ ဤ ပဌမပုဂ္ဂိုလ်ကား ဘဝ တသိန်းမျှသာ သိနိုင်သော ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏ်ကို ရ၏။ မန္တပညာပုဂ္ဂိုလ် တည်း။ ဤတိတ္ထိပုဂ္ဂိုလ်ကား ဘဝတသိန်း တွင်၍သာ မိမိ၏ ပုဗ္ဗေနိဝါသ နုဿတိဉာဏ်ဖြင့် သိသောကြောင့် ဘဝတသိန်း တွင်ရွှေသာ သင်္ခါရတရားတို့၏ ပြောင်းခြင်းသည်ဖြစ်၏။ ထိုမှ ရှေး၌ ဖြစ်ကုန်သော သင်္ခါရတရားတို့၏ ပြောင်းခြင်းသည် မရှိ။ အမြဲသာ တည်၏ဟု ယူသောကြောင့် သဿတပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်သတည်း။

၃၂။ ဒုတိယေစ၊ ဒုတိယ ဝါရ၌လည်း။ သဿတ ဝါဒါ၊ ကုန်သော။ ဘောဇ္ဇော၊ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ပ။ တထာရူပံ၊

သော၊ စေတောသမာဓိ၊ စိတ်၏တည်ကြည်ခြင်းကို။ ဗုဒ္ဓတိဝိနွတိ၊ ရ၏။ စိတ္တော၊ သံဃည်း။ ယထာ သမာဟိတော၊ အလွန် တည်ကြည်လ သော်။ (ယထာသဒ္ဓါကား အတိရောဂတ္ထဝါစိ နိပါတ်ပုဒ်တည်း)။ အနေဘဝိဟိတံ၊ သော။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ကို။ အနုဿရတိ၊ ၎်။ ဣဒံ သော ပုဗ္ဗေနိဝါသော၊ ဟူသည်။ သေယျတာကတမော၊ နည်းဟူမူ ကား။ ကေပိ သံဝဇ္ဇ ဝိဝဇ္ဇံ၊ တခုသော သံဝဇ္ဇကပ် ဝိဝဇ္ဇကပ်ကို လည်းကောင်း။ ဣပိ သံဝဇ္ဇ ဝိဝဇ္ဇာနိ၊ နှစ်ခုသော သံဝဇ္ဇကပ် ဝိဝဇ္ဇကပ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပ။ ဒသမိ သံဝဇ္ဇဝိဝဇ္ဇာနိ၊ ဆယ်ပါး သော သံဝဇ္ဇကပ်ဝိဝဇ္ဇကပ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ အနုဿရတိ၊ ၎်။ ကိ အနုဿရတိ၊ နည်းဟူမူကား။ (အနက်တူပြီ)။ ယထာယေန ကာရုဏေန၊ ကြောင့်။ အတ္တာစ၊ သည်လည်းကောင်း။ ပ။ သဿတိ သမံ၊ သော။ သင်္ခါရံ၊ သည်။ အတ္ထိတွေဝ-အတ္ထိတုဇေဝ၊ တည်း။ ဧတံကာရဏံ၊ ကို။ ဣဒိနာပိသေသာမိဝမေန၊ ဤအဘိညာဉ်တရား အထူးကို ရခြင်းကြောင့်။ အဟံ၊ သည်။ ဇာနာမိ၊ ၎်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတိ၊ ၎်။ သဿတဝါဒါ၊ ကုန်သော။ ဧကေ၊ ကုန်သော။ သမဏ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ယံဌာနံ၊ အကြင်အကြောင်းကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ ယံဌာနံ၊ ကို။ အာရတ္တံ၊ အကြောင်းပြု၍ အတ္တာနဉ္စ၊ ကိုလည်း ကောင်း။ လောကဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ သဿတံ ဣတိ၊ ဟူ၍။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣဒိဌာနံ၊ သည်။ ဒုတိယံ၊ သော။ ဌာနံ၊ တည်း။

အမှာ ဤ-ဒုတိယ ပုဂ္ဂိုလ်ကား သံဝဇ္ဇကပ် တဆယ်တွင်၍ သာ ပုဗ္ဗေနိဝါသ ဉာဏ်ဖြင့် သိသည်။ ထိုကြောင့် သံဝဇ္ဇကပ် ဝိဝဇ္ဇကပ် တဆယ်တွင်သာ တပြောင်းပြန်ပြန် ဖြစ်၏။ ထိုထက်အလွန်မဖြစ်ပြီ။ အမြဲသာ တည်၏ဟု ယူသတည်း။ မဇ္ဈိမ ပညာဖြစ်သော တိက္ခတည်း။ သံဝဇ္ဇ ဝိဝဇ္ဇသဒ္ဓါဖြင့် သံဝဇ္ဇဌာယီ ဝိဝဇ္ဇဌာယီတို့လည်း အဝိနာသာဝဖြစ်သောကြောင့် ယူအပ်၏။

☞ ၃၃။ တတိယောစ၊ တတိယဝါရှဉ္စလည်း။ (အနက်တူသည်သာ များ၏)။ စတ္တာလိသမ္ဘိ သံဝဇ္ဇဝိဝဇ္ဇာနိ၊ လေးဆယ်သော သံဝဇ္ဇ ဝိဝဇ္ဇကပ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ အနုဿရတိ၊ ၎်။ ကိ အနုဿရတိ၊

နည်းဟူမူကား။ (“အမုကြာသိ” အစရှိသော အောက်မေ့သော အခြင်းအရာပါ၌ အနက်တူပြီ)။ သဿတဝါဒါ၊ ကုန်သော။ ဧကေ၊ ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ယံဌာနံ၊ ကို။ အာဂမ္မ၊ ရှိ။ ယံဌာနံ၊ ကို။ အာရုတ္တ၊ ရှိ။ အတ္တာနဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ လောကဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ သဿတံ ဣတိ၊ ဟူ၍။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣဒံဌာနံ၊ သည်။ တတိယံ၊ သော။ ဌာနံ၊ တည်း။

အမှာ ဤ တတိယပုဂ္ဂိုလ်ကား သံဝဇ္ဇ ဝိဝဇ္ဇကပ် လေး ဆယ်တိုင်အောင် မြင်နိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။

တိက္ခပညာဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။

၃၄။ စတုတ္ထေစ၊ စတုတ္ထဝါရ၌လည်း။ပ။ တက္ကံ၊ အကြံရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိမံသိ၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်ခြင်း ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ တက္ကပရိယာဟတံ၊ ကြံဆ၍။ ဝိမံသာနု စရိတံ၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်၍။ သယံပဋိဘာနံ၊ မိမိဉာဏ်၏ အထင်ကို သာလျှင်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ ကိံ အာဟ၊ နည်းဟူမူကား။ပ။ သဿတိသမံ၊ သော။ သရီရံ၊ သည်။ အတ္ထိတေဝ-အတ္ထိတုဇေ၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ဣဒံဌာနံ၊ သည်။ စတုတ္ထံဌာနံ၊ တည်း။ ။(ဤသို့ လေးပါးကုန်သော သဿတဝါဒတို့ကို အကျယ် ပြတော်မူပြီး၍ ယခုအခါ၌ အကျဉ်းနိဂုံးအုပ်တော်မူလို၍ “ဣမေ ခေါတေ ။ပ။ စတုဟိ ဝတ္ထုဟိ” ဟူသော ပါဠိတို့ကို မိန့်တော်မူ သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား။

၃၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဿတဝါဒါ၊ ကုန်သော။ ဣမေ သမဏ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ (တေ ကား အနက်မရှိ) ။ပ။ စတုဟိ၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထုဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယေကေစိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သဿတဝါဒါ၊ ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ (ယေဟိ၌ ဟိကား နိပါတ်မျှသာတည်း) ။ပ။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေ သမဏ ဗြာဟ္မဏာ၊ သည်။ စတုဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟေဝ ဝတ္ထုဟိ တို့ဖြင့်

သာလျှင်။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧတေသံ၊ ထိုလေးပါးကုန်သော အကြောင်းတို့တွင်။ အညတရေနဝါ၊ တပါးပါးသော အကြောင်း ဖြစ်လည်း။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတော၊ ဤလေးပါးတို့ထက်။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အလွန်။ သဿတပညာပနေ၊ မြစ်ဟူ၍ ပညတ်ခြင်း၌။ ကာရဏံ၊ သည်။ (နှစ်ပုဒ်ထည့်ပါ)။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

၉၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တယံဒံ တံ ဣဒံ စတုဗ္ဗိမ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ ထို- လေးပါး အပြားရှိသော မိစ္ဆာအယူကိုလည်း။ တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်။ ပဇာနာတိ အပြားအားဖြင့် သိတော်မူ၏။ ကိံ ဝဇနနာတိ၊ အဘယ်အပြားအားဖြင့် သိသနည်း။ ဣမေဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနေ၊ ဤမိစ္ဆာအယူတို့ကို။ “ဤ မိစ္ဆာအယူ အဆင့်ဆင့် ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းတို့ကို၊ လည်းဟူ”။ ဧဝံ ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဖြင့်။ ဂဟိတာ၊ စွဲလမ်းအပ်ကုန်၏။ ဧဝံဣမိနာကာရဏေန၊ ဖြင့်။ ပရာမဋ္ဌာ၊ ဖောက်ပြန်သောအားဖြင့် သုံးသပ်အပ်ကုန်၏။ ဣမေ ဒိဋ္ဌိ ဋ္ဌာနာ၊ တို့သည်။ ဧဝံ ဂတိကာ၊ ဤသို့ အလားရှိကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ အဘိသံပရာယနာ၊ ဤသို့လားရာရှိကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ တနည်းကား၊ ဧဝံဂဟိတာ၊ ဤသို့ စွဲလမ်းအပ်ကုန်သော၊ ဧဝံပရာမဋ္ဌာ၊ ဤသို့ ဖောက်ပြန်သောအားဖြင့် သုံးသပ်အပ်ကုန် သော။ ဣမေဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနာ၊ ဤမိစ္ဆာအယူတို့သည်။ “ဤမိစ္ဆာအယူ၏ အကြောင်းတို့သည်၊ လည်းဟူ”။ ဧဝံ ဂတိကာ၊ ဤသို့သော အလားရှိကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧဝံအဘိသံပရာယနာ၊ ဤသို့ လားရာရှိကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ (“ဧဝံဂတိကာ ဧဝံ အဘိသံပရာယနာ” ဤနှစ်ပုဒ်ကား၊ ဝေဝုစိ တည်း၊ အနက်အထူး မရှိ)။ တဉ္စသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို မူလည်း။ တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုထက်။ ဥတ္တရိတရံ၊ လွန်မြတ်သောတရားကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုတရားအထူးကို။ ပဇာနံ-ပဇာနန္တောစ၊ သိသော်လည်း။ (ဤအနက်ကား ပဇာနံ ဟူ၍ ဝါငြိရှိသောအလိုတည်း။ ပဇာနံ ဟူ၍လည်း ရှိကြ၏။ တဉ္စပဇာနံ၊ ထိုသို့ အပြား အားဖြင့်

သိခြင်းကိုလည်း”ဟု ယောဇနာ၊ ရှေ့ပါဌ အတိုင်းရှိမှ သင့်မြတ်
၏)။ နပရာမသတိ၊ တဏှာ ဒိဋ္ဌိ မာနတို့ဖြင့် ဖောက်ပြန်သော
အားဖြင့် မသုံးသပ်။ အပရာမာသတော၊ မဖောက်ပြန်သောအား
ဖြင့် သုံးသပ်ပြီးသော။ အသာအနေနု ဘဂဝတော၊ ဤ ငါဘုရား
သည်။ ပစ္စတ္တညေဝ၊ မိမိအလိုလိုသာလျှင်။ နိဗ္ဗုတိ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။
ဝိဒိတာ၊ သိတော်မူအပ်၏။ (ထိုနိဗ္ဗာန်ကို ရခြင်း၏ အကြောင်း
ဖြစ်သော အကျင့်ကို ပြတော်မူလို၍ “ဝေဒနာနံ” အစရှိသော
ပါဌကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဌ၏ အတ္ထကား)။ ဝေဒနာနံ၊ ဟို့၏။
သမုဒယဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ အတ္တင်္ဂမဉ္စ၊ ချုပ်ခြင်းကို
လည်းကောင်း။ အသာဒဉ္စ၊ အာရုံကိုခံစားခြင်းကိုလည်းကောင်း။
အာဒိနဝဉ္စ၊ အပြစ်ကို လည်းကောင်း။ နိဿရဏဉ္စ၊ ထွက်ခြင်းကို
လည်းကောင်း။ “ထွက်မြောက်ရာကိုလည်းကောင်း၊ လည်းဟူ”။
ယထာဘူတံ၊ မဖောက်မပြန်။ ဝိဒိတွာ၊ မူ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ထို။ တထာ
ဂတော၊ ငါဘုရားသည်။ အနုပါဒါ၊ တစုံ တခုသော သင်္ခါရ
တရားတို့ကို ဥပါဒါန် တရားတို့ဖြင့် မစွဲလမ်းမူ၍။ ဝိမုတ္တော၊
လွတ်ကော်မူ၏။

၃၇။ ဘိက္ခဝေ၊ ထို။ ယေဓမ္မေ၊ အကြင် ဂုဏ်တရားတို့ကို။
ကထာဂတော၊ သည်။ သယံ၊ လို။ အတိညာ-အဘိညာယ၊ သဘဝက
ပစ္စေကတို့၏ ဉာဏ်ထက်လွန်သော ဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ သန္တိကတွာ၊
၍။ ပဝေဒေတိ၊ ထင်ရှားပြတော်မူ၏။ ယေဟိ ဂုဏ ဓမ္မေဟိ၊ တို့ဖြင့်။
တထာဂတဿ၊ ၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို။ ဝဒမာနာ၊ ချီးမွမ်းကုန်
သော။ ပုဂ္ဂလာ၊ တို့သည်။ သမ္မာ၊ အကြွင်းမဲ့။ ယထာဘူတံ၊ မဖောက်
မပြန်။ ဝဒေယျံ၊ ချီးမွမ်းသည် မည်ကုန်ရာ၏။ ဣမေဓမ္မော၊ တို့သည်။
(ခေါ်သဒ္ဓါ ဖေတသဒ္ဓါတို့ကား ပဒပူရဏတည်း၊ အနက်မရှိ)။
ဝန္တိရာ၊ နက်စွာကုန်၏။ ဒုဒ္ဓသာ၊ ဉာဏ်တည်းဟူသော မျက်စိဖြင့်
သိနိုင်ခဲ့ကုန်၏။ ဒုရနုဗောဓော၊ ထိုးထွင်း၍ သိနိုင်ခဲ့ကုန်၏။ သန္တာ၊
ငြိမ်းစွာကုန်၏။ “ငြိမ်သက်စွာ ကုန်၏၊ လည်းဟူ”။ ပဏိတာ၊
အယုဒ္ဓါသဖြင့် မြတ်ကုန်၏။ အတတ္တာဝစရာ၊ ကြိဆ သိခြင်းငှာ

မတတ်နိုင်ကုန်၊ နိပုဏာ၊ သိမ်မွေ့စွာကုန်၏။ ပဏ္ဍိတဝေဒနိယာ၊
ပညာရှိတို့သာ သိအပ်ကုန်၏။

ပဌမဘာဏဝါရော၊ သည်။ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးပြီ။

ကေစ္စသဿတဝါဒ

၃၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကေစ္စသဿတိကာ၊ အချို့သော သတ္တဝါ
သင်္ခါရသာ မြဲ၏ဟု အယူရှိကုန်ထသော။ ကေစ္စအသဿတိကာ၊
အချို့သောသတ္တဝါ သင်္ခါရ မမြဲဟု အယူရှိကုန်ထသော။ ကေ၊
ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်း ပုဏ္ဏား တို့သည်။ သန္တိ၊
ရှိကုန်၏။ တေသမဏ ဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုရဟန်း ပုဏ္ဏား တို့သည်။
အတ္တာနဉ္စ၊ အတ္တဘောကို လည်းကောင်း။ လောကဉ္စ၊ ကိုလည်း
ကောင်း။ ကေစ္စံ၊ အချို့ကို။ သဿတံ ဣတိ၊ ဟူ၍။ ကေစ္စံ၊ ကို။
အသဿတံဣတိ၊ မမြဲဟူ၍။ စတုဟိ၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထုဟိ၊ အကြောင်း
တို့ဖြင့်။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ကေစ္စသဿတိကာ၊ ကုန်သော။ ကေစ္စ
အသဿတိကာ၊ ကုန်သော။ တေ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ၊
ထိုအရှင် ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ ပ။

၃၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကဒါစိ၊ ဌ။ (ယံကား နိပါတ်မျှသာ)။
ကရဟစိ၊ တစုံတခုသောကာလ၌။ (“ကဒါစိ ကရဟစိ ဤနှစ်ပုဒ်
ကား ဝေဝုဏ်တည်း။ အနက်အထူးမရှိ)။ ဒီဃဿ၊ ရှည်စွာသော။
အတ္တုနော၊ ကာလ၏။ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်။ အယံလောကော၊
ဤ-ဩကာသ လောကသည်။ သံဝနုတိ၊ ပျက်၏။ လောကော၊
ဩကာသ လောကသည်။ သံဝနုမာနေ၊ ပျက်လသော်။ ယေဘု
ယျေန၊ များသောအားဖြင့်။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ အာဘဿရသံဝနု
နိကာ၊ အာဘဿရတုံ၌ ဖြစ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သော
သမယော၊ ထိုအခါသည်။ ဟောတိ ခေါ် ဟောတိ ဝေ၊ တည်း။
 (“ယေဘုယျေန” ဟူသော ပါဠိဖြင့် အာဘဿရတုံမှ အထက်၌
ဖြစ်ကုန်သော ရူပါဝစရ မြဲဟွာဘုံတို့၌လည်း ဖြစ်ကုန်၏ ဟူသော
အနက်ကို ပြတော်မူ၏)။ တေသတ္တာ၊ တို့သည်။ တတ္ထ၊ ထိုအာဘဿ

ရတုံ၌။ မနောမယာ၊ ဈာန်စိတ်ကြောင့်ဖြစ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ နိ။
ပီတိဘက္ခာ၊ ပီတိလျှင်အစာရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သယံ
ပတာ၊ မိမိတို့၏သာလျှင် အရောင်ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။
အန္တလိက္ခစရာ၊ ကေဝင်းကင်၌ ကျက်စား ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏။ သုဘဠာယိနော၊ တင့်တယ်သော ဥယျာဉ် ဗိမာန်
ပဒေသာပင် အစရှိသည်တို့၌ တည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။
(ဤ “သုဘဠာယိနော” ဟူသော ပါဠိဖြင့် မြဟ္မာဘုံ တို့၌လည်း
ဥယျာဉ် ဗိမာန် ပဒေသာပင် စသည်ရှိကုန်၏ဟု သိအပ်ကုန်၏)။
စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ။ ဒီဃံ၊ ရှည်စွာသော။ အဒ္ဓါနံ၊ ကာလပတ်လုံး။
တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏။

အမှာ “စိရံဒီဃမဒ္ဓါနံ” ဟူသော ပါဠိဖြင့် အလွန်အားဖြင့်
မဟာကပ် ရှစ်ကပ်ပတ်လုံး တည်သည်၏ အဖြစ်ကို
ပြတော်မူ၏။ အာဘဿရတုံ၌ မဟာကပ်ရှစ်ကပ်ပတ်လုံး တည်၏
ဟူသောစကားကို ဥက္ကဋ္ဌအားဖြင့် တည်သည်၏အဖြစ်ကို ရည်၍
ဆိုသတည်း။ အယုတ်အားဖြင့်ကား မဟာကပ်ရှစ်ကပ် မပြည့်မီ
လည်း စုတေကုန်၏ဟုမှတ်လေ။ ထိုသို့ ဥက္ကဋ္ဌအားဖြင့်သာ မဟာ
ကပ် ရှစ်ကပ် တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ “စိရံဒီဃ
မဒ္ဓါနန္တိ ဥက္ကံသဝသေနအဋ္ဌကပ္ပေန” ဟု ဆိုသတည်း။

၄၀။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကဒါစိကရဟစိ၊ တရံရောအခါ၌။
ဒီဃဿ၊ သော။ အဒ္ဓါနော၊ ကာလ၏။ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်။
အယံလောကော၊ ဤဩကာသလောကသည်။ ဝိဝဋ္ဌတိ၊ တည်၏။
လောကေ၊ ဩကာသ လောက သည်။ ဝိဝဋ္ဌမာနေ၊ တည်လ
သော်။ သုညံ၊ သတ္တဝါမှ ဆိတ်သော။ “အချီးနှိုးသော၊ လည်း
ဟူ”။ “သတ္တဝါ မရှိသော၊ လည်းပေ”။ မြဟ္မာဝိမာန်၊ မြဟ္မာ
တို့၏ ဗိမာန်သည်။ ပါတုဘဝတိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ သော သမ-
ယော၊ သည်။ ဟောတိခေါ၊ စည်း။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အည
တရော၊ တယောက်သော။ သတ္တော၊ သည်။ အာယုက္ခယာဝါ၊
အသက်ကုန်ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း။ ပုညက္ခယာဝါ၊ ကောင်း

မူကုန်ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း။ အာဘဿရကာယာ၊ အာဘဿရဘုံမှ။ စပိတွာ၊ ရှိ။ သုညံ၊ သော။ မြဟ္မဝိမာနံ၊ ဌ။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တနည်းကား၊ မြဟ္မဝိမာနံ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ တဖန်ပြန်၏။

အပ္ပာ “အာယုက္ခယာ” ဟူ၍သာ မဆိုမူ၍ ‘ပုညက္ခယာ’ ဟူ၍လည်း မြဟ္မာတို့၏ စုတေရာသော အကြောင်းကို ဆိုသောကြောင့် “ပုညက္ခယာ” ဟူသော ပါဠိဖြင့် မြဟ္မာတို့သည်လည်း အသက်အပိုင်းအခြားမကုန်မီ စုတေကုန်၏ ဟူသော အနက်ကို သိအပ်၏။ “အာဘဿရကာယာ” ဟူသော ဤစကားကို ဥပလက္ခဏနည်းဖြင့် သာဆိုသတည်း။ ထိုကြောင့်ပရိတ္တသုဘာ အစရှိကုန်သော ဘုံတို့မှလည်း စုတေ၍လည်း ဖြစ်၏ဟု မှတ်လေ။ သတ္တော ဟူ၍ သာမညဆိုသော်လည်း အရာအားဖြင့် မြဟ္မာကိုသာ ယူလေ။

၉၁ သောသတ္တော၊ သည်။ တတ္ထ၊ ထိုအောက်မြဟ္မာဘုံတို့၌။ မနောမယော၊ ဈာန်စိတ်ဖြင့်ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ပီတိဘက္ခော၊ ပီတိလျှင် အစာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ သယံပဘော၊ မိမိ၏သာလျှင် အရောင်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ အန္တလိက္ခစရော၊ ကောင်းကင်၌ ကျက်စားသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ သုဘဠာယီ၊ ဘင့်တယ်သော ဥယျာဉ် မိမာန် ပဒေသာပင် အစရှိသည်တို့၌ ဘည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ။ ဒိဿံ၊ ရှည်စွာသော။ အဒ္ဓါနံ၊ ကာလပတ်လုံး။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။

၄၁။ တတ္ထ၊ ထိုအသစ်ဖြစ်သော မြဟ္မာဘုံ၌။ တဿ သတ္တဿ၊ ၎င်း။ ဇကဿ၊ တယောက် အထီးတည်း။ ဒိဿရတ္တံ၊ ရှည်စွာသော သုဉ္ဇပတ်လုံး။ နိဝုသိတတ္တာ၊ နေသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အနဘိရတိ၊ ခြင်းသည်။ ပရိတဿနာ၊ တပါးသော သတ္တဝါတို့၏ လာခြင်းကို တောင့်တခြင်းသည်။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ နည်း။ အညေပိ၊ ဘပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဣတ္ထတ္တံ၊ ဤတို့သို့။ အာဂစ္ဆေယျံ၊ လာကုန်မူကား။ အဟောဝတ၊ ဪ ကောင်းလေ။ တကား။ ဣတိ၊ သို့။ ပရိတဿနာ၊ သည်။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။ အညတ

(၆၂) သုတ်သီလက္ခန္ဓာ ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ရေပိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ အာယုက္ခ
ယာဝါ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ပုညက္ခယာဝါ၊ ကြောင့်လည်း
ကောင်း။ အာဘယရကာယာ၊ မှ။ စရိတွာ၊ ရှိ။ မြဟ္မဝိမာနံ၊ ဌ။
(သတ္တမိအနက်၌ ဒုတိယာဝိ ဘတ်တည်း)။ တဿ သတ္တဿ၊ ၎င်း။
သဟဗျတံ၊ အပေါင်းအဖော်၏ အဖြစ်သို့။ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်လေ
ကုန်၏။ တေပိသတ္တာ၊ တို့သည်လည်း။ တတ္ထ၊ ထို မြဟ္မာတို့၌။
မနောမယာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

၄၂။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ တတြိတေသုသတ္တေသု၊ ထိုသတ္တဝါတို့
ဟွင်။ ယောသောသတ္တော၊ သည်။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဥပပဇ္ဇော၊ ဖြစ်၍။
တဿသတ္တဿ၊ ထို ရှေးဦးစွာဖြစ်သော သတ္တဝါ၏။ ဧဝံ ပရိ
ဝိတက္ကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ကိံဟောတိ၊ နည်းဟူမူကား။
အဟံ၊ သည်။ မြဟ္မာ၊ မြတ်သည်။ အသ္မိ၊ ၎င်း။ မဟာမြဟ္မာ၊ မြဟ္မာ
ကြီးသည်။ အသ္မိ၊ ၎င်း။ အဘိဘူ၊ အစိုးရ၏။ အနဘိဘူတော၊ သူ
တပါးသည် မနှိပ်စက်နိုင်သည်။ အသ္မိ၊ ၎င်း။ အညဒတ္ထ၊ စင်စစ်။
ဒသော၊ အလုံးစုံကို မြင်တတ်သည်။ အသ္မိ၊ ၎င်း။ ဝသဝတ္ထိ၊ မိမိ
အလိုသို့ လိုက်စေတတ်သည်။ အသ္မိ၊ ၎င်း။ ဣသံရော၊ သည်။ အသ္မိ၊ ၎င်း။
လောကဿ၊ ကို။ (ကံထည့်သည်)။ ကတ္တာ၊ ပြုပြင်တတ်သည်။
အသ္မိ၊ ၎င်း။ နိဗ္ဗာတာ၊ ဇန်ဆင်းတတ်သည်။ အသ္မိ၊ ၎င်း။ သေဋ္ဌော၊
အထူးသဖြင့် မြတ်သောသူသည်။ “အထူးသဖြင့်ချီးမွမ်းအပ်သော
သူသည် လည်းဟူ”။ အသ္မိ၊ ၎င်း။ သဇိတာ၊ စီရင်တတ်သည်။
အသ္မိ၊ ၎င်း။ ဝသီ၊ ဈာန်သမာပတ်၌ လေ့လာစွာဖြစ်သည်။ အသ္မိ၊
၎င်း။ ဘူတဘဗျာနံ၊ ဖြစ်ပြီးသော သတ္တဝါ ဖြစ်ဆဲသော သတ္တဝါ
တို့၏။ ဝိတာ၊ အဘ်သည်။ အသ္မိ၊ ၎င်း။

အမှာ ဤအရာ၌ “နိဗ္ဗိတာ” ဟု ပါဠိအချို့ ရှိ၏။ မသင့်။
“နိဗ္ဗာတာ” ဟု ရှိသော ပါဠိသည်သာ သင့်၏။
အဘယ်ကြောင့် နိဗ္ဗာတာ ဟူသော ပါဠိသည်သာ သင့်သနည်း။
ဟူမူကား နိဗ္ဗာတာဟူသော ပါဠိသည် နိပုဗ္ဗ မာဓောတ် ကတ္တား
ဟော တုပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသည်။ နိဗ္ဗိတာပါဠိကား နိပုဗ္ဗ မာဓောတ်

ကံဟော တပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသည်။ ဤအရာ၌လည်း ကတ္တားကိုသာ လိုအပ်သည်။ ထို့ကြောင့် “နိဗ္ဗာတာ” ဟူသော ပါဠိသာ သင့် ဘာတည်း။ ထိုသို့ ကတ္တားဟော တပစ္စည်းကို လိုအပ်သောကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ “လောကဿ ကတ္တာစ နိဗ္ဗာတာစ လောကဿ” ဟု တပစ္စည်းအယှဉ် ဆဋ္ဌိကံ ထည့်တော်မူသတည်း။

* မယာ၊ သည်။ ဣမေသတ္တာ၊ တို့ကို။ နိဗ္ဗိတာ၊ ဖန်ဆင်း အပ်၏။ (ဤနောက်ဝါကျ၌ မူကား “နိဗ္ဗိတာ” ဟု ကမ္မဝါစက တပစ္စည်းနှင့် သင့်၏)။ တံ ဝစနံ၊ ထိုသို့ ငါသည် ဤသတ္တဝါတို့ကို ဖန်ဆင်းအပ်၏ဟု ငါဆိုခြင်းသည်။ ကိဿ၊ အဘယ်မည်သော။ ဟေတု၊ အကြောင်းကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ မမ၊ ၏။ ဧဝံဧသောပရိဝိတက္ကော၊ တည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ကိံ အဟောသိ၊ နည်း။ အညေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာပိ၊ တို့သည်လည်း။ ဣတ္ထတ္တံ၊ ဤမြဟ္မဒူတံသို့။ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာကုန်ပါမူကား။ အဟောဝတ၊ သြကောင်းစွ တကား။ ဣတိ ဧသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ မမ၊ ၏။ မနောပဏိဓိ၊ နှလုံး၏ အလိုကြောင့်။ “နှလုံးဖြင့် တောင့်တခြင်းကြောင့်၊ လည်းဟူ”။ ဣမေသတ္တာ၊ တို့သည်။ ဣတ္ထတ္တံ၊ ဤမြဟ္မဒူတံသို့။ အာဂတာ၊ လာကုန်၏။ ဣတိ ဧသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ (ဤသို့အောက် ဧဝံ ဟောတိ သို့ ပြန်၍ ယောဇနာလေ)။ ယေပိ တေ သတ္တာ၊ တို့သည်လည်း။ (တေ ကား နိပါတ်မျှသာတည်း)။ ပစ္ဆာ၊ မှ။ ဥပပန္နာ၊ ကုန်၏။ တေသမ္ဘိသတ္တာနံ၊ တို့၏လည်း။ ဧဝံပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကိံ ဟောတိ၊ နည်းဟူမူကား။ အယံ ဧဝါ တံမြဟ္မာ၊ ဤအရှင်မြဟ္မာသည်။ မဟာမြဟ္မာ၊ မြဟ္မာကြီးတည်း။ အဘိဘူ၊ ငါတို့၏အရှင်တည်း။ အနဘိဘူတော၊ သူတပါးတို့သည် နှိပ်စက်ခြင်းငှာ မတတ်နိုင်။ အညဒတ္ထ၊ စင်စစ်။ ဒသော၊ အလုံးစုံကို မြင်နိုင်၏။ ဝသဝတ္တိ၊ အလိုသို့လိုက်စေတတ်၏။ ဣဿဂေ၊ အစိုးရ တတ်၏။ အမှာကံ၊ ငါတို့ကို။ ကတ္တာ၊ ပြုပြင်တတ်၏။ နိဗ္ဗာတာ၊ ဖန်ဆင်းတတ်၏။ သေဠော၊ အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်း အပ် ၏။

သဇိတာ၊ စီရင်အပ်၏။ ဝသိ၊ ဈာန်သမာပတ်၌ လေ့လာစွာ၏။
 ဘူတဘဗျာနံ၊ ဖြစ်ပြီးသော သတ္တဝါ ဖြစ်ဆဲသော သတ္တဝါတို့၏။
 ပိတာ၊ အဘပေတည်း။ ဣမိနာ ဘောတာမြဟ္မနာ၊ ဤ အရှင်
 မြဟ္မာသည်။ မယံ၊ တို့ကို။ နိဗ္ဗိတာ၊ ဖန်ဆင်း အပ်ကုန်၏။ တံ၊
 ထိုသို့ ဖန်ဆင်းခြင်းသည်။ ကိဿ၊ အဘယ်မည်သော။ ဟေတု၊
 အကြောင်းကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ မယံ၊ တို့သည်။ ဣမံ ဘဝန္တံ
 မြဟ္မာနံ၊ ဤအရှင်မြဟ္မာကို။ ဣမ၊ ဤတို့၌။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဥပပန္နံ၊
 ဖြစ်သည်ကို။ အဒ္ဓသံ၊ မြင်ကုန်၏။ ‘မယံပန၊ တို့သည်ကား။
 ပစ္စာ၊ မှ။ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သည်။ အမှား၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊
 ကြောင့်။ ဘောတာမြဟ္မနာ၊ သည်။ မယံ၊ တို့ကို။ နိဗ္ဗိတာ၊ ကုန်၏။
 ဣတိဇေသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၄၃။ သော၊ ထိုရှေးဦးစွာဖြစ်သော မြဟ္မာသည်။ ဒီဃာယုက
 တရောစ၊ အထူးသဖြင့် ရှည်သောအသက်ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊
 ၏။ ဝဏ္ဏဝန္တတရောစ၊ အထူးသဖြင့် အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း။
 ဟောတိ၊ ၏။ မဟေသက္ခတရောစ၊ အထူးသဖြင့် တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံ
 သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ယေ ပန တေသတ္တာ၊ တို့သည်ကား။
 (တေ အနက်မရှိ)။ ပစ္စာ၊ မှ။ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသတ္တာ
 တို့သည်။ အပ္ပါယုကတရောစ၊ ထိုသောအသက် ရှိကုန်သည်လည်း။
 ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏတရောစ၊ အဆင်းနှင့် မပြည့်စုံကုန်သည်
 လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အပ္ပေသက္ခတရောစ၊ တန်ခိုးနှင့်မပြည့်စုံကုန်
 သည်လည်း။ ‘တန်ခိုးနည်းကုန်သည်လည်းဟူ’။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

၄၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အညတရော၊ တယောက်သော။ သတ္တော၊
 သည်။ တမှာကာယာ၊ ထိုမြဟ္မာ့ပြည်မှ။ စပိတွာ၊ ၍။ ဣတ္ထတ္တံ၊ ဤ
 လူ့ပြည်သို့။ ယံယေနကာရဏေန၊ ကြောင့်။ အာဂစ္ဆတိ ၏။ ဧတံ
 ဌာနံ၊ ထိုအကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိခေါပနဝိဇ္ဇတိဝေ၊ ရှိသလျှင်
 ကတည်း။ ဣတ္ထတ္တံ၊ ဤလူ့ပြည်သို့။ အာဂတော၊ လာသည်။
 သမာနော၊ ဖြစ်၍။ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ထောင်သော လူ၏ဘောင်မှ။
 အနာဂါရိယံ၊ အိမ်မထောင်သော ရဟန်းဘောင်၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇတိ၊

ရဟန်းပြု၏။ အဂါရသွာ၊ မှ။ အနာဂါရိယံ၊ ဌ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်း
 ပြုသည်။ သမာနေော၊ ဖြစ်၍။ ပ။ တံပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ထိုရှေးဘဝကိုသာ
 လျှင်။ အနုဿရတိ၊ အောက်မေ့နိုင်၏။ တတော၊ ထိုဘဝထက်။
 ပရံ၊ အလွန်။ နာနုဿရတိ၊ မအောက်မေ့နိုင်။ သော သတ္တော၊
 သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ။ ကိံ အာဟ၊ မူကား။ ယော ဘဝံ၊
 မြဟူ၊ အရှင်မြဟူသည်။ (တေကား နိပါတ်မျှ သာတည်း)။
 မယံ၊ တို့ကို။ ယေနဘောတာဗြဟ္မ၊ နာ အကြင်မြဟူသည်။ နိဗ္ဗိတာ၊
 ဖန်ဆင်းအပ်ကုန်သည်။ သောဘဝံမြဟူ၊ သည်။ နိစ္စော၊ ပဋိသန္ဓေ
 တဖန် မယူသောအားဖြင့် မြ၏။ ဓုဝေါ၊ တဖန် မစုတေသော
 အားဖြင့် မြ၏။ သဿတော၊ မအိုသောအားဖြင့် မြ၏။ အဝိပရိ
 ဏာမဓမ္မော၊ ဖောက်ပြန်သော သဘောမရှိ။ သဿတိသမံ၊ အမြဲ
 တည်သောမြေကြီး မြင်းမိုရ်တောင် လနေတို့ကဲ့သို့။ တထေဝ၊ ထို
 အတူသာလျှင်။ ဌာသတိ၊ လတ္တံး၊ ယေပနမယံ၊ တို့သည်ကား “တို့ကို
 ကား၊ လည်းဟူ”။ တေနဘောတာဗြဟ္မ၊ နာ ထိုအရှင်မြဟူသည်။
 နိဗ္ဗိတာ၊ ဖန်ဆင်း အပ်ကုန်၏။ တေမယံ၊ တို့သည်။ အနိစ္စာ၊
 ပဋိသန္ဓေ တဖန် ယူပြန်ရသောအားဖြင့် မမြဲကုန်။ အဓုဝေါ၊ တဖန်
 စုတေရသောအားဖြင့် မမြဲကုန်။ အပ္ပါယုကာ၊ တိုသော အသက်
 ရှိကုန်၏။ စုဝနဓမ္မော၊ စုတေခြင်းသဘောရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဣတ္ထတ္တံ၊
 ဤလူ့ပြည်သို့။ အာဂတာ၊ လာရကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ။
 ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧကစ္စသဿတိကာ၊ သတ္တဝါ အချို့သာ မြ၏ဟု
 အယူရှိကုန်ထသော။ ဧကစ္စအသဿတိကား၊ ကုန်ထသော။ ဧကေ၊
 ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ယံဌာနံ၊ အကြင်
 အကြောင်းကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ ယံဌာနံ၊ ကို။ အာရတ္တံ၊ အကြောင်း
 ပြု၍။ အတ္တာနဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဧကစ္စံ၊ အချို့ကို။ သဿတံ
 ဣတိ၊ ဟူ၍။ ဧကစ္စံ၊ အချို့ကို။ အသဿတံဣတိ၊ မမြဲဟူ၍။ ပညပေန္တိ၊
 ကုန်၏။ ဣဒံဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဌမံ၊
 ရှေးဦးစွာသော။ ဌာနံ၊ တည်း။

အမှာ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကား မိမိမြဟ္မာ့ဘုံ၌ ဖြစ်သော မြဟ္မာ၏ မစုတေမူ၍ မြဟ္မာ့ဘုံ၌ အသက်ရှည်စွာ တည်သည်ကို မြင်၍ မိမိကား အသက်တိုသည်ကို မြင်၍ ငါတို့ကို ပြုပြင်ဖန်ဆင်းပေးသော အရှင် မြဟ္မာကား ဖြစ်၏။ ငါတို့ကား မမြေချေဟု ယူလေသည်။ ထို့ကြောင့် ဧကစ္စသဿတဒိဋ္ဌိ ဖြစ်သတည်း။ ထိုအယူကို လွန်လေပြီးသော တဘဝမျှကိုသာ သိနိုင်သော ပုဗ္ဗေနိဝါသာ နုဿတိ ဣဏ်ကိုသာရသော တိတ္ထိပုဂ္ဂိုလ်က ယူလေသတည်း။

၄၅။ ဒုတိယေစ၊ ဥလည်း။ ပ။ တိက္ခဝေ၊ တို့။ ခိန္နာပဒေါသိကာ နာမ၊ ခိန္နာပဒေါသိကာ အမည်ရှိကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ၎င်းတို့ပေဒေဝါတို့သည်။ အတိဝေလံ၊ ကာလအပိုင်းအခြားကို လွန်၍။ ဟသခိန္နာရတိ မေဓသမာပန္နာ၊ ရယ် ရှင် ခြင်း သဘော မြူးတူးခြင်းဖြင့် မွေ့လျော်ချင်သော သဘော ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ အတိဝေလံ၊ အပိုင်းအခြားကို လွန်၍။ ဟသခိန္နာရတိမေဓ သမာပန္နာနံ၊ ရယ်ရှင်ခြင်းသဘော မြူးတူးမွေ့လျော်ချင်သော သဘော ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတံ-ဝိဟရန္တာနံ၊ နေကုန်သော။ တေသံဒေဝါနံ၊ တို့၏။ သတိ၊ သတိသည်။ သမုဿတိ၊ မေ့လျော့၏။ သတိယာ၊ သတိ၏။ သံမောသာ၊ မေ့လျော့ခြင်းကြောင့်။ တေဒေဝါ၊ တို့သည်။ တမ္ပာကာယာ၊ ထိုကိုယ်၏အဖြစ်မှ။ စဝန္တိ၊ ကုန်၏။

အမှာ ခိန္နာယံ ပဒု သေန္တိ တိ ခိန္နာပဒေါသိကာ” ဟူသော ဝစနကြောင့် ခိန္နာပဒေါသိကာ မည်ကုန်သတည်း။ ထိုခိန္နာပဒေါသိကာ နတ်တို့သည် ရယ်ရှင် မြူးတူးခြင်း သဘောဖြင့် နတ်၏ သဘင်၌ မွေ့လျော် လွန်း သော ကြောင့် အာဟာရစားချိန်ကိုလွန်လေသော် ညှိုးလေပြီးသော ကြာညိုအစရှိသောပန်းတို့ကို စိမ်းပြန်စိမ့်သောငှာ အိုးတရာဖြင့်ပင် ရေသွန်းသော်လည်း မစိမ်းပြန်သကဲ့သို့ အကြိမ်များစွာပင် စားသော်လည်း ဇီဝိတိန္ဒြေမတည်ပြီ။ အာဟာရက္ခယ စုတေခြင်းဖြင့် စုတေရလေ

တော့သည်သာတည်း။ ဤသို့စုတေရခြင်းကို ကာမာဝစရနတ်ပြည်
ခြောက်ထပ်ပင် ရကောင်း၏ဟု အဋ္ဌကထာဆရာ ဆို၏။

၄၆။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အညတရော၊ သော။ သတ္တော၊ သည်။
တမှာကာယာ၊ ထိုကိုယ်အဖြစ်မှ။ စပိတွာ၊ ရှိ။ ဣတ္ထတ္တံ၊ ဤလူ့ပြည်
သို့။ ယံ ယေန ဌာနေန၊ အကြင် အကြောင်းကြောင့်။ အာဂစ္ဆတိ၊
၏။ ဧတံဌာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိခေါပန ဝိဇ္ဇတိ ဝေ၊ တည်း။ ဣတ္ထတ္တံ၊
လူ၏အဖြစ်သို့။ အာဂတော၊ သည်။ သမာနော၊ ရှိ။ ပ။ တံပုဗ္ဗေ
နိဝါသံ၊ ထိုရှေးဘဝကိုသာလျှင်။ အနုဿရတိ၊ အောက်မေ့နိုင်၏။
တတော၊ ထိုဘဝထက်။ ပရံ၊ အလွန်။ နာနုဿရတိ၊ နိုင်။ သော
သတ္တော၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ယေ ဘောန္တော ဒေဝါ၊
အကြင် အရှင် နတ်တို့သည်။ ခိန္နာပဒေါသိကာ၊ မြူးတူးမွေ့လျော်
ခြင်းဖြင့်စုတေရကုန်သည်။ နဟောန္တိ၊ ကုန်။ တေဘောန္တော ဒေဝါ၊
တို့သည်။ အတိဝေလံ၊ အလွန်ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။
ဟသခိန္နာရတိဓမ္မ သမာပန္နာ၊ ရယ်ရှင်ခြင်း သဘော မြူးတူးမွေ့
လျော်ခြင်းသဘော ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ နဝိဟရန္တိ၊ ကုန်။ အတိဝေ
လံ၊ အလွန်ကြာမြင့်စွာ။ ဟသခိန္နာရတိဓမ္မသမာပန္နာ၊ ရယ်ရှင်ခြင်း
သဘော မြူးတူးမွေ့လျော်ခြင်း သဘောနှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍။
နဝိဟရတံ-နဝိဟရန္တာနံ၊ မနေကုန်သော။ တေသံဒေဝါနံ၊ တို့၏။
သဘိ၊ သည်။ နပမုဿတိ၊ မမွေ့လျော့။ သတိယာ၊ ၏။ အသံမောသာ၊
မမွေ့လျော့ခြင်းကြောင့်။ တေဒေဝါ၊ တို့သည်။ တမှာကာယာ၊ မှ။
နဝန္တိ၊ ကုန်။ နိစ္စာ၊ ပဋိသန္ဓေ တဖန် မယူသောအားဖြင့် မြိကုန်
၏။ မုဝါ၊ တဖန် မစုတေသောအားဖြင့် မြိကုန်၏။ သဿတာ၊
မအိုသောအားဖြင့် မြိကုန်၏။ အဝိပရိဏာမဓမ္မာ၊ မဖောက်ပြန်
ခြင်း သဘော တရား ရှိကုန်၏။ သဿတိသမံ၊ အမြဲတည်သော
မြေကြီး မြင်းမိုရ်တောင် နေလတို့ကဲ့သို့။ တထေဝ၊ ထိုအတူသာ
လျှင်။ ဌဿန္တိ၊ တည်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ ယေ
ပနမယံ၊ တို့သည်ကား။ ခိန္နာပဒေါသိကာ၊ မြူးတူးခြင်းဖြင့်ပျက်ခြင်း
သဘော ရှိကုန်သည်။ အဟုမှာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေမယံ၊ တို့သည်။

အတိဝေလံ၊ အလွန်ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ ဟသဒိဉ္စာ
ရတိဓမ္မ သမာပန္နာ၊ ရယ်ရှင်ခြင်း သဘော မြူးတူး၊ မွေ့လျော်
ခြင်း သဘောရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရိမှာ၊ နေကုန်၏။ အတိဝေလံ၊
လုံး။ ဟသဒိဉ္စာရတိဓမ္မ သမာပန္နာနံ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရတံ ဝိဟရန္တာနံ၊
ကုန်သော။ တေသံနော၊ ငါတို့၏။ သတိ၊ သည်။ ပမုဿတိ၊
၏။ သတိယာ၊ ၏။ သံမောသာ၊ ကြောင့်။ ဧဝံ၊ သို့။ မယံ၊ တို့သည်။
တမှာကာယာ၊ မှ။ စုတာ၊ စုတေရကုန်၏။ (အနိစ္စာ အစရှိသည်
အနက် တူပြီ)။ စဝနဓမ္မာ၊ စုတေခြင်းသဘော ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။
ဇုတ္တတ္တံ၊ ဤလူ့ပြည်သို့။ အာဂတာ၊ ကုန်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊
၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧကစ္စသဿတိကာ၊ ကုန်သော။ ဧကစ္စ
အသဿတိကာ၊ ကုန်သော။ ဧကေ၊ ကုန်သော။ သမဏ ဗြာဟ္မ
ဏာ၊ တို့သည်။ ယံဌာနံ၊ ကို။ အာဂမ္မ၊ ၍။ ယံဌာနံ၊ ကို။ အာရဗ္ဗ၊
၍။ အတ္တာနဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ လောဘဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။
ဧကစ္စံ၊ အချို့ကို။ သဿတံ ဇုတိ၊ ဟူ၍။ ဧကစ္စံ၊ ကို။ အသဿတံ၊
ဇုတိ၊ ဟူ၍။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇုဒံဌာနံ၊ သည်။ ဒုတိယံ၊ သော။
ဌာနံ၊ တည်း။

၄၇။ တဘိယေစ၊ ဌလည်း။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မနော
ပဒေါသိကာ နာမ၊ မနောပဒေါသိကာ အမည် ရှိကုန်သော။
“အမျက်နှင့် ယှဉ်သော စိတ်ကြောင့် စုတေခြင်း သဘော ရှိကုန်
သော၊ လည်းဟူ”။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ (ဤ
မနောပဒေါသိကာ-အမည်ရှိသော နတ်တို့ကိုကား “ဧတေ စာတု
မဟာရာဇိကာ” ဟူ၍ အဋ္ဌကထာ၌ ဆိုသောကြောင့် စတု
မဟာရာဇ် နတ်ပြည်၌သာ ရအပ်ကုန်၏)။ တေ၊ ထိုမနောပဒေါ
သိကာ နတ်တို့သည်။ အတိဝေလံ၊ အတိုင်း အရှည်ကို လွန်၍။
အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ဥပနိဇ္ဈာယန္တိ၊ တစိန်းစိန်း ကြည့်ကုန်
၏။ ကဲ့ရဲ့လိုသော စိတ်ဖြင့် ရှုကုန်၏၊ လည်းဟူ”။ တေဒေဝါ၊
နတ်တို့သည်။ အတိဝေလံ၊ ၍။ အညမညံ၊ ချင်း။ ဥပနိဇ္ဈာယန္တော၊
တစိန်းစိန်း ကြည့်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အညမညမိ၊ တယောက်သည်

တယောကံဉ္စ။ စိတ္တာနိ၊ စိတ်တို့ကို။ ပဒုသေန္တိ၊ ပြစ်မှားကုန်၏။ တေ
ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ပဒုဠစိတ္တာ၊ ပြစ်မှား
သော စိတ်ရှိကုန်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ကိလန္တကာယာ၊ ပင်ပန်း
သော ကိုယ်ရှိကုန်သည်။ ကိလန္တစိတ္တာ၊ ပင်ပန်းသော စိတ်ရှိကုန်
သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေဒေဝါ၊ တို့သည်။ တမှာကာယာ၊
မှ။ စဝန္တိ၊ ကုန်၏။

၄၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အညတရော၊ သော။ သတ္တော' သည်။
တမှာကာယာ၊ မှ။ စပိတ္တာ၊ ၍။ ဣတ္ထတ္တံ၊ ဤလူ့ပြည်သို့။ ယံယေန
ဌာနေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ အာဂစ္ဆတိ၊ ၏။ တေဌာနံ၊
သည်။ ဝိဇ္ဇတိခေါပန ဝိဇ္ဇတိဝေ၊ တည်း။ (ဣတ္ထတ္တံ အစရှိသည်
အနက်တူပြီ)။ ယေဘောန္တောဒေဝါ၊ အကြင် အရှင်နတ်တို့သည်။
(ခေါ်သဒ္ဓါ တေသဒ္ဓါတို့ကား ပဒုပူရဏတည်း)။ ပနောပဒေါသိ
ကာ၊ အမျက်နှင့်ယှဉ်သော စိတ်ဖြင့် ပျက်စီးခြင်း သဘော ရှိကုန်
သည်။ နဟောန္တိ၊ ကုန်။ တေဒေဝါ၊ တို့သည်။ အတိဝေလံ၊ ၍။
အညမညံ၊ ချင်း။ နဥပနိဇ္ဈာယန္တိ၊ တစိန်းစိန်း မကြည့်ကုန်။ တေ
ဒေဝါ၊ တို့သည်။ အတိဝေလံ၊ ၍။ နဥပနိဇ္ဈာယန္တော၊ တစိန်းစိန်း
မကြည့်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အညမညမ္ပိ၊ တယောကံသည် တယောကံ
ဉ္စ။ စိတ္တာနိ၊ တို့ကို။ နပဒုသေန္တိ၊ မပြစ်မှားကုန်။ တေဒေဝါ၊
တို့သည်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ အပဒုဠစိတ္တာ၊ ပြစ်မှားလိုသော
စိတ်မရှိကုန်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ အကိလန္တကာယာ၊ ပင်ပန်း
သော ကိုယ်မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အကိလန္တစိတ္တာ၊ ပင်ပန်းသော
စိတ်မရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေဒေဝါ၊ တို့သည်။
တမှာကာယာ၊ ထိုကိုယ်၏အဖြစ်မှ။ နစဝန္တိ၊ ကုန်။ (နိစ္စာ အစ
ရှိသည် အနက်တူပြီ)။ တေမယံ၊ တို့သည်။ အညမညံ၊ ချင်း။
ပဒုဠစိတ္တာ၊ ပြစ်မှားလိုသော စိတ်ရှိကုန်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။
ကိလန္တကာယာ၊ ပင်ပန်းသောကိုယ် ရှိကုန်သည်။ ကိလန္တစိတ္တာ၊
ပင်ပန်းသောစိတ် ရှိကုန်သည်။ အဟုမှာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ သို့။
မယံ၊ တို့သည်။ တမှာကာယာ၊ မှ။ စုတာ၊ စုတေရကုန်၏။ အနိစ္စာ၊

တဖန် ပဋိသန္ဓေယူသော အားဖြင့် မမြဲကုန်။ အခုဝါ၊ တဖန် စုတေသောအားဖြင့် မမြဲကုန်။ အပ္ပါယုကာ၊ တို့သော အသက် ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ စဝနဓမ္မော၊ စုတေခြင်းသဘော ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဣတ္ထတ္တံ၊ ဤလူ့ပြည်သို့။ အာဂတာ၊ လာကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ (ဣဒံ ဘိက္ခဝေ တတိယံ အစရှိသည်အနက် တူပြီ)။

၄၉။ စတုတ္ထေ စ ဌလည်း။ ပ။ တံတ္တိ၊ အကြံရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း၏။ ဝိမံသိ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်ခြင်း ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း၏။ သော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ တက္ကပရိယာဟတံ၊ ကြံဆ၍။ ဝိမံသာနုစရိတံ၊ ပညာဖြင့် စူးစမ်းဆင်ခြင်၍။ သယံပဋိဘာနံ၊ မိမိညွှန်၏ အထက်ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟ၊ ၎င်း၏။ ကိံ အာဟ၊ နည်းဟူမူဟု။ စက္ခု ဣတိပိ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ။ ပ။ ကာယော ဣတိပိ၊ ကာယဟူ၍ လည်းကောင်း။ ယံယော အတ္တာ၊ အကြင်အတ္တဘောကို။ ဝုစ္စတိ၊ ၎င်း၏။ (စသံဒ္ဓါဣဒံသဒ္ဓါတို့ကား ပဒါလင်္ကာရတည်း)။ အယံ အတ္တာ၊ သည်။ အနိစ္စော၊ တဖန်ပဋိသန္ဓေယူသောအားဖြင့် မမြဲ။ အခုဝေါ တဖန် စုတေသော အားဖြင့် မမြဲ။ အသဿတော၊ ဒိုသော အားဖြင့် မမြဲ။ ဝိပရိဏာမဓမ္မော၊ ပြကတေသော သဘောကို စွန့်တတ်၏။ စိတ္တံ ဣတိဝါ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ မနော ဣတိဝါ၊ မနုဟူ၍ လည်းကောင်း။ ဝိညာဏံဣတိဝါ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ယံစခေါ ယောစ ခေါ အတ္တာ၊ ကို။ ဝုစ္စတိ၊ ၎င်း၏။ အယံ အတ္တာ၊ သည်။ နိစ္စော၊ ၎င်း၏။ ပ။ သဿတိသမံ၊ အမြဲတည်သော မြေကြီး မြင်းမိုရ်တောင် နေလကဲ့သို့။ ဟထေဝါ၊ ထိုအတူလျှင်။ ဌဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၎င်း၏။ (ဣဒံ ဘိက္ခဝေ စတုတ္ထံ အစရှိသည် အနက်တူပြီ)။

၅၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧကစ္စသဿတိကာ၊ ကုန်သော။ ဧကစ္စ အသဿတိကာ၊ ကုန်သော။ ဣမေ သမဏာဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ (ဤဌလည်း ခေါသဒ္ဓါ တေသဒ္ဓါ တို့သည်ကား ပဒါလင်္ကာရ တည်း)။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယေနောစိ၊ ကုန်သော။ (ဟိကား

နိပါတ်သာ)။ ကေစ္စ သဿတိကာ၊ ကုန်သော။ ကေစ္စအသဿ
တိကာ၊ ကုန်သော။ သမဏာဝါ၊ တို့သည် လည်းကောင်း။
မြဟ္မဏာဝါ၊ တို့သည် လည်းကောင်း။ ပ။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်
သော။ တေသမဏမြဟ္မဏာ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ စတုဟိ၊
ကုန်သော။ ဣမေဟိ ဧဝ ဝတ္ထုဟိ၊ ဤအကြောင်းတို့ဖြင့် သာလျှင်။
ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧတေသံ၊ ထိုလေးပါးကုန်သော အကြောင်း
တို့တွင်။ အညတရေနဝါ၊ တပါးပါးသော အကြောင်းဖြင့်မူလည်း။
ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတော၊ ဤလေးပါးထက်။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အလွန်။
ကေစ္စ သဿတိဋ္ဌိယာ၊ ကေစ္စ သဿတိဋ္ဌိကို။ ပညာပနဿ၊
ပညတ်ခြင်း၏။ ကာရဏံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ (ဤသို့ ပါဌသေသ
လည်၍ သမ္မန်)။

၅၁။ သိက္ခဇောတို့။ ဧဝံ ဂတိကာ၊ ဤသို့စွဲလမ်းအပ်ကုန်သော။
ဧဝံ ပရာမဋ္ဌာ၊ ဤသို့ ဖောက်ပြန်သော အားဖြင့် သုံးသပ်အပ်ကုန်
သော။ ဣမေ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနာ၊ ဤမိစ္ဆာ အယူတို့သည်။ ဧဝံ ဂတိကာ၊
ဤသို့အလားရှိကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ အဘိသမ္ပရာယာ၊
ဤသို့ လားရာရှိကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ တယိဒံ-
တံ ဣဒံ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ ကို။ တထာဂတော၊ သည်။ ပဇာနာတိ၊ ၏။
(ဧဝံဂတိကာ၊ ဧဝံအဘိသမ္ပရာယာ၊ ဤ-နှစ်ပုဒ်ကား စေတုစ
တည်း)။ တထာဂတော၊ သည်။ တဉ္စ၊ ထိုလေးပါး အပြားရှိ
သော မိစ္ဆာအယူကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုထက်။
ဥတ္တရိတရံ၊ လွန်စွာလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ထိုအလုံးစုံ
သော တရားကိုလည်း။ ပဇာနနံ-ပဇာနနန္တော၊ သိသည်ဖြစ်၍။
န ပရာမသတိ၊ ဖောက်ပြန်သော အားဖြင့် မသုံးသပ်။ အပရာမသ
တော၊ သော။ အဿ ဝောန တထာဂတေန၊ သည်။ ပစ္စတ္တညေဝ၊
အသီးသာလျှင်။ “မိမိအလိုလိုသာလျှင်၊ လည်းဟူ”။ နိဗ္ဗုတိ၊
နိဗ္ဗာန်ကို။ ဝိဒိတာ၊ သိပြီ။ ဝေဒနာနံ၊ တို့၏။ သမုဒယဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်း
ကို လည်းကောင်း။ အတ္တင်္ဂမဉ္စ၊ ချုပ်ခြင်း ကို လည်း ကောင်း။
အဿာဒဉ္စ၊ ခံစားခြင်း ကိုလည်းကောင်း။ အာဒိနဝဉ္စ၊ ကိုလည်း

(၇၂) သုတ်သီလက္ခန္ဓာ ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ကောင်း။ နိဿရဏဉ္စ၊ ထွက်မြောက်ခြင်းကို လည်းကောင်း။
ယထာဘူတံ၊ မဖောက်မပြန်။ ဝိဒိတွာ၊ ဤ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။
တံထာဝတော၊ သည်။ အနုပါဒါ၊ ဥပါဒါန် မရှိသည် ဖြစ်၍။
ဥပါဒါနတော၊ မှ။ (အပါဒါန်ထည့်)။ ဝိမုတ္တော၊ လွတ်၏။

၅၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယေဂုဏဓမ္မေ၊ တို့ကို။ ပ။ ပဝေဒေတိ၊
ထင်ရှားပြတော်မူ၏။ ယေဟိ ဂုဏ ဓမ္မဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပ။ ဝဒေယျံ၊
ကုန်ရာ၏။ ဣမေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ (ဝန္တိရာ စသည်အနက်တူပြီ)။

အန္တာနန္တဝါဒ

၅၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အန္တာနန္တိကာ၊ အဆုံးရှိ၏ အဆုံးမရှိဟု
အယူရှိကုန်သော။ ဧတေ၊ ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။
သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ လောကဿ၊
၏။ အန္တာနန္တိ၊ အဆုံး ရှိသည် အဆုံး မရှိသည်ကို။ စတူဟိ၊
ကုန်သော။ ဝတ္ထုဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။

အမှာ ဤအရာ၌ “အန္တအနန္တအန္တာနန္တ နေဝန္တာနာနန္တိ
ကာ” ဟု ဆိုအပ်လျက် ဧကသေသ နည်းအားဖြင့်
အန္တာနန္တိကာဟု ဆိုသတည်း။ ထိုသို့ ဧကသေသ နည်းအားဖြင့်
အန္တာနန္တိကာဟု ဆိုသည်၏ အဖြစ်ကို သိစေခြင်းငှာ အဋ္ဌကထာ
ဆရာသည် “အန္တာနန္တိကာတိအန္တနန္တဝါဒါ၊ အန္တဝါဒအနန္တဝါ
အန္တာနန္တဝါနေဝန္တာနာနန္တဝါ အာရပ္ပပဝတ္ထ ဝါဒါတိ အတ္ထော”
ဟု ဆိုတော်မူသတည်း။ အကြွင်းအနက် လွယ်သည်များ၏။

၅၄။ စိတ္တော၊ သည်။ ယထာယေန သမာဓိနာ၊ ဖြင့်။ သမာဟိ
တေ၊ သော်။ တေနသမာဓိနာ၊ ဖြင့်။ လောကသ္မိံ၊ ၌။ အန္တသညိ၊
အဆုံးရှိ၏ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ သောပုဂ္ဂလော၊
သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ ကိံ အာဟ၊ နည်းဟူမူကား။ အယံ
လောကော၊ ဤလောကသည်။ အန္တဝါ၊ အဆုံးရှိ၏။ ပရိဝုဋ္ဌမော၊
ထက်ဝန်းကျင်လုံး၏။ တံ၊ ထိုသို့ ငါဆိုခြင်းသည်။ ကိဿ၊ သော။
ဟေတု၊ အကြောင်းကြောင့် နည်းဟူမူကား။ အဟံ၊ သည်။

အာတပ္ပမန္တာယ အစရှိသည် အနက်တူပြီ)။ ယထာယေန ကာရ
 ဏေန၊ ကြောင့်။ အယံလောကော၊ သည်။ အန္တဝါ၊ ၏။ ပရိဝဋ္ဌ၊
 မော၊ ထက်ဝန်းကျင်လုံး၏။ ဧတံ ကာရဏံ၊ ထိုသို့ အဆုံးရှိ
 ကြောင်း ထက်ဝန်းကျင် လုံးကြောင်းကို။ အဟံ၊ သည်။ ဣမိနာ
 ဝိသေသာဓိဂမနေန၊ ဤ အဘိညာဉ် တရား အထူးကို ရခြင်း
 ကြောင့်။ ဇာနာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ တိက္ခဝေ၊ တို့။ အန္တ
 နန္တိကာ၊ အဆုံးရှိ၏ အဆုံးမရှိဟု အယူရှိကုန်သော။ ဧကေ၊ ကုန်
 သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ တို့သည်။ ယံဌာနံ၊ ကို။ အာဂမ္မ၊ ၍။
 ယံဌာနံ၊ ကို။ အာရုပ္ပ၊ ၍။ လောကဿ၊ ၏။ အန္တောနန္တံ၊ အဆုံး
 ရှိသည် အဆုံးမရှိသည်ကို။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣဒံဌာနံ၊ သည်။
 ပဌမံ၊ သော။ ဌာနံ၊ တည်း။

၅၅။ ဒုတိယေစ၊ ဤလည်း။ (ဘောန္တော သမဏ ဗြာဟ္မဏာ ^{၀၂၅}
 စသည် အနက်တူပြီ)။ လောကသ္မိံ၊ ဤ။ အနန္တသညီ၊ အဆုံးမရှိဟု
 အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဧဝံ၊
 သို့။ အာဟ၊ ၏။ ကိံ အာဟ၊ နည်းဟူမူကား။ အယံလောကော၊
 သည်။ အနန္တော၊ အဆုံးမရှိ။ အပရိယန္တော၊ အပိုင်းအခြား မရှိ။
 ယေ သမဏ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ အယံ လောကော၊ သည်။
 အန္တဝါ၊ အဆုံးရှိ၏။ ပရိဝဋ္ဌမော၊ အပိုင်းအခြားရှိ၏။ “ထက်ဝန်း
 ကျင်လုံး၏၊ လည်းဟူ”။ ဣတိဧဝံ၊ သို့။ အဟံ၊ သူ၊ ကုန်၏။ ဧတသံ၊
 ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့၏။ ဝစနံ၊ သည်။ (ထည့်ပါ)။ မုသာ၊ ချွတ်လွဲ၏။
 အယံ လောကော၊ သည်။ အနန္တော၊ ရှိ။ အပရိယန္တော၊ ရှိ။
 တံ၊ ထိုသို့ အဆုံး မရှိဟူ၍ ငါဆိုခြင်းသည်။ ကိဿ၊ သော။
 ဟေတု၊ နည်းဟူမူကား။ ပ။ ယထာ ယေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။
 အယံလောကော၊ သည်။ အနန္တော၊ ရှိ။ အပရိယန္တော၊ အပိုင်း
 အခြားမရှိ။ ဧတံကာရဏံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ ဣမိနာ ဝိသေသာ
 ဓိဂမနေန၊ အဘိညာဉ် တရားထူးကို ရခြင်းကြောင့်။ ဇာနာမိ၊
 ၏။ (ဣဒံ တိက္ခဝေ ဒုတိယံ စသည် အနက်တူပြီ)။

၅၆။ တတိယေစ၊ တတိယ ဝါရဋ္ဌလည်း ။ပ။ စိတ္တော၊ စိတ်
သည်။ ယထာ ယေနသမာဓိနာ၊ အကြင်အပ္ပနာ သမာဓိဖြင့်။
သမာဟိတော၊ တည်ကြည် လ သော်။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက် ဖြစ်သော။
လောကသ္မိံ၊ ။ ဥ။ အဓော၊ အောက်ဖြစ်သော။ လောကသ္မိံ၊ ။
အန္တသညိ၊ အဆုံးရှိ၏ဟူ၍ အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ။
တိရိယံ၊ ဖိလာကား။ အနန္တသညိ၊ အဆုံးမရှိဟု အမှတ်ရှိသည်
ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဝေံ၊ ဤသို့။
အာဟ၊ ။ ကိံအာဟ၊ နည်းဟူမူကား။ အယံလောကော၊
သည်။ အန္တဝါစ၊ အဆုံးလည်း ရှိ၏။ အနန္တောစ၊ အဆုံးလည်း
မရှိ။ပ။ တေသမ္ဘိ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့၏လည်း။ ဝစနံ၊ သည်။ မုသာ၊
ချွတ်လွှ၏။ အယံလောကော၊ သည်။ အန္တဝါစ၊ အဆုံးလည်း
ရှိ၏။ အနန္တောစ၊ လည်းမရှိ၊ တံ၊ ထိုသို့ အဆုံးလည်းရှိ အဆုံး
လည်းမရှိဟူ၍ ဝါဆိုခြင်းသည်။ ကိဿ၊ သော။ ဟေတု၊ နည်းဟူ
မူကား ။ပ ယထာယေနသမာဓိနာ၊ မြင့်။ စိတ္တော၊ သည်။ သမာဟိ
တော၊ လသော်။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်ဖြစ်သော။ လောကသ္မိံ၊ ။ ဥ။ အဓော၊
အောက်ဖြစ်သော။ လောကသ္မိံ၊ ။ ဥ။ အန္တသညိ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရာမိ၊
၏။ တိရိယံ၊ ဖိလာကား။ အနန္တသညိ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရာမိ၊ ။
ယထာယေနကာရဏေန၊ ကြောင့် ။ပ။ ဧတံကာရဏံ၊ ကို။ အဟံ၊
သည်။ ဣဒိနာ ဝိသေသာဓိဂမနေန၊ ကြောင့်။ ဇာနာမိ၊ ။ (ဣဒံ ဘိက္ခဝေ
ဘိက္ခဝေ တတိယံ ဌာနံ စသည် အနက်တူပြီ) ။

၅၇။ စတုတ္ထေ၊ ။လည်း ပ။ အယံလောကော၊ သည်။
အန္တဝါစ၊ အဆုံးလည်းရှိ၏။ အနန္တောစ၊ လည်းမရှိ။ ဣတိ၊ သို့။
အာဟံသု၊ ကုန်၏။ တေသမ္ဘိ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့၏လည်း။ ဝစနံ၊
သည်။ မုသာ၊ ချွတ်လွှ၏။ အယံလောကော၊ သည်။ အန္တဝါ၊ အဆုံး
ရှိသည်လည်း။ နေဝဟောတိ၊ ဖြစ်။ အနန္တောစ၊ အဆုံးမရှိသည်
လည်း။ နပနဟောတိ၊ ဖြစ်။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ။ (ဣဒံ ဘိက္ခဝေ
စတုတ္ထံ ဌာနံ စသည် အနက်တူပြီ။ အမရာဝိက္ခေပိက ဝါဒဋ္ဌ
ထူးရာကိုသာ ယောဇနာဒံ) ။

အမရာဝိက္ခေပဝါဒ

၆၁။ ဘိက္ခုဝေ၊တို့။ အမရာဝိက္ခေပိကာ၊ အယူစကား တုန်လှုပ်
ခြင်းရှိကုန်သော။ “အယူစကား အပိုင်းအခြား မရှိကုန်သောလည်း
ဟူ”။ ဧကော၊ ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။
တေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသော အယူတို့
၌။ “ထိုထိုသောတရားတို့၌၊ လည်းဟူ”။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ပုဋ္ဌာ၊
မေးအပ်ကုန်သည်။ သမာနစ၊ ရှိကုန်သော်။ ဝါစာဝိက္ခေပံ၊ နှုတ်
ဖြင့်တုန်လှုပ်ခြင်းရှိသော။ အမရာဝိက္ခေပံ၊ အပိုင်းအခြား မရှိသော
တုန်လှုပ်ခြင်းသို့။ စတုဟိ၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထု၊ ဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အာပဇ္ဇန္တိ၊
ကုန်၏။ တေစ ဘောဇ္ဇော သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုအရှင် ရဟန်း
ပုဏ္ဏားတို့သည်။ (အနက်တုပြီ)။ ဝါစာဝိက္ခေပံ၊ နှုတ်ဖြင့် တုန်လှုပ်
ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ အမရာဝိက္ခေပံ၊ အပိုင်းအခြား မရှိသော
တုန်လှုပ်ခြင်းသို့။ စတုဟိ၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထု၊ ဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အာပဇ္ဇန္တိ၊
ကုန်သနည်း။ ပ။

၆၂။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ ကုသလံ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ယထာဘူတံ၊ မဖောက်မပြန်။ “ဟုတ်မှန်သော အတိုင်း၊ လည်း
ဟူ”။ နပဇာနာတိ၊ မသိ။ ပ။ တဿ ပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ ဧဝံပရိ
ဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကိ၊ ဟောတိ၊
နည်းဟူမူကား။ ခေါ၊ စင်စစ်။ အဟံ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ကား။ ကုသလံ၊
တည်း။ ဣတိ၊ လု။ နပဇာနာမိ၊ မသိ။ ပ။ အဟဇ္ဇေဝ၊ ငါသည်လျှင်။
ခေါပန၊ စင်စစ်။ ဣဒံ၊ ကား။ ကုသလံ၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာ
ဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း။ အပဇာနန္တော၊ မသိမူ၍။ ပ။ ဣဒံ၊
ကား။ ကုသလံ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မူလည်း။ ဗျာကရေယျံ၊
ကြားအံ့။ “ဖြေအံ့၊ လည်းဟူ”။ ဣဒံ၊ ကား။ ကုသလံ၊ တည်း။
ဣတိ၊ သို့မူလည်း။ ဗျာကရေယျံ၊ အံ့။ တံဗျာကရဏံ၊ ထိုသို့
ဖြေခြင်းသည်။ မမ၊ အား။ မုသာ၊ ချွတ်လွဲသည်။ အဿဘဝေယျ၊
၏။ မမ၊ ၏။ ယံဝစနံ၊ သည်။ မုသာ၊ ချွတ်လွဲသည်။ အဿ
ဘဝေယျ၊ ၏။ သောမုသာဝါဒေါ၊ ထိုချွတ်လွဲသော စကားသည်။

(၇၆) သုတ်သီလက္ခန္ဓာ ပါဠိတော်နိဿယသစ်

မမ၊ အား။ ဝိသာတော၊ ကိုယ်စိတ်၏ ပင်ပန်းခြင်းသည်။ အဿ
ဘဝေယျ၊ ၏။ မမ၊ အား။ ယောဝိသာတော၊ သည်။ အဿ
ဘဝေယျ၊ ၏။ ယောဝိသာတော၊ သည်။ မမ၊ ၏။ ‘‘အား၊
လည်းဟူ’’။ အန္တရာယော၊ နတ်ရွာ နိဗ္ဗာန်၏ အန္တရာယ်သည်။
အဿဘဝေယျ၊ ၏။ (ဣတိသဒ္ဓါကား ပရိသမာပနတည်း)။ ဣတိ၊
သို့။ သောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ မုသာဝါဒ ဘယာ၊ မုသာဝါဒမှ
ကြောက် ခြင်း ကြောင့်။ မုသာဝါဒပရိဇေဂုစ္ဆာ၊ မုသာဝါဒမှ
စက်ဆုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဣဒံ၊ ကား။ ကုသလံ၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။
နေဝဗျာကရောတိ၊ မကြားအံ့။ ဣဒံ၊ သည်ကား။ အကုသလံ၊ တည်း။
ဣတိ၊ သို့။ နပနဗျာကရောတိ၊ မကြား။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသော
တရားတို့၌။ ပဉ္စံ၊ ကို။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်။ သမာနော၊ ရှိသော်။
ဝါစာဝိက္ခေပံ၊ စကား တုန်လှုပ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ အမရာ
ဝိက္ခေပံ၊ အပိုင်းအခြား မရှိသော တုန်လှုပ်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊
၏။ ကိံ အာပဇ္ဇတိ၊ နည်းဟူမူကား။ ဧဝံဣတိပိ၊ ဤသို့ ကုသိုလ်ဟူ၍
လည်း။ မမ၊ ၏။ မတိ၊ အယူသည်။ နောဟောသိ၊ ဖြစ်။ တထာ
တိပိ၊ အကုသိုလ်ဟူ၍လည်း။ မေ၊ ၏။ မတိ၊ သည်။ နောဟောတိ၊
ဖြစ်။ အညထာတိပိ၊ နှစ်ပါးစုံမှ တပါးဟူ၍လည်း။ မေ၊ ၏။ မတိ၊
သည်။ နောဟောတိ၊ ဖြစ်။ နောတိပိ၊ နှစ်ပါးစုံအားဖြင့် မဖြစ်ဟူ၍
လည်း။ မေ၊ ၏။ မတိ၊ သည်။ နောဟောတိ၊ ဖြစ်။ နောနောတိပိ၊
နှစ်ပါးစုံအားဖြင့် မဖြစ်သည် မဟုတ်ဟူ၍လည်း။ မေ၊ ၏။ မတိ၊
သည်။ နောဟောတိ၊ ဖြစ်။

အမှာ ဤငါးပါးကုန်သော ပဋိက္ခေပတို့တွင် ဧဝံတိပိ မေ
နော ဟူသော ဤ-ပုဒ်ဖြင့် အနိယမအားဖြင့် ပယ်
တော်မူ၏။ တထာတိပိ မေ နော ဟူသော ဤပုဒ်ဖြင့် သဿတ
ဝါဒကို ပယ်တော်မူ၏။ အညထာ တိပိ နော ဟူသောပုဒ်ဖြင့်
ဧကစ္စသဿတဝါဒကို ပယ်၏။ နောတိပိ မေ နော ဟူသော
ပုဒ်ဖြင့် ဥစ္ဆေဒဝါဒကို ပယ်၏။ နောနောတိပိ မေ နော ဟူသော
ပုဒ်ဖြင့် တက္ကိဝါဒကို ပယ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အမရာဝိက္ခေပိကာ၊ အယူစကား အပိုင်း အခြား မရှိကုန်သော။ ဧကေ၊ ကုန်သော။ သမဏ မြာဟ္မဏာ၊ ထိုသည်။ ယံဌာနံ၊ ကို။ အာဂဗ္ဗ၊ ရှိ။ ယံဌာနံ၊ ကို။ အာရဗ္ဗ၊ ရှိ။ တတ္ထတုတ္ထ၊ တို့၌။ ပဉ္စ၊ ကို။ ပုဋ္ဌာ၊ သည်။ သမာနာ၊ ရှိကုန်လသော်။ ဝါစာဝိက္ခေပံ၊ စကား တုန်လှုပ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ အမရာဝိက္ခေပံ၊ အပိုင်း အခြား မရှိသော တုန်လှုပ်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣဒံဌာနံ၊ သည်။ ပဌမံ၊ သော။ ဌာနံ၊ တည်း။

၆၃။ ဒုတိယေစ၊ ၌လည်း။ (အနက် ပဌမဝါဒနှင့် တူသည် ချည်း)။ တတ္ထ၊ ထိုသို့ ကြံရာ၌။ ဆန္ဒောဝါ၊ အားနည်းသော ရာဂသည်လည်းကောင်း။ ရာဂေါဝါ၊ အားကြီးသော ရာဂသည် လည်းကောင်း။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။ ဒေါသောဝါ၊ အားနည်း သော ဒေါသသည်လည်းကောင်း။ ပဋိဗောဝါ၊ အားကြီးသော ဒေါသသည် လည်းကောင်း။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို- မြဿနာကို ဖြေရာ၌။ ယောဆန္ဒောဝါ၊ အကြင် အားနည်းသော ရာဂသည်လည်းကောင်း။ ပ။ ယောပဋိဗောဝါ၊ အကြင် အားကြီး သော ဒေါသသည်လည်းကောင်း။ မေ၊ အား။ အဿဘဝေယျ၊ ရာ၏။ တံဆန္ဒရာဂဒွယံ၊ ထိုဆန္ဒရာဂ နှစ်ပါး အပေါင်းသည်။ မမ၊ အား။ ဥပါဒါနံ၊ သည်။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။ ယံ၊ အကြင် ဒေါသ ပဋိဗ နှစ်ပါး အပေါင်းသည်။ မမ၊ အား။ ဥပါဒါနံ၊ သည်။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။ သော ဒေါသပဋိဗော၊ ထိုအားနည်းသော ဒေါသအားကြီးသောဒေါသသည်။ မမ၊ အား။ ဝိဗာတော၊ သည်။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။ မမ၊ ၏။ သောဝိဗာတော၊ သည်။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။ သော ဝိဗာတော၊ သည်။ မမ၊ အား။ အန္တရာယော၊ သည်။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အမရာဝိက္ခေပံ၊ အပိုင်း အခြား မရှိသော တုန်လှုပ်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ သော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဥပါဒါနာယာ၊ ဥပါဒါနံမှ ကြောက်သောကြောင့်။ ဥပါဒါနပရိဇေဂုစ္ဆာ၊ ဥပါဒါနံမှ စက်ဆုပ်

ခြင်းကြောင့်။ (အကြွင်း အနက်တူပြီ။ တဘိယဝါဒ၌ ကွဲရာကိုသာ ယောဇနာအံ့)။

၆၄။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာနှင့် ပြည့်စုံကုန် ထသော။ နိပုဏာ၊ သိမ်မွေ့စွာသော အနက်ကို သိနိုင်သော ပညာရှိကုန် ထသော။ ကတပရပ္ပဝါဒါ၊ သူတပါး၏ အယူကို သိတတ်ကုန် ထသော။ ဝါလဝေမိရူပါ၊ သားခြီးဖျားကို မှန်အောင် ပစ်နိုင်သော လေး သမားနှင့် တူကုန်ထသော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ သမဏ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ အတ္တဇနာ၊ ၏။ (သမ္ဗန်ထည့်)။ ပညာဂတေန၊ ပညာ၏အစွမ်းဖြင့်။ ပရေသံ၊ တို့၏။ (သမ္ဗန်ထည့်ပါဦး)။ ဒိဋ္ဌိဂတာနိ၊ အယူတို့ကို။ ဘိန္ဒန္တာမညေ၊ ဖျက်ကုန်သကဲ့သို့။ စရန္တိ၊ သွားကုန်၏။ “လှည့်ကုန်အံ့၊ လည်းဟူ”။ (မညေကား ဝိယအနက်ရှိ၏။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ ဘိန္ဒန္တာ ဝိယဟုဆိုသတည်း)။ တေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ တတ္ထ၊ ထို ပြာသနာကိုဖြေရာ၌။ မံ၊ ကို။ သမနုယုဇ္ဇေယျံ၊ အယူကို မေးစိစစ် ကုန်ရာ၏။ သမနုဂါဟေယျံ၊ အကြောင်းကို မေးစိစစ်ကုန်ရာ၏။ သမနုဘာသေယျံ၊ အပြစ်ကိုပြု၍ ဆိုကုန်ရာ၏။ တတ္ထ၊ ထိုပြာသနာ ကိုဖြေရာ၌။ ယေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ မံ၊ ကို။ သမယုဇ္ဇေ ယျံ၊ ကုန်ရာ၏။ သမနုဂါဟေယျံ၊ ကုန်ရာ၏။ သမနုဘာသေယျံ၊ အပြစ်ကိုပြု၍ ဆိုကုန်ရာ၏။ တေသံ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့အား။ အဟံ၊ သည်။ နသမ္ဗာယေယျံ၊ ပြည့်စုံစွာ မဆိုနိုင်ရာ။ အဟံ၊ သည်။ ယေသံ၊ တို့အား။ နသမ္ဗာယေယျံ၊ ပြည့်စုံစွာမဆိုနိုင်ရာ။ သောသမ္ဗာ ယော၊ ထိုသို့ ပြည့်စုံစွာမဆိုနိုင်ခြင်းသည်။ မမ၊ အား။ ဝိဃာတော၊ ပင်ပန်းခြင်းသည်။ အသဘာဝေယျ၊ ရာ၏။ မမ၊ အား။ ယောဝိဃာ တော၊ သည်။ အသဘာဝေယျ၊ ၏။ သောဝိဃာတော၊ သည်။ မမ၊ ၏။ “အား၊ လည်းဟူ”။ အန္တရာယော၊ နတ်ရွာ နိဗ္ဗာန်၏ အန္တရာယ်သည်။ အသဘာဝေယျ၊ ၏။ ဣတိ မနသိကတွာ၊ ရှိ။ အမရာဝိက္ခေပံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အနုယောဂဘယာ၊ သူတပါးမေးစိစစ်အံ့သည်မှ

ကြောက်သောကြောင့်။ အနုယောဂပရိဇေဂုစ္ဆာ၊ သူတပါး မေးစိ
စစ်အံ့ သည်မှ စက်ဆုပ် ခြင်းကြောင့်။ (အကြွင်း အနက် တူပြီး
စတုတ္ထဝါဒ၌ အနက်ထူးရာကိုသာ ယောဇနာအံ့)။

၆၅။ မြတ်ဗုဒ္ဓဘေဒနာဝါ၊ လည်လည်းကောင်း။ မန္တော၊ ပညာ
နည်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မောမူဟော၊ အလွန် မိုက်သည်။
ဟောတိ၊ ၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ မန္တတ္တာ၊ ပညာနည်းသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်။ မောမူဟတ္တာ၊ အလွန်မိုက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
ပ။ ပရောလောကော၊ တမလွန်လောကသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣတိ ဧတံ ကရဏံ၊ ထိုတမလွန် လောကရှိကြောင်း
ကို။ မံ ငါ့ကို။ တံ၊ သည်။ စေပုစ္ဆတိ။ အကယ်၍ မေးအံ့။ ဧဝံ၊
ဤသို့မေးသည်။ သတိ၊ သော်။ ပရောလောကော၊ တမလွန်
လောကသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မေ၊ ၏။ ဣတိ ဧတံ ဝိတ္တံ၊
ထိုသို့သော စိတ်သည်။ စေအာသဟောတိ၊ အံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ စိတ်
ရှိသည်။ သန္တေပိ၊ ဖြစ်ငြားသော်လည်း။ ပရောလောကော၊ သည်။
အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဣတိ ဧတံ ကရဏံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ နဗျာကရေ
ယံ၊ မကြားအံ့။ ဧဝံတိပိ၊ ဤသို့ တမလွန်လောက ရှိ၏ဟူ၍လည်း။
မေ၊ ၏။ မတိ၊ အယူသည်။ နောဟောတိ၊ ဖြစ်။ တဇာတိပိ၊
တမလွန်လောက မရှိဟူ၍လည်း။ မေ၊ ၏။ မတိ၊ သည်။ နောဟော
တိ၊ ဖြစ်။ အညထာတိပိ၊ ရှိ၊ မရှိ နှစ်ပါးစုံမှ တပါးသောအားဖြင့်
ဖြစ်၏ဟူ၍လည်း။ မေ၊ ၏။ မတိ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ ဖြစ်။ နော
တိပိ၊ နှစ်ပါးစုံမှ တပါးသော အပြားအားဖြင့် မဖြစ်ဟူ၍လည်း။
မေ၊ ၏။ မတိ၊ သည်။ နောဟောတိ၊ ဖြစ်။ နောနောတိပိ၊
နှစ်ပါးစုံမှ တပါးသော အပြား အားဖြင့် မဖြစ်သည် မဟုတ်
ဟူ၍လည်း။ မေ၊ ၏။ မတိ၊ သည်။ နောဟောတိ၊ ဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ဗျာကရေယံ၊ အံ့ (ဤသို့ယောဇနာ)။ ပရောလောကော၊ သည်။
နတ္ထိ၊ လော။ ပ။ ပရောလောကော၊ သည်။ အတ္ထိစ၊ ရှိလည်း
ရှိသလော။ နတ္ထိစ၊ မရှိလည်း မရှိသလော။ ပရောလောကော၊
သည်။ နေဝတ္ထိ၊ မရှိ။ နနတ္ထိ၊ မရှိသည်လည်း မဟုတ်။ ဩပပါတိ

ကာ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် ဖြစ်တတ်ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်သလော။ ဩပပါတိကာ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ အတ္ထိနသန္တိ၊ ကုန်သလော။ ဩပပါတိကာ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ သန္တိစ၊ ရှိလည်း ရှိကုန်သလော။ နတ္ထိ နသန္တိစ၊ မရှိလည်း မရှိကုန်သလော။ ဩပပါတိကာ၊ ပဋိသန္ဓေ နေသောအားဖြင့် ဖြစ်တတ်ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ နေဝ အတ္ထိ နေဝသန္တိ၊ လော။ နနတ္ထိ နနသန္တိ၊ မရှိသည်လည်း မဟုတ် ကုန်သလော။ သုကတဒုက္ကဋ္ဌာနံ၊ ကောင်းစွာ ပြုအပ်ကုန်သော မကောင်းသဖြင့် ပြုအပ်ကုန်သော။ တနည်းကား၊ ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ် ဖြစ်ကုန်သော။ ကမ္မာနံ၊ ကံတို့၏။ ဖလံဝိပါကော၊ အကျိုးသည်။ အတ္ထိ၊ လော။ (ဖလဝိပါက ဤနှစ်ပုဒ်ကား ပရိယာယ် သဒ္ဓါတည်း။ အနက်တူ၏။ ဤကဲ့သို့အကြောင်းကိုလည်း သမ္ပန်လေ)။ တထာဂတော၊ သတ္တဝါသည်။ မရဏာ၊ စုတိစိတ်မှ။ ပရံ၊ အထက် ၌။ “မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ နောက်၌၊ လည်းဟူ”။ ဟောတိ၊ လော။ (တထာဂတသဒ္ဓါ ဤ-အရာ၌ သတ္တဝါ သာမညကို ဟော၏။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ “သတ္တော တထာဂတောတိ အဓိပ္ပေ တော” ဟု ဆိုတော်မူသတည်း)။ တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ အထက်၌။ “နောက်၌၊ လည်းဟူ”။ နဟောတိ၊ လော။ တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဟောတိစ၊ ဖြစ်သလော။ နဟောတိစ၊ မဖြစ်လည်း မဖြစ်သလော။ တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ နဟောတိ၊ မဖြစ်သလော။ နနဟောတိ၊ မဖြစ်သည်လည်း မဟုတ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မံ၊ ကို။ ဣတိ ဧတံ ကာရဏံ၊ ကို။ စေပုစ္ဆသိ၊ အံ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မေးသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ စုတိမှ။ ပရံ၊ ၌။ နေဝဟောတိ၊ ဖြစ်။ နနဟောတိ၊ မဖြစ်သည်လည်း မဟုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မေ၊ ၏။ ဣတိ ဧတံ စိတ္တံ၊ ဤသို့သော စိတ် သည်။ စေ အဿ ဟောတိ၊ အံ။ တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ နေဝဟောတိ၊ ဖြစ်။ နနဟောတိ၊ မဖြစ်သည် မဟုတ်။

ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣတိ ဧတံ ကာရဏံ၊ ကို။ နဗျာကရေယံ၊ မကြားအံ့။
 ဧဝံ တိပိ၊ ဤသို့ စုတိစိတ်မှ အထက်၌ သတ္တဝါဖြစ်၏ ဟူ၍လည်း။
 မေ၊ နိ။ မတိ၊ အယူသည်။ နောဟောတိ၊ ဖြစ်။ တထာတိပိ၊
 စုတိစိတ်၏ အထက်၌ သတ္တဝါမဖြစ် ဟူ၍လည်း။ မေ၊ နိ။ မတိ၊
 သည်။ နောဟောတိ၊ ဖြစ်။ အညထာတိပိ၊ ဖြစ်၊ မဖြစ် နှစ်ပါးစုံမှ
 တပါးသော အပြားဖြင့် ဖြစ်၏ဟူ၍လည်း။ မေ၊ နိ။ မတိ၊ သည်။
 နောဟောတိ၊ ဖြစ်။ နောတိပိ၊ နှစ်ပါးစုံမှ တပါးသော အပြား
 ဖြင့် မဖြစ်ဟူ၍လည်းကောင်း။ မေ၊ နိ။ မတိ၊ သည်။ နောဟောတိ၊
 ဖြစ်။ နောနောတိပိ၊ နှစ်ပါးစုံမှ တပါးအပြားဖြင့် မဖြစ်သည်မဟုတ်
 ဟူ၍လည်း။ မေ၊ နိ။ မတိ၊ သည်။ နောဟောတိ၊ ဖြစ်။ ဣတိ၊ သို့။
 ဗျာကရေယံ၊ အံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အမရာဝိက္ခေပိကာ၊ အပိုင်း
 အခြား မရှိသော တုန်လှုပ်ခြင်း စကားရှိကုန်သော။ ဧကေ၊ ကုန်
 သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ယံဋ္ဌာနံ၊ ကို။ အာဂမ္မ၊
 စွဲ၍။ ယံဋ္ဌာနံ၊ ကို။ အာရမ္မ၊ အကြောင်းပြု၍။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထို
 သော တရားတို့၌။ ပဉ္စံ၊ ကို။ ပုဋ္ဌာ၊ တို့သည်။ သမာနာ၊ ရှိကုန်လ
 သော်။ ဝါစာဝိက္ခေပံ၊ စကားတုန်လှုပ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ အမ
 ရာဝိက္ခေပံ၊ အပိုင်းအခြားကင်းသော တုန်လှုပ်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇန္တိ၊
 ကုန်၏။ ဣဒံဋ္ဌာနံ၊ သည်။ စတုတ္ထံ၊ သော၊ ဋ္ဌာနံ၊ တည်း။ (ဤအမရာ
 ဝိက္ခေပဝါဒ၌ တက္ကီဝါဒကို အထူး ဟောတော် မမူကြောင်းကား
 ဝေန္တိပိမေနော ဟူသောပုဒ်ဖြင့် အနိယမအားဖြင့်ပယ်တော်မူ၏။
 တထာတိပိမေနော ဟူသော ပုဒ်ဖြင့် သဿတဝါဒကို ပယ်၏။
 အညထာတိပိမေနော ဟူသော ပုဒ်ဖြင့် ဧကစ္စသဿတ ဝါဒကို
 ပယ်၏။ နောတိပိမေနော ဟူသောပုဒ်ဖြင့် ဥစ္ဆေဒဝါဒကို ပယ်၏။
 နောနောတိပိမေနော ဟူသောပုဒ်ဖြင့် တက္ကီဝါဒကို ပယ်၏။ ဤသို့
 ပယ်သောကြောင့် တက္ကီဝါဒဟူ၍ ဟောရာမရှိပြီ။ ထိုကြောင့် တက္ကီ
 ဝါဒဟူ၍ အသီးဟောတော် မမူလေသတည်း။ ကြွင်းသော ပါဌ
 အနက်တူပြီ။

(၈၂) သုတ်သီလက္ခန္ဓာ ပါဠိတော်နိဿယသစ်

အဓိစ္စသမုပ္ပန္နိကာဒ

၆၇။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အဓိစ္စသမုပ္ပန္နိကာ၊ အကြောင်းကင်း၍
သတ္တဝါ သင်္ခါရ ဖြစ်ကုန်၏ဟု၊ အယူ ရှိကုန်သော။ ဧကေ၊ ကုန်
သော။ သမဏ မြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဧတ သမဏ
မြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ အတ္ထာနန္ဓ၊ ခန္ဓာပဉ္စကဖြစ်သော အတ္ထဘော
ကို လည်းကောင်း။ လောကဉ္စ၊ သတ္တဝါ သင်္ခါရ လောကကိုလည်း
ကောင်း။ အဓိစ္စသမုပ္ပန္နိ၊ အကြောင်းကင်း၍ ဖြစ်၏ဟူ၍။ ဒ္ဓိဟိ၊
ကုန်သော။ ဝတ္ထုဟိ၊ အကြောင်း တို့ဖြင့်။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။
အဓိစ္စသမုပ္ပန္နိကာ၊ အကြောင်းကင်း၍ သတ္တဝါသင်္ခါရတို့ ဖြစ်ကုန်
၏ဟု အယူရှိ ကုန်သော။ ဧတ ဘောန္တော သမဏမြာဟ္မဏာ၊ ထို
အရှင် ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ။ပ။

၆၈။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အသညသတ္တာ နာမ၊ အသညသတ်
အမည်ရှိ ကုန်သော။ ဒေဝါ၊ မြဟ္မာတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။
တနည်းကား။ အသညသတ္တာ၊ သညာမရှိကုန်သော။ ဒေဝါနာမ၊
မြဟ္မာတို့မည်သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။

အမှာ အသညသတ္တာဟု သညာက္ခန္ဓာသာ မရှိသကဲ့သို့
တောတော် မူခြင်း သည် ကား ဥပလက္ခဏာနည်း
တည်း။ ထိုမြဟ္မာတို့အား နာမက္ခန္ဓာ လေးပါးပင် မရှိဟူသော
အနက်ကို မုချမှတ်လေ။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ “အသညသတ္တာ
တိ ဒေသနာ သီသမေတံ၊ အဓိတ္ထုပ္ပါဒါ ရူပမတ္တ ဘာဝါတိ
အတ္ထော” ဟု ဆိုသတည်း။

* ဧတ ဒေဝါ၊ ထိုမြဟ္မာတို့သည်။ သညုပ္ပါဒါစပန၊ ကာမသု
ဂတိ တိဟိတ်ပဋိသန္ဓေ သညာ၏ ထင်ခြင်းကြောင့်။ တမှာကာယာ၊
ထိုအသညသတ်ဘုံမှ။ စဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အညဟရော၊
သော။ သတ္ထော၊ သည်။ တမှာကာယာ၊ ထို အသညသတ် ဘုံမှ။
စဝိတ္တာ၊ ၍။ ဣတ္ထိ၊ ဤလူ့ပြည်သို့။ ယံအာဂစ္ဆတိ၊ အကြင်

ကြောင့်လာ၏။ ဧတံဌာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိခေါပန၊ ရှိသလျှင်ကတည်း။
ဇုတ္တတ္ထံ၊ သို့။ အာဂတော၊ သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်၍။ ပ။ ယထာ
ယေန သမာဓိနာ၊ အကြင် အပ္ပနာ သမာဓိဖြင့်။ စိတ္တော၊ သည်။
သမာဟိတေ၊ တည်ကြည် လတ်သော်။ တေန သမာဓိနာ၊ ဖြင့်။
သညုပ္ပါဒံ၊ သညာ၏ဖြစ်ခြင်းကို။ အနုဿရတိ၊ ၏။ တတော၊ ထို
တဘဝထက်။ ပရံ၊ အလွန်။ နာနုဿရတိ၊ မအောက်မေ့နိုင်။ သော
ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ကိံ အာဟ၊ နည်းဟူမူကား။
အတ္တာစ၊ သည် လည်း ကောင်း။ လောကောစ၊ သည်လည်း
ကောင်း။ အဓိစွသမုပ္ပန္နော၊ အကြောင်းကင်း၍ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုသို့
အကြောင်းကင်း၍ဖြစ်၏ဟူ၍ဆိုခြင်းသည်။ ကိဿ၊ သော။ ဟေတု၊
ကြောင့်။ ဟောတိ၊ နည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌။ နာ
ဟောသိံ၊ မဖြစ်ဘူး။ သောအဟံ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ (လိုက်ပါ)။
အဟုတွာ၊ ၍။ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ သန္တာယ၊ ထင်ရှားစွာ
ဖြစ်ခြင်းငှာ။ “ထင်ရှားစွာ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ လည်းဟူ”။
ပရိဏတော၊ ညွတ်ခြင်းသို့ရောက်သည်။ အမှိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊
၏။ (ဣဒံ ဘိက္ခဝေ အစရှိသည် အနက်တူပြီ)။

၇၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုဗ္ဗန္တကပ္ပိကာ၊ ရှေးအဖို့ကိုကြံ၍ ယူကုန်
ထသော။ ပုဗ္ဗန္တာနုဒိဋ္ဌိနော၊ ရှေးအဖို့သို့ အစဉ်လိုက်၍ ယူတတ်
ကုန်သော။ ဣမေ သမဏ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ (ခေါ်သဒ္ဓါ
တေ သဒ္ဓါတို့ကား ပဒါလင်္ကာရတည်း)။ ပုဗ္ဗန္တံ၊ ရှေးအဖို့ကို။
အာရပ္ပ၊ အကြောင်းပြု၍။ အနေက ဝိဟိတာနိ၊ အထူးထူး အပြား
ပြားရှိကုန်သော။ အဓိမုတ္တိပဒါနိ၊ မိစ္ဆာအယူကိုပြုတတ်ကုန်သော
စကားတို့ကို။ အဋ္ဌာရသဟိ၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထုဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အဘိ
ဝဒန္တိ၊ ဆိုတတ်ကုန်၏။ (ဤပုဗ္ဗန္တကပ္ပိကာ၌ အလုံးစုံပုဒ် အနက်
တူပြီ။ အပရန္တကပ္ပိကာ၌ ထူးရာကိုသာ ယောဇနာအံ့။)။ ။

ဒုတိယဘာဏဝါရော၊ သည်။
နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

၂၅

အပရန္တကပ္ပိက

၇၄။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အပရန္တကပ္ပိကာ၊ နောက်အဖို့ဟုဆိုအပ်
သော အနာဂတ်အဖို့ကို ကြံ၍ ယူတတ်ကုန် ထသော။ တနည်း
ကား၊ နောက်အဖို့ဟု ဆိုအပ်သော အနာဂတ်အဖို့ကို ကြံခြင်း
ရှိကုန်ထသော။ အပရန္တာနု ဒိဋ္ဌိနော၊ နောက် အဖို့ဟု ဆိုအပ်
သော အနာဂတ်အဖို့သို့ အစဉ်လိုက်၍ ယူလေ့ရှိကုန်သော။ ဧကေ၊
ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ပ။ စတု စတ္တာရိသာယ၊
လေးဆယ့်လေးပါး အတိုင်း အရှည်ရှိသော။ ဝတ္ထုဟိ၊ အကြောင်း
တို့ဖြင့်။ အဘိဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ (စတု စတ္တာရိသာယကား သင်္ချာ
ပြဓာန်းသောကြောင့် ဣတ္ထိလိင် ဧကစုစ် ရှိသတည်း)။

သညီဝါဒ

၇၅။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဥဒ္ဓမာဃာတနိကာ၊ စုတိစိတ်၏ အထက်
၌ မသေဟူ၍ ယူတတ်ကုန်ထသော “စုတိစိတ်၏ အထက်၌ မြစ်
ဟု အယူရှိကုန်ထသော၊ လည်းဟူ”။ သညီဝါဒါ၊ သညာရှိ၏ဟု
အယူရှိကုန် ထသော။ ဧကေ၊ ကုန်သော။ သမဏ ဗြာဟ္မဏာ၊
တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဥဒ္ဓ
မာဃာတနိကာ၊ စုတိစိတ်၏အထက်၌ သေခြင်းမရှိသော။ “စုတိ
စိတ်၏အထက်၌ အမြဲတည်သော”။ အတ္တာနံ၊ ကို သညီဗုဒ္ဓိ၊
သညာရှိ၏ဟူ၍။ သောဠသဟိ၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထုဟိ၊ တို့ဖြင့်။
ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ (မာသဒ္ဓါကား ပဋိသေမ အနက် ရှိ၏။ ပ

၇၆။ အတ္တာ၊ အတ္တဘောသည်။ ရူပီ၊ ရုပ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။
မရဏာ၊ စုတိစိတ်မှ။ ပရံ၊ အထက်၌။ အရောဂေါ၊ မြဲသည်။ ဟောတိ၊
၎င်း။ တနည်းကား၊ ရူပီ၊ ရုပ်ရှိသော။ အတ္တာ၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။
ပရံ၊ ၌။ အရောဂေါ၊ မြဲသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ နံ၊ ထိုရုပ်ရှိသော
အတ္တဘောကို။ သညီတိ၊ သညာရှိ၏ဟူ၍။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။
အတ္တာ၊ သည်။ အရူပီ၊ ရုပ်မရှိသည်။ ဟောတိ၊ မြစ်၏။ မရဏာ၊ မှ။
ပရံ၊ ၌။ အရောဂေါ၊ မြဲသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ နံ၊ ထိုရုပ်မရှိသော

အတ္တဘောကို။ သညီတိ၊ ဟူ၍။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ အတ္တာ၊ သည်။
 ရူပီစ၊ ရုပ်ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အရူပီစ၊ သည်လည်း။
 ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ အတ္တာ၊ သည်။ ရူပီ၊ သည်။ နေဝဟောတိ၊ ဖြစ်။
 အရူပီ၊ ရုပ်မရှိသည်။ နဟောတိ၊ ဖြစ်။ အတ္တာ၊ သည်။ အန္တဝါ၊
 အဆုံးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အတ္တာ၊ သည်။ အနန္တဝါ၊ အဆုံးမရှိ
 သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အတ္တာ၊ သည်။ အန္တဝါစ၊ သည်လည်း။
 ဟောတိ၊ ၏။ အနန္တဝါစ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အတ္တာ၊
 သည်။ အန္တဝါ၊ သည်။ နေဝဟောတိ၊ ဖြစ်။ အနန္တဝါ၊ အဆုံးမရှိ
 သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ အတ္တာ၊ သည်။ ဧကတ္တသညီ၊ တခုတည်း
 သော သညာရှိသည်။ “တူသော သညာရှိသည်” လည်းဟူ။
 ဟောတိ၊ ၏။ အတ္တာ၊ သည်။ နာနတ္တသညီ၊ အထူးထူးသော သညာ
 ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အတ္တာ၊ သည်။ ပရိတ္တသညီ၊ နည်းသော
 သညာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အတ္တာ၊ သည်။ အပ္ပမာဏသညီ၊
 များသော သညာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အတ္တာ၊ သည်။ ဧကန္တသုဒ္ဓါး
 စင်စစ် သုခဝေဒနာနှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အတ္တာ၊ သည်။
 ဧကန္တဒုက္ခိ၊ စင်စစ် ဒုက္ခဝေဒနာနှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။
 အတ္တာ၊ သည်။ သုခဒုက္ခိ၊ သုခဝေဒနာဒုက္ခဝေဒနာနှင့် ပြည့်စုံသည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ အတ္တာ၊ သည်။ အဒုက္ခမသုဒ္ဓါ၊ ဒုက္ခဝေဒနာမှ တပါး
 သုခဝေဒနာမှ တပါးသော ဝေဒနာနှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ဤ။ အရောဂေါ၊ မြဲသည်။ ဟောတိ၊ ၏။
 နံ၊ ထိုအတ္တဘောကို။ သညီတိ၊ ဟူ၍။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဤသညီ
 ဝါဒ၌ အကြွင်းထူပြီ။

အသညီဝါဒ

(အသညီဝါဒ၌လည်း သညီဝါဒနှင့် အနက်တူများ၏)။

၇၀။ အတ္တာနံ၊ ကို။ အသညီ၊ ဣတိ၊ သညာမရှိဟူ၍။ အဋ္ဌဟိ၊
 ကုန်သော။ ဝတ္ထု၊ ဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။

နေဝသညီနာသညီဝါဒ

၈၁။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဥဒ္ဓမာသာတနိကာ၊ စုတိစိတ်၏အထက်
၌မြီ၏ဟု ယူလေ့ရှိကုန်သော။ နေဝသညီနာသညီဝါဒါ၊ သညာ
ရှိသည်လည်းမဟုတ် သညာမရှိသည်လည်း မဟုတ်ဟု အယူရှိကုန်
ထသော။ ဧကေ၊ ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊
ကုန်၏။ နေဝသညီနာသညီ၊ သညာရှိသည်လည်းမဟုတ် သညာ
မရှိသည်လည်း မဟုတ်သော။ အတ္တာနံ၊ အတ္တဘောကို။ အဋ္ဌဟိ၊
ရှစ်ပါးကုန်သော။ ဝတ္ထုဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်။ ပညပေန္တိ၊ ပညတ်
ကုန်၏။ ပ။

၈၂။ အတ္တာ၊ သည်။ ရူပီ၊ ရုပ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မရဏာ၊ မှ။
ပရံ၊ ဌ။ အဓရာဂေါ၊ မြသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နံ၊ ထိုစုတိစိတ်၏
အထက်၌ မြသောအတ္တဘောကို။ နေဝသညီနာသညီတိ၊ သညာ
ရှိသည်လည်းမဟုတ် သညာမရှိသည်လည်းမဟုတ်ဟူ၍။ ပညပေ
န္တိ၊ ကုန်၏။ (အနက် သိသာသည်ချည်း)။

ဥစ္ဆေဒဝါဒ

၈၄။ (ဥစ္ဆေဒ ဝါရ၌ အနက်ထူးရာကို ယောဇနာအံ့)။
ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဥစ္ဆေဒဝါဒါ၊ သေလျှင်ပြတ်၏ဟု အယူရှိကုန်သော။
ဧကေ၊ ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။
တေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သတောဝိဇ္ဇမာနဿ၊ ထင်ရှား
ရှိသော။ သတ္တဿ၊ သတ္တဝါ၏။ ဥစ္ဆေဒံ၊ သေလျှင် ပြတ်ခြင်းကို။
ဝိနာသံ၊ သေလျှင် ပျောက်ခြင်းကို။ ဝိဘဝံ၊ ဘဝဆက်မှကင်း
ခြင်းကို။ “ဘဝဆက်ခြင်း၏ မရှိခြင်းကို” လည်းဟူ’။ သတ္တဟိ၊
ကုန်သော။ ဝတ္ထုဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဥစ္ဆေဒံ ဝိနာသံ
ဝိဘဝံ ဤသုံးပုဒ်ကား အနက်အထူးမရှိ။ ဝေဝုစတည်း)။ ပ။

၈၅။ ဗြာဟ္မဏောဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဧဝံဝါဒိ၊ ဤသို့
အယူရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝံဒိဋ္ဌိ၊ ဤသို့ စွဲလမ်းခြင်းရှိသည်။

ဟောတိ၊ နိ။ ဘော၊ တို့။ ယတော ယသ္မာကာရဏာ၊ ကြောင့်။ ရူပိ၊ ရုပ်ရှိထသော။ စာတုမဟာဘူတိကော၊ လေးပါးသောဟောဘုတ်တို့သည် ပြီးစေအပ်ထသော။ မာတာပေတ္တိကသမ္ဘဝေါ၊ အမိအဘတို့၏ သုက်သွေးကြောင့်ဖြစ်ထသော။ အယံအတ္တာ၊ ဤအတ္တဘောဟု ဆိုအပ်သောရူပကာယသည်။ ကာယဿ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ၏။ ဘေဒါ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ တနည်း၊ ကား၊ ကာယဿ၊ နိ။ ဘေဒါ၊ ပြတ်သည်မှ၊ ပရံ၊ အထက်၌။ (ပရံကားပါဠိသေသတည်း)။ ဥစ္ဆိဇ္ဇတိ၊ ပြတ်၏။ ဝိနဿတိ၊ ပျောက်၏။ မရဏာ၊ စုတိစိတ်မှ။ ပရံ၌။ နဟောတိ၊ ဖြစ်။ ဧတ္တာဝတာ ဧတ္တကေန ဇီဝိတိန္ဒြေယုပစ္ဆေဒေန၊ ဤသို့ ဇီဝိတိန္ဒြေပြတ်ခြင်းဖြင့်။ ဘော၊ အရှင်တို့။ အယံအတ္တာ၊ သည်။ သမ္ဘာ၊ အကြွင်းမဲ့။ သမုစ္ဆိန္နော၊ ပြတ်သည်။ ဟောတိ၊ နိ။ ဣတိဝေဝါဒိ၊ ဤသို့ အယူရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတ္ထံ၊ ဤသို့။ ဧကေ၊ ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သဟော၊ ထင်ရှားရှိသော။ သတ္တဿ၊ နိ။ ဥစ္ဆေဒံ၊ သေလျှင်ပြတ်ခြင်းကို။ ဝိနာသံ၊ သေလျှင်ပျောက်ခြင်းကို။ ဝိဘဝံ၊ ဘဝသစ်၌ဖြစ်ခြင်း၏မရှိခြင်းကို။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။

အမှာ၊ ဣတ္ထေကေကို ဣတ္ထံဧကေဟု ပုဒ်ဖြတ်။ ဣတ္ထံသဒ္ဓါကား ဒဿနအနက်ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ “ဣတ္ထေကေတိ ဣတ္ထံဧကေဝေမကေတိအတ္ထော” ဟုဆိုသတည်း။ ဣတ္ထံကိုဝေဟူ၍ ဖွင့်တော်မူသောကြောင့် ဣတ္ထံသဒ္ဓါသည် နိဒဿနအနက်ရှိ၏ဟုမှတ်အပ်၏။ ။ ဤပထမပုဂ္ဂိုလ်ကား လူဖြစ်သော အတ္တဘောကိုရည်၍ ဆိုသတည်း။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ “ဣတိ ရူပကာယ သီသေန မနုဿတ္တဘာဝံ အတ္တာတိ ဝဒတိ” ဟူ၍ ဆိုသတည်း။

၈၆။ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုသို့စုတိစိတ်၏ အဆုံး၌ ဖြစ်၏ဟု အယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အညော၊ တယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟ၊ နိ။ ဘော၊ အရှင်။ တံ၊ သင်သည်။ ယံ အတ္တာနံ၊ အကြွင်းအတ္တဘောကို။ ဝဒေသိ၊ စုတိစိတ်၏ အထက်၌ ပြတ်၏ဟူ၍ ဆို၏။

ဧသော အတ္တော၊ ထိုသို့သော စုတိစိတ်၏ အထက်၌ပြတ်၏ဟူ၍ ဆို
 အပ်သော အတ္တဘောသည်။ အတ္ထိခေါ၊ ရှိသလျှင် ကတည်း။
 ဧသောအတ္တော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ အဟံ၊ သည်။ နဝဒါမိ၊
 ဆို။ ဘော၊ ရှင်။ အယအတ္တော၊ သည်။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤစုတိစိတ်ပြတ်
 ကာမျှဖြင့်။ သမ္မာ၊ အကြွင်းမဲ့။ သမုစ္ဆိန္နော၊ ပြတ်သည်။ နောစခေါ
 ဟောတိ၊ မမြစ်။ ဘော၊ အရှင်။ အညော၊ သော။ ဒိဗ္ဗော၊ နတ်ဖြစ်
 သော။ “နတ်၌ဖြစ်သော၊ လည်းဟူ”။ ကာမာဝစရော၊ ကာမာဝစ
 ရဟုဆိုအပ်သော။ “ကာမာဝစရနတ်ပြည်၌ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်
 ဖြစ်ထသော၊ လည်းဟူ”။ ကမဠိကာရာဟာရဘက္ခော၊ ကမဠိကာ
 အာဟာရလျှင် အစာရှိသော။ အတ္တော၊ အတ္တဘောသည်။ အတ္ထိ
 ခေါ-အတ္ထိဝေ၊ တည်း။ တံ၊ သည်။ တံ၊ ထိုအတ္တဘောကို။ နဇာနာသိ၊
 မသိ။ နပံဿသိ၊ မမြင်။ အဟံ၊ သည်။ တံ၊ ထိုအတ္တဘောကို။ ဇာနာ
 မိ၊ ၏။ ပဿာမိ၊ ၏။ ဘော၊ အရှင်။ သောအတ္တော၊ သည်။ ယတော
 ယသ္မာကာရဏာ၊ ကြောင့်။ ကာယဿ၊ ကာမာဝစရဖြစ်သော
 ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘောဒါ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဥစ္ဆိဇ္ဇတိ၊ ပြတ်၏။ ဝိနဿ
 တိ၊ ပျောက်၏။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ နဟောတိ၊ ဖြစ်။ ဘော၊ အရှင်။
 ဧတ္တာဝတာ၊ ဤသို့ကာမာဝစရနတ်ဖြစ်သော ကိုယ်ခန္ဓာချုပ်ခြင်း
 ကြောင့်။ အယံအတ္တော၊ သည်။ သမုစ္ဆိန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
 ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ဣတ္ထိ၊ သို့။ ဧကံ၊ အချို့ကုန်သော သူတို့
 သည်။ သဟော၊ ထင်ရှားရှိသော။ သတ္တဿ၊ ၏။ ဥစ္ဆေဒံ၊ ပြတ်ခြင်း
 ကို။ ဝိနာသံ၊ ပျောက်ခြင်းကို။ ဝိဘဝံ၊ ဘဝကင်းခြင်းကို။ ပညပေန္တိ၊
 ကုန်၏။

၈၇။ တံပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ အညော၊ တယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။
 ဧဝံ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ကိံအာဟ၊ နည်း။ ဘော၊ ရှင်။ တံ၊ သည်။
 ယံအတ္တာနံ၊ အကြင်ကာမာဝစရ နတ်ဖြစ်သော အတ္တဘောကို။
 ဝဒေသိ၊ ပြတ်၏ဟူ၍ဆို၏။ ဧသော အတ္တော၊ ထိုကာမာဝစရနတ်
 ဖြစ်သောအတ္တဘောသည်။ အတ္ထိခေါ၊ ထင်ရှားရှိသလျှင်ကတည်း။
 ဧသောအတ္တော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ အဟံ၊ သည်။ နဝဒါမိ၊

ဆို။ ဘော၊ အရှင်။ အယံအတ္တာ၊ သည်။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤ ကာမာ
ဝစရနတ်ဖြစ်သော ကိုယ်ခန္ဓာ ချုပ်ကာမျှဖြင့်။ သမ္မာ၊ အကြွင်းမဲ့။
သမုစ္ဆိန္နော၊ ပြတ်သည်။ နောစဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဘော၊ အရှင်။
အညော၊ သော။ ဒိဗ္ဗော၊ မြဟ္မာ့ပြည်၌ဖြစ်သော။ ရူပီ၊ ရုပ်ရှိသော။
မနောမယော၊ ဈာန်စိတ်ဖြင့် ပြီးထသော။ သဗ္ဗင်္ဂပစ္စင်္ဂိ၊ အလုံးစုံ
သော အင်္ဂါကြီးငယ်နှင့် ပြည့်စုံထသော။ အဟိနိန္ဒြိယော၊ မယုတ်
သော ဣန္ဒြေရှိထသော။ အတ္တာ၊ သည်။ အတ္ထိခေါ၊ တည်း။

အမှာ ဤတတိယ ပုဂ္ဂိုလ်ကား ရူပါဝစရတုံသို့ ရောက်မှ
ပြတ်သည်ဟု ဆိုသတည်း။ ရူပါဝစရ မြဟ္မာ့တုံ၌
သာနိန္ဒြေ အစရှိသော ဣန္ဒြေသုံးခု အပေါင်းမရှိသော်လည်း အဟိ
နိန္ဒြိယောဟူသော ဤစကားကို သဏ္ဍာန်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
ဆိုသတည်း။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ “အဟိနိန္ဒြိယောတိ ပရိ
ပုဏ္ဏိန္ဒြိယော၊ ယာနိ မြဟ္မလောကေ အတ္ထိ၊ တေသံ ဝသေန ဣတ
ရေသဉ္စ သဏ္ဍာန ဝသေနတံ ဝုတ္တံ” ဟု ဆိုသတည်း။

* တံ အတ္တာနံ၊ ကို။ တံ၊ သည်။ နဇာနာသိ၊ သိ။ နပဿသိ၊
မမြင်။ အဟံ၊ သည်။ တံအတ္တာနံ၊ ကို။ ဇာနာမိ၊ ၏။ ပဿာမိ၊ ၏။
ဘော၊ အရှင်။ သောသတ္တာ၊ သည်။ ယတော ယသ္မာ ကာရဏာ၊
ကြောင့်။ ကာယဿ၊ ရူပါဝစရမြဟ္မာ ဖြစ်သော ကိုယ်ခန္ဓာ၏။
ဘေဒါ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ပ။ ဘော၊ ရှင်။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤသို့ ရူပါ
ဝစရမြဟ္မာဖြစ်သော ကိုယ်ခန္ဓာ ပျက်ခြင်းကြောင့်။ အယံအတ္တာ၊
သည်။ သမ္မာ၊ စွာ။ သမုစ္ဆိန္နော၊ အကြွင်းမဲ့ပြတ်သည်။ ဟောတိ၊
၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ ဣတ္ထိ၊ ဤသို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ပ။

၈၈။ ဘော၊ အရှင်။ တံ၊ သည်။ ယံအတ္တာနံ၊ ရူပါဝစရမြဟ္မာ
ဖြစ်သော အတ္တဘောကို။ ဝဒေသိ၊ ပြတ်၏ဟူ၍ ဆို၏။ ဧသော
အတ္တာ၊ ဤရူပါဝစရ မြဟ္မာဖြစ်သော အတ္တဘောသည်။ အတ္ထိ
ခေါ၊ ထင်ရှားရှိသလျှင်ကတည်း။ ဧသောအတ္တာ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။
ဣတိ၊ သို့။ အဟံ၊ သည်။ နဝဒါမိ၊ ဆို။ ဘော၊ ရှင်။ အယံအတ္တာ၊

သည်။ ဧတ္တာဝတံ၊ ဤသို့ ရူပါဝစရမြဟ္မာဖြစ်သော ကိုယ်ခန္ဓာ
 ပျက်ကာမျှဖြင့်။ သမ္မာ၊ မဲ့။ သမုတ္တိန္နော၊ သည်။ နောစခေါဟောတိ၊
 ဖြစ်။ ဘော၊ ရှင်။ အညော၊ သော။ သဗ္ဗသော-သဗ္ဗေသံ၊ အလုံး
 စုံကုန်သော။ ရူပသညာနံ၊ ရုပ်၌ အာရုံပြုသောအားဖြင့် ဖြစ်ကုန်
 သော သညာတို့ကို။ “ရုပ်လျှင် အာရုံရှိကုန်သော သညာတို့ကို၊
 လည်းဟူ”။ သမတိတ္တမာ၊ လွန်ခြင်းကြောင့်။ ပဋိသသညာနံ၊
 ပဋိသနှင့်ယှဉ်သော သညာတို့၏။ အတ္ထင်္ဂမာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။
 နာနတ္ထသညာနံ၊ အထူးထူးသော သညာတို့ကို။ အမနသိကာ
 ရာ၊ နှလုံးမပြုခြင်းကြောင့်။ အာကာသော၊ သည်။ အနန္တော၊
 ဥပါဒ်အစရှိသော အပိုင်းအခြားမရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ ဘာဝေတွာ၊
 စီးဖြန်းခြင်းကြောင့်။ (ဘာဝေတွာကား ပါဠိ သေသတည်း။)။
 အာကာသသနဉ္စာယတနူပဂေါ၊ အာကာသသနဉ္စာယတန ဘုံသို့
 ရောက်သော။ အတ္တာ၊ သည်။ အတ္ထိခေါ၊ တည်း။ ပ။ ဘော၊ ရှင်။
 သောအတ္တာ၊ ထို- အာကာသသနဉ္စာယတန ဘုံ၌ ဖြစ်သော အတ္တ
 ဘောသည်။ ယတော ယသ္မာကာရဏာ၊ ကြောင့်။ ကာယသ၊ အာ
 ကာသသနဉ္စာယတနဘုံ၌ ဖြစ်သော ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်
 သည်မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ ဥတ္တိန္ဒတိ၊ ၎င်း။ ပ။ ဘော၊ ရှင်။ ဧတ္တာဝတံ၊
 ဤသို့အာကာသသနဉ္စာယတနဘုံ၌ဖြစ်သောကိုယ်ခန္ဓာ၏ ပျက်ခြင်း
 ကြောင့်။ အယံအတ္တာ၊ သည်။ သမ္မာ၊ မဲ့။ သမုတ္တိန္နော၊ သည်။
 ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပ။

၈၉။ အညော၊ သော။ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်းအားဖြင့်။
 အာကာသသနဉ္စာယတနံ၊ ဥပါဒ် အစရှိသော အပိုင်းအခြား မရှိ
 သော ဟထိုက်ကိုခွါ၍ ရအပ်သော ကောင်းကင်ဟူသော အာရုံ
 ကို။ သမတိတ္တမ္၊ လွန်၍။ ဝိညာဏံ၊ ပဌမဝိညာဉ်သည်။ အနန္တံ၊
 ဥပါဒ် အစရှိသော အပိုင်းအခြားမရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ ဘာဝေတွာ၊ စီး
 ဖြန်းခြင်းကြောင့်။ ဝိညာဏဉ္စာယတနူပဂေါ၊ ဝိညာဏဉ္စာယတန
 ဘုံသို့ရောက်သော။ အတ္တာ၊ သည်။ အတ္ထိခေါ၊ တည်း။ (အနက်
 လွယ်၏)။

၉၀။ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း အားဖြင့်။ ဝိညာဏဇ္ဇာ
ယတနံ၊ ဝိညာဏဇ္ဇာ ယတနဈာန်ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊ ရှိ။ ကိဉ္စိ၊ တစုံ
တခုသော ပဌမဝိညာဉ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘာဝေတွာ၊
ကြောင့်။ အာကိဉ္ဇညာယတနူပဂေါ၊ အာကိဉ္ဇညာ ယတနဘုံသို့
ရောက်သော။ အတ္တာ၊ သည်။ အတ္ထိခေါ၊ တည်း။ ပ။

၉၁။ ဘော၊ ရှင်။ အညော၊ သော။ သဗ္ဗသော၊ အားဖြင့်။
အာကိဉ္ဇညာယတနံ၊ အာကိဉ္ဇညာယတနဈာန်ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊ ရှိ။
ဧတံ၊ ဤဈာန်သည်။ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်၏။ ဧတံ၊ သည်။ ပဏိတံ၊
မြတ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဘာဝေတွာ၊ ကြောင့်။ နေဝသညာ နာသညာ
ယတနူပဂေါ၊ နေဝသညာ နာသညာယတနဘုံသို့ ရောက်သော။
အတ္တာ၊ ကိုယ်သည်။ အတ္ထိခေါ၊ ရှိသေးသည်သာလျှင်ကတည်း။ ပ။
ဘော၊ အရှင်။ ယတော ယသ္မာ ကရံဏာ၊ ကြောင့်။ သော
အတ္တာ၊ သည်။ ကာယဿ၊ နေဝသညာ နာသညာ ယတနဘုံ၌
ဖြစ်သော ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။
ဥတ္တိဇ္ဇတိ၊ ပြတ်၏။ ပ။

ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနဝါဒ

၉၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနဝါဒါ၊ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘော၌
ဒုက္ခ၏ငြိမ်းခြင်းကို ဆိုတတ်ကုန်ထသော။ တနည်းကား၊ ပစ္စုပ္ပန်
ဖြစ်သော အတ္တဘော၌ မြတ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ခြင်းကို။
“မြတ်သော နိဗ္ဗာန်ကို ရခြင်းကို လည်းဟူ”။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။
ဝတ္ထုဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ (ပရမသဒ္ဓါသည် ဥတ္တမ
အနက်ရှိ၏။ ထိုကြောင့် “ဥတ္တမန္တိ အက္ခော” ဟု အဋ္ဌကထာမှဆရာ
ဆိုသတည်း)။ ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနဝါဒါ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော အတ္တဘော၌
နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်၏ဟု အယူရှိကုန်သော။ တေဘောန္တော သမဏ
ဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုအရှင် ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့သည်။ ကိံ၊ ကို။ အာဝမ္မ၊
အကြောင်းပြု၍။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ အာရမ္မ၊ အကြောင်းပြု၍။
သတော၊ သော။ သတ္တဿ၊ ၏။ ပရမဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနံ၊ ပစ္စုပ္ပန်

မြစ်သော အတ္တဘော၌ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ခြင်းကို “မြတ်သော နိဗ္ဗာန်ကို ရခြင်းကို၊ လည်းဟူ”။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဝတ္ထုဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်။ ပညပေန္တိ၊ ပညတ်ကုန်သနည်း။

၉၄။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ဧကစ္စော၊ သော။ သမဏောဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ မြာဟ္မဏောဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဧဝံ ဝါဒီ၊ ဤသို့ အယူရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဧဝံဒိဋ္ဌိ၊ ဤသို့ အမြင် ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဘော၊ အရှင်တို့။ ယတော ယသ္မာ ကာရ ဏာ၊ ကြောင့်။ အယံ အတ္တာ၊ သည်။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ ကာမ ရုဏေဟိ၊ ကာမဂုဏ် အစုတို့ဖြင့်။ တနည်းကား၊ ကာမဂုဏ် တည်းဟူသော နှောင်ဖွဲ့ခြင်းတို့ဖြင့်။ သမပ္ပိတော၊ အလွန်တပ်မက် ဖောသည်ဖြစ်၍။ “အလွန် ပြီသည်ဖြစ်၍၊ လည်းဟူ”။ သမဂီ ဘူတော၊ ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍။ ပရိစာရေတိ၊ စမ္ပယ်၏။ ဘော၊ အရှင်။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤငါးပါးကုန်သော ကာမဂုဏ်တို့ကို ခံစား ရသဖြင့်။ အယံ အတ္တာ၊ သည်။ ပရမဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနံ၊ ပစ္စုပ္ပန် အတ္တ ဘော၌ မြတ်သောနိဗ္ဗာန်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်သည် မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ ဧဝံ ဝါဒီ၊ ဤသို့ အယူရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဣတ္ထံဣတိ၊ သို့။ ပ။ ပရမဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနံ၊ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘော၌ ဒုက္ခ၏ ငြိမ်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ခြင်းကို။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။

၉၅။ တံပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ အညော၊ တယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟ၊ ၎င်း။ ဘော၊ ရှင်။ တံ၊ သည်။ ယံ အတ္တာနံ၊ အကြင် အတ္တဘောကို။ ဝဒေသိ၊ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘော၌ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်၏ ဟူ၍ဆို၏။ သော အတ္တာ၊ သည်။ အတ္ထိဓေါ၊ တည်း။ သော အတ္တာ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ အဟံ၊ သည်။ နဝဒါမိ၊ ဆို။ ဘော၊ ရှင်။ အယံ အတ္တာ၊ သည်။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤသို့ ငါးပါးကုန်သော ကာမဂုဏ်တို့ကို ခံစားရကာမျှဖြင့်။ ပရမဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနံ၊ သို့။ ပတ္တော၊ သည်။ နောစဓေါ ဟောတိ၊ ဖြစ်။ တံ၊ ထိုသို့ ငါးပါးကုန်သော ကာမဂုဏ်တို့ကို ခံစားရကာမျှဖြင့် မြတ်သောနိဗ္ဗာန်သို့ မရောက် ဟူ၍ ငါဆိုခြင်းသည်။ ကိဿ၊ အဘယ်မည်သော။ ဟေတု၊

အကြောင်းကြောင့်၊ ဟောတိ၊ နည်းဟူမူကား။ ဘော၊ အရှင်။
 ဟိယသ္မာ၊ကြောင့်၊ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်။ အနိစ္စာ၊ ကုန်။
 ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲခြင်း အကြောင်း ဖြစ်ကုန်၏။ ဝိပရိဏာမဓမ္မာ၊
 ပြုကတော့သော သဘောကို စွန့်တတ်သော သဘောရှိကုန်၏။
 တေသံ၊ ထိုကာမဂုဏ်တို့၏။ ဝိပရိဏာမညထာဘာဝါ၊ ဖောက်
 ပြန်ခြင်း ပြုကတော့သောသဘောကို စွန့်ခြင်းသဘောရှိသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်။ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနသု ပါယာသာ၊
 စိုးရိမ်ခြင်း၊ ငိုကြွေးခြင်း၊ ကိုယ်၏ဆင်းရဲခြင်း၊ စိတ်၏ဆင်းရဲခြင်း၊
 စိတ်၏ ပင်ပန်းခြင်းတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ကြောင့်။
 အယံအတ္တာ၊ သည်။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤသို့ငါးပါးသော ကာမဂုဏ်
 နှင့် ပြည့်စုံကာမျှဖြင့်။ ပရမဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနံ၊ သို့။ ပတ္တော၊ သည်။
 နဟောတိ၊ ဖြစ်။ (ဤသို့သမ္ပန်)။ ဘော၊ အရှင်။ ယတော ယသ္မာ
 ကာရဏာ၊ ကြောင့်။ အယံအတ္တာ၊သည်။ ကာမေဟိ၊ ကိလေသာ
 ကာမတို့မှ။ ဝိဝိစ္စဇေ၊ ကင်း၍သာလျှင်။ ဆိတ်၍သာလျှင်၊ လည်း
 ဟူ။ အကုသလေဟိ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တရား
 တို့မှ။ ဝိဝိစ္စဇေ၊ ၍သာလျှင်။ သဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်နှင့် တကွဖြစ်
 သော။ သဝိစာရံ၊ ဝိစာရနှင့်တကွဖြစ်သော။ ဝိဝေကဇံ၊ နိဝရဏမှ
 ကင်းခြင်းကြောင့် ဖြစ်ထသော။ “နိဝရဏမှ ကင်းသော တရား
 အပေါင်း၌ ဖြစ်ထသော၊ လည်းဟူ”။ ဝိတိသုခံ၊ ဝိတိသုခရှိထ
 သော။ ပဌမဈာနံ၊ ပဌမဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊
 နေ၏။ ဘော၊ အရှင်။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤပဌမဈာန်နှင့်ပြည့်စုံသော
 အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ အယံအတ္တာ၊သည်။ ပ။

၉၆။ ဘော၊ ရှင်။ အယံအတ္တာ၊ သည်။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤသို့
 ပဌမဈာန်နှင့် ပြည့်စုံကာမျှဖြင့်။ ပရမဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနံ၊ သို့။ ပတ္တော၊
 သည်။ နစခေါဟောတိ၊ ဖြစ်။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသို့
 ပဌမဈာန်နှင့်ပြည့်စုံကာမျှဖြင့် နိဗ္ဗာန်သို့ မရောက်ဟူ၍ ငါဆိုခြင်း
 သည်။ ကိဿ၊သော။ ဟေတု၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ နည်း။ တတ္ထ၊
 ထိုပဌမဈာန်၌။ ယဒေဝဝိတက္ကံ၊ အကြင် ဝိတက်သည်။ ယဒေဝ

ဝိစာရိတံ၊ အကြင်ဝိစာရသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဧတေနဒ္ဒယေန၊ ထို
 ဝိတက်၊ ဝိစာရ နှစ်ပါးအပေါင်းဖြင့်။ ဧတံပဋ္ဌမဈာနံ၊ ကို။ သြဇ္ဇာရိ
 ကံဇုတိ၊ ရုန့်ရင်း၏ဟူ၍။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အက္ခာယတိ၊ ဟော
 အပ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အယံအတ္တာ၊ သည်။ ဧတ္တာဝတာ၊
 ဤပဋ္ဌမဈာန်နှင့်ပြည့်စုံကာမျှဖြင့်။ ပရမဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနံ၊ သို့။ ပတ္တော၊
 သည်။ နဟောတိ၊ ဖြစ်။ (ဤသို့သမ္ပန်)။ ဘော၊ ရှင်။ ယတော
 ယသ္မာ ကာရဏာ၊ ကြောင့်။ အယံအတ္တာ၊ သည်။ ဝိတက္က-
 ဝိစာရနံ၊ ထို့၏။ ဝူပသမာ၊ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်။ တနည်းကား၊
 ဝိတက္ကဝိစာရနံ၊ ထို့ကို။ ဝူပသမာ-အတိက္ကမာ၊ လွန်ခြင်းကြောင့်။
 အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်တသော။ စေတသော၊ စိတ်ကို။
 သံပသာဒနံ၊ ကြည်စေတတ်ထသော။ စေတသော၊ ၏။ ဧကောဒိ
 ဘာဝံ၊ မြတ်သော သမာဓိကို ပွားစေတတ်ထသော။ အဝိတက္ကံ၊
 ဝိတက်မရှိထသော။ အဝိစာရံ၊ ဝိစာရမရှိထသော။ သမာဓိဇံ၊
 သမာဓိကြောင့် ဖြစ်ထသော။ ဝီတိသုခံ၊ ဝီတိသုခလည်း ရှိထ
 သော။ ဒုတိယဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇာ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊
 ၏။ ပ။

၉၇။ ဘော၊ ရှင်။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤသို့ ဒုတိယဈာန်နှင့် ပြည့်စုံ
 ကာမျှဖြင့်။ အယံအတ္တာ၊ သည်။ ပရမဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနံ၊ သို့။ ပတ္တော၊
 သည်။ နောစခေါဟောတိ၊ ဖြစ်။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ တံ၊
 ထိုသို့ ဒုတိယဈာန်နှင့် ပြည့်စုံကာမျှဖြင့် နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်သည်
 မမည်ဟု ငါဆိုခြင်းသည်။ ကိဿ၊ သော။ ဟေတု၊ ကြောင့်။
 ဟောတိ၊ နည်း။ တတ္ထ၊ ထိုဒုတိယဈာန်၌။ ယဒေဝပီတိဂတံ၊
 အကြင်ပီတိသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ (ဂတသဒ္ဓါကား တစ္ဆောတည်း)။
 စေတသော၊ ၏။ ယဒေဝဥပ္ပိလာဝိတက္ကံ၊ အကြင် မငြိမ်သက်သည်၏
 အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဧတေနဓမ္မဒ္ဒယေန၊ ဖြင့်။ ဧတံ၊ ထိုဒုတိယ
 ဈာန်ကို။ သြဇ္ဇာရိကံဇုတိ၊ ဟူ၍။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အက္ခာယတိ၊
 ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အယံအတ္တာ၊ သည်။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤဒုတိယ
 ဈာန်နှင့်ပြည့်စုံကာမျှဖြင့်။ ပရမဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနံ၊ သို့။ ပတ္တော၊ သည်။

နဟောတိ၊ ဖြစ်။ ။ဘော၊ ရှင်။ ယတော ယသ္မာ ကာရဏာ၊
 ကြောင့်။ အယံအတ္တာ၊ သည်။ ပီတိယာစ၊ ပီတိကိုလည်း။ ဝိရာဂါ၊
 စက်ဆုပ် ခြင်းကြောင့်။ ဥပေက္ခကောစ၊ လျစ်လျူ ရှုသည်ဖြစ်၍။
 သတော၊ သတိနှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနော၊ ပညာနှင့်
 ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ သုဗ္ဗေ၊ သုခဝေဒနာ ကိုလည်း။
 ဘာယောန၊ ရူပကာယဖြင့်။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ ယံဈာန
 ဟေတု၊ အကြင် တတိယ ဈာန်ကြောင့်။ တံပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ အရိယာ၊
 ဘုရား အစရှိကုန်သော သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဥပေက္ခကော-
 သတိမာသုခဝိဟာရီတိ၊ ဥပေက္ခကော။ပ။ ဟာရီဟူ၍။ အာစိက္ခန္တိ၊
 ချီးမွမ်းကုန်၏။ တံတတိယံဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇာ ၍။ ဝိဟရတိ၊
 ၏။ ဘော၊ ရှင်။ ဣတ္ထာဝတာ၊ ဤသို့ တတိယ ဈာန်နှင့် ပြည့်စုံ
 ခြင်းကြောင့်။ ပ။

၉၀။ တံပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ အညော၊ တယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။
 ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ ဘော၊ ရှင်။ တံ၊ သည်။ ယံအတ္တာနံ၊ ကို၊
 ဝဒေသိ၊ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘော၌ မြတ်သောနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်၏ဟူ၍
 ဆို၏။ ဧသော အတ္တာ၊ သည်။ အတ္ထိခေါ၊ သည်။ပ။ ဘော၊ ရှင်။
 အယံအတ္တာ၊ သည်။ ဣတ္ထာဝတာ၊ ဤသို့ တတိယဈာန်နှင့် ပြည့်စုံ
 ကာမျှဖြင့်။ ပရမဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနံ၊ သို့။ ပတ္တော၊ သည်။ နောစခေ၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသို့ တတိယဈာန်နှင့်
 ပြည့်စုံကာမျှဖြင့် မြတ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ မရောက်ဟူ၍ ငါဆိုခြင်း
 သည်။ ကိဿ၊ သော။ ဟေတု၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ နည်း။ တတ္ထ၊
 ထိုတတိယဈာန်၌။ ယဒေဝ ယာဝေသုခဝိတိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
 စေတသော၊ ၏။ အာဘောဝေါ၊ သုခဝေဒနာကို ခံစားအံ့ဟု
 နှလုံးသွင်းခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဧတေနဓမ္မဇာတေန၊ ဖြင့်။ ဧတံ၊
 ထိုတတိယဈာန်ကို။ ဩဠာရိတံဣတိ၊ ဟူ၍။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။
 အက္ခာယတိ၊ ဟောအပ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အယံအတ္တာ၊ သည်။
 ဣတ္ထာဝတာ၊ ဤသို့ တတိယဈာန်နှင့် ပြည့်စုံကာမျှဖြင့်။ ပရမဒိဋ္ဌဓမ္မ
 နိဗ္ဗာနံ၊ သို့။ ပတ္တော၊ သည်။ နဟောတိ၊ ဖြစ်။ပ။ ဘော၊ ရှင်။ ယတော

(၉၆) သုတ်သီလက္ခန္ဓာ ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ယသ္မာကာရဏာ၊ ကြောင့်။ အယံ အတ္တာ၊ သည်။ သုခဿစ၊ ကာယိ
က သုခကိုလည်း။ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခဿစ၊ ကာယိ
က ဒုက္ခကိုလည်း။ ပဟာနာ၊ ကြောင့်။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးဈာန်၌သာလျှင်။
သောမနဿ-ဒေါမနဿာနံ၊ သောမနဿဝေဒနာ ဒေါမနဿ
ဝေဒနာတို့၏။ အတ္တင်္ဂမာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ အဒုက္ခမသုခံ၊ ဒုက္ခ
လည်း မဟုတ် သုခလည်း မဟုတ်ထသော။ ဥပေက္ခာ သတိပံါရိ
သုဒ္ဓိံ၊ ဥပေက္ခာသည် ဖြစ်စေအပ်သော သတိ၏ စင်ကြယ်ခြင်း
လည်း ရှိထသော။ စတုတ္ထံဈာနံ၊ ကို။ပ။

အမှာ အကြွင်း အနက် ထင်သာပြီ။ ဤ အပုရန္တကပ္ပိက၌
တက္ကီဝါဒကို အသီး အဘယ့်ကြောင့် မဟောလေ
သနည်းဟူမူကား ဒိဋ္ဌဓမ္မ နိဗ္ဗာနဝါဒ၊ ဥစ္ဆေဒဝါဒတို့သည်လည်း
ကြံ၍သာ ပညတ်သောကြောင့် တက္ကီဝါဒပင်ဖြစ်သည်။ သညီဝါဒ၊
အသညီဝါဒ၊ နေဝသညီ နာသညီဝါဒတို့တွင်လည်း နေဝသညီ
နာသညီဝါဒသည် ကေန္တ တက္ကီဝါဒပင် ဖြစ်သည်။ ထိုကြောင့်
တက္ကီဝါဒကို အသီးမဟောလိုသေးသံည် ဟူလိုသော်။ ။ ယခုအခါ
၌ ထိုအလုံးစုံသော ပုဗ္ဗန္တကပ္ပိက အပုရန္တကပ္ပိက ပုဗ္ဗန္တာပုရန္တ
ကပ္ပိကတို့ကို တပေါင်းတည်းပြတော်မူလို၍ “ဣမေခေါဘိက္ခဝေ”
အစရှိသောပါဠိကို အားထုတ်တော် မူပြန်သတည်း။ ပါဠိအနက်
ကား အထူးမရှိပြီ။ တတြိဘိက္ခဝေ အစရှိသောပါဠိကိုကား အပိုင်း
အခြားကို အသီးအသီးခွဲဝေ၍ ပြခြင်းငှာ မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏
အတ္ထကား။

ပရိတသိဘ ဝိပုန္နိတဝါဒ

၁၀၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြိ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ကုန်သော
ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းတို့တွင်။ သဿတဝါဒါ၊ ကုန်သော။ ယေတေသမ
ဏမြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ အတ္တာနဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ လောကဉ္စ၊
ကိုလည်းကောင်း။ သဿတံဇုတိ၊ ၍။ စတုဟိ၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထု
ဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ အဇာနတံ-အဇာနန္တာနံ၊ မဖောက်

မပြန်မသိကုန်ထသော။ အပဿတံ-အပဿန္တာနံ၊ ဣဏ်တည်းဟူသော မျက်စိဖြင့် မမြင်ကုန်ထသော။ တေသံဘဝတံသမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ ထိုအရှင် ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့၏။ တဏှာဂတာနံ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ကို။ တဒပိ-တံအပိဝေဒယိတံ၊ ထိုသို့ခံစားခြင်းသည်။ ပရိတံသိတဝိပုဋ္ဌိတမေဝ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော တုန်လှုပ်ခြင်းဖြင့် တုန်လှုပ်ခြင်းရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။

အမှာ

“တဏှာဒိဋ္ဌိဂတာနံ” ဟု ဆိုအပ်လျက် ဒိဋ္ဌိသဒ္ဓါကို ချေ၍ “တဏှာဂတာနံ” ဟူ၍သာ ဆိုသတည်း။

ဤနည်းတူ နောက်ပုဒ်တို့၌လည်းသိလေ။ အနက်ကိုလည်း ဤနည်းချည်း ယောဇနာလေ။ ။ တဖန် ပစ္စည်း အဆက်ဆက်ကို ပြခြင်းငှာ “တတြာဘိက္ခဝေ” အစရှိသော ပါဠိကို အားထုတ်တော် မူပြန်သတည်း။ တူသည်သာများ၏။ ထူးရာကို ယောဇနာအံ့။

၁၁၈။ တတြ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏား အပေါင်းတို့တွင်။ သဿတဝါဒါ၊ ကုန်သော။ ယေတေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ပ။ ယေန ပနဒိဋ္ဌိဝေဒယိတေန၊ အကြင် မိစ္ဆာအယူကိုခံစားခြင်းဖြင့်။ စတုဟိ၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထုဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ တဒပိ-တံအပိ ဝေဒယိတံ၊ ထိုတဏှာဒိဋ္ဌိ တည်းဟူသော တုန်လှုပ်ခြင်း ရှိသော ခံစားခြင်းသည်။ ဖဿပစ္စယာ၊ ဖဿဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဤနည်းတူ နောက်ပုဒ် တို့ကိုလည်း ယောဇနာပါလေတော့)။

၁၂၀။ ဒွါသဋ္ဌိယာ၊ ခြောက်ဆယ့် နှစ်ပါး အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဝတ္ထုဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်။ ယေနဒိဋ္ဌိဝေဒယိတေန၊ ဖြင့်။ (အနိယတ်ထည့်သည်)။ အဘိဝေန္တိ၊ ကုန်၏။ တဒပိ-တံအပိ ဝေဒယိတံ၊ ထိုသို့ခံစားခြင်းသည်။ ဖဿပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။

အမှာ

စတ္တာရိသ သင်္ချာ သဋ္ဌိသင်္ချာ တို့ကား သင်္ချာပြခန်းရာ၌ ဣတ္ထိလိင် ဧကဝုဗ္ဗိသာ နေရာသော ကြောင့် ဝိသေသျှပုဒ်နှင့် လိင်တူဝုဗ္ဗိတူမနေမူ၍ “စတုစတ္တာရိသယဒွါသဋ္ဌိယာ” ဟု ဣတ္ထိလိင် ဧကဝုဗ္ဗိနှင့် နေသတည်း။ ။ ဖဿမှ

တပါးသော ဝေဒနာအား ပစ္စည်းပြုတတ်သော တရားရှိသော်
လည်း မိစ္ဆာအယူကို ခံစားခြင်း၌ ဖဿ၏သာလျှင် အားကြီးစွာ
သော ပစ္စည်းဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်းငှာ “တကြ ဘိက္ခဝေ
ယေတေသမဏဗြာဟ္မဏာ” အစရှိသော ဝေဒနာကို အားထုတ်
တော်မူပြန်သတည်း။ အနက်တူသည် များ၏။

၁၃၁။ ပ။ တေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဝတဏေန္တေန၊
စင်စစ်အားဖြင့်။ ဖဿာ၊ ဖဿကို။ အညကြထပေတွာ၊ ထား၍။
တံဝေဒယိတံ၊ ထိုမိစ္ဆာအယူကို ခံစားခြင်းကို။ (ကံထည့်)။ ပဋိသံ
ဝေဒိယန္တိ၊ ခံစားကုန်လတ္တံ့။ ဧတံဌာနံ၊ ထိုသို့ ခံစားအံ့သော
အကြောင်းသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ။ (အထက်ဝါရတို့၌လည်း ဤနည်း
ချည်း ယောဇနာလေ)။

ဒိဋ္ဌိဂတိကာမိဋ္ဌာန ဝဇ္ဇကထာ

၁၄၄။ ယေပိတေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ အကြင် ရဟန်း ပုဏ္ဏား
တို့သည်။ ဧကစ္စသဿတိကာ၊ အချို့မြိ၏ဟု အယူရှိကုန်၏။ ဧကစ္စ
အသဿတိကာ၊ အချို့မမြိဟု အယူရှိကုန်၏။ ယေပိ တေသမဏ
ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ပ။ အန္တာနန္တိကာ၊ အဆုံးရှိ၏ အဆုံးမရှိဟု
အယူရှိကုန်၏။ ယေပိတေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ အမရာ
ဝိက္ခေပိကာ၊ အပိုင်းအခြားမရှိ တုန်လှုပ်သောအယူရှိကုန်၏။ ယေပိ
တေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ အမိစ္စသမုပ္ပန္နိကာ၊ အကြောင်း
ကင်း၏ဟု အယူရှိကုန်၏။ ပ။ ဥဒ္ဓမာဃာတနိကာ၊ စုတိစိတ်၏
အထက်၌မြိ၏ဟုအယူရှိကုန်၏။ ပ။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ တေသမဏ
ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဆဟိ၊ ကုန်သော။ ဖဿာယတနေဟိ၊
ဖဿာယတနတို့ဖြင့်။ ဗုဿဗုဿ၊ ထိုကုန်ထိုကုန်၍။ ပဋိသံဝေဒေန္တိ၊
ခံစားကုန်၏။ (ဆဖဿာယတနဟူသည်ကား စက္ခုဖဿာယတန
။ ပ။ ကာယ ဖဿာယတန မနော ဖဿာယတန ဤခြောက်ပါး
တည်း)။ တေသံ၊ ထို ရဟန်း ပုဏ္ဏား တို့အား။ ဝေဒနာပစ္စယာ

ဝေဒနာဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ တဏှာ၊ သည်။ သမ္ဘဝတိ၊
ဖြစ်၏။ တဏှာပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဥပါဒါနံ၊ သည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ၏။
ဇာတိပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဇရာမရဏသောကပရိဒေဝ ဒုက္ခဒေါမန
သုပါယာသာ၊ အိုခြင်းသေခြင်း စိုးရိမ်ခြင်း ငိုကြွေးခြင်း ကိုယ်၏
ဆင်းရဲခြင်း စိတ်၏ပင်ပန်းခြင်းတို့သည်။ သမ္ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။

အမှာ ဤသို့မိစ္ဆာအယူရှိကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့လျှင် ပြဇာန်း
ခြင်းရှိသော ဝဋ်တရားကို ဟောတော်မူပြီး၍ ယခု
အခါ၌ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းသော ရဟန်းလျှင် ပြဇာန်းခြင်းရှိသော
ဝဋ်တရားမှ ကင်းခြင်းကို ပြတော်မူလို၍ “ယတောခေါတိက္ခဝေ”
အစရှိသော ဒေသနာကို ဟောတော်မူသတည်း။ ထိုဒေသနာ
တော်ပါဠိ၏ အတ္ထကား။

ဝိဝဇ္ဇကထာဒိ

၁၄၅။ တိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတောခေါယသွာကာရဏာ၊ ကြောင့်။
တိက္ခု၊ သည်။ ဆန္ဒံ၊ ကုန်သော။ ဖဿာယတနာနံ၊ ဖဿ၏ တည်
ရာတို့၏။ သမုဒယဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ အတ္ထင်္ဂမဉ္စ၊ ချုပ်
ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ အဿာဒဉ္စ၊ ခံစားခြင်းကိုလည်းကောင်း။
အာဒိနဝဉ္စ၊ အပြစ်ကိုလည်းကောင်း။ နိဿရဏဉ္စ၊ ထွက်မြောက်
ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ယထာဘူတံ၊ မဖောက်မပြန်။ ပဇာနာတိ၊
၏။ အယံ၊ ဤသို့အပြားအားဖြင့် မဖောက်မပြန် သိသောရဟန်း
သည်။ သဗ္ဗေဟေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေဟိ
သမဏ မြာဟ္မဏေဟိ၊ ဤရဟန်းပုဏ္ဏားတို့ထက်။ ဥတ္တရိတရံ၊
လွန်မြတ်စွာ။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့် သိ၏။

အမှာ ဤသို့ ဝဋ်မှကင်းသော ဒေသနာကို ဟောတော်မူ
ပြီး၍ ယခုအခါဒေသနာတည်းဟူသော ကွန်ရက်မှ
လွတ်သော မိစ္ဆာအယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်မည်သည် မရှိဟူ၍ပြတော်

မူခြင်းငှါတဖန် “ယေဟိ ကေစိ ဘိက္ခဝေ” အစရှိသော ဒေသနာကို အားထုတ်တော်မူ၏။ ထိုဒေသနာတော်ပါဠိ၏အတ္ထကား။

၁၄၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယေကေစိ၊ အမှတ် မရှိကုန်သော။ သမဏာဝါ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ပ၊ အနေကဝိဟိတာနိ၊ အထူးထူးအပြားပြား ရှိကုန်သော။ အဓိမုတ္တိပဒါနိ၊ မိစ္ဆာအယူကိုပြုတတ်ကုန်သော စကားတို့ကို။ အဘိဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဒွါသုဋ္ဌိယာ၊ သော။ ဣမေဟေဝဝတ္ထု၊ ဟိ၊ ဤအကြောင်းတို့ဖြင့်သာလျှင်။ မမ၊ ၏။ (ထည့်ပါ)။ အန္တောဇာလိဂတာ၊ ဒေသနာတည်းဟူသော ကွန်ရက်၏အတွင်း၌သာလျှင် တည်ကုန်သည်။ “ဒေသနာ၊ လည်းဟူသော ကွန်ရက်၏ အတွင်း၌သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သည်၊ တည်းဟူ”။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ (“ဇာလိဂတာ” ဟု ပဌမအက္ခရာကနှင့်လည်းပါဠိရှိ၏။ “ဇာလိဂတာ” ဟု တတိယအက္ခရာ ဝနှင့်ရှိရာသာ သင့်မြတ်၏။ အထက်ဥပမာစကား၌လည်း “အန္တောဇာလိဂတာ” ဟု ရှိသည်။ ဧတ္ထ၊ ဤငါ၏ ဒေသနာ တည်းဟူသော ကွန်ရက်၏ အတွင်း၌။ သိတာဝါ၊ နစ်ကုန်သည်လျှင်။ ဟုတွာ၊ ဤ။ ဥမ္မု၊ ဇမာနာ၊ ပေါ်ကုန်သော်လည်း။ ဥမ္မု၊ ဇန္တိ၊ ပေါ်ကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤငါ၏ဒေသနာတည်းဟူသော ကွန်ရက်၌။ ပရိယာပန္နာ၊ အကျုံးပင်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အန္တောဇာလိဂတာဝါ၊ ငါ၏ ဒေသနာတည်းဟူသော ကွန်ရက်၏ အတွင်း၌ ဖြစ်ကုန်သည်သာလျှင်။ ဟုတွာ၊ ဤ။ ဥမ္မု၊ ဇမာနာ၊ သော်လည်း။ ဥမ္မု၊ ဇန္တိ၊ ပေါ်ကုန်၏။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာ အဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒက္ခော၊ လိမ်မာသော။ ကေဝဇ္ဇောဝါ၊ တံငါ သည်လည်းကောင်း။ ကေဝဋ္ဌန္တောဝါသိဝါ၊ တံငါ၏ တပည့် သည်လည်းကောင်း။ သုခုမန္တိဒ္ဓကေန၊ ကျဉ်းသောအပေါက်ရှိသော။ “ကွန်စိပ်ဖြစ်သော၊ လည်းဟူ”။ ဇာလေန၊ ကွန်ဖြင့်။ ပရိတ္တံ၊ ကျဉ်းသော။ “ငယ်သော လည်းဟူ”။ ဥဒကဒဟံ၊ ရေဒိုင်ကို။ ဩတ္ထရေယျ၊ လွှမ်းရာ၏။ တဿ၊ ထိုတံငါအား။ ဧဝံပရိဝိတက္ခော၊ သည်။

အဿဘဝေယျ၊ ဧ၊ ဣမသ္မိံ ဥဒကဒဟေ၊ ဤရေအိုင်၌။ ဩဠာ
ရိကာ၊ ရုန့်ရင်းကုန်သော။ “ကြီးကုန်သော၊ လည်းဟူ”။ ယေ
ကေစိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ပါဏာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ “ငါးတို့
သည်၊ လည်းဟူ”။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ တေ
ပါဏာ၊ တို့သည်။ အန္တောဇောလိဂတာ၊ တံငါ၏ ကွန်တွင်း၌သာ
တည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤတံငါ၏ ကွန်တွင်း၌။
သိတာဝ၊ နစ်ကုန်သည်သာလျှင်။ ဟုတွာ၊ ဤ။ ဥမ္မုဇ္ဇမာနာပိ၊
သော်လည်း။ ဥမ္မုဇ္ဇန္တိ၊ ပေါ်ကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤတံငါ၏ ကွန်တွင်း
၌။ ပရိယာပန္နာ၊ ဖွဲ့မိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အန္တောဇောလိ
ဂတာဝ၊ တံငါ၏ကွန်တွင်း၌ ရှိကုန်သည်သာလျှင် ဟုတွာ၊ ဤ။
ဥမ္မုဇ္ဇမာနာ၊ သော်လည်း။ ဥမ္မုဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ ဧသော
ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဿဘဝေယျ၊ ဧ၊ ဝေမေဝခေါ၊ လိုအတူ
လျှင်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယေကေစိ၊ ကုန်သော။ သမဏာဝါ၊ တို့သည်
လည်းကောင်း။ ဗြဟ္မဏာဝါ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည် လည်းကောင်း။
ပုဗ္ဗန္တကပ္ပိကာ၊ ရှေးအဖို့ကိုကြံ၍ ယူတတ်ကုန်သည်။ ဟုတွာဝါ၊ ဖြစ်၍
လည်းကောင်း။ အပရန္တကပ္ပိကာ၊ သည်။ ဟုတွာဝါ၊ ဖြစ်၍လည်း
ကောင်း။ ပုဗ္ဗန္တာပရန္တကပ္ပိကာ၊ ကုန်သည်။ ဟုတွာဝါ၊ ဖြစ်၍
လည်းကောင်း။ ပုဗ္ဗန္တပရန္တာနုဒိဋ္ဌိနော၊ ရှေးအဖို့ နောက်အဖို့
အစဉ်လိုက်၍ စွဲလမ်းကုန်သည်။ ဟုတွာဝါ၊ ၍လည်းကောင်း။
ပုဗ္ဗန္တာပရန္တံ၊ ကို။ အာရတ္တံ၊ အကြောင်းပြု၍။ ပ။

အမှာ

ဤသို့ ခြောက်ဆယ့်နှစ်ပါး ကုန်သော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
တို့ဖြင့် အလုံးစုံကုန်သော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့၏ ပေါင်း၍
ယူကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် အလုံးစုံကုန်သော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူ
ရှိကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ တခုတည်းသော ဝေဒနာတည်းဟူသော
ကွန်ရက်၌ အကျုံးဝင်သည်၏ အဖြစ်ကိုပြုပြီး၍ ယခုအခါ မိမိ၏
တစုံတယောက်သော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ပုဂ္ဂိုလ်၌ အကျုံးမဝင်သည်၏
အဖြစ်ကို ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍ “ဥစ္ဆန္ဒဘဝနေတ္ထိကော ဘိက္ခဝေ

တထာဂတဿ ကာယော” အစရှိသော ဒေသနာပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား။

၁၄၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥစ္ဆိန္ဒဘဝနေတ္ထိကော၊ အရဟတ္တမဂ်တည်းဟူသော သန်လျက်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်အပ်ပြီးသော ဘဝတဏှာရှိသော။ တထာဂတဿ၊ ငါဘုရား၏။ ကာယော၊ ရူပကာယသည်။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ အဿ၊ ထိုငါဘုရား၏။ ကာယော၊ သည်။ ဋ္ဌဿတိ၊ တည်လတ္တံ့။ တာဝ၊ ထိုသို့ တည်သမျှသော ကာလပတ်လုံး။ နံ၊ ထို-ငါဘုရားကို။ ဒေဝါဝါ၊ နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ မနုဿာဝါ၊ လူတို့သည်လည်းကောင်း။ ဒက္ခန္တိ၊ မြင်ကုန်လတ္တံ့။ (ဒက္ခန္တိကား အနာဂတ်၌ ဝတ္တမာန် ဝိဘတ်တည်း။ ထို့ကြောင့် “ဒေဝါဝါ မနုဿာဝါ နံ ဒက္ခိဿန္တိ” ဟု အဋ္ဌကထာဆရာ ဆိုသတည်း)။ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ။ တနည်းကား၊ ကာယဿ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ။ ဥဒ္ဓံ၊ ဥဒ္ဓံ၊ ဇီဝိတပရိယာဒါနာ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ ပျက်ခြင်းကြောင့်။ နံ၊ ထိုငါဘုရားကို။ ဒေဝါဝါ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ မနုဿာဝါ၊ လူတို့သည်လည်းကောင်း။ နဒက္ခန္တိ၊ မမြင်ရကုန်လတ္တံ့။ သေယုထာဝိ၊ ဥပမာ အဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဗ္ဗုပိဏ္ဍိယာ၊ သရက်ခိုင်၏။ ဝဏ္ဏန္တိန္ဒာယ၊ အညွှာပြတ်ပြီးသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ တနည်းကား၊ ဝဏ္ဏန္တိန္ဒာယ၊ အညွှာပြတ်ပြီးသော။ အဗ္ဗုပိဏ္ဍိယာ၊ သရက်ခိုင်၌။ ယာနိကာနိဓိ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ အဗ္ဗာနိ၊ သရက်သီးတို့သည်။ ဝဏ္ဏပဋိဗဒ္ဓါနိ၊ အညွှာနှင့်စပ်ကုန်သည်။ “အညွှာဖြင့် ဖွဲ့ကုန်သည်၊ လည်းဟူ”။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ တာနိ အဗ္ဗာနိ၊ ထိုသရက်သီးတို့သည်။ တဒန္တယာနိ၊ အညွှာသို့ အစဉ် လိုက်သည်သာလျှင်။ ဘဝန္တိယထာ၊ ကုန်သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥစ္ဆိန္ဒဘဝနေတ္ထိကော၊ အရဟတ္တမဂ်တည်းဟူသော သန်လျက်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်ပြီးသော ဘဝတဏှာရှိသော။ တထာဂတဿ၊

ငါဘုရား၏။ ကာယော၊ ရူပကာယသည်။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။
ယာဝ၊ အကြင်မျှ လောက်သော ကာလပတ်လုံး။ အဿ၊ ထို-
ငါဘုရား၏။ ကာယော၊ ရူပကာယသည်။ ဌဿတိ၊ တည်လတ္တံ့။
တာဝ၊ ထိုသို့တည်သမျှသော ကာလပတ်လုံး။ နံ၊ ထိုငါဘုရားကို။
ဒေဝါဝါ၊ တို့သည် လည်းကောင်း။ မနုဿာဝါ၊ တို့သည်လည်း
ကောင်း။ ဒက္ခန္တိ၊ မြင်ရကုန်လတ္တံ့။ (ဝါသဒ္ဓါကား လုတ္တနိဋ္ဌိဋ္ဌ
တည်း)။ ကာယဿ၊ ရူပကာယ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ။ ဥဒ္ဓါ၊ ဌ။
ဇီဝိတပရိယာဒါနာ၊ အသက်၏ကုန်ခြင်းကြောင့်။ နံ၊ ထိုငါဘုရား
ကိုယ်ကို။ ဒေဝမနုဿာ၊ တို့သည်။ နဒက္ခန္တိ၊ မမြင်ရကုန်လတ္တံ့။
(ဂတိသဒ္ဓါကား ပရိသမာပနတည်း)။

၁၄၈။ ဧဝံ၊ သို့။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဣမသ္မိံသုတ္တေ၊ ကို။
ဝုတ္တေ၊ ဟောတော် မူအပ်သည် ရှိသော်။ အာယသ္မာ၊ သော။
အာနန္ဒော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊
လျှောက်၏။ ကိံအဝေါစ၊ အသို့ လျှောက်သနည်း ဟူမူကား။
ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အတ္ထရိယံ၊ အလွန်အံ့ဖွယ်-ရှိစွတကား။ ဘန္တေ၊
ဘုရား။ အတ္တုတံ၊ မဖြစ်ဘူးသော သဘောသည် ဖြစ်စွတကား။
ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အယံ ဓမ္မ ပရိယာယော၊ ဤတရားဒေသနာတော်
သည်။ ကောနာမော၊ အဘယ်အမည်ရှိသနည်း။ ဣတိ ဧတံ ဝစနံ၊
ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ဣမသ္မိံ ပရိယာယေ၊ ဌ။
ဣမတ္ထောပိ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝဖြစ်သော အကျိုးကို လည်းကောင်း။
ပရတ္ထောပိ၊ တမလွန်ဘဝ၌ဖြစ်သော အကျိုးကို လည်းကောင်း။
သက္ကာ၊ စွမ်းနိုင်၏။ (ဤလည်း အနိယတ် ထည့်သည်)။ တသ္မာ
တိဟ၊ ကြောင့်။ ဣမံ ဓမ္မပရိယာယံ၊ ကို။ အတ္ထဇာလန္တိပိ၊ ဟူ၍
လည်း။ နံ၊ ကို။ ဓာရေဟိ၊ လော့။ မြဲဟွဇာလန္တိပိ၊ ဟူ၍လည်း။
နံ၊ ကို။ ဓာရေဟိ၊ လော့။ ဒိဋ္ဌိဇာလန္တိပိ၊ ဟူ၍လည်း။ နံ၊ ကို။
ဓာရေဟိ၊ လော့။ အနုတ္တရော သင်္ဂါမ ပိဇယောတိပိ၊ အနုတ္တရ
သင်္ဂါမပိဇယဟူ၍လည်း။ နံ၊ ကို။ ဓာရေဟိ၊ လော့။ (ဣတိ သဒ္ဓါ

(၁၀၄) သုတ်သီလက္ခန္ဓာ ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ကား ပရိယမာ ပနတည်း)။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣဒံစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၁၄၉။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အတ္တမနာ၊ နှစ်လိုဝမ်းသာကုန် သည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ ဘုရား၏။ ဘာသိတံ၊ ဟော တော်မူအပ်သော တရားကို။ တနည်းကား၊ ဘာသိတံ၊ စကား တော်ကို။ အဘိနန္ဒန္တိ၊ ကောင်းပြီဟု ဝန်ခံကုန်ပြီ။ (အဘိနန္ဒန္တိ အန္တိဝိဘတ်လည်း အတိတ်ကာလ၌ဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ ၌ “အဘိနန္ဒန္တိတိ အနုမောဒိံ သုစေဝ သမ္ပုဋ္ဌိဋ္ဌိံ သုစ” ဟု ဆို သတည်း)။ ဣမသ္မိံ ပန ဝေယျာကရဏသ္မိံ၊ ဤ ဂါထာမရှိသော အမေးအဖြေနှင့်တကွသော ဤသုတ်ကို။ ဘညမာနေ၊ ဟောတော် မူအပ်သည်ရှိသော်။ ဒသ သဟဿိ လောကဓာတု၊ တသောင်း သော လောကဓာတ်သည်။ “တသောင်းသော စကြဝဠာသည် လည်းဟူ”။ အကမ္ဘိတ္ထ၊ လှုပ်ပြီ။

အမှာ “သုတ္တဒေသနာ ပရိယောသာနေ” ဟု မဆို မူ၍ “ဣမသ္မိံ စ ပန ဝေယျာကရဏသ္မိံ ဘညမာနေ” ဟု ဆိုခြင်းကြောင့် ဤသုတ်ကိုဟောသော အဆုံး၌သာ စကြဝဠာ တသောင်းမလှုပ်။ တပါးပါးသော မိစ္ဆာအယူကို ဟောတော် မူသော အဆုံး၌ပင် စကြဝဠာတသောင်း လှုပ်၏ဟု မှတ်အပ်၏။ ထိုကြောင့်အဋ္ဌကထာ၌ “ဒွါသဋ္ဌိယာ ဒိဋ္ဌိဂဟေသု ဝိနိဝေဋ္ဌေတွာ ဒေသိယမာနေသု တဿ တဿ ဒိဋ္ဌိဂတဿ ပရိယောသာနေ ပရိယောသာနေတိ ဒွါသဋ္ဌိယာ ဌာနေသု အကမ္ဘိတ္ထ” ဟု ဆို သတည်း။

ပဌမံ၊ သော။ မြဟ္မဇာလသုတ္တံ၊ မြဟ္မဇာလသုတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၂-သာမညဖလသုတ္တ-ရာဇာမစ္ဆကထာ

၁၅၀။ ဘန္တေ ကဿပ၊ အရှင် မဟာကဿပ။ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤ-
သာမညဖလသုတ်ကို။ ဘဂဝတော၊ ဤ။ သံမုခါ၊ မျက်မှောက်
တော်မှ။ ဧဝံ ဧကေန အာကာရေန၊ တပါးသော အခြင်းအရာဖြင့်။
(ဤကား ဧဝံ သဒ္ဓါကို အာကာရ အနက် ယူ၍ ယောဇနာ
သတည်း)။ ဧဝံ၊ ဘုရားဟောတော် မူတိုင်းသာလျှင်။ (ဤကား
အဝဇာရဏ အနက်တည်း)။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဘုရား ဟောတော်မူ
အပ်သောနည်းဖြင့်။ (ဤကား နိဒဿနအနက်)။ မေယော၊ သည်။
သုတံဥပလက္ခိတံ၊ မှတ်လိုက်ရ၏။ (ဤအနက်ကား မေသဒ္ဓါကို
မယာဟူသောအနက်၊ သုတံသဒ္ဓါကို ကမ္မသာဓနေအနက်၊ ယူ၍
ယောဇနာသော အနက်တည်း။ ဘန္တေ ကဿပ၊ အရှင် မဟာ
ကဿပ။ ဣမဿ သုတ္တဿ၊ ဤသာမညဖလသုတ်ကို။ ဘဂဝတော၊
ဤ။ သမ္မုခါ၊ မှ။ ဧဝံ ဧကေန အာကာရေန၊ ဖြင့်။ တနည်းကား၊
ဧဝံ၊ ဘုရားဟောတော်မူတိုင်းသာလျှင်။ တနည်းကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့
ဘုရားဟောတော်မူသောနည်းဖြင့်။ မေ မေ၊ ၎င်း။ သုတံဥပလက္ခိတံ၊
မှတ်လိုက်ရခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ (ဤကား မေသဒ္ဓါကို မမ
အနက်ယူ၍၊ သုတံသဒ္ဓါကို ဘာဝသာဓနေ အနက်ယူ၍၊ ယောဇနာ
သော အနက်တည်း)။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ဤ။ ဘဂဝါ၊ သည်။
ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ် ပြည်၌။ ကောမာရဘစ္စဿ၊ အဘယ
မင်းသားသည် ကောက်၍မွေးအပ်သော။ ဇီဝကဿ၊ ဇီဝက၏။
အဗ္ဗဝနေ၊ သရက် ဥယျာဉ် တော၌။ မဟတာ၊ ဂုဏ်အားဖြင့်
ကြီးသော။ “ဂုဏ်အားဖြင့် မြတ်သော၊ လည်းဟူ”။ တနည်းကား၊
မဟတာ၊ အရေအတွက်အားဖြင့် များသော။ ဘိက္ခု၊ သံဃေန၊
ရဟန်းအပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ အစုတေဋ္ဌသေဟိ၊ အခွဲဖြင့်မှတ်
အပ်သော တဆယ့်သုံး အတိုင်း အရှည် ရှိကုန်သော။ တနည်း
ကား၊ အခွဲနှင့်တကွ တဆယ့်သုံးအရေအတွက် ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု၊
သတေဟိ၊ ရဟန်းအရာတို့နှင့်။ (ဤကား သဒ္ဓတ္ထတည်း)။ အစု

တေဠသေဟိ ဘိက္ခု သတေဟိ၊ တထောင့်နှစ်ရဲ့ ငါးကျိပ် အရေ
အတွက် ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။ (ဤကား
အဓိပ္ပာယ်ထွက်တည်း)။ ဝိဟရတိ၊ ဧ။

အမှာ “အခုတေဠသေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ” ဟူသော
ပါဠိဖြင့် မဟတာ ဘိက္ခုသံသေန ဟူသော စကား
၏ သရုပ်ကို ပြတော်မူသတည်း။ ။ ဝစနတ္ထကား “အစေန ဥပ
လက္ခိတာနိ တေဠသ အခုတေဠသာနိ” ။ ယာနိသတာနိ၊ အကြင်
အရာတို့သည်။ အစေန၊ အခွဲဖြင့်။ ဥပလက္ခိတာနိ၊ မှတ်အပ်ကုန်
သော။ တေဠသ၊ တဆယ့်သုံးပါးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ
တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တာနိသတာနိ၊ တို့သည်။ အခုတေဠသာနိ၊ မည်
ကုန်၏။ မဇ္ဈေလောပ တံတိယာတပုရိသိ။ အရကား တထောင့်
နှစ်ရဲ့ ငါးဆယ်တည်း။ တနည်းကား၊ “အစေနသဟတေဠသ
ဧတေသန္တိ အခုတေဠသာနိ။ ။ ဧတေသံသတာနံ၊ တို့အား။ အစေန၊
အခွဲနှင့်။ သဟ၊ တက္က။ တေဠသ၊ တဆယ့်သုံးပါး အရေအတွက်
တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့ရှိကုန်သည်၏ သတ္တိ
ကြောင့်။ တာနိသတာနိ၊ တို့သည်။ အခုတေဠသာနိ၊ မည်ကုန်၏။
တေတ္ထိမဟုဗ္ဗိဟိ။ ။ အရကား ရှေးနည်းလည်းကောင်းတည်း။
ရာဇ ဝဟေဟူသော အာဇာရဖြင့် ဆွမ်းခံရွာကို ပြတော်မူ၏။ အမ္မ
ပနေဟူသော အာဇာရဖြင့်ကား နေရာအရပ်ကို ပြတော်မူ၏။ ယို
သရက်ဥယျာဉ်သည် ရာဇဂြိုဟ် ပြည်၏ မနီးမဝေးသော အရပ်၌
တည်၏။ ထိုကြောင့် ရာဇဂြိုဟ်ပြည် အနီး၌ နေတော် မူသော
မြတ်စွာဘုရားကို သဗ္ဗိပူဇစာရအားဖြင့် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ နေ၏ဟု
ဆိုသတည်း။ ။ ယေနသမယေန၊ ဤ။ တဂဝါ၊ သည်။ တောမာရ
ဘစ္မဿ၊ အဘယ မင်းသားသည် ကောက်၍ မွေး အပ် သော။
ဇိဝံကဿ၊ ဧ။ အမ္မဝနေ၊ ဤ။ ဝိဟရတိ၊ ဧ။ (ဤကား အနိယတ်
ထည့်သည်)။

တေနခေါပနသမယေန၊ ထိုသို့ ဘုရားသခင်ဇီဝက၏ သရက် ဥယျာဉ်၌ နေတော်မူသော အခါ၌။ မာဂဇော၊ မာဂဇတိုင်းကို အစိုးရ ထသော။ ဝေဒေဟိပုတ္တော၊ ဝေဒေဟိ အမည်ရှိသော မိဖုရား၏ သားဖြစ်သော။ အဇာတသတ္တ၊ အဇာတသတ် အမည် ရှိသော။ ရာဇာ၊ သည်။ ပန္နရသေ၊ တဆယ့် ငါးရက်မြောက်ဖြစ် သော။ တဒဟုပေါသထေ၊ ထိုဥပုသ်နေ့၌။ (တဒဟုကို တသ္မိံ အဟု ဟုပုဒ်ဖြတ်)။ ဧကောမုဒိယာ၊ ကုမုဒြာကြာတို့၏ ပွင့်ကုန်း ဖြစ်ထ သော။ စာတုမာသိနိယာ၊ မိုးလေးလတို့၏ အဆုံးဖြစ် ထသော။ ပုဏ္ဏာယ၊ မိုးဥတုပြည့်ထသော။ ပုဏ္ဏမာယ၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့် နေ့၌။ ရတ္တိယာ၊ ည၌။ ရာဇာမစ္ဆပရိပုတော၊ မင်း၏ အမတ်အ ပေါင်း ခြံရံလျက်။ ဥပရိပါသာဒဝရဂတော၊ မြတ်သော ပြာသာဒ် အထက်၌ လူးလာသွားလျက်။ နိသိန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အမှာ ဥပုသ်နေ့၌ အဋ္ဌမိ စတုဒ္ဒသီ ပန္နရသီအားဖြင့် သုံးပါး ပြားသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် အဋ္ဌမိဥပုသ်နေ့နှင့် စတုဒ္ဒ သီ ဥပုသ်နေ့တို့ကို နှစ်စေခြင်းငှာ ပန္နရသေဟူသော ဝိသေသနကို မိန့်သတည်း။ ပန္နရသီဥပုသ်၏လည်း ဇုဏှပက္ခ သုက္ကပက္ခအားဖြင့် နှစ်ပါးရှိရကား ဇုဏှပက္ခကို နှစ်စေခြင်းငှာ ပုဏ္ဏမာယ ဟူသော မာဓာဓာရအထူးကို မိန့်ပြန်သတည်း။ ပုဏ္ဏမာယ၏လည်းများသော အပြားရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် တပါးသော လပြည့်ကို နှစ်စေ ခြင်းငှာ စာတုမာသိနိယာဟူသောဝိသေသနကို မိန့်ပြန်သတည်း။ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့် ကာလ၌ ကုမုဒြာကြာတို့သည် ပွင့်ကုန်း၏ ဟု သိစေခြင်းငှာ ဧကောမုဒိယာ ဟူသော ဝိသေသနကို မိန့် သတည်း။ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်၌ မိုးဥတုပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကို သိစေခြင်းငှာ ပုဏ္ဏမာယဟူသော ဝိသေသနကို မိန့်သတည်း။

* အထခေါ၊ ထိုတန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့ ည၌အခါ၌။ မာဂ ဇော၊ မာဂဇတိုင်းကို အစိုးရထသော။ ဝေဒေဟိပုတ္တော၊ ဝေဒေဟိ အမည်ရှိသော မိဖုရား၏ သား ဖြစ် သော။ အာဇာတသတ္တ၊

အဇောတသတ်အမည်ရှိသော။ ရာဇော၊ သည်။ တဒဟုပေါသထေ၊ ဌ။ ဥဒါနံ၊ ဝမ်းမြောက်သော စကားကို။ ဥဒါနေသိ၊ မြက်၏။ ကိ° ဥဒါနေသိ၊ နည်းဟူမူကား။ ဘော၊ အချင်းတို့။ ရတ္တိ၊ ညဉ့်သည်။ ရုမဏိယာဝတ၊ မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိစွတကား။ “မွေ့လျော်ခြင်းကိုဖြစ် စေတတ်စွတကား၊ လည်းဟူ”။ ဒေါသိနာဝတ၊ အပြစ်ကင်းစွ တကား။ ဘော၊ တို့၊ ရတ္တိ၊ သည်။ အဘိရူပါဝတ၊ အလွန်နှစ်လိုဖွယ်ရှိစွ တကား။ ဒေါသိနာဝတ၊ အပြစ်ကင်းစွတကား။ ဘော၊ တို့၊ ရတ္တိ၊ သည်။ ဒဿနိယာဝတ၊ ရှုဖွယ်ရှိစွတကား။ ဒေါသိနာဝတ၊ ကား။ ဘော၊ တို့၊ ရတ္တိ၊ သည်။ ပါသာဒိကာဝတ၊ ကြည်ညိုဖွယ် ရှိစွ တကား။ ဒေါသိနာဝတ၊ ကား။ ဘော၊ တို့၊ ရတ္တိ၊ သည်။ လက္ခ ညာဝတ၊ မှတ်အပ်စွတကား။ “နေလ အစရှိသည်တို့ကို မှတ်ခြင်း ငှာ သင့်စွတကား၊ လည်းဟူ”။ ဒေါသိနာဝတ၊ ကား။ (ဤရဇဏိ ယာဝတ ဘော ဒေါသိနာ ရတ္တိ အစရှိသော ဝါကျငါးခုအပေါင်း ကား ညဉ့်ကို ချီးမွမ်းသော ဝေဂုစချည်းတည်း)။ ယံသမဏံဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ ယံမြာဟ္မဏံဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ ပယိရူပါ သတော-ပယိရူပါသန္တာနံ၊ ဆည်းကပ်ကုန်သော။ နော အမှာကံ၊ တို့၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ပသိဒေယျ၊ ကြည်ရာ၏။ ကံ၊ အဘယ်မည် သော။ တံသမဏံဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ တံမြာဟ္မဏံဝါ၊ သို့လည်း ကောင်း။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ “ယခုလည်းဟူ”။ ပယိရူပါသေယျာ မနုခေါ၊ ဆည်းကပ်ရကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဥဒါနံ၊ ကို။ ဥဒါ နေသိ၊ ၏။

အမှာ ကံနုခဇ္ဇကို ကံနုခေါ အဇ္ဇဟု၊ ပုဒ်ဖြတ်။ ပယိရူပါ သတောကား ဗဟုဝုစဖြစ်သော နံဝိဘတ်ကို ကေ ဝုစပြန်သောကြောင့် ဝစနဝိပလ္လာသ မည်၏။ ထိုသို့ ဗဟုဝုစကို ကေဝုစပြန်သောကြောင့် အဇ္ဇကထာ၌ “ယံနောပယိရူပါသတော ဟိ ဝစနဗျတ္တိယောဂေါ သေ၊ ယံအမှာကံ ပဉ္စိ ပုစ္ဆနဝသေန ပယိ ရူပါသန္တာနံ မဓုရံ မဗ္ဗံ သုတွာ စိတ္တံ ပသိဒေယျာတိ အတ္ထော” ဟု ဆိုသတည်း။

၁၅၁။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အညတရော၊ တယောက်
 သော။ ရာဇအမစ္ဆော၊ မင်း၏အမတ်သည်။ မာဂဓံ၊ မဂတိုင်းကို
 အစိုးရသော။ ဝေဒေဟိပုတ္တံ၊ ဝေဒေဟိ အမည်ရှိသော မိဖုရား
 ၏သားဖြစ်သော။ အဇာတသတ္တံ၊ အဇာတသတ်အမည်ရှိသော။
 ရာဇာနံ၊ ကို။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ကိံအဝေါစ၊ အသို့
 ဆိုသနည်းဟူမူကား။ ဒေဝ၊ ကြီး။ ကဿပေါ၊ ကဿပမျိုးဖြစ်သော။
 အယံပူရဏော၊ ဤပူရဏာသည်။ တနည်းကား၊ ပူရဏော၊
 တယောက်ဖြင့်ယုတ်သော တရာသောကျွန်ကိုပြည့်စေတတ်သော။
 အယံကဿပေါ၊ ဤကဿပသည်။ သံသီစေဝ၊ နှင့်လည်းပြည့်စုံ၏။
 ဂဏီစ၊ ဂိုဏ်းနှင့်လည်းပြည့်စုံ၏။ ဂဏာစရိလောစ၊ ဂိုဏ်းတို့၏
 ဆရာလည်းဖြစ်၏။ ဣတော၊ ကျော်စောထင်ရှား၏။ ယသသိ၊
 အခြံအရံများ၏။ “များသော အခြံအရံရှိ၏၊ လည်းဟူ”။ တိတ္ထ
 ကရော၊ မိမိအယူကိုပြုတတ်၏။ ဗဟုဇနဿ၊ များသောလူအပေါင်း
 သည်။ သာဓုသမ္ပတော၊ သူတော်ကောင်းဟူ၍ သမုတ်အပ်၏။
 ရတ္တည၊ ညဉ့်၏အပိုင်းအခြားကိုသိ၏။ စိရပဗ္ဗဇိတော၊ ကြာမြင့်
 သော ရဟန်းပြုခြင်းရှိ၏။ အဒ္ဓဂတော၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလ
 သို့ ရောက်ပြီ။ “မင်းနှစ်ဆက်သုံးဆက်တို့ကို လွန်ပြီ၊ လည်းဟူ”။
 ဝယောအနုပ္ပတ္တော၊ ပစ္စိမအရွယ်သို့ရောက်ပြီ။ ဒေဝေါ၊ မင်းကြီး
 သည်။ တံ၊ တိုပူရာဏကဿပသို့။ ပယိရူပါသတု၊ ဆည်းကပ်တော်
 မူစေချင်၏။ ပူရဏံ၊ ပူရဏအမည်ရှိသော။ ကဿပံ၊ သို့။ ပယိရူပါ
 သတော၊ ဆည်းကပ်သော။ ဒေဝဿ၊ မင်းကြီး၏။ စိတ္တံ၊ သည်။
 အပ္ပေဝနာမပသိဒေယျ၊ ကြည်ညိုငြားအံ့လည်းမသိ။ “ကြည်ညို
 ရာ၏လည်းဟူ”။ ဣတိဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်လေ၏။
 ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ပ။ တုဏှိ၊ ဆိုတ်ဆိုတ်နေသည်။
 အဟောသိ၊ ၏။

၁၅၂။ အညတရော၊ သော။ ရာဇအမစ္ဆောပိ၊ သည်လည်း။
 (ခေါ်သဒ္ဓါအနက်မရှိ)။ ပ။ ဒေဝ၊ ကြီး။ ဝေါသာလော၊ နွားခြံ၌
 ဖွားသော။ အယံမက္ခလိ၊ ဤမက္ခလိသည်။ သံသီစေဝ၊ သင်္သာနှင့်

လည်းပြည့်စုံ၏။ ဂဏီစ၊ ဂိုဏ်းနှင့်လည်းပြည့်စုံ၏။ ဂဏာစရိယော
စ၊ ဂိုဏ်း၏ ဆရာလည်းဖြစ်၏။ ဣတော၊ ကျော်စောထင်ရှား၏။
ယသသိ၊ အခြံအရံများ၏။ တိတ္ထကရော၊ မိမိအယူကို ပြုတတ်၏။
ဗဟုဇနဿ၊ များသော လူအပေါင်းလည်း။ သာဓုသမ္ပတော၊
သူတော်ကောင်းဟူ၍ သမုတ်အပ်၏။ ရတ္တည၊ ည၌၏ အပိုင်း
အခြားကိုသိ၏။ စိရပဗ္ဗဇိတော၊ ကြာမြင့်သောရဟန်းပြုခြင်းရှိ၏။
“ရဟန်းပြု၍ ကြာမြင့်ပြီလည်းဟူ”။ အဒ္ဓဂတော၊ ရှည်စွာသော
အခွန်သို့ရောက်ပြီ။ ဝယောအနုပ္ပတ္တော၊ ပစ္စိမအရွယ်သို့ရောက်ပြီ။
ဒေဝေါ၊ သည်။ တံမက္ခလိဂေါသာလံ၊ ထိုမက္ခလိဂေါသာလသို့။
ပယိရူပါသတု၊ ဆည်းကပ်စေချင်၏။ “ဆည်းကပ်တော်မူလော့
လည်းဟူ”။ မက္ခလိဂေါသာလံသို့။ ပယိရူပါသတော၊ ဆည်းကပ်
သော။ ဒေဝဿ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ အပ္ပေဝနာမပသိဒေယျ၊ ကြည်ညို
ငြားအံ့လည်းမသိ။ ‘ကြည်ညိုရာ၏ လည်းဟူ’။ ဣတိတံဝစနံ၊
ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ (နောက်၌ ဤနည်း ယောဇနာလေ။ ထူးရာကို
သာ ယောဇနာအံ့)။

၁၅၃-၁၅၄။ ဒေဝ၊ ကြီး။ ကေသကမ္မလော၊ လူဆံပင်ဖြင့်
ယက်သော ကမ္မလာကို ဆောင့်သော။ အယံအဇိတော၊ ဤအဇိတ
သည်။ (ဤမျှသာထူးသည်)။ ဒေဝ၊ ကြီး။ ကစ္စာယနော၊ ကစ္စည်း
အမျိုးဖြစ်သော။ အယံပကုဓော၊ ဤပကုဓသည်။

၁၅၅-၁၅၆။ ဒေဝ၊ ကြီး။ ဗေလဋ္ဌပုတ္တော၊ ဗေလဋ္ဌ၏သား
ဖြစ်သော။ အယံသဉ္ဇယော၊ ဤသဉ္ဇယသည်။ နာဋပုတ္တော၊ နာဋ၏
သားဖြစ်သော။ အယံနိဂဏ္ဍော၊ ဤနိဂဏ္ဍသည်။ ပ။

ကောမာရဘစ္စဇိဝကကထာ

၁၅၇။ တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ ကောမာရဘစ္စော၊ အဘ
ယမင်းသားသည် ကောက် မွေးအပ်သော။ ဇိဝကော၊ သည်။
မာဂဿ၊ သော။ ဝေဒေပုတ္တဿ၊ သော။ အဇာတသတ္တဿ၊
“သာ။ ရညော၏။ အဝိဒူရေ၊ မင်းမင်းသောအရပ်၌။ တုဏှိ

ဘူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်သာလျှင်။ နိသိန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။
အထခေါ၊ ဌ။ ပ။ သမ္ပဇီဝက၊ အရွယ်တူသောဇီဝက။ တံပန၊
သည်ကား။ ကိ၊ အဘယ်ကြောင့်။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။
အသိ၊ နည်း။ ဣတိတေဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ဆိုလေ၏။ ဒေဝ၊ ကြီး။
အရဟံ၊ သံသရာတည်းဟူသော စက်၏အကန်ကို ဖျက်ဆီးတော်
မူပြီးထသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မဖောက်မပြန် မိမိအလိုလိုသာ
လျှင် အလုံးစုံသောတရားတို့ကို သယမ္ပုဉ္ဇဏ်ဖြင့် သိတော်မူပြီး
ထသော။ အယံဘဝဝါ၊ သည်။ အမှာကံ၊ တို့၏။ အဗ္ဗဝနေ၊ ဌ။
မဟတာ၊ ဂုဏ်ဖြင့်မြတ်သော။ “အရေအတွက်အားဖြင့် များကုန်
သော၊ လည်းဟူ။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ အခုတေဋ္ဌ
သေဟိ၊ အခွဲနှင့်တကွတဆယ့်သုံးအရေအတွက်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု
သတေဟိ၊ ရဟန်းအရာတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ (ဤကား သဒ္ဓတ္ထ
တည်း)။ အခုတေဋ္ဌသေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ၊ တထောင့်နှစ်ရာ
ငါးကျိပ် အရေအတွက်ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။
(ဤကား အဓိပ္ပါယ်တည်း)။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တံပန
ဘဝန္တဂေါတမံ-တဿခေါပန ဘောတောဂေါတမဿ၊ ထိုအရှင်
ဂေါတမ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ကလျာဏော၊ ကောင်းသော ဂုဏ်နှင့်
ပြည့်စုံသော။ တနည်းကား၊ ကလျာဏော၊ အထူးသဖြင့်
ချီးမွမ်းအပ်သော။ ကိတ္တိသဒ္ဓေါ၊ ကျော်စောခြင်းသည်။ “ကေစင်း
ချီးကျူးသော အသံသည်၊ လည်းဟူ”။ အဗ္ဗုဂ္ဂတော၊ နှံ့၍
တက်၏။ ကိ၊ အဗ္ဗုဂ္ဂတော၊ အဘယ်သို့နှံ့၍တက်သနည်း ဟူမူ
ကား။ သောဘဝဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ ဣမိနာ
ကာရဏေန၊ ဤသို့ သံသရာဟူသော စက်၏အကန်ကို ဖျက်ဆီး
တော် မူတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊ အရဟ
မည်တော်မူ၏။ ဣတိပိ ဣမိနာကာရဏေနပိ၊ ဤသို့ မဖောက်မပြန်
အလုံးစုံသောတရားတို့ကို မိမိအလိုလိုသာလျှင် သယမ္ပုဉ္ဇဏ်ဖြင့်
သိတော်မူတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊
မည်တော်မူ၏။ ဣတိ ဣမိနာ ကာရဏေနပိ၊ ဤသို့ဝိဇ္ဇာသုံးပါး

ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး၊ စရဏတဆယ့်ငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်
လည်း။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ မည်တော်မူ၏။ ဣတိ ဣမိနာ ကာရ
ဏေနပိ၊ ထိုသို့ ကောင်းသော စကားကို ဆိုတတ်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်လည်း။ သုဂတော၊ မည်တော်မူ၏။ ဣတိ ဣမိနာ ကာရ
ဏေနပိ၊ လောကသုံးပါးကို သိတော်မူတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်
လည်း။ လောကဝိဒ္ဓ၊ မည်တော်မူ၏။ ဣတိပိ ဣမိနာ ကာရဏေနပိ၊
မယဉ်သေးသောယောက်ျား ယဉ်ပြီးသောယောက်ျားတို့ကိုဆုံးမ
တတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော။
ပုရိသဒမ္မသာရထိ၊ ပုရိသဒမ္မသာရထိမည်တော်မူ၏။ ဣတိ ဣမိနာ
ကာရဏေနပိ၊ ဤသို့ နတ်နှင့်တကွသော လူတို့ကို ဆုံးမတော်မူ
တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ တို့၏။
သတ္တာ၊ ဆရာဖြစ်တော်မူ၏။ ဣတိ ဣမိနာ ကာရဏေနပိ၊ ဤသို့
သစ္စာလေးပါး တရားတို့ကို မဖောက်မပြန် သိတော်မူတတ်
သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓ မည်တော်မူ၏။ ဣတိ
ဣမိနာ ကာရဏေနပိ၊ ဤသို့ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံ
တော်မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်
မူ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အတ္တဂ္ဂတော၊ နှံ့၍တက်၏။ ဒေဝေါ၊ မင်းကြီး
သည်။ တံဘဂဝန္တံ၊ သို့။ ပယိရူပါသတု၊ ဆည်းကပ်တော်မူလော့။
တံဘဂဝန္တံ၊ သို့။ ပယိရူပါသတော၊ ဆည်းကပ်တော်မူသော
အရှင်မင်းကြီး၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ အပ္ပေဝနာမပသိဒေယျ၊ ကြည်ညို
ရာ၏။ “ကြည်ညိုငြားအံ့လည်းမသိ၊ လည်းဟူ”။ ဣတိ ဧတံဝစနံ၊
ကို။ အဝေါစ၊ ၏။

၁၅၀။ သံဗုဒ္ဓိဝက၊ အရွယ်တူသော ဇီဝက။ တေနဟိ၊ ထိုသို့
တပြီးကား။ ဟတ္ထိယာနာနိ၊ ဆင်ယာဉ်တို့ကို။ ကပ္ပါပေဟိ၊ ကစေ
လော့။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဒေဝ၊ ကြီး။ ဧဝံသာဓု၊ ကောင်းပြီ။
ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ (အထက်ပဋိသုဏိတွာ၌ သရူပဒဿန
စပ်လေ)။ ကောမာရဘဗ္ဗော၊ အဘယမင်းသားသည် ကောက်၍
ခမွှားအပ်သော။ ဇီဝကော၊ သည်။ မာဂဓဿ၊ သော။ ဝေဒေဟိ

ပုတ္တဿ၊ သော။ အဇာတသတ္တဿ၊ သော။ ရညော၏။ ဝစနံ၊
ကို။ ပဋိဿုဏိတွာ၊ ဤ။ ပဉ္စမတ္တာနိ၊ ငါးပါးအတိုင်း အရှည်ရှိကုန်
သော။ ဟတ္ထိနိကာသတာနိ၊ ဆင်မညင်သာတရာတို့ကို။ (ဤကား
သဒ္ဒတ္တတည်း)။ ပဉ္စမတ္တာနိ ဟတ္ထိနိကာသတာနိ၊ ငါးရာသော
ဆင်မညင်သာတို့ကို။ ကပ္ပိပေတွာ၊ ကစေ၍။ ရညော၏လည်း။
“သညလည်း၊ လည်းဟူ”။ အာရောဟနိယ၊ စီးခြင်းငှါလျှောက်
ပတ်သော။ နာဂံ၊ ဆင်ကို။ ကပ္ပိပေတွာ၊ ကစေ၍။ မာဂဓဿ၊
သော။ ဝေဒေဟိပုတ္တဿ၊ သော။ အဇာတသတ္တဿ၊ သော။
ရညော၊ အား။ ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ တေ၊ သင်မင်းကြီး၏။ ဟတ္ထိယာ
နာနိ၊ ဆင်ယာဉ်တို့ကို။ ကပ္ပိတာနိခေါ၊ ကအပ်ကုန်ပြီ။ ဒါနိ ဣဒါနိ၊
၌။ ယဿ၊ အကြင်သွားခြင်း၏။ ကာလံ၊ ကို။ တံ၊ သည်။ မညသိ၊
သိတော်မူ၏။ တဒေဝ၊ ထိုသွားခြင်းကိုသာလျှင်။ အတ္တနော၊
၏။ ရုစိယာ၊ အလိုအားဖြင့်။ ကရောဟိ၊ ပြုလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။
အဂေါ၊ လျှောက်၏။ (ဤသို့ပါဌသေသတည်၍ယောဇနာလေ)။

၁၂၉။ အထခေါ၊ ၌။ ပ။ ပဉ္စသု ဟတ္ထိနိကာသတေသု၊ ငါးရာ
ကုန်သော ဆင်မညင်သာတို့၌။ ပစ္စေကာ၊ ကုန်သော။ ဣတ္ထိယော၊
တို့ကို။ အာရောပေတွာ၊ တင်၍။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ အာရောဟ
ဏိယံ၊ စီးအပ်သော။ “စီးခြင်းငှါလျှောက်ပတ်သော”။ နာဂံ၊ ကို။
အဘိရဟိတွာ၊ စီး၍။ ဥက္ကာသု၊ မီးရှူးတို့ကို။ ဓာရိယမ္ဘာနာသု၊
ထွန်းကုန်လျက်။ ရာဇဂဟမ္ဘာ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ။ မဟစ္စာ-မဟ
တာ၊ ကြီးစွာသော။ ရာဇာနုဘာဝေန၊ မင်း၏ တန်ခိုးဖြင့်။
နိယျာသိ၊ ထွက်လေ၏။ ယေနယတ္ထ၊ ၌။ ကောမာရဘစ္စဿ၊
အဘယမင်းသားသည် ကောက်၍မွေးအပ်သော။ ဇီဝကဿ၊
၏။ အဗ္ဗဝနံ၊ သရက်တောဥယျာဉ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေနတတ္ထ၊
သို့။ ပါယာသိ၊ သွားလေ၏။ တစ်နည်းကား၊ ယေနဒိသာဘာဝေန၊
အကြင်အရပ်အဖို့ဖြင့်။ ကောမာရဘစ္စဿ၊ သော။ ဇီဝကဿ၊
၏။ အဗ္ဗဝနံ၊ သို့။ ဝန္တဗ္ဗံ၊ သွားအပ်၏။ တေနဒိသာဘာဝေန၊

ဖြင့်။ ပါယာသိ၏။ ပ။ ရညော၊ အာ။ (အဟုဋ္ဌစပ်)။ အဗ္ဗဝနဿ၊
၏။ အဝိဒ္ဓုရေ၊ မနီးမဝေးသော အရပ်၌။ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းသည်။
အဟုဒေဝ၊ ဖြစ်သလျှင်ကတည်း။ ဆန္ဒိတတ္ထံ၊ ကိုယ်ခက်ထရော်
ရှိခြင်းသည်။ “ကိုယ်၏တုန်လှုပ်ခြင်းသည်၊ လည်းဟူ။ အဟုဒေဝ၊
တည်း။ လောမဟံသော၊ အမွှေးရှင်ခြင်းသည်။ “ကြက်သီး
မွှေးညင်းထခြင်းသည်၊ လည်းဟူ။ အဟုဒေဝ၊ တည်း။ ပ။ ဘိတော၊
ကြောက်သည်ဖြစ်၍။ သံဝိဂ္ဂေါ၊ ထိတ်လန့်သည်ဖြစ်၍။ လောမဟဋ္ဌ
ဇာတော၊ ကြက်သီးမွှေးညင်း ထသည်ဖြစ်၍။ ကောမာရဘဝ္ဗံ၊
သော။ ဇီဝကံ၊ ကို။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ သမ္ဗဇီဝက၊
အရွယ်ဘူသောဇီဝက။ ကစ္စိ၊ အဘယ်ကြောင့်။ မံ၊ ကို။ ဝဇ္ဇေသိ၊
လှည့်ပတ်ဘိသနည်း။ (ဤအရာ၌ န ဟူသော နိပါတ်ပုဒ်သည်
ပုစ္ဆာအနက်၌ဖြစ်၏)။ သမ္ဗဇီဝက၊ က။ ကစ္စိ၊ ကြောင့်။ မံ၊ ကို။
ပလဇ္ဇေသိနု၊ ဖြားယောင်းဘိသနည်း။ သမ္ဗဇီဝက၊ က။ ကစ္စိ၊
ကြောင့်။ မံ၊ ကို။ ပစ္စတ္ထိကာနံ၊ ရန်သူတို့အား။ ဒေသိနု၊ ပေးဘိ
သနည်း။ ကထံပိ၊ အဘယ်ကြောင့်။ (တာဝသဒ္ဓါကား ပဒါ
လင်္ကာရတည်း)။ မဟာတော သော။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ၏။ အခု
တောဋ္ဌသာနံ ဘိက္ခုသတာနံ၊ တထောင့်နှစ်ရာဝါးကျိပ်ကုန်သော
ရဟန်းတို့၏။ ဝိပိတသဒ္ဓေါ၊ ချေသော အသံသည်။ နေဝ
ဘဝိဿတိနာမ၊ မဖြစ်သနည်း။ ဥက္ကာသိတသဒ္ဓေါ၊ ချောင်းညံ့
သော အသံသည်။ န ဘဝိဿတိနာမ၊ နည်း။ နိဇ္ဈေသော၊ စကား
ပြောဟောသော အသံသည်။ န ဘဝိဿတိနာမ၊ နည်း။ ဣတိ၊
ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ (ဤအရာ၌ နာမသဒ္ဓါနှင့် ယှဉ်ခြင်းကြောင့်
သတိဝိဘတ်သည် ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌ဖြစ်၏)။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။
မာဘာယိ၊ မကြောက်လင့်။ ဒေဝ၊ ကြီး။ အဟံ၊ သည်။ တံ၊ သင်မင်း
ကြီးကို။ နဝဇ္ဇေမိ၊ မလှည့်ပတ်။ ဒေဝ၊ ကြီး။ တံ၊ ကို။ နပလမ္ဘာမိ၊ မဖြား
ယောင်း။ ဒေဝ၊ ကြီး။ တံ၊ ကို။ ပစ္စတ္ထိကာနံ၊ ရန်သူတို့အား။
နဒေမိ၊ မပေး။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အဘိက္ကမ၊ ရွှေသို့တက်လော့။
မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အဘိက္ကမ၊ လော့။ မဏ္ဍလမာဠေ၊ စည်းဝေးရာ

စရပ်၌။ တေဒိပါ၊ ဤဆီမီးတို့သည်။ ဈာယန္တိ၊ တောက်ပကုန်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။

သာမညဗလပုစ္ဆာ

၁၆၀။ ယာဝတိကာ၊ အကြင်မျှလောက်သော။ နာဂဿ၊ ဆင်
၏။ ဘူမိ၊ အရာသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်။ နာဂေန၊
ဖြင့်။ ဂန္ဓာ၊ ရှိ။ နာဂါ၊ ဆင်ထက်မှ။ ပစ္စောရောဟိတွာ၊ သက်၍။ ပတ္တိ
ကောဝ၊ ခြေချည်းသာလျှင်။ ယေနဒိသာဘာဂေန၊ ဖြင့်။ မဏ္ဍလ
မာဠဿ၊ စည်းဝေးရာစရပ်၏။ ဒွါရံ၊ တံခါးသို့။ ဥပသင်္ကမိဟဗ္ဗံ၊
ကပ်အပ်၏။ တေန ဒိသာဘာဂေန၊ ဖြင့်။ တံမဏ္ဍလမာဠံ၊ သို့။
ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ တစ်နည်းကား၊ ယေနယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။
မဏ္ဍလမာဠဿ၊ ၏။ ဒွါရံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေနတတ္ထ၊ သို့။
ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ရှိ။ ကောမာရဘစ္စံ၊ သော။
ဇိဝကံ၊ ကို။ ဇတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ကိံ အဝေါစ၊ နည်းဟူမူ
ကား။ သမ္မဇိဝကံ၊ အရွယ်တူသောဇိဝက။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကထံ၊
အဘယ်အရပ်၌။ နိသီဒတိပန၊ နေတော်မူဘိသနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဇတံ
ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဒေသောဘဂဝါ၊ သည်။
မဇ္ဈိ၊ အလယ်ဖြစ်သော။ ထန္တံ၊ တိုင်ကို။ နိဿာယ၊ ရှိ။ ပုရတ္ထာဘိမု
ခေါ၊ အရှေ့အရပ်သို့ ရှေ့ပြု၍။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ၏။ ပုရက္ခတော၊
ရှေ့မှ။ တစ်နည်းကား၊ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ၏။ ပုရက္ခတော၊ ခြံရံအပ်
သည်ဖြစ်၍။ နိသီဇ္ဇော၊ နေတော်မူ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ၏။

၁၆၁။ ။ပ။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်သောအရပ်၌။ “လျောက်ပတ်စွာ
လည်းဟူ”။ အဋ္ဌာသိ၊ နေ၏။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ “စွာ၊ လည်းဟူ”။
ဋ္ဌိတောခေါ၊ နေပြီးသော။ မာဂဓော၊ သော။ ပ။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။
တုဏှိဘူတံ၊ အသံမရှိသည် ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ကို။
အနုဝိလောကေတွာ၊ အဖန်တလဲလဲကြည့်၍။ “တစိမ့်စိမ့်ကြည့်၍
လည်းဟူ”။ ဝိပ္ပသန္တံ၊ ကြည့်သောရေရှိသော။ ရဟဒံဣဝ၊ ရေအိုင်
ကဲ့သို့။ တစ်နည်းကား၊ ရဟဒံ၊ ရေအိုင်သည်။ ဝိပ္ပသန္တံဣဝ၊ ကြည့်ဆင်

သကဲ့သို့။ ဝိပဿန္တိ။ စိတ်၏ကြည်လင်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော။ ဥဒါနံ၊
ဝမ်းမြောက်သောစကားကို။ ဥဒါနေသိ၊ မြက်၏။ ကိံဥဒါနေသိ၊
နည်းဟူမူကား။ ဘန္တေ၊ ရား။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ယေနဥပ
သမေန၊ အကြင်သို့သောငြိမ်သက်ခြင်းနှင့်။ ဘိက္ခုသံသော၊ သည်။
သမန္တာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ ဣမိနာဥပသမေန၊ ဤရဟန်းတို့၏ငြိမ်
သက်ခြင်းကဲ့သို့သော ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့်။ မေ၏။ ပုတ္တော၊ သားဖြစ်
သော။ ဥဒယဘဒ္ဒေါ၊ ဥဒယဘဒ္ဒအမည်ရှိသော။ ကုမာရော၊ သတို့
သားသည်။ “မင်းသားသည်၊ လည်းဟူ”။ သမန္တာဂတော၊
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါမူကား။ သာဓုဝတ၊ ကောင်းစွတကား။
ဣတိ၊ သို့။ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံကို။ ဥဒါနေသိ၊ ၏။

အမှာ

အဇာတသတ် မင်း၏ မိမိသား၏ ရဟန်းတို့၏
ငြိမ်သက်ခြင်းကဲ့သို့ ငြိမ်သက်ခြင်းကို အောက်မေ့၍
စကားမဆိုမူ၍ ရဟန်းတို့ကိုသာ တစ်စုံတစ်ခုကြည့်၍ နေသည်၏
အဖြစ်ကြောင့် အဇာတသတ်မင်းနှင့် စကားပြောခြင်းကို ပြတော်
မူလို၍ “အာဂမာခေါ မဟာရာဇ ယထာပေမန္တိ” ဟူသော
ပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ယထာယတ္ထိ၊ အကြင်သူ၌။ တံ၊ သင်
မင်းကြီး၏။ ပေမံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုချစ်သော
သူသို့။ အာဂမာခေါ၊ ရောက်လေသလော။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊
မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ မေ၏။ ပုတ္တော၊ သော။ ဥဒယ
ဘဒ္ဒေါ၊ သော။ ကုမာရော၊ သတို့သားကို။ “မင်းသားကို၊
လည်းဟူ”။ မေဓယာ၊ သည်။ ဝိယော၊ ချစ်အပ်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။
တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ယေနဥပသမေန၊ နှင့်။ ဘိက္ခုသံသော၊ သည်။ သမန္တာ
ဂတော၏။ ဣမိနာဥပသမေန၊ ဤသို့ ရဟန်းတို့၏ ငြိမ်သက်ခြင်း
ကဲ့သို့သောငြိမ်သက်ခြင်းနှင့်။ မေ၏။ ပုတ္တော၊ သော။ ဥဒယဘဒ္ဒေါ၊
သော။ ကုမာရော၊ သည်။ သမန္တာဂတော၊ သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါမူ
ကား။ သာဓုဝတ၊ ကောင်းစွတကား။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ၏။
(သာဓုဝတကား ပါဠိသေသတည်း)။

၁၆၂။ ပ။ တိက္ခသံဃဿစ၊ အားလည်း။ အဗ္ဗလိ၊ လက်အုပ်
ကို။ ပဏာမေတွာ၊ ညွတ်၍။ ဧကမန္တံ၊ နှစ်သိဒါ၏။ ပ။ ဘန္တေ၊ ရား။
ဘဂဝါ၊ သည်။ မေ၊ အား။ ပဥဿ၊ ပြဿနာကို။ ဝေယျာကရဏာ
ယ၊ ဖြေခြင်းငှာ။ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို။ သစေကရေတိ၊ အံ့။ ဝေ၊ သို့။
အခွင့်ပြုတော်မူသည်။ သတိ၊ သော်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဘဂဝန္တံ ကို။
ကိဗ္ဗိဒေဝ၊ တစ်စုံတစ်ခုလျှင်ဖြစ်သော။ လေသမတ္တံ၊ အမြက်စကားဝ။
ပုစ္ဆေယျာမိ၊ မေးအံ့။ ဣတိဝေတံ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ။ “ကိဗ္ဗိဒေဝ
ဒေသံ” ဟု အဋ္ဌကထာအလိုသော်ရှိသင့်သည်။ “ကိဗ္ဗိဒေဝ၊ သော။
ဒေသံ၊ မေးသင့်သောအရာကို။ ပုစ္ဆေယျာမိ၊ အံ့” ။ ဤသို့ ယောဇ
နာလေ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ယံပဉ္စ၊ ကို။ ပုစ္ဆိတံ၊ ငှာ။ (ထည့်ပါ)။
အာကင်္ခသိ၊ ။ တံပဉ္စ၊ ကို။ ပုစ္ဆ၊ လော။ တနည်းကား၊ ပဉ္စ၊ ကို။
ပုစ္ဆိတံ၊ ငှာ။ (နှစ်ပုဒ်ထည့်ပါ)။ ယဒိအာကင်္ခသိ၊ အကယ်၍ အလို
ရှိအံ့။ ဝေ၊ ဤသို့ အလိုရှိသည်။ သတိ၊ သော်။ ပုစ္ဆ၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။
သဗ္ဗညုတဉ္စာဏေန၊ ဖြင့်။ ပဝါရေသိ၊ ဖိတ်တော်မူ၏။

အမှာ ဤနှစ်ပုဒ်လည်း ထည့်ပါ။ ။ “ယဒိကင်္ခသိ” ကို
နှစ်နည်း ယောဇနာရာဇှ ဈေးနည်းအလိုကား “ယံ
အာကင်္ခသိ” ဟု ပုဒ်ဖြတ်။ နောက်နည်းအလိုကား “ယဒိအာကင်္ခ
သိ” ဟု ပုဒ်ဖြတ်။ ။ ဤသို့ဖြတ်စွာဘုရားသည် သဗ္ဗညုတဉ္စာဏ်ဖြင့်
ဖိတ်ခြင်းကို ဖိတ်အပ်သည်ရှိသော် ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍ အဇာ
တသတ်မင်းသည် ပြဿနာကို မေးလိုသည်ဖြစ်၍ “ယထာနုခေါ
ဣမာနိဘန္တေ ပုထုသိပ္ပယတနာနိ” ဟူသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။
ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား။

၁၆၃။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဣမာနိ သိပ္ပယတနာနိ၊ ဤအတတ်
တို့သည်။ ပုထုနုခေါ၊ များကုန်သလျှင်ကတည်း။

အမှာ ယထာသဒ္ဓါကိုကား အထက် ပညာယသိ ပုဒ်နှင့်
ယှဉ်၍ နောက်မှ ယောဇနာလေ။ သိပ္ပယတနာနိ၌
အာယတန သဒ္ဓါသည် သဗ္ဗာတိဒေသ၊ သမောသရဏ၊ နိဝါသ၊
ကာရဏ၊ ဤအာယတနသဒ္ဓါ၏ အနက်တို့တွင် ကာရဏအနက်၌

ဖြစ်၏။ “သိပ္ပါနိဝေ အာယတနာနိ သိပ္ပါယတနာနိ” ဟု အဝ
ဓာရဏကမ္မဓာရယ်ပြု။ ။ အတတ်၏ အတတ်သည်တို့နှင့် ကင်း
၍ မဖြစ်သင့်သောကြောင့် အတတ်သည် တို့ကို ပြတော်မူ လို၍
“သေယျထိဒံ” အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏
အတ္ထကား။

* ဣဒံတေသိပ္ပိကာ၊ ထိုအတတ်သည် တို့သည်။ သေယျထာ
ကတမေ၊ အဘယ်သို့နည်း ဟူမူကား။ ဟတ္ထာရောဟာစ၊ ဆင်စီး
သူရဲတို့ လည်းကောင်း။ အဿာရောဟာစ၊ မြင်းစီး သူရဲတို့
လည်းကောင်း။ ရထိကာစ၊ ရသားစီးသူရဲတို့ လည်းကောင်း။
ဓနုဂ္ဂဟာစ၊ လေးသမားတို့လည်းကောင်း။ စေလကာစ၊ စစ်မြေ
အရပ်၌ ရဲတမ်းခွန်ကိုကိုင်၍ ရှေ့အရပ်၌ သွားတတ်ကုန်သော သူရဲ
တို့လည်းကောင်း။ စလကာစ၊ စစ်သည်အပေါင်းတို့ကို တပေါင်း
တည်း ပြုတတ်ကုန်သော သူရဲတို့ လည်းကောင်း။ “စစ်သည်
အပေါင်းတို့ကို ပေါင်းရုံးခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်သော သူရဲတို့လည်း
ကောင်း၊ လည်းဟူ” ။ ဝိဏ္ဏာဒါယိကာစ၊ သူတပါးတို့၏ စစ်သည်
အလယ်သို့ ဝင်၍ သူတပါး၏ဦးခေါင်းကို ထန်းသီးခိုက်ကဲ့သို့ ယူနိုင်
ကုန်သော သူရဲတို့လည်းကောင်း။ (ကောင်းကင်သို့ခုန်၍ ထိုးစစ်
နိုင်သော သူရဲဟူလိုသည်) ။ ဥဂ္ဂါ၊ ထင်ရှားကျော်စောကုန်သော။
ရာဇပုတ္တာစ၊ စစ်မြေအရပ်၌ ကျင်လည်ကုန်သော မင်းသားတို့
လည်းကောင်း။ ပက္ခန္ဓိနော၊ ကောင်းကင်သို့ပျံ၍ စစ်ထိုးနိုင်သော
သူရဲတို့လည်းကောင်း။ မဟာနာဂါစ၊ ဆင်ပြောင်ကြီး အားနှင့်
တူသော အားရှိကုန်သော သူရဲတို့လည်းကောင်း။ သူရာစ၊ အလွန်
ရဲရင့်စွာသောသူရဲတို့လည်းကောင်း။ (လွှားကားနှင့်တကွ သမုဒြာ
ကိုကူးနိုင်သောသူရဲတို့ ဟူလိုသည်) ။ စမ္ပယောမိနောစ၊ သားရေ
ဖြင့်ပြုသောဆင်တို့သို့ဝင်၍စစ်ထိုးနိုင်သော သူရဲတို့လည်းကောင်း။
“မြွား၏အရံအတားဖြစ်သောကာလက်စွဲ၍စစ်ထိုးနိုင်သော သူရဲ
တို့လည်းကောင်း၊ သည်းဟူ” ။ ဒါသိကပုတ္တာစ၊ ကျွန်မ၏သား
ဖြစ်သော သူရဲတို့လည်းကောင်း။ အာဠာရိကာစ၊ အပ်လျှိုသမား

တို့လည်းကောင်း။ ကပ္ပကာစ၊ ဆေတ္တာသည်တို့ လည်းကောင်း။
 နှာပကာစ၊ ရေချိုးသမားတို့ လည်းကောင်း။ သူဒါစ၊ စဗိသည်
 တို့လည်းကောင်း။ မာလာကာရာစ၊ ပန်းသည်တို့ လည်းကောင်း။
 ရှုဇကာစ၊ ကဝါသည် တို့၎င်း။ ပေသကာရာစ၊ ယက်ကန်း
 သည်တို့ လည်းကောင်း။ နဠကာရာစ၊ ကျူထရံသည်တို့ လည်း
 ကောင်း။ ကုမ္ဘကာရာစ၊ အိုးသည်တို့လည်းကောင်း။ ဂဏကာစ၊
 ဂဏန်းအတတ် သည်တို့၎င်း။ မုဒ္ဒိကာစ၊ လက်ဆစ်ချိုး၍ ရေ
 ကွက်တတ်သော အတတ်တို့သည်တို့၎င်း။ ဣတိဇ္ဇမေ၊ ဤသည်
 တို့တည်း။ အညာနိပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဧဝံဂတိကာနိ၊
 ဤသို့သဘော ရှိကုန်သော။ ယာနိဝါ ပန ပုထုသိပ္ပာယတနာနိ၊
 အကြင်များစွာကုန်သော အတတ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသိပ္ပိ
 ကာ၊ ထိုအတတ်သည်တို့သည်။ တာနိပုထုသိပ္ပာယတနာနိ၊ ထိုများ
 စွာကုန်သော အတတ်တို့ကို။ ဒဿေတွာ၊ ပြ၍။ (နှစ်ပုဒ်ထည့်ပါ)။
 ဒိဠေဝဓမ္မေ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော အတ္တဘောဌ။ သန္တိဋ္ဌိကံ၊ ပစ္စုပ္ပန်
 အပ်သော။ “ပစ္စုပ္ပန်အပ်သော အကျိုးရှိသော၊ လည်းဟူ”။
 သိပ္ပဗလံ၊ အတတ်၏အစွမ်းကို။ ဥပဇိဝန္တိ၊ မှီ၍ အသက်မွေးကုန်၏။
 တေသိပ္ပိကာ၊ တို့သည်။ တေနသိပ္ပဗလေန၊ ထိုအတတ်၏ အစွမ်း
 ဖြင့်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ သုခေန္တိ၊ ချမ်းသာ စေကုန်၏။
 “ချမ်းသာသည်ကိုပြုကုန်၏၊ လည်းဟူ”။ ပိနေန္တိ၊ နှစ်သက်စေကုန်
 ၏။ “နှစ်သက်သည်ကို ပြုကုန်၏၊ သည်းဟူ”။ မာတာပိတရော၊
 တို့ကို။ သုခေန္တိ၊ ကုန်၏။ ပိနေန္တိ၊ ကုန်၏။ ပုတ္တဒါရံ၊ သားမယား
 ကို။ သုခေန္တိ၊ ကုန်၏။ ပိနေန္တိ၊ ကုန်၏။ မိတ္တာမစ္စေ၊ ချစ်သော
 အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို။ သုခေန္တိ၊ ကုန်၏။ ပိနေန္တိ၊ ကုန်၏။ သမဏ
 မြာဟံဏေသု၊ ဥဒ္ဓဂ္ဂိကံ၊ အထက်နတ်ပြည်၌ဖြစ်သော မြတ်သော
 အကျိုးရှိထသော။ သောဝဂ္ဂိကံ၊ နတ်ပြည်သို့ရောက်ခြင်းငှာ ထိုက်
 ထသော။ သုခပိပိကံ၊ ချမ်းသာသော အကျိုးရှိထသော။ “ကောင်း
 သော အကျိုးရှိထသော၊ လည်းဟူ”။ သဂ္ဂသံဝုတ္တနိကံ၊ အလွန်
 မြတ်သော ရူပါရုံ အစရှိသည်တို့ကို ဖြစ်စေတတ်သော။ ဒက္ခိဏံ၊

အလှူကို။ ဒါနစေတနာ လည်းဟူ”။ ပတိဋ္ဌပေန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်
၏။ “တည်စေကုန်၏၊ လည်းဟူ”။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဣမေသံသိပ္ပူပ
ဇီဝိနံ၊ ဤအတတ်ကို မှီ၍ အသက်မွေးအပ် ကုန်သော သူတို့အား။
တံတံသိပ္ပံ၊ ထိုထိုသော အတတ်ကို။ နိဿယာယ၊ ၍။ သန္တိဋ္ဌိကံ၊
မျက်မှောက်၌ဖြစ်သော၊ သိပ္ပမလံ၊ အတတ်၏အကျိုးသည်။ ပညာ
ယတိ ယထာ၊ ထင်သကဲ့သို့။ (ဤပုဒ်ကား ပါဠိသေသတည်း)။
ဝေမေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ ဝိဋ္ဌေဝမေဗ္ဗေ၊ ။ သန္တိဋ္ဌိကံ၊ ပစ္စက္ခ၌မြင်အပ်
သော။ သာမညဖလံ၊ ရဟန်း၏ အကျိုးကို။ ပညပေတံ၊ ထင်စွာပြု
ခြင်းငှာ။ သက္ကာနုခေါ၊ တတ်ကောင်းအံ့လော။ “စွမ်းနိုင်အံ့လော၊
လည်းဟူ”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုစ္စတိ၊ ၍။

၁၆၄။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တံ၊ သည်။ အဘိဇာနာသိ၊ အောက်
မွေ့လော့။ ဣဒံပဉ္စံ၊ ကို။ အညေ၊ ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏေ၊
တို့ကို။ တံ၊ သည်။ ပုစ္ဆိတာနော၊ မေးဘူးသလော။ ။မေးဘူးပြီ
လော၊ လည်းဟူ”။ (ဤအဘိဇာနာသိနောပ။ ပုစ္ဆိတာတံ
ဟူသောစကားကို မင်း၏အလိုကို သိလို၍သာ မေးတော်မူသည်။
မင်း၏ဘဝါး ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့ကို မေးဘူးသည်၏ အဖြစ်ကို သိ
တော်မူသောကြောင့် မေးတော်မူဟု သိအပ်၏)။ ဘန္တေ၊ ရား။
အဟံ၊ သည်။ အဘိဇာနာမိ၊ အောက်မွေ့ပါ၏။ ဣဒံပဉ္စံ၊ ကို။
အညေ၊ ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏေ၊ ကို။ ပုစ္ဆိတာ၊ မေးဘူး
ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ရာဇာ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဝေါစ၊
လျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။
ကထံ၊ အသို့လျှင်။ ဗျာကရိံသု၊ ကြားကုန်သနည်း။ “မြေကုန်
သနည်း၊ လည်းဟူ”။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေ၊ သင်မင်းကြီးအား။
သစေအဂရ၊ အကယ်၍ ဝန်မလေးသည် ဖြစ်အံ့။ ဘာသဿ၊
ဆိုလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။
ဘန္တေ၊ ရား။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။
ဘဂဝန္တရူပေါဝါ၊ ဘုရားနှင့်တူသောပညာရှိသောသူသည် လည်း
ကောင်း။ နိသိန္နော၊ နေသည်။ အဿဟောတိ၊ ၍။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။

ဘာသိတုံ၊ ဆိုခြင်းငှာ။ (ထည့်ပါ)။ မေ၊ ဒာဝး။ နဂရခေါ-န
ဂရုဝေ၊ ဝန်မလေးသလျှင်ကတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ဆို၏။
မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ ဘာသဿ၊ ဆိုလေ့။
ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ပူရဏကဿပဝါဒ

၁၆၅။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဧကံ၊
တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ (ဧကမိဒါဟံကို ဧကံ ဣမ အဟံဟု
ပုဒ်ဖြတ်။ ဣသေဒ္ဒါကား နိပါတ်မျှသာအနက်မရှိ)။ ယေနယတ္ထ၊ ၌။
ပူရဏော၊ ပူရဏ အမည်ရှိသော။ ကဿပေါ၊ ကဿပသည်။
အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေနတတ္ထ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၌။ ပူရဏေန၊ သော။
ကဿပေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ သမ္မောဒိ၊ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ
ပြောဟော၏။ သမ္မောဒနိယံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်
သော။ “ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောဟောအပ်သော၊ လည်းဟူ”။
သဘရဏိယံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး အောက်မေ့အပ်ထ
သော။ ကထံ၊ စကားကို။ ဝိတိသာရေတွာ၊ ပြီးစေ၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။
နိသိဒိ၊ ၎င်း။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္ဓော၊ နေပြီးသော်။ ဘန္တေ၊ ရား။
အဟံ၊ သည်။ ပူရဏံ၊ သော။ ကဿပံ၊ ကို။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။
အဝေါစ၊ ၎င်း။ ဘောကဿပ၊ အရှင်ကဿပ။ ပုထု၊ များစွာကုန်
သော။ “အထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်သော၊ လည်းဟူ”။ ဣမာနိ
သိပ္ပါယတနာနိ၊ ဤအတတ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ (ယထာသဒ္ဓါ
ကို အထက် ပညာယတိသဒ္ဓါနှင့် ယှဉ်၍ယောဇနာလေ။ အတတ်
၏ အတတ်သည်တို့နှင့်ကင်း၍ မဖြစ်သင့်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
အတတ်သည်တို့ကို ပြတော်မူလို၍ “သေယျထိဒံ” အစရှိသော
ပါဌကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဌ၏ အတ္ထကား)။ ဣဒံတေသိပ္ပိကာ၊
ထိုအတတ်သည်တို့သည်။ သေယျထာကတမေ၊ အဘယ်တို့နည်း
ဟူမူကား။ ဟတ္ထာရောဟာစ၊ ဆင်စီး သူရဲတို့ လည်းကောင်း။
အသာရောဟာစ၊ မြင်းစီးသူရဲတို့ လည်းကောင်း။ ရထိကာစ၊

စုတသးစီး သူရဲတို့ လည်းကောင်း။ ဓနုဂ္ဂဟာစ၊ လေးသမားတို့
 လည်းကောင်း။ စေလကာစ၊ စစ်မြေအရပ်၌ ရဲတံခွန်ကို ကိုင်၍
 စစ်သည်တို့၏ ရှေ့ သွားကုန်သော သူရဲတို့ လည်းကောင်း။
 စလကာစ၊ စစ်သည်တို့ကို ပေါင်းရုံးတတ်ကုန်သော သူရဲတို့လည်း
 ကောင်း။ ပိဏ္ဏဒါယိကာစ၊ သူတပါးတို့၏ စစ်သည်၏အလယ်
 သို့ဝင်၍ သူတပါးတို့ ဦးခေါင်းကို ထန်းသီးခိုင်ကဲ့သို့ ယူနိုင်ကုန်
 သော သူရဲတို့လည်းကောင်း။ (ကောင်းကင်ထက်သို့ ခုန်၍
 စစ်ထိုးနိုင်သော သူရဲဟူလို)။ ဥဂ္ဂါ၊ ကျော်စော ထင်ရှား
 ကုန်သော။ ရာဇပုတ္တရာစ၊ စစ်မြေအရပ်၌ ကျင်လည်ကုန်သော
 မင်းသားတို့လည်းကောင်း။ ပက္ခန္ဓိနေစ၊ ငှက်ကဲ့သို့ကောင်းကင်
 သို့ပျံ၍ စစ်ထိုးနိုင်သော သူရဲတို့လည်းကောင်း။ မဟာနာဂါစ၊
 ဆင်ပြောင်ကြီးအားနှင့် တူသော အားကြီးသော သူရဲတို့လည်း
 ကောင်း။ သူရာစ၊ အလွန်ရဲရင့်သော သူရဲတို့လည်းကောင်း။
 ဓမ္မယောဓိနေစ၊ လွှား ကာ လက်စွဲကုန်သော သူရဲတို့လည်း
 ကောင်း။ ဒါသိကပုတ္တရာစ၊ ကျွန်မသားဖြစ်သော သူရဲတို့လည်း
 ကောင်း။ အာဠာရိကာစ၊ အပ်လျှိုသမားတို့ လည်းကောင်း။
 ကပ္ပကာစ၊ ဆတ္တာသည်တို့ လည်းကောင်း။ နှာပကာစ၊
 ရေချိုးသမားတို့ လည်းကောင်း။ သူဒါစ၊ စဖိုသည်တို့လည်း
 ကောင်း။ မာလာကာရာစ၊ ပန်းသည်တို့ လည်းကောင်း။ ရုဇ
 ကာဇ၊ ကဝါသည်တို့ လည်းကောင်း။ ပေသကာရာစ၊ ယက်
 ကန်းသည်တို့ လည်းကောင်း။ နုဠကာရာစ၊ ကျူထရံသည်တို့
 လည်းကောင်း။ ကုဠကာရာစ၊ အိုးသည်တို့ လည်းကောင်း။ ဂဏ
 ကာစ၊ ဂဏန်း အတတ်သည်တို့ လည်းကောင်း။ မုဒ္ဒိကာစ၊
 လက်ဆစ်ချိုး၍ ရေတွက်သော အတတ်သည်တို့ လည်းကောင်း။
 ဣတိဇုဇေ၊ ဤသည်တို့တည်း။ အညာနိဝိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်
 သော။ ဧဝံဂတာနိ၊ ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော။ ယာနိဝါ ပန
 ပုထုသိပ္ပာယတနာနိ၊ အကြိမ် များစွာကုန်သော အတတ်သည်
 တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသိပ္ပိကာ၊ ထိုအတတ်သည်တို့သည်။

တာနိသိပ္ပါယတနာနိ၊ တို့ကို။ ဒယေတု၊ ဤ။ (နှစ်ပုဒ်တည့်ပါ)။
 ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ ဤ။ သန္တိဋ္ဌိကံ၊ ပစ္စက္ခူအပ်သော အကျိုးရှိသော။
 သိပ္ပမလံ၊ အတတ်၏အစွမ်းကို။ ဥပဇီဝန္တိ၊ မှီ၍အသက်မွေးကုန်၏။
 တေသိပ္ပိကာ၊ တို့သည်။ တေနသိပ္ပမလေန၊ ထိုအတတ်၏အစွမ်း
 ဖြင့်။ အတ္တနံ၊ ကို။ သုခေန္တိ၊ ချမ်းသာသည်ကို ပြုကုန်၏။ ပိနေန္တိ၊
 စိတ်၏ နှစ်သက်ခြင်းကိုပြုကုန်၏။ မာတုပိတရော၊ တို့ကို။ ပုတ္တ
 ဒါရံ၊ ကို။ ဓိတ္တာမစ္စေ၊ ချစ်သောအဆွေခင်ပွန်းတို့ကို။ သုခေန္တိ၊
 ကုန်၏။ ပိနေန္တိ၊ ကုန်၏။ သမဏေသုစ၊ တို့၌လည်းကောင်း။
 မြာဟ္မဏေသုစ၊ တို့၌လည်းကောင်း။ ဥဒ္ဓဂ္ဂိကံ၊ အထက်နတ်ပြည်၌
 ဖြစ်သော မြတ်သောအကျိုးကို ပေးတတ်ထသော။ သောဝဂ္ဂိကံ၊
 နတ်ပြည်သို့ ရောက်ခြင်းငှာ ထိုက်ထသော။ သုခဝိပါကံ၊ ချမ်းသာ
 သော အကျိုးရှိထသော။ သဂ္ဂသံဝတ္တနိကံ၊ အလွန် မြတ်သော
 အဆင်းအစရှိသည်တို့ကို ဖြစ်စေတတ်ထသော။ ဒက္ခိကံ၊ အလှူကို။
 “ဒါနစေတနာကိုလည်းဟူ”။ ပဟိဋ္ဌပေန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ ဘော
 ကဿပ၊ ပ။ ဣမေသံ သိပ္ပဇီဝိနံ၊ ဤအတတ်ကိုမှီ၍ အသက်မွေးကုန်
 သောသူတို့အား။ တံတံသိပ္ပံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ သန္တိဋ္ဌိကံ၊
 မျက်မှောက်၌ဖြစ်သော။ သိပ္ပမလံ၊ အတတ်၏ အကျိုးသည်။
 ပညာယတိယထာ၊ ထင်ရှားဖြစ်သကဲ့သို့။ (ဤပုဒ်တို့ကား ပါဌ
 သေသတည်း)။ ဝေမေဝ၊ လျှင်။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ ဤ။ သန္တိဋ္ဌိကံ၊ ပစ္စက္ခူ
 မြင်အပ်သော။ သာမညဖလံ၊ ရဟန်း၏အကျိုးကို။ ပညပေတံ၊
 ကင်စွာပြုခြင်းငှာ။ သတ္တာနုခေါ၊ စွမ်းနိုင်အံ့လော။ ဣတိ၊ သို့။
 အဟံ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

၁၆၆။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဘန္တေ၊ ရား။ ပူရဏော၊
 သော။ ကဿပေါ၊ သည်။ မံ၊ ကို။ တေဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။
 ကိံအဝေါစ၊ နည်းဟူမူကား။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ကရောတောစ၊
 မိမိပြုသောသူအားလည်းကောင်း။ ကာရယတောစ၊ သူတပါးကို
 ပြုစေသော သူအားလည်းကောင်း။ ဆိန္နတောစ၊ လက် အစ
 ရှိသည်တို့ကို မိမိဖြစ်သောသူအား လည်းကောင်း။ ဆေဒါပယ

တောစ၊ သူတပါးတို့ကို ဖြတ်စေတတ်သော သူအား လည်း
ကောင်း။ ပစတောစ၊ တုတ်နှင်တံဖြင့် ပွတ်ခပ်သော သူအား
လည်းကောင်း။ ပါစာပယတောစ၊ သူတပါးကို ပွတ်ခတ်စေသော
သူအားလည်းကောင်း။ သောစတောစ၊ စိုးရိမ်သော သူအား
လည်းကောင်း။ သောစပယတောစ၊ သူတပါးတို့ကို စိုးရိမ်စေ
တတ်သော သူအားလည်းကောင်း။ ကိလမထောစ၊ မိမိပင်ပန်း
သောသူအားလည်းကောင်း။ ကိလမာပယတောစ၊ သူတပါးကို
ပင်ပန်းစေသောသူအားလည်းကောင်း။ ဖန္ဒတောစ၊ မိမိတုန်လှုပ်
သော သူအားလည်းကောင်း။ ဖန္ဒာပယတောစ၊ သူတပါးတို့ကို
တုန်လှုပ်စေသော သူအားလည်းကောင်း။ ပါဏံ၊ သတ္တဝါကို။
အတိပါတတောစ၊ မိမိသတ်သောသူအား လည်းကောင်း။ ပါဏံ၊
ကို။ အတိပါတာပယတောစ၊ သူတပါးတို့ကို သတ်စေသော
သူအားလည်းကောင်း။ အဒိန္နံ၊ အရှင်မပေးသော ဥစ္စာကို။
အာဒိယတောစ၊ မိမိခိုးယူသောသူအား လည်းကောင်း။ သန္ဓိံ၊
အိမ်ခြံစပ်ကို။ ဆိန္ဒတောစ၊ ဖြတ်သောသူအား လည်းကောင်း။
နိလ္လောပံ၊ ပြည်ရွာကို ဖျက်ဆီးခြင်းကို။ ကတ္တာ၊ ရှိ။ ဟရတောစ၊
ဥစ္စာကို ဆောင်သော သူအားလည်းကောင်း။ ကောဂါရိကံ၊
တစ်အိမ်ကိုသာ ဖျက်ဆီးခြင်းကို။ ကရောတောစ၊ သူအားလည်း
ကောင်း။ ပရိပန္နော၊ ခရီး၌။ တိဋ္ဌတောစ၊ တည်သော သူအား
လည်းကောင်း။ (ခရီး၌စောင့်၍ လုယက်ခြင်းကို ပြုသည်ဟူလို
သော်)။ ပရဒါရံ၊ သူတပါး၏မယားသို့။ ဝစ္ဆတော၊ သွား
သောသူအားလည်းကောင်း။ မုသာ၊ ချွတ်လွှဲသော စကားကို။
ဘဏတောစ၊ ဆိုသောသူအားလည်းကောင်း။ ခုရပရိယန္တေန၊
ထက်လှစွာသော သင်ခန်းသွားနှင့် တူသော။ နေမိစက္ကေန၊
လက်နက်စက်သွားဖြင့်။ ပါပံ၊ ကို။ ကရောတော-ကရောန္တေန၊
ပြုသောသူသည်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ နကရိယတိ၊ မပြုအပ်။
ယောဇနော၊ သည်။ ဣမိဿာ ပထဝိယာ၊ ၌။ ပါဏော၊ သတ္တဝါ
တို့ကို။ ဧကံ၊ သော။ မံသခလံ၊ အသားစုကို။ ဧကံ၊ သော။ မံသ

ပုဉ်၊ အသာပုံကို။ ကရေယျ၊ အံ။ (မံသခလံ၊ မံသပုဉ်၊ ဤနှစ်ပုဒ်
ကား ဝေဝုစတည်း)။ တတောနိဒါနံ၊ ထိုသို့ အသားစုကို ပြုခြင်း
ကြောင့်။ တဿဇနဿ၊ အား။ ပါပံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ပါပဿ၊
၏။ အာဂမောပဝတ္ထိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ဝင်္ဂါယ၊ ဝင်္ဂါ
မြစ်၏။ ဒက္ခိဏံ၊ တောင်ဖြစ်သော။ တိရံ၊ ကမ်းသို့။ စေပိဂစ္ဆေ
ယျ၊ အကယ်၍ ရောက်အံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဝင်္ဂါမြစ်၏ တောင်ဘက်သို့
ရောက်သည်။ သတိ၊ သော်။ ဟနန္တောစ၊ မိမိသတ်သော သူသည်
လည်းကောင်း။ သာတေန္တောစ၊ သူတပါးကို သတ်စေသော
သူသည် လည်းကောင်း။ ဆိန္တောစ၊ မိမိဖြတ်သော သူသည်
လည်းကောင်း။ ဆေဒါပေန္တောစ၊ သူတပါးကို ဖြတ်စေသော
သူသည်လည်းကောင်း။ ပစန္တောစ၊ မိမိပုတ်ခတ်သော သူသည်
လည်းကောင်း။ ပါစာပေန္တောစ၊ သူတပါးကို ပုတ်ခတ်စေသော
သူသည်လည်းကောင်း။ ပါပံ၊ ကို။ ကရောန္တောနာမ၊ ပြုသော
မည်သည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။

အမှာ ပါပံကရောန္တော နာမကား ပါဌသေသတည်း။ ။
ဝင်္ဂါ တောင်ဘက်၌ နေကုန်သော သူတို့သည်
အလွန်ရုန့်ရင်း ကြမ်းထင်းကုန်၏။ ထိုကြောင့် ဝင်္ဂါတောင်ဘက်၌
နေသော သူတို့၏ အလိုသို့လိုက်၍ ပူရဏ ကဿပသည် “ဒက္ခိ-
ဏဉ္ဇေပိ” အစရှိသော စကားကို ဆိုလေသတည်း။

တတော၊ ထိုသို့ သူ့အသက် သတ်ခြင်း အစရှိ သည်ကို
ပြုခြင်းကြောင့်။ ပါပံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ပါပဿ၊ ၏။ အာဂမော
ပဝတ္ထိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ဝင်္ဂါယ၊ ၏။ ဥတ္တရံ၊ မြောက်
ဖြစ်သော။ တိရံ၊ သို့။ စေပိဂစ္ဆေယျ၊ အံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့-ဝင်္ဂါ၏
မြောက်ဘက်သို့ ရောက်သည်။ သတိ၊ သော်။ ဒဒန္တောစ၊ မိမိအလှူ
ပေးသော သူသည် လည်းကောင်း။ ဒါပေန္တောစ၊ သူတပါးကို
အလှူပေးစေတတ်သောသူသည်လည်းကောင်း။ ယဇန္တောစ၊ မိမိ
ပူဇော်သောသူသည်လည်းကောင်း။ ယဇာပေန္တောစ၊ သူတပါး
ကို ပူဇော်စေသော သူသည် လည်းကောင်း။ ပုညံ၊ ကို။

ကရာဇန္တာနာမ၊ မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တတောနိဒါနံ၊ ထို
မကောင်းမှုကို ပြုခြင်းကြောင့်။ ပုညံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ၊ ပုညဿ၊
၏။ အာဂမောပဝတ္ထိ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ဒါနေနစ၊ အလှူပေးခြင်း
ကြောင့် လည်းကောင်း။ ဒမေနစ၊ ဣန္ဒြေကို ဆုံးမခြင်းကြောင့်
လည်းကောင်း။ “ဥပုသ် စောင့်သော အမှုကို ပြုခြင်းကြောင့်
လည်းကောင်း၊ လည်းဟူ”။ သံယမေနစ၊ နိစ္စသီလကို စောင့်ခြင်း
ကြောင့် လည်းကောင်း။ သစ္စဝဇ္ဇေန၊ မှန်သော စကားကို
ဆိုခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း။ ပုညံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ၊ ပုညဿ၊
၏။ အာဂမောပဝတ္ထိ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ၏။
(ဂင်္ဂါမြောက်ဘက်၌ နေသော သူတို့သည် ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌
အလေ့အလာ ပြုကုန်၏။ ထိုကြောင့် ဥတ္တရံစေပိ ဂင်္ဂါယ” အစ
ရှိသော စကားကို ပူရာဏ ကဿပ ဆိုသတည်း)။ ဘန္တေ၊ ရား။
ဣတ္ထံဒဝံ၊ သို့။ ပူရဏော၊ သော။ ကဿပေါ၊ သည်။ သန္တိဋ္ဌိကံ၊
မျက်မှောက်၌ ရှုအပ်သော။ သာမညဖလံ၊ ရဟန်း၏ အကျိုးကို။
ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လသော်။ မေ၊ အား။
အကိရိယံ၊ ကောင်းမှု၊ မကောင်းမှုကို မပြုခြင်းကို။ ဗျာကာသိ၊
ကြား၏။ (ပူရဏ ကဿပကား အကိရိယံ အယူရှိ၏)။ ဘန္တေ၊
ဘုရား။ အဗ္ဗံ၊ သရက်ပင်ကို။ ပုဋ္ဌော၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။
လဗုဇံ၊ တောင်ပိန္နဲကို။ ဗျာကရေယျ၊ သေယျထာပိဝါ၊ ကြား
သကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ လဗုဇံ၊ ကို။ ပုဋ္ဌော၊ သော။ ပုရိသော၊
သည်။ အဗ္ဗံ၊ ကို။ ဗျာကရေယျ၊ သေယျထာပိဝါ၊ ကဲ့သို့လည်း
ကောင်း။ ဝေမေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ ဘန္တေ၊ ရား။ ပ။ ဗျာကာသိ၊
၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ တဿဓုယံ၊ ၏။ ဧတံဧသော ပရိဝိတက္ကော၊
သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံအဟောသိ၊ နည်းဟူမူကား။
ကထံဟိ၊ အဘယ့်ကြောင့်လျှင်။ မာဒိသော၊ ငါကဲ့သို့သော မင်း
သည်။ ဝိဇိတော၊ နိုင်ငံ၌။ ဝသန္တံ၊ နေသော။ သမဏံဝါ၊ ကိုလည်း
ကောင်း။ မြာဟ္မဏံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အပသာဒေတဗ္ဗံ၊
မညဉ်းဆဲ အပ်သည်ကို။ မညေယျနာမ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဧသော ပရိ

ဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ သောအဟံ၊ သည်။ ပူရုဏဿ၊ သော။ ကဿပဿ၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ စကားကို။ နေဝအဘိနန္ဒိံ၊ ဝမ်းလည်းမမြောက်။ နပုဋ္ဌိကောသိံ၊ မြစ်လည်း မမြစ်။ အနဘိနန္ဒိတွာ၊ ဝမ်းမမြေ့ဘဲ မူ၍။ အပုဋ္ဌိကောသိတွာ၊ မမြစ်မူ၍။ အနတ္ထမနေော၊ နှလုံးမသာသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ အနတ္ထမန ဝါစံ၊ မနှစ်လိုသောစကားကို။ အနိစ္ဆာရေတွာ၊ မမြက်မူ၍။ တမေဝ ဝါစံ၊ ထိုပူရုဏ ကဿပဆိုသော စကားကိုလျှင်။ အနုဂ္ဂဏှန္တော၊ မမှတ်မူ၍။ “မယုမူ၍၊ လည်းဟူ”။ အနိကုဇ္ဈန္တော၊ နှလုံး၌ မထားမူ၍။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဠာယ၊ ၍။ ပတ္တမိ၊ ဖဲ၏။

မက္ခလိဂေါသာလဝါဒ

၁၆၇။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ (ဧကမိဒါဟံကို ဧကံ ဣမ အဟံဟုပုဒ်ဖြတ်၊ ဣသေဒ္ဓါကား နိပါတ် မျှသာ အနက်မရှိ)။ ယေနယတ္ထ၊ ၌။ မက္ခလိ၊ မက္ခလိအမည်ရှိ သော။ ဂေါလာလော၊ ဂေါသာလသည်။ တနည်းကား၊ ဂေါ သာလော၊ နွားခြံ၌ဖွားသော။ မက္ခလိ၊ မက္ခလိသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန တတ္ထ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ ဂေါသာ လေန၊ နွားခြံ၌ဖွားသော။ မက္ခလိနာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ သမ္မောဒိ၊ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ ပြောဟော၏။ သမ္မောဒနိယံ၊ ဝမ်းမြောက် ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ် ထသော။ သာရဏီယံ၊ ရှည်မြင့် စွာသော ကာလပတ်လုံး အောက်မွေအပ်ထသော။ ကထံ၊ စကားကို။ ဝိတိ သာရေတွာ၊ ပြီးစေ၍။ ပ။

၁၆၈။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ သံကိလေ သာယ၊ ညစ်ညူးခြင်းငှာ။ “ပူပန်ဆင်းရဲခြင်းငှာ၊ လည်းဟူ”။ ဟေတု၊ အကြောင်းသည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ပစ္စယော၊ ပစ္စည်းသည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ (ဟေတု-ပစ္စယော၊ ဤနှစ်ပုဒ်ကား ဧဝေဝေတည်း)။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ အဟေတု၊ အကြောင်း မရှိကုန်ပဲ။ အပစ္စယာ၊ ပစ္စည်း မရှိကုန်ပဲ။ သံကိလိယန္တိ၊ ညစ်ညူးကုန်၏။ “ပူပန် ဆင်းရဲကုန်

၏,လည်းဟူ”။သတ္တာနံ၊တို့၏။ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ ဖြူစင်စွာဖြစ်ခြင်းငှာ။
 ဟေတု၊ သည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ပစ္စယော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ သတ္တာ၊
 တို့သည်။ အဟေတု၊ အကြောင်း မရှိကုန်ပဲ။ အပစ္စယာ၊ ကုန်ပဲ။
 ဝိသုဇ္ဈန္တိ၊ ဖြူစင်ကုန်၏။ အတ္တကာရေ၊ မိမိသည် ပြုအပ်သော
 ကောင်းမှုသည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ပရကာရေ၊ သူတပါး ပြုအပ်သော
 ကောင်းမှုသည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ပုရိသကာရေ၊ ယောက်ျားတို့၏ လုံ့လ
 သည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ (ဤအတ္တကာရေ-အစရှိသော သုံးပုဒ်ကား ဣဒမ္ပိ
 သီလသ္မိံ အစရှိသည်တို့ကဲ့သို့ ပဌမာ အနက်၌ သ္မိံဝိဘတ်တည်း။
 ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ “အတ္တကာရေတိ အတ္တကာရော” ဟု
 ဆိုသတည်း)။ ဗလံ၊ ယောက်ျားတို့၏ အစွမ်းသည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။
 ဝီရိယံ၊ ယောက်ျားတို့၏ ဝီရိယသည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ပုရိသထာမော၊
 ယောက်ျားတို့၏ အားထုတ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ပုရိသပရက္ကမော၊
 ယောက်ျားတို့၏ ပြင်းစွာအားထုတ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ (ဤပုရိ
 သကာရေအစရှိသောငါးပုဒ်တို့ကား ဝီရိယကိုဟောသော ဝေဇုစ
 ချည်းတည်း)။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာစ၊ ကုလားအုပ် နွား
 မြဲ အစရှိ ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည် လည်းကောင်း။ သဗ္ဗေ၊
 ကုန်သော။ ပါဏာစ၊ တခုသော ဣန္ဒြေ နှစ်ခုသော ဣန္ဒြေအစရှိ
 သည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော သတ္တဝါတို့သည် လည်းကောင်း။
 သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ဘူတာစ၊ အဥ သူငယ်အိမ်တို့၌ ပြစ်ကုန်သော
 သတ္တဝါတို့သည် လည်းကောင်း။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ဇီဝါစ၊ ဇီဝိ
 တိန္ဒြေရှိကုန်သော သူတို့သည်လည်းကောင်း။ အဝသာ၊ မိမိတို့၏
 အစွမ်းမရှိကုန်။ အဗလာ၊ မိမိတို့၏ ခွန်အားမရှိကုန်။ အဝီရိယာ၊
 မိမိတို့၏ ဝီရိယမရှိကုန်။ နိယတိသင်္ဂတိဘာဝ ပရိဏာတာ၊ အမြဲ
 ဤဘဝမှ ထိုဘဝသို့ ထိုဘဝမှ ဤဘဝသို့ ပြောင်းခြင်းသဘောဖြင့်
 အထူးထူးအပြားပြားရှိသည်၏အဖြစ်သို့ရောက်ကုန်သည်။ ဟုတ္တဝါ၊
 ရှိ။ ဆယု၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ အဘိဇာတိသုဇေ၊ ထူးသော
 ဇာတ်တို့၌သာလျှင်။ ဌတ္တဝါ၊ ရှိ။ (တည့်ပါ)။ သုခဒုက္ခံ၊ ချမ်းသာ
 ဆင်းရဲကို။ ပဋိသံဝေဒေန္တိ၊ ခံစားကုန်၏။ (ဆသွေဝါဘိဇာတိသု

ဣဒသရုပ်ကားမည်းသောဇာတ်,ညိုသောဇာတ်, နီသောဇာတ်, ဝါသောဇာတ်,ဖြူသောဇာတ်, အလွန်ဖြူသောဇာတ်, ဤခြောက်ပါးတည်း။ ဤအဘိဇာတ်ကား မက္ခလိဂေါသာလ ပညတ်သောဇာတ်သာတည်း။) ဣမာနိ စုဒ္ဓသယောနိ ပမုခသဟဿာနိ စ၊ ဤမြတ်သောအမျိုး တသန်းလေးသိန်းတို့သည်လည်းကောင်း။ (ခေါ်ကား ပဒါလင်္ကာရတည်း)။ ယောနိပမုခါနံ၊ မြတ်ကုန်သော အမျိုးတို့၏။ ဣမာနိ သဠိသတာနိစ၊ ဤခြောက်ထောင်တို့သည်လည်းကောင်း။ ယောနိပမုခါနံ၊ တို့၏။ ဣမာနိ ဆသတာနိစ၊ ဤခြောက်ရာတို့သည်လည်းကောင်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ကမ္မု၊ နေဝ၊ ကံ၏။ ပဉ္စသတာနိ၊ ငါးရာတို့သည်လည်းကောင်း။ ပဉ္စကမ္မာနိစ၊ ငါးပါးကုန်သော ကံတို့သည်လည်းကောင်း။ တိဗ္ဗိ၊ ကမ္မာနိစ၊ သုံးပါးကုန်သောကံတို့သည်လည်းကောင်း။ ဟောန္တိ၊ မြစ်ကုန်၏။ (ဆိုအပ်ပြီးသော “စုဒ္ဓသ ယောနိ ပမုခသဟဿာနိ သဠိသတာနိ” အစရှိသည်တို့၏သရုပ်ကား အဿယနည်းဟု မရှာအပ်ကုန်။ မက္ခလိဂေါသာလ၏ အလိုအားဖြင့် ဆိုလေ သည်သာတည်း)။ ကမ္မေ-ကမ္မာနိစ၊ ကံတို့သည် လည်းကောင်း။ အမုကမ္မေဇ္ဇ၊ အနိကမ္မာနိစ၊ ထက်ဝက်သော ကံတို့သည်လည်းကောင်း။ ဟောန္တိ၊ ၏။ ဒုဠိပဋိပဒါစ၊ ခြောက်ဆယ့်နှစ်ပါးကုန်သော အကျင့်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဒုဠန္တရကပ္ပါစ၊ ခြောက်ဆယ့်နှစ်ပါးကုန်သောအန္တရကပ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ (“ဒုါသဠိပဋိပဒါ ဒုါသဠိအန္တရကပ္ပါ” ဟု ဆိုအပ်လျက် သအက္ခရာချေ၍ အာကိုလည်း အရသာပြု၍ “ဒုဠိပဋိပဒါဒုဠန္တရကပ္ပါ” ဟု ဆိုသတည်း။ သရုပ်ကိုမရှာအပ်ပြီ။ မက္ခလိဂေါသာလ၏ မိစ္ဆာစကားသာ ဖြစ်သည်)။ ဆ၊ ကုန်သော။ အဘိဇာတိယောစ၊ မြတ်သောဇာတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ အဠ၊ ကုန်သော။ ပုရိသဘူမိယောစ၊ ယောက်ျားတို့၏တည်ရာတို့သည်လည်းကောင်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧကေနပညာသအာဇီဝသတေ ဧကေနပညာသ အာဇီဝသတာနိစ၊ တရားလေးဆယ့်ကိုးပါးကုန်သော အသက်မွေးခြင်းတို့သည်လည်း

ကောင်း။ပ။ ကေနပညာသနာဂါဝါသသတေ- ကေနပညာသနာ-
 ဂါဝါသသတံနိစ၊ တရဒ္ဒလေးဆယ့်ကိုးပါးကုန်သော နဂါးတို့၏
 နေရာတို့သည်လည်းကောင်း။ ဝိသေ ဣန္ဒြိယသတေ-ဝိသတိဣန္ဒြိယ
 သတံနိစ၊ တရဒ္ဒနှစ်ဆယ်သော ဣန္ဒြေတို့သည် လည်းကောင်း။
 တိံသေ နိရယသတေ- တိံသနိရယသတံနိစ၊ တရဒ္ဒသုံးဆယ်
 သော ငရဲတို့သည်လည်းကောင်း။ ဆတ္တိံသရဇော ဓာတုယောစ၊
 သုံးဆယ့်ခြောက်ပါးကုန်သော မြူအညစ်အကြေး၏ တည်ရာတို့
 သည်လည်းကောင်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ (သရုပ်ကိုမရှင်အပ်ပြီ။ မကွ
 လိဂေါသလ၏မိစ္ဆာစကားသာဖြစ်သည်)။ သညိဂတ္တာ၊ သညာ
 ရှိကုန်သော ပဋိသန္ဓေတို့သည်။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးတို့သည်။ အသညိ
 ဂတ္တာ၊ သညာမရှိကုန်သော ပဋိသန္ဓေတို့သည်။ သတ္တ၊ တို့တည်း။
 နိဂတ္တိဂတ္တာ၊ အဆစ်ပဋိသန္ဓေတို့သည်။ သတ္တ၊ တို့တည်း။ ဒေဝါ၊
 နတ်တို့သည်။ သတ္တ၊ တို့တည်း။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ သတ္တ၊ တို့တည်း။
 ပိသာစာ၊ ဘီလူးရက္ခိသ်တို့သည်။ သတ္တ၊ တို့တည်း။ သရာ၊ တို့သည်။
 သတ္တ၊ တို့တည်း။ သပုဋ္ဌာ၊ အဖုရှိကုန်သော သဘောတို့သည်။
 သတ္တ၊ တို့သည်။ (သတ္တသရုပ်လည်းမရှိပြီ။ အဋ္ဌကထာ၌လည်းသရုပ်
 မရှိကြောင်းကိုဆို၏)။ သတ္တသပုဋ္ဌသတံနိစ၊ အဖုငယ်ခုနစ်ရာတို့
 သည်လည်းကောင်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သတ္တ၊ ကုန်သော။ ပပါ
 တာ၊ ချောက်ကြီးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သတ္တပပါတသတာ
 နိ၊ ချောင်းငယ်ခုနစ်ရာတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သတ္တသုပိနာ၊
 အိပ်မက်ကြီး ခုနစ်ပါးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သတ္တသုပိန
 သတာနိ၊ အိပ်မက်ငယ်ခုနစ်ရာတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ မဟာ
 ကပ္ပိနော၊ မဟာကပ်၏။ ယာနိစုလ္လာသိတိ သတသဟဿာနိ၊
 အကြင်ရှစ်သန်းလေးသိန်းတို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တာနိ စုလ္လာသိ
 တိသတသဟဿာနိ၊ ထိုမဟာကပ်ရှစ်သန်းလေးသိန်းတို့ပတ်လုံး။
 မာလေစ၊ သူမိုက်သည်လည်းကောင်း။ ပဏ္ဍိတေစ၊ ပညာရှိသည်
 လည်းကောင်း။ (ပဋ္ဌမာအနက်၌ သ္မိံဝိဘတ်တည်း။ ဣမေထည့်
 ပါ)။ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်။ သန္ဓာဝိတွာ၊ ဤဘဝမှ ထိုဘဝသို့

ထိုဘဝမှ ဤဘဝသို့ ပြောင်းကုန်၍။ သံသရိတွာ၊ ကျင်လည်ကုန်၍။
 ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ အန္တံ၊ အဆုံးကို။ ကရိယန္တိ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့။
 တတ္ထ၊ ထိုမဟာကပ် ရှစ်သန်းလေးသိန်းအတွင်း၌။ သံသာရသုဗ္ဗိ၊
 သံသရာမှစင်ခြင်းသည်။ (ထည့်ပါ)။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဟံ၊ ငါသည်။
 ဣမိနာသီလေနဝါ၊ ဤသီလဖြင့်လည်းကောင်း။ ဣမိနာဝတေနဝါ၊
 ဤကျင့်ဝတ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဣမိနာတပေနဝါ၊ ဤခြီးခြံသော
 အကျင့်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဣမိနာမြဟ္မစရိယေနဝါ၊ ဤမြတ်သော
 အကျင့်ဖြင့်လည်းကောင်း။ အပရိပတ္တံ၊ မရင့်သေးသော။ ကမ္မံဝါ၊
 ကိုမူလည်း။ ပရိပါစေဿာမိ၊ ရင့်စေအံ့။ ပရိပတ္တံ၊ ရင့်ပြီးသော။
 ကမ္မံဝါ၊ သို့မူလည်း။ ဗုဿဗုဿ၊ ရောက်၍ရောက်၍။ ဗုန္တိ၊ ကင်း
 ခြင်းကို။ ကရိယာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဧဝံဣဒံဥဘယံ၊ ဤနှစ်ပါးစုံသည်။
 နတ္ထိ၊ ရှိ။ မယံ၊ သည်။ ပရိယန္တကတေ၊ မဟာကပ် ရှစ်သန်း
 လေးသိန်းဖြင့် ပိုင်းခြားခြင်းကို ပြုအပ်ကုန်သော။ သံသာရေ၊
 သံသရာပတ်လုံး။ ဒေါဏမိတေ-ဒေါဏမိတံဝိယ၊ စရွတ်တောင်း
 ဖြင့်ခြင်သကဲ့သို့။ သုခဒုက္ခေ-သုခဒုက္ခံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
 ဟာယနဝခုနေ-ဟာယနဝခုနံ၊ ယုတ်ခြင်း တိုးပွားခြင်းသည်။
 နတ္ထိ၊ ရှိ။ ဥက္ကံသဝကံသာ၊ အယုတ်အလွန်သည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ သေယျ
 ထာပိနာမ၊ ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား။ သုတ္တရဋ္ဌေ၊
 ချည်လုံးကို။ ခိတ္တေ၊ ပစ်အပ်သည်ရှိသော်။ သုတ္တရဋ္ဌံ၊ ချည်လုံးသည်။
 (ကတ္တားထည့်)။ သုတ္တပမာဏေ၊ ချည်ရှိတိုင်းသောပမာဏဖြင့်။
 (ကရိုဏ်းထည့်)။ နိဗ္ဗေဋ္ဌယမာနမေဝ၊ ပြေသည်ဖြစ်၍ သာလျှင်။
 ပလေတိယထာ၊ သွားသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်။
 မာလေစ၊ သူမိုက်သည်လည်းကောင်း။ ပဏ္ဍိတေစ၊ လည်းကောင်း။
 ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်။ သန္ဓာဝိတွာ၊ ဤဘဝမှ ထိုဘဝသို့ ထိုဘဝမှ
 ဤဘဝသို့ပြောင်း၍။ သံသရိတွာ၊ တံပြောင်းပြန်ပြန် ကျင်လည်၍။
 ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ အန္တံ၊ ကို။ ကရိယန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊
 သို့။ မက္ခလိဂေါသာလော၊ သည်။ မံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။

၁၆၉။ ပ။ သံသာရသုဒ္ဓိံ၊ သေလျှင် သံသာရာမှ စင်ခြင်းကို။
ဗျာကာသိ၊ ကြား၏။ (မက္ခလိဂေါသာလကား အဟေတုကအယူ
ရှိ၏)။ ပ။ အပသာဒေတဗ္ဗံ၊ ညှဉ်းဆဲအပ်သည်ကို။ (အကြွင်းအနက်
တူပြီ။ အဇိတဝါရဋ္ဌလည်း အနက်တူသည်များ၏။ ကွဲရာကိုသာ
ယောဇနာအံ့)။

အဇိတကေသကမ္မလဝါဒ

၁၇၁။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကေသကမ္မလော၊ လူဆံပင်ဖြင့် ယက်
သောကမ္မလာကိုဆောင်သော။ အဇိတော၊ သည်။ မံ၊ ကို။ ဧတံဝစနံ၊
ကို။ အဝေါစ၊ ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဒိန္နံဒိန္နဗလံ၊ အလှူအကျိုးသည်။
နတ္ထိ၊ ရှိ။ ယိဋ္ဌံ-ယိဋ္ဌဗလံ၊ ကြီးစွာသောယဇ်ပူဇော်ခြင်းအကျိုးသည်။
နတ္ထိ၊ ရှိ။ ဟုတံ၊ ယဇ်ပူဇော်ခြင်း၏အကျိုးသည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ သုကတ
ဒုက္ကဋ္ဌာနံ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ကမ္မာနံ၊ တို့၏။ ဗလံ
ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ (ဗလသဒ္ဓါဝိပါကသဒ္ဓါ အနက်
တူ၏။) အယံလောကော၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောကသည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ပရော
လောကော၊ တမလွန်လောကသည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ မာတာ၊ သည်။ နတ္ထိ၊
ရှိ။ ပိတာ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ဩပပီတိကာ၊ ဩပပီတိကဖြစ်သော။
သတ္တာ၊ တို့သည်။ နတ္ထိ၊ နသန္တိ၊ ကုန်။ လောကေ၊ ဌ။ သမဂ္ဂတာ၊
အလွန်မြတ်ထသော။ သမ္မာပဋိပန္နာ၊ ကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်
ကုန်ထသော။ ယေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဣမံလောကဉ္စ၊
ဤပစ္စုပ္ပန်လောကကို၎င်း။ ပရံလောကဉ္စ၊ တမလွန်လောကကို
လည်းကောင်း။ သယံ၊ မိမိတို့အလိုလို။ အဘိညာ-အဘိညာယ၊ မြတ်
သောဉာဏ်ဖြင့် သိ၍။ သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ပဝေဒေန္တိ၊
ကြားတတ်ကုန်၏။ တေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ နတ္ထိ၊ နသန္တိ၊
ကုန်။ စာတုမဟာဘူတိကော၊ လေးပါးသော မဟာဘူတ်ဖြင့်ပြီးထ
သော။ အယံပုရိသော၊ အတ္တဘောသည်။ ယဒါ၊ ဌ။ ကာလံကရော
တိ၊ သေ၏။ တဒါ၊ ဌ။ ပထဝီ၊ အဇ္ဈတ္တိကဖြစ်သောပထဝီဓာတ်သည်။
ဇထဝီကာယံ၊ မာဟိရဖြစ်သောပထဝီဓာတ်သို့။ အနုပေတိ၊ ရောက်

လေ၏။ အနုပဂစ္ဆတိ၊ အစဉ်လိုက်လေ၏။ (သေတိဟုလည်း ပါဠိ အချို့ရှိ၏။ အနုပေတိဟု ရှိသောပါဠိသည် အဋ္ဌကထာနှင့်ညီ၏)။ အာပေါ၊ အဇ္ဈတ္တိက သန္တာန်ဖြစ်သော အာပေါ ဓာတ်သည်။ အာပေါကာယံ၊ ဗာဟိရသန္တာန် ဖြစ်သော အာပေါ ဓာတ်သို့။ အနုပေတိ၊ ရောက်လေ၏။ အနုပဂစ္ဆတိ၊ အစဉ် လိုက်လေ၏။ (တေဇော ဝါယောတို့ ဌလည်း ဤနည်းအတူ)။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ မနိန္ဒြေလျှင် ခြောက်ခုမြောက် ရှိကုန်သော ဣန္ဒြေတို့သည်။ အာကာသံ၊ ကောင်းကင်သို့။ သင်္ကမန္တိ၊ ပုံလေကုန်၏။ အာသန္တိ ပဉ္စမာ၊ အိပ်ရာ ညောင်စောင်းလျှင် ငါးခုမြောက် ရှိကုန်သော။ ပုရိသာ၊ တို့သည်။ မတံ၊ သေပြီးသောသူကို။ အဒါယ၊ ဤ။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ (ညောင်စောင်း ခြေလေးချောင်းကို ကိုင်သော ယောကျ်ားလေးယောက်၊ ညောင်စောင်း၊ ဤငါးပါးကို “အာသန္တိ ပဉ္စမာ ပုရိသာ” ဟု ဆိုသတည်း)။ ယာဝါဠဟနာ၊ သင်းချိုင်း တိုင်အောင်။ ပဒါနိ၊ ဂုဏ်အစုဂုဏ်အစုရှိသောလူတို့သည်။ တနည်း ကား၊ ပဒါနိ၊ ကိုယ်တို့သည်။ “အကောဉ်တို့သည်၊ လည်းဟူ”။ ပညာယန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ အဋ္ဌိနိ၊ အရိုးတို့သည်။ ကာပေါတကာနိ၊ ခိုတောင်အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ အာဟုတိယော၊ ပေးအပ်သောအလှူသည်။ ဘဿန္တာ၊ ပြာအဆုံး ရှိကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဘဿန္တာဟုတိယောကို ဘဿန္တာ အာဟုတိယောဟု ပုဒ်ဖြတ်)။ ယဒိဒံ-ယံဇုဒံဒါနံ၊ အကြင် အလှူ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံဒါနံ၊ ကို။ ဒတ္ထုပညတ္တံ၊ သူမိုက်တို့သည် ပညတ် အပ်၏။ တေသံ၊ ထိုသူမိုက်တို့၏။ ဝိလာပေါ၊ စကားသည်။ တုစ္ဆံ၊ အချည်းနှီးတည်း။ မုသာ၊ ချွတ်လွဲ၏။ ယေကေစိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့သည်။ ဒါနဗလဿ၊ အလှူအကျိုး၏။ (သမ္မုန်ထည့်)။ အတ္ထိက ဝါဒံ၊ ရှိ၏ဟူသောစကားကို။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ မာလေ-မာလောစ၊ သည်လည်းကောင်း။ ပဏ္ဍိတေ-ပဏ္ဍိတောစ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်။ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်သည် မှ။ ဥစ္ဆိဇန္တိ၊ ပြတ်ကုန်၏။ ဝိနဿန္တိ၊ ပျောက်ကုန်၏။ မရဏာ၊ သေ

သည်မှ။ ပရံ၊ နေဘက်၌။ နယောန္တိ၊ ကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ အဇိတော၊ အဇိ
တသည်။ မံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ (အဇိတကား နတ္ထိက အယူရှိ၏)။

၁၇၂။ ။ ပ။ သာမညဇလံ၊ ကို။ ပုဇ္ဇော၊ မေးအပ်သည်။ သမာ
နော၊ ရှိသော်။ ဥစ္ဆေဒံ၊ ဘဝ၏ပြတ်ခြင်းကို။ ဗျာကာသိ၊ ၏။ လမုဇံ၊
တောင်ပိန္နဲကို။ ပ။ မေ၊ ၏။ ဝိဇိတော၊ နိုင်ငံ၌။ ဝသန္တိ၊ နေသော။
သမဏံဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ မြာဟ္မဏံဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။
အပသာဒေတဗ္ဗံ၊ ညည်းဆဲအပ်သည်ကို။ မညေယျနာမ၊ အောက်မေ့
ရာအံ့နည်း။ ပ။

REVISION NOTICE

ပကုဓကစ္စာယနဝါဒ

၁၇၃-၁၇၄။ ယေနယတ္ထ၊ ၌။ ကစ္စာယနေဘံ၊ သော။ ပကုဓော၊
သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ပ။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ အကဋ္ဌာ၊
ပစ္စည်းတို့သည် မပြုပြင်အပ်ကုန် ထသော။ အကဋ္ဌပိဓော၊ ကံသည်
မပြုပြင် မစီရင်အပ်ကုန် ထသော။ အနိဗ္ဗိတာ၊ တန်ခိုးဖြင့် မဖန်
ဆင်းအပ်ကုန် ထသော။ အနိဗ္ဗာတာ၊ သူတပါးတို့ကို မဖန်ဆင်း
စေအပ်ကုန်ထသော။ ဝဉ္ဇျာ၊ မြို့ကုန်ထသော။ ကုဋ္ဌော၊ တောင်
ထွတ်ကဲ့သို့ တည်ကုန်ထသော။ ဒေသိကဋ္ဌာယိဋ္ဌိတာ၊ မြို့စွာ စိုက်
အပ်သော ကျောက်တိုင်တို့နှင့် တူကုန်ထသော။ သတ္ထ၊ ခုနစ်ပါး
ကုန်သော။ ဣမေကာယာ၊ ဤကာယတို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။
တနည်းကား၊ ဣမေကာယာ၊ တို့သည်။ သတ္ထ၊ တို့တည်း။ တနည်း
ကား၊ သတ္ထ၊ ကုန်သော။ ဣမေကာယာ၊ တို့သည်။ အကဋ္ဌာ၊ မပြု
ပြင်အပ်ကုန်။ အကဋ္ဌပိဓော၊ ကံသည် မပြုပြင်မစီရင်အပ်ကုန်။ အနိဗ္ဗိ
တာ၊ တန်ခိုးဖြင့် မဖန်ဆင်းအပ်ကုန်။ အနိဗ္ဗာတာ၊ သူတပါးတို့ကို
မဖန်ဆင်းစေအပ်ကုန်။ “(အနိဗ္ဗာပေတဗ္ဗာ” ဟု ပါဠိအချို့ရှိ၏။
အဋ္ဌကထာ အလိုသော်ကား “အနိဗ္ဗာတာ” ဟု ရှိသင့်၏)။
ဝဉ္ဇျာ၊ မြို့၏။ ကုဋ္ဌော၊ တောင်ထွတ်ကဲ့သို့ တည်ကုန်၏။ ဒေသိက
ဋ္ဌာယိဋ္ဌိတာ၊ မြို့စွာစိုက်၍ထားအပ်သော ကျောက်တိုင်ကဲ့သို့ တည်
ကုန်၏။ တေသတ္ထကာယာ၊ တို့သည်။ နဇ္ဈန္တိ၊ မတုန်လှုပ်ကုန်။

နဝိပရိဏာမေန္တိ၊ ပြကတေသောသဘောကို မစွန့်ကုန်။ အညမညံ၊
ချင်း။ နဗျာဗာမေန္တိ၊ မညှဉ်းဆဲကုန်။ အညမညဿ၊ တပါးသည်
တပါး၏။ သုခါယဝါ၊ ချမ်းသာခြင်းကို ပြုခြင်းငှာလည်းကောင်း။
ဒုက္ခာယဝါ၊ ဆင်းရဲခြင်းကို ပြုခြင်းငှာ လည်းကောင်း။ သုခဒုက္ခာ
ယဝါ၊ ချမ်းသာ ဆင်းရဲကို ပြုခြင်းငှာ လည်းကောင်း။ နာလံန
သမတ္တာ၊ နိုင်ကုန်။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးဟူသည်တို့ကား။ ကတမေ၊
အဘယ်တို့နည်း ဟူမူကား။ ပတဝိ ကာယောစ၊ ပတဝိကာယ
လည်ကောင်း။ ပ။ သုခေ၊ လည်းကောင်း။ ဒုက္ခေ၊ လည်းကောင်း။
ဇီဝေ ဇီဝလည်းကောင်း။ ဣမေ ဤသည်တို့တည်း။ သတ္တ၊ ကုန်
သော။ ဣမေကာယာ၊ တို့သည်။ အကဋ္ဌာ၊ မပြုပြင် အပ်ကုန်။
အကဋ္ဌဝိဓာ၊ ကံသည် မပြုပြင် မစီရင် အပ်ကုန်။ အနိဗ္ဗိတာ၊
တန်ခိုးဖြင့် မဖန်ဆင်း အပ်ကုန်။ အနိဗ္ဗာတာ၊ သူတပါးတို့ကို
မဖန်ဆင်းစေအပ်ကုန်။ ဝဗျာ၊ မြို့ကုန်၏။ ကုဋ္ဌဋ္ဌာ၊ တောင်ထွတ်
ကဲ့သို့တည်ကုန်၏။ သေကဋ္ဌာယိဋ္ဌိတာ၊ မြို့စွာစိုက်၍ထားအပ်သော
ကျောက်တိုင်ကဲ့သို့ တည်ကုန်၏။ တေ သတ္တကာယာ၊ တို့သည်။
နဇ္ဈန္တိ၊ မတုန်လှုပ်ကုန်။ နဝိပရိဏာမေန္တိ၊ ပြကတေကို မစွန့်
ကုန်။ အညမညံ၊ တပါးသည် တပါးကို။ နဗျာဗာမေန္တိ၊ မညှဉ်းဆဲ
ကုန်။ အညမညဿ၊ တပါးသည် တပါး၏။ သုခါယဝါ၊ ငှာ
လည်းကောင်း။ ဒုက္ခာယဝါ၊ ငှာလည်းကောင်း။ သုခဒုက္ခာယဝါ၊
လည်းကောင်း။ နာလံ-နအလံသမတ္တာ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်။ တတ္ထိ၊ ထို
ခုနစ်ပါးကုန်သော ကာယတို့၌။ ဟန္တာဝါ၊ သတ်တတ်သော
သူသည် လည်းကောင်း။ ဃာတေတံဘဝါ၊ သတ်စေတတ်သော
သူသည်လည်းကောင်း။ သောတာဝါ၊ ကြားတတ်သော သူသည်
လည်းကောင်း။ သာဝေတာဝါ၊ ကြားစေတတ်သော သူသည်
လည်းကောင်း။ ဝိညာတာဝါ၊ သိတတ်သော သူသည်လည်း
ကောင်း။ ဝိညာပေတာဝါ၊ သိစေတတ်သော သူသည်လည်း
ကောင်း။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ယောပိ၊ အကြင်သူသည်လည်း။ တိက္ခေန၊ ထက်
လှစွာသော။ သတ္တေန၊ သန်လျက်ဖြင့်။ သီသံ၊ ကို။ ဆိန္ဒတိ၊ ဖြတ်၏။

(၁၃၆) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ကောစိ၊ တစုံတယော၎င်းသော သူသည်။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတယောက်
သောသူကို။ ဇိဝိတာ၊ မှ။ နဝေါရာပေတိ၊ မချ။ သတ္တန္တံ၊ ခုနစ်ပါး
ကုန်သော။ ကာယာနံတုဇေ၊ ကာယ တို့၏လျှင်။ အန္တရေန၊
အကြားဖြင့်။ သတ္တံ၊ လက်နတ်သည်။ ဝိဝရံ၊ ဟင်းလင်းသို့။ အနု
ပတတိ၊ ဝင်လေ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ကစ္စာယနော၊ ကစ္စည်းအမျိုးဖြစ်
သော။ ပကုဓော၊ သည်။ မံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၎င်း။

၁၇၅။ ဣတ္ထံဝေံ၊ သို့။ ပ။ အညေန၊ တပါးသော အကြောင်းဖြင့်။
အညံ၊ တပါးသော အကြောင်းကို။ တနည်းကား၊ အညေနည်း၊
အဖျင်းဖျင်းသောစကားကို။ ဗျာကာသိ၊ ၎င်း။ ပ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကထံ
ဟိ၊ အဘယ်ကြောင့်။ မာဒိသော၊ ငါကဲ့သို့သော မင်းသည်။ မေ၊
၏။ ဝိဇိတေ၊ ဌ။ ဝသန္တံ၊ သော။ သမဏံဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။
ဗြာဟ္မဏံဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အပသံာဒေတဗ္ဗံ၊ ညှဉ်းဆဲအပ်
သည်ကို။ မညေယျနာမ၊ အောက်မေ့ရာအံ့နည်း။ ဣတိ ဒေသော
ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၎င်း။

နိဂဏ္ဌနာဠုပုတ္တဝါဒ

၁၇၆-၁၇၇။ ။ ပ။ ယေနယတ္ထ၊ ဌ။ နာဠုပုတ္တော၊ နာဠု၏သား
ဖြစ်သော။ နိဂဏ္ဌော၊ နိဂဏ္ဌသည်။ ပ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဣမ၊ ဤ
လောကဌ။ နိဂဏ္ဌော၊ နိဂဏ္ဌသည်။ စာတုယာမသံဝရသံဝုတော၊
လေးပါးသော အစုရှိသော စောင့်စည်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်။
ဟောတိ၊ ၎င်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ကထဗ္ဗ၊ အသို့လျှင်။ နိဂဏ္ဌော၊ သည်။
စာတုယာမ သံဝရ သံဝုတော၊ လေးပါးသော အစုရှိသော စောင့်
စည်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ကား။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။
ဣမ၊ ဤလောကဌ။ သဗ္ဗဝါရိဝါရိတောစ၊ အလုံးစုံသော ရေချမ်းကို
မြစ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ သဗ္ဗဝါရိယုတ္တောစ၊ အလုံးစုံသော
မကောင်းမှုကိုမြစ်ခြင်းနှင့်ယှဉ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ သဗ္ဗဝါရိ
မုဓောစ၊ အလုံးစုံသော မကောင်းမှုမြစ်သဖြင့် ဖျက်ဆီးအပ်သော
မကောင်းမှုသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ သဗ္ဗဝါရိဗုဋ္ဌောစ၊ အလုံးစုံ

သော မကောင်းမှုကို မြစ်ခြင်းဖြင့် နှံသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဧ။
မဟာရာဇ၊ ကြီး။ နိဂဏ္ဍော၊ နိဂဏ္ဍသည်။ ဧဝံ၊ သို့။ စာတုယာမ
သံဝရသံဝုတော၊ လေးပါးသော အစုရှိသော စောင့်စည်းခြင်းနှင့်
ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ယတောယသ္မာ ကာရ
ဏာ၊ ဧဝံ။ နိဂဏ္ဍော၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ စာတုယာမသံဝရသံဝုတော၊
သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ တတော တသ္မာ ကာရဏာ၊ ကြောင့်။ မဟာ
ရာဇ၊ ကြီး။ နာဋပုတ္တော၊ သော။ အယံ နိဂဏ္ဍော၊ ကို။ ဝတတ္ထော
တိစ၊ အထွတ်သို့ ရောက်သော စိတ်ရှိ၏ ဟူ၍လည်း။ ဝုစ္စတိ၊ ဧ။
ယတတ္ထောတိစ၊ စောင့်စည်းသောစိတ်ရှိ၏ဟူ၍လည်း။ ဝုစ္စတိ၊ ဧ။
ဌိတတ္ထောတိစ၊ တည်ကြည်သောစိတ်ရှိ၏ဟူ၍လည်း။ ဝုစ္စတိ ဧ။

၁၇၈။ ။ ပ။ စာတုယာမ သံဝရံ။ လေးပါးသောအစုရှိသော
စောင့်စည်းခြင်းကို၊ ဗျာကာသိ၊ ဧ။ ပ။

သဉ္စယဗေလဋ္ဌပုတ္တဝါဒ

၁၇၉-၁၈၀။ ဘန္တေ၊ ရား။ ယေနယတ္ထ၊ ဌ။ ဗေလဋ္ဌပုတ္တော၊
ဗေလဋ္ဌ၏သားဖြစ်သော။ သဉ္စယော၊ သဉ္စယသည်။ အတ္ထိ၊ ဧ။ မံ၊
ကို။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ဧ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ပရော
လောကော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။ မံ၊ ကို။ စေပုစ္ဆသိ၊
အံ။ ပရောလောကော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ဧ။ မေ၊ ဧ။ ဣတိစိတ္တံ၊ သည်။
စေ အဿ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ။ ပရောလောကော၊ သည်။
အတ္ထိ၊ ဧ။ ဣတိ၊ သို့။ ဧတံကာရဏံ၊ ကို။ နံဗျာကာရေယံ၊ မကြားအံ။
ဧဝန္တိပိ၊ ဤသို့တမလွန်လောကရှိ၏ ဟူ၍လည်း။ မေ၊ ဧ။ မတိ၊
အယူသည်။ နောဟောတိ၊ ဖြစ်။ တထာတိပိ၊ တမလွန်လောက
မရှိဟူ၍လည်း။ မေ၊ ဧ။ မတိ၊ သည်။ နောဟောတိ၊ ဖြစ်။ အည
ထာတိပိ၊ ရှိမရှိနှစ်ပါးစုံမှတစ်ပါးသော အပြားအားဖြင့် ဖြစ်၏ဟူ၍
လည်း။ မေ၊ ဧ။ မတိ၊ သည်။ နောဟောတိ၊ ဖြစ်။ နောတိပိ၊ ရှိမရှိ
နှစ်ပါးမှ တစ်ပါးသောအပြားဖြင့် မဖြစ်ဟူ၍လည်း။ မေ၊ ဧ။ မတိ၊
သည်။ နောဟောတိပိ၊ ဖြစ်။ နောနောတိပိ၊ ရှိမရှိ နှစ်ပါးစုံမှ

တပါးသောအပြားအားဖြင့် မဖြစ်သည် မဟုတ်ဟူ၍။ မေ၊ နိ။ မတိ၊
သည်။ နောဟောတိ၊ ဖြစ်။ ပရောလောကော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ လော၊
ပရောလောကော၊ သည်။ အတ္ထိစ၊ ရှိလည်းရှိသလော။ နတ္ထိစ၊
မရှိလည်းမရှိသလော။ ပရောလောကော၊ သည်။ နေဝတ္ထိ၊ မရှိ
သလော။ နနတ္ထိ၊ မရှိသည်လည်း မဟုတ်လော။ ဩပပါတိကာ၊
ဥပပတ်ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ၊ ကုန်သ
လော။ ဩပပါတိကာ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ နတ္ထိနသန္တိ၊
ကုန်သလော။ ဩပပါတိကာ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ အတ္ထိစ၊
လည်းရှိကုန်သလော။ နတ္ထိစ၊ လော။ ဩပပါတိကာ၊ ကုန်သော။
သတ္တာ၊ တို့သည်။ နေဝတ္ထိ၊ မရှိကုန်သလော။ နနတ္ထိ၊ မရှိသည်
မဟုတ်ကုန်သလော။ သုကတဒုက္ကဋ္ဌာနံ၊ ကုသိုလ် အကုသိုလ်ဖြစ်
ကုန်သော။ ကမ္မာနံ၊ တို့၏။ ဖလံ၊ အကျိုးသည်။ အတ္ထိ၊ လော။
(ဖလံ၊ ဝိပါကော၊ ဤနှစ်ပုဒ်ကား ပရိယာယ်သဒ္ဓါတည်း)။ သုကတ
ဒုက္ကဋ္ဌာနံ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ဖြစ်သော။ ကမ္မာနံ၊ တို့၏။ ပ။ တထာ
ဂတော၊ သတ္တဝါသည်။ မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ၊ ဌ။ ဟောတိ၊
လော။ ပ။ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်သလော။ နနဟောတိ၊ မဖြစ်သည်
မဟုတ်သလော။ ဣတိ၊ သို့။ တံ၊ သည်။ မံ၊ ကို။ ဣတိ ဧတံ ကာရဏံ၊
ကို။ စေပုစ္ဆသိ၊ အံ။ တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ဌ။
နေဝဟောတိ၊ ဖြစ်။ နနဟောတိ၊ မဖြစ်သည်လည်း မဟုတ်။ ဣတိ၊
သို့။ မေ၊ နိ။ ဣတိဧတံစိတ္တံ၊ သည်။ စေအဿ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။
တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ဌ။ နေဝဟောတိ၊ ဖြစ်။
နနဟောတိ၊ မဖြစ်သည်လည်း မဟုတ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဧတံကာရဏံ၊ ကို။
နဗျာကရေယံ၊ အံ။ ဧဝံတိပိ၊ ဤသို့သေသည်မှ နောက်၌ သတ္တဝါ
လည်းမဖြစ်။ မဖြစ်သည်လည်း မဟုတ်ဟူ၍လည်း။ မေ၊ နိ။ မတိ၊
သည်။ နောဟောတိ၊ ဖြစ်။ တထာတိပိ၊ သေသည်မှ နောက်၌ သတ္တ
ဝါလည်းမဖြစ်။ မဖြစ်သည်လည်း မဟုတ်ဟူ၍လည်း။ မေ၊ နိ။
မတိ၊ သည်။ နောဟောတိ၊ ဖြစ်။ အညထာတိပိ၊ နှစ်ပါးစုံမှ တပါး
သောအပြားဖြင့် ဖြစ်၏ဟူ၍လည်း။ မေ၊ နိ။ မတိ၊ သည်။ နေ

ဟောတိ၊ ဖြစ်။ နောတိပိ၊ နှစ်ပါးစုံသော အပြားအားဖြင့် မဖြစ်ဟူ
၍လည်း။ မေ၊ နိ။ မတိ၊ သည်။ နောဟောတိ၊ ဖြစ်။ နောနောတိပိ၊
နှစ်ပါးစုံမှတစ်ပါးသော အပြားဖြင့် မဖြစ်သည် မဟုတ်ဟူ၍လည်း။
မေ၊ နိ။ မတိ၊ သည်။ နောဟောတိ၊ ဖြစ်။ ဣတိ၊ သို့။ သဉ္စယော၊
သည်။ မံ၊ ကို။ အဝေါ၊ နိ။

၁၀၁။ ဣတ္ထံဝေ၊ သို့။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝိက္ခေပံ၊ အပိုင်းအခြား
မရှိသောစကားကို။ ဗျာကာသိ၊ နိ။ သေယျထာဝိနာမ၊ ဥပမာ
အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဗ္ဗံ၊ သရက်ပင်ကို။
ပုဠော၊ မေးအပ်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ လမုဇံ၊ တောင်ပိန္နဲကို။
ဗျာကရေယျထာဝါ၊ ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ပ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဣမေ
သံ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့ထက်။ သဗ္ဗဗာလော၊ အလုံးစုံသော
အခြင်းအရာအားဖြင့်မိုက်သော။ သဗ္ဗမုဠော၊ အလုံးစုံသော အ
ခြင်းအရာအားဖြင့်တွေဝေသော။ အယံ သဉ္စယော၊ ဤသဉ္စယသည်။
ကထံဟိ၊ ကြောင့်။ သန္တိကံ၊ မျက်မှောက်တည်ထဲသော။ သာမည
ဖလံ၊ ရဟန်း၏ အကျိုးကို။ ပုဠော၊ မေးအပ်သည်။ သမာနော၊
ရှိလျက်။ ဝိက္ခေပံ၊ အပိုင်းအခြားမရှိသော စကားကို။ ဗျာကရိဿ
တိ၊ ကြားဘိသနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ တဿမယံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်၏။ ဧတံ
ဧသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ နိ။ ပ။

ပဌမသန္တိကသာမညဖလ

၁၀၃။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သက္ကာ၊ နိ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေန
ဟိ၊ ထိုသို့တပြားကား။ တညေဝ၊ သင့်ကိုသာလျှင်။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ
၌။ ပဋိပုစ္ဆာမိ၊ တဖန်မေးအံ့။ ယထာယေန အာကာရေ၊ ဖြင့်။
တေ၊ နိ။ စိတ္တံ၊ သည်။ ခမေယျ၊ နှစ်သက်ရာ၏။ တထာတေန အာ
ကာရေန၊ ဖြင့်။ တံကာရဏံ၊ ကို။ ဗျာကရေယျာသိ၊ ကြားလေစွ။
မဟာရာဇ၊ ကြီး။ မယာ၊ သည်။ ပုစ္ဆမာနံ၊ ဆိုလတ္တံ့သော။ (နှစ်ပုဒ်
ထည့်ပါ)။ တံဝစနံ၊ ကို။ တံ၊ သည်။ ကိံ မညသိ၊ အသို့အောက်
မေ့သနည်း။ ဣမဤလောက၌။ တေ၊ သင်၏။ ဒါသော၊ ကျွန်ဖြစ်

သော။ ကမ္မကာရော၊ အမှုကိုပြုတတ်ထသော။ ပုဗ္ဗုဋ္ဌာယိ၊ ရှေးဦးစွာ
နေရာမှ ထတတ်ထသော။ “ရှေးဦးစွာအိပ်ရာမှ ထတတ်ထသော
လည်းဟူ”။ ပစ္စာနိပါတိ၊ နောက်မှအိပ်တတ်ထသော။ ကိံကာရ
ပဋိဿာဝီ၊ အဘယ်အမှုကို ပြုရအံ့နည်းဟု ဝန်ခံလေ့ ရှိထသော။
မနာပစာရီ၊ အရှင်၏နှလုံးကိုပွားစေတတ်ထသောအကျင့်ရှိသော။
ပိယဝါဒီ၊ သော။ မုခမုလ္လောကိကော၊ အရှင်၏မျက်နှာကို ကြည့်
လေ့ရှိထသော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ အဿဘဝေယျ၊ ၎င်း။
တနည်းကား၊ တေ၊ ၎င်း။ ဒါသော၊ ကျွန်ဖြစ်သော။ ကမ္မကာရော၊
သည်။ အဿဘဝေယျ၊ ၎င်း။ ပုဗ္ဗုဋ္ဌာယိ၊ ရှေးဦးစွာနေရာမှထတတ်
သည်။ “ရှေးဦးစွာအိပ်ရာမှထတတ်သည်လည်းဟူ”။ အဿဘဝေ
ယျ၊ ၎င်း။ ပစ္စာနိပါတိ၊ နောက်မှအိပ်တတ်သည်။ အဿဘဝေယျ၊
၎င်း။ ကိံကာရပဋိဿာဝီ၊ အဘယ်အမှုကို ပြုရအံ့နည်းဟု အမှုကိုပြု
ခြင်း၌ ဝန်ခံလေ့ရှိသည်။ အဿဘဝေယျ၊ ၎င်း။ မနာပစာရီ၊ အရှင်၏
နှလုံးကို ပွားစေတတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိသည်။ အဿ
ဘဝေယျ၊ ၎င်း။ ပိယဝါဒီ၊ ချစ်ဖွယ်သောစကားကို ဆိုတတ်သည်။
အဿဘဝေယျ၊ ၎င်း။ မုခမုလ္လောကိကော၊ အရှင်၏ မျက်နှာကို
ကြည့်လေ့ရှိသည်။ အဿဘဝေယျ၊ ၎င်း။ တဿဒါသံသာ၊ ၎င်း။ ဧဝံ
ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဿဘဝေယျ၊ ၎င်း။ ဘော၊ တို့။ ပုညာနံ၊
တို့၏။ ဂတိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ အတ္တရိယံဝတ၊ အံ့ဖွယ်ရှိစွတကား။
ပုညာနံ၊ တို့၏။ ဝိပါကော၊ သည်။ အတ္တရိယံဝတ၊ တကား။ ဘော၊
အရှင်တို့။ ပုညာနံ၊ တို့၏။ ဂတိ၊ သည်။ အတ္တတံဝတ၊ ရှေး၌မဖြစ်
ဖူးသော သဘောသည် ဖြစ်သကဲ့သို့ဖြစ်စွတကား။ “ပုညာနံ၊
တို့၏။ ဝိပါကော၊ သည်။ အတ္တတံဝတ၊ တကား၊ လည်းဟူ”။
ဟိကသ္မာနည်းဟူမူကား။ မာဂဓော၊ သော။ ဝေဒေဟိပုတ္တော၊
သော။ အဇာသတ္တ၊ သော။ အယံရာဇာပိ၊ သည်လည်း။ မနုဿော၊
လူတည်း။ အဟမ္ပိ၊ လည်း။ မနုဿော၊ တည်း။ မာဂဓော၊ သော။
ဝေဒေဟိပုတ္တော၊ သော။ အဇာတသတ္တ၊ သော။ အယံရာဇာ၊
သည်။ (ဟိကားနိပါတ်)။ ဗဒ္ဓဟိ၊ သော။ ကာမဂုဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။

သမပ္ပိတော၊ ခြံရံသည်ဖြစ်၍။ သမဓိဘူတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။
 ဒေဝေါမညေ၊ နတ်သားကဲ့သို့။ ပရိစာရေတိ၊ ခံစားရ၏။ အဟံပနံ၊
 သည်ကား။ အဿရညော၊ ။ ကမ္မကာရော၊ သော။ ပ။ မုခမုလ္လော
 ကိကော၊ သော။ ဒါသော၊ ကျွန်သည်။ အမှိ၊ ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 ပုညာနံ၊ တို့၏။ ဂတိ၊ သည်။ အစ္ဆရိယံဝတ၊ စွတကား။ ပုညာနံ၊
 တို့၏။ ဝိပင်္ဂါတော၊ သည်။ အစ္ဆရိယံဝတ၊ စွတကား။ (ဤသို့
 သမ္ပန်လေ)။ အဟံ၊ သည်။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍။ (ထည့်ပါ)။
 ပုညာနံ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကရေယျံ၊ ပြုရမှုကား။ သောဂတံ၊ ထို
 မင်းကဲ့သို့ သဘောရှိသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အဟံ၊ သည်။ ယံနုန
 ယဒိ ပန ပဗ္ဗဇေယျံ၊ အကယ်၍ ရဟန်းပြုရမှုကား။ သာဓု၊ ကောင်း
 ။ (သာဓုကား ထည့်သည်)။ အဟံ၊ သည်။ ကေသမသယံ၊
 ဆံ့မှတ်ဆိုတ်တို့ကို။ ဩဟာရေတွာ၊ ချ၍။ ကာသာယာနိ၊ ဇန်ရည်
 စွန်းကုန်သော။ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်တို့ကို။ အစ္ဆာဒေတွာ၊ ဝတ်၍။
 အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ယာထောင်သောလူတို့၏ဘောင်မှ။ အနာဂါရိယံ၊
 အိမ်ယာမထောင်သော ရဟန်းတို့၏ဘောင်၌။ ပဗ္ဗဇေယျံ၊ ရဟန်း
 ပြုအံ့။ ဣတိသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဿဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ
 ။ သောဒါသော၊ သည်။ အပုရေန၊ သော။ သမယေန၊ ။ ပ။
 ပဗ္ဗဇေယျ၊ ရဟန်းပြုရာ၏။ သောဒါသော၊ သည် ဧဝံ၊ ဤသို့။
 ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်၍။ ကာယေန၊ ကာယ
 ဒွါရဖြင့်။ သံဝုတော၊ စောင့်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရေယျ၊ ကျင့်ရာ၏။
 ဝါစာယ၊ ဝစီဒွါရဖြင့်။ ပ။ မနသံ၊ မနောဒွါရဖြင့်။ သံဝုတော၊
 စောင့်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရေယျ၊ ကျင့်ရာ၏။ ဃာသစ္စာဒန ပရမတာ
 ယ၊ မြတ်သော အစားအဝတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ “အစားအဝတ်
 ဖြင့် မြတ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ လည်းဟူ”။ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲလွယ်
 သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရေယျ၊ ။ ပဝိဝေကော၊ သုံးပါး အပြားရှိသော
 ဝိဝေက၌။ အဘိရတော၊ အလွန်မွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရေယျ၊
 ။ တေ၊ သင်မင်းကြီး၏။ ပုရိသာ၊ အချင်းတို့သည်။ တံဒါသံ၊ ကို။
 ဧဝံ၊ သို့။ စေအာရောစေယျံ၊ အကယ်၍ ကြားကုန်ရာ၏။ ကိံ အာ

ရောစေယျ၊ အဘယ်သို့ကြားကုန်ရာသနည်း။ ဒေဝ၊ ကြီး။ ယဋ္ဌေ
 စောဒေမ၊ ငါတို့တိုက်တွန်းကုန်၏။ တေ၊ သင်မင်းကြီး၏။ ဒါသော၊
 ကျွန်ဖြစ်သော။ သောပုရိသော၊ သည်။ ကမ္မကာရော၊ အမှုကြီးငယ်
 ကို ရွက်ဆောင်တတ်၏။ ပုဗ္ဗုဋ္ဌာယိ၊ နေရာမှ ရှေးဦးစွာထတတ်၏။
 “အိပ်ရာမှ ရှေးဦးစွာထတတ်၏၊ လည်းဟူ”။ ပစ္ဆာနိပါတီ၊ နောက်
 မှအိပ်ဘတ်၏။ ကိံ ကာရပဋိဿာပိ၊ ဘယ်အမှုကို ပြုရအံ့နည်းဟု
 အမှုကြီးငယ်ကိုပြုခြင်း၌ ဝန်ခံတတ်၏။ မနာပစာရီ၊ အရှင်၏ နှလုံး
 ကိုပွားစေတတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်တတ်၏။ ပိယဝါဒီ၊ ချစ်ဖွယ်
 သော စကားကိုဆိုတတ်၏။ မုခမုလ္လောကိကော၊ အရှင်မျက်နှာကို
 ကြည့်တတ်၏။ သောဒါသော၊ သည်။ ဒေဝ၊ ကြီး။ ပ။ ပိဝေကေ၊
 သုံးပါးအပြားရှိသော ပိဝေက၌။ အဘိရတော၊ အလွန်မွေ့လျော်
 သည်ဖြစ်၍။ ပိဟရတိ၊ ၏။ တံဒါသံ၊ ကို။ တံ၊ သည်။ ဇာနေယျာ
 သိ၊ လော့။ ဣတိ၊ သို့။ အာရောစေယျ၊ ကြားကုန်၏။ ဘော၊
 အချင်းတို့။ သောပုရိသော၊ သည်။ ဧတု၊ လာစေလော့။ ပုနဒေဝ၊
 တဖန်လျှင်။ သောပုရိသော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ ကမ္မကာရော၊ သော။
 ပ။ မုခမုလ္လောကိကော၊ သော။ ဒါသော၊ သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ
 လော့။ ဧဝံ၊ သို့။ တံ၊ သည်။ ဝဒေယျာသိအပိနု၊ ဆိုရာအံ့လော့။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

၁၀၄။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ တေံ၊ ဤသို့ ဆိုခြင်းသည်။ နောဟိ
 ယုတ္တံ၊ မသင့်။ အထခေါ၊ စင်စစ်ကား။ မယမေဝ၊ ငါတို့သည်
 သာလျှင်၊ နံ၊ ထိုကျွန်ဖြစ်သော ယောက်ျားကို။ အဘိဝါဒေယျာမပိ၊
 အရိအသေရှိခိုးမှုလည်း ရှိခိုးရာ၏။ ပစ္စုဋ္ဌေယျာမပိ၊ ခရီးဦးကြိုဆို
 မှုလည်း ကြိုဆိုရာ၏။ အာသနေနပိ၊ နေရာဖြင့်မှုလည်း။ နိမန္တေယျာ
 မပိ၊ ဖိတ်မှုလည်း ဖိတ်ရာ၏။ နံ၊ ထိုကျွန်ဖြစ်သော ယောက်ျားကို။
 စိဝရပိဏ္ဍပါတသေနာသနဂိလာနပစ္စယဘောသဇ္ဇ ပရိက္ခာရေဟိ၊
 သင်္ကန်း၊ ဆွမ်း၊ ကျောင်း အနာ၏ ဆန့်ကျင်ဖက်ဖြစ်သော ဆေးဟု
 ဆိုအပ်သော အသက်၏ အခြံအရံ တို့ဖြင့်။ အဘိနိမန္တေယျာမပိ၊
 ရှေ့ရွ ဆောင်ခဲ့၍မှုလည်း ဖိတ်ရာ၏။ အဿ၊ ထိုကျွန်ဖြစ်သော

ယောက်ျားအား။ ဓမ္မိကံ၊ တရားနှင့် လျော်သော။ ရက္ခာဝရဏ
ဂုတ္တိဗ္ဗိ၊ တေးရန်ကိုမြစ်ခြင်း၊ ဆီးတားခြင်းဟုဆိုအပ်သော အစောင့်
အရှောက်ကိုမူလည်း။ သံဝိဒေဟယျာမ၊ စီရင်ကုန်ရာ၏။ ဣတိ၊ သို့။
ရာဇာ၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။

၁၀၅။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စမာနံ၊ ဆိုလတ္တံ့
သော။ (နှစ်ပုဒ်ထည့်ပါ)။ တံဝစနံ၊ ကို။ တံ၊ သည်။ ကိံ မညသိ၊
အသို့ အောက်မေ့သနည်း။ သော ဒါသော၊ ထို ကျွန်ဖြစ်သော
ယောက်ျားကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုခဲ့တိုင်း။ တုမေဟိ၊ တို့သည်။ ယဒိ
ဂရုကာတဗ္ဗော၊ အကယ်၍ အရိုအသေ ပြုအပ်သည်ဖြစ်အံ့။ (ပါဌ
သေသထည့်ပါ)။ ဧဝံ၊ ဤသို့ အရိုအသေ ပြုအပ်သည်။ သန္တေ၊
ရှိသော်။ သန္တိဋ္ဌိကံ၊ သော။ သာမညဗလံ၊ သည်။ ဟောတိဝါ၊
ဖြစ်သလော။ နောဟောတိဝါ၊ မဖြစ်သလော။ ဣတိ၊ သို့။ အဂေါစ၊
ဇိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဒ္ဓါ၊ စင်စစ်။ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့
ပြုအပ်သည်ရှိသော်။ သန္တိဋ္ဌိကံ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်သော။ သာမည
ဗလံ၊ ရဟန်း၏ အကျိုးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ရာဇာ၊
သည်။ အဂေါစ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တော၊ သင်မင်းကြီးအား။
မယာ၊ သည်။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ ပစ္စုပ္ပန် အတ္တဘောဉ်။
သန္တိဋ္ဌိကံ၊ ပစ္စုပ္ပန်မြင်အပ်သော။ ဣဒံ သာမညဗလံ၊ ဤရဟန်း၏
အကျိုးကို။ ပညတ္တံ၊ ပညတ်အပ်ပြီ၊ ထင်စွာပြုအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။
အဂေါစ၊ ၏။

ဒုတိယ သန္တိဋ္ဌိကသာမညဗလ

၁၀၆။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူလျှင်။ အညဗ္ဗိ၊ တပါး
လည်း ဖြစ်သော။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ ပစ္စုပ္ပန်။ သန္တိဋ္ဌိကံ၊ သော။ သာမညဗလံ၊
ကို။ ပညပေတံ၊ ဌာ။ သက္ကာပန၊ တတ်ကောင်းအံ့လော။ ဣတိ၊ သို့။
ရာဇာ၊ သည်။ အဂေါစ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သက္ကာ၊ တတ်
ကောင်း၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေနဟိ၊ ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။
တညေဝ၊ သင့်ကိုပင်လျှင်။ အဟံ၊ သည်။ ပဋိပုစ္ဆိယာမိ၊ တဖန်

မေးအံ့။ ယထာ ယေန အာကာရေန၊ ဖြင့်။ တော၊ သင်၏။ ဖိတ္တံ၊
သည့်။ ခမယျ၊ နှစ်သက်ရာ၏။ တထာတေနအာကာရေန၊ ဖြင့်။
တံ၊ သည့်။ နံကာရဏံ၊ ကို။ ဗျာကရေယျာသိ၊ ကြားလော့။ မဟာ
ရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ မယာ၊ သည့်။ ဝုစ္စမာနံ၊ သော။ တံ
ဝစနံ၊ ကို။ တံ၊ သည့်။ ကိမညသိ၊ နည်း။ ဣမ၊ ဤလောက၌။
တော၊ သင်မင်းကြီး၏။ ကဿကော၊ လယ်လုပ်ဖြစ်ထသော။ ဂဟ
ပတိကော၊ အိမ်၏အရှင် ဖြစ်ထသော။ “အိမ်၏ အကြီးလည်း
ဖြစ်ထသော၊ လည်းဟူ”။ ကာရကာရကော၊ အခွန် အတုပ်ကို
ပြုတတ်ထသော။ ရာသိဝခုကော၊ ဥစ္စာအစုကို ပွားစေတတ်
ထသော။ ပုရိသော၊ သည့်။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။ တဿပုရိသဿ၊
၏။ ဧဝံပရိဝိတက္ကော၊ သည့်။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။ ကိဘဝေယျ၊
နည်း။ ဘော၊ အရှင်တို့။ ပုညာနံ၊ တို့၏။ ဂတိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။
အတ္ထရိယံဝတ၊ အံ့ဖွယ်ရှိစွတကား။ ပုညာနံ၊ တို့၏။ ဝိပါကော၊
သည်။ အတ္ထရိယံဝတ၊ တကား။ ဘော၊ တို့။ ပုညာနံ၊ တို့၏။ ဂတိ၊
သည်။ အတ္တုတံဝတ၊ ရှေး၌ မဖြစ်ဘူးသော သဘောသည်
ဖြစ်သကဲ့သို့ ဖြစ်စွဘကား။ ပုညာနံ၊ တို့၏။ ဝိပါကော၊ သည်။
အတ္တုတံဝတ၊ ကဲ့သို့ဖြစ်စွဘကား။ ဟိကသ္မာ၊ နည်းဟူမူကား။ မာ
ဂဓော၊ သော။ အယံရာဇော၊ သည်။ မနုဿော၊ တည်း။ အဟံပိ၊
သည်လည်း။ မနုဿော၊ တည်း။ မာဂဓော၊ သော။ ဝေဒေဟိ
ပုတ္တော၊ သော။ အဇာတသတ္တု၊ သော။ အယံရာဇော၊ သည်။
ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ ကာမဂုဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သမပိတော၊ ခြံရံ
သည်ဖြစ်၍။ သမဂီဘူတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဒေဝေါမညော၊
နတ်ကဲ့သို့။ ပရိစာရေတိ၊ ခံစား၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပုညာနံ၊
တို့၏။ ဂတိ၊ သည်။ အတ္ထရိယံဝတ၊ စွတကား။ ပုညာနံ၊ တို့၏။
ဝိပါကော၊ သည်။ အတ္ထရိယံဝတ၊ စွတကား။ အဟံပန၊ သည်ကား။
အဿရညော၊ ၏။ ကဿကော၊ လယ်လုပ်သည်။ အမှိ၊ ၏။
ဂဟပတိကော၊ အိမ်၏ အကြီးသည်။ “အိမ်၌ အကြီးသည်၊
လည်းဟူ”။ အမှိ၊ ၏။ ကာရကာရကော၊ အခွန်အတုပ်ကို ပြုတတ်

သောသူသည်။ အမှီ၏။ ရာသိဝခုကော၊ ဥစ္စာအစုကို ပွားစေတတ်
သောသူသည်။ အမှီ၏။ အဟံ၊ သည်။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရှိ။ (ပဗ္ဗဇိ
တောကား ပါဠိသေသတည်း)။ ပုညာနိ၊ တို့ကို။ ကရေယံ၊ မူကား။
သောဝက၊ ထိုမင်းကဲ့သို့ သဘောရှိသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။
(ဝတဿဟံကို ဝတ အဿ အဟံဟု ပုဒ်ဖြတ်)။ အဟံ၊ သည်။
ယံနုနယဒိပနပဗ္ဗဇေယံ၊ အကယ်၍ ရဟန်းပြုရမူကား။ သာဓု၊ ၎င်း။
အဟံ၊ သည်။ ပ။ ပဗ္ဗဇေယံ၊ အံ။ ဣတိသောပရိဝိတက္ကော၊ သည်။
အဿဘဝေယျ၊ ၎င်း။ သောပုရိသော၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော
အကြံအစည်သည်။ အပရေန၊ သော။ သမယေန၊ ဌ။ အပ္ပံ၊ နည်း
သော။ ဘောဂက္ခန္ဓံ၊ စည်းစိမ်အစုကိုမူလည်း။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။
မဟန္တံ၊ များသော။ ဘောဂက္ခန္ဓံ၊ ကိုမူလည်း။ ပဟာယ၊ ရှိ။
အပ္ပံ၊ နည်းသော။ ဉ္ဇတိပရိဝဋံ၊ အမျိုးအဆက်ကို မူလည်း။
ပဟာယ၊ စွန့်၍။ မဟန္တံ၊ သော။ ဉ္ဇတိပရိဝဋံ၊ ကိုလည်း။
ပဟာယ၊ ရှိ။ သောပုရိသော၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတော၊ သည်။

သမာနော၊ ဖြစ်၍။ ပ။ သာသတ္ထာဒနပရမတာယ၊ မြတ်သောအစား
အဝတ်ရှိသသူ၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲလွယ်သည်
ဖြစ်၍။ ဝိဟရေယျ၊ ၎င်း။ ပဝိဝေကော၊ သုံးပါးအပြားရှိသော ဝိဝေက
၌။ အဘိရတော၊ အလွန်မွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရေယျ၊ ၎င်း။
တံပုရိသံ၊ ကို။ ဧဝံ၊ သင်မင်းကြီး၏။ ပုရိသော၊ အချင်းတို့သည်။
ဧဝံ၊ သို့။ အာရောစေယျ၊ ကုန်ရာ၏။ ကိံအာရောစေယျ၊ နည်း။
ဒေဝ၊ ကြီး။ ယဇ္ဈေ၊ ငါတို့ တိုက်တွန်းကုန်၏။ တေ၊ သင်၏။
ကဿကော၊ သော။ ဂဟပတိကော၊ သော။ ကာရကာရကော၊
သော။ ရာသိဝခုကော၊ သော။ ယောပုရိသော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၎င်း။
(သောကား တဗ္ဗောတည်း)။ ဒေဝ၊ ကြီး။ ပ။ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်း
ဘောင်၌။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏။ သောပုရိသော၊ သည်။ ဧဝံ၊
သို့။ ပဗ္ဗဇိတော၊ သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်၍။ ပ။ ပဝိဝေကော၊ သုံးပါး
အပြားရှိသော ဝိဝေက၌။ အဘိရတော၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၎င်း။ တံ
ပုရိသံ၊ ကို။ ဇာနေယျာသိ၊ သိတော်မူလော့။ ဣတိ၊ အာရော

စေယျ။ ကုန်ရာ၏။ ဘော၊ အချင်းတို့။ သောပုရိသော၊ သည်။
တော၊ လာစေသတည်း။ သော ပုရိသော၊ သည်။ ပုနဒေဝ၊
တဖန်လျှင်။ မေ၊ ငါ၏။ ကဿကော၊ လယ်လုပ်သည်။ ဟောတု၊
ဖြစ်စေလော့။ ဝဟပတိကော၊ အိမ်၌ အကြီးသည်။ ဟောတု၊ လော့။
ကာရကာရကော၊ အခွန်အတုပ်ကို ပြုတတ်သောသူသည်။ ရာသိ၊
ဝမုကော၊ ဥစ္စာအစုကို ပွားစေတတ်သော သူသည်။ ဟောတု၊
လော့။ ဣတိဓံ၊ သို့။ တံ၊ သည်။ ဝဒေယျာသိအပိန၊ ဆိုရာအံ့
လော့။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၁၀၇။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧတံ၊ ဤသို့ဆိုခြင်းသည်။ နောဟိယုတ္တံ၊
မသင့်။ အထခေါ၊ စင်စစ်ကား။ နံ၊ ထိုယေဒက္ခားကို။ မယမေဝ၊
တို့သည်သာလျှင်။ အဘိဝါဒေယျာမပိ၊ ရှိသေစွာ ရှိခိုးမှုလည်း
ရှိခိုးရာ၏။ ပစ္စုဋ္ဌေယျာမပိ၊ ခရီးဦး ကြိုဆိုမှုလည်း ကြိုဆိုရာ၏။
အာသနေန၊ ဖြင့်။ နိမန္တေယျာမပိ၊ ဖိတ်မှုလည်း ဖိတ်ရာ၏။ နံ
ပုရိသံ၊ ကို။ စိဝရပိဏ္ဍပါတ၊ သေနာသန ဝိလာနပစ္စယ ဘောသဇ္ဇ၊
ပရိက္ခာရေဟိ၊ သင်္ကန်း ဆွမ်း ကျောင်း အနာ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်
ဖြစ်သော ဆေးဟုဆိုအပ်သော အသက်၏ အခြံအရံတို့ဖြင့်။ အဘိ
နိမန္တေယျာမပိ၊ ရှေ့ဆောင်၍ ဖိတ်မှုလည်း ဖိတ်ရာ၏။ အဿ
ပုရိသဿ၊ အား။ ဓမ္မိတံ၊ တရားနှင့်လျော်သော။ ရက္ခာဝရဏ
ဂုတ္တိဗ္ဗိ၊ ဘေးရန်ကိုမြစ်ခြင်း ဆီးတားခြင်းဟု ဆိုအပ်သော စောင့်
ရှောက်ခြင်းကိုမှုလည်း။ သံဝိဒဟေယျာမ၊ စီရင်ရာ၏။ ဣတိ၊ သို့။
ရာဇာ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

၁၀၈။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စမာနံ၊ သော။ တံဝစနံ၊
ကို။ တံ၊ သည်။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ သောပုရိသော၊ ကို။ ဧဝံ၊ ဤဆိုခဲ့
တိုင်း။ တုမေဟိ၊ တို့သည်။ ယဒိဂရုကာတဗ္ဗော၊ အကယ်၍ အရို
အသေ ပြုအပ်သည်ဖြစ်အံ့။ (ပါဌသေသ ထည့်ပါ)။ ဧဝံသန္တေ၊
ဤသို့ အရိုအသေပြုအပ်သည်ရှိသော်။ သန္တိဋ္ဌိကံ၊ သော။ သာမည
ဖလံ၊ သည်။ ဟောတိဝါ၊ လော့။ နောဟောတိ၊ လော့။ ဣတိ၊ သို့။
ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့အရို

အသေပြုအပ်သည်ရှိသော်။ အဒ္ဓါခေါ၊ စင်စစ်လျှင်။ သန္တိဋ္ဌိကံ၊
သော။ သာမညဗလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ရာဇာ၊
သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ မယာ၊ သည်။ ဒုတိယံ၊
သော။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မောဋ္ဌံ။ သန္တိဋ္ဌိကံ၊ ပစ္စက္ခမြင်အပ်သော။ ဣဒံသာမည
ဗလံ၊ ကို။ ပညတ္တံ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

ပဏိတတရသာမညဗလ

၁၀၉။ ဘန္တေ၊ ရား။ သန္တိဋ္ဌိကေဟိ၊ ပစ္စုပ္ပန်မျက်မှောက်၌ ရှုအပ်
ကုန်သော။ ဣမေဟိ သာမညဗလေဟိ၊ တို့ထက်။ အဘိက္ကန္တ တရဗြူ၊
အလွန်နှစ်လိုဖွယ် ရှိထုသော။ ပဏိတတရံ၊ အထူးသဖြင့် မြတ်ထ
သော။ အညမ္ဗိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ထသော။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မောဋ္ဌံ။ သန္တိဋ္ဌိကံ၊
ပစ္စက္ခရှုအပ်ထသော။ သံသာမညဗလံ၊ ကို။ ပညပေတံ၊ ၄။ သက္ကာ
ပန၊ တတ်ကောင်းအံ့လော။ ဣတိ၊ သို့။ ရာဇာ၊ သည်။ အဝေါစ၊
လျှောက်လေ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။ တေန
ဟိ၊ ကား။ သုဏောဟိ၊ နာလော့။ သာဓုကံ၊ မြဲမြံစွာ။ မနသိ
ကရောဟိ၊ နှလုံးသွင်းလော့။ ဘာသိသာမိ၊ ဟောအံ့။ ဣတိ၊ သို့။
အဝေါစ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧဝံသာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဣတိခေါ၊
ဤသို့။ မာဂဓော၊ သော။ ဝေဒေဟိပုတ္တော၊ ခံသာ။ အဇာ
တသတ္တု၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။
ပစ္စယောသိ၊ ဝန်ခံ၏။

၁၉၀။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊
ကြီး။ ဣဓလောကောဋ္ဌံ။ အရဟံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးကို ခံတော်မူထိုက်
ထသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မဖောက်မပြန် မိမိအလိုလိုသာလျှင်
အလုံးစုံသောတရားတို့ကို သယမ္ပုပ္ပုဏ်ဖြင့် သိတော်မူပြီးသော။
ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး၊ စရဏတဆယ့်
ငါးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူတတ်ထသော။ သုဂတော၊ ကောင်း
သောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်ထသော။ လောကဝိဒ္ဓါ၊ လောက

သုံးမါးကို သိတော်မူတတ်ထသော။ အနုတ္တရော၊ တူသော တစုံ
 တယောက်သောသူမရှိထသော။ ပုရိသဒမ္မသာရထိ၊ ယဉ်ပြီးသော
 ယောက်ျား၊ မယဉ်သေးသော ယောက်ျားတို့ကို ဆုံးမတော်
 မူတတ်ထသော။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏။ သတ္တာ၊ ဆရာ
 ဖြစ်တော်မူပြီးထသော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို သိစေ
 တော်မူပြီးထသော။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်
 မူပြီးထသော။ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။
 သော တထာဂတော၊ သည်။ သဒေဝကံ၊ ကာမာဝစရ နတ်
 ပြည်ငါးထပ်နှင့်တကွဖြစ်သော။ သမာရကံ၊ ဝသဝတ္တီနတ်ပြည်
 နှင့်တကွ ဖြစ်သော။ သဗြဟ္မကံ၊ ရူပါဝစရ မြဟ္မာ့ပြည်နှင့်တကွ
 ဖြစ်ထသော။ တနည်းကား၊ သဒေဝကံ၊ အရူပါဝစရ မြဟ္မာ့ပြည်
 နှင့်တကွဖြစ်ထသော။ သမာရကံ၊ ကာမာဝစရ နတ်ပြည်ခြောက်
 ထပ်နှင့်တကွဖြစ်သော။ သဗြဟ္မကံ၊ ရူပါဝစရ မြဟ္မာ့ပြည်နှင့်
 တကွ ဖြစ်ထသော။ ဣမံလောကံ၊ ဤ ဩကာသ လောကကို။
 သဿမဏာဗြာဟ္မဏီ၊ သာသနာတော်၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော
 ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်တကွဖြစ်သော။ သဒေဝမနုဿံ၊ သမ္မုတိနတ်
 တည်းဟူသောမင်း၊ ကြွင်းသောလူနတ်နှင့်တကွဖြစ်ထသော။ ပဇံ၊
 သတ္တဝါကို။ သယံ၊ မိမိအလိုလို။ အဘိညာ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။
 သန္တိကတ္တာ၊ ၍။ ပဝေဒေသိ၊ ကြားတော်မူ၏။ သောတထာဂတော၊
 သည်။ အာဒိကလျာဏံ၊ အစ၏ ကောင်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော။
 မဇ္ဈေကလျာဏံ၊ အလယ်၏ကောင်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံထသော။ ပရိ
 ယောသာနကလျာဏံ၊ အဆုံး၏ ကောင်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံထ
 သော။ သာတ္ထံ၊ အနက်နှင့် ပြည့်စုံထသော။ သဗျဉ္ဇနံ၊ သဒ္ဓါနှင့်
 ပြည့်စုံထသော။ ကေဝလပရိပုဏ္ဏံ၊ အလုံးစုံပြည့်စုံထသော။ ပရိ
 သုဒ္ဓံ၊ ခရုသင်းပွတ်သစ်ကဲ့သို့ဖြူစင်စွာထသော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊
 ၏။ မြဟ္မစရိယံ၊ သိက္ခာသုံးပါး အပေါင်းတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်သော
 အလုံးစုံသော ဘုရားသာသနာတည်းဟူသော မြတ်သော အကျင့်
 ကို။ ပကာသေတိ၊ ထင်ရှားပြတော်မူ၏။

၁၉၁။ တံဓမ္မံ၊ ကို၊ ဂဟပတိဝါ၊ အ, သည်ဖြစ်သော လူသည်
လည်းကောင်း။ ဂဟပတိပုတ္တောဝါ၊ အ, သည် ဖြစ်သော လူ၏
သားသည် လည်းကောင်း။ တနည်းကား၊ ဂဟပတိဝါ၊ သူကြွယ်
သည်လည်းကောင်း။ ဂဟပတိ ပုတ္တောဝါ၊ သူကြွယ်သားသည်
လည်းကောင်း။ အညတရသ္မိံ၊ အမှတ်မဲ့ ဖြစ်သော။ ကုလေ၊
အမျိုး၌။ ပစ္စာဇာတောဝါ၊ ဖြစ်သော သူသည် လည်းကောင်း။
(ပစ္စာသဒ္ဓါကား နိပါတ်မျှသာ အနက်မရှိ)။ သုဏာတိ၊ နာ၏။
သော၊ ထိုအမျိုးသားသည်။ တံဓမ္မံ၊ ကို။ သုတွာ၊ ရှိ။ တထာဂတော၊
မြတ်စွာဘုရား၌။ “ငါဘုရား၌, လည်းဟူ”။ သဒ္ဓိယံကြည်ခြင်းကို။
ပဋိလဘတိ၊ ရလေ၏။ သော၊ ထိုအမျိုးသားသည်။ တေန သဒ္ဓါ
ပဋိလံဘတေန၊ ထိုသို့ ယုံကြည်ခြင်းကို ရခြင်းနှင့်။ သမန္တာဂတော၊
ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသဒ္ဓိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ ကိံ
ပဋိသဒ္ဓိက္ခတိ၊ အသို့ ဆင်ခြင်သနည်း, ဟူမူကား။ ဗရာဝါသော၊
အိမ်ထောင်ခြင်းသည်။ သမ္မာဓော၊ ကျဉ်းမြောင်း၏။ ရဇောပ
ထော၊ ကိလေသာဟူသော မြို့တို့၏ တ, ရာလည်း ဖြစ်၏။ ပဗ္ဗဇော၊
ရဟန်းအဖြစ်သည်။ အတ္တောကာသော၊ လွင်တီးခေါင်နှင့် တူ၏။
ဧကန္တပရိပုဏ္ဏံ၊ စင်စစ်အလုံးစုံပြည့်စုံစွာထသော။ ပရိသုဒ္ဓိ၊ စင်စစ်
မြို့စင်စွာ ထသော။ သင်္ခလိခိတံ၊ ခရုသင်းပွတ်သစ်နှင့် တူထသော။
ဣဒံဗြဟ္မစရိယံ၊ ဤသိက္ခာသုံးပါးအပေါင်းဖြင့် ရေတွက်အပ်သော
သာသနာတော် တည်းဟူသော မြတ်သော အကျင့်ကို။ အဂါရ
မဇ္ဈေ၊ အိမ်၏ အလယ်၌။ အဇ္ဈာဝသတာ၊ အဇ္ဈာဝသန္တေန၊
နေသော။ မယာ၊ သည်။ စရိတံ၊ ကျင့်ခြင်းငှာ။ နသုကရံ-နသက္ကာ၊
မတတ်ကောင်း။ တနည်းကား၊ ဣဒံဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ အဂါရံ-
အဂါရမဇ္ဈေ၌။ အဇ္ဈာဝသတာ- အဇ္ဈာဝသန္တေန၊ သော။ မယာ၊
သည်။ ဧကန္တပရိပုဏ္ဏံ၊ စင်စစ်ပြည့်စုံစွာ။ ဧကန္တပရိသုဒ္ဓိ၊ စင်စစ်
မြို့စင်စွာ။ သင်္ခလိခိတံ၊ ခရုသင်းပွတ်သစ်နှင့်အတူ။ စရိတံ၊ ကျင့်ခြင်း
ငှာ။ နသုကရံ-နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ယံနူန ယဒိပန၊ အကယ်
၍။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဧကသမသံ၊ ဆံမှတ်ဆိတ်ကို။ ဩဟာရေတွာ၊

(၁၅၀) သုတ်သီလက္ခန္ဓာပါဠိတော်နိဿယသစ်

ပယ်၍။ ကာသာယာနိ၊ ဖန်ရည်စွန်းကုန်သော။ ဝတ္ထုနိ၊ အဝတ်
တို့ကို။ အတ္ထာဒေတွာ၊ ဝတ်၍။ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ယာတောင်
သော လူ၏ဘောင်မှ။ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ယာမထောင်သော ရဟန်း
ဘောင်၌။ ပဗ္ဗဇေယျံ၊ ရဟန်းပြုရမူကား။ သာဓု၊ ကောင်းစွာ၏။
ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသန္ဓိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။

၁၉၂-၁၉၃။ သောကုလပုတ္တော၊ သည်။ပ။ ဉ္ဇတိပရိဝဋ္ဌံဝါ၊
ဆွေမျိုးအဆက်ကိုမူလည်း။ပ။ သောကုလပုတ္တော၊ သည်။ ဝေံ၊ သို့။
ပဗ္ဗဇေတော၊ ရဟန်းပြုသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်၍။ ပါတိမောက္ခသံ
ဝရသံဓုတော၊ ပါတိမောက္ခသီလနှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။
အာစာရဂေါစရသမ္ပန္နော၊ အာစာရသီလဂေါစရသီလနှင့် ပြည့်စုံ
သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အဏုမတ္တေသု၊ အဏုမြူ အတိုင်းအရှည်
ရှိကုန်သော။ ဝဇ္ဇေသု၊ အပြစ်တို့၌။ ဘယဒသာဝီ၊ ဘေးကဲ့သို့
ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သိက္ခာပဒေသု၊ သိက္ခာပုဒ်
တို့၌။ သမာဒါယ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်၍။ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။
ကုသလေန၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော။ ကာယကမ္မ ဝစီကမ္မေန၊ နှင့်။
သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပရိသုဒ္ဓါဇိဝေါ၊ စင်ကြယ်
သော အသက်မွေးခြင်း ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သီလသမ္ပန္နော၊
သီလနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣန္ဒြိယေသု၊ တို့၌။ ဂုတ္တဒ္ဓါရော၊
လုံသောဒ္ဓါရုရှိသည်။ “စောင့်သော ဒ္ဓါရုရှိသည် လည်းဟူ”။
ဟောတိ၊ ၏။ ဘောဇနေ၊ အစာ၌။ မတ္တညူ၊ အတိုင်းအရှည်ကို
သိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သတိသမ္ပဇညေန၊ သတိပညာနှင့်။
သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သန္တုဋ္ဌော၊ ပစ္စည်းလေး
ပါးတို့၌ ရောင့်ရဲလွယ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

— — —
စူဠသလ

၁၉၄။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ကထဉ္စ-ကေနကာရဏေန၊ ဖြင့်။
တိက္ခ၊ သည်။ သီလသမ္ပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်းဟူမူကား။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဣမ၊ ဤလောက၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပါဏာတိ
ပါတံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ပါဏာတိပါတာ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊
ကြည့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နိဟိတဒဏ္ဍော၊ ပယ်အပ်ပြီးသော
ဒဏ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နိဟိတသဏ္ဍော၊ ပယ်အပ်ပြီးသော
လက်နက်ရှိသည်။ ဟောထိ၊ ၏။ လဇ္ဇိ၊ ဒုစရိုက်တို့ကို စက်ဆုပ်
တတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒယာပန္နော၊ မေတ္တာစိတ်နှင့် ပြည့်စုံ
သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သဗ္ဗပါဏဘူတဟိတာနုကမ္မိ၊ ခပ်သိမ်း
သော သတ္တဝါတို့၏ အစီးအပွားကို စောင့်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊
၏။ အဿဘိက္ခုနော၊ ၏။ “အား၊ လည်းဟူ”။ ဣဒမ္ဗိသီလသ္မိ-
ဣဒမ္ဗိသီလံ၊ ဤပါဏာတိပါတမှ ကြည့်ခြင်းတည်းဟူသော သီလ
သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တနည်းကား၊ အဿဘိက္ခုနော၊ ၏။
ဣဒမ္ဗိသီလံ၊ ဤပါဏာတိပါတမှ ကြည့်ခြင်းတည်း ဟူသော သီလ
သည်လည်း။ သီလသ္မိံ၊ သီလအပေါင်း၌။ ဧကံ၊ တခုသော။ သီလံ၊
သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အမှာ ဤနှစ်နည်းတို့တွင် ရှေ့နည်းကား “ပစ္စတ္တဝစနတ္ထ
ဝါ ဧကံ ဘုမ္မံ” ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဠိနှင့် အညီ
တည်း။ နောက်နည်းကား ဣဒမ္ဗိသ ဟောတိ သီလသ္မိန္တံ ဣဒမ္ဗိ
အဿ ဘိက္ခုနော ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိ သီလသ္မိံ ဧကံ
သီလံ” ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဠိနှင့်အညီတည်း။ ဤကဲ့သို့ အထက်
ပုဒ်တို့၌လည်းယောဇနာလေ။ ဣဒမ္ဗိ၌ ဝိသဒ္ဓါဖြင့် အထက်အဒိန္နာ
ဒါနာ ဝေရမဏိ သီလအစရှိသည်တို့ကို ပေါင်းလေ။ မြဟ္မဇာလ
သုတ်၌ ဆိုအပ်ပြီးသော ပါဠိတို့၏ အနက်ကို မြဟ္မဇာလ သုတ်
အတိုင်း ယောဇနာပါလေတော့။ ☸

မဟာသီလ

၂၁၁။ အဿဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဣဒမ္ဗိသီလံ၊ ဤ မိစ္ဆာဇီဝမှ
ကြည့်ခြင်း တည်းဟူသော သီလသည်လည်း။ သီလသ္မိံ၊ သီလ
အပေါင်း၌။ ဧကံ၊ သော။ သီလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ☸

၂၁၂။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အထခေါ၊ စင်စစ်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုခဲ့
 တိုင်း။ သီလသမ္ပန္နော၊ သော။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ (သမနုပဿ
 တိဋ္ဌစပ်လေ)။ အဿဘိက္ခုနော၊ အား။ သီလသံဝရတော၊ သီလ
 ကိုစောင့်ခြင်းကြောင့်။ ယဒိဒံ-ယံဇ္ဇဒံဘယံ၊ အကြင် ဘေးသည်။
 ဘဝေယျ၊ ၎င်း။ တံဘယံ၊ ကို။ ကုတောစိ၊ တစုံတခုသော သီလကို
 စောင့်ခြင်းကြောင့်။ နသမနုပဿတိ၊ မမြင်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။
 သေယျထာပီ၊ ဥပမာ အဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား။ မုဒ္ဒါဒ္ဓိ
 သိတ္တော၊ ထိပ်၌ အဘိသိက် သွန်းပြီးထသော။ နိတဟပစ္စာ-
 မိတ္တော၊ သတ်အပ်ပြီးသော ရန်သူရှိထသော။ “ပယ်အပ်ပြီးသော
 ရန်သူရှိထသော၊ လည်းဟူ”။ ခတ္တိယော၊ မင်းသည်။ (နသမနု
 ပဿတိဋ္ဌစပ်)။ တဿခတ္တိယဿ၊ အား။ (သမ္ပဒါနံ ထည့်ပါ)။
 ပစ္စတ္တိဟတော၊ ရန်သူကြောင့်။ ယဒိဒံ-ယံဇ္ဇဒံ ဘယံ၊ သည်။
 ဘဝေယျ၊ ၎င်း။ တံဘယံ၊ ကို။ ကုတောစိ၊ တစုံတယောက်သော
 ရန်သူကြောင့်။ နသမနုပဿတိယထာ၊ မမြင်သကဲ့သို့။ ဧဝံမေဝ
 ခေါ၊ ထိုအတူသာလျှင်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဆိုခဲ့တိုင်း။
 သီလသမ္ပန္နော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ (နသမနုပဿတိဋ္ဌစပ်)။
 တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ (ထည့်ပါ)။ ယဒိဒံ-ယံဇ္ဇဒံဘယံ၊ သည်။
 သီလသံဝရတော၊ ကြောင့်။ ဘဝေယျ၊ ၎င်း။ တံဘယံ၊ ကို။ ကုတောစိ၊
 တစုံတခုသော သီလကို စောင့်ခြင်းကြောင့်။ နသမနုပဿတိ၊
 မြင်။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ အရိယေန၊ ဖြစ်စွာသော။ “မြတ်
 သော၊ လည်းဟူ”။ ဣမိနာ သီလက္ခန္ဓေန၊ ဤ သီလ တည်းဟူ
 သော ဂုဏ်နှင့်။ “ဤသီလ အပေါင်းနှင့်၊ လည်းဟူ”။ သမန္တာ
 ဂတော၊ ဖြစ်၍။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌ဖြစ်သော။ အနဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်
 မရှိသော။ “ပညာရှိတို့သည် မကဲ့ရဲ့အပ်သော၊ လည်းဟူ”။ သုခံ၊
 ကိုယ်၏ ချမ်းသာခြင်း စိတ်၏ ချမ်းသာခြင်းကို။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊
 ခံစား၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဧဝံ၊ သို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သီလသမ္ပန္နော၊
 သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ။ မဟာသီလံ နိဋ္ဌိတံ။

ဣန္ဒြိယသံဝေရ

၂၁၃။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ကထဗ္ဗကာရဏေန၊ ဖြင့်။ ဘိက္ခု၊
သည်။ ဣန္ဒြိယေသု၊ စက္ခုအစရှိကုန်သောဣန္ဒြေတို့၌။ ဂုတ္တဒ္ဓါရော၊
လုံသောဒ္ဓါရရှိသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဣဓ၊ ၌။
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ စက္ခုနာ၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့်။ ရူပံ၊ ကို။ ဒိသ္မာ၊
မြင်၍။ နိမိတ္တဂ္ဂါဟိ၊ ဣတ္ထိနိမိတ် ပုရိသနိမိတ် အစရှိသည်ကို
ယူလေ့ရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ အနုဗျဉ္ဇနဂ္ဂါဟိ၊ လက်ခြေအစ
ရှိသော သဏ္ဍာန်ကို ယူလေ့ရှိသည်။ နဟောတိ၊ ဖြစ်။ ယတွာဓိ
ကရဏံ-ယတောအဓိကရဏံ၊ အကြင် စက္ခုန္ဒြေကို မစောင့်ခြင်း
ကြောင့်။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ စက္ခုန္ဒြေကို။ အသံဝုတံ၊ မစောင့်မှု၍။ ဝိဟရန္တိ၊
နေသော။ နေံဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿာ၊ အာရုံ၌
တပ်ခြင်း နှလုံးမသာခြင်းဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ယုတ်မာ
ကုန်သော။ အကုသလာ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။
အန္ဓာသဝေယျံ၊ အဖန်တလဲလဲ နှိပ်စက်ကုန်ရာ၏။ တဿ
စက္ခုန္ဒြိယဿ၊ ကို။ သံဝေရယ၊ စောင့်ခြင်းငှာ။ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ကျင့်၏။
စက္ခုန္ဒြိယံ၊ ကို။ ရက္ခတိ၊ ၏။ စက္ခုန္ဒြိယေ၊ ၌။ သံဝရံ၊ စောင့်ခြင်း
သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ သောတေန၊ သောတဝိညာဉ်ဖြင့်။ ပ။ ယတွာဓိ
ကရဏံ-ယတော အဓိကရဏံ၊ အကြင် သောတိန္ဒြေကို မစောင့်
ခြင်းကြောင့်။ ပ။ တဿ၊ ထိုသောတိန္ဒြေကို။ ပ။ သာနေန၊ သာန
ဝိညာဉ်ဖြင့်။ ဝန္တံ၊ ဝန္တာရုံကို။ ဂါယိက္ခာ၊ နမ်း၍။ ပ။ ယတွာဓိ
ကရဏံ-ယတော အဓိကရဏံ၊ အကြင် မနိန္ဒြေကို မစောင့်ခြင်း
ကြောင့်။ ပ။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ အရိယေန၊ ဖြစ်စွာ
သော။ “မြတ်စွာထသော၊ လည်းဟူ”။ ဣမိနာ ဣန္ဒြိယသံဝေရေန၊
ဤဣန္ဒြေကို စောင့်ခြင်းနှင့်။ “ဣန္ဒြိယ သံဝေရသီလနှင့် လည်းဟူ”။
သမန္တာဝတော၊ ဖြစ်၍။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန် ဖြစ်သော။ အဗျာ
သေကံ၊ ဒုက္ခနှင့်မရောသော။ သုခံ၊ အလွန်မြတ်သော ချမ်းသာ
ကို။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစားရ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့

လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဣန္ဒြိယေသု၊ တို့၌။ ဂုတ္တဒ္ဒါရော၊ လုံသော
ဒ္ဒါရရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဧ။

သတိသမ္ပဇာည

၂၁၄။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ကထဉ္စ ကာရုဏေန၊ ဖြင့်။ ဘိက္ခု၊
သည်။ သတိသမ္ပဇာညေန၊ သတိပညာနှင့်။ သမန္တာဂတော၊ သည်။
ဟောတိ၊ နည်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဣမ၊ ဤသဒသနာတော်၌။
ဘိက္ခု၊ သည်။ အဘိက္ကန္တေ၊ ရှေ့သို့တက်သည်ရှိသော်။ ပဋိက္ကန္တေ၊
နောက်သို့ဆုတ်သည်ရှိသော်။ သမ္ပဇာနကာရီ၊ ပညာဖြင့် ဆင်ခြင်
၍ ရှေ့သို့တက်ခြင်း၊ နောက်သို့ဆုတ်ခြင်း ကိစ္စကို ပြုလေ့ရှိသည်။
တနည်းကား၊ သမ္ပဇာနကာရီ၊ ပညာအဆင်အခြင်ကို ပြုလေ့
ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဧ။

အဗ္ဗုဒ္ဓ

သမ္ပဇာနကာရီကို နှစ်နည်း ယောဇနာရာ၌ ရှေ့
နည်းကား “သမ္ပဇာနကာရီ ဟောတိတိ သမ္ပဇာ
ညေန သမ္ပဇာန ကိစ္စကာရီ” ဟူသော အဋ္ဌကထာနှင့် အညီ
တည်း။ နောက်တနည်းကား၊ သမ္ပဇာညမေဝဝါ ကာရီ” ဟူသော
အဋ္ဌကထာနှင့်အညီတည်း။ ဤကဲ့သို့ နှစ်နည်းချည်း အထက်ပုဒ်
တို့၌လည်း ယောဇနာလေ။

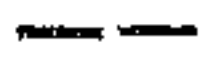
* အာလောကိတေ၊ တူရုကြည့်သည်ရှိသော်။ ဝိလောကိတေ၊
တစောင်းကြည့်သည်ရှိသော်။ သမ္ပဇာနကာရီ၊ ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်
၍ တူရုကြည့်ခြင်း၊ တစောင်းကြည့်ခြင်းကို ပြုလေ့ရှိသည်။ “ပညာ
အဆင်အခြင်ကို ပြုလေ့ရှိသည်၊ လည်းဟူ”။ ဟောတိ၊ ဧ။ သမိဉ္စိ
တေ၊ ခွေသည်ရှိသော်။ ပသာရိတေ၊ ဆန့်သည်ရှိသော်။ သမ္ပဇာ
နကာရီ၊ ပညာဖြင့် ဆင်ခြင်၍ ခွေခြင်း၊ ဆန့်ခြင်း ကိစ္စကိုပြုလေ့
ရှိသည်။ “ပညာ အဆင်အခြင်ကို ပြုလေ့ရှိသည်၊ လည်းဟူ”။
ဟောတိ၊ ဧ။ သံဃာဋီပတ္တစိဝံရဓာရဏေ၊ ဒုကုဋ် သပိတ် သင်္ကန်း
ကို ဆောင်သည်ရှိသော်။ “ဆောင်ခြင်း၌၊ လည်းဟူ”။ သမ္ပဇာ
နကာရီ၊ ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်၍ ဒုကုဋ်သပိတ် သင်္ကန်းကို ဆောင်ခြင်း

ကိစ္စကိုပြုလေ့ရှိသည်။ “ပညာ အဆင် အခြင်ကို ပြုလေ့ရှိသည်၊ လည်းဟူ”။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသိတေ၊ စားသည်ရှိသော်။ ပီတေ၊ သောက်သည် ရှိသော်။ ခါယိတေ၊ ခဲစားသည်ရှိသော်။ သာယိတေ၊ လျက်သည်ရှိသော်။ သမ္ပဇာနကာရီ၊ ပညာဖြင့် ဆင်ခြင်၍ စားခြင်း အစရှိသော ကိစ္စကိုပြုလေ့ရှိသည်။ “ပညာ အဆင်အခြင်ကို ပြုလေ့ရှိသည်၊ လည်းဟူ”။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥစ္စာရ ပဿာဝကဓမ္မ၊ ကျင်ကြီး၊ ကျင်ငယ်အမှုကို ပြုသည်ရှိသော်။ သမ္ပဇာနကာရီ၊ ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်၍ ကျင်ကြီး၊ ကျင်ငယ်ကိုပြုလေ့ရှိသည်။ “ပညာအဆင်အခြင်ကို ပြုလေ့ရှိသည်၊ လည်းဟူ”။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂတေ၊ သွားသည်ရှိသော်။ ဌိတေ၊ ရပ်သည်ရှိသော်။ နိသိန္ဓေ၊ ထိုင်သည်ရှိသော်။ သုတ္တေ၊ အိပ်သည်ရှိသော်။ ဇာဂရိတေ၊ နိုးသည်ရှိသော်။ ဘာသိတေ၊ စကားဆိုသည်ရှိသော်။ တုဏှိ ဘာဝေ၊ စကားဆိတ်သည် ရှိသော်။ သမ္ပဇာနကာရီ၊ ပညာဖြင့် ဆင်ခြင်၍ သွားခြင်း အစရှိသော ကိစ္စကိုပြုလေ့ရှိသည်။ “ပညာ အဆင်အခြင်ကို ပြုလေ့ရှိသည်၊ လည်းဟူ”။ ဟောတိ၊ ၏။ မဟာ ရာဇ၊ ကြီး။ ဧဝံ၊ သို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သတိသမ္ပဇေညန၊ သတိပညာ နှင့်။ သမန္တာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

သန္တောသ

၂၁၅။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ကထဉ္စကေနကာရဏေန၊ ဖြင့်၊ ဘိက္ခု၊ သည်။ သန္တုဇ္ဈော၊ ရောင့်ရဲလွယ်သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ မဟာ ရာဇ၊ ကြီး။ ဣမ၊ ဤ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာယပရိဟာရိကေန၊ ကိုယ်ကို ဆောင်တတ်သော။ စိဝရေန၊ ဖြင့်။ သန္တုဇ္ဈော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကုစ္ဆိပရိဟာရိကေန၊ ဝမ်းကိုဆောင်တတ်သော။ ပိဏ္ဍပါတေန၊ ဖြင့်။ သန္တုဇ္ဈော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ယေနယေနဝ၊ အလိုရှိတိုင်း အလိုရှိတိုင်းသော အရပ်ဖြင့်လျှင်။ “အရပ်သို့၊ လည်းဟူ”။ ပက္ကမတိ၊ သွား၏။ သမာဒါယေဝ၊ ယူ၍သာလျှင်။ ပက္ကမတိ၊ ၏။ သေယျထာပိ၊

ဥပမာ အဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား။ ပက္ခိ၊ အတောင်နှင့်ပြည့်စုံ
သော။ သကုဏော၊ သည်။ ယေန-ယေနော၊ အလိုရှိတိုင်း အလို
ရှိတိုင်းသာလျှင်။ ဒေတိယထာ၊ သို့။ သပတ္တဘာရော၊ အတောင်
သာလျှင် ဝန်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဤ။ ဒေတိယထာ၊ ပုံသကဲ့သို့။ ဧဝ
မေဝခေါ၊ လျှင်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာယပရိဟာ
ရိကေန၊ ကိုယ်ကိုဆောင်တတ်သော။ စိဝရေန၊ ဖြင့်။ သန္တုဠော၊
ရောင့်ရဲလွယ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဤ။ ကုန္တိပရိဟာရိကေန၊
ဝမ်းကိုဆောင်တတ်သော။ ပိဏ္ဍပါတေန၊ ဖြင့်။ သန္တုဠော၊
သည်လျှင်။ ဟောတိ၊ ဤ။ (အတောင်ကျိုးသောငှက်၊ အတောင်
မပေါက်သောငှက်တို့ကို နှစ်စေခြင်းငှာ၊ သကုဏော ဟူ၍သာ
မဆိုမူ၍ ပက္ခိဟူသော ဝိသေသနကို ဆိုပြန်သတည်း။)။ သော
ဘိက္ခု၊ သည်။ ယေန-ယေနော၊ အလိုရှိတိုင်း အလိုရှိတိုင်းသော
အရပ်ဖြင့် သာလျှင်။ ပက္ကမတိ၊ ဤ။ သမာဒါယေဗ၊ ယူ၍သာ
လျှင်။ ပက္ကမတိ၊ ဤ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။
သန္တုဠော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

နိဝရဏပ္ပဟာန

၂၁၆။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ အရိယေန၊ ဖြူစင်သော။ “မြတ်
စွာထသော၊ လည်းဟူ။ ဣမိနာသီလက္ခန္ဓေနစ၊ ဤသီလတည်း
ဟူသော ဂုဏ်နှင့်လည်း။ “ဤသီလအစုနှင့်လည်း” လည်းဟူ”။
သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ အရိယေန၊ သော။ ဣမိနာ
ဣန္ဒြိယ သံဝရေနစ၊ ဤ ဣန္ဒြိယကို စောင့်ခြင်းနှင့်လည်း။ သမန္နာ
ဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ အရိယေန၊ သော။ ဣမိနာသတိသမ္ပု
ညေနစ၊ ဤသတိပညာနှင့်လည်း။ သမန္နာဂတော၊ သည်။
ဟောတိ၊ ဤ။ အရိယာယ၊ မြတ်စွာသော။ ဣမာယသန္တုဠိယာစ၊
ဤရောင့်ရဲလွယ်ခြင်းနှင့်လည်း။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊
ဤ။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ဝိဝိတ္တံ၊ သော။ သေနာသနံ၊ သို့။ ဘဇတိ၊
ကပ်၏။ တနည်းကား၊ သေနာသနံကို။ ဘဇတိ၊ မှီဝဲ၏။ (အဘယ်

သို့သော ကျောင်းသို့ ကပ်သနည်းဟု သူမေးဖွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ “အရညံ” အစရှိသောပါဠိကို မိန့်လတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား)။ အရညံဝါ၊ တောသို့လည်းကောင်း။ ရုက္ခမူလံဝါ၊ သစ်ပင်ရင်း အနီးသို့လည်းကောင်း။ ပဗ္ဗတံဝါ၊ တောင်သို့ လည်းကောင်း။ ကန္တရံဝါ၊ ရေထွင်းသော ချောက်သို့လည်းကောင်း။ ဝိရိဂုမ္ဘံဝါ၊ တောင်ကြားသို့လည်းကောင်း။ သုသာနံဝါ၊ သုသာန်သို့ လည်းကောင်း။ ဝနပတ္တံဝါ၊ တောချုံသို့ လည်းကောင်း။ အပတ္တာကာသံဝါ၊ လွင်တီးခေါင်သို့ လည်းကောင်း။ ပလာလပုဉ္ဇံဝါ၊ ကောက်ရိုးစုသို့လည်းကောင်း။ အဇတိ၊ ကပ်၏။ (ဝါသဒ္ဓါကား လုတ္တနိဒ္ဓိဋ္ဌတည်း)။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ပစ္စာဘတ္တံ၊ ဆွမ်း၏နောက်၌။ ပိဏ္ဍပါတ ပဋိက္ကန္တော၊ ဆွမ်းခံရွာမှ ဖဲ့၍။ ပလ္လင်္ဂံ၊ ထက်ဝယ်ကို။ အဘုဇိတွာ၊ ဖဲ့၍။ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။ ဥဇု၊ ဖြောင့်စွာ။ ပဏိဓာယ၊ ထား၍။ ပရိမုခံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ရှေ့။ သတိံ၊ သတိကို။ ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ တင်စေ၍။ နိသိဒတိ၊ နေ၏။

၂၁၇။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ လောကေ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတည်းဟူသော လောက၌။ အဘိဇ္ဈာ၊ တပ်ခြင်းကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ဝိဂတဘိဇ္ဈေန၊ ကင်းသောလောဘရှိသော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အဘိဇ္ဈာယ၊ လောဘမှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ စင်စေ၏။ ဗျာပါဒပဒေါသံ၊ အမျက်ထွက်ခြင်း ပြစ်မှားခြင်းကို။

ပဟာယ၊ ပယ်၍။ အဗျာပန္နစိတ္တော၊ အမျက်ကင်းသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗပါဏ ဘူတဟိတာနုကမ္ပိ၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၏အစီးအပွားကိုစောင့်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဗျာပါဒပဒေါသာ၊ အမျက်ထွက်ခြင်း ပြစ်မှားခြင်းမှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ လွတ်စေ၏။ ထိနမိဒ္ဓံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ဝိဂတထိနမိဒ္ဓေါ၊ ကင်းပြီးသော ထိနမိဒ္ဓရှိသည်ဖြစ်၍။ အာလောကသညီ၊ အာလောကသညာရှိသည်ဖြစ်၍။ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗဇာနော၊ ပညာနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ထိနမိဒ္ဓါ၊ မှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ လွတ်စေ၏။ ဥစ္စန္ဒကုက္ကုစ္စံ၊ ကို။ ပဟာယ၊

၉

(၁၅၀) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

၍။ အနုဒ္ဓတော၊ ဥဒ္ဓစ္စကင်းသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၎င်း။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တံ၊ နိဗ္ဗာန်။ ဝုပသန္တံ၊ စိတ္တော၊ ငြိမ်သက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ “ဥဒ္ဓစ္စကင်းသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ လည်းဟူ”။ ဥဒ္ဓစ္စကုတ္တ၊ စွာ၊ မှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ လွတ်စေ၏။ ဝိစိကိန္တံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ တိတ္ထံ၊ ဝိစိကိန္တော၊ ပယ်ပြီးသော ဝိစိကိန္တော ရှိသည်ဖြစ်၍။ အကထံကထိ၊ အသို့ဖြစ်သနည်းဟူသော တွေးတောခြင်းမရှိသည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၎င်း။ ကုသလေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ ဝိစိကိန္တောယ၊ ယုံမှားတွေးတောခြင်းမှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေ တိ၊ ၎င်း။

၂၁၀။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာ-အဘယ်သို့ နည်းဟူမူကား။ ပရိသော၊ သည်။ ဣဏံ၊ သူတပါး၏ ခြံကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ကမ္မန္တေ၊ အမှု၌။ “အမှုတို့ကို၊ လည်းဟူ” (ကမ္မန္တေ၌ အန္တသဒ္ဓါအနက်မရှိ)။ ပယောဇေယျ၊ လုံ့လပြုရာ၏။ “ယဉ်ရာ၏၊ လည်းဟူ”။ တဿ ပရိသဿ၊ ထိုယောက်ျားအား။ “၏၊ လည်း ဟူ”။ တေကမ္မန္တာ၊ တို့သည်။ သမိဇ္ဈေယျံ၊ ပြည့်စုံကုန်ရာ၏။ သော ပရိသော၊ သည်။ (ကရေယျဉ္စစပ)။ ပေါရာဏာနိ၊ အဟောင်း ဖြစ်ကုန်ထသော။ ယာနိစ ဣဏမူလာနိ၊ အကြင် မြီရင်းတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တာနိဣဏမူလာနိစ၊ တို့ကိုလည်း။ ဗုဒ္ဓိံ၊ ကင်း ခြင်းကို။ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ အဿပရိသဿ၊ အား။ ဥတ္တရံ၊ လွန် သော။ အဝသိဉ္စစ၊ အကြွင်းဖြစ်သော ဥစ္စာသည်လည်း။ ဒါရဘရ ဏာယ၊ သားမယားကို မွေးခြင်းငှာ။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တဿ ပရိသဿ၊ ၎င်း။ ဧဝံပရိဝိတတ္ထော၊ သည်။ အဿ ဘဝေယျ၊ ၎င်း။ အဟံ၊ သည်။ (ခေါ်ကား ပဒပူရဏတည်း)။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဣဏံ၊ သူတပါးတို့၏ခြံကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ကမ္မန္တေ၊ တို့ကို။ ပယောဇေမိ၊ လုံ့လပြုရာ၏။ “ယဉ်ရာ၏လည်းဟူ”။ တဿမေ၊ ထိုငါအား။ တေကမ္မန္တာ၊ ထိုအမှုတို့သည်။ သမိဇ္ဈိံသု၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ သော အဟံ၊ သည်။ ပေါရာဏာနိ၊ အဟောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ယာနိစ ဣဏမူလာနိ၊ အကြင်မြီရင်းတို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တာနိဣဏမူ

လာနိစ၊ တို့ကိုလည်း။ ဗျတ္တိံ၊ ကင်းခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ မေ၊
 အား။ ဥတ္တရံ၊ အလွန်သော။ အဝသိဋ္ဌံ၊ အကြွင်းဥစ္စာသည်။ ဒါရ
 တရဏာယ၊ သား မယားကို မွေးခြင်းငှာ။ အတ္တိစ၊ ရှိလည်း
 ရှိသေး၏။ ဣတိဓေသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အသ္မာဘဝေယျ၊ ၏။
 သောပုရိသော၊ သည်။ တတောနိဒါနံ၊ ထိုသို့ မြီကင်းခြင်း
 ကြောင့်-“ထိုသို့ မြီမရှိခြင်းကြောင့်၊ လည်းဟူ”။ ပါမောဇ္ဇံ၊ ဝမ်း
 မြောက်ခြင်းကို။ လဘေထ၊ ရုရာ၏။ သောမနဿံ၊ နှစ်လိုခြင်းကို။
 အဓိဝစ္ဆေယျ၊ ရုရာ၏။ (ဤနှစ်ပုဒ်တို့ကား ဝေဝုဏ်တည်း။ အဓိပ္ပာယ်
 အထူးမရှိ။ ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီးသည်ကား ကာမန္တန္တီ ဝရဏ၏
 ဥပမာတည်း)။

၂၁၉။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာ အဘယ်
 ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ပုရိသော၊ သည်။ အာဗာဓိကော၊ အနာရှိ
 သည်။ အသ္မာဘဝေယျ၊ ၏။ ဒုက္ခိတော၊ ဆင်းရဲသော ကိုယ်စိတ်
 ရှိသည်။ အသ္မာဘဝေယျ၊ ၏။ ဗာဠုဂိလာနော၊ ပြင်းစွာနာသည်။
 အသ္မာဘဝေယျ၊ ၏။ အသ္မာပုရိသဿ၊ အား။ ဘတ္တဉ္စ၊ စားသော
 အစာသည်လည်း။ နန္တာဒေယျ၊ မကျေရာ။ အသ္မာပုရိသဿ၊ ၏။
 ကာယေ၊ ဌ။ ဗလမတ္တာ၊ ခွန်အားသည်။ နဘဝေယျ၊ ရာ။ (ဗလ
 မတ္တာ၌ မတ္တသဒ္ဓါကား ပဒပူရဏတည်း။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌
 “ဗလမတ္တာတိ ဗလမေဝ၊ ဗလဉ္စဿ ကာယေ နဘဝေယျာတိ
 အတ္ထော” ဟု ဆိုသတည်း)။ သောပုရိသော၊ သည်။ အပရေန၊
 သော။ သမယေန၊ ဌ။ တမ္ဘာအာဗာဓာ၊ မှ။ မုစ္ဆေယျ၊ လွတ်ရာ၏။
 အသ္မာပုရိသဿ၊ အား။ “၏၊ လည်းဟူ”။ ဘတ္တဉ္စ၊ စားအပ်သော
 အစာသည်လည်း။ ဆာဒေယျ၊ ကျေရာ၏။ အသ္မာပုရိသဿ၊ ၏။
 ကာယေ၊ ဌ။ ဗလမတ္တာစ၊ ခွန်အားသည်လည်း။ သိယာ၊ ၏။
 တသ္မာပုရိသဿ၊ ၏။ ဝေပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အသ္မာဘဝေယျ၊
 ၏။ အဟံ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ဌ။ အာဗာဓိကော၊ အနာရှိသည်။ အဟော
 သိံ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဒုက္ခိတော၊ ဆင်းရဲသော ကိုယ်စိတ်ရှိသည်။ အဟော
 သိံ၊ ပြီ။ ဗာဠုဂိလာနော၊ ပြင်းစွာနာသည်။ အဟောသိံ၊ ပြီ။

(၁၆၀) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

မေ၏။ “အား၊ လည်းဟူ”။ ဘတ္တိန္ဒ၊ စားသောအစာသည်လည်း။
နန္ဒာဒေသိ၊ မကျေ။ မေ၏။ ကာယေ၊ ဌ။ ဗလမတ္တာစ၊
သည်လည်း။ နစအာသိ၊ မရှိ။ သောအဟံ၊ သည်။ တေရဟိ၊ ဌ။
တမှာအာဗာဓာ၊ မှ၊ မုတ္တော၊ လွတ်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်ပြီ။ မေအား။
“၏၊ လည်းဟူ။ ဘတ္တိန္ဒ၊ သည်လည်း။ ဆာဒေသိ၊ ၏။ (သောတ္ထိ
နာ အဗ္ဗယေန ဟူ၍လည်း ဤအရာ၌ပါဌ်အချို့ရှိကြ၏။ “သောတ္ထိ
နာ၊ ချမ်းသာစွာ။ အဗ္ဗယေန၊ ကျင်နာခြင်းမရှိ” ဟု ယောဇနာ
လေ။ ဤအရာ၌ ပါဌ်မရှိသင့်ပြီ။ အထက်မှာသာ ရှိသင့်သည်။)
မေ၏။ ကာယေ၊ ဌ။ ဗလမတ္တာ၊ သည်။ အတ္ထိစ၊ ရှိသလျှင်က
တည်း။ ဣတိသော ပရိပိတက္ကော၊ သည်။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။
သောပုရိသော၊ သည်။ တတောနိဒါနံ၊ ထိုအနာမရှိခြင်းကြောင့်။
ဝါမောဇ္ဇံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ လဘေထ၊ ၏။ သောမနဿံ၊ နှစ်
သက်ခြင်းကို။ အဓိဂစ္ဆေယျ၊ ၏။ (ဤသို့ ဆိုအပ် ပြီးသည်ကား
ဗျာပါဒနိဝရဏ၏ ဥပမာ စကားတည်း။ ယခုဆိုလတ္တံ့သော
“သေယျထာပိ” အစရှိသည်ကား ထိနမိဒ္ဓ ဥပမာစကားတည်း။

၂၂၀။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာပိ၊ ဟူမူကား။ သောပုရိ
သော၊ သည်။ ဗန္ဓနာဂါရေ၊ နှောင်အိမ်၌။ ဗဒ္ဓေါ၊ ဖွဲ့အပ်သည်။
အဿဘဝေယျ၊ ၏။ သောပုရိသော၊ သည်။ အပရေန၊ သော။
သမယေန၊ ဌ။ တမှာဗန္ဓနာ၊ ထိုအနှောင်အဖွဲ့မှ။ သောတ္ထိနာ၊ စွာ။
အဗ္ဗယေန၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ ပျက်စီးခြင်း မရှိသဖြင့်။ မုစ္ဆေယျ၊ ရာ၏။
အဿပုရိသဿ၊ ၏။ “အား၊ လည်းဟူ”။ ကိဉ္ဇိ၊ တစုံတခုသော။
ဘောဂါနံ၊ စည်းစိမ်တို့၏။ ဝယော၊ ပျက်ခြင်းသည်။ နစဟောတိ၊
ဖြစ်။ တဿပုရိသဿ၊ ၏။ ဧဝံပရိပိတက္ကော၊ သည်။ အဿဘဝေ
ယျ၊ ၏။ အဟံ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ဌ။ ဗန္ဓနာဂါရေ၊ နှောင်အိမ်၌။ ဗဒ္ဓေါ၊
နှောင်ဖွဲ့အပ်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ သောအဟံ၊ သည်။ တေရဟိ၊
ဌ။ တမှာဗန္ဓနာ၊ မှ။ သောတ္ထိနာ၊ စွာ။ အဗ္ဗယေန၊ စည်းစိမ်
ဥစ္စာပျက်စီးခြင်းမရှိသဖြင့်။ မုတ္တော၊ သည်။ အမှိ၊ ၏။ ကိဉ္ဇိ၊ စိုးစဉ်း
မျှသော။ ဘောဂါနံ၊ တို့၏။ ဝယော၊ ပျက်ခြင်းသည်။ နတ္ထိစ၊ မရှိ

သာယျင်ကတည်း။ ဣတိဧသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဿဘဝေ
ယျ၊ န။ သောပုရိသော၊ သည်။ တတောနဒါနံ၊ ထိုသို့ နှောင်အိမ်
မှ လွတ်ခြင်းကြောင့်။ ပ။ (ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသည်ကား ထိနမိဒ္ဓနိဝရ
ဏ၏ ဥပမာစကားတည်း)။

၂၂၁။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာပိ၊ မူကား။ ပုရိသော၊
သည်။ ဒါသော၊ ကျွန်သည်။ အဿဘဝေယျ၊ ရာ၏။ အနတ္တာ
ဇီနော၊ မိမိကိုယ်ကို အစိုးမရသည်။ အဿဘဝေယျ၊ န။ ပရာဇီ
နော၊ သူတပါးနှင့် စပ်သည်။ အဿဘဝေယျ၊ န။ ယေနကာမံ
ဂမော၊ အလိုရှိတိုင်း သွားရသည်။ နဘဝေယျ၊ ရာ။ သောပုရိသော၊
သည်။ အပရေန၊ သော။ သမယေန၊ ဌ။ တမှာဒါသဗျာ၊ ထိုကျွန်
၏အဖြစ်မှ။ မုစ္စေယျ၊ န။ အတ္တာဇီနော၊ မိမိကိုယ်ကို အစိုးရသည်။
အဿဘဝေယျ၊ န။ အပရာဇီနော၊ သူတပါးနှင့် စပ်သည်။ အဿ
ဘဝေယျ၊ န။ ဘုဇိဿော၊ ဖြူစင်သည်။ အဿဘဝေယျ၊ န။ ယေန
ကာမံဂမော၊ မိမိအလိုရှိတိုင်း သွားရသည်။ အဿဘဝေယျ၊ န။
တဿပုရိသဿ၊ န။ ဧဝံပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဿဘဝေယျ၊ န။
အဟံ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ဌ။ ဒါသော၊ သည်။ အဟောသိံ၊ ပြီ။ အနတ္တာ
ဇီနော၊ မိမိကိုယ်ကို အစိုးမရသည်။ အဟောသိံ၊ ပြီ။ ပရာဇီနော၊
သူတပါးနှင့် စပ်သည်။ အဟောသိံ၊ ပြီ။ ယေနကာမံဂမော၊ မိမိ
အလိုရှိတိုင်း သွားရသည်။ နအဟောသိံ၊ ဖြစ်။ သောအဟံ၊ သည်။
ဘေရဟိံ၊ ဌ။ တမှာဒါသဗျာ၊ မှ။ မုစ္စေယျ၊ သည်။ အမှိ၊ န။ အတ္တာဇီ
နော၊ မိမိကိုယ်ကို အစိုးရသည်။ အမှိ၊ န။ အပရာဇီနော၊ သူတပါးနှင့်
မစပ်သည်။ အမှိ၊ န။ ဘုဇိဿော၊ ဖြူစင်သည်။ အမှိ၊ န။ ယေနကာမံ
ဂမော၊ အလိုရှိတိုင်း သွားရသည်။ အမှိ၊ န။ ဣတိဧသော ပရိဝိ-
တက္ကော၊ သည်။ အဿဘဝေယျ၊ န။ သောပုရိသော၊ သည်။
တတောနဒါနံ၊ ထိုကျွန်၏ အဖြစ်မှ လွတ်ခြင်းကြောင့်။ ပ။ (ဤ
ဆိုအပ်ပြီးသည်ကား ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စနိဝရဏ၏ ဥပမာ စကားတည်း။
ဤသေယျထာပိ အစရှိသည်ဖြင့် ဆိုလတ္တံ့သည်ကား ဝိစိကိစ္ဆာ
နိဝရဏ၏ ဥပမာ စကားတည်း)။

၂၂၂။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာဝိ၊ မူကား။ သမနော၊ ဥစ္စာနှင့် တကွသော။ သဘောဝေါ၊ စည်းစိမ်နှင့် တကွသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ကန္တာရံ၊ ရေမရှိ ထသော။ ဒုမ္ဘိက္ခံ၊ အစာမရှိ ထသော။ “ရှားသော အစာရှိထသော၊ လည်းဟူ”။ သပ္ပုဋိဘယံ၊ ဘေးရန် ရှိထသော။ အဒ္ဓါနမဂ္ဂံ၊ ရှည်စွာသော ခရီးကို။ “သို့ လည်းဟူ ။ ပဋိပဇ္ဇေယျ၊ သွားရာ၏။ သောပုရိသော၊ သည်။ အာရေန၊ သော။ သမယေန၊ ဌ။ တံကန္တာရံ၊ ထိုဘေးရန်ရှိသော ခရီးခဲကို။ သောတ္ထိနာ၊ စွာ။ နိတ္ထရေယျ၊ လွန်ရာ၏။ ခေမံ၊ ငြိမ်းချမ်းသော။ အပ္ပုဋိဘယံ၊ ဘေးရန်မရှိသော။ ဂါမန္တံ၊ ရွာအထူးသို့။ အနုပါပုဏ္ဏေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ တဿ ပုရိသဿ၊ ၏။ ဧဝံပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဿာဘဝေယျ၊ ၏။ အဟံ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ဌ။ သမနော၊ နှင့်တကွ။ သဘောဝေါ၊ စည်းစိမ်နှင့်တကွ။ ကန္တာရံ၊ ရေမရှိထသော။ ဒုမ္ဘိက္ခံ၊ ရှားသောအစာ ရှိထသော။ “ငတ်မွတ် ထသော၊ လည်းဟူ”။ သပ္ပုဋိဘယံ၊ ဘေးရန်ရှိထသော။ အဒ္ဓါနမဂ္ဂံ၊ ရှည်စွာသောခရီးကို။ “သို့လည်းဟူ”။ ပဋိပဇ္ဇိံ၊ သွားပြီး။ သော အဟံ၊ သည်။ ဧတရဟိ၊ ဌ။ ကန္တာရံ၊ ဘေးရန်ရှိသော ခရီးခဲကို။ နိတိက္ကော၊ လွန်ပြီးသည်။ အမှိ၊ ၏။ သောတ္ထိနာ၊ စွာ။ ခေမံ၊ ငြိမ်းချမ်းစွာသော။ အပ္ပုဋိဘယံ၊ ဘေးရန်မရှိသော။ ဂါမန္တံ၊ ရွာအထူးသို့။ အနုပ္ပုဏ္ဏော၊ ရောက်ပြီးသည်။ အမှိ၊ ၏။ ဣတ္ထိသောပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဿာဘဝေယျ၊ ၏။ သော ပုရိသော၊ သည်။ တတော နိဒါနံ၊ ထိုသို့ ဘေးရန်မရှိသော အရပ်သို့ ရောက်ခြင်းကြောင့်။ ပါမောဇ္ဇံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ လဘောထယထာ၊ ရရာသကဲ့သို့။ သောမနဿံ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို။ အဓိဂစ္ဆေယျယထာ၊ ရရာသကဲ့သို့။

၂၂၃။ ဧဝမေဝံ၊ ထိုအတူလျှင်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဣဏံယထာ၊ မြီကိုကဲ့သို့။ ရောဂံယထာ၊ အနာကိုကဲ့သို့။ ဗန္ဓနာဂါရံယထာ၊ နှောင်အိမ်ကိုကဲ့သို့။ ဒါသဗျံယထာ၊ ကျွန်၏ အဖြစ်ကိုကဲ့သို့။ ကန္တာရံ၊ ရေမရှိသော။ အဒ္ဓါနမဂ္ဂံယထာ၊ ရှည်စွာ သောခရီးကိုကဲ့သို့။ အပ္ပဟိနေ၊ မဂ်ဖြင့် မပယ်အပ်ကုန်သေးသော။

ဣမေပဉ္စနိဝရဏော၊ ဤငါးပါးကုန်သော နိဝရဏတို့ကို။ အတ္တနိ၊ မိမိ၌။ သမနုပဿတိ၊ အဘန်တလဲလဲ ရှု၏။

၂၂၄။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထံဝပိ၊ ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား။ အာဏာဏံယထာ၊ မြီမရှိသကဲ့သို့။ အာရောဂုံ ယထာ၊ အနာမရှိသကဲ့သို့။ ဗန္ဓနာ၊ အနှောင်အဖွဲ့မှ။ မောက္ခ ယထာ၊ လွတ်ခြင်းကိုကဲ့သို့။ ခေမန္တဘူမိယထာ၊ ဘေးရန်မရှိသော အရပ်ကိုကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပဟိနေ၊ မဂ်ဖြင့် ပယ်အပ်ပြီးကုန်သော။ ဣမေပဉ္စနိဝရဏော၊ တို့ကို။ အတ္တနိ၊ ၌။ သမနုပဿတိ၊ ၏။

၂၂၅။ ပဟိနေ၊ ကုန်ပြီးသော။ ဣမေပဉ္စနိဝရဏော၊ တို့ကို။ တနည်းကား၊ ဣမေပဉ္စနိဝရဏော၊ တို့ကို။ ပဟိနေ၊ မဂ်ဖြင့် ပယ်အပ် သည်တို့ကို။ အတ္တနိ၊ ၌။ သမနုပဿတော၊ အဘန် တလဲလဲ ရှုသော။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ပါမောဇ္ဇံ၊ သည်။ ဇာယတိ၊ ၏။ ပမုဒိတဿ၊ ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသော ရဟန်းအား။ ပီတိ၊ နှစ်သက်ခြင်းသည်။ ဇာယတိ၊ ၏။ ပီတိမနဿ၊ ပီတိနှင့် ယှဉ်သော စိတ်ရှိသော ရဟန်း၏။ ကာယော၊ ရူပကာယသည်။ ပဿန္တတိ၊ ငြိမ်း၏။ ပဿဒ္ဓကာယော၊ ငြိမ်းပြီးသော ရူပကာယ ရှိသော ရဟန်းသည်။ သုခံ၊ သုခဝေဒနာကို။ ဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ သုခိနော၊ သုခဝေဒနာနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်း၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ သမာဓိယတိ၊ တည်ကြည်၏။

ပဌမဈာန

၂၂၆။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ကာမေဟိ၊ ကိလေသာကာမ စတ္တု ကာမတို့မှ။ ဝိဝိဇ္ဇေဝ-ဝိဝိဇ္ဇေဝ၊ ကင်း၍သာလျှင်။ အကုသလေဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ သို့မှ။ ဝိဝိဇ္ဇေဝ၊ ၍သာလျှင်။ သဝိတတ္တံ၊ ဝိတက် နှင့်တကွဖြစ်ထသော။ သဝိစာရံ၊ ဝိစာရနှင့်တကွ ဖြစ်ထသော။ ဝိဝေ တဇံ၊ နိဝရဏမှကင်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်ထသော။ “နိဝရဏမှ ကင်း သော တရားအပေါင်း၌ ဖြစ်ထသောလည်းဟူ”။ ပီတိသုခံ၊ ပီတိ

(၁၆၄) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

သုခနှင့်ယှဉ်သော။ ပဌမံဇ္ဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ရှိ။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။
သောတိက္ခ၊ သည်။ ဝေမေဝကာယံ၊ ဤကရဇ ကာယကိုလျှင်။
“ဤရူပကာယကိုလျှင်၊ လည်းဟူ”။ (ကရဇ ကာယ ဟူသည်ကား
ရူပကာယပင်တည်း)။ ဝိဝေကဇေန၊ နိဝရဏမှ ကင်းခြင်းကြောင့်
ဖြစ်သော။ “နိဝရဏမှ ကင်းသော တရားအပေါင်း၌ ဖြစ်သော
လည်းဟူ”။ ဝိတိသုခေန၊ ဝိတိသုခ တည်းဟူသော ရေဖြင့်။
အဘိသန္ဓေတိ၊ စွတ်စေ၏။ “စိုစေ၏၊ လည်းဟူ”။ (အဘိသန္ဓေ
ကား ဓာတုတ္ထာ နုတ္တကတည်း”။ ပရိသန္ဓေတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်
စွတ်စေ၏။ ပရိပူရေတိ၊ ပြည့်စေ၏။ ပရိပ္ပူရတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်
နှံ့စေ၏။ အသသတိက္ခ၊ နေ၏။ (ကာယသသန္ဓေ)။ သဗ္ဗာဝဇ္ဇော၊
အလုံးစုံ သုံးဆယ့် နှစ်ပါးသော ကောဠာသရိုသော။ ကာယသ၊
ရူပကာယ၏။ (ဌာနံ၌စပ်)။ ဝိဝေကဇေန၊ သော။ ဝိတိသုခေန၊
ဖြင့်။ အဖုဋ္ဌံ၊ မနှံ့သော။ ကိဋ္ဌိ၊ တစုံတခုသော။ ဌာနံ၊ အရပ်သည်။
နဟောတိ၊ ဖြစ်။ (ဌာနံကား ပဓာနထည့်သည်)။

၂၂၇။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာပိ၊ မူကား။ ဒက္ခော၊
လိမ္မာသော။ နှာပကောဝါ၊ ရေချိုးသမားသည် လည်းကောင်း။
နှာပကန္တေဝါသီဝါ၊ ရေချိုးသမား၏တပည့်သည်လည်းကောင်း။
ကံသထာလေ၊ ကြေးခွက်၌။ “သံခွက်၌၊ လည်းဟူ”။ နှာနိယ
စုဏ္ဏာနိ၊ ရေချိုးကသယ်မှုန့်တို့ကို။ “နန္ဒင်းစိမ်းအစရှိသော ရေချိုး
ကသယ်မှုန့်တို့ကို၊ လည်းဟူ”။ အာကိရိတွာ၊ ထည့်၍။ ဥဒကေန၊
ဖြင့်။ ပရိပ္ပေဝါသကံ ပရိပ္ပေဝါသကံ၊ ဖျန်း၍ဖျန်း၍။ “သွန်း၍သွန်း၍၊
လည်းဟူ”။ သန္ဓေယျ၊ အလုံးအခဲကိုပြုရာ၏။ သာယံနှာနိယပိဏ္ဍိ၊
ထိုရေချိုး ကသယ်မှုန့် အစိုင် အခဲသည်။ “ရေချိုး ကသယ်မှုန့်
အလုံးအခဲသည်၊ လည်းဟူ”။ သေဟာနုဂတာ၊ ရေဟုဆိုအပ်သော
အစေးဖြင့် အစဉ်လျှောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သေဟပရေတာ၊
ရေဟုဆိုအပ်သော အစေးဖြင့် နှံ့သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သန္တရဗာ
ဟိရာ၊ အတွင်းအရပ် အပအရပ်နှင့်တကွ။ (သဗ္ဗတ္ထကံဝေထည့်ပါ)။
သဗ္ဗတ္ထကံဝေ၊ အလုံး အရပ်ကိုလျှင်။ သေဟေန၊ ရေဟူသော

အစေးဖြင့်။ ဖုရု၊ နံ့သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ ပဉ္စရဏီ၊ ယိုစီးသည်။
 နစဟောတိယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ လျှင်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။
 ဘိက္ခု၊ သည်။ ဣမမေဝကာယံ၊ ကိုလျှင်။ ဝိဝေကဇေန၊ သော။
 ဝိတိသုခေန၊ ဝိတိသုခတည်းဟူသောရှေ့ဖြင့်။ အဘိသန္ဓေတိ၊ စွတ်
 စေ၏။ ပရိသန္ဓေတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်စွတ်စေ၏။ ပရိပူရေတိ၊ ထက်
 ဝန်းကျင်ပြည့်စေ၏။ ပရိပ္ပရတိ၊ ထက်ဝန်းကျင် နံ့စေ၏။ အဿ
 ဘိက္ခုနော၊ ဤ။ (ကာယဿ၌ စပ်)။ သဗ္ဗာဝတော၊ အလုံးစုံ
 သောသုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော ကောဇ္ဇာသရိသော။ ကာယဿ၊ ဤ။
 ဝိဝေကဇေန၊ သော။ ဝိတိသုခေန၊ ဖြင့်။ အဖုရံ၊ မနံ့သော။ ကိဉ္စိ၊
 တစုံတခုသော။ ဌာနံ၊ သည်။ နဟောတိ၊ ဖြစ်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။
 အဿဘိက္ခုနော၊ ဤ။ (သာမညဗလံ၌ စပ်)။ ပုရိမေဟိ၊ ရှေ့၌
 ဆိုအပ်ကုန်ပြီးသော။ သန္ဓိဋ္ဌိကေဟိ၊ မျက်မှောက်၌ ဖြစ်ကုန်သော။
 သာမညဗလေဟိ၊ တို့ထက်။ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ၊ လွန်သည်သည်းဖြစ်
 ထသော။ ပဏီတတရဉ္စ၊ ထူးမြတ်သည်လည်းဖြစ်ထသော။ သန္ဓိဋ္ဌိ
 ကံ၊ မျက်မှောက်၌ဖြစ်သော။ ဣဒမ္ဗိသာမညဗလံ၊ ဤပဌမဈာန်တည်းဟူသော
 ရဟန်း၏အကျိုးသည်လည်း။ ပုရိမေဟိ၊ ကုန်သော။ သန္ဓိဋ္ဌိကေဟိ၊
 ကုန်သော။ သာမညဗလေဟိ၊ တို့ထက်။ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ၊ လွန်
 မြတ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဤ။ ပဏီတတရဉ္စ၊ ထူးမြတ်သည်
 လည်း။ ဟောတိ၊ ဤ။

ဒုတိယဈာန

၂၂၀။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ပုနစပရံ၊ တပါးတုံ။ ဘိက္ခု၊ သည်။
 ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ တို့၏။ ဝူပသမာ၊ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိ
 သန္တာန်၌ဖြစ်ထသော။ စေတသော၊ စိတ်ကို။ သမ္ပသာဒနံ၊ ကြည်
 စေတတ်ထသော။ စေတသော၊ ဤ။ ဧကောဒိဘာဝံ၊ မြတ်သော

သမာဓိကို ပွားစေတတ်ထသော။ အဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်မရှိထသော။
အဝိစာရံ၊ ဝိစာရမရှိထသော။ သမာဓိဇံ၊ သမာဓိကြောင့် ဖြစ်ထ
သော။ ဝီတိသုခံ၊ ဝီတိသုခရှိထသော။ ဒုတိယံဈာန်၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊
ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ ၎င်း။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ဣမမေဝ ကာယံ၊
ဤရူပကာယကိုလျှင်။ သမာဓိဇေန၊ သော။ ဝီတိသုခေန၊ ဖြင့်။
အဘိယန္တေတိ၊ စွတ်စေ၏။ ပရိယန္တေတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်စွတ်စေ၏။
ပဒိပူရေတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်ပြည့်စေ၏။ ပရိပူရေတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်နှံ
စေ၏။ အဿဘိက္ခု နေဘ၊ ၎င်း။ သဗ္ဗာဝတော၊ အလုံးစုံသောသုံးဆယ့်
နှစ်ပါးသောကောဠာသရှိသော။ ကာယဿ၊ ၎င်း။ သမာဓိဇေန၊
သော။ ဝီတိသုခေန၊ ဖြင့်။ အဖုဋ္ဌံ၊ မနှံ့သော။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော။
ဌာနံ၊ သည်။ နဟောတိ၊ ဖြစ်။

၂၂၉။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာ အဘယ်ကဲ့သို့
နည်းဟူမူကား။ ဂမ္ဘိရော၊ နက်စွာသော။ ဥဒကရဟဒေါ၊ ရေအိုင်
သည်။ (ဒဟဒေါဟူ၍ ပါဠိရှိ၏။ အနက်အထူးမရှိပြီ)။ ဥဒ္ဓိတော
ဒကော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ အထက်သို့ တက်သော ရေရှိသည်။
ဟောတိ၊ ၎င်း။ တသရဟဒဿ၊ ထိုရေအိုင်၏။ (ပုရတ္ထိမာယ ဒက္ခိ
ဏာယ အစရှိသော ပုံဒိတို့၌စပ်)။ ပုရတ္ထိမာယ၊ အရှေ့ဖြစ်သော။
ဒိသာယ၊ ၌။ ဥဒကဿ၊ ၎င်း။ အာယမုခံ၊ လာရာဖြစ်သော အဝသည်။
“ဝင်ရာဖြစ်သော အဝသည်၊ လည်းဟူ”။ နေဝဟောတိ၊ ဖြစ်။
ဒက္ခိဏာယ၊ သော။ ဒိသာယ၊ ၌။ ဥဒကဿ၊ ၎င်း။ အာယမုခံ၊ သည်။
နဟောတိ၊ ဖြစ်။ ပစ္ဆိမာယ၊ သော။ ဒိသာယ၊ ၌။ ဥဒကဿ၊ ၎င်း။
အာယမုခံ၊ သည်။ နဟောတိ၊ ဖြစ်။ ဥတ္တရာယ၊ မြောက်ဖြစ်သော။
ဒိသာယ၊ ၌။ ဥဒကဿ၊ ၎င်း။ အာယမုခံ၊ ဝင်ရာဖြစ်သော အဝသည်။
“လာရာ ဖြစ်သော အဝသည်၊ လည်းဟူ”။ နဟောတိ၊ ဖြစ်။
ဒေဝေါစ၊ မိုးသည်လည်း။ ကာလေနကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။
“အယဉ်မပြတ်လည်းဟူ”။ သမ္မာစာရံ၊ မိုးရေကို။ အနုပဝစ္ဆေ
ယျ၊ မသွင်းရာ။ အထခေါ၊ ထိုသို့မသွင်းပါပဲလျက်။ “စင်စစ်သဖြင့်
ကား-လည်းဟူ”။ တမှာဥဒကရဟဒေါ၊ ထိုရေအိုင်မှ။ သိတာ၊

ချမ်းစွာသော။ ဝါရိဓာရာ၊ ရေအယဉ်သည်။ ဥဒ္ဓိဇ္ဇိတွာ၊ အထက်
 သို့တက်၍။ တမေဝ ဥဒကရဟဒံ၊ ထိုရေအိုင်ကိုလျှင်။ တေနဝါရိ
 နာ၊ ထိုအထက်သို့ တက်သောရေဖြင့်။ အဘိသန္ဓေယျ၊ စွတ်စေရာ
 ၏။ ပရိသန္ဓေယျ၊ ထက်ဝန်းကျင်စွတ်စေရာ၏။ ပရိပူရေယျ၊ ထက်
 ဝန်းကျင် ပြည့်စေရာ၏။ ပရိပူရေယျ၊ ထက်ဝန်းကျင်-နံ့ စေရာ၏။
 သဗ္ဗာဝတော၊ အလုံးစုံသော ကြာမျိုးငါးပါးရှိသော။ တသဥဒ
 ကရဟဒသ၊ ထိုရေအိုင်၏။ (ဌာနံ၌စပ်)။ သီတေန၊ ချမ်းစွာသော။
 ဝါရိနာ၊ ရေဖြင့်။ အဖုဋံ၊ မနံ့သော၊ ကိဉ္ဇိ၊ သော။ ဌာနံ၊ အရပ်
 သည်။ နအသနဟောတိယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ လျှင်။ မဟာ
 ရာဇ၊ ကြီး။ ဘိက္ခ၊ ရဟန်းသည်။ ပ။ သန္ဓိဋ္ဌိကံ၊ သော။ ဣဒမ္ပိသာမ
 ညဇလံ၊ သည်လည်း။ ပုရိမေဟိ၊ ကုန်သော။ သန္ဓိဋ္ဌိကေဟိ၊
 ကုန်သော။ သာမညဗလေဟိ၊ တို့ထက်။ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ၊ လွန်
 မြတ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဏီတတရဉ္စ၊ ထူးမြတ်သည်
 လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။

တတိယဈာန

၂၃၀။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ပုနစပရံ၊ တပါးတုံး။ ဘိက္ခ၊ သည်။
 ဝိတိယာ၊ ဝိတိကို။ ဝိရာဂါစ၊ စက်ဆုပ်ခြင်းကြောင့်လည်း။ ဥပေက္ခ
 ကောစ၊ လျစ်လျူရှုခဲ့သည်ဖြစ်၍လည်း။ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံ
 သည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနော၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်
 ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ သုခဉ္စ၊ သုခဝေဒနာကိုလည်း။ ကာယေန၊
 ရူပကာယဖြင့်။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ ယံဈာနဟေတု၊ အကြင်
 ဈာန်တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ တံသမ္ပိပုဂ္ဂလံ၊ ထို
 တတိယဈာန်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အရိယာ၊ ဘုရားအစရှိ
 ကုန်သော သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဥပေက္ခကော၊ လျစ်လျူ
 ရှုသည်ဖြစ်၍။ သတိမာ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သုခဝိဟာရီ၊
 ချမ်းသာစွာ နေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာစိက္ခန္တိ ပသံသန္တိ၊ ချီးမွမ်း

(၁၆၈) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ကုန်၏။ တံတတိယံ ဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ရှိ။ ပိဟရတိ၊ ၏။
သောဘိက္ခု၊ သည်။ ဣမမေဝကာယံ၊ ကို။ နိဗ္ဗိတိကေန၊ ပီတိမရှိ
သော။ သုခေန၊ သုခဝဒနာတည်းဟူသော ချမ်းသောရေဖြင့်။
(အဘိသန္ဓေယျ စသည် အနက်တူပြီ)။

၂၃၁။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာပိ၊ ဟူမူကား။ ဥပ္ပလိ
နိယံဝါ၊ ကြာမြူ ကြာနီ ကြာညိုတော၌ လည်းကောင်း။ ပဒုမိနိယံ
ဝါ၊ ကြာပဒုမာတော၌ လည်းကောင်း။ ပုဏ္ဏရိကိနိယံဝါ၊ ကြာ
ပုဏ္ဏရိတ်တော၌လည်းကောင်း။ အပေကစွံာနိ၊ အချိုကုန်သော။
ဥပ္ပလာနိဝါ၊ ကြာမြူကြာနီကြာညိုတို့သည်လည်းကောင်း။ ပဒုမာ
နိဝါ၊ ကြာပဒုမာတို့သည်လည်းကောင်း။ ပုဏ္ဏရိကာနိဝါ၊ ကြာ
ပုဏ္ဏရိတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဥဒကေ၌။ ဇာတာနိ၊ ဖြစ်ကုန်
၏။ ဥဒကေ၌။ သံဝဒ္ဓါနိ၊ ကြီးကုန်၏။ “ပွါးကုန်၏၊ လည်းဟူ”။
ဥဒကာနုဂ္ဂတာနိ၊ ရေမှမပေါ်ကုန်သေး။ ရေမှ မတက်ကုန်သေး၊
လည်းဟူ။ အန္တောနိမုဂ္ဂပေါသိနိ၊ ရေ၏အတွင်း၌ နစ်၍ကြီးကုန်
၏။ တာနိ၊ ထိုကြာတို့သည်။ ယာဝအဂ္ဂါစ၊ အဖျားတိုင်အောင်
လည်းကောင်း။ ယာဝမူလာစ၊ အရင်းတိုင်အောင်လည်းကောင်း။
သီတေန၊ သော။ ဝါရိနာ၊ ရေဖြင့်။ အဘိသန္ဓာနိ၊ စွတ်ကုန်၏။
ပရိသန္ဓာနိ၊ ထက်ဝန်းကျင်စွတ်ကုန်၏။ ပရိပူရာနိ၊ ထက်ဝန်းကျင်
မြည့်စုံကုန်၏။ ပရိပ္ပုတာနိ၊ ထက်ဝန်းကျင် နှံ့ကုန်၏။ အဿဥဒက
ရဟဒဿ၊ ထိုရေအိုင်၏။ (ဝါရိနာ၌စပ်လေ)။ သဗ္ဗာဝတံ သဗ္ဗာ
ဝန္တာနိ၊ အလုံးစုံအခက်အရှက်နှင့်မြည့်စုံကုန်သော။ ဥပ္ပလာနံဝါ၊
ကြာမြူကြာနီ ကြာညိုတို့၏ လည်းကောင်း။ ပဒုမာနံဝါ၊ ကြာ
ပဒုမာတို့၏လည်းကောင်း။ ပုဏ္ဏရိကာနံဝါ၊ ကြာပုဏ္ဏရိတ်တို့၏
လည်းကောင်း။ (ဌာနံ၌စပ်လေ)။ သီတေန၊ သော။ ဝါရိနာ၊ ဖြင့်။
အဖုဋ်မနိ၊ သော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ဌာနံ၊ သည်။ နှဟောတိ
ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ လျှင်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပ။

စတုတ္ထဈာန

၂၃၂။ ပုနစပရံ၊ တုံ။ တိက္ခ၊ သည်။ သုခဿစ၊ သုခဝေဒနာကို လည်း။ ပဟာနာ၊ ကြောင့်။ ဒုက္ခဿစ၊ ကိုလည်း။ ပဟာနာ၊ ကြောင့်။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ဤလျှင်။ သောမနဿ ဒေါမနဿာနံ၊ တို့၏။ အတ္ထင်္ဂမာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ အဒုက္ခမသုခံ၊ ဒုက္ခလည်း မဟုတ် သုခလည်း မဟုတ်သော။ ဥပေက္ခာသတိ ပါရိသုဒ္ဓိံ၊ ဥပေက္ခာ သည် ဖြစ်စေအပ်သော သတိ၏ စင်ခြင်းလည်းရှိထသော။ စတုတ္ထံ ဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ရှိ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ သောဘိက္ခ၊ သည်။ ဣမ မေဝကာယံ၊ ကိုလျှင်။ ပရိသုဒ္ဓေန၊ ဖြူစင်စွာထသော။ ပရိယောဒါ တေန၊ ပြီးပြီးပြန်ရှိထသော။ “အရောင်နှင့်လည်း ပြည့်စုံထသော၊ လည်းဟူ”။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဖရိတွာ၊ နံ့၍။ နိသိန္ဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ကာယဿ၌စပ်)။ အဿဘိက္ခ၊ နေ၊ အား။ သဗ္ဗာ ဝတော၊ သော။ ကာယဿ၊ ၏။ ပရိသုဒ္ဓေန၊ သော။ ပရိယောဒါ တေန၊ အရောင်နှင့်ပြည့်စုံသော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ အဖုဋံ၊ သော။ ကိဉ္ဇိ၊ သော။ ဌာနံ၊ သည်။ နဟောတိ၊ ဖြစ်။

၂၃၃။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာပိ၊ မူကား။ ပုရိသော၊ သည်။ သြဒါတေန၊ ဖြူစင်စွာသော။ ဝတ္ထေန၊ အဝတ်ဖြင့်။ သသိသံ၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွ။ ပါရပိတွာ၊ ရှိ။ နိသိန္ဓော၊ သည်။ အဿဟောတိ၊ ၏။ အဿပုရိဿ၊ ၏။ ပ။ အဖုဋံ၊ သော။ ကိဉ္ဇိ၊ သော။ ဌာနံ၊ သည်။ အဿဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ လျှင်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဘိက္ခ၊ သည်။ ပ။

ဝိပဿနာဉာဏ (၁)

၂၃၄။ ပုနစပရံ၊ တုံ။ ပ။ သောဘိက္ခ၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ စိတ္တေ၊ ကို။ သမာဟိတေ၊ ကောင်းစွာထားပြီးသော်။ စိတ္တေ၊ သည်။ ပရိ သုဒ္ဓေ၊ ဖြူစင်စွာဖြစ်ပြီးသော်။ ပရိယောဒါတေ၊ အရောင်အဝါနှင့် ပြည့်စုံပြီးသော်။ အနင်္ဂတေ၊ ကိလေသာ မရှိပြီးသော်။ ဝိဝံတူပတ္တိ လေသေ၊ ညစ်ညူးခြင်းကင်းပြီးသော်။ မုဒုဘူတေ၊ နူးညံ့စွာ ဖြစ်ပြီး သော်။ ကမ္မနိယေ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြစ်ခြင်းငှာခံပြီးသော်။ ဌိတေ

တည်ပြီးသော်၊ အာနေဉ္စပတ္တေ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းကင်းပြီးသော်။ ဣဏ
ဒဿနာယ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်အလို့ငှာ။ စိတ္တံ၊ ကို။ အဘိနိဟရတိ၊
ရှေ့ရှုဆောင်၏။ အဘိနိန္နာမေတိ၊ ရှေ့ရှုညွတ်စေ၏။ သောဘိက္ခု၊
သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ကိံ၊ အသို့။ ပဇာနာတိ၊ နည်း။
မေ၊ ၏။ အယံကာယော၊ ဤရူပကာယသည်။ ရူပီ၊ ရုပ်ရှိ၏။ စာတု
မဟာဘူတိကော၊ လေးပါးသော မဟာဘူတ်ဖြင့်ပြီး၏။ မာဏာ
ပေတ္တိက သမ္ဘဝေါ၊ အဓိအဖတို့၏ သက်သွေးကြောင့် ဖြစ်၏။
ဩဒနကုမ္မာသူပစယော၊ ထမင်းမုယောမုန့်တို့ဖြင့်ကြီး၏။ “ထမင်း
မုယောမုန့်တို့သည်ကြီးစေအပ်၏၊ လည်းဟူ”။ အနိစ္စ၊ အနုပရိ
မဒ္ဒနဘေဒနဝိဒ္ဓံသနဓမ္မော၊ အမြဲမတည်ခြင်းသဘော၊ ကသယ်မုန့်
ဖြင့် လိမ်းကျံခြင်းသဘော၊ ဆုပ်နယ်ခြင်းသဘော၊ ပျက်စီးခြင်း
သဘော၊ ဖရိုဖရဲကြဲခြင်းသဘောရှိ၏။ မေ၊ ၏။ ဣဒ္ဓုဝိညာဏံ၊
သည်လည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤလေးပါးသော မဟာဘူတ်ဖြင့် ပြီးသော
ရူပကာယ၌။ သိတံနိဿိတံ၊ မှီ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤလေးပါးသော မဟာ
ဘူတ်ဖြင့်ပြီးသော ရူပကာယ၌။ ပဋိဗဒ္ဓံ၊ စပ်၏။

၂၃၅။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာဝိ၊ မူကား။ မဏိဝေဠု၊
ရိယော၊ ပတ္တမြား၊ ကြောင်မျက်ရွဲသည်။ သုဘော၊ ကောင်းမွန်
ပြေပြစ်စွာ၏။ ဇာတိမာ၊ စင်ကြယ်စွာသော အခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်
၏။ အဋ္ဌံသော၊ ရှစ်မြှောင့်ရှိ၏။ သုပရိကမ္မကတော၊ အလွန်
ကောင်းစွာပြုပြင်အပ်၏။ အစ္စော၊ ကြည်လင်၏။ ဝိပ္ပသန္ဓော၊
အလွန်ကြည်လင်၏။ အနာဝိလော၊ နောက်ကျခြင်းမရှိ။ သဗ္ဗာ
ကာရသမ္ပန္နော၊ အလုံးစုံသော ပွတ်ခြင်း၊ ထွင်းခြင်း အစရှိသော
အခြင်းအရာနှင့်ပြည့်စုံ၏။ တတြ၊ ထိုပတ္တမြား ကြောင်မျက်ရွဲ၌။
ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤချည်ကို။ အာဝုတံ၊ သိအပ်၏။ (အဘယ်သို့သော
ချည်ကိုသိအပ်သနည်းဟု မေးဖွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ
“နီလံဝါ၊ ပ။ ပဏ္ဍု၊ သုတ္တံဝါ” ဟူသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ။
သို့ပါဠိ၏အတ္ထကား)။ နီလံဝါ၊ ညိုသော အဆင်းရှိသော ချည်ကို
သည်းကောင်း။ ဝီတံဝါ၊ ရှေ့သော အဆင်းရှိသော ချည်ကိုလည်း

ကောင်း။ လောဟိတံဝါ၊ နိသောအဆင်းရှိသော ချည်ကိုလည်း
ကောင်း။ ဩဒါတံဝါ၊ ဖြူသော အဆင်းရှိသော ချည်ကိုလည်း
ကောင်း။ ပဏ္ဍုသုတ္တံဝါ၊ ဖြော့တော့သော အဆင်းရှိသောချည်ကို
လည်းကောင်း။ အာဝုတံ၊ သီအပ်၏။ တမေနံ-တံဇနံ၊ ထိုပတ္တမြား
ကို။ စက္ခုမာ၊ စက္ခုအမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော။ ပုရိသော၊ သည်။
ဟတ္ထေ၊ ဌ။ ကရိတွာ၊ ထားသည်ကိုပြု၍။ ပစ္စဝေက္ခယျ၊ ဆင်ခြင်
ရာ၏။ ကိပစ္စဝေက္ခယျ၊ အဘယ်သို့ ဆင်ခြင်ရာသနည်း ဟုမူ
ကား။ အယံမဏိဝေဠုရိယော၊ ဤပတ္တမြား ကြောင်မျက်ရွဲသည်။
သုဘော၊ ကောင်းမွန် ပြေပြစ်စွာ၏။ ဇာတိမာ၊ စင်ကြယ်သော
အခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်၏။ အဋ္ဌံသော၊ ရှစ်မြောင့်ရှိ၏။ သုပရိကမ္မ-
ကတော၊ အလွန်ကောင်းစွာ ပြုပြင်အပ်၏။ အစ္စော၊ ကြည်လင်၏။
အနာဝိလော၊ နောက်ကျခြင်း မရှိ။ သဗ္ဗကာရသမ္ပန္နော၊ အလုံး
စုံသော ပွတ်ခြင်း ထွင်းခြင်းအစရှိသော အခြင်းအရာနှင့်ပြည့်စုံ၏။
တဏှ၊ ထိုပတ္တမြား ကြောင်မျက်ရွဲ၌။ ဣဒံသုတ္တံ၊ ကို။ အာဝုတံ၊
သီအပ်၏။ ကိဒိသံ၊ အဘယ် အဆင်းရှိသော ချည်ကို။ အာဝုတံ၊
နည်း။ (နှစ်ပုဒ်ထည့်ပါ)။ နိလံဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပ။ ပဏ္ဍု-
သုတ္တံဝါ၊ ဖြော့တော့သော အဆင်း ရှိသော ချည် ကို လည်း
ကောင်း။ အာဝုတံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပစ္စဝေက္ခယျယထာ၊ ဆင်ခြင်
သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ လျှင်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ပ။

မနောမယိဒ္ဓိညဏ (၂)

၂၃၆။ ကမ္မနိယေ၊ တန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်းငှာ ခံပြီးသော်။ ဌိတေ၊
တည်ပြီးသော်။ အာနဉ္စပတ္ထေ၊ တုန်လှုပ်ခြင်း ကင်းပြီးသော်။
မနောမယံ၊ အဘိညာဉ်စိတ်သည် ပြီးစေအပ်သော။ ကာယံ၊ ရူပ
ကာယကို။ အဘိနိဗ္ဗိနာယ၊ ဖန်ဆင်းခြင်းငှာ။ စိတ္တံ၊ ကို။ အဘိနိဟ
ရတိ၊ ရှေ့ရှုဆောင်၏။ အဘိနိန္ဒာမေတိ၊ ရှေ့ရှုညွတ်စေ၏။ သော
ဘိက္ခ၊ သည်။ ဣမမှာကာယာ၊ ဤမိမိ၏ အတ္တဘောမှ။ “ဤမိမိ
ကိုယ်မှ၊ လည်းဟူ”။ အညံ၊ သော။ ရူပိံ၊ ရုပ်ရှိသော။ မနောမယံ၊

အဘိညာဉ် စိတ်သည် ပြီးစေအပ်သော။ သဗ္ဗင်္ဂပစ္စင်္ဂံ၊ ခပ်သိမ်း
သော အင်္ဂါကြီးငယ်နှင့် ပြည့်စုံ ထသော။ အဟိန်နိဗ္ဗိယံ၊ မယုတ်
သော ဣန္ဒြေရှိထသော။ ကာယံ၊ ရူပကာယကို။ အဘိနိဗ္ဗိနာတိ၊
ဖန်ဆင်း၏။

၂၃၇။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာဝံ၊ မူကား။ ပုရိသော၊
သည်။ မုဉ္ဇမ္ဘာ၊ ဖြူဆံမြက်မှ။ ဤသိကံ၊ အညောဘက်ကို။ ပဗ္ဗာဟေယျ၊
နုတ်ရာ၏။ တဿပုရိသဿ၊ ၏။ ဧဝံပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဿ
ဘဝေယျ၊ ရာ၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ မုဉ္ဇော၊ ဖြူဆံမြက်တည်း။
အယံ၊ ကား။ ဤသိကာ၊ အညောဘက်တည်း။ မုဉ္ဇော၊ ဖြူဆံမြက်
သည်။ အညော၊ တပါးတည်း။ ဤသိကာ၊ သည်။ အညော၊
တည်း။ မုဉ္ဇမ္ဘာတွေဝ၊ မှသာလျှင်။ ဤသိကာ၊ အညောဘက်ကို။
ပဗ္ဗာဠော၊ နုတ်အပ်၏။ ဣတိ ဧသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဿ
ဘဝေယျ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာဝံ၊ ပန၊ ဥပမာ-
အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ပုရိသော၊ သည်။ အသိံ၊ သန်လျက်
ကို။ ကောသိယာ၊ အအိမ်မှ။ ပဗ္ဗာဟေယျ၊ နုတ်၏။ တဿ
ပုရိသဿ၊ ၏။ ဧဝံ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဿ ဘဝေယျ၊ ၏။
အယံ၊ ဤသည်ကား။ အသိံ၊ သန်လျက်တည်း။ အယံ၊ ကား။
ကောသိံ၊ သန်လျက်အိမ်တည်း။ အသိံ၊ သည်။ အညော၊ တည်း။
ကောသိံ၊ သည်။ အညော၊ တည်း။ ကောသိယာတွေဝ၊ အအိမ်မှသာ
လျှင်၊ အသိံကို။ ပဗ္ဗာဠော၊ နုတ်အပ်၏။ ဣတိ ဧသော ပရိဝိတက္ကော၊
သည်။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာဝံ၊ ပန၊
တနည်းတုံ။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ အဟိံ၊ မြေကို။ ကရုဏ္ဍာ၊
အရေဟောင်းမှ။ ဥဒ္ဓရေယျ-ဥဒ္ဓရုဏံ ပစ္စဝေက္ခေယျ၊ ထုတ်ခြင်းကို
ဆင်ခြင်ရာ၏။

အမှာ ဤအရာ၌ “ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ အဟိံ၊
မြေကို။ ကရုဏ္ဍာ၊ ပချုပ်မှ။ ဥဒ္ဓရေယျ၊ နုတ်ရာ၏”
ဟု အချို့သောဆရာတို့ ယောဇနာကုန်၏။ ထိုအတ္ထယောဇနာခြင်း
သည် “ကရုဏ္ဍာတိဣဒ္ဓိအဟိကဉ္စကဿနာမံ၊ န ဝိလိဝ ကရုဏ္ဍ

ကဿ၊ အဟိကဉ္စကောဟိ အဟိနာ သဒိသောဝ ဟောတိ။ တတ္ထ ကိဉ္စာပိ ပုရိသော အဟိကရဏှာ ဥဒ္ဓရေယျာတိ ဟတ္ထေန ဥဒ္ဓရိယ မာနော ဝိယ ဒဿိတော၊ အထခေါ စိတ္တေနဝဿ ဥဒ္ဓရဏံဝေဒိ တဗ္ဗံ” ဟူသော အဋ္ဌကထာ ပါဠိနှင့် မညီသောကြောင့် မသင့်။

တဿ ပုရိသဿ၊ ထိုယောက်ျား၏။ ဧဝံ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဿဘဝေယျ၊ ရာ၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အဟိ၊ မြွေတည်း။ အယံ၊ ကား။ ကရဏှော၊ အရေဟောင်းတည်း။ အဟိ၊ သည်။ အညော၊ တည်း။ ကရဏှော၊ အရေဟောင်းသည်။ အညော၊ တည်း။ ကရဏှာဝံတ္ထေဝ၊ အရေဟောင်းမှသာလျှင်။ အဟိ၊ မြွေကို။ အဟိနာ၊ မြွေသည်။ (ကတ္တားထည့်)။ ဥဗ္ဘတော၊ နုတ်အပ်၏။ ဣတိ ဧသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။ ဧဝ မေဝခေါ၊ ထိုအတူလျှင်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ (အကြွင်းအနက် တူပြီ)။

ဣဒ္ဓိဝိညေဏ (၃)

၂၃၀။ ပ။ ကမ္မနိယေ၊ အထူးထူးသောရုပ်ကို ဖန်ဆင်းခြင်းငှာ ခံပြီးသော်။ ဌိတေ၊ ပြီးသော်။ အာနေဉ္စပတ္တေ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းကင်း ပြီးသော်။ ဣဒ္ဓိဝိဓာယ၊ အထူးထူးသော ရုပ်ကို ဖန်ဆင်းခြင်းငှာ။ စိတ္တံ၊ ပရိကံစိတ်ကို။ အဘိနိဟရတိ၊ ၏။ အဘိနိန္ဒာမေတိ၊ ၏။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ အနေဏဝိဟိတံ၊ အထူးထူး အပြားပြားရှိသော။ ဣဒ္ဓိဝိဓံ၊ ဣဒ္ဓိဝိညေဏကို။ ပစ္စနုဘောတိအဘိနိပ္ပါဒေတိ၊ ပြီးစေ၏။ “ပြည့်စုံစေ၏၊ လည်းဟူ”။ ကိံအဘိနိပ္ပါဒေတိ၊ အဘယ်သို့ ပြီးစေသနည်း ဟူမူကား။ ဧကောပိ၊ တယောက် သည်လည်း။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဗဟုဓာ၊ များစွာ အပြားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဗဟုဓာပိ၊ များသော အပြားရှိသည်လည်း။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဧကော၊ တယောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာဝိဘာဝမ္ပိ၊ မျက်မှောက် ဖြစ်သော အရပ်သို့လည်းကောင်း။ တိရောဘာဝမ္ပိ၊ မျက်ကွယ်ဖြစ် သောအရပ်သို့ လည်းကောင်း။ တိရောကုဋ္ဌံပိ၊ တိုက်နံရံခြားရာ

အရပ်သို့လည်းကောင်း။ တိရောပါကာရမ္မိ၊ တံတိုင်းခြားရာအရပ်
 သို့လည်းကောင်း။ တိရောပဗ္ဗတမ္မိ၊ တောင်ခြားရာ အရပ်သို့လည်း
 ကောင်း။ အသုဇ္ဇမာနေဘ၊ မပြီမစွန်းသည်ဖြစ်၍။ အာကာသေ
 သေယျထာပိ၊ ကောင်းကင်၌ကဲ့သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ပထဝိယာပိ၊
 ၌လည်း။ ဥဒကေသေယျထာပိ၊ ရေ၌ကဲ့သို့။ ဥမ္မု၊ ဇနိမ္မု၊ ပေါ်ခြင်း
 ငုပ်ခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ၏။ ဥဒကေပိ၊ ၌လည်း။ အသုဇ္ဇမာနေဘ၊
 မပြီမစွန်းသည်ဖြစ်၍။ ပထဝိယံ သေယျထာပိ၊ မြေ၌ကဲ့သို့။ ဂစ္ဆတိ၊
 ၏။ အာကာသေပိ၊ ၌လည်း။ ပလ္လင်္ကေန၊ ထက်ဝယ်ဖြင့်။ ပက္ခိ၊
 အတောင်နှင့် ပြည့်စုံသော။ သကုဏော သေယျထာပိ၊ ငှက်ကဲ့သို့။
 ကမတိ၊ သွား၏။ “ပျံ၏၊ လည်းဟူ”။ ဧဝံ မဟိန္ဒိကေ၊ ဤသို့
 ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်သော။ ဧဝံမဟာနုဘာဝေ၊ ဤသို့ကြီးသော
 အရောင်ရှိကုန်သော။ ဣမေဝ စန္ဒိမ သုရိယေ၊ ဤ လ၊ နေ တို့ကို
 လည်း။ ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်။ ပရာမသတိ၊ သုံးသပ်၏။ ပရိမဇ္ဇတိ၊
 ဆုပ်နယ်၏။ ယာဝ မြဟ္မလောကာပိ၊ မြဟ္မာ့ပြည် တိုင်အောင်
 လည်း။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ဝသံ၊ အလိုကို။ ဝတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။

၂၃၉။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာပိ၊ မူကား။ ဒက္ခော၊
 လိမ်မာသော။ ကုမ္ဘကာရောဝါ၊ အိုးထိန်းသည် လည်းကောင်း။
 ကုမ္ဘကာရန္တေ ဝါသီဝါ၊ အိုးထိန်းသည်၏ တပည့်သည်လည်း
 ကောင်း။ မတ္တိကာယ၊ မြေကို။ သုပရိကမ္မကတာယ၊ ညက်စွာ
 နယ်ပြီးသော်။ ယံ-ယဒေဝဘာဇနဝိကတိံ၊ အကြင်အကြင် ခွက်
 အထူးကိုလျှင်။ “အကြင်အကြင် အိုးအထူးကိုလျှင်၊ လည်းဟူ”။
 အာကာဓံယျ၊ အလိုရှိရာ၏။ တံ-တဒေဝဘာဇနဝိကတိံ၊ ကိုလျှင်။
 ကရေယျ၊ ရာ၏။ အဘိနိပ္ပါဒေယျ၊ ပြီးစေရာ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။
 သေယျထာဝါပန၊ ဥပမာတထူးတုံ။ ဒက္ခော၊ သော။ ဒန္တကာရော
 ဝါ၊ ဆင်စွယ်ပွတ် သမားသည် လည်းကောင်း။ ဒန္တကာရန္တေ ဝါ
 သီဝါ၊ ဆင်စွယ်ပွတ်သမား၏ တပည့်သည် လည်းကောင်း။ ဒန္တ
 သ္မိံ၊ ဆင်စွယ်ကို။ သုပရိကမ္မကတသ္မိံ၊ ကောင်းစွာ အပြေအပြစ်ပြု
 ပြီးသော်။ ယံ-ယဒေဝဒန္တဝိကတိံ၊ အကြင် အကြင် ဆင်စွယ်ခွက်

အထူးကိုလျှင်။ အာကဓိယျ။ ၎်။ တံ-တဒေဝဒန္တဝိကတိံ၊
ကိုလျှင်။ ကရေယျ။ ၎်။ အဘိနိပ္ပါဒေယျ။ ပြီးစေရာ၏။ မဟာရာဇ။
ကြီး။ သေယျထာဝါပန။ ဥပမာတထူးတုံ။ ဒက္ခော၊ သော။ သုဝဏ္ဏ
ကာရောဝါ။ ရှေ့ပန်းထိမ်သည် သည်လည်းကောင်း။ သုဝဏ္ဏကာ
ရွန္တေဝါသီဝါ။ သည်လည်းကောင်း။ သုဝဏ္ဏသိံ။ ရှေ့ကို။ သုပရိ
ကမ္မကတသိံ။ ကောင်းစွာ လျော်ခြင်းကို ပြုအပ်ပြီးသော်။ ယံ-
ယဒေဝသုဝဏ္ဏဝိကတိံ။ အကြင် ရှေ့တန်ဆာအထူးကိုလျှင်။ အာ
ကဓိယျ။ ၎်။ တံ တဒေဝ သုဝဏ္ဏဝိကတိံ။ ကိုလျှင်။ ကရေယျ။
၏။ အဘိနိပ္ပါဒေယျ။ ၎်။ ဝေမေဝ။ ထိုအတူလျှင်။ မဟာရာဇ။
ကြီး။ (အနက်အကြောင်းတူပြီ)။

ဒိဗ္ဗသောတဉာဏ (၄)

၂၄၀။ ကမ္မနိယေ၊ ဒိဗ္ဗသောတ အဘိညာဉ်ဖြစ်ခြင်းငှာ ခွဲပြီး
သော်။ ဌိတေ၊ သော်။ အာနေဉ္စပတ္တေ၊ တုန်လှုပ်ခြင်း ကင်းလ
သော်။ ဒိဗ္ဗာယ၊ ဒိဗ္ဗဝိဟာရကို မှီသော။ နတ်တို့၏ သောတ
ပသာဒနှင့်တူသော၊ လည်းဟူ။ သောတဓာတုယာ၊ သောတ
အဘိညာဉ်အလို့ငှာ။ စိတ္တံ၊ ပရိကံစိတ်ကို။ ပ။ သောဘိက္ခ၊ သည်။
ဒိဗ္ဗာယ၊ နတ်တို့၏ သောတ ပသာဒနှင့်တူသော။ ဝိသုဒ္ဓါယ၊
အထူးစင်ခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်ထသော။ အတိတ္တန္တမာနုသိ
ကာယ၊ လူတို့၏သောတပသာဒကိုလွန်၍သံဒ္ဓါရုံကို ကြားခြင်းငှာ
စွမ်းနိုင်စသော။ သောတဓာတုယာ၊ သောတ အဘိညာဉ်ဖြင့်။
ဒိဗ္ဗေစ၊ နတ်ပြည်၌လည်းကောင်း။ မာနုသေစ၊ လူ့ပြည်၌လည်း
ကောင်း။ ဒုရေစ၊ ဝေးသောအရပ်၌ လည်းကောင်း။ သန္တိကေစ၊
နီးသောအရပ်၌လည်းကောင်း။ ယေသဒ္ဓါ၊ တို့သည်။ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်
ကုန်၏။ ဥဘော၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ တေသဒ္ဓေ၊ တို့ကို။ သုဏာတိ၊
ကြား၏။

၂၄၁။ မဟာရာဇ။ ကြီး။ သေယျထာဝါ၊ မူကား။ ပုရိသော၊
သည်။ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပဋိပန္နော၊ ရှည်သော ခရီးကို သွားသည်။

ဟောတိ၊ ဣ။ သောပုရိသော၊ သည်။ ဘေရိသဒ္ဓမ္မိ၊ စည်ကြီးအသံ
ကိုလည်းကောင်း။ မုဒိန်သဒ္ဓမ္မိ၊ မုရိုးစည် အသံကိုလည်းကောင်း။
သင်္ခါပဏဝဒိန္ဒိမသဒ္ဓမ္မိ၊ ခရုသင်းအသံ၊ ထက်စည်သံ၊ ပတ်သာသံ
ကိုလည်းကောင်း။ သုဏောယျ၊ ဣ။ တဿ ပုရိသဿ၊ ဣ။ ဧဝံပရိ
ဝိတက္ကော၊ သည်။ အဿာဘပေယျ၊ ရာဇ်။ ကိံဘပေယျ၊ နည်းဟူ
မူကား။ ဘေရိသဒ္ဓေါ ဣတိဝိ၊ စည်ကြီးအသံဟူ၍ လည်းကောင်း။
မုဒိန်သဒ္ဓေါ ဣတိဝိ၊ မုရိုးစည်အသံဟူ၍ လည်းကောင်း။ သင်္ခါပဏဝ
ဒိန္ဒိမ သဒ္ဓေါ ဣတိဝိ၊ ခရုသင်းအသံ၊ ထက်စည်သံ၊ ပတ်သာသံ၊
ဟူ၍လည်းကောင်း။ သုဏောယျ၊ ဣ။ ဣတိဧသော ပရိဝိတက္ကော၊
သည်။ ဘပေယျ၊ ဣ။ တနည်းကား၊ ဘေရိသဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဣတိဝိ၊
ဤသို့သဘောရှိ၏။ မုဒိန်သဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဣတိဝိ၊ ဤသို့သဘော
ရှိ၏။ ဒိန္ဒိမသဒ္ဓေါ၊ ပတ်သာသံသည်။ ဣတိဝိ၊ ဤသို့သဘော
ရှိ၏။ ဣတိဧသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဘပေယျ၊ ဣ။ ဧဝမေဝ
ခေါ၊ လျှင်။ (အကြွင်းအနက်တူပြီ)။

စေတောပရိယဉာဏ (၅)

၂၄၂။ ကမ္မနိယေ၊ စေတောပရိယအဘိညာဉ်ဖြစ်ခြင်းငှာ ခုံပြီး
သော်။ ပ။ စေတောပရိယဉာဏာယ၊ ဉာဏ်အလို့ငှာ။ စိတ္တံ၊
ပရိကံကို။ ပ။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ပရသတ္တာနံ၊ တပါးသော သတ္တ
ဝါတို့၏။ ပရပုဂ္ဂလာနံ၊ တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ (စေတော၌စပ်။
ဤနှစ်ပုဒ်ကား ဝေဝုစတည်း)။ စေတော၊ စိတ်ကို။ စေတသာ၊
မိမိ၏ အဘိညာဉ်စိတ်ဖြင့်။ ပရိစ္စ၊ ပိုင်းခြား၍။ ပဇာနာတိ၊ ဣ။

အမှာ

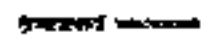
စေတောကား သဿစောဟူသော သုတ်၌စသဒ္ဓါ
ဖြင့် အံဝိဘတ်ကို ဩပြု၍ပြီးသော ဒုတိယန္တပုဒ်
တည်း။ ပရိစ္စဟုပါဠိအချိုးရှိ၏။ ပရိစ္စဟု ရှိမှသင့်သည်။ ။ တပါး
ကုန်သော သတ္တဝါတို့၏ စိတ်ကို သိ၏ဟူပြီ။ အဘယ်သို့ သိ
သနည်းဟုစောဒနာဘွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကိုဖြေခြင်းငှာ “သရာဂံ
ဝါစိတ္တံ” အစရှိသောပါဠိကိုမိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား)။

* သရာဂံ၊ ရာဂနှင့်တကွဖြစ်သော။ စိတ္တံဝါ၊ စိတ်ကိုမူလည်း။ သရာဂံစိတ္တန္တိ၊ ရာဂနှင့်တကွဖြစ်သောစိတ်ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ဧ။။ ဝိတရာဂံ၊ ရာဂကင်းသော။ စိတ္တံဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ဝိတရာဂံစိတ္တန္တိ၊ ရာဂကင်းသောစိတ်ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ဧ။။ (သဒ္ဓေါသံ အစရှိသည်လည်း ဤနည်းဇယာဇနာလေ)။ သံခိတ္တံ၊ တွန့်သော။ “ထိနမိဒ္ဓနှင့်တကွဖြစ်သော၊ လည်းဟူ”။ စိတ္တံဝါ၊ စိတ်ကိုမူလည်း။ သံခိတ္တံစိတ္တန္တိ၊ တွန့်သောစိတ်ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဝိက္ခိတ္တံ၊ ပျံလွင့်သော။ “တုန်လှုပ်သော၊ လည်းဟူ”။ စိတ္တံဝါ၊ စိတ်ကိုမူလည်း။ ဝိက္ခိတ္တံစိတ္တန္တိ၊ ပျံလွင့်သောစိတ်ဟူ၍။ “တုန်လှုပ်သောစိတ်၊ ဟူ၍”။ ပဇာနာတိ၊ ဧ။။ မဟဂ္ဂဘံ၊ မဟဂ္ဂုတ်ဖြစ်သော။ စိတ္တံဝါ၊ ကိုမူလည်း။ မဟဂ္ဂဘံစိတ္တန္တိ၊ မဟဂ္ဂုတ်ဖြစ်သောစိတ်ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ဧ။။ အမဟဂ္ဂဘံ၊ မဟဂ္ဂုတ်မှတပါးသော။ စိတ္တံဝါ၊ ကိုမူလည်း။ အမဟဂ္ဂဘံစိတ္တန္တိ၊ မဟဂ္ဂုတ်မှတပါးသောစိတ်ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ သဥတ္တရံ၊ မိမိတို့ထက်လွန်မြတ်သော တရားရှိသော။ “မိမိတို့ထက် စွမ်းနိုင်သော တရားရှိသော၊ လည်းဟူ”။ စိတ္တံဝါ၊ ကိုမူလည်း။ သဥတ္တရံ စိတ္တန္တိ၊ မိမိတို့ထက် လွန်သောတရားရှိသော စိတ်ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ဧ။။ အနုတ္တရံ၊ မိမိတို့ထက်လွန်သော တရားမရှိသော။ စိတ္တံဝါ၊ ကိုမူလည်း။ အနုတ္တရံ စိတ္တန္တိ၊ မိမိတို့ထက် လွန်သော တရားမရှိသော စိတ်ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ဧ။။ သမာဟိတံ၊ သမာဓိနှင့်ယှဉ်သော။ စိတ္တံဝါ၊ ကိုမူလည်း။ သမာဟိတံစိတ္တန္တိ၊ ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ဧ။။ အသမာဟိတံ၊ သမာဓိနှင့်မယှဉ်သော။ စိတ္တံဝါ၊ ကိုမူလည်း။ အသမာဟိတံ စိတ္တန္တိ၊ ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ဧ။။ ဝိမုတ္တံ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော။ စိတ္တံဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ဝိမုတ္တံစိတ္တန္တိ၊ ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ဧ။။ အဝိမုတ္တံ၊ ကိလေသာတို့မှ မလွတ်သော။ စိတ္တံဝါ၊ ကိုမူလည်း။ အဝိမုတ္တံ စိတ္တန္တိ၊ ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ဧ။။

၉၂၄၃။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာပိ၊ မူကား။ ဒဟရော၊ ငယ်စွာသော။ ယုဝါ၊ လူလင်ပျိုဖြစ်သော။ မဏ္ဍနကဇာတိကော၊ တန်းဆာဆင်တတ်သော သဘောရှိသော။ ဣတ္ထိဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။

(၁၇၀) သုတ်သီလက္ခန္ဓာ ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ပုရိယောဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ပရိသုဇ္ဈေ၊ ဖြူစင်သော။ ပရိ
ယောဒါတေ၊ ပြီးပြီးပြန်သော အရောင်ရှိသော။ အာဒါယေဝါ၊
ကြေးမုံ၌လည်းကောင်း၊ အစ္ဆေ၊ ကြည်လင်သော။ ဥဒကပတ္တေဝါ၊
ရေခွက်၌လည်းကောင်း။ သင်္ကံ၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော။ မုခနိမိတ္တံ၊
မျက်နှာရိပ်ကို။ ပစ္စဝေက္ခမာနာ၊ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ “ရူသည်
ရှိသော်၊ လည်းဟူ”။ သကနိကံဝါ၊ မှည့်မည်း ဝက်ခြင် အစရှိသည်
ကိုမူလည်း။ သကနိကန္တိ၊ မှည့်မည်း ဝက်ခြင် အစရှိသည်ရှိ၏ဟူ၍။
ဇာနေယျယထာ၊ ကဲ့သို့။ အသကနိကံဝါ၊ မှည့်မည်း ဝက်ခြင် အစ
ရှိသည် မရှိသည်ကိုမူလည်း။ အသကနိကန္တိ၊ ဟူ၍။ ဇာနေယျ
ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ လျှင်။ မဟာရာဇေ၊ ကြီး။ ဘိက္ခု၊ သည်။
ဧဝံ၊ သို့။ စိတ္တေ၊ ကို။ သမာဟိတေ၊ ကောင်းစွာအာရုံ၌ ထားပြီး
သော်။ စိတ္တေ၊ သည်။ ဝိသုဇ္ဈေ၊ ဖြူစင်ပြီးသော်။ ပရိယောဒါတေ၊
ပြီးပြီးပြန်အရောင်ရှိပြီးသော်။ အနုဂံတေ၊ ကိလေသာမရှိပြီးသော်။
ဝိဂတူပက္ခိလေသေ၊ ညစ်ညူးခြင်း ကင်းပြီးသော်။ မုဒုဘူတေ၊
နူးညံ့စွာဖြစ်ပြီးသော်။ ကမ္မနိယေ၊ စေတောပရိယဉာဏ်ဖြစ်ခြင်းငှာ
ခံပြီးသော်။ ဌိတေ၊ တည်ပြီးသော်။ အာနေဉ္စပတ္တေ၊ တုန်လှုပ်ခြင်း
ကင်းပြီးသော်။ စေတောပရိယဉာဏာယ၊ စေတောပရိယဉာဏ်
အလို့ငှာ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပ။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ပရသတ္တာနံ၊ တို့၏။
ပရပုဂ္ဂလာနံ၊ တို့၏။ စေတော၊ ကို။ စေတသေ၊ ဖြင့်။ ပရိစ္စ၊ ၍။ ပ။

ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏ (၆)

၂၄။ ကမ္မနိယေ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏ်ဖြစ်ခြင်းငှာခံပြီးသော်။ ပ။
ပုဗ္ဗေနိဝါသာ နုဿတိ ဉာဏာယ၊ အလို့ငှာ။ (အနက် ရှေ့နှင့်
တူပြီ)။ သောပုဂ္ဂလေသေ၊ သည်။ တတော၊ ထိုကိုယ်၏ အဖြစ်မှ။
စုတော၊ စုတေသည်ရှိသော်။ ဣဓ၊ ဤကိုယ်၏အဖြစ်၌။ ဥပပန္နော၊
ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ သာကာရံ၊ အခြင်းအရာနှင့် တကွဖြစ်သော။
သဉ္စဒ္ဓေသံ၊ ညွှန်းခြင်းနှင့် တကွ ဖြစ်သော။ အနေ၊ ဂပိဟိတံ၊

အထူးထူးအပြားပြားရှိသော။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေးဘဝ၌ ခံစားပြီး
သော ခန္ဓာကို။ အနုဿရတိ၊ ၎်။

၂၄၅။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျဏာပိ၊ မူကား။ ပုရိသော၊
သည်။ သကမ္ဘာ၊ မိမိနေရာဖြစ်သော။ ဝါမာ၊ မှ။ အညံ၊ သော။
ဝါမံ၊ သို့။ ဝစ္ဆေယျ၊ သွားရာ၏။ တမှာပိဝါမာ၊ ထိုတဖါးသော
ရွာမှလည်း။ အညံ၊ သော။ ဝါမံ၊ သို့။ ဝစ္ဆေယျ၊ သွားရာ၏။
သောပုရိသော၊ သည်။ တမှာဝါမာ၊ မှ။ သကံယေဝ၊ မိမိနေရာလျှင်
ဖြစ်သော။ ဝါမံ၊ သို့။ ပစ္စာဝစ္ဆေယျ၊ ၎်။ တဿပုရိသဿ၊ ၎်။
ဝေံ ပုရိပိတက္ကော၊ သည်။ အဿဘဝေယျ၊ ၎်။ အဟံ၊ သည်။
သကမ္ဘာ၊ သော။ ဝါမာ၊ မှ။ အမံ၊ ဤအမည်ရှိသော။ ဝါမံ၊ သို့။
အဂစ္ဆိံ၊ သွားပြီ။ တတြ၊ ထိုရွာ၌။ အဟံ၊ သည်။ ဝေံ၊ သို့။ အဋ္ဌာသိံ၊
ရပ်ပြီ။ ဝေံ၊ သို့။ နိသိဒိံ၊ ထိုင်ပြီ။ ဝေံ၊ သို့။ အာဘာသိံ၊ စကားဆိုပြီ။
ဝေံ၊ သို့။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟောသိံ၊ ပြီ။ တမှာပိဝါမာ၊
မှလည်း။ အမံ၊ ဤအမည်ရှိသော။ ဝါမံ၊ သို့။ အဂစ္ဆိံ၊ ပြီ။ ပ။ တမှာ
ဝါမာ၊ မှ။ သကံယေဝ၊ မိမိနေရာလျှင်ဖြစ်သော။ ဝါမံ၊ သို့။ ပစ္စာ
ဝတော၊ တဖန် ပြန်ပြီ။ ဣတိ သော ပုရိပိတက္ကော၊ သည်။
ဘဝေယျ၊ ၎်။ ဝေမေဝခေါ၊ ထိုအတူလျှင်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ပ။
(အနက်တူပြီ)။

ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ (၇)

၂၄၆။ ကမ္မနိယေ၊ စုတုပပါတဉာဏ်ဖြစ်ခြင်းငှာ ခံပြီးသော်။ ပ။
သတ္တာနံ၊ တို့၏။ စုတုပပါတဉာဏာယ၊ စုတိပုဂ္ဂိုလ်တွေကိုသိသော
ဉာဏ်အလို့ငှာ။ စိတ္တံ၊ ပရိကံစိတ်ကို။ ပ။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ဒိဗ္ဗေန၊
ဒိဗ္ဗဝိဟာရကို မှီထသော။ “နတ်တို့၏စက္ခုပသာဒနှင့်တူထသော၊
လည်းဟူ”။ သုဒ္ဓေန၊ အယူစင်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ် ထသော။
အတိက္ကန္တမာနုသကောန၊ လူတို့၏ ပသာဒစက္ခုကို လွန်၍ ရူပါရုံ
ကိုမြင်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်ထသော။ စက္ခုနာ၊ စက္ခုအဘိညာဉ်ဖြင့်။
စပမာနေ၊ စုတေခါနီးဖြစ်ကုန်သော။ ဥပပဇ္ဇမာနေ၊ ပဋိသန္ဓေယူခါ

(၁၀၀) သုတ်သီလကျွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

နီးဖြစ်ကုန်သော။ ဟီနေ၊ ယုတ်ကုန်သော။ ပကီထော၊ မြတ်ကုန်သော။ သုဝဏ္ဏော၊ ကောင်းသော အဆင်းရှိကုန်သော။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏော၊ မကောင်းသော အဆင်းရှိကုန်သော။ သုဂတော၊ ကောင်းသော အလားရှိကုန်သော။ ဒုဂ္ဂတော၊ မကောင်းသော အလားရှိ ကုန်သော။ သတ္တော၊ တို့ကို။ ပဿတိ၊ ၏။ ယထာ ကမ္မုပဂေါ ကံအားလျော်စွာ ဖြစ်ကုန်ထသော။ သတ္တော၊ တို့ကို။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ကိံ ပဇာနာတိ၊ အဘယ်သို့ အပြားအားဖြင့် သိသနည်း ဟူမူကား။ ဣမေဝါပန ဘောဇ္ဇောသတ္တာ၊ ဤအရှင်သတ္တဝါတို့သည်၊ (ဘောဇ္ဇောဟူသော ဝိသေသနပုဒ်ဖြင့် ကရုဏာပြဇာနားခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ပြတော်မူ၏)။ ကာယဒုစရိတေန၊ ကာယဒုစရိုက်နှင့်။ သမန္ဓာဂတာ၊ မြည့်စုံကုန်၏။ ပ။ အရိယာနံ၊ အရိယာတို့ကို။ ဥပဝါဒကာ၊ မကဲ့ရဲ့တတ်ကုန်၏။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာ၊ မှားသောအယူ ရှိကုန်၏။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကမ္မသမာဒါနာ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကံ၌ သူတပါးတို့ကို ဆောက်တည်စေကုန်၏။ တေသတ္တာ၊ တို့သည်။ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ။ တနည်းကား၊ ကာယဿ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ။ ပရမ္မဏာ၊ စုတိစိတ်၏ အထက်၌။ အပါယံ၊ ချမ်းသာခြင်း ကင်းထသော။ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းသော အလားဖြစ်သော။ “မကောင်းမှုကိုပြုသောသူတို့၏ လားရာဖြစ်ထသော၊ လည်းဟူ”။ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီးသော အင်္ဂါကြီးငယ် ရှိသည်ဖြစ်၍ ကျရာဖြစ်ထသော။ နိရယံ၊ ငရဲသို့။ ဥပပန္နာ၊ ရောက်လေကုန်၏။ ဣမေဝါပန ဘောဇ္ဇော သတ္တာ၊ တို့သည်။ ကာယဒုစရိတေန၊ ကာယဒုစရိုက်နှင့်။ ပ။ အရိယာနံ၊ အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ အနုပဝါဒကာ၊ မကဲ့ရဲ့တတ်ကုန်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကာ၊ ကောင်းသောအယူ ရှိကုန်၏။ သမ္မာဒိဋ္ဌိသမာဒါနာ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိကံတို့၌ သူတပါးတို့ကို ဆောက်တည် စေကုန်၏။ တေသတ္တာ၊ တို့သည်။ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ။ တနည်းကား၊ ကာယဿ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ။ ပရမ္မဏာ၊ စုတိစိတ်၏ အထက်၌။ သုဂတိံ၊ ကောင်းသော အလား ဖြစ် ထ သော။

“ကောင်းမှုကိုပြုသော သူတို့၏ လားရာဖြစ်သော၊ လည်းဟူ”။ သဂ္ဂံ၊ မြတ်သောရူပါရုံ အစရှိသည် တို့၏ တည်ရာ ဖြစ်သော။ လောကံ၊ နတ်ပြည်သို့။ ဥပပန္နာ၊ ရောက်လေကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့် သိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒိဗ္ဗေန၊ နတ်တို့၏ ပသာဒစက္ခုနှင့် တူထသော။ ဝိသုဒ္ဓေန၊ အထူးစင်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ထသော။ အတိတ္တန္တ မာနုသကေန၊ လူတို့၏ ပသာဒစက္ခုကိုလွန်၍ ရူပါရုံကို မြင်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်ထသော။ စက္ခုနာ၊ စက္ခုအဘိညာဉ်ဖြင့်။ စဝမာနေ၊ စုတေခါနီးဖြစ်ကုန်သော။ ဥပပဇ္ဇမာနေ၊ ပဋိသန္ဓေယူခါနီး ဖြစ်ကုန်သော။ ပ။ သုဂတေ၊ ကောင်းသောအလား ရှိကုန်သော။ ဒုဂ္ဂတေ၊ မကောင်းသော အလားရှိကုန်သော။ သတ္ထေ၊ တို့ကို။ ပဿတိ၊ ၏။ ယထာ ကမ္မုပဂေ၊ ကံအားလျော်စွာ ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္ထေ၊ တို့ကို။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

၂၄၇။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာပိ၊ မူကား။ မဇ္ဈေသိဃံ၊ ဝူကေ၊ ခရီးဆုံးအလယ်၌။ ပါသာဒေါ၊ ပြာသာဒ်သည်။ ဌိတော၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုပြာသာဒ်၌။ စက္ခုမာ၊ စက္ခုပသာဒနှင့် ပြည့်စုံသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဌိတော၊ တည်လျက်။ မနုဿေ၊ တို့ကို။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ပဝိသန္ဓေပိ၊ ဝင်ကုန်သည်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဂေဟာ၊ မှ။ နိက္ခမန္ဓေပိ၊ ထွက်ကုန်သည်တို့ကို လည်းကောင်း။ ရထိကာယ၊ ခရီးမ၌။ ဝိထိံသဉ္ဇရန္ဓေပိ၊ အဆက်ဆက် သွားကုန်သည် တို့ကိုလည်းကောင်း။ “အစဉ်အစဉ်သွားကုန်သည်တို့ကိုလည်းကောင်း လည်းဟူ”။ မဇ္ဈေသိဃံ၊ ဝူကေ၊ ခရီးဆုံး အလယ်၌။ နိသိန္ဓေပိ၊ နေကုန်သည် တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပဿေယျ၊ ရာ၏။ တဿပုရိသဿ၊ ၏။ ဧဝံပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။ ဧတေ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဂေဟံ၊ သို့။ ပဝိသန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧတေမနုဿာ၊ တို့သည်။ ဂေဟာ၊ မှ။ နိက္ခမန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧတေမနုဿာ၊ တို့သည်။ ရထိကာယ၊ ခရီးမ၌။ ဝိထိံသဉ္ဇရန္တိ၊ အစဉ်အစဉ် သွားကုန်၏။ ဧတေမနုဿာ၊ တို့သည်။ မဇ္ဈေသိဃံ၊ ဝူကေ၊ ခရီးဆုံး အလယ်၌။

နိဿိန္နာ၊ ကုန်သည်။ ဣတိသောပရိပိတက္ကော၊ သည်။ အဿ
ဘဝေယျ၊ ၏။ ဧဝမေဝခေါ၊ လျှင်။ (အကြွင်းအနက်တူပြီ)။

အာသဝက္ခယဉာဏ် (၈)

၂၄၈။ ပ။ ကမ္မနိယေ၊ အာသဝက္ခယဉာဏ် ဖြစ်ခြင်းငှာ ခုံကုန်
သော်။ ပ။ အာသဝါနံ၊ အာသဝတရား တို့၏။ ဝေယျဉာဏာယ၊
ကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်၌ ဖြစ်သော ဉာဏ်အလိုငှာ။ စိတ္တံ၊
ပရိကံစိတ်ကို။ အဘိနိဟရတိ၊ ရှေ့ရှုဆောင်၏။ အဘိနိန္နာမေတိ၊
ရှေ့ညွတ်စေ၏။ သောဘိက္ခ၊ သည်။ -ဣဒံ၊ ဤဝဂ္ဂီတရားသည်။
ဒုက္ခံ။ ဒုက္ခတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ မဖောက် မပြန်။
“ဟုတ်မှန်သော အတိုင်း၊ လည်းဟူ”။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အယံ
တဏှာဓမ္မော၊ ဤတဏှာတရားသည်။ ဒုက္ခသမုဒယော၊ ဒုက္ခ၏
အကြောင်းတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ မဖောက် မပြန်။
“ဟုတ်မှန်တိုင်း၊ လည်းဟူ”။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အယံဓမ္မော၊ ဤ
နိဗ္ဗာန်တရားသည်။ ဒုက္ခနိရောဓော၊ ဒုက္ခ၏ ချုပ်ရာတည်း။ ဣတိ၊
သို့။ ယထာဘူတံ၊ ပြန်။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အယံဓမ္မော၊ ဤမင်္ဂတရား
သည်။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိပဋိပဒေါ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်
သို့ ရောက်စေတတ်သော အကျင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊
ပြန်။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဣမေတယောဓမ္မော၊ ဤလောဘဒိဋ္ဌိ အဝိဇ္ဇာ
တရား သုံးပါးတို့သည်။ အာသဝါ၊ အာသဝမည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။
ယထာဘူတံ၊ ပြန်။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤတရားသည်။ အာသဝ
သမုဒယော၊ အာသဝ၏ အကြောင်းတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာ
ဘူတံ၊ ပြန်။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤတရားသည်။ အာသဝနိ
ရောဓော၊ အာသဝ၏ချုပ်ရာတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ ပြန်။
ပဇာနာတိ၊ ၏။ အယံဓမ္မော၊ ဤတရားသည်။ အာသဝနိရောဓ
ဂါမိနိပဋိပဒေါ၊ အာသဝ၏ချုပ်ရာသို့ရောက်စေတတ်သော အကျင့်
တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ ပြန်။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။
ဇာနာတော၊ သိထသော။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဿတော၊ မြင်ထသော။

တဿဘိက္ခုနော၊ ဇာ၊ စိတ္တံ၊ သညံ။ ကာမာသဝါပိ၊ ကာမာသဝ
မှလည်း၊ ဝိမုစ္စတိ၊ လွတ်၏။ စိတ္တံ၊ သညံ။ ဘဝါသဝါပိ၊ မှလည်း။
ဝိမုစ္စတိ၊ ဇာ၊ စိတ္တံ၊ သညံ။ အဝိဇ္ဇာသဝါပိ၊ မှလည်း။ ဝိမုစ္စတိ၊ ဇာ၊
အဟံ၊ သညံ။ ဝိမုတ္တသ္မိံ၊ အာသဝံဟိမှလွတ်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တ
ဖိုလ်၌။ ဝိမုတ္တော၊ အာသဝမှလွတ်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ သ္မိံ။
ဉာဏံ၊ ပစ္စေက္ခကာ ဉာဏ်သည်။ ဟောတံ၊ ဇာ၊ ဇာတိ၊ ပဋိ
သန္ဓေသည်။ ဝိကာ၊ ကုန်ပြီ။ မြဟူစရိယံ၊ မဂ်တည်းဟူသော
အကျင့်သီတင်းကို။ ဝုသိတံ၊ သုံးအပ်ပြီ။ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်သော
တဆယ့်ခြောက်ပါးသော ကိစ္စကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ အပရံပန၊ တဖန်။
ဣတ္ထတ္တာယ၊ တဆယ့် ခြောက်ပါးသော ကိစ္စအလို့ငှာ။ “ကိုလေ
သာကုန်ခြင်းငှာ၊ လည်းဟူ”။ ကံတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သော။ မဂ္ဂဘာဝနာ
ကိစ္စံ၊ မဂ်ကိုပွားစေခြင်း ကိစ္စသည်။ မေ၊ အား။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ တနည်း
ကား၊ ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော ခန္ဓာအစဉ်မှ။ ပရံ၊ တပါး
သော။ ခန္ဓသန္တာနံ၊ ခန္ဓာအစဉ်သည်။ မေ၊ အား။ နအတ္ထိ၊ ရှိ။ ဣတိ၊
သ္မိံ။ ပဇာနာတိ၊ ဇာ။

၂၄၉။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာအတယ်ကဲ့သို့
နည်းဟူမူကား။ ပဗ္ဗတသင်္ခေပေ၊ တောင်ထိပ်၌။ အစ္ဆော၊ ကြည်
သော ရေရှိထသော။ ဝိပ္ပသန္ဓော၊ အလွန်ကြည်သော ရေရှိထ
သော။ အနာဝိလော၊ ညွှန်မြှူကင်းသော ရေရှိထသော။ ဥဒကရဟ
ဒေါ၊ ရေအိုင်သည်။ အတ္ထိ၊ ဇာ၊ တတ္ထ၊ ထိုရေအိုင်၌။ (ပသေယျ
၌စပ်)။ တနည်းကား၊ တတ္ထတဿဥဒကရဟဒဿ၊ ထိုရေအိုင်
၏။ (တီရေ၌စပ်။ ဤနောက်နည်း၌ တတ္ထ-၌ ဣပစ္စည်းသည်သာမိ
အနက်၌ဖြစ်၏။ တီရေ၊ ကမ်းနား၌။ ဌိတော၊ တည်သော။ စက္ခု
မာ၊ စက္ခုပသာဒနှင့် ပြည့်စုံသော။ ပုရိသော၊ သည်။ တနည်း
ကား၊ စက္ခုမာ၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ တီရေ၊ ၌။ ဌိတော၊
တည်လျက်။ သိပ္ပိကသမ္ပုတမ္ပိ၊ ခရုယောက်သွားကိုလည်းကောင်း။
သက္ခရကထလမ္ပိ၊ ကျောက်စစ်အိုးခြမ်း ကိုလည်းကောင်း။ မစ္ဆ

ဂုဗ္ဗမ္ပိ၊ ငါးလိပ်ကို လည်းကောင်း။ စရန္တမ္ပိ၊ သွားသည်ကိုလည်း
ကောင်း။ တိဠန္တမ္ပိ၊ ရပ်သည်ကို လည်းကောင်း။ ပဿေယျ၊ ၎င်း။

အမှာ ဤအရာ၌ ကျောက်စစ် အိုးခြမ်းကဲ့သို့ စရဏ၊
ကြိယာကို မပြီးစေတတ်။ တိဠန္တကြိယာကိုသာ ပြီး
စေတတ်၏။ ခရုယောက်သွား ငါးလိပ်တို့ကား ကြိယာနှစ်ပါးကို
ပင် ပြီးစေတတ်၏။ ထိုကြောင့် “သက္ခရကထလံ တိဠန္တံ သိပ္ပိက
သမ္ပုကမ္ပိ မစ္ဆ ဂုဗ္ဗမ္ပိ စရန္တမ္ပိ တိဠန္တမ္ပိ ဟူ၍ ဆိုအပ်လျက် ယထာ
လာဘနည်းအားဖြင့် “သိပ္ပိကသမ္ပုကမ္ပိ သက္ခရကထလမ္ပိ စရန္တမ္ပိ၊
တိဠန္တမ္ပိ” ဟုဆိုသည်။ ယထာလာဘနည်းဟူသည်ကား သက္ခရက
ထလံ-ဟူသောကံကို တိဠန္တကြိယာနှင့်သာယှဉ်။ စရဏ ကြိယာနှင့်
မယှဉ်လင့်။ သိပ္ပိကသမ္ပုကမ္ပိ မစ္ဆဂုဗ္ဗမ္ပိဟူသော ကံနှစ်ခုကို ကြိယာ
နှစ်ခုနှင့် ယှဉ်လေဟူလိုသည်။

* တဿပုဂ္ဂလဿ၊ ၎င်း။ ဧဝံ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဿ
ဘဝေယျ၊ ၎င်း။ ကိံဘဝေယျ၊ နည်းဟူမူကား။ အယံဥဒကရဟဒေါ၊
ဤရေအိုင်သည်။ အစ္ဆော၊ ကြည်သော ရေရှိ၏။ ဝိပ္ပသန္ဓော၊ အလွန်
ကြည်လင်သော ရေရှိ၏။ အနာဝိလော၊ မြှူကင်းသော ရေရှိ၏။
တတြ၊ ထိုရေအိုင်၌။ ဣမေ သိပ္ပိကသမ္ပုကမ္ပိ၊ ဤယောက်သွား
ခရုတို့သည်လည်းကောင်း။ ဣမေ သက္ခရကထလာပိ၊ ဤကျောက်
စစ်အိုးခြမ်းကဲ့သို့သည် လည်းကောင်း။ ဣမေ မစ္ဆ ဂုဗ္ဗာပိ၊ ဤငါး
လိပ်တို့သည်လည်းကောင်း။ စရန္တာပိ၊ သွားလည်း သွားကုန်၏။
တိဠန္တာပိ၊ ရပ်လည်းရပ်ကုန်၏။ ဣတိဧသောပရိဝိတက္ကော၊ သည်။
အဿဘဝေယျ၊ ၎င်း။ ဧဝမေဝခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ပ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။
(အကြွင်းအနက်တူပြီ)။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သန္ဓိဋ္ဌိတံ၊ မျက်မှောက်၌
ယူအပ်သော။ ဣဒမ္ပိသာမညဖလံ၊ ဤအရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသော
ရဟန်း၏အကျိုးသည်လည်း။ ပုရိမေဟိ၊ ရှေ့ဆိုအပ်ပြီးကုန်သော။
သန္ဓိဋ္ဌိကေဟိ၊ ကုန်သော။ သာမညဖလေဟိ၊ တို့ထက်။ အတိက္ကန္တ
တရဗ္ဗ၊ လွန်မြတ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ပဏိတ တရဗ္ဗ၊
ထူးမြတ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သန္ဓိဋ္ဌိကာ၊

ပစ္စုပ္ပန်မျက်မှောက်၌ မြင်အပ်သော။ ဣမသ္မာ သာမညဗလံ၊ ဤအရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသော ရဟန်း၏ အကျိုးထက်။ ဥတ္တရိ တရံဝါ၊ လွန်မြတ်သည်လည်း ဖြစ်ထသော။ ပဏီတတရံဝါ၊ ထူးမြတ်သည်လည်း ဖြစ်ထသော။ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်မှ တစ်သော။ သန္တိဋ္ဌိကံ၊ သော။ သာမညဗလံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။

အဇာတသတ္တုဥပါသကတ္တပဋိဝေဒနာ

၂၅၀။ ဣတိဇံ၊ သို့။ ဘဂဝတံ၊ သည်။ သာမညဗလေ၊ ရဟန်း၏အကျိုးကို။ ဝုတ္တေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ မာဂဇော၊ မဂဇရာဇ်တိုင်းကို အစိုးရထသော။ ဝေဒေဟိပုတ္တော၊ ဝေဒေဟိမိဖုရား၏သားဖြစ်သော။ အဇာတသတ္တု၊ အဇာတသတ်အမည်ရှိသော။ ရာဇာ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို အဝေါစ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဣဒံ၊ ဤတရားဒေသနာတော်သည်။ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်လိုဖွယ် ရှိ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဣဒံ၊ သည်။ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်ကောင်းမြတ်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ သေယုထာဝိ၊ ဥပမာ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ နိကုဇ္ဇိတံ၊ အောက်သို့ မျက်နှာပြု၍ ထားအပ်သောအိုးကို။ တနည်းကား၊ အောက်၌ မျက်နှာဝ ရှိသောအိုးအစရှိသည်ကို။ ဥတ္တုဇ္ဇေယျယထာဝါ၊ အထက်သို့ မျက်နှာရှိသည်ကို ပြုဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ (ဟူ၍လည်း အဓိပ္ပာယ်ထွက်ပေး)။ ပဋိစ္ဆန္တံ၊ မြက်သစ်ရွက် အစရှိသည်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသော ဝတ္ထုကို။ ဝိဝရေယုယထာဝါ၊ ဖွင့်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ မုဠုယ၊ ခရီးမှားသောသူအား။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ အာစိက္ခေယု ယထာဝါ၊ ကြားပေသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ အန္တကာရေ၊ အင်္ဂါ လေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော အမိုက်တိုက်၌။ တေလပဇ္ဇောကံ၊ ဆီမီးတန်ဆောင်ကို။ ဝေရေယုယထာဝါ၊ ထွန်းဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ စက္ခုမန္တော၊ စက္ခုပသာဒနှင့်ပြည့်စုံသောသူတို့သည်။ ရူပါနိ၊ ရူပါရုံတို့ကို။ ဒက္ခန္တိယထာဝါ၊ မြင်ကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဧဝမေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝတံ၊ သည်။ အနေကပရိယာယေန၊ များစွာ

သောအကြောင်းဖြင့်။ ဓမ္မော၊ ကို။ ပကာသိတော၊ ထင်ရှားပြီ
အပ်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ သောဟံ ဒသော အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊
ကို။ သရဏံ သရဏံဇူတိ၊ ဆင်းရဲကို ဖျောက်ပေတတ်၏ ချမ်းသာ
ကို ဆောင်ပေတတ်၏ ဟူ၍။ ဝစ္ဆာမိ ဘဇာမိ၊ ဆည်းကပ်၏။
တနည်းကား။ ဝစ္ဆာမိ-ဗုဇ္ဈာမိ၊ သိ၏။ ဓမ္မဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။
တိက္ခသံသဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ သရဏံ သရဏံဇူတိ၊ ၍။ ဝစ္ဆာမိ
ဘဇာမိ၊ ၍။ တနည်းကား၊ ဝစ္ဆာမိဗုဇ္ဈာမိ၊ ၍။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝ၊
သည် အဇ္ဇတံ၊ ယနေ၏အဖြစ်ကို။ အဂ္ဂေအာပိံ ကာတွာ၊ အစပြု၍။
(ဤ အတ္ထယောဇနာကား အဇ္ဇတဂ္ဂေဟု ပဌမက္ခရာတနှင့် ရှိသော
ပါဠိကို လိုသကည်း။ အဇ္ဇဒဂ္ဂေ ဟူ၍ တတိယက္ခရာ ဒနှင့်လည်း
ပါဠိရှိ၏။ “အဇ္ဇဒဂ္ဂေ အဇ္ဇအဂ္ဂံကာတွာ၊ ယနေကိုအစပြု၍” ဤသို့
ယောဇနာ၊ ဒ အက္ခရာကား အာဂ္ဂံတည်း။)။ ပါဏုပေတံ၊
ဇီဝိတိန္ဒြေ တည်သမျှသော ကာလပတ်လုံး။ “အသက်နှင့်ပြည့်စုံ
သမျှသော ကာလပတ်လုံး၊ လည်းဟူ”။ သရဏဂတံ၊ ဆည်းကပ်
ခြင်းသို့ရောက်သော။ “ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ရောက်သော၊ လည်းဟူ”။
ဥပါသကံ၊ သိတောင်းသည်ဟူ၍။ မံ၊ ကို။ ဓာရေတု၊ မှတ်တော်မူ
လော့။ ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ယထာဗလံ၊ မိုက်သည်အားလျော်စွာ။
ယထာမုဠံ၊ တွေဝေသည် အားလျော်စွာ။ ယထာ အကုသလံ၊
မလိမ္မာသည် အားလျော်စွာ။ အစ္စယော၊ အပြစ်သည်။ မံ၊ ကို။
အစ္စဂမာ၊ နှိပ်စက်၏။ (အဘယ်ကြောင့် အပြစ်သည် နှိပ်စက်လေ
သနည်းဟု သူ့စောဒနာကို ဖြေလို၍ “ဧယာဓာဟံပိတရံ” အစ
ရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား။ ။ ယသ္မာ၊
ကြောင့်။ သောစာဟံ-ယောစအဟံ၊ အကြင် ငါသည်။ ဓမ္မိကံ၊
တရားစောင့်ထသော။ ဓမ္မရာဇာနံ၊ တရားသဖြင့်မင်းဖြစ်ထသော။
“တရားသဖြင့် မင်းပြုထသော လည်းဟူ”။ ပိတရံ၊ ကို။ ဇူဿရိ
ယဿ၊ မင်းစည်းစိမ်၏။ ကာရဏာ၊ အကြောင်းကြောင့်။ ဇီဝိတာ၊
မှ။ ဝေါရောပေသိ၊ ချမ်း၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံမံ၊ ထိုငါ့ကို။
အစ္စယော၊ အပြစ်သည်။ အစ္စဂမာ၊ နှိပ်စက်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။

ဘဝဝါ၊ သည်။ တဿမေ၊ ထိုငါ၏။ အစွယံ၊ အပြစ်ကို။ အစွယ
တော၊ အပြစ်အားဖြင့်။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ သံဝရာယ၊
စောင့်ခြင်းငှာ။ ပဋိဂ္ဂဏှာတု၊ သည်းခံတော်မူပါလော့။ ဣတိတံ
ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၎င်း။

၂၅၁။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တံ၊ သည်။ တဿ၊ နာလော့။ တံ၊
သင့်ကို။ အစွယော၊ အပြစ်သည်။ ယထာဗလံ၊ မိုက်သော
အလျောက်။ ယထာမဠံ၊ တွေဝေသောအလျောက်။ ယထာ အကု
သလံ၊ မလိမ္မာသောအလျောက်။ အစွဂမာ၊ နှိပ်စက်၏။ ကသ္မာ၊
ကြောင့်။ အစွဂမာ၊ နည်း။ တံ၊ သည်။ ယံ ယေန ကာရဏေန၊
ကြောင့်။ ဓမ္မိကံ၊ တရားစောင့်ထသော။ ဓမ္မရာဇာနံ၊ တရားသဖြင့်
မင်းဖြစ်ထသော။ ဝိတရံ၊ ကို။ ဇိဝိတာ၊ မှ။ ဝေါရောပေသိ၊ ၎င်း။
တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ၊ သင့်ကို။ အစွယော၊ သည်။ အစွဂမာ၊ ၎င်း။
မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တံ၊ သည်။ ယထာ ယသ္မာ ကာရဏာ၊ ကြောင့်။
အစွယံ၊ ကို။ အစွယတော၊ အပြစ်အားဖြင့်။ ဒိသ္မာ၊ ၎င်း။ ယထာ
ဓမ္မံ၊ အပြစ်အားလျော်စွာ။ ပဋိကရောသိ၊ ၎င်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
တေ၊ သင်၏။ တံအစွယံ၊ ထိုအပြစ်ကို။ မယံ၊ ထို့သည်။ ပဋိဂ္ဂဏှာမ၊
သည်းခံကုန်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အရိယဿ၊ ငါဘုရား၏။
ဝိနယေ၊ သာသနာတော်၌။ ယောနရော၊ သည်။ အစွယံ၊ ကို။
အစွယတော၊ အပြစ်အားဖြင့်။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ယထာဓမ္မံ၊ အပြစ်
အားလျော်စွာ။ ပဋိကရောတိ၊ ၎င်း။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။
သံဝရံ၊ စောင့်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။ သော သံဝရ အာပဇ္ဇနာ၊
ဤသို့စောင့်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းသည်။ တဿ နရဿ၊ ထိုသူ၏။
ဝုဒ္ဓိဟိ-ဝုဒ္ဓိဝေ၊ အစီးအပွားလျှင်တည်း။ ဣတိ ဣဒံ ဝစနံ၊ ကို။
အဝေါစ၊ ၎င်း။

၂၅၂။ ဝေံ၊ သို့။ ဘဝဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်။
ရိသော်။ မာဂဓော၊ ထသော။ ဝေဒေဟိပုတ္တော၊ ထသော။
အဇာတသတ္တု၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ဘဝဝန္တံ၊ ကို။ ဘန္တေ၊ ရား။
ကန္တုဒါနိ၊ ယခု။ မယံ၊ ထို့သည်။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားပါကုန်အံ့။ မယံ၊

တို့သည်။ ဗဟုကိစ္စာ၊ များသော ကိစ္စရှိကုန်၏။ ဗဟုကရဏီယာ၊
 များသော ပြုဖွယ်ကိစ္စရှိကုန်၏။ ဣတိ ဧတံဝစနံ၊ ကိ။ အဝေါစ၊
 ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဒါနိ ဣဒါနိ၊ ဌ။ တံ၊ သည်။ ယံသဝမနဿ၊
 အကြင်သွားခြင်း၏။ ကာလံ၊ ကို။ မညသိ၊ သ်၏။ တံဝမနံ၊ ကို။
 ကရောဟိ၊ ပြုလော့။ (ဤသို့ ပါဠိသေသထည့်၍ သမ္ပန်)။ ဣတိ၊
 သို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အထခေါ၊ ဌ။ မာပဇော၊ သော။
 ဝေဒေဟိပုတ္တော၊ သော။ အဇာတသတ္တု၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။
 ဘဝဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ စကားတော်ကို။ အဘိနန္ဒိတွာ၊
 အလွန်နှစ်သက်၍။ အနုမောဒိတွာ၊ အလွန်ဝမ်းမြောက်၍။ အာသံ
 နာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဘဝဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ၍။ ပဒက္ခိဏံ၊
 လက်ျာရစ်လှည့်သည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ပတ္တမိ၊ သွားလေ၏။

၂၅၃။ အထခေါ၊ ဌ။ ဘဝဝါ၊ သည်။ မာပဇော၊ သော။
 ဝေဒေဟိ ပုတ္တဿ၊ သော။ အဇာတသတ္တုဿ၊ သော။ ရုညော၊
 ၏။ အစိရပတ္တန္တဿ၊ သွား၍မကြာမီ။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊
 ခေါ်တော်မူ၏။ ကိံ အာမန္တေသိ၊ နည်းဟူမူကား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။
 အယံရာဇာ၊ ဤအဇာတသတ်မင်းကို။ အတ္တနာ၊ သည်။ ကတေန၊
 ပြုအပ်သော။ ပိတုဃာတကကမ္မေန၊ ပိတုဃာတက ကံသည်။
 ခတော၊ ဖျက်ဆီးအပ်၏။ (အတ္တနာ ကတေန ပိတုဃာတက
 ကမ္မေန သုံးပုဒ်ကား၊ ပါဠိသေသတည်း)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ
 နာဇာ၊ ကို။ အတ္တနာ၊ သည်။ ကတေန၊ သော။ ပိတုဃာတက
 ကမ္မေန၊ သည်။ ဥပဟတော၊ ညှဉ်းဆအပ်၏။ “သတ်အပ်၏၊
 လည်းဟူ”။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ အယံရာဇာ၊ ကို။ အတ္တနာ၊ သည်။
 ကတေန၊ သော။ ပိတုဃာတကကမ္မေန၊ သည်။ ခတော၊ နည်းဟူ
 မူကား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံရာဇာ၊ သည်။ ဓမ္မိကံ၊ တရားစောင့်
 ထသော။ ဓမ္မရာဇာနံ၊ တရားသဖြင့် မင်းဖြစ်ထသော။ “တရား
 သဖြင့် မင်းပြုထသော၊ လည်းဟူ”။ ပိတရံ၊ ကို။ ဇီဝိတာ၊ မှ။
 သစေနဝေါရောပေဿထ၊ အကယ်၍ မချသည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ၊ သို့
 မချသည်။ သတိ၊ သော်။ ဣမသ္မိံယေဝ အာသနေ၊ ဤနေရာ၌ပင်

လျှင်။ အဿ ရုညော၊ ထိုမင်းအား။ ပိရဇံ၊ ရာဂ အစရှိသော မြှောက်ထင်သော။ ဝိတမလံ၊ ရာဂအစရှိသော အညစ်အကြေးကင်း ထသော။ ဓမ္မစက္ခု၊ ခံသာတာပတ္တိ မင်္ဂညဏ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ အယံရာဇာ၊ ကို။ အတ္တနာ၊ သည်။ ကတေန၊ သော။ ပိတုဃာတက ကမ္မေန၊ သည်။ ခံတော၊ ဖျက်ဆီး အပ်၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣဒံစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ တေတိက္ခ၊ တို့သည်။ အတ္တမနုဿ၊ နှစ်လို ဝမ်းသာကုန်သည်။ တုတွာ၊ ရှိ။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ စကားတော်ကို။ အဘိနန္ဒန္တိ၊ ကောင်းပေစွဟု ဝန်ခံကုန်ပြီ။

ဒုတိယံ၊ သော။ သာမညဗလသုတ္တံ၊ သာမညဗလသုတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးပြီ။

၃-အဗ္ဗဋ္ဌသုတ္တ

၂၅၄။ ဘန္တေကဿပ၊ ပ။ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤအဗ္ဗဋ္ဌသုတ်ကို။ မေ ယော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်တော်မှ။ ဧဝံ ဧကေန အာကာရေန၊ ဖြင့်။ သုတံဥပလက္ခိတံ၊ မှတ်လိုက်ရ၏။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကောသလေသု၊ ကောသလတိုင်း တို့၌။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ စရမာနော၊ သွားသည်ဖြစ်၍။ မဟတာ၊ ဂုဏ်အားဖြင့် မြတ်သော။ “အရေ အတွက်အားဖြင့် များသော၊ လည်းဟူ”။ ဘိက္ခု၊ သံဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ ပဉ္စမတ္ထေဟိ၊ ငါးခု အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ သတေဟိ၊ ရဟန်းအရာတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ တနည်းကား၊ ပဉ္စမတ္ထေဟိ ဘိက္ခု၊ သတေဟိ၊ ငါးရာ အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ ယေနဒိသာဘာဂေန၊ အကြင်အရပ် မျက်နှာအဖို့ဖြင့်။ ဣစ္ဆာနင်္ဂလံနာမ၊ ဣစ္ဆာနင်္ဂလ အမည်ရှိသော၊ (မြာဟုဏဂါမော၌စပ်)။ ကောသလာနံ၊ ကောသလတိုင်းတို့၏။ မြာဟုဏဂါမော၊ ပုဏ္ဏားရွာသို့။ ဂန္တဗ္ဗော၊ သွားအပ်၏။ တံတေန ဒိသာဘာဂေန၊ ဖြင့်။ ဣစ္ဆာနင်္ဂလံ၊ ဣစ္ဆာနင်္ဂလ အမည်ရှိသော

ရွာသို့။ အဝသရိ၊ သွားတော်မူ၏။ တနည်းကား၊ ယေနယတ္တံ။
ဣစ္ဆာနင်္ဂလံနာမ၊ သော။ ကောသလာနံ၊ တို့၏။ မြာဟုဏဂါမော၊
သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံဌာနံ၊ ထိုဣစ္ဆာနင်္ဂလ အမည်ရှိသော အရပ်
သို့။ အဝသရိ၊ ရောက်တော်မူ၏။ တတြ၊ ထိုအရပ်၌။ ဣစ္ဆာနင်္ဂလေ၊
ဣစ္ဆာနင်္ဂလ အမည်ရှိသော ရွာ၌။ ဣစ္ဆာနင်္ဂလဝနသဏှေ၊ ဣစ္ဆာ
နင်္ဂလ အမည်ရှိသော တောအုပ်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

ပေါက္ခရသာတိဝတ္ထု

၂၅၅။ ဘေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ၌။ ပေါက္ခရသာတိ၊
ပေါက္ခရသာတိ အမည်ရှိသော။ မြာဟုဏော၊ သည်။ သတ္တုသံဒံ၊
များစွာသော သတ္တဝါတို့ဖြင့် ပြည့်ထဲသော။ သတိဏကဠောဒကံ၊
မြက်ထင်းရေတို့နှင့် ပြည့်စုံထဲသော။ သဗညံ၊ များသော ဥစ္စာစပါး
ရှိထဲသော။ ရာဇဘောဂ္ဂံ၊ မင်းမှရအပ်သော စည်းစိမ်ဖြစ်ထဲသော။
တနည်းကား၊ မင်းဖြစ်၍ ခံစားအပ်ထဲသော။ ပသေနဒီ ကောသ
လေန၊ ပသေနဒီကောသလ အမည်ရှိသော။ ရညာ၊ သည်။ ဒိန္နံ၊
ပေးအပ်ထဲသော။ ရာဇဒါယံ၊ မင်း၏ အမွေဥစ္စာ ဖြစ်ထဲသော။
“မင်းသည်ပေးအပ်ထဲသော၊ လည်းဟူ”။ မြဟုဒေယျံ၊ မြတ်သော
အားဖြင့် ပေးအပ်ထဲသော။ ဥက္ကဋ္ဌံ၊ ဥက္ကဋ္ဌမြို့၌။ “ဥက္ကဋ္ဌတိုင်း၌၊
လည်းဟူ”။ အဇ္ဈာဝသတိ၊ နေ၏။ တနည်းကား၊ ဥက္ကဋ္ဌံ၊ ကို။
အဇ္ဈာဝသတိ၊ စိုးအုပ်၏။

အမှာ ရှေနည်းကား “ဥက္ကဋ္ဌံ အဇ္ဈာဝသတိတိ ဥက္ကဋ္ဌ
နာမကောဝသတိ” ဟူသော အဋ္ဌကထာ ပါဠိနှင့်
အညီတည်း။ ဤရှေနည်း ဥက္ကဋ္ဌသည် ဒုတိယာဝိဘတ် သတ္တမီ
အနက်တည်း။ အဇ္ဈာဝသတိ၌ အဓိသဒ္ဓါ အာသဒ္ဓါ တို့သည်
ဓာတုတ္ထာ နုဝတ္တကချည်းတည်း။ နောက်နည်းကား “အတိဘဝိ
တွာဝါအာဝသတိ” ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဠိနှင့်အညီတည်း။ ဤ
နောက်နည်း၌ အဓိသဒ္ဓါသည် အတိဘဝနအနက်ရှိ၏။ အာသဒ္ဓါ
ကား မရိယာဒ အနက်ရှိ၏။ သတ္တုသံဒံ အစရှိသော ဥက္ကဋ္ဌ

ဟူသော ပုဒ်၏ ဝိသေသနဂုဏ်ပုဒ် တို့တွင် သတ္တုသဒ္ဓံ သတိဏ
 ကဋ္ဌောဒကံသမညံဟူသော ဝိသေသန သုံးပုဒ်တို့ဖြင့် ထိုဥက္ကဋ္ဌမြို့၏
 လူမျိုး ဆင်ရတနာ မြင်းရတနာ အစရှိသည်တို့နှင့် ပြည့်စုံသည်၏
 အဖြစ်၊ ပြည်၏အသောက်အညီဖြစ်သော အိမ်မိုးစရာဖြစ်သော မြက်
 ဆင်စာ မြင်းစာဖြစ်သောမြက် အစရှိသည် တို့နှင့် ပြည့်စုံသည်၏
 အဖြစ် စပါးပေါသည်၏ အဖြစ်ကို ပြတော်မူ၏။ ရာဇဘောဂံဟူ
 သော ဝိသေသနဖြင့် အလုံးစုံလက်ဖြတ်ခြင်း အစရှိသည်ကို ပြ၍
 ဆုံးမသည်ဖြစ်၍ မြစ်ဆိပ်တောင်အစရှိသည်တို့၌ အခွန်ကိုယူသည်
 ဖြစ်၍ ထီးကိုဆောင်း၍ မင်းဖြစ်၍ ခံစားသည်၏အဖြစ်ကို ပြတော်
 မူ၏။ ထိုပြည်ကို အဘယ်သူ ပေးသနည်းဟု သူမေးဖွယ်ရှိ၍ ထို
 အမေးကို ဖြေခြင်းငှာ “ရညာ ပသေနဒီကောသလေန ဒိန္နံ” ဟူ
 သော ဝိသေသနကို မိန့်သတည်း။ ရာဇဒါယံ ဟူသော ဝိသေသန
 ဖြင့် မင်းပေး ဥစ္စာတည်း။ အမှတ်ပေးမဟုတ် ဟူသော အနက်ကို
 နှစ်စေ၏။ မြဟ္မဒေယံဟူသော ဝိသေသနဖြင့် တဖန် ‘မနုတ်သော
 ပေးခြင်းဖြင့် ပေးသည်၏ အဖြစ်ကို ပြတော်မူ၏။

* ပေါက္ခရသဘာဝိ၊ သော။ မြာဟ္မဏော၊ သည်။ အသောသိ
 ခေါ-အသောသိဝေ၊ ကြားပေသလျှင်ကတည်း။ ကိံ အသောသိ၊
 နည်းဟူမူကား။ ဘော၊ အချင်းတို့။ သကျပုတ္တော၊ သဘင်္ဂင်
 မင်းမျိုး ဖြစ်ထသော။ သကျကုလ၊ သဘင်္ဂင် မျိုးမှ။ ပဗ္ဗဇိ
 တော၊ ရဟန်းပြုထသော။ ဂေါတမော၊ ဂေါတမအနွယ် ဖြစ်ထ
 သော။ သမဏော၊ သည်။ ကောသလေသု၊ ကောသလတိုင်းတို့၌။
 စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ စရံမာနော၊ သွားသည်ဖြစ်၍။ မဟတာ၊
 ဂုဏ်အားဖြင့် မြတ်သော။ “အရေအတွက်အားဖြင့် များသော၊
 လည်းမူ”။ ဘိက္ခုသံသေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ပဉ္စမတ္ထေဟိ ဘိက္ခု
 သတေဟိ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သောရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊
 ကွ။ ဣစ္ဆာနင်္ဂလံ၊ ဣစ္ဆာနင်္ဂလရွာသို့။ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်ရောက်
 သည်ဖြစ်၍။ ဣစ္ဆာနင်္ဂလေ၊ ဣစ္ဆာနင်္ဂလဝနသတ္ထေ၊ ဣစ္ဆာနင်္ဂလ
 ရွာ၏အနီး၌ဖြစ်သော တောအုပ်၌။ ဝိဟရတိခလု-ဝိဟရတိကိုရ၊

(၁၉၅) သုတ်သီလက္ခန္ဓာ ပါဠိတော်နိဿယသစ်

နေသတတ်။ တံခေါပန ဘဝန္တံ ဂေါတမံ-တဿခေါ ပန ဘော
 တော ဂေါတမဿ။ ထို အရှင် ဂေါတမ၏။ ကလျာဏော၊
 ကောင်းသောဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော။ ကိတ္တိသဒ္ဓေါ၊ ကျော်စော
 သောအသံသည်။ “ကောင်းချီးပေးသောအသံသည်၊ လည်းဟူ”။
 ဧဝံ၊ သို့။ အတ္တဂ္ဂတော၊ နံ၊ ရှိတက်၏။ ကိ အတ္တဂ္ဂတော၊ အဘယ်
 ကဲ့သို့ရှိတက်သနည်းဟူမူကား။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိ ဣမိ
 နာ ကာရဏေန၊ ဤသို့ပစ္စည်းလေးပါးကို ခံတော်မူသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊ အရဟ မည်တော်မူ၏။ ဣတိပိ ဣမိနာ
 ကာရဏေန၊ ဤသို့ မဖောက်မပြန် သင်္ခတ အသင်္ခတအားဖြင့်
 ပြားသော အလုံးစုံသောတရားကို အလိုလိုလျှင် သယန္တုဉာဏ်ဖြင့်
 သိတော်မူတတ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်လည်း။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊
 မည်၏။ ဣတိပိ ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဤသို့ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး ဝိဇ္ဇာ
 ရှစ်ပါး စရဏတဆယ့်ငါးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
 လည်း။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ဗန္ဓော၊ ၏။ ဣတိပိ ဣမိနာ ကာရဏေန၊
 ဤသို့ ကောင်းသော စကားကို ဆိုတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
 လည်း။ သုဂတော၊ မည်၏။ ဣတိပိ ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဤသို့
 လောကသုံးပါးကို သိတော်မူတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။
 လောကဝိဒ္ဓါ၊ မည်၏။ ဣတိပိ ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဤသို့တူသော
 တစုံတယောက်သောသူမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ အနုတ္တ
 ရော၊ မည်၏။ ဣတိပိ ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဤသို့ ယဉ်ပြီးသော
 ယောက်ျား မယဉ်သေးသော ယောက်ျားတို့ကို ဆုံးမတော်မူ
 တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ ပုရိသဒမ္မသာရထိ၊ ၏။ ဣတိပိ
 ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဤသို့ နတ်နှင့်တကွသောလူတို့ကို ဆုံးမတော်
 မူတတ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်လည်း။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ တို့၏။
 သတ္တာ၊ ဆရာဖြစ်၏။ ဣတိပိ ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဤသို့ သစ္စာ
 လေးပါး တရားတို့ကို သိစေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။
 ဗုဒ္ဓေါ၊ မည်၏။ ဣတိပိ ဣမိနာကာရဏေန၊ ဤသို့ ဘုန်းခြောက်
 ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါ၊ မည်၏။ ဣတိ

သို့။ ကိတ္တိသဒ္ဓေါ၊ ချီးမွမ်းသောအသံသည်။ အပ္ပုဂ္ဂတော၊ ၎င်း။
 သောဘဂဝါ၊ သည်။ သဒေဝကံ၊ ကာမာဝစရနတ်ပြည် ငါးထပ်
 နှင့် တကွဖြစ်ထသော။ သမာရကံ၊ ဝသဝတ္တီ နတ်ပြည်နှင့် တကွ
 ဖြစ်ထသော။ သမ္ပဟကံ၊ မြဟ္မာ့ပြည်နှင့် တကွဖြစ်ထသော။ ဣမံ
 လောကံ၊ ဤဩကာသလောကကို။ သဿမဏဗြာဟ္မဏိံ၊ သာသ
 နာတော်၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့နှင့် တကွ
 ဖြစ်ထသော။ သဒေဝမနုဿံ၊ သမ္ပတိ နတ်တည်းဟူသော မင်း
 ကြွင်းသော လူနှင့်တကွဖြစ်ထသော။ ပဇံ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို။
 သယံ၊ မိမိအလိုလို။ အဘိညာ-အဘိညာယ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိ
 ၍။ သစ္စိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ပဝေဒေတိ၊ ကြားတော်မူ၏။
 သောဘဂဝါ၊ သည်။ အာဒိကလျာဏံ၊ အစ၏ ကောင်းခြင်းနှင့်
 ပြည့်စုံထသော။ မဇ္ဈကလျာဏံ၊ ထသော။ ပရိယောသာန
 ကလျာဏံ၊ ထသော။ သာတ္ထံ၊ အနက်နှင့်ပြည့်စုံထသော။ သဗျဉ္ဇနံ၊
 သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံထသော။ ကေဝလပရိပုဏ္ဏံ၊ အလုံးစုံ ပြည့်စုံစွာ
 ထသော။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ ခရုသင်းပွတ်သစ်ကဲ့သို့ ဖြစ်စွာထသော။ ဓမ္မံ၊
 ကို။ ဒေသေတိ၊ ၎င်း။ မြဟ္မစရိယံ၊ သိက္ခာသုံးပါး အပေါင်းတို့ဖြင့်
 ရေတွက်အပ်သော သာသနာတော် တည်းဟူသော မြတ်သော
 အကျင့်ကို။ ပကာသေတိ၊ ထင်ရှားပြတော်မူ၏။ တထာရူပါနံ၊
 ထိုသို့သောဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံကုန်ထသော။ အရဟတံ-အရဟန္တာနံ၊
 တို့ကို။ ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းသည်။ သာဓုခေါပန၊ ကောင်း
 သော အကျိုးစီးပွားကို ဆောင်တတ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။
 ဣတိ၊ သို့။ အသောသိခေါ၊ ကြားသလျှင်ကတည်း။

အဗ္ဗုဒ္ဓမာဏဝ

၂၅၆။ တေနခေါပနသမယေန၊ ဤ။ ပေါက္ခရသဘာဝိယ၊ သော။
 မြာဟ္မဏဿ၊ ၎င်း။ အဗ္ဗုဒ္ဓောနာမ၊ အဗ္ဗုဒ္ဓ အမည်ရှိသော။ မာဏ
 ဝေါ၊ သည်။ အန္တေဝါသိ၊ အနီး၌ ကျင်လည်သော တပည့်သည်။
 (ဝေါဟာရဏိ)

ဟောတိ၊ ဣ၊ အဇ္ဈာယကော၊ ဗေဒင်ကို သရဇ္ဈာယ်တတ်သည်။
 ဟောတိ၊ ဣ၊ မန္တရော၊ ဗေဒင်ကိုဆောင်တတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဣ၊
 သနိဗ္ဗာနကော၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်ကျမ်း၊ ကေတုဘကျမ်းနှင့် တကွ
 ဖြစ်သော။ သာက္ခရာပဒေသနံ၊ အက္ခရာ အပြားကိုပြတတ်သော
 ကျမ်းနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော။ ဣတိဟာသပဉ္စမာနံ၊ ဣတိဟာသ
 ကျမ်းလျှင်ငါးခုမြောက်ရှိကုန်သော။ တိဗ္ဗာ၊ သော။ ဗေဒနံ၊ တို့၏။
 ပါရဂူ၊ အဆုံးတိုင်အောင်တတ်၏။ “အဆုံးတိုင်အောင် သီ၏
 လည်းဟူ”။ (အဆုံးကို သီ၏၊ လည်းပေး)။ ဗဒကော၊ ဗေဒင်
 သုံးပုံကိုလည်း သင်တတ်၏။ ဝေယျာဏရဏော၊ ဗေဒင်မှကြွင်း
 သော ဗျာဏရုဏ်း ကျမ်းကိုလည်း သင်တတ်၏။ လောကာယတ
 မဟာပုရိသလက္ခဏော၊ လောကာယတကျမ်း၊ တုရားတို့၏
 လက္ခဏာကို ပြတတ်သော ကျမ်းတို့၌။ အနုဝယော၊ အကြွင်းမဲ့
 တတ်၏။ “ပြည့်စုံသော အတတ်ရှိ၏လည်းဟူ”။ သကေအာစရံ
 လကေ၊ မိမိဆရာ၏အတတ်ဖြစ်သော။ ပါဝစနေ၊ မိမိဆရာ့စကား
 ဖြစ်ကံသော။ တေဝိဇ္ဇကေ၊ ဗေဒင်သုံးပုံ၌။ အဟံ၊ သည်။ ယံမန္တံ၊
 အကြင်ဗေဒင်ကို။ ဇာနာမ်၊ ဣ၊ တံမန္တံ၊ ကို။ တံ၊ သည်။ ဇာနာသိ၊
 ဣ၊ တံ၊ သည်။ ယံမန္တံ၊ ကို။ ဇာနာသိ၊ ဣ၊ တံမန္တံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။
 ဇာနာမိ၊ ဣ၊ ဣတိ၊ သို့။ အနုညာတပရိညာတော၊ ခွင့်လည်းပြု
 အပ်၏။ ဝန်လည်းခံအပ်၏။ (အကြင် ဗေဒင်ကို ငါတတ်၏။
 ထိုငါတတ်သော ဗေဒင်ကို သင်သည်လည်းတတ်၏။ ဤသို့ ခွင့်ပြု
 သတည်း။ ဆရာဆိုတိုင်းပင် ငါတတ်၏ဟု ဝန်ခံသတည်း)။

၂၅၇။ အယခေါ၊ ဤ။ ပ။ အဒမန္တေသိ၊ ဣ၊ ကိ အာမန္တေသိ၊
 နည်းဟူကား။ တာတအဗ္ဗဉ္ဇ၊ ချစ်သား အဗ္ဗဉ္ဇ။ (သမဏော
 ဂေါတမောစသည် အနက်တူပြီ)။ တာတအဗ္ဗဉ္ဇ၊ ချစ်သား အဗ္ဗဉ္ဇ။
 ဧဟိ၊ လာလှည့်။ တံ၊ သည်။ ယေန-ယတ္ထ၊ ဤ။ ဂေါတမော၊ သော။
 ယမခဏာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ဣ၊ တေ-တတ္ထ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမ၊ ကပ်
 လေလော၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ဤ။ ဂေါတမံ၊ သော။ သမဏံ၊ ကို။
 ဇာနာဟိ၊ သိလေလော၊ တံဘဝန္တံ ဂေါတမံ- တယာတောတော

ဂေါတမဿ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမ၏။ သဗ္ဗေ၊ ကျော်စောသော အသံသည်။ ကျော်စော ခြင်းသည်၊ လည်းဟူ'။ တထာ သန္တယေဝ၊ ထိုသို့ကျော်စောတိုင်းသော ဂုဏ်ရှိသည် ဖြစ်၍လျှင်။ အဗ္ဗုဂ္ဂတော ယဒိဝါ၊ နှံ့၍တက်သလော။ (ယဒိဝါကား သံသ ယတ္ထ ဇောဘက နိပါတ်ပုဒ်တည်း)။ တထာ၊ ထိုသို့ ကျော်စော တိုင်းသော ဂုဏ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ နောအဗ္ဗုဂ္ဂတော ယဒိဝါ၊ နှံ့၍ မတက်သလော။ သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ ထိုအရှင် ဂေါတမ သည်။ တာဒိသော၊ ထိုသို့ကျော်စောတိုင်းသော သဘောရှိသည်။ ဟောတိယဒိဝါ၊ ဖြစ်သလော။ တာဒိသော၊ ထိုသို့ကျော်စော တိုင်းသောသဘောရှိသည်။ နောဟောတိယဒိဝါ၊ မဖြစ်သသော။ ဘောအဗ္ဗုဂ္ဂ၊ မယံ၊ ထိုသည်။ တထာ၊ မဖောက်မပြန် ဧကန်စင် စစ်။ တံဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမကို။ နဇာနိဿာမံ၊ ကုန်။ (နဇာနိဿာမာတိဟု ဣတိသဒ္ဓါနှင့် ပါဠိရှိကြ၏။ ဣတိ မရှိလို)။

၂၅၀။ ဘောအဗ္ဗုဂ္ဂ၊ အချင်းအဗ္ဗုဂ္ဂ။ ကထံ နကနကာရဏေန၊ ဖြင့်။ (ယထာကား နိပါတ်သာတည်း။ အနု ဟံ မရှိ)။ အဟံ သည်။ တံဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ထိုအရှင် ဂေါတမကို။ ဇနိဿာမံ၊ နည်း။ ဘောအဗ္ဗုဂ္ဂ၊ တံဘဝန္တံ ဂေါတမံ-တဿ ဘောတော ဂေါတ မဿ၊ ၏။ တထာသန္တယေဝ၊ ထိုသို့ကျော်စောတိုင်းသော ဂုဏ်ရှိ သည်ဖြစ်၍လျှင်။ သဗ္ဗေ၊ ကျော်စောခြင်းသည်။ 'ချီးမွမ်းသော။ အသံသည် လည်းဟူ'။ အဗ္ဗုဂ္ဂတော ယဒိဝါ၊ နှံ့၍တက်သလော။ တထာ၊ ထိုသို့ ကျော်စောတိုင်းသော ဂုဏ်ရှိသည် ဖြစ်၍လျှင်။ နောအဗ္ဗုဂ္ဂတောယဒိဝါ၊ နှံ့၍မတက်သလော။ သော ဘဝံဂေါ တမော၊ သည်။ တာဒိသော၊ ထိုသို့ကျော်စောတိုင်းသော သဘော ရှိသည်။ ဟောတိယဒိဝါ၊ ဖြစ်သလော။ တာဒိသော၊ ထိုသို့ကျော် စောတိုင်းသော သဘောရှိသည်။ နဟောတိ ယဒိဝါ၊ မဖြစ် သလော။ ဣတိ ဧတံ ကာရဏံ၊ ကြောင်းကို။ ဇနိဿာမံ၊ အံ။ ။ (အဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့် ထိုသို့ ဘုရားဟုတ်ကြောင်းကို သိရပါအံ့နည်းဟူသောစောဒနာကိုဖြေတော်မူလို၍ "အာဂတာနိ

ခေါ်တာတအစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား) တာတအမ္မဋ္ဌ၊ ချစ်သားအမ္မဋ္ဌ။ အမှာကံ၊ တို့၏။ မန္တေသု၊ ဗေဒင် သုံးပုံတို့၌။ ယေဟိ ဒုတ္တိံသ မဟာပုရိသလက္ခဏေဟိ၊ အကြင် သုံးဆယ့်နှစ်ပါးကုန်သော ယောက်ျားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတို့နှင့်။ သမန္နာဂတဿ၊ သော။ မဟာပုရိသဿ၊ ယောက်ျားမြတ် အား။ အနညာ၊ တပါးမရှိကုန်သော။ ဒွေယေဝဂတိယာ၊ နှစ်ပါး ကုန်သောအဆုံးအဖြတ်တို့သည်သာလျှင်။ “နှစ်ပါးကုန်သောဖြစ် ခြင်းတို့သည်သာလျှင်၊ လည်းဟူ”။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇဒ္ဓ၊ နှစ်ပါးတို့ ဟူသည်။ ကတမေ၊ ဘယ်တို့နည်းဟူမူကား။ (နှစ်ပုဒ်ထည့်ပါ)။ အဂါရံ-အဂါရမဇ္ဈေ၊ အိမ်၏အလယ်၌။ သစေ အဇ္ဈာဝသတိ၊ အဘယ်၍နေအံ့။ စက္ကဝတ္တိ၊ စက်ရတနာကို ဖြစ်စေတတ်ထသော။ တနည်းကား၊ လေးပါးသော သမ္ပတ္တိစက်တို့ကြောင့်ဖြစ်ထသော။ တနည်းကား၊ လေးပါးကုန်သော သမ္ပတ္တိစက်တို့ဖြင့် သူတပါး တို့ကိုဖြစ်စေတတ်ထသော။ တနည်းကား၊ သူတပါးတို့၏ အစီး အပွားအလို့ငှါ ဣရိယာပုထ် တည်းဟူသောစက်၏ ဖြစ်ခြင်း ရှိထ သော။ ဓမ္မိကော၊ တရားစောင့်ထသော။ တရားသဖြင့် ကျင့်ထ သော၊ လည်းဟူ”။ ဓမ္မရာဇော၊ တရားသဖြင့် မင်းပြုထသော။ “တရားသဖြင့် မင်းဖြစ်ထသော၊ လည်းဟူ”။ စာတုရန္တော၊ သမု ဒ္ဓရာလေးစင်းအဆုံးရှိသော ကျွန်းကြီးလေးကျွန်းတို့ဖြင့် တန်းဆာ ဆင်အပ်သော မြေကြီးကို အစိုးရထသော။ ဝိဇိတာဝိ၊ အောင်ပြီး သော ရန်သူရှိထသော။ ဇနပဒထာဝရိယပတ္တော၊ ဇနပုဒ်၌ အမြဲ တည်သည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်ထသော။ တနည်းကား၊ အမြဲ တည်သော ဇနပုဒ်ရှိထသော။ သတ္တရတန သမန္နာဂတော၊ ခုနှစ်ပါးသော ရတနာနှင့်ပြည့်စုံထသော။ ရာဇော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တာနိဒုတ္တိံသ မဟာပုရိသ လက္ခဏာနိ၊ တို့သည်။ အာဂတာ နိခေါ၊ လာကုန်၏။ တဿ၊ ထိုစကြာမင်း၏။ ရတနာနိ၊ တို့သည်။ ဣမာနိသတ္တ၊ ဤခုနှစ်ပါးတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣဒံ တာနိ သတ္တရတနာနိ၊ တို့သည်။ သေယျထာကတမာနိ၊ တို့နည်းဟူမူ

ကား။ စတ္တရတနံ၊ စက်ရတနာ။ ဟတ္ထိရတနံ၊ ဆင်ရတနာ။ အဿ
ရတနံ၊ မြင်းရတနာ။ မဏိရတနံ၊ ပတ္တမြားရတနာ။ ဣတ္ထိရတနံ၊
မိန်းမရတနာ။ ဝဟပတိရတနံ၊ သူကြွယ်ရတနာ။ ပရိဏာယက
ရတနမေဝ၊ သားကြီး ရတနာသည်လျှင်။ သတ္တမံ၊ ခုနစ်ယောက်
မြောက်သည်။ ဘဝတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ ဣမာနိ၊ ဤသည်တို့တည်း။
(သံရူပချာထည့်ပါ)။ အဿ၊ ထိုစကြာမင်း၏။ (ပုတ္တာ၌စပ်)။
သူရာ၊ အလွန်ရဲရင့်ကုန်ထသော။ ဝီရင်္ဂရူပ၊ နတ်သားနှင့်တူသော
ကိုယ်ရှိကုန်ထသော။ တနည်းကား၊ ဝီရင်္ဂရူပ၊ အလွန်ရဲရင့်ခြင်း၏
အကြောင်းဖြစ်သော ဝီရိယဖြင့် ပြီးသော ကိုယ်ရှိထသော။ ပရ
သေနပုမဒ္ဒနာ၊ သူတပါးတို့၏ စစ်သည်တို့ကိုနှိပ်စက်ခြင်းငှာ စွမ်း
နိုင်ကုန်ထသော။ ပုတ္တာ၊ သားတို့သည်။ ပရောသဟသံ ခေါ်ပန၊
တထောင်မကကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သောရာဇာ၊ သည်။
သံဂရပရိယန္တိ၊ သမုဒြာလေးစင်း အဆုံးရှိသော။ ဣမံပထဝီ၊ ကို။
အဒဏ္ဍေန၊ ဒဏ်မပေးသဖြင့်။ အသတ္ထေန၊ လက်နက်ဖြင့် မဆုံးမ
သဖြင့်။ ဓမ္မေန၊ နှင့်။ သမေန၊ ညီသဖြင့်။ အဘိဝိဇယံ၊ အောင်၏။
အဗျာဝသတိ၊ စိုးအုပ်၏။ ခေါ်ပန၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား။ အဂါရသ္မာ၊
အိမ်မှ။ နိက္ခမိတော၊ ရှိ။ (ထည့်ပါ)။ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်း၏
ဘောင်၌။ သစေ ပဗ္ဗဇတိ၊ အံ့။ အရဟံ၊ သံသရာတည်းဟူသော
စက်၏ အကန့်ကို ဖျက်ဆီးတော် မူတတ်ထသော။ လောကေ၊
ကိလေသာ တည်းဟူသော အဖိုး အလွမ်း ရှိသော လောက၌။
ဝိဝဋ္ဌဒေါ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အဖိုးအလွမ်းကို ဖျက်ဆီး
၍ တည်ထသော။ တနည်းကား၊ ဝိဝဋ္ဌဒေါ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ ကိလေ
သာ တည်းဟူသော အဖိုး အလွမ်းမှ ကင်းထသော။ သမ္မာ
သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ တာတအဗ္ဗဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။
ခေါ်ပန၊ စစ်။ အဟံ၊ သည်။ တံ၊ သင့်ကို။ (တံဟု ကံထည့်)။
မန္တာနံ၊ ဗေဒင်တို့ကို။ ဒါတာ၊ ပေးတတ်၏။ တံ၊ သည်။ မန္တာနံ၊
တို့ကို။ ပရိဂ္ဂဟေတာ၊ သင်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဇာနာ
ဟိ၊ သိလေလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ဆိုလေ၏။ (ဤသို့သမ္ဗုဒ္ဓ)။

၂၅၉။ ဘော၊ အရှင်။ “ဆရာ၊ လည်းဟူ”။ ဝေသာဓု၊
 ကောင်းပြီ။ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ အဗ္ဗဋ္ဌော၊ သော။ မာဏဝေါ၊
 သည်။ ပေါက္ခရသဘာဝိဿ၊ သော။ မြာဟ္မဏံဿ၊ ဧ။ ဝစနံ၊ ကို။
 ပရိယုဏိတွာ၊ ဝန်ခံ၍။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ပေါက္ခရ
 သဘာဝိ၊ သော။ မြာဟ္မဏံ၊ ကိုး အဘိဝါဒေတွာ၊ ၍။ ပဒက္ခိဏံ၊
 လကျာရစ်လှည့်သည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဝဠဝါရထံ၊ မြဲဖြင့်ကသော
 ရထေးကို။ အာရယံ၊ စီး၍။ သမ္ပဟုလေဟိ၊ ကုန်သော။ မာဏ
 ဝေဟိ၊ ထိုနှင့်။ သဗ္ဗိံ၊ တကွ။ ယေနယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ ဣစ္ဆာ
 နင်္ဂလ ဝနသဏ္ဍော၊ ဣစ္ဆာနင်္ဂလ အမည်ရှိသော ရွာ၏အနီး၌ဖြစ်
 သော တောအုပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ဧ။ တေနတတ္ထ၊ သို့။ ပါယာသိ၊
 သွားလေ၏။ ယာဝတိကာ၊ အကြင်မျှလောက်သော၊ ယာနဿ၊
 ယံဥဉ်၏။ ဘူမိ၊ အရာသည်။ အတ္ထိ၊ ဧ။ တာဝ၊ ရွှေ့လောက်။
 ယာနေန၊ ဖြင့်။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ ယာနာ၊ မှ။ ပစ္စောရောဟိတွာ၊
 ဟုတ်သက်၍။ ပတ္တိကောဝ၊ ခြေချည်းသာလျှင်။ အာရာမံ၊ သို့။
 ပါဝိသိ၊ ဧ။ တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ သမ္ပဟုလော၊ ကုန်သော။
 ဘိက္ခု၊ ထိုသည်။ အဗ္ဗောကာသေ၊ လွင်တီးခေါင်၌။ စင်္ဂမန္တိ၊
 ကုန်၏။ အထခေါ၊ ၌။ အဗ္ဗဋ္ဌော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။
 ယေန-ယတ္ထ၊ ၌။ တေဟိဘိက္ခု၊ ထိုသည်။ အတ္ထိသန္တိ၊ ကုန်၏။ တေန
 တတ္ထ၊ သို့။ ဥပသင်္ဂမိတွာ၊ ၍။ တေဘိက္ခု၊ ထိုကို။ တေဝစနံ၊ ကို။
 အဝေါ၊ ဧ။ ဘော၊ အရှင်တို့။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ သော
 ဘဝံ ဝေါတဒမာ၊ သည်။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဝိဟရတိနုခေါ၊
 နေသနည်း။ မယံ၊ ထိုသည်။ တံ ဘဝန္တံ ဝေါတမံ၊ ထိုအရှင်
 ဝေါတမကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ ဣမ၊ ဤအရပ်သို့။ ဥပ
 သင်္ဂမန္တာ၊ ရောက်လာ ကုန်သည်တည်း။ ဣတိ တေ ဝစနံ၊ ကို။
 အဝေါ၊ ဧ။

၂၆၀။ အထခေါ၊ ၌။ တေသံဘိက္ခုနံ၊ ထို၏။ တေ သော
 ပရိဝိတဏ္ဍော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ဧ။ ကိ အဟောသိ၊ နည်းဟူ
 မူကား။ အဗ္ဗဋ္ဌော၊ သော။ အယံမာဏဝေါ၊ သည်။ အဘိညာတ

ကောလညောစေဝ၊ ထင်ရှားသော အမျိုး၌လည်း ဖြစ်၏။ အဘိညာဏဿ၊ ထင်ရှားသော။ ပေါက္ခရသဘာဝိဿ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ အန္တေဝါသီစ၊ အနီး၌ကျင်လည်သော တပည့်လည်း ဖြစ်၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ (ကထာ သလ္လ္လာပေါ၌ စပ်)။ ဘဂဝတော၊ အား။ (အဂရဟောတိ၌စပ်)။ ဧဝရူပေဟိ၊ ကုန်သော။ ကုလပုတ္တေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ကထာသလ္လ္လာပေါ၊ စကားဆိုခြင်း၊ စကားတို့ ဖြေခြင်းသည်။ အဂရ၊ ဝန်မလေးသည်။ ဟောတိခေါပန၊ ဖြစ်သလျှင်ကတည်း။ ဣတိသောပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟာသိ၊ ဖြစ်၏။ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အမ္မဋ္ဌ၊ သော။ မာဏဝံ၊ ကို။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ ကိံ အဝေါစုံ၊ ကုန်သည်းဟူမူကား။ အမ္မဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ဧသော ဝိဟာရော၊ သည်။ သံဝုတဒ္ဓါရော၊ ဝိတ်သော တံခါးရှိ၏။ (ဝန္ဓကုဋိကုရည်၌ ဝိဟာရောဟု ဆိုသတည်း)။ တေန၊ ထိုတံခါးဖြင့်။ အပ္ပသဒ္ဓေါ၊ နည်းသောအသံရှိသည်။ ဟုက္ခာ၊ ရှိ။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ရှိ။ အတရမာနော၊ အဆာတလျှင် မပြုမူ၍။ အာဠိန္ဒ၊ အဦးသို့။ “တံခါး မုခိသို့လည်းဟူ”။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ အဂ္ဂဋ္ဌံ၊ တံခါးရွက်ကို။ အာကောဇ္ဇေဟိ၊ ခေါက်လေလော့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တေ၊ သင်အား။ ဒွါရံ၊ ကို။ ဝိဝရိဿတိ၊ ဖွင့်လတ္တံ့။ ဣတိ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။

၂၆၁။ ။ပ။ အဂ္ဂဋ္ဌံ၊ တံခါးရွက်ကို။ အာကောဇ္ဇေဟိ၊ ခေါက်၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဒွါရံ၊ ကို။ ဝိဝရိ၊ ဖွင့်၏။ အမ္မဋ္ဌော၊ သော။ မာဏခေါသည်။ ဒွါရံ၊ သို့။ ပဝိသိ၊ ၏။ မာဏဝကာပိ၊ ထိုသည်လည်း။ ပဝိသိတွာ၊ ရှိ။ ဘဂဝတော၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ သမ္မောဒိံသု၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောဟောကုန်၏။ သမ္မောဒနိယံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ သာရဏီယံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး အောက်မွေအပ်ထသော။ ကလံ၊ စကားကို။ ဝိတိသာရေတွာ၊ ဆုံးစေ၍။ ဧကမန္တံ၊ နှိုသိဒိံသု၊ ကုန်၏။ အမ္မဋ္ဌော၊ သော။ မာဏဝေါ ပန၊ သည်ကား။ စက် ဓန္တောပိ၊ စကြိုသွားလျက်။

နိဿိန္နေန၊ ထိုင်သော။ ဘဂဝတာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ကိဉ္ဇိကိဉ္ဇိ၊ စိုးစဉ်း စိုးစဉ်း။ တနည်းကား၊ တစုံတခု တစုံတခုဖြစ်သော။ သာရဏီယံ၊ အောက်မေ့ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ ကထံ၊ ကို။ ဝိတိသာရေတိ၊ စေ၏။ ဌိတောပိ၊ ရုပ်လျှော်လည်း။ နိဿိန္နေန၊ သော။ ဘဂဝတာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ကိဉ္ဇိကိဉ္ဇိ၊ စဉ်း။ သာရဏီယံ၊ သော။ ကထံ၊ ကို။ ဝိတိသာရေတိ၊ ။

၂၆၂။ အထခေါ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဗ္ဗဋ္ဌ၊ သော။ မာဏံဝံ၊ ကို။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ။ အဗ္ဗဋ္ဌ၊ ဌ။ ဝုဒ္ဓေဟိ၊ အရွယ် အားဖြင့် ကြီးကုန် ထသော။ မဟလ္လကေဟိ၊ ဇာတ်အားဖြင့် ကြီးကုန်ထသော။ အာစရိယ ပါစရိယေဟိ၊ ဆရာ၊ ဆရာ၏ဆရာ ဖြစ်ဖူးသော။ ဗြာဟ္မဏေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ စရံ-စရန္တော၊ သွားသော။ တိဋ္ဌ-တိဋ္ဌန္တော၊ ရပ်သော။ တံ၊ သည်။ နိဿိန္နေန၊ ထိုင်သော။ မယာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ကိဉ္ဇိကိဉ္ဇိ၊ တစုံတခု တစုံတခု ဖြစ်သော။ သာရဏီယံ၊ သော။ ကထံ၊ ကို။ ဝိတိသာရေတိယထာ၊ ဆုံးစေသကဲ့သို့။ တုထာ၊ ထိုအတူ။ ဝိတိသာရေတွာ၊ ။ (ထည့်ပါ)။ ကထာသလ္လပေါ၊ စကား ပြောခြင်း၊ စကား တုံ့ပေးခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ။ ဧဝံ ဣဒံ ဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို။ ဟေ၊ သည်။ သုတံနု၊ ကြားဖူးသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ။ (ယထာ ယိဒံကား နိပါတ်တည်း။ ယကား အာဂုံတည်း)။

ပဌမဗ္ဗန္တဝါဒ

၂၆၃။ သောဂေါတမ၊ အရှင် ဂေါတမ။ ဣဒံ အယံ ကထာ သလ္လာပေါ၊ ဤသို့ ရပ်သော သွားသော တပည့်သည် ထိုင်သော ဆရာနှင့် စကားဆိုခြင်း စကားတုံ့ပေးခြင်းသည်။ နောဟောတိ ဟိ-နောဟောတိ ဝေ၊ တည်း။ “နောယုတ္တောစ၊ မသင့်သလျှင် ကတည်း၊ လည်းဟူ”။ (ထိုသို့ သွားသော ရပ်သော တပည့်သည် ထိုင်သော ဆရာနှင့် စကား ပြောဟောခြင်း မဖြစ်သည်ရှိသော် အဘယ်သို့သောပုဏ္ဏားသည် အဘယ်သို့သောပုဏ္ဏားနှင့် စကား

ပြောဟောခြင်းငှါထိုက်သနည်းဟု သူမေးဖွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို
 ဖြေခြင်းငှာ “ဂစ္ဆန္တောဝါဟိ” အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။
 (ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား)။ ။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဂစ္ဆန္တော၊ သော။
 မြာဟ္မဏောဝါ၊ သည်မူလည်း။ ဂစ္ဆန္တေန၊ သော။ မြာဟ္မဏေန၊
 နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ က္ခ။ သလ္လပိတုံ၊ စကားပြောခြင်းငှာ။ အရဟတိ၊ ထိုက်၏။
 ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဌိတော၊ သော။ မြာဟ္မဏောဝါ၊ သည်မူလည်း။
 ဌိတေန၊ သော။ မြာဟ္မဏေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ က္ခ။ သလ္လပိတုံ၊ ငှာ။
 အရဟတိ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ နိသိန္တော၊ ထိုင်သော။ မြာဟ္မ
 ဏောဝါ၊ သည်မူလည်း။ နိသိန္တေန၊ သော။ မြာဟ္မဏေန၊ နှင့်။
 သဒ္ဓိံ၊ က္ခ။ သလ္လပိတုံ၊ ငှာ။ အရဟတိ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။
 သယာနော၊ လျောင်းသော။ မြာဟ္မဏောဝါ၊ သည်မူလည်း။
 သယာနေေန၊ သော။ မြာဟ္မဏေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ က္ခ။ သလ္လပိတုံ၊ ငှာ။
 အရဟတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဗ္ဗဠော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။
 အာဟ၊ ၏။

အမှာ “ဧဝံဝုတ္တေအဗ္ဗဠမာဏဝံဘဂဝါတေဒဝေါစကိန္တေ
 အာစရိယော ဂေါရူပံ၊ ဥဒါဟုတွန္တိ” ဟူသောပါဠိ
 ကိုလည်းဆိုအပ်လျက် သင်္ဂါယနာဆရာတို့သာဝသေသနည်းအား
 ဖြင့်မဆိုလေသတည်း။ ။ လျောင်းသောတပည့်ဖြစ်သော ပုဏ္ဏား
 သည်လျောင်းသောဆရာဖြစ်သော ပုဏ္ဏားနှင့် စကားဆိုခြင်းငှာ
 မထိုက်ပဲလျက် ထိုက်သကဲ့သို့ “သယာနော ဝါဟိ ဘောဂေါတမ
 မြာဟ္မဏော သယာနေေန မြာဟ္မဏေန သဒ္ဓိံ သလ္လပိတု မရဟတိ”
 ဟူသောစကားကို အဗ္ဗဠလုလင်မာန်ကိုငြိ၍ ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့် သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် အဗ္ဗဠ သင်ကား “သယာ
 နောဝါဟိ ဘောဂေါတမ မြာဟ္မဏော သယာနေေန မြာဟ္မဏေန
 သဒ္ဓိံ သလ္လပိတု မရဟတိ” ဟုဆို၏။ သင်၏ဆရာကား နွားနှင့်တူ
 သော အကျင့်ရှိသလော။ ထိုသို့မဟုတ်မူကား သင်သာ နွားနှင့်
 တူသော အကျင့်ရှိသလောဟု အဗ္ဗဠလုလင်၏ မာန်ကို နှိပ်လို၍
 မိန့်တော်မူလျှင် အဗ္ဗဠလုလင် အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍ “ယေစ

ခေါဟေ။ပ ယထရိဝ ဘောတာဂေါတမေနာတိ” ဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။

* ဘောဂေါတမ။ ယေသမဏာ၊ အကြင် ရဟန်းတို့သည်။ (တေကား နိပါတ်တည်း)။ မုဏ္ဍကာ၊ ဦးပြည်း ဖြစ်ကုန်၏။ သမဏကာ၊ ကိလေသာတို့ကိုငြိမ်းစေတတ်ကုန်၏။ ဣတ္တာ၊ ကြွယ်ဝကုန်၏။ ကဏှာ၊ မည်းကုန်၏။ “စည်ကုန်၏၊ လည်းဟူ”။ ဗန္ဓုပါဒါပစ္စာ၊ မြဟွာ၏ခြေဖမိုးမှ ဖြစ်ကုန်၏။ တေဟိ သမဏေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ဘောတာဂေါတမေန၊ အရှင် ဂေါတမနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ မေ၊ ၏။ ကထာသလ္လောပေါ၊ သည်။ ဟောတိယထာဝေါ၊ ကဲ့သို့လျှင်။ ဧဝံ ဟထာ၊ တူ။ ကထာသလ္လောပေါ၊ စကားဆိုခြင်း စကားတုံ့ဖြေခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အမှာ

ရဟန်းတို့၏ ဆံပင်ကိုရှည်စွာ မထားသည်၏အဖြစ်ကြောင့် ရဟန်းတို့ကို မုဏ္ဍကာဟူ၍ ဆိုခြင်းငှာ၊ ကိလေသာတို့ကို ငြိမ်းစေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် သမဏကာဟူ၍ဆိုခြင်းငှာ အကယ်၍ သင့်၏ရှင့်။ ထိုသို့ သင့်သော်လည်း အမ္မဋ္ဌသည်ကား ကဲ့ရဲ့လို၍ “မုဏ္ဍကာသမဏကာ” ဟူ၍ဆိုသောကြောင့် အယုတ္တစကား ဖြစ်သတည်း။ ပုဏ္ဏားတို့သည် မြဟွာကို အတိုးဟူ၍ ထိုကာလ၌ ဆိုကြကုန်၏။ ထိုကြောင့် အမ္မဋ္ဌ လုလင်မြတ်စွာဘုရားကို နှိပ်စက်လို၍ “ဗန္ဓုပါဒါပစ္စာ ဟုဆိုသတည်း။ ဣတ္တာဟူသောစကားကိုလည်း နှိပ်စက်လို၍သာ ဆိုလေသတည်း။ အမ္မဋ္ဌလုလင် ဤသို့ နှိပ်စက်စကားကို ဆိုသည်ရှိသော် သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် အမ္မဋ္ဌလုလင်ကား အတိုင်းအရှည်ကို မသိ။ နှိပ်စက်စကားကိုသာ ဆို၏။ ယခုအခါ၌ အမ္မဋ္ဌလုလင်ကို သိစေအံ့ဟုကြံတော်မူ၍။ “အတ္ထိကဝတော ခေါ ပန တေ အမ္မဋ္ဌ” အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား။

* အမ္မဋ္ဌာဋ္ဌ။ (ခေါပနကား နိပါတ်တည်း)။ အတ္ထိကဝတော၊ လိုအပ်သော ကိစ္စရှိသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ တေ၊ သင်၏။ ဣဓ၊ ဤငါဘုရားရှိရာသို့။ အာဂမနံ၊ လာခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ၏။

ယာယေဝ အတ္ထာယ-ယေနဝ အတ္ထေန၊ အကြင် ကိစ္စကြောင့်။
(ဤ၌ ခေါ်ပနကား နိပါတ်သာတည်း)။ တုမှေ၊ ထိုသည်။ (ဇုဓ
လိုက်ပါ)။ ဇုဓ၊ ငါဘုရားရှိရာသို့။ အာဝဇ္ဇယျာယ၊ လာကုန်
ရာ၏။ တမေဝအတ္ထံ၊ ထိုကိစ္စကိုသာလျှင်။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။
“မြီစွာ၊ လည်းဟူ”။ မနသိကရေယျာယ၊ နှလုံး ပြိုကုန်လော့။
ဇုတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ၏။

အမှာ ယာယေဝကား ပုလ္လိင်ကို ဇုတ္ထိလိင်ပြု၍ ဆိုသော
ကြောင့် လိင်ပိပလ္လာသတည်း။ ထိုကြောင့် အဗ္ဗ
ကထာ၌ “ယာယေဝခေါ်ပနတ္ထာယာဝံယေနဝခေါ်ပနတ္ထေန”
ဟု ပုလ္လိင်ကို ဖွင့်တော်မူသတည်း။ ။ဤသို့ တပါးသောသူတို့၏
အထံသို့ လာသောသူတို့၏ အကျင့်ဝတ်ကို ပြတော်မူပြီး၍ အဗ္ဗဠ
၏မာန်ကို နှိပ်စက်တော်မူလို၍ “အာဝသိတဝါယေဝ ခေါ်ပန”
အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား။

ဘော၊ အရှင်တို့။ ပဿထ၊ ရှုကုန်လော့။ အဗ္ဗဠော၊ အဗ္ဗဠ
အမည်ရှိသော။ အယံမာဏဝေါ၊ သည်။ ခေါ်ပန၊ စစ်။ အဝသိ
တဝါယေဝ၊ ဆရာကောင်းတို့၏ အထံ၌ မသင်ကြား မဆည်းကပ်
ဘူးပဲလျက်လျှင်။ ဝသိတာမာနိတိ၊ ငါဆရာကောင်းတို့၏အထံ၌
သင်ကြား ဆည်းကပ် ဖူး၏ဟူ။ (မညတိ ထည့်ပါ)။ မညတိ၊
အောက်မေ့၏။ အဝသိတတ္တာ-အဝသိတတ္ထံ၊ ဆရာကောင်းတို့၏
အထံ၌ မသင်ကြား မဆည်းကပ်ဘူးသည်၏ အဖြစ်ကို။ အညတြ
ယပေတ္တာ၊ ထား၍။ ဖရသဝစနသမုဒါစာရေ၊ ကြမ်းကြိုတ်သော
စကားကို ဆိုခြင်း၌။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်။ (နှစ်ပုဒ်ထည့်
ပါ)။ ကိံ အတ္ထံ၊ အတိမှာရှိအံ့နည်း။ ဇုတိ၊ သို့။ ဘဝေါ၊ သည်။
အဝေါစ၊ ၏။

၂၆၇။ အထခေါ၊ ၌။ အဗ္ဗဠော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။
(အဝေါစ၌စစ်)။ ဘဝဝတာ၊ သည်။ အဝသိတဝါဒေန၊ ဆရာ
ကောင်းတို့၏အထံ၌ မသင်ကြားမဆည်းကပ်ဘူးဟူသော စကား
ဖြင့်။ ဝုစ္စမာနော၊ ဆိုအပ်သည်ဖြစ်၍။ ကုပိတော၊ အမျက်ထွက်

သည်ဖြစ်၍၊ အနတ္တမနော၊ နှလုံးမသာသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝန္တိယေဝ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုသာလျှင်။ ခုံသေန္တော၊ ချွတ်ချယ်လိုသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝန္တိယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဝန္တော၊ ရှုတ်ချလိုသည် ဖြစ်၍။ ဘဂဝန္တိယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဥပဝဒမာနော၊ ကဲ့ရဲ့လိုသည်ဖြစ်၍။ ဘော၊ အချင်းတို့။ ဂေါတမော၊ သော၊ သမဏော၊ ကို။ မေမယာ၊ သည်။ စဏ္ဍဘာဝါဒီဒေါသံ၊ ကြမ်းထမ်းသည်၏အဖြစ်အစရှိသော အပြစ်သို့။ (ခေတ်ကံထည့်သည့်)။ ပါပိတော၊ ရောက်စေအပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တိ၊ ကို။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ကိံ အဝေါစ၊ နည်းဟူမူကား။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ သကျဇောတိ၊ သာကီဝင်မင်းမျိုးတို့သည်။ စဏ္ဍာ၊ ကုန်၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ သကျဇောတိ၊ တို့သည်။ ဖရသာ၊ ကြမ်းထမ်းသောစကားရှိကုန်၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ သကျဇောတိ၊ တို့သည်။ လဟုသာ၊ ပေါ့လျော့ကုန်၏။ “ဆိုလွယ်ကုန်၏၊ လည်းဟူ”။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ သကျဇောတိ၊ တို့သည်။ ဘဿာ၊ ကုန်၏။ သကျဇောတိ၊ တို့သည်။ ဣတ္တာ၊ ကြွယ်ဝကုန်သည်။ သန္တာ၊ ထင်ရှားကုန်လျက်။ ဣတ္တာ၊ ကုန်သည်။ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်လျက်။ (နှစ်ပုဒ်ကား ဝေဝုစ်ဘည်း။ မြာဟ္မဏေ၊ တို့ကို။ နသက္ကဇရာန္တိ၊ အရိအသေ မပြုကုန်။ မြာဟ္မဏေ၊ တို့ကို။ နဝရုံကရာန္တိ၊ အလေး အမြတ်မပြုကုန်။ မြာဟ္မဏေ၊ တို့ကို။ နမာနေန္တိ၊ မမြတ်နိုးကုန်။ မြာဟ္မဏေ၊ တို့ကို။ နပူဇေန္တိ၊ ကုန်။ မြာဟ္မဏေ၊ တို့ကို။ နအပစာယန္တိ၊ တုပ်ဝပ်ခြင်းကိုမပြုကုန်။ (ယဒိမေကို ယံဣမေ ပုဒ်ဖြတ်)။ ဣမေသကျာ၊ ဤသာကီဝင်မင်းမျိုးတို့သည်။ ဣတ္တာ၊ ကုန်သည်။ သန္တာ၊ ရှိကုန်လျက်။ ဣတ္တာ၊ ကုန်သည်။ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်လျက်။ (နှစ်ပုဒ်ကား ဝေဝုစ်ဘည်း။ အနက်အထူးမရှိ)။ မြာဟ္မဏေ၊ တို့ကို။ ယံနသက္ကဇရာန္တိ၊ အကြင်ကြောင့် အရိအသေမပြုကုန်။ ပ။ ယံနအပစာယန္တိ၊ အကြင်ကြောင့် တုပ်ဝပ်ခြင်းကို မပြုကုန်။ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ ယဒိဒံ-ယံဣဒံ အသက္ကာရ ကရဏာဒိကမ္ပံ၊ ထိုအရိအသေမပြုခြင်း အစသောအမှုသည်။ နန္တန္တံနယုတ္တံ၊ မသင့်။

(တယိဒံ၌ ဣဒံသဒ္ဓါနိပါတ်မျှ အနက်မရှိ။ ယအက္ခရာလည်း အာဂုံ တည်း)။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ တယိဒံ-တံဣဒံ အသတ္တာရ ကရု ဣာဒိကမ္ပံ၊ သည်။ နပုတိရူပံ နအနုလောမံ၊ မလျောက်ပတ်။ ဣတိ၊ သို့။ အဗ္ဗဋ္ဌော၊ သော။ မာဏဂေါ၊ သည်။ (မာကား နိပါတ်တည်း)။ ပဌမံ၊ စွာ။ သကျေသု၊ တို့၌။ ဣမံဇ္ဇန္တဝါဒိံ၊ ဤသူကြွယ် ဟူသော စကားကို။ “ကြွယ်ဝ၏ဟူသော စကားကို၊ လည်းဟူ”။ နိပါတေ သိ၊ ရှုတ်ချ၍ဆို၏။

ဒုတိယဇ္ဇန္တဝါဒ

၂၆၅။ အဗ္ဗဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ထေ၊ သင်အား။ သကျာ၊ သာကီဝင်အမျိုး တို့သည်။ ကိံပန၊ အသို့လျှင်။ အပရဒ္ဓံ၊ ပြစ်မှားကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဂေါ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ အဟံ၊ သည်။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ အခါ၌။ (ဧကံ ဣဓ အဟံဟု ပုဒ်ဖြတ်။ ဣကေား အနက်မရှိ)။ အာစရိယဿ၊ သော။ ပေါက္ခရ သာတိဿ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ ကေနစိဒေဝ၊ တစုံတခု လျှင်ဖြစ်သော။ ကရဏိယေန၊ ကိစ္စဖြင့်။ ကပိလဝတ္ထု၊ ကပိလ ဝတ်ပြည်သို့။ အဂမာသိံ၊ ၏။ ယေနယတ္ထ၊ ၌။ သကျာနံ၊ တို့၏။ သန္ဓာဂါရံ၊ ပြည်၏စည်းစိမ်ကို ဆုံးမရာဖြစ်သောစရပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန တတ္ထ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိံ၊ ပြီ။ တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ သမ္ပဟုလာ၊ ကုန်သော။ သကျာစေဝ၊ အဘိသိက်သွန်းကုန်ပြီး သော၊ သာကီဝင် မင်းသားတို့သည် လည်းကောင်း။ သကျကုမာ ရာစ၊ အဘိသိက် မသွန်းကုန်သေးသော သာကီဝင် မင်းသားတို့ သည် လည်းကောင်း။ သန္ဓာဂါရေ၊ ပြည်စည်းစိမ်ကို ဆုံးမရာ ဖြစ်သော စရပ်၌။ ဥစ္စေသု၊ မြင့်ကုန်သော။ “မြတ်ကုန်သော၊ လည်းဟူ”။ အာသနေသု၊ တို့၌။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ အဂုံလိ ပတောဒကေဟိ၊ လက်ထိုးခြင်း ပြု ကုန် သဖြင့်။ သဗ္ဗန္ဓန္တာ၊ မြင်းစွာရယ်ကုန်လျက်။ သင်္ကိဋ္ဌန္တာ၊ ညှင်းညှင်း ရယ်ကုန်လျက်။ နိသိန္ဓာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အညဒတ္ထ၊ စင်စစ်ကား။

မမညေဝ၊ ငါ့ကိုသာလျှင်။ သန္တာယ၊ ရည်၍။ (ထည့်ပါ)။ အနု
 ဇန္တိန္ဒာ၊ ရယ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဟံ၊ သည်။ မညေ-မညာမိ၊
 အောက်ခမု၏။ (ဤသို့သမ္ပန်)။ မိ ကို။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်
 သောသူသည်။ အာသနေနပိ၊ ဖြင့်လည်း။ နနိမန္တေသိ၊ မဖိ၏။
 (အပိသဒ္ဓါကား ဝါကျသမုစ္စည်းတည်း။ ဟိုအပိသဒ္ဓါဖြင့် နအဘိ
 ဝါဒေယျ နပစ္စုဇ္ဇေယျ အစရှိသော ဝါကျကိုဆည်းသော။ ယဒိမေ
 ကို။ ယံဣမေဟုပုဒ်ဖြတ်) ဣမေသကျာ၊ ကိုသံသည်။ ဣဗ္ဗာ၊ ကုန်သည်။
 သန္တာ၊ ကုန်လျက်။ ဝ။ ယံနအပစာယန္တိ၊ မတုပ်ဝပ်ကုန်။ တောဂေါ
 တမ၊ မ။ တယိဒံ တံဣဒံ အသက္ကာရ ကရုဏာဒိကမ္ပံ၊ ထိုသို့ အရို
 အသေ မပြုခြင်း အစရှိသော အမှုသည်။ နန္တန္တံ-နယုတ္တံ၊ မသင့်။
 တောဂါတမ၊ မ။ တယိဒံ-တံဣဒံ- အသက္ကာရ ကရုဏာဒိကမ္ပံ၊
 သည်။ နပုကိရူပံ နအနုလောမံ၊ မလျောက်ပတ်။ တယိဒံဉ္စ ဣဒံ
 သဒ္ဓါအနက် မရှိ။ ယအက္ခရာလည်း အာဂုံတည်း။)။ ဣတိ၊ သို့။
 (ဟကား နိပါတ်တည်း)။ အဗ္ဗဠာ၊ သော။ မာဏဂေါ၊ သည်။
 ဒုတိယံ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်သော။ သက္ကောသု၊ သာကီဝင်မင်းမျိုးတို့၌။
 ဣဗ္ဗဝါဒံ၊ သူကြွယ်ဟူသော စကားကို။ “ကြွယ်ဝ၏ ဟူသော
 စကားကို လည်းဟူ”။ နိပါတေသိ၊ ရှုတ်ချ၍ဆို၏။ (ယခုအခါ၌
 နှုတ်ငှက်ဥမမာဖြင့် အဗ္ဗဠာမာန်ကို နှိမ်တော်မူလို၍ “လေဉ္စာကီ
 ကာ” အစရှိသောဒေသနာကို မိန့်သတည်း။ ထိုဒေသနာပါဠိ၏
 အတ္ထကား)။

တတိယဣဒ္ဓဝါဒ

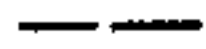
၂၆၆။ အဗ္ဗဠာ ဣ။ လေဉ္စာကီကာ၊ ထွန်သောလယ်၏ ဒုဋ္ဌိခဲ
 အကြား၌နေသော “လယ်၌ကွဲသော မြေအကြား၌ နေသော၊
 လည်းဟူ”။ သာကုဏိကာ၊ နှုတ်ငှက်မသည်။ သကေကုလာဝ
 ကေ၊ မိမိအသိုက်၌။ ကာမလာဝိနီ၊ အလိုရှိတိုင်း မြည်သည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုနှုတ်ငှက်မကို။ ကောစိ၊ တစုံတခုသော။
 ဟံသောဝါ၊ ဟင်္သာသည်လည်းကောင်း။ ကောဠောဝါ၊ ကြိုးကြာ

သညလည်းကောင်း။ မေရောဝါ၊ ဥဒေါင်းသည လည်းကောင်း။
 အာဂန္ဓာ၊ ဤ။ န နိသေခေတိ၊ မမြစ်။ (ဤအရာ၌ “ကာမလာပိ
 နိဟောတိ၊ န တံ ကောစိ ဟံသောဝါ ကောဇ္ဇောဝါ မောရောဝါ
 အာဂန္ဓာနိသေခေတိ” ဟူ၍ ဆိုအပ်လျက် သာဝဓေသသ ဒေသနာ
 အားဖြင့် ကာမလာပိနိဟောတိ ဟူ၍သာ ဆိုလေသတည်း)။ ။
 အဗ္ဗန္ဓု၊ ဣ။ သကျာနံ၊ တို့၏။ ယဒိဒံ-ယံဣဒံကပိလဝတ္ထု၊ အကြင်
 ကပိလဝတ်ပြည်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဧတံကပိလဝတ္ထု၊ သည်။ သကံ
 ခေါပန၊ မိမိပြည်လျှင်တည်း။ အဗ္ဗန္ဓော၊ သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။
 အပ္ပမတ္တာယ၊ အနည်းငယ်ဖြစ်သော။ ဣမာယ ဝါစာယ၊ ဖြင့်။
 အဘိသဇ္ဇိတံ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းငှာ။ “အမျက်လွက်ခြင်းငှာ၊ လည်းဟူ”။
 နအရဟတိ၊ မထိုက်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ၊ သည်။ မာအဘိသဇ္ဇ၊
 ရန်ငြိုးမဖွဲ့လင့်။ “အမျက် မလွက်လင့်၊ လည်းဟူ”။ ဣတိ၊ သို့။
 အဝေါစ၊ ၏။

အပ္ပာ

ဤသို့ အနိယတ်ဖော်၍ သမ္ဗန်လေ။ ဤအတ္ထ ယောစ
 နာကား နအရဟတိ ယသ္မာဟု ရှိသော ပါဠိ၏
 အလိုတည်း။ “နအရဟတာယသ္မာ” ဟူ၍လည်း ပါဠိ ရှိကြ၏။
 “အာယသ္မာ၊ အသက်ရှည်သော။ အဗ္ဗန္ဓော၊ သည်။ အပ္ပမတ္တာယ၊
 သော။ ဣမာယ ဝါစာယ၊ ဖြင့်။ အဘိသဇ္ဇိတံ၊ ငှာ။ နအရဟတိ၊
 ထိုက်။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၏”။ နောက်အတိုင်းရှိသော ပါဠိသည်
 သင့်မြတ်၏။ ။ ဤသို့ မြတ်စွာတုရားသည် သာကီဝင် မင်းမျိုးတို့ကို
 နှိပ်စက်၍ အဗ္ဗန္ဓု ဆိုသော်လည်း အမျက်ရှိတော် မမူသည်ဖြစ်၍
 သာကီဝင်အမျိုးတို့ကို နှုတ်ငှက်ငယ်နှင့်တူသည်ကိုပြု၍ မိန့်တော်
 မူလသော် အဗ္ဗန္ဓုသည်ရဟန်းဂေါတမသည် မိမိအမျိုးတို့ကို နှုတ်
 ငှက်ငယ်နှင့်တူသည်ကိုပြု၍ ငါ့ကိုကား ဟင်္သာကြီးကြော ဥဒေါင်း
 ထိုနှင့် တူသည်ကို ပြု၏။ ရဟန်း ဂေါတမကား မာန်ကို ချပြီဟု
 နှလုံးပြု၍ မိမိအမျိုး၏ မြတ်သည်၏အဖြစ်ကို ပြလို၍ “စတ္တာရော
 ဘောဂေါတမ” အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏
 အတ္ထကား။

ဘောဂေါတမ၏။ ခတ္တိယာစ၊ မင်းမျိုးတို့ လည်းကောင်း။
 ပြာဟ္မဏာစ၊ တို့လည်းကောင်း။ ဝေဿာစ၊ ကုန်သည်အမျိုး
 တို့လည်းကောင်း။ သုဒ္ဓါစ၊ သူဆင်းရဲအမျိုးတို့ လည်းကောင်း။
 ဣတိ၊ သို့။ ဝဏ္ဏာ၊ အမျိုးတို့သည်။ စတ္တာရော၊ တို့တည်း။ ဘော
 ဂေါတမ၊ စတုန္ဒ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံဝဏ္ဏာနံ၊ တို့တွင်။ ခတ္တိ
 ယာစ၊ တို့လည်းကောင်း။ ဝေဿာစ၊ တို့လည်းကောင်း။ သုဒ္ဓါစ၊
 တို့လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တယော၊ ကုန်သော။ ဝဏ္ဏာ၊
 တို့သည်။ အညဒတ္ထ၊ စစ်။ ပြာဟ္မဏသေဝ၊ ၎င်းသာလျှင်။ ပရိစာရိ
 ကာ၊ အလုပ်အကျွေးတို့သည်။ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘော
 ဂေါတမ၊ ဣမေသကျာ၊ တို့သည်။ ပ။ ယနအပစာယန္တိ၊ မတုပ်ဝပ်
 ကုန်။ တယိဒံ-တံဣဒံ အသက္ကာရ ကရဏာဒိ ကမ္မံ၊ ထိုသို့ အရို
 အသေမပြုခြင်း အစရှိသော အမှုသည်။ နန္တန္တံ နယုတ္တံ၊ သင့်။
 တယိဒံ-တံဣဒံ အသက္ကာရကရဏာဒိ ကမ္မံ၊ သည်။ နပုတိရူပံနအနု
 လောမံ၊ မလျောက်ပတ်။ ဣတိ၊ သို့။ အဗ္ဗဇ္ဇော၊ သည်။ အာဟ၊ ၎င်း။
 ဣတိ၊ သို့။ (ဟကာဒု နိပါတ်တည်း)။ အဗ္ဗဇ္ဇော၊ သော။ မဇဏဂေါ၊
 သည်။ ကတိယံ၊ သုံးကြိမ်မြောက်ဖြစ်သော။ သက္ကေသု၊ တို့၌။ ဣဒံ
 ဣတ္တဝါဒံ၊ ဤသူကြွယ်ဟူသော စကားကို။ နိပါတေသိ၊ ရှုတ်ချ၍
 ဆို၏။

ဒါသိပုတ္တဝါဒ

၂၆၇။ အထခေါ၊ ၌။ ပ။ အဗ္ဗဇ္ဇော၊ သော။ အယံမာဏဂေါ၊
 သည်။ အတိမာဠံခေါ၊ အလွန်ပြင်းစွာ။ သက္ကေသု၊ တို့၌။ “တို့ကို၊
 လည်းဟူ”။ ဣတ္တဝါဒေန၊ သူကြွယ်ဟူသော စကားဖြင့်။ နိမ္မာဒေ
 တိ၊ ရှုတ်ချ၏။ ယံနုန ယဒိပန၊ အကယ်၍။ အဟံ၊ သည်။ ဂေါတ္တံ၊
 အနွယ်ကို။ အစ္ဆေယျံ၊ မေးရမူကား။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ဣတိ
 ဧသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၎င်း။ (သာဓုကား ပါဠိ
 သေသတည်း)။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဗ္ဗဠံ၊ သော။
 မာဏဝံ၊ ကို။ အဗ္ဗဠံ၊ ဌ။ တံ၊ သည်။ ကထံဂေါတ္တော၊ အဘယ်အနွယ်

ရှိသည်။ အသိ၊ နည်း။ ဣတိတေဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ နိ။ ဘော
 ဂေါတမ၊ မ။ အဟံ၊ သည်။ ကဏှာယနော၊ ကဏှာယန အနွယ်
 ရှိသည်။ အသိ၊ နိ။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ နိ။ အဗ္ဗဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ခေါပန၊
 စင်စစ်၊ တေ၊ သင်၏။ (နာမဂေါတ္တိဋ္ဌစပ်)။ ပေါရာဏံ၊ ရှေး၌ဖြစ်
 သော။ မာတာပေတ္တိကံ၊ အမိအဖတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ နာမ
 ဂေါတ္တိ၊ အမည်မျိုးကို။ အနုဿရုတော၊ အောက်မေ့သော။
 တေ၊ သင်၏။ အယုပုတ္တာ၊ အရှင်သားတို့သည်။ သကျာ၊ သင်္ဂဟိတံ
 အမျိုးတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ တနည်းကား၊ တေ၊ နိ။ (အယု
 ပုတ္တာဋ္ဌစပ်)။ သကျာ၊ တို့သည်။ အယုပုတ္တာ၊ တို့သည်။ ဘဝန္တိ၊
 ကုန်၏။ တံ၊ သည်။ သကျာနံ၊ တို့၏။ ဒါသိပုတ္တော၊ ကျွန်မသား
 သည်။ အသိ၊ နိ။ (အဗ္ဗဋ္ဌ၏ကျွန်မသားဖြစ်သည်၏အဖြစ် သင်္ဂဟိ
 တံအမျိုးတို့၏ အရှင်သားဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကိုပြုပြီး၍မိမိ၏လည်း
 ကောင်း အဗ္ဗဋ္ဌ၏လည်းကောင်း အမျိုးအနွယ်ကိုဆောင်၍ပြုတော်
 မူလို၍ “သကျာခေါပန” အစရှိသောဒေသနာကိုမိန့်သတည်း။ ထို
 ဒေသနာပါဠိ၏အတ္ထကား)။ အဗ္ဗဋ္ဌ၊ အဗ္ဗဋ္ဌ၊ သကျာ၊ သင်္ဂဟိတံ
 မျိုးတို့သည်။ (ခေါပနကား ပဒါလင်္ကာရတည်း)။ သြက္ကာကံ၊
 သြက္ကာက အမည်ရှိသော။ ရာဇာနံ၊ မင်းကို။ ပိတာမဟံ၊ အဖိုးကို။
 (ကတွာထည့်ပါ)။ ကတွာ၊ ၍။ ဒဟန္တိ ထပေန္တိ၊ ထားကုန်၏။
 အဗ္ဗဋ္ဌ၊ အဗ္ဗဋ္ဌ။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ဘူး၏။ သြက္ကာကော၊ သြက္ကာက
 အမည်ရှိသော။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ယာသာမဟေသိ၊ အကြင်
 မိဖုရားကို။ ပိယာ၊ ချစ်အပ်၏။ မနာပါ၊ နှစ်လိုအပ်၏။ တဿာ
 မဟေသိယာ၊ နိ။ ပုတ္တဿ၊ အား။ ရုဇံ၊ ပြည်ကို။ ပရိဏာမေတု
 ကာမော၊ ဆောက်နှင်းလိုသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ သြက္ကာမုခဉ္ဇ၊ သြက္ကာ
 မုခလည်းကောင်း။ ကရကဏ္ဍ၊ ကရကဏ္ဍလည်းကောင်း။ ဟတ္ထိ
 နိကဉ္ဇ၊ ဟတ္ထိနိကလည်းကောင်း။ သိနိသုရဉ္ဇ၊ သိနိသုရလည်း
 ကောင်း။ (စသဒ္ဓါကျေသတည်း)။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေဇေဋ္ဌကုမာရေ၊
 ဤလေးယောက်သော သားကြီးတို့ကို။ ရဋ္ဌသ္မာ၊ မှ။ ပဗ္ဗာဇေသိ၊
 နှင်ထုံတ်လေ၏။ တေ ဇေဋ္ဌကုမာရာ၊ ထို-လေးယောက်သော

သားကြီးတို့သည်။ ရဋ္ဌသွာ၊ မှ။ ပိတရာ၊ အဖသည်။ (ကတ္တား
ထည့်)။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ နှင်ထုတ်အပ်ကုန်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ချ်။ ဟိမဝန္တာ
ပဿ၊ ဟိမဝန္တာတောင်၏အနီး၌။ ပေါက္ခရုဏိယာ၊ လေးထောင့်
ကန်၏။ တီရေ၊ အနား၌။ မဟာသသကသဇ္ဈော၊ ကြီးစွာသော
ကျွန်းတောသည်။ အတ္ထိ၊ ။ တတ္ထ၊ ထိုကျွန်းတော၌။ ဝါသံ၊ နေခြင်း
ကို။ ကပ္ပေသံ၊ ပြုကုန်၏။ တေ ကုမာရာ၊ ထိုမင်းသားတို့သည်။
ဇာတိသမ္ပေဒဘယာ၊ အမျိုးပျက်သည်မှ ကြောက်ခြင်းကြောင့်။
သကာဟိ ဘဂိနိဟိ၊ မိမိနှမတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ သံဝါသံ၊ အိမ်ထောင်
ခြင်းကို။ ကပ္ပေသံ၊ ကုန်၏။ အထခေါ၊ ။ အမ္ပဋ္ဌ၊ ။ ဩက္ကာကော၊
သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ပါရိသဇ္ဇေ၊ အမှုကြီးငယ်ကို စီရင်နိုင်ကုန်
သော။ တနည်းကား။ အလုပ်အကျွေး ဖြစ်ကုန်သော။ အမစ္စေ၊
တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ ဆို၏။ ဘော၊ အိုအမတ်တို့။ တေရဟိ၊ ယခု။
တေကုမာရာ၊ တို့သည်။ ကထံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ သမ္ပန္နိနုခေါ၊
နေကုန်သနည်း။ ဣဟိ၊ သို့။ အာမန္တေသိ ဆိုလေ၏။ “သိစေ၏၊
လည်းဟူ”။ ဒေဝ၊ ကြီး။ ဟိမဝန္တာပဿ၊ ဟိမဝန္တာ တောင်၏
အနီး၌။ ပေါက္ခရုဏိယာ၊ လေးထောင့်ကန်၏။ တီရေ၊ ။ မဟာ
သသကသဇ္ဈော၊ ကြီးစွာသော ကျွန်းတောသည်။ အတ္ထိ၊ ။
တတ္ထ၊ ထိုကျွန်းတော၌။ ကုမာရာ၊ တို့သည်။ တေရဟိ၊ ယခု။
သမ္ပန္နိ၊ နေကုန်၏။ တေကုမာရာ၊ တို့သည်။ ဇာတိသမ္ပေဒ
ဘယာ၊ အမျိုးပျက်အံ့သည်မှ ကြောက်ခြင်းကြောင့်။ သကာဟိ
ဘဂိနိဟိ၊ မိမိနှမတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ သံဝါသံ၊ အိမ်ထောင်ခြင်း
ကို။ ကပ္ပေသံ၊ ကုန်၏။ ဣဟိ၊ သို့။ အမစ္စော၊ တို့သည်။ ရညော၊
အား။ အာရောစေသံ၊ ကုန်၏။ (ဤသို့ပါဌသေသထည့်၍သမ္ပန်)။
အထခေါ၊ ။ အမ္ပဋ္ဌ၊ ။ ဩက္ကာကော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ဥဒါနံ၊
ပမ်းမြောက်သောစကားကို။ ဥဒါနေသိ၊ မြက်၏။ ကိံ ဥဒါနေသိ၊
နည်းဟူမူကား။ ဘော၊ အိုအမတ်တို့။ ကုမာရာ၊ မင်းသားတို့သည်။
သကျဝတ၊ စွမ်းနိုင်လေကုန်စွတကား။ ဘော၊ တို့။ ကုမာရာ၊
တို့သည်။ ပရမသကျဝတ၊ အလွန် စွမ်းနိုင်လေကုန်စွ တကား။

ဣတိ၊ သို့။ ဥဒါနေသိ၊ ဣ။ အဗ္ဗဠာ၊ ဠ။ ဧတံဝစနံ၊ ထိုသို့သကျာဝတ
 ဟု သြက္ကာက မင်းဆိုသောစကားကို။ အဂ္ဂေအာဒိံ ကဏှာ၊ အစ
 ပြု၍။ သကျာ၊ သာကီဝင်မင်းမျိုးတို့သည်။ ပညာယန္တိ၊ ထင်ရှား
 ကုန်၏။ သောစ သြက္ကာကော၊ ထို-သြက္ကာကမင်းသည်။ နေသံ၊
 သကျာနံ၊ တို့၏။ ပုဗ္ဗပုရိသော၊ ရှေ့ဦးစွာသော ယောက်ျားတည်း။
 အဗ္ဗဠာ၊ ဠ။ သြက္ကာကဿ၊ သော။ ရညော၊ ဣ။ (ခေါ်ပနကား ပဒါ
 လင်္ကာရတည်း)။ ဒိသာနာမ၊ ဒိသာအမည်ရှိသော။ ဒါသိ၊ ကျွန်မ
 သည်။ အဟောသိ၊ ဣ။ သာ၊ ထိုဒိသာအမည်ရှိသော ကျွန်မ
 သည်။ ကဏှာနာမ၊ ကဏှ အမည်ရှိသော။ ပုတ္တံ၊ ကို။ ဇနေသိ၊
 ဇွား၏။ ဇာတော၊ ဇွားဆဲဖြစ်သော။ ကဏှော၊ သည်။ တနည်း
 ကား၊ ကဏှော၊ ကဏှသည်။ ဇာတော၊ ဇွားဆဲဆဲသည်။
 ဟုတ္တာ၊ ၍။ ပဗျာဟာသိ၊ စကားဆို၏။ ။ (အဘယ်သို့ စကား
 ဆိုသနည်းဟုသူမေးဖွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ “ဧဝတ
 မံ၊ ပ။ ဘဝိဿာမိတိ” ဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏
 အတ္ထကား။ အဗ္ဗ၊ အမိ။ မံ၊ ကို။ ဧဝတထ၊ ဆေးကုန်လော့။ အဗ္ဗ၊
 မိ။ မံ၊ ကို။ နဟာပေထ၊ ရေချိုးကုန်လော့။ အဗ္ဗ၊ အမိ။ မံ၊ အကျွန်ုပ်
 ကို။ အသုစိသ္မာ၊ မစင်အညစ်အကြေးမှ။ ပရိမောစေထ၊ လွတ်စေ
 ကုန်လော့။ အဟံ၊ ငါသည်။ တေ၊ သင်ပိခင်၏။ အတ္ထာယ၊ ငှာ။
 ဘဝိဿာမိ၊ အံ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဗျာဟာသိ၊ စကားဆို၏။

အမှာ အဘယ်ကြောင့် ကဏှကို အမိသည် ဇွားလျှင်
 မသုတ်သင် မဆေးလေသနည်း ဟုမူကား ကဏှ
 သည် အမိဝမ်းကပင် မည်းသောအဆင်းလည်း ရှိ၏၊ ဘီလူးကဲ့သို့
 သွားအစွယ်လည်းပေါက်၏ မုတ်ဆိတ်ကျင်စွယ်လည်းပေါက်၏။
 ထို့ကြောင့်ကြောက်၍ အမိ မသုတ်သင် မဆေးဝံ့လေသတည်း။

* အဗ္ဗဠာ၊ ဠ။ ဧတရဟိ၊ ဠ။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ပိသာစေ၊
 ဘီလူးတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ပိသာစာတိ၊ ဘီလူးတို့ဟူ၍။ သဗ္ဗာနန္တိ
 ယဏာ၊ သိကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝခေါ၊ လျှင်။ အဗ္ဗဠာ၊ ဠ။ တေနခေါ
 ပန သမယေန၊ ဠ။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ပိသာစေ၊ ဘီလူးတို့ကို။

(၂၁၂) သုတ်သီလကုန်ပါဠိတော်နိဿယသံစဉ်

ကဏ္ဍာတိ၊ ကဏ္ဍတို့ဟူ၍။ သဗ္ဗာနန္တိ၊ ကုန်၏။ တေမနုဿာ၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ ကိ အာဟံသု၊ နည်းဟူမူ ကား။ အယံကဏ္ဍာ၊ သည်၊ ဇာတော၊ ဖွားဆဲဆဲသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ပဗျာဟာသိ၊ ၍။ ကံဇဏ္ဍာ၊ ဘိလူးသည်။ ဇာတော၊ ဖွား၏။ ပိသာစော၊ သင်းချိုင်း၊ ဘိလူးသည်။ ဇာတော၊ ၍။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု ကုန်၏။ (ကဏ္ဍသဒ္ဓါ၊ ပိသာစ သဒ္ဓါတို့ကား အနက်တူ၏။ ဘိလူးကို ဟောတတ်ကုန်၏)။ အမ္မဠ၊ ဠ။ ဧတံ ဝစနံ၊ ထိုသို့ ကဏ္ဍာ ဇာတောဟု ဆိုအပ်သော စကားကို။ အဂ္ဂေ အာဒိ ဟတွာ၊ ၍။ ကဏ္ဍာယနာ၊ ကဏ္ဍ အန္တယ် တို့သည်။ ပညာယန္တိ၊ ထင်ရှားကုန်၏။ သောကဏ္ဍာ၊ ထိုကဏ္ဍ သည်။ ကဏ္ဍာယဟနာနံ၊ ကဏ္ဍအန္တယ်တို့၏။ ပုဗ္ဗပုရိသော၊ ရှေးဦး စွာသော ယောကျ်ားတည်း။ အမ္မဠ၊ ဠ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တေ၊ သင်၏။ (နာမဂေါတ္တံ၌စပ်)။ ပေါရာဏကံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော။ မာတာ ပေတ္တိကံ၊ အမိအဖ ဥစ္စာဖြစ်သော။ နာမဂေါတ္တံ၊ ကို။ အနုဿရ ဟော၊ အောက်မေ့သော။ တေ၊ သင်၏။ သကျာ၊ တို့သည်။ အယျ ပုတ္တာ၊ အရှင်သားတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ သည်။ သကျာနံ၊ တို့၏။ ဒါသိပုတ္တဝါဒေန၊ ကျွန်မသားဟူသော စကားဖြင့်။ မာ နိမ္မာဒေသိ၊ မရှုတ်ချလင့်။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ အမ္မဠော သော။ မာဏဂေါ၊ သည်။ သုဇာတောစ၊ ကောင်းသော ဇာတ်လည်း ရှိ၏။ အမ္မဠော၊ သော။ မာဏဂေါ၊ လုလင်သည်။ ကုလပုတ္တော စ၊ ၍။ အမ္မဠော၊ သော။ မာဏဂေါ၊ လုလင်သည်။ ဗဟုသု

၂၆၀။ ဧဝံစနေကို၊ ဘဝဝတော၊ သည်။ ဇုတ္ထေ၊ မိန့်တော် မူအပ်သည်ရှိသော်။ တေမာဏဝကော၊ ထိုအမ္မဠ၏တပည့် ဖြစ်ကုန် သော လုလင်တို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကို။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဂေါပံ၊ ကုန်၏။ ကိ အဂေါပံ၊ ကုန်သနည်း။ ဘဝံဂေါတမော၊ အရှင် ဂေါတမသည်။ အမ္မဠံ၊ သော။ မာဏဝံ၊ ကို။ အတိမာဠံ၊ အလွန် ပြင်းစွာ။ ဒါသိပုတ္တဝါဒေန၊ ကျွန်မသားဟူသော စကားဖြင့်။ မာ နိမ္မာဒေသိ၊ မရှုတ်ချလင့်။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ အမ္မဠော သော။ မာဏဂေါ၊ သည်။ သုဇာတောစ၊ ကောင်းသော ဇာတ်လည်း ရှိ၏။ အမ္မဠော၊ သော။ မာဏဂေါ၊ လုလင်သည်။ ကုလပုတ္တော စ၊ ၍။ အမ္မဠော၊ သော။ မာဏဂေါ၊ လုလင်သည်။ ဗဟုသု

တောစ၊ မျာ.သောအကြားအမြင်လည်းရှိ၏။ အဗ္ဗဠော၊ သော။
 မာဏဝေါ၊ လုလင်သည်။ ကလျာဏဝတ္တရဏောစ၊ သာယာ
 ပြေပြစ်သော စကားလည်းရှိ၏။ အဗ္ဗဠော၊ သော။ မာဏဝေါ၊
 သည်။ ပဏ္ဍိတောစ၊ ပညာနှင့်လည်းပြည့်စုံ၏။ အဗ္ဗဠော၊ သော။
 မာဏဝေါ၊ သည်။ ဘောတဂေါတမေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ အသ္မိဝစ
 နေ၊ မိမိသည် သင်အပ်သော ဗေဒင်သုံးပုံဖြစ်သောစကား၌။ ပဋိ
 မန္တတုံ၊ မေးသော ပြဿနာကို ဖြေခြင်းငှာ။ ပဟောတိစ၊ စွမ်း
 လည်း စွမ်းနိုင်၏။ ဣတိဇေတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ ။
 (ထိုသို့ ဆိုကုန်သော လုလင်တို့ကို အသံမရှိသည်ကို ပြုတော်မူလို
 ၍ “အထခေါတဂေါ” အစရှိသော ဒေသနာကို မိန့်သတည်း။
 ထိုဒေသနာပါဠိ၏ အတ္ထကား)။

၂၆၉။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂေါ၊ သည်။ တေမာဏဝကေ။
 တို့ကို။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ မာဏဝကာ၊ တို့။ (မာဏ
 ဝကာဟူ၍သာ ရှိသင့်သည်။ မာဏဝကာနံဟု ရှိကြ၏။ တုမှာကံ
 နှင့် ဝိသေသန သမ္ပန်)။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ (ပရိပိတက္ကော၌စပ်)။
 အဗ္ဗဠော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ ဒုဇ္ဇောတောစ၊ မကောင်း
 သော ဇာတ်လည်း ရှိ၏။ အဗ္ဗဠော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။
 အကုလပုတ္တောစ၊ အမျိုးကောင်းသားလည်း မဟုတ်။ အဗ္ဗဠော၊
 သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ အပ္ပသုတောစ၊ နည်းသော အကြား
 အမြင်လည်းရှိ၏။ အဗ္ဗဠော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ အကလျာ
 ဏဝါတ္တရဏောစ၊ သာယာ ပြေပြစ်သော စကားလည်း မရှိ။
 အဗ္ဗဠော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ ဒုပ္ပညောစ၊ နည်းသော
 ပညာလည်းရှိ၏။ အဗ္ဗဠော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ ဂေါတ
 မေန၊ သော။ သမဏေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ အသ္မိဝစနေ၊ မိမိသည်
 သင်အပ်သော ဗေဒင် သုံးပုံဟူသော စကား၌။ ပဋိမန္တတုံ၊
 မေးသောပြဿနာကိုဖြေခြင်းငှာ။ နပဟောတိ၊ စွမ်းလည်းမစွမ်း
 နိုင်။ ဣတိဇေပရိပိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ သစေဟော
 တိ၊ အံ။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်။ သတိ၊ သော်။ အဗ္ဗဠော၊ သော။

မာဏဝေါ၊ သည်။ တိဋ္ဌဏှ၊ ရပ်လော့။ “ရပ်စေဦး၊ လည်းဟူ”။
 တုမှော၊ တို့သည်။ မယာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ အသ္မိဝစနေ၊ ထိုဗေဒင်
 သုံးပုံဟူသော စကား၌။ မန္တဂေါ၊ စကားဆိုကုန်လော့။ မာဏဝ
 ကာနံ၊ အဗ္ဗုဇ္ဈ၏ တပည့်လုလင် ဖြစ်ကုန်သော။ တုမှာကံ၊ တို့၏။
 (ပရိဝိတက္ကော-၌စပ်)။ အဗ္ဗုဇ္ဈော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။
 သုဇာတောစ၊ လည်းရှိ၏။ပ။ အသ္မိဝစနေ၊ ဗေဒင်သုံးပုံဟူသော
 စကား၌။ ပဋိမန္တေတုံ၊ စကားဆိုခြင်းငှာ။ ပဟောတိစ၊ စွမ်းလည်း
 စွမ်းနိုင်၏။ ဣတိဇံပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ သစေဟံဝတိ၊ အံ။
 ဇံ၊ ဤသို့အကြံဖြစ်သည်။ သတိ၊ သော်။ တုမှော၊ တို့သည်။ တိဋ္ဌဏှ၊
 ရပ်ကုန်ဦး။ အဗ္ဗုဇ္ဈော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ မယာ၊ နှင့်။
 သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ပဋိမန္တေတု၊ စကားဆိုစေလော့။ ဣတိဇံဝစနံ၊ ကို။
 ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ အဗ္ဗုဇ္ဈော၊ သော။
 မာဏဝေါ၊ သည်။ သုဇာတောစ၊ ကောင်းသော ဇာတ်လည်း
 ရှိ၏။ပ။ ဘောတာဂေါတမေန၊ အရှင်ဂေါတမနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။
 အသ္မိဝစနေ၊ ၌။ ပဋိမန္တေတုံ၊ ငှာ။ ပဟောတိစ၊ စွမ်းလည်းစွမ်းနိုင်
 ၏။ (ပဋိမန္တေတုန္တိဟု ဣတိသဒ္ဓါနှင့် ပါဠိအချို့ရှိ၏။ ဣတိမရှိသင့်။
 ပဋိမန္တေတုံဟူ၍သာ ရှိသင့်သည်။ ပဋိမန္တေတု ဟူ၍လည်း ရှိ၏။
 မသင့်)။ ။ အဗ္ဗုဇ္ဈော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ ဘောဂတာ
 ဂေါတမေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ အသ္မိဝစနေ၊ ထိုဗေဒင်သုံးပုံ၌။ ပဋိ
 မန္တေတု၊ စကားဆိုစေ။ “စကားဆိုစေသတည်း၊ လည်းဟူ”။
 မယံ၊ တို့သည်။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ ဘဝိဿာမ၊ ကုန်အံ။ ဣတိ၊ သို့။
 မာဏဝကာ၊ တို့သည်။ အဝေါစံ၊ ကုန်၏။

၂၂၀။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဗ္ဗုဇ္ဈော၊ သော။ မာဏဝံ၊
 ကို။ ဇံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ (အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူ
 သနည်းဟု သူမေးဖွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ “အယံခေါ
 ပနတေ” အစရှိသောပါဠိကိုမိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား)။
 အဗ္ဗုဇ္ဈော၊ ဌ။ တော၊ သင်အား။ သဟဓမ္မိကော၊ အကြောင်းနှင့်တကွ
 ဖြစ်သော။ ပဗ္ဗော၊ ပြဿနာသည်။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။ အကာ

မာ၊ အလိုမရှိသော်လည်း။ (အကောမာပိ ဟုဆိုအပ်လျက် ပိသဒ္ဓါ
ကို ချေသတည်း။) တေတယာ၊ သည်။ ပဉ္စော၊ ကို။ ဗျာကာတဗ္ဗော၊
မြေအပ်၏။ တံ၊ သည်။ သစေနဗျာကရိဿသိ၊ အကယ်၍ မမြေအံ့။
အညေနဝါ၊ တပါးသောအကြောင်းဖြင့်မူလည်း။ အညံ၊ တပါး
သော အကြောင်းကို။ သစေပရိစရိဿသိ။ အကယ်၍ဖုံးလွှမ်းအံ့။
တုဏှိဝါ၊ ဆိတ်ဆိတ်မူလည်း။ သစေဘဝိဿသိ၊ အံ့။ သစေပက္က
မိဿသိဝါ၊ အကယ်၍တရပ်တပါးသို့မူလည်း သွားလတ္တံ့။ ဝေ၊
ဤသို့သွားသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဧတ္ထဝ၊ ဤအရပ်၌လျှင်။
တေ၊ ၎င်း၊ မုဒ္ဓါ၊ ဦးခေါင်းသည်။ သတ္တဝေ၊ ခုနစ်စိတ်။ ဖလိဿတိ၊
ကွဲလတ္တံ့။ အဗ္ဗဠ၊ ဠ။ တံ၊ သည်။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စမာနံ၊ သော။
တံဝစနံ၊ ကို။ ကိံမညသိ၊ အသို့ အောက်မေ့သနည်း။ ဝုဒ္ဓါနံ၊
အရွယ်အားဖြင့် ကြီးကုန်သော။ မဟလ္လကာနံ၊ ဂုဏ်အားဖြင့်
ကြီးကုန်သော။ ဘာသမာနာနံ၊ အစဉ်အဆက်ကို ပြောတတ်
ကုန်သော။ အာစရိယပဝါစရိယာနံ၊ ဆရာ၊ ဆရာ၏ဆရာဖြစ်ကုန်
သော။ မြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ သန္တိကာ၊ အထံမှ။ ကိန္တိ၊ အသို့သော
စကားကို။ တေတယာ၊ သည်။ သုတံ၊ ကြားဘူးသနည်း။ ကဏှာ
ယနာ၊ ကဏှအနွယ်တို့သည်။ ကုတော၊ အဘယ်ကာလမှ။ ပဘုတိ၊
၍။ ပဝတ္ထာ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ကဏှာယနာနံ၊ ကဏှအနွယ်တို့၏။
ပုဗ္ဗပုရိသော၊ ရှေးဦးစွာသော ယောက်ျားသည်။ ကောစ၊ အသူ
နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၎င်း။ ဧဝံဝစနေ၊ ဤသို့
သောစကားကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္ထေ၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်
ရှိသော်။ အဗ္ဗဠော၊ သော။ မာဏမဝါ၊ သည်။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။
အယောသိ၊ ၎င်း။ ဒုတိယမ္ပိ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။
အဗ္ဗဠံ၊ သော။ မာဏဝံ၊ ကို။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၎င်း။ (တံ
ကိံမညသိ အစရှိသည် အနက်တူပြီ)။ အဗ္ဗဠ၊ ဠ။ ဣဒါနိ၊ ဠ။ ဗျာက
ရောဟိ၊ မြေလော့။ ဒါနိဣဒါနိ၊ ဠ။ တေ၊ သင့်အား။ “၏၊ လည်းဟူ”။
တုဏှိဘာဝဿ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်း၏။ နကာလော၊ အခါမဟုတ်။
အဗ္ဗဠ၊ ဠ။ ယောဇနေ၊ သည်။ (နဗျာကရောဟိ၌စပ်)။ တထာဂ

(၂၁၆) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ဟေန၊ ငါးဘုရားသည်။ (ပုဇွေခွာဠ)။ ယာဝတတိယကံ၊ သုံးကြိမ်
မြောက်အောင်။ သဟဓမ္မိကံ၊ အကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်သော။ ပဉ္စ၊
ပြဿနာကို။ ပုဇွေ၊ မေးအပ်သည်။ ဟုတွာ၊ ရှိ။ နဗျာကရောတံ၊
မဖြေ။ မာဿဇနသ၊ ၎င်း။ မုဒ္ဒါ၊ ဦးခေါင်းသည်။ ဧတ္ထဝ၊ ဤနေရာ
၌လျှင်။ သတ္တဝေ၊ ခုနစ်စိတ်။ ဖလိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေ၊
စ။ မိန့်တော်မူ၏။

၂၇၁။ တေနခေါပနသမယေန၊ ဝဇီရပါဏီ၊ ဝဇီရစိန်လက်
နက် လက်၌ရှိသော။ ယက္ခော၊ သိကြားသည်။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာ
သော။ အာဒိတ္တံ၊ မီးအဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိထသော။ သမ္ပုဇ္ဇ
လိတံ၊ ပြောင်ပြောင်တောက်ထသော။ သဇောတိဘူတံ၊ ထက်ဝန်း
ကျင် မီးလျှံနှင့်တကွဖြစ်သော။ အဇယာကုဋံ၊ သံတူကို။ အာဒါ
ယ၊ ကိုင်၍ အမ္ပဋ္ဌဿ၊ သော။ မာဏုဝဿ၊ ၎င်း။ ဥပရိ၊ အထက်၌။
ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်၌။ ဌိတော၊ ရပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။
ကေနကာရဏေန၊ ဖြင့်။ ဝေတာသံ၊ ဌိ။ ဌိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊
နည်း။ အမ္ပဋ္ဌော၊ သော။ အယံမာဏဝေ၊ သည်။ (နဗျာကရိဿ
တိဠ)။ ဘဂဝတော၊ သည်။ ယာဝတတိယကံ၊ အောင်။ သဟ
ဓမ္မိကံ၊ အကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်သော။ ပဉ္စ၊ ကို။ ပုဇွေ၊ သည်။
ဟုတွာ၊ ရှိ။ (ထည့်)။ သစေနဗျာကရိဿတိ၊ အကယ်၍ မဖြေအံ့။
ဝေ၊ ဤသို့မဖြေသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဧတ္ထဝ၊ ဤနေရာ၌လျှင်။
အဿ ထိုအမ္ပဋ္ဌ၏။ မုဒ္ဒါ၊ ဦးခေါင်းကို။ သတ္တဝေ၊ ခုနစ်စိတ်။ ဖလိ
ဿာမိ၊ ခွဲအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ တဇ္ဇေတွာ၊ ခြိမ်းခြောက်၍။ ဝေဟာသံ၊
၌။ ဌိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ (ဤသို့သမ္ပုဋ်)။ ဝဇီရပါဏီ၊
ဝဇီရစိန်လက်နက် လက်၌ရှိသော။ တံခေါပနယက္ခံ၊ ထိုသိကြား
ကိုကား။ ဘဂဝါစေဝ၊ လည်း။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ အမ္ပဋ္ဌော၊ သော။
မာဏဝေ၊ လုလင်သည်လည်း။ ပဿတိ၊ ၎င်း။

၂၇၂။ အထခေါ၊ အမ္ပဋ္ဌော၊ သော။ မာဏဝေ၊ သည်။
တံယက္ခံ၊ ထိုသိကြားကို။ ဒိသ္မာ၊ ရှိ။ ဘိတော၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍။
သံဝိဂ္ဂေါ၊ ထိတ်လန့်သည်ဖြစ်၍။ လောမဟဋ္ဌဇာတော၊ ကြက်သီး

မွေးညင်းထသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝန္တံယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ တာဏံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ “မိခိုရာကို၊ လည်းဟူ”။ ဝေဝေသီ၊ ရှာသည် ဖြစ်၍။ ဘဂဝန္တံယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ လေဏံ၊ ပုန်းကွယ်ရာကို။ ဝေဝေသီ ဖြစ်၍။ ဘဂဝန္တံယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ သုရဏံ၊ ကိုးကွယ် ရာကို။ ဝေဝေသီ၊ ရှာသည်ဖြစ်၍။ ဥပနိသီဒိတွာ၊ အနီး၌နေ၍ “ကပ်၍ နေသည်ဖြစ်၍လည်း၊ ဟူ”။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဧတံဝစနံ၊ ထိုစကားကို။ အဝေဝါစ၊ ဧ၏ကို။ အဝေဝါစ၊ နည်း။ ဘဝံဂေဝါတမော၊ သည်။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ ကိံ၊ အသို့။ အာဟ၊ နည်း။ ပုန၊ ဖန်။ ဘဝံ ဂေဝါတမော၊ သည်။ မြိဝိတု၊ ဆိုဦးလော့။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေဝါစ၊ ဧ၏။ အဗ္ဗ ဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စမာနံ၊ သော။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ တံ၊ သည်။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ဝုစ္စါနံ၊ အရွယ်အားဖြင့် ကြီးကုန်ထသော။ မဟလ္လ ကာနံ၊ ဂုဏ်အားဖြင့် ကြီးကုန်ထသော။ အာစရိယပါစရိယာနံ၊ ဆရာဆရာ၏ဆရာဖြစ်ကုန်ထသော။ ဘာသမာနာနံ၊ အဆက်ဆက် စကားကို ပြောတတ်ကုန်ထသော။ မြာဟူဏာနံ၊ တို့၏။ သန္တိကာ၊ မှ။ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဧတတယာ၊ သည်။ သုတံ၊ နည်း။ ကဏှာ ယတနာ၊ ကဏှအနွယ်တို့သည်။ ကုတော၊ အဘယ်ကာလမှ။ ပဘုတိ၊ စ၍။ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ကဏှာယနာနံ၊ ကဏှအနွယ်တို့၏။ ပုဗ္ဗပုရိသော၊ ရှေးဦးစွာသော ယောက်ျားသည်။ ကောစ၊ အသူ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေဝါစ၊ ဧ၏။ ဘောဂေဝါတမ၊ မ။ ဝေဝေဝ၊ အရှင်ဂေဝါတမဆိုတိုင်းလျှင်။ မေ မယာ၊ သည်။ သုတံ၊ ကြားဖူး၏။ ဘဝံ ဂေဝါတမော၊ သည်။ ယထေဝ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း လျှင်။ အာဟ၊ ဧ၏။ တတော၊ ထိုအရှင်ဂေဝါတမ ဆိုတိုင်းသော ကာလမှ။ ပဘုတိ၊ ၍။ ကဏှာယတနာ၊ ကဏှအနွယ် တို့သည်။ ပဝတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဧသာကဏှော၊ သည်။ ကဏှာယနာနံ၊ တို့၏။ ပုဗ္ဗပုရိသော၊ ရှေးဦးစွာသော ယောက်ျားတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အဗ္ဗဋ္ဌာ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဝေဝါစ၊ လျှောက်၏။

အဗ္ဗဒ္ဓဝံသ ကထာ

၂၇၃။ ဧဝံဝစနေ၊ ဤသို့သောစကားကို။ အဗ္ဗဒ္ဓေန၊ သည်။
 ဝုတ္တေ၊ သော်။ တေမာဏဝကော၊ တို့သည်။ ဥစ္စာဒိနေော၊ ပဲ့တင်
 ထပ်စေကုန်လျက်။ ဥစ္စာသဒ္ဓါ၊ ပြင်းစွာသော အသံရှိကုန်သည်။
 မဟာသဒ္ဓါ၊ ကြီးစွာသော အသံရှိကုန်သည်။ အဟေသံ၊ ကုန်၏။
 ကိံ အဟေသံ၊ နည်း။ ဘော၊ တို့။ အဗ္ဗဒ္ဓော၊ သော။ မာဏဝေါ၊
 သည်။ ဒုဇ္ဇာတေသကိရ၊ မကောင်းသော ဇာတ်ရှိသတတ်။ ဘော၊
 တို့။ အဗ္ဗဒ္ဓော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ အကုလပုတ္တောကိရ၊
 အမျိုးကောင်းသား မဟုတ်သတတ်။ ဘော၊ တို့။ အဗ္ဗဒ္ဓော၊ သော။
 မာဏဝေါ၊ သည်။ သကျာနံ၊ တို့၏။ ဒါသိပုတ္တောကိရ၊ ကျွန်မသား
 ဖြစ်သတတ်။ ဘော၊ တို့။ အဗ္ဗဒ္ဓဿ၊ သော။ မာဏဝကဿ၊ ၏။
 သကျာ၊ သာကီဝင်အမျိုးတို့သည်။ အယုပုတ္တာ၊ အရှင်သားတို့
 သည်။ ဘဝန္တိကိရ၊ ဖြစ်ကုန်သတတ်။ မယံ၊ တို့သည်။ ဓမ္မဝါဒိံ
 ယေဝ၊ ဟုတ်မှန်သော စကားကိုသာ ဆိုလေ့ရှိသော။ ဝေါတမံ၊
 ဝေါတမအနွယ်ဖြစ်သော။ သမင်္ဂံ၊ ကို။ အပသာဒေတဗ္ဗံ၊ ညှဉ်းဆဲ
 အပ်သည်ကို။ အမညိမှာကိရ၊ အောက်မေ့မိကုန်သတတ်။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ ဥစ္စာသဒ္ဓါ၊ ပြင်းသော အသံရှိကုန်သည်။ မဟာသဒ္ဓါ၊
 သည်းစွာသော အသံရှိကုန်သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

၂၇၄။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
 ဧတံသောပရိဝိတက္ကော၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ဣမေ
 မာဏစကော၊ တို့သည်။ အတိမာဠုခေါ၊ အလွန်ပြင်းစွာလျှင်။
 အဗ္ဗဒ္ဓံ၊ သော။ မာဏဝကံ၊ ကို။ ဒါသိပုတ္တဝါဒေန၊ ကျွန်မသား
 ဟူသော စကားဖြင့်။ နိဗ္ဗာဒေန္တိ၊ ရှုတ်ချကုန်၏။ ယံနုနယဒိပန၊
 အကယ်၍။ အဟံ၊ သည်။ မောစေယံ၊ လွတ်စေရမူကား။ သာဓု၊
 ကောင်း၏။ ဣတိသောပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။
 အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တေမာဏဝကော၊ တို့ကို။ ဧတံ
 ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ မာဏဝကော၊ လုလင်တို့။ တုမော၊ တို့သည်။

အဗ္ဗဋ္ဌံ၊ သော။ မာဏဝံ၊ ကို။ အတိဗာဠံ၊ အလွန်ပြင်းစွာ။ ဒါသိ
ပုတ္တဝါဒေန၊ ဖြင့်။ မာခေါနိမ္မာဒေထ၊ မရှုတ်ချလင့်ကုန်။ ကဏှော၊
ကဏှအမည်ရှိသော။ သောဇုသိ၊ သည်။ ဥဋ္ဌာရော၊ မြတ်သောသူ
သည်။ အဟောသိ၊ န်။ (ထိုကဏှရသေ့၏ မြတ်သည်၏ အဖြစ်ကို
ထင်စွာပြုတော်မူလို၍။ “သော ဒက္ခိဏံ” အစရှိသော ပါဠိကို
မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား)။ သော ကဏှော၊ သည်။
ဒက္ခိဏံ၊ ဝင်္ဂါ၏ တောင်ဘက်၌တည်သော။ ဇနပဒံ၊ သို့။ ဝန္တော၊
၍။ မြဟ္မမန္တော၊ မြတ်သော မန္တရားတို့ကို။ အဓိယိတွာ၊ သင်၍။
ဩက္ကာကံ၊ ဩက္ကာကအမည်ရှိသော။ ရာဇာနံ သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊
၍။ မဒ္ဒရူပံ၊ ရာဂဖြင့် ယစ်စေတတ်သော အဆင်းရှိသော။
“ကောင်းသော အဆင်းရှိသော၊ လည်းဟူ”။ ဓိတရံ၊ သမီးကို။
ယာစိ၊ န်။ (မုဒရူပိ” ဟူ၍လည်း ပါဠိရှိ၏။ “မုဒရူပိ” နူးညံ့စွာ
သော အရေအဆင်းရှိသော။ ဓိတရံ၊ ကို။ ယာစိ၊ န်”)။ တဿ၊
ထိုကဏှအား။ ဩက္ကာကော၊ သော။ ရာဇော၊ သည်။ အရေ၊ အချင်း။
အယံ၊ ဤကဏှာသည်။ မယံ၊ န်။ ဒါသိပုတ္တော၊ သည်။ သမာနော၊
ဖြစ်လျက်။ ကော၊ အဘယ့်ကြောင့်။ မယံ၊ န်။ မဒ္ဒရူပိ၊ ရာဂဖြင့် ယစ်
စေတတ်သော အဆင်းရှိသော။ ဓိတရံ၊ သို့။ ဇဝံ၊ သို့။ ယာစ
တိနု၊ တောင်းသနည်း။ (“ကောနေဝံရေ ကို ကောနု ဇဝံ အရေ”
ဟုပုဒ်ဖြတ်)။ ဣတိ၊ သို့။ ကုပိတော၊ အမျက်ထွက်သည် ဖြစ်၍။
အနတ္တမနော၊ နှလုံးမသာသည်ဖြစ်၍။ ခုရပွံ၊ မြားကို။ သန္တဟိ၊
တင်၏။ သောဩက္ကာကရာဇော၊ သည်။ တံခုရပွံ၊ ထိုမြားကို။ မုဇ္ဈိတုံ၊
ငှာ။ နေဝသက္ခိ၊ နိုင်။ ပဋိသံဟရိတုံ တဖန်ဆောင်ခြင်းငှာ။ “ပယ်၊
ခြင်းငှာ၊ လည်းဟူ”။ နောအသက္ခိ၊ နိုင်။ အထခေါ၊ ဌ။ မာဏဝကာ၊
တို့။ အမစ္စာ၊ အမတ်ကြီးတို့သည် လည်းကောင်း။ ပါရိသဇ္ဇာစ၊
ပါရိသတ်တို့ကို စီရင်နိုင်ကုန်သော သူတို့သည် လည်းကောင်း။
(စသဒ္ဓါကျေသတည်း)။ ကဏှံ၊ သော။ ဇုသိ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊
၍။ ဇေတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ ဘဒ္ဒန္တော၊ ရှင်ရသေ့။ ရညော၊ န်။
“အား၊ လည်းဟူ”။ သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ ဟောတု၊

ဖြစ်စေသတည်း။ ဘဒ္ဒန္တရသေ့၊ ရညော၊ ၎င်း။ အား။ သောတ္ထိ၊ သည်။ ဟောတု၊ တည်း။ ဣတိတေဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။

“ဘယေ ကောဓေ ပသံသာယံ၊ တုရိတေ ကောတု

အမှာ ဟလစ္စရေ၊ ဟာသေ သောကေ ပသာဒေစ၊ ကရေ အာမေဒိတံဗုဇော” ဟူ၍ ဆရာတို့ဆိုသောကြောင့် ‘ကြောက်သော အခါ၊ အမျက်ထွက်သောအခါ၊ ချီးမွမ်း အနုမောဒနာပြုသော အခါ၊ အဆောတလျင် ဆိုသောအခါ၊ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်ရှိ သောအခါ၊ အံ့ဖွယ်သရဲဖြစ်သောအခါ၊ ရှင်သောအခါ၊ စိုးရိမ် သောအခါ၊ ကြည်ညိုသောအခါ၊ ဤကိုးပါးကုန်သော အခါတို့၌ စကားထပ်ကိုဆို၏။ ဤအရာ၌ကား ကြောက်သောအခါ၌ ဖြစ် သောကြောင့် “သောတ္ထိ ဘဒ္ဒန္တ ဟောတု ရညော၊ သောတ္ထိ ဘဒ္ဒန္တ ဟောတု ရညော” ဟူ၍ စကားထပ် ဆိုသတည်း။

* ရညော၊ အား။ သောတ္ထိ၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ အပိစ၊ စင်စစ်ကား။ ရာဇာ၊ သည်။ အဓော၊ အောက်သို့။ ခုရပုံ၊ မြားကို။ ယဒိမုဉ္ဇိဿတိ၊ အကယ်၍လွတ်အံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့အောက်သို့ လွတ်သည်။ သတိ၊ သော်။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်သော အပိုင်းအခြားဖြင့်။ ရညော၊ ၎င်း။ ဝိဇိတံ၊ နိုင်ငံသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှသော အပိုင်းအခြားဖြင့်။ ပထဝီ၊ သည်။ ဥဇ္ဈိယိဿတိ၊ ပျက်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကဏှော၊ သော။ ဣသိ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၎င်း။ ဘဒ္ဒန္တ၊ ရှင်ရသေ့။ ရညော၊ အား။ သောတ္ထိ၊ သည်။ ဟောတု၊ တည်း။ ဇနပဒဿ၊ ဇနပုဒ်အား။ သောတ္ထိ၊ သည်။ ဟောတု၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အမစ္စာဒယော၊ အမတ်အစရှိကုန် သောသူတို့သည်။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ ရညော၊ အား။ သောတ္ထိ၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဇနပဒဿ၊ အား။ သောတ္ထိ၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ အပိစ၊ စင်စစ်ကား။ ရာဇာ၊ သည်။ ခုရပုံ၊ မြားကို။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်ကောင်းကင်သို့။ ယဒိမုဉ္ဇိဿတိ၊ အံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့အထက်ကောင်းကင်သို့လွတ်သည်။ သတိ၊ သော်။ ယာဝ တာ၊ အကြင်မျှလောက်သော အပိုင်းအခြားဖြင့်။ ရညော၊ ၎င်း။

ဝိဇိတံ၊ နိုင်ငံသည်။ အတ္ထိ၊ ၎င်း။ ဧတ္ထောဝတော၊ ဤမျှလောက်သော
 အပိုင်းအခြားဖြင့်။ သတ္တဝဝဿာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဒေဝေါ၊
 မိုးသည်။ နဝဿိဿတိ၊ မရွာလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကဏှော၊
 သော။ ဣသိ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၎င်း။ တဒ္ဓန္တေ၊ ရှင်ရသေ့။ ပ။ ဒေဝေါ
 စ၊ မိုးသည်လည်း။ ဝဿတု၊ ရွာစေသတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အဇစ္စာ
 ဒယေဝံ၊ တို့သည်။ အဝေါစံ၊ ကုန်၏။ ပ။ ဒေဝေါစ၊ သည်လည်း။
 ဝဿိဿတိ၊ တို့။ အဝိစ၊ စင်စစ်ကား။ ရာဇော၊ သည်။ ဇေဋ္ဌကုမာ
 ရေ၊ သားကြီး၏ချက်၌။ ခုရပွံ၊ မြားကို။ ပတိဋ္ဌာပေတု၊ တည်စေ
 လော။ ကုမာရော၊ မင်းသားသည်။ သောတ္ထိ၊ သည်။ ဟုတ္တု၊ ၎င်း။
 ပလ္လောမော၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းကင်းသည်။ “ကြောက်
 လန့်ခြင်းကင်းသည်၊ လည်းဟူ”။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ကဏှော၊ သော။ ဣသိ၊ သည်။ အာဟ၊ ၎င်း။ အထခေါ၊ ၎င်း။
 မာဏဝကော၊ တို့။ ပ။ ဩက္ကာကော၊ သော။ ရာဇော၊ သည်။ ဇေဋ္ဌ
 ကုမာရေ၊ သားကြီး၏ချက်၌။ ခုရပွံ၊ မြားကို။ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ တည်
 စေ၏။ (သားကြီးချက်၌ တည်၍ မြားကို ချသော်လည်း ကဏှံ
 အမည်ရှိသော ရသေ့တန်ခိုးအားဖြင့် ချက်ကို မစူးသည် ဖြစ်၍
 အသာသာကျလေ၏ ဟုလိုသည်)။ ကုမာရော၊ မင်းသားသည်။
 သောတ္ထိ၊ သည်။ ဟုတ္တု၊ ၎င်း။ ပလ္လောမော၊ ကြောက်လန့်ခြင်း
 ကင်းသည်။ “ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းကင်းသည်၊ လည်းဟူ”။
 သမ္ပဘဝိ၊ ဖြစ်လေ၏။ အထခေါ၊ ၎င်း။ ဩက္ကာကော၊ သော။ ရာဇော၊
 သည်။ ဘိတော၊ ဖြစ်၍။ သံဝိဂ္ဂေါ၊ ထိတ်လန့်သည်ဖြစ်၍။ လောမ
 ဟဋ္ဌဇာတော၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းထသည် ဖြစ်၍။ မြဟ္မဒဏှောန၊
 မြဟ္မဒဏှ်ဖြင့်။ “မြတ်သော ဒဏှ်ဖြင့်၊ လည်းဟူ”။ တဇ္ဇိတော၊
 ခြိမ်းချောက်သည်ဖြစ်၍။ တဿဣသိဿ၊ အား။ မဒ္ဒရူပိ၊ ရာဝဖြင့်
 ယစ်စေတတ်သော အဆင်းရှိသော။ ဝိတရံ၊ ကို။ အဒါသိ၊ ၎င်း။
 မာဏဝကော၊ တို့။ တုမော၊ တို့သည်။ အမ္ပဋ္ဌံ၊ သော။ မာဏဝံ၊ ကို။
 အတိမာဋ္ဌံ၊ အလွန်ပြင်းစွာ။ ဒါသိပုတ္တဝါဒေန၊ ကျွန်မသားဟူ
 သော စကားဖြင့်။ မာခေါနိမ္မာဒေထ၊ မရှုတ်ချလင့်ကုန်။ ကဏှော၊

☞

(၂၂၂) သုတ်သီလက္ခန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ကဏ္ဍအမည်ရှိသော။ သောဏ္ဍသိ၊ သည်။ ဥဋ္ဌာရော၊ မြတ်သည်။ အမဟာသိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

အမှာ ဤသို့ သဗ္ဗညုဘုရား မိန့်တော်မူလျှင် အဗ္ဗဋ္ဌလုလင် သည် အိုးတစ်ရာဖြင့် သွန်းဘိသကဲ့သို့ ငြိမ်းသော စိတ်၏ ပူပန်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍ အရှင်ဂေါတမသည် ငါ့ကိုတဖက် သောအမျိုးမှ စင်သည်ကိုပြု၏။ ငါကားမင်းမျိုးတည်းဟု ခတ္တိယ မာန်ဖြင့်ယစ်၏။ ထိုအကြောင်းကို သဗ္ဗညုဘုရား သိတော်မူ၍ အဗ္ဗဋ္ဌ၏မာန်ကိုနှိပ်စက်၍ မိမိ၏ မင်းမျိုးမဟုတ်သည်၏အဖြစ်ကို အဗ္ဗဋ္ဌသည်မသိ၊ ယခုအဗ္ဗဋ္ဌကို မင်းမျိုးမဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကို သိစေအံ့ဟု ကြံတော်မူ၍။ မင်းမျိုး မင်းနွယ်ကို ပြတော်မူခြင်းငှာ အလွန်ဒေသနာကို ပွားတော်မူလို၍ “အထခေါ်ဘဂဝါ” အစ ရှိသောပါဠိကို မိန့်တော်မူသတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား။

ခတ္တိယသေဋ္ဌဘာဝ

၂၇၅။ အထခေါ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဗ္ဗဋ္ဌ၊ သော။ မာဏဝံ၊ ကို။ အာမန္တေသိ၊ မူ၏။ ကိံ အာမန္တေသိ၊ နည်း။ အဗ္ဗဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စမာနံ၊ သော။ တံဝစနံ၊ ကို။ တံ၊ သည်။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ဣဇလောကေ၊ ဌ။ ခတ္တိယကုမာရော၊ သည်။ မြာဟ္မဏ ကညာယ၊ ပုဏ္ဏားသွီးနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ သံဝါသံ၊ အိမ်ထောင်ခြင်းကို။ “ပေါင်းဖော်ခြင်းကိုလည်းဟူ”။ ကပ္ပေယျ၊ ပြုရာ၏။ တေသံ၊ ထို သူနှစ်ယောက်တို့၏။ သံဝါသံ၊ ပေါင်းဖော်ခြင်းကို။ အနွာယ၊ စွဲ၍။ ပုတ္တော၊ သည်။ ဇာယေထ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ခတ္တိယကုမာရေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ သံဝါသာ၊ ပေါင်းဖော်ခြင်းကြောင့်။ (ဤနှစ်ပုဒ် ထည့်ပါ)။ (ခတ္တိယကုမာရေန၊ မင်းသားကြောင့်။ ဤသို့သော်လည်းသမ္ပန်)။ မြာဟ္မဏကညာယ၊ ပုဏ္ဏားသွီးငယ်၏။ ယောပုတ္တော၊ သည်။ (သောကား အနက်မရှိ)။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏။ သောပုတ္တော၊ သည်။ မြာဟ္မဏေသု၊ ပုဏ္ဏားတို့၏အလယ်တို့၌။ အာသနံဝါ၊ အဦး သောနေရာကို လည်းကောင်း။ ဥဒကံဝါ၊ အဦးသော ရေကို

လည်းကောင်း။ တနည်းကား၊ အာသနံဝါ၊ နေရာဦးကိုလည်း
 ကောင်း။ ဥဒကံဝါ၊ ရေဦးကိုလည်းကောင်း။ (“မြတ်သော
 နေရာကိုလည်းကောင်း”။ “မြတ်သောရေကိုလည်းကောင်း”
 ဟူ၍သမ္မန်)။ လဘေထအပိနု၊ ရရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊
 သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ အာသနံဝါ၊ ကို
 လည်းကောင်း။ ဥဒကံဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ (လိုက်ပါစေ)။
 လဘေထ၊ ရှရာ၏။ မြာဟ္မဏာံ၊ တို့သည်။ နံ၊ ထိုမင်းသားကို။
 သဒ္ဓေဝါ၊ သူသေကိုရည်၍ပြုသောထမင်း၌လည်းကောင်း။ ထာလိ
 ပါကေဝါ၊ မင်္ဂလာအစရှိသည်အလို့ငှာအိုးဖြင့်ချက်သောထမင်း၌
 လည်းကောင်း။ ယညေဝါ၊ ယဇ်ပူဇော်သော ထမင်း၌လည်း
 ကောင်း။ ပါဟုနေဝါ၊ ဧည့်သည်တို့၏အလို့ငှာ ပြုအပ်သောထမင်း
 ၌လည်းကောင်း။ အဂ္ဂဘတ္တံ၊ ထမင်းဦးကို။ (ကံထည့်)။ ဘောဇေ
 ယံအပိနု၊ ကျွေးကုန်ရာအံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။
 အဝေါစ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဘောဇေယျံ၊ ကုန်ရာ၏။
 မြာဟ္မဏာံ၊ တို့သည်။ နံ၊ ထိုမင်းသားကို။ မန္တေ၊ ဗေဒင်တို့ကို။
 ဝါစေယျံဝါ၊ သင်စေကုန်ရာသလော။ နောဝါစေယျံဝါ၊ ကုန်ရာ
 သလော။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊
 မ။ ဝါစေယျံ၊ ကုန်ရာ၏။ အဿခတ္တိယပုတ္တယံ၊ အား။ ဣတ္ထိသ၊
 မိန်းမတို့၌။ “သမီးထိမ်းမြားခြင်းတို့၌လည်းဟူ”၊ မြာဟ္မဏေဟိ၊
 တို့သည်။ (ကတ္တားထည့်)။ အနာဝဋ္ဌံဝါ၊ မြစ်အပ်သည်လည်း။
 အဿဘဝေယျအပိနု၊ မြစ်ရာသလော။ အနာဝဋ္ဌံဝါ၊ မမြစ်အပ်
 သည်လည်း။ အဿဘဝေယျအပိနု၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဣတ္ထိသ၊
 သမီးထိမ်းမြားခြင်းတို့၌လည်း။ မြာဟ္မဏေဟိ၊ တို့သည်။ အနာဝဋ္ဌံ
 ဟိ-အနာဝဋ္ဌံဝေ၊ မမြစ်အပ်သည်သာလျှင်။ အဿဘဝေယျ၊ မြစ်
 ရာ၏။ ခတ္တိယာ၊ တို့သည်။ ခတ္တိယာဘိသေကေန၊ မင်း၏အဘိ
 သိက် သွန်းခြင်းဖြင့်။ “မင်းဟူ၍ အဘိသိက်သွန်းခြင်းဖြင့်၊ လည်း
 ဟူ”။ နံ၊ ထိုမင်းသားကို။ အဘိသိဇ္ဇေယျံအပိနု၊ သွန်းရာကုန်အံ့

လောကဗျာ၊ ဣတိ၊ သို့၊ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ နိ။ ဘောဂေါတမ၊ မ။
 ဣဒံအဘိသေစနံ၊ ဤသို့မင်းဟူ၍ အဘိသိက်သွန်းခြင်းသည်။ နောဟိ
 ဘဝေယျ၊ မဖြစ်ရာ။ တံအဘဝနံ၊ ထိုသို့မင်းဟူ၍ အဘိသိက် သွန်း
 ခြင်း၏ မဖြစ်သင့်ခြင်းသည်။ ကိဿ၊ အဘယ်သို့သော။ ဟေတု၊
 အကြောင်းကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ သောခတ္ထိ
 ယ ပုတ္တော၊ သည်။ (ထည့်)။ မာတိတော၊ အမိအဖို့မှ။ ခတ္ထိယ
 ဘာဝံ၊ မင်းမျိုး၏အဖြစ်သို့။ (ကံထည့်)။ အနုပပန္နော၊ မရောက်
 သည်။ ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ နိ။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။
 ဣဒံအဘိသေစနံ၊ သည်။ နောဟိဘဝေယျ၊ ရာ။ အဗ္ဗဋ္ဌ ဋ္ဌ။ (တံကံ
 မညသိ အနက်တူပြီ)။ ဣလောကော၊ ဌ။ မြာဟ္မဏကုမာရော၊
 ပုဏ္ဏားငယ်သည်။ ခတ္ထိယကညာယ၊ မင်းသွီးငယ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။
 သံဝါသံ၊ ကို။ ကပ္ပေယျ၊ ပြုရာ၏။ တေသံ၊ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့၏။
 သံဝါသံ၊ ပေါင်းဖော်ခြင်းကို။ အန္ဓာယ၊ စွဲ၍။ ပုတ္တော၊ သည်။
 ဇာယေထ၊ ဖြစ်ရာ၏။ မြာဟ္မဏကုမာရေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ သံဝါ
 သာ၊ ပေါင်းဖော်ခြင်းကြောင့်။ မြာဟ္မဏကုမာရေန၊ ပုဏ္ဏားသား
 ငယ်နှင့်။ “ပုဏ္ဏားသားငယ်ကြောင့်၊ လည်းဟူ’။ ခတ္ထိယကညာ
 ယ၊ မင်းသွီးငယ်၏။ ယောပုတ္တော၊ သည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏။
 သောပုတ္တော၊ သည်။ (အနက်တူပြီ)။ ယ။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ
 အဘိသေစနံ၊ ဤသို့မင်းဟူ၍ အဘိသိက်သွန်းခြင်းသည်။ နောဟိ
 ဘဝေယျ၊ မဖြစ်ရာ။ တံ အဘဝနံ၊ ထိုသို့မင်းဟူ အဘိသိက် သွန်း
 ခြင်း၏ မဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿ၊ သော။ တေတု၊ နည်းဟူမူကား ။
 ဘောဂေါတမ၊ မ။ သောခတ္ထိယပုတ္တော၊ သည်။ (ကားထည့်)။
 ပိတိတော၊ အဖအဖို့မှ။ ခတ္ထိယဘာဝံ၊ သို့။ (ကံထည့်)။ အနုပ
 ပန္နော၊ မရောက်သည်။ ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ နိ။ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဒံအဘိသေစနံ၊ သည်။ နောဟိဘဝေယျ၊ ရာ။
 ၂၇၆။ အဗ္ဗဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ဣတိခေါ၊ သို့။ ဣတ္ထိယဘဝါ၊ နှင့်မူလည်း။
 ဣတ္ထိံ၊ ကို။ ကရိတွာ၊ နှိုင်းရှည့်ခြင်းကိုပြု၍။ ပုရိသေနဝါ၊ နှင့်မူလည်း။
 ပုရိသံ၊ ကို။ ကရိတွာ၊ နှိုင်းရှည့်ခြင်းကိုပြု၍။ ခတ္ထိယဘဝ၊ မင်းမျိုး

သည့်သာလျှင်။ သေဋ္ဌာ၊ မြတ်ကုန်၏။ မြာဟွံဏာ၊ တို့သည်။
 ဟိနာ၊ ယုတ်ကုန်၏။ (တံကိံ မညသိအနက်တူ၏)။ ဣလောကေ၊
 ဌ။ မြာဟွံဏော၊ သည်။ မြာဟွံဏံ၊ ကိ။ ကိသ္မိဒ္ဓိဒေဝ၊ တစုံတခုလျှင်
 ဖြစ်သော။ ပကရဏေ၊ အပြစ်ကြောင့်။ ခုရမုဏ္ဍံ၊ ဦးခေါင်းပြည်း
 သည်ကို။ “သင်စုန်းဖြင့် ဆံကိုရိတ်ခြင်းကို၊ လည်းဟူ”။ ကရိတွာ၊ ချ်။
 ၂။ ဘဿပုဇ္ဇေန၊ ပြာဆုပ်ဖြင့်။ သိသေ၊ ဌ။ ဝဓိတွာ၊ ကြံ၍။ ရဋ္ဌာဝံ၊
 တိုင်းမှလည်းကောင်း။ နဂရာဝံ၊ ပြည်မှ လည်းကောင်း။ ဗျော
 ဇေယျံ၊ နှင်ထုတ်ကုန်ရာ၏။ သေ၊ မြာဟွံဏော၊ သည်။ (အကြွင်း
 အနက် တူ၏)။ အဿမြာဟွံဏဿ၊ ထိုနှင်ထုတ် အပ်သော
 ပုဏ္ဏားအား။ ဣတ္ထိသု၊ သွီးထိမ်းမြားခြင်း တို့၌။ မြာဟွံဏေဟိ၊
 တို့သည်။ (ကတ္တားထည့်)။ အာဝဋ္ဌံဝံ၊ မြစ်အပ်သည်လည်း။
 အဿဘဝေယျအပိန၊ လော။ အနာဝဋ္ဌံဝံ၊ မမြစ်အပ်သည်လည်း။
 အဿဘဝေယျအပိန၊ လော။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဣတ္ထိသု၊ တို့၌။
 မြာဟွံဏေဟိ၊ တို့သည်။ အာဝဋ္ဌံဟိ၊ မြစ်အပ်သည်သာလျှင်။ အဿ
 ဘဝေယျ၊ ၏။ ခတ္ထိယာ၊ တို့သည်။ ခတ္ထိယံ၊ မင်းသားကို။ ကိဒ္ဓိ
 ဒေဝ၊ တစုံတခုသာလျှင် ဖြစ်သော။ ပကရဏေ၊ အပြစ်ကြောင့်။
 ခုရမုဏ္ဍံ၊ သင်စုန်းဖြင့် ဦးခေါင်းပြည်းသည်ကို။ ကရိတွာ၊ ချ်။
 ဘဿပုဇ္ဇေန၊ ဖြင့်။ သိသေ၊ ဌ။ ဝဓိတွာ၊ ချ်။ ပ။ (အကြွင်းအနက်
 တူ၏)။ သဗ္ဗေဝံ၊ သူသေကိုရည်၍ ပြုအပ်သော ထမင်း၌လည်း
 ကောင်း။ ထာလိပါကောဝံ၊ မင်္ဂလာအစရှိသည်အလို့ငှာ အိုးဖြင့်
 ချက်သော ထမင်း၌လည်းကောင်း။ ယဗညဝံ၊ ယဇ်ပူဇော်သော
 ထမင်း၌ လည်းကောင်း။ ပါဟုနေဝံ၊ ဧည့်သည်တို့ကို ရှည်၍
 ပြုသော လက်ဆောင် ထမင်း၌လည်းကောင်း။ အဂ္ဂဘတ္တံ၊ ကိ။
 (ကံစည့်)။ ဘောဇေယျံအပိန၊ ကျွေးကုန်ရာသလော။ ဘော
 ဂေါတမ၊ မ။ အဿ၊ ထိုသို့ နှင်ထုတ်အပ်သော မင်းသားအား။
 မြာဟွံဏေဟိ၊ တို့သည်။ ဣတ္ထိသု၊ သွီးထိမ်းမြားခြင်းတို့၌။ အနာဝဋ္ဌံ၊
 မမြစ်အပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဗ္ဗဋ္ဌာ၊
 သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

၂၂၇။ အဗ္ဗဠ၊ ဠ။ ခတ္တိယာ၊ တို့သည်။ နံ၊ ထိုမင်းသားကို။
ယဒေဝ-ယံဝေယေနကေနစိပကရဏေန၊ တစုံတခုသော အပြစ်
ကြောင့်။ ခုရမူဏှံ၊ သင်စုန်းဖြင့် ဦးခေါင်းပြည်းသည်ကို။ ကရိတွာ၊
၍။ ဘဿပုဇ္ဇေန၊ ပြာဆုပ်ဖြင့်။ သိသေ၊ ဌ။ ဝဓိတွာ၊ ၍။ ရဠာဝါ၊
မှလည်းကောင်း။ နဂရာဝါ၊ မှလည်းကောင်း။ ပဗ္ဗာဇေ ဣ၊ နှင်ထုတ်
ကုန်၏။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤသို့ နှင်ထုတ်ခြင်းဖြင့်။ ခတ္တိယော၊
မင်းသားသည်။ ပရမနိဟိနတံ၊ အလွန် ယုတ်သည်၏ အဖြစ်သို့။
ပတ္တော၊ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၍။ အဗ္ဗဠ၊ ဠ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုခဲ့
တိုင်း။ ယဒါဝိ၊ အကြင်အခါ၌လည်း။ ပရမနိဟိနတံ သို့။ ပတ္တော၊
သည်။ ဟောတိ၊ ၍။ တဒါဝိ၊ ၌လည်း။ ခတ္တိယာဝ၊ မင်းမျိုးတို့
သည်သာလျှင်။ သေဠာ၊ မြတ်ကုန်၏။ မြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဟိနာ၊
ကုန်၏။ (ပြစ်မှားခြင်းကို ပြုသောကြောင့် ပြည်မှနှင်ထုတ်သော
မင်းသားကိုလျက်လည်း ပုဏ္ဏားတို့သည် သွီးထိမ်းမြားခြင်းမမြစ်၊
သွီးထိမ်းမြားခြင်းကိုပြုကုန်သဖြင့် မင်းမျိုးတို့သည်ပုဏ္ဏားမျိုးထက်
မြတ်၏ဟူလို)။ အဗ္ဗဠ၊ ဠ။ သနက္ခမာရေန၊ သနက္ခမာရ အမည်
ရှိသော။ မြဟ္မုနာ၊ မြဟ္မာသည်။ ခတ္တိယော သေဠာဇ နေတသ္မိံ၊
ယောဂေါတ္တပဋိသာရိနော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ သောသေဠော
ဒေဝမာနုသေတိ။ ခတ္တိယောသေဠော။ ပ။ ဒေဝမာနုသေ ဟူ၍။
သောဂါယာ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ ရွတ်အပ်၏။ ။ ဇနေတသ္မိံ၊ လူ
အပေါင်း၌။ ယေဇနာ၊ တို့သည်။ ဂေါတ္တပဋိသာရိနော၊ အမျိုးကို
အောက်မေ့တတ်ကုန်သည်။ ဟောဣ၊ ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုအမျိုးကို
အောက်မေ့တတ်ကုန်သော သူတို့တွင်။ ခတ္တိယော၊ မင်းမျိုးသည်။
သေဠာ၊ မြတ်၏။ ဒေဝမာနုသေ၊ နတ် လူ အပေါင်း၌။ ယောဇ
နော၊ သည်။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏနှင့်ပြည့်စုံ၏။ သော၊
ထိုဝိဇ္ဇာစရဏနှင့်ပြည့်စုံသောသူသည်။ သေဠာ၊ ၍။ ။ အဗ္ဗဠ၊ ဠ။
သနက္ခမာရေန၊ သနက္ခမာရ အမည်ရှိသော။ မြဟ္မုနာ၊ မြဟ္မာ
သည်။ သာဂါယာ၊ ကို။ (ခေါပနသဒ္ဓါ သေသဒ္ဓါတို့ကား ပဒါ
လင်္ကာရတည်း)။ သုဂီတာ၊ ကောင်းစွာ ရွတ်အပ်၏။ ဒုဂ္ဂီတာ၊

မကောင်းသဖြင့် ရှုတ်အပ်၏။ နောဟောတိ၊ ဖြစ်။ သုဘာသိ
တာ၊ ကောင်းစွာ ဟောအပ်၏။ ဒုဗ္ဘာသိတာ၊ မကောင်းသဖြင့်
ဟောအပ်သည့်။ နောဟောတိ၊ ဖြစ်။ အတ္ထသံဟိတာ၊ အကျိုး
စီးပွားနှင့် စပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အနတ္ထသံဟိတာ၊ အကျိုး
စီးပွားနှင့် မစပ်သည်။ နဟောတိ၊ ဖြစ်။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။
အနုမတာ၊ ခွင့်ပြုအပ်၏။ အမ္မဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ခတ္ထိယသေဋ္ဌောဇနေတသ္မိံ၊
။ပ။ ဒေဝမာနုသေတိ၊ ဟူ၍။ အဟမ္မိ၊ သည်လည်း။ ဧဝံ၊ ဤသနက်
မာရမြဟ္မာအတူ။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ (ဂါထာအနက်တူ၏)။
ပဌမဘာဏဝါရော၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

အမှာ ဤ“ခတ္ထိယော သေဋ္ဌော ဇနေတသ္မိံ” အစရှိသော
ဂါထာ၌ ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပန္နော သော သေဋ္ဌော
ဟူသောပုဒ်ကိုကြား၍ ဝိဇ္ဇာဟူသည် ပေဒင်သုံးပုံတည်း။ စရဏ
ဟူသည် ပဉ္စသီလတည်း။ ဤသို့အယူရှိ၍ အမ္မဋ္ဌလုလင်သည် ဝိဇ္ဇာ
စရဏနှင့်ပြည့်စုံသောသူသည် မြတ်သည်ဖြစ်အံ့။ ငါ၌ ဝိဇ္ဇာစရဏ
သည်ရှိ၏။ ရှိသောကြောင့် ငါသည်မြတ်၏အကြံရှိ၍ ဝိဇ္ဇာစရဏကို
မေးလို၍ “ကကမံ ပန တံ ဘောဂေါတမ စရဏံ ကတမံ သာ
ဝိဇ္ဇာ” ဟူသော ပါဠိကို ဆိုသတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား။

ဝိဇ္ဇာစရဏကထာ

၂၇၀။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ တံစရဏံ၊ သည်။ ကတမံ၊ နည်း။
သာဝိဇ္ဇာ၊ သည်။ ကတမာ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆတိ၊ ၏။ ။
(ထိုသို့ မေးသော အခါ၌ မြတ်စွာ ဘုရားသည် ပုဏ္ဏားတို့၏
အယူ၌ ထင်ရှားသော ဇာတ်ကို စွဲ၍ ဖြစ်သော စကားအစ
ရှိသည်နှင့် စပ်သော ဝိဇ္ဇာစရဏကို ပယ်တော်မူ၍ အတုမရှိ
သော ဝိဇ္ဇာစရဏကို ဟောတော် မူလိုသည် ဖြစ်၍ ‘နခေါ
အမ္မဋ္ဌ’ အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား)။
အမ္မဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ အနုတ္တရာယ၊ မိမိတို့ထက် အလွန်မရှိသော။ ဝိဇ္ဇာ

စရုဏသမ္ပဒါယ၊ ဝိဇ္ဇာစရုဏ၏ပြည့်စုံခြင်း၌။ ‘ကြောင့်လည်းဟူ’။
 (ရဟန္တာသန္တာန်၌ဖြစ်သော ဝိဇ္ဇာစရုဏကိုရည်၍ အနတ္တရဝိဇ္ဇာ
 စရုဏဟု ဆိုသတည်း)။ တံ၊ သည်။ မံ၊ ကို။ ဝတ္ထု၊ ငှာ။ (ဝတ္ထု
 ထည့်ပါ)။ အရဟသိ၊ သလော။ တံ၊ သည်။ မံ၊ ကို။ ဝတ္ထု၊ ငှာ။
 နအရဟသိ၊ မထိုက်။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာတိဝါဒေါဝါ၊ ဇာတ်ကိုစွဲ၍
 ဖြစ်သော စကားကိုလည်း။ တနည်းကား၊ ဇာတိဝါဒေါဝါ၊ ဇာတ်
 ကိုအကြောင်းပြု ဖြစ်သော စကားကိုလည်း။ နဝုစ္စတိ၊ မဆိုအပ်။
 ဝေါတ္ထဝါဒေါဝါ၊ အမျိုးအနွယ်ကိုအကြောင်းပြု၍ ဖြစ်သောစကား
 ကိုလည်း။ နဝုစ္စတိ၊ မဆိုအပ်။ မာနဝါဒေါဝါ၊ မာန်ကိုအကြောင်း
 ပြု၍ဖြစ်သော စကားကိုလည်း။ “မာန်ကိုစွဲ၍ဖြစ်သော စကားကို
 လည်းလည်းဟူ”။ နဝုစ္စတိ၊ အပ်။ အမ္မဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ယတ္ထ၊ အကြင်
 ဝိဇ္ဇာစရုဏ၏ပြည့်စုံခြင်း၌။ “အကြင် လူအပေါင်း၌လည်းဟူ”။
 အာဝါဟောဝါ၊ သမီးပေးခြင်း သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဝိဝါ
 ဟောဝါ၊ သမီးယူခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ အာဝါဟာဝိဝါ
 ဟောဝါ၊ သမီးပေးခြင်း သမီးယူခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၎င်း။
 ဧတ္ထ၊ ဤဝိဇ္ဇာစရုဏ၏ ပြည့်စုံခြင်း၌။ “ဤလူအပေါင်း၌လည်း
 ဟူ”။ တံ၊ သည်။ မံ၊ ကို။ ဝတ္ထု၊ ငှာ။ အရဟသိ၊ လော။ တံ၊
 သည်။ မံ၊ ကို။ ဝတ္ထု၊ ငှာ။ န အရဟသိ၊ မထိုက်။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ဇာတိဝါဒေါ ဣတိဝိဝါ၊ ဇာတ်ကိုစွဲ၍ဖြစ်သော စကားဟူ၍လည်း
 ကောင်း။ ဝေါတ္ထဝါဒေါ ဣတိဝိဝါ၊ အမျိုးအနွယ်ကို စွဲ၍ဖြစ်သော
 စကားဟူ လည်းကောင်း။ မာနဝါဒေါ ဣတိဝိဝါ၊ မာန်ကိုစွဲ၍
 ဖြစ်သော စကားဟူ၍လည်းကောင်း။ ဧတံစနံ၊ ကို။ ဝုစ္စတိ၊ ၎င်း။
 အမ္မဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ယေကေစိ၊ ခပ်သိမ်းသော သူတို့သည်။ (ယေဟိကေစိ
 ၌ ဟိကား နိပါတ်သာ)။ ဇာတိဝါဒဝိနိဗ္ဗာဝါ၊ ဇာတ်ကို စွဲ၍
 ဖြစ်သော စကားနှင့် စပ်ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။
 ဝေါတ္ထဝါဒဝိနိဗ္ဗာဝါ၊ အမျိုးအနွယ်ကို စွဲ၍ဖြစ်သော စကားနှင့်
 စပ်ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ မာနဝါဒဝိနိဗ္ဗာဝါ၊ မာန်
 ကိုစွဲ၍ဖြစ်သော စကားနှင့်စပ်ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

အာဝါဟဝါဟဝိနိဗ္ဗာနံ၊ သမီးပေးခြင်း သမီးယူခြင်းနှင့်စပ်
 ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ အနုတ္တ
 ရာယ၊ မိမိတို့ထက် အလွန်မရှိသော။ ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပဒါယ၊ ဝိဇ္ဇာ
 စရဏ၏ပြည့်စုံခြင်းမှ။ အာရကဘ၊ ဝေးကုန်၏။ အမ္မဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ဇာတိ
 ဝါဒဝိနိဗ္ဗာနံ၊ ဇာတိကိုစွဲ၍ဖြစ်သော စကားနှင့် စပ်ခြင်းကိုလည်း
 ကောင်း။ ဝေါတ္တဝါဒ ဝိနိဗ္ဗာနံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ မာနဝါဒ ဝိနိ
 ဗ္ဗာနံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အာဝါဟ ဝါဟ ဝိနိဗ္ဗာနံ၊ ကိုလည်း
 ကောင်း။ ပဟာယ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ အနုတ္တရာယ၊ သော။
 ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပဒါယ၊ ကိုး သန္တိကရိယာ၊ မျက်မှောက် ပြုခြင်း
 သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဤသို့အနုတ္တရဝိဇ္ဇာစရဏကို ဘုရားသခင်
 မိန့်တော်မူသည်ရှိသော် အနုတ္တရ ဝိဇ္ဇာစရဏကို မသိ၍ မေးလို
 သည်ဖြစ်၍ “ဏတမံ ပန။ပ။ သာ ဝိဇ္ဇာဟူသော ပါဠိကို အမ္မဋ္ဌ
 လုလင် ဆိုသတည်း။ ထိုပါဠိ အတ္ထကား ရှေ့နှင့်တူပြီ။ သဗ္ဗညု
 မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုသို့ အမ္မဋ္ဌ လုလင်က မေးသည်ရှိသော်
 အကြောင်းရင်းမှစ၍ ဝိဇ္ဇာစရဏကိုပြခြင်းငှာ “ဣမအမ္မဋ္ဌတထာဝ
 တော” အစရှိသော ဒေသနာကို မိန့်သတည်း။ ထိုဒေသနာပါဠိ၏
 အတ္ထကား)။

၂၂၉။ ပ။ အမ္မဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ဣမလောကော၊ ဤလူ့ပြည်၌။ အရဟံ၊
 ကိလေသာတည်းဟူသော ရန်သူတို့မှ ဝေးတော်မူတတ်ထသော။
 သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မဖောက် မပြန် အလုံးစုံသော တရားတို့ကို
 သယမ္ဘုဉာဏ်ဖြင့် မိမိအလိုလို သာလျှင် သိတော်မူပြီး ထသော။
 တထာဝတော၊ ငါဘုရားသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိအာဒိဝစနံ၊ ကို။
 သာမညဖလေ၊ သာမညဖလသုတ်၌။ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗိယထာ၊ ကဲ့သို့။
 ဧဝံတထာ၊ တူ။ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗိ၊ ချဲ့အပ်၏။ (ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပန္နော
 သုဂတောလောကဝိဒူ အနုတ္တရောအစရှိသော “အဇ္ဈတ္တံ အနဝဇ္ဇံ
 သုခံ ပဋိသံဝေဒေတိ” အဆုံးရှိသောပါဠိတို့ကို ရည်၍ “ယထာ
 သာမညဖလေ ဧဝံဝိတ္ထာရေတဗ္ဗိ”ဟု ဆိုသတည်း)။ အမ္မဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။
 ဧဝံခေါ၊ သို့လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သီလသမ္ပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊

၏။ ပဌမံဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အဿ
 တိက္ခာနော၊ ၏။ ဣဒံပိ စရဏံ၊ သည်လည်း။ စရဏသ္မိံ၊ စရဏ
 အပေါင်း၌။ ဧကံ၊ သော။ စရဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ အမ္မဋ္ဌ၊
 ဋ္ဌ။ ဣဒံစရဏံ၊ သည်။ (တံကား နိပါတ်သာ)။ ဣဏဒဿနာယ၊
 ဝိပဿနာဉာဏ် အလို့ငှာ။ စိတ္တံ၊ ပရိကံစိတ်ကို။ အဘိနိဟရတိ၊
 ရှေ့ဆောင်၏။ အဘိနိန္ဒာမေတိ၊ ရှေ့ညွတ်စေ၏။ ပ။ အဿ
 တိက္ခာနော၊ ၏။ ဣဒမ္ပိဇေသဝိဇ္ဇာပိ၊ ဤအရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သော
 ဝိဇ္ဇာသည်လည်း။ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဝိဇ္ဇာအပေါင်း၌။ ဧကော၊ သော။ ဝိဇ္ဇာ၊
 သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဤတဆယ့်ခြောက်ပါးသော ကိစ္စ
 အလို့ငှာ။ “ကိလေသာကို ကုန်စေခြင်းငှာလည်းဟူ”။ အပရံပုန၊
 ဖန်။ မေ၊ အား။ မဂ္ဂဘာဝနာကိစ္စံ၊ မဂ်ကိုပွားစေခြင်း ကိစ္စသည်။
 နအတ္ထိ၊ မရှိပြီ။ တနည်းကား၊ ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဤပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်သော
 ခန္ဓာအစဉ်အဖြစ်မှ။ အပရံ၊ သော။ ခန္ဓသန္တာနံ၊ ခန္ဓာအစဉ်သည်။
 မေ၊ အား။ နအတ္ထိ၊ မရှိပြီ။ အဿတိက္ခာနော၊ ၏။ ဣဒမ္ပိဇေသဝိဇ္ဇာ
 ပိ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ကောဉာဏ်နှင့်ယှဉ်သော ဝိဇ္ဇာသည်လည်း။ ဝိဇ္ဇာယ၊
 ၌။ ဧကော၊ တခုသော။ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အမ္မဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။
 အယံဝိဇ္ဇာ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော ဝိဇ္ဇာအပေါင်းသည်။ သာဝိဇ္ဇာ၊
 ထိုသို့ သင်မေးအပ်သော ဝိဇ္ဇာတည်း။ အမ္မဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ အယံတိက္ခာကို။
 ဝိဇ္ဇာသမ္ပန္နောဣတိပိ၊ ဝိဇ္ဇာနှင့်ပြည့်စုံ၏ ဟူ၍လည်းကောင်း။ စရဏ
 သမ္ပန္နောဣတိပိ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နောဣတိ
 ပိ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ အမ္မဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ဣမာယဝိဇ္ဇာစရဏ
 သမ္ပဒါယ၊ ဤအရဟတ္တဖိုလ်နှင့် ယှဉ်သော ဝိဇ္ဇာ၏ ပြည့်စုံခြင်း
 မှလည်းကောင်း။ ဣမာယ စရဏသမ္ပဒါယစ၊ မှလည်းကောင်း။
 အညာ၊ တပါးသော။ ဣမာယဝိဇ္ဇာသမ္ပဒါယ၊ ထက်။ ဣမာယ
 စရဏသမ္ပဒါယ၊ ထက်။ ဥတ္တရိတရာဝါ၊ လွန်သည်လည်း ဖြစ်
 ထသော။ ပဏီတတရာဝါ၊ ထူးသည်လည်း ဖြစ်ထသော။ ဝိဇ္ဇာ
 သမ္ပဒါစ၊ ဝိဇ္ဇာ၏ပြည့်စုံခြင်းသည်လည်းကောင်း။ စရဏသမ္ပဒါစ၊
 သည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိ၊ ရှိ။

စတုအပါယမုခ

၂၀၀။ အဗ္ဗဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ အနုတ္တရာယ၊ သော။ ဣမာယ ဝိဇ္ဇာစရဏ
သမ္ပဒါယ၊ နိ။ (အပါယဋ္ဌစပ်)။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ အပါယ
မုခ၊ နိ၊ ပျက်စီးခြင်း အကြောင်းတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။
တနည်းကား၊ အပါယမုခ၊ နိ၊ တို့သည်။ စတ္တာရိ၊ တို့သည်။
ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးဟူသည်တို့ကား။ ဓာတမာနိ၊
အဘယ်သည်တို့နည်း။ အဗ္ဗဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ဣမလောကေ၊ ဋ္ဌ။ ကေစော၊
သော။ သမဏောဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ မြာဟ္မဏောဝါ၊
သည်လည်းကောင်း။ အနုတ္တရံ၊ သော။ ဣမညေဝဝိဇ္ဇာစရဏ
သမ္ပဒံ၊ ကိ။ အနဘိသမ္ဘုဏမာနော၊ ပြည့်စုံခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သည်
ဖြစ်၍။ ခါရိဝိဓံ၊ ရသေ့မီးပွတ်၊ ရေကရား၊ အပ်၊ စာမရိ သားမြီးငယ်၊
အစရှိသော ရသေ့တို့၏ ပရိက္ခရာကို ဆောင်သော ထမ်းပိုးကို။
(“ခါရိဝိဓံ” ဟူ၍လည်း ပါဠိရှိ၏။ ခါရိဝိဓံ၊ ထမ်းပိုးဖြင့်
ဆောင်အပ်သော အပူးထူး အပြားပြားရှိသော ရေကရားအစ
ရှိသော ရသေ့တို့၏ ပရိက္ခရာကို” ဤသို့ယောဇနာ)။ အာဒါယ၊ ရှိ။
ပဝတ္တုဖလဘောဇနော၊ အလိုလိုကြွေသော သစ်သီးအစာရှိသည်။
ဘဝိဿာမိ၊ အံ၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ရှိ။ အရညာ ယတနံ၊ တောကြီး
သို့။ အဇ္ဈောဝါဟသိ၊ ဝင်၏။ သောသမဏော၊ ထိုရသေ့ ရဟန်း
သည်။ အညဒတ္ထ၊ စင်စစ်။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နသေဝ၊ ဝိဇ္ဇာစရဏ
နှင့်ပြည့်စုံသောသူ၏ သာလျှင်။ ပရိစာရကော၊ အလုပ် အကျွေး
သည်။ သမ္ပဇ္ဇတိဥပုဇ္ဇတိ၊ နိ။ အဗ္ဗဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ အနုတ္တရာယ၊ သော။
ဣမာယ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပဒါယ၊ နိ။ (အပါယဋ္ဌစပ်)။ ပဌမံ၊ သော။
ဣဒံ အပါယမုခံ၊ ဤပျက်စီးခြင်း၏အကြောင်းသည်။ ဘဝတိ၊ နိ။
တနည်းကား၊ ဣဒံ၊ ဤအလိုလိုကြွေသော သစ်သီးကို စားသော
ရသေ့ရဟန်း၏ အဖြစ်သည်။ ပဌမံ၊ သော။ အနုတ္တရာယ၊ သော။
ဣမာယ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပဒါယ၊ နိ။ အပါယမုခံ၊ သည်။ ဘဝတိ၊ နိ။
အဗ္ဗဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ပုနစပရံ၊ တပါးတုံ။ ပ။ ပဝတ္တုဖလဘောဇနတဉ္စ၊ အလိုလို
ကြွေသော သစ်သီး အစရှိသည် အဖြစ်ကိုလည်း။ အနဘိသမ္ဘုဏ

မာနော၊ ပြည့်စုံစေခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍။ ကုဒါလပိဋကံ၊
 ပေါက်တူးခြင်းထောင်းကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ကန္ဓမူလ ဖလ ဘော
 ဇနော၊ သစ်စု သစ်မြစ် သစ်သီး အစာရှိသည်။ ဘဝိဿာမိ၊ အံ။
 ဣတိမနသိကတွာ၊ ၍။ အရညဝနံ၊ ကြီးစွာသော တောအုပ်သို့။
 အဇ္ဈောဝါဟတိ၊ ၍။ သောသမဏော၊ ထိုရသေ့ ရဟန်းသည်။
 အညဒတ္ထ၊ စင်စစ်။ ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပန္နဿေဝ၊ ဝိဇ္ဇာစရဏနှင့်
 ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်၏သာလျှင်။ ပရိစာရကော၊ အလုပ်အကျွေး
 သည်။ သမ္ပဇ္ဇတိဥပုဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ အမ္မဠ၊ ဠ။ အနုတ္တရာယ၊ သော။
 ဣမာယ ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပဒါယ၊ ၍။ ဣဒံ၊ ဤသို့ သစ်စု သစ်မြစ်ကို
 စားသော ရဟန်း၏ အဖြစ်သည်။ ဒုတိယံ၊ သော။ အပါယမုခံ၊
 သည်။ ဘဝတိ၊ ၍။ အမ္မဠ၊ ဠ။ ပုနစပရံ၊ တပါးတုံ၊ ပ။ ဣဒံ ကန္ဓမူလ
 ဖလဘောဇနတဉ္စ၊ ဤသစ်စု သစ်မြစ် သစ်သီးသာလျှင် အစာရှိ
 သည်၏အဖြစ်ကိုလည်း။ အနဘိသမ္ဘုဏမာနော၊ ပြည့်စုံခြင်းငှာ
 မစွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍။ ဝါမံသဒမန္တဝါ၊ ရှာ၏အနီး၌လည်းကောင်း။
 နိဝဓသာမန္တဝါ၊ နိဂုမ်း၏ အနီး၌ လည်းကောင်း။ အဂ္ဂါဝါရံ၊
 မီးတင်းကုတ်တို့ကို။ ကတွာ၊ ၍။ အဂ္ဂိံ၊ တို့ကို။ ပရိစရန္တော၊
 လုပ်ကျွေးလျက်။ အစ္ဆတိ၊ ၍။ ပ။ အမ္မဠ၊ ဠ။ ဣဒံ၊ ဤသို့ မီးကို
 လုပ်ကျွေးသော ရသေ့ - ရဟန်း၏ အဖြစ်သည်။ အနုတ္တရာယ၊
 သော။ ဣမာယ ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပဒါယ၊ ၍။ တတိယံ၊ သော။
 အပါယမုခံ၊ ပျက်စီးခြင်း၏ အကြောင်းသည်။ ဘဝတိ၊ ၍။
 ပ။ ဣဒံ အဂ္ဂိပါရိစရိယဉ္စ၊ ဤမီးကို လုပ်ကျွေးခြင်းသည်။ အနဘိ
 သမ္ဘုဏမာနော၊ ဖြစ်၍။ စတုမဟာ ပထေ၊ ခရီးလေးကြောင်းတို့
 ၍အဆုံ၌။ စတုဒ္ဓါရံ၊ လေးခုသော တံခါးဝရှိသော။ အဂါရံ၊
 ရေအိုးစင်ကို “ရေထင်းကုပ်၊ ကိုလည်းဟူ”။ ကရိတွာ၊ ၍။ အစ္ဆတိ၊
 ၍။ သောသမဏောဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ သောမြာဟ္မဏော
 ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ စတုဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမာဟိ ဒိသာဟိ၊
 တို့မှ။ အာဂမိဿတိ၊ လာလတ္တံ့။ တံ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ အဟံ၊
 ဘည်။ ယထာသတ္တိ၊ သတ္တိအားလျော်စွာ။ ယထာဗလံ၊ အစွမ်း

အားလျော်စွာ။ ဣမိနာပါနိယေန၊ ဤသောက်ရေဖြင့်။ (ကရိုဏ်း ထည့်)။ ပဋိပူဇေဿဿိ၊ ပူဇော်လုပ်ကျွေးအံ့။ ဣတိမနသိကတ္တာ၊ ဤသို့နှလုံးပြု၍၊ အစ္စတိ၊ ဤ။ ပ။ ဣဒံ၊ ဤသို့ရေဖြင့်လုပ်ကျွေးပူဇော် ၍ ခရီးဆုံ၌နေသောရဟန်း၏ အဖြစ်သည်။ အနုတ္တရာယ၊ သော။ ဣမာယဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပဒါယ၊ ၎င်း၊ စတုတ္ထံ၊ သော။ အပါယမုခံ၊ သည်။ ဘဝတိ၊ ၎င်း။ အဗ္ဗဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ အနုတ္တရာယ၊ သော။ ဣမာယဝိဇ္ဇာ- စရဏသမ္ပဒါယ၊ ၎င်း။ ဣမာနိစတ္တာရံ၊ ဤလေးပါးတို့သည်။ အပါ ယမုခါယ၊ ပျက်စီးခြင်း၏အကြောင်းတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။

အမှာ ယခုအခါ၌ မြတ်စွာဘုရားသည် ဆရာနှင့် တကွ ဖြစ်သော အဗ္ဗဋ္ဌ၏ ဝိဇ္ဇာစရဏ၏ ပျက်စီးခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော အလိုလိုကြွေသော သစ်သီးကို စားသော ရသေ့ရဟန်း၏ အဖြစ်ကို မပြည့်စေနိုင်သည်၏အဖြစ်ကို ပြတော်မူ လို၍ “တံ ကိံ မညသိအဗ္ဗဋ္ဌ” အစရှိသောဒေသနာကိုမိန့်သတည်း။ ထိုဒေသနာတော်ပါဠိ၏ အတ္ထကား) တံ ကိံ မညသိ အနက်တူပြီ။

၂၀၁။ အဗ္ဗဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ တံ၊ သည်။ အနုတ္တရာယ၊ သော။ ဣမာယ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပဒါယ၊ ၎င်း။ သာစရိယကော၊ ဆရာနှင့်တကွ။ သန္ဓိဿ သိအပိန၊ ထင်၏လော။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဝေါ၊ သည်။ ပုစ္ဆတိ၊ ၎င်း။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံသန္ဓိဿနံ၊ ဤသို့ထင်ခြင်းသည်။ နောဟိ ဘောတိ၊ ဖြစ်။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ အယံသာစရိယကော၊ ဤဆရာ နှင့်တကွ ဟူသည်ကား။ “ဤသာစရိယ ဟူသည်၊ လည်းဟူ”။ ကောစ၊ အဘယ်နည်း။ အနုတ္တရာ၊ အတုမရှိသော။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပ ဒါ၊ ဝိဇ္ဇာစရဏ၏ ပြည့်စုံခြင်းဟူသည်ကား။ ကာစ၊ နည်း။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ အဟံ၊ သည်။ အနုတ္တရာယ၊ သော။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပ- ဒါယ၊ မှ။ သာစရိယကော၊ ဆရာနှင့်တကွ။ အာရကာ၊ ဝေး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဗ္ဗဋ္ဌော၊ သည်။ အဂေါစ၊ လျှောက်၏။ ပ။ အဗ္ဗဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ အနုတ္တရံ၊ သော။ ဣမဉ္ဇေဝ၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပဒံ၊ ဤဝိဇ္ဇာစရဏ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ အနုတိသမ္ဘုဏမာနော၊ ပြည့်စုံစေခြင်းငှာမစွမ်းနိုင် သည်ဖြစ်၍။ ခါရိဝိခံ၊ ရသေ့မီးပွတ်၊ ရေကရား၊ အပ်၊ စာမရိသားမြီး

ယပ်, အစရှိသော ရသေ့တို့၏ ပရိက္ခရာကို ဆောင်သော ထမ်းပိုးကို။ အာဒါယ၊ ဤ။ (“ခါရိဝိဝိမောဒါယ” ဟူ၍လည်း ပါဠိရှိ၏။ “ခါရိဝိဝိဓံ၊ ထမ်းပိုးဖြင့်ဆောင်အပ်သော အထူးထူး အပြားပြား ရှိသော ရေကူးအစရှိသော ရသေ့တို့၏ ပရိက္ခရာကို ဆောင်သော ထမ်းပိုးကို။ အာဒါယ၊ ဤ”။ ဤသို့နော)။ အရညဝနံ၊ ကြီးစွာသော ဘောအုပ်သို့။ ပဝတ္တဖလဘောဇနော၊ အလိုလို ကြွေသော သစ်သီးလျှင် အစာရှိသည်။ ဘဝိယာမိ၊ အံ့။ ဣတိ မနသိကတွာ၊ ဤ၊ သာစရိယကော၊ ဆရာနှင့်တကွ။ အဇ္ဈောဂါဟတ် အပိန၊ ဝင်ဘူးပု၍၏လော။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ အဇ္ဈောဂါဟဏံ၊ ဤသို့ အလိုလိုကြွေသော သစ်သီးလျှင် အစာရှိသည်ဖြစ်အံ့ဟူ၍ ကြီးစွာသော ဘောအုပ်သို့ ဝင်ခြင်းသည်။ နောဟိ ဘဝိ၊ မဖြစ်ဘူးချေ။ အဗ္ဗဠ၊ ဠ။ တံ၊ သည်။ အနုတ္တရံ၊ သော။ ဣမဇ္ဈေဝ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပဒံ၊ ကို။ အနဘိသမ္ဘုဏမာနော၊ ဖြစ်၍။ ဣမဇ္ဈေဝ ပဝတ္တ ဖလ ဘောဇနတဉ္စ၊ ကိုလည်း။ အနဘိသမ္ဘုဏမာနော၊ ဖြစ်၍။ ကုဒါလပိဋကံ၊ ပေါက်တူးခြင်းတောင်းကို။ အာဒါယ၊ ဤ။ အရညဝနံ၊ သို့။ ကန္တမူလဖလဘောဇနာ၊ သည်။ ဘဝိယာမိ၊ အံ့။ ဣတိ မနသိကတွာ၊ ဤ။ သာစရိယကော၊ ကွ။ အဇ္ဈောဂါဟတ်အပိန၊ ဝင်ဘူး၏လော။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ အဇ္ဈောဂါဟဏံ၊ ဤသို့ သစ်ဖု သစ်မြစ် သစ်သီးလျှင် အစာရှိသည်ဖြစ်အံ့ဟူ၍ ဘောအုပ်သို့ ဝင်ခြင်းသည်။ နောဟိ ဘဝိ၊ မဖြစ်ဘူးချေ။ ပ။ အဂ္ဂိံ၊ ကို။ ပရိစရန္တော၊ လုပ်ကျွေးလျက်။ သာစရိယကော၊ ကွ။ အတ္ထသိအပိန၊ နေဘူး၏လော။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ အတ္ထနံ၊ ဤသို့ မီးကို လုပ်ကျွေး၍နေခြင်းသည်။ နောဟိ ဟောတိ၊ ဖြစ်။ ပ။ စတုမဟာပထေ၊ ခရီးမလေးခုတို့၏ အလယ်၌။ “ခရီးလေးကြောင်းတို့၏ အဆုံး၌၊ လည်းဟူ”။ စတုဒ္ဓါရံ၊ လေးပါးသော တံခါးဝရှိသော။ အဂါရံ၊ ရေအိုးစင်ကို။ “ရေတင်းကုပ်ကို၊ လည်းဟူ”။ ကရိတွာ၊ ဤ။ စတု

ဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမာဟိဒိသာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ယောသမဏောဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ယောမြာဟ္မဏောဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ အာဂမိဿတိ၊ လာလတ္တံ့။ တံသမဏာမြာဟ္မဏံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ ယထာသတ္တိ၊ သတ္တိအားလျော်စွာ။ ယထာဗလံ၊ အစွမ်းအားလျော်စွာ။ ပါနီယေန၊ သောက်ရေဖြင့်။ ပဋိပူဇေဿာမိ၊ ပူဇော်တို့ကို ပြုအံ့။ ဣတိမနသိကတွာ၊ ရှိ။ သာစရိယကော၊ ကွ။ အတ္ထသိအပိန၊ နေဘူး၏လော။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘောဝေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ ဣဒံ၊ ဤသို့ နေဘူးခြင်းသည်။ နောဟိ ဟောတိ၊ ဖြစ်။

၂၀၂။ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ အဗ္ဗဠ၊ ဠ။ တံ၊ သင်သည်။ အနုတ္တရာယ၊ သော။ ဣမာယ ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပဒါယမ္ပ။ သာစရိယကော၊ ကွ။ ပရိဟိနော၊ ယုတ်၏။ (ယေစိမေကို ယေစ ဣမေဟု ပုဒ်ဖြတ်။ ယေဟိကောဟိစိမေ ဟူ၍ ပါဠိအချို့ရှိ၏ မသင့်။ ဣမေကား တဗ္ဗောတည်း။ ယေကို ယာနိဟု လိင်ပြန်)။ အနုတ္တရာယ၊ သော။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပဒါယ၊ ၏။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ ယေ ယာနိစ အပါယမုခါနိ၊ အကြင်ပျက်စီးခြင်း၏ အကြောင်းတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ တကောစ၊ ထိုလေးပါး ကုန်သော ဝိဇ္ဇာစရဏ ပျက်စီးခြင်း၏ အကြောင်းတို့မှလည်း။ သာစရိယကော၊ ကွ။ တံ၊ သည်။ ပရိဟိနော၊ ယုတ်၏။ အဗ္ဗဠ၊ ဠ။ တေ၊ သင်၏။ အာစရိယေန၊ သော။ ပေါက္ခရသာတိနာ၊ သော။ မြာဟ္မဏေန၊ သည်။ သောဝါစာ၊ ဤမုဏ္ဍကာသမဏကာဗုဒ္ဓာအစရှိသော စကားကို။ ဘာသိတာနုခေါပန၊ ဆိုဖူးသလော။ မုဏ္ဍကာ၊ ဦးပြည်ဟူသည်ကား။ ကေနစ၊ နည်း။ တနည်းကား၊ ကေစ၊ အဘယ်သူတို့သည်။ မုဏ္ဍကာ၊ ဦးပြည်တို့နည်း။ သမဏကာ၊ ရဟန်း ဟူသည်တို့ကား။ ကေစ၊ တို့နည်း။ “ကေစ၊ တို့သည်။ သမဏကာ၊ တို့နည်း၊ လည်းဟူ”။ ကေစ၊ တို့သည်။ ဗုဒ္ဓာ၊ သူကြွယ်တို့နည်း။ ကေစ၊ တို့သည်။ ကဏှာ၊ မည်းကုန်သနည်း။ ကေစ၊ တို့သည်။ ဗန္ဓုပါဒါပစ္စာ၊ မြဟ္မာ၏ ခြေဖမိုးမှ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ တေဝိဇ္ဇာနံ၊ ဗေဒင်သုံးပုံကို သင်တတ်

ကုန်သော။ မြာဟူဏာနံ၊ တို့၏။ သာကစ္ဆာ၊ ဆွေးနွေးခြင်းသည်။
“နိုးနှောခြင်းသည်၊ လည်းဟူ”။ ကာစ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ သို့။
ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

အမှတ် ဤသို့ ဘုရားမိန့်တော်မူသည်ရှိသော် အဗ္ဗဠုလုလင်
စကားဆိုရာ မရှိသည်ဖြစ်၍ ကိတ်တိတ်နေသော
ကြောင့် ဆရာနှင့်တကွဖြစ်သော အဗ္ဗဠုလုလင် ချွတ်ယွင်းခြင်းကို
ပြတော်မူလို၍ “အတ္တနာအာပါယိကောပိ” အစရှိသော ဒေသနာ
ကို ဘုရားသခင် မိန့်တော် မူသတည်း။ ။ ထိုဒေသနာ ပါဠိ၏
အတ္ထကခး။

* အဗ္ဗဠု၊ ဠု။ အတ္တနာ၊ သည်။ အာပါယိကော အာပါယိကေ
နပိ၊ ဝိဇ္ဇာစရဏပြည့်စုံခြင်း၏ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ရသေ့
တို့၏ အကျင့်ကိုလည်း။ အပရိပူရော အပရိပူရမာနေန၊ မပြည့်စုံစေ
နိုင်သည်ဖြစ်၍။ (အပရဒ္ဓံစပ်။ ဤနှစ်ပုဒ်ကား တတိယအနက်၌
ပဌမာဝိဘတ်တည်း။ ထို့ကြောင့် အဠကထာ၌ “အတ္တနာအာပါ
ယိကောပိ အပရိပူရမာနေနာတိ အတ္တနာ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပဒါယ
အာပါယိကေနပိ အပရိပူရမာနေနာတိ” ဟု ဆိုသတည်း။)။ တေ၊
၏။ အာစရိယဿ၊ သော။ ပေါက္ခရသာတိဿ၊ သော။ - မြာဟူ-
ဏဿ၊ ၏။ ဣဒံအပရဒ္ဓဉ္စ၊ ဤချွတ်ယွင်းခြင်းကိုလည်း။ “ဤအပြစ်
ကိုလည်း၊ လည်းဟူ”။ တံ၊ သည်။ ပဿ၊ ရှုလော့။ (ယာဝ
သံဒ္ဓါကား နိပါတ်မျှသာတည်း။)။

ပုဗ္ဗကဣသိဘာဝါနုယောဂ

၂၃၇။ အဗ္ဗဠု၊ ဠု။ ပေါက္ခရသာတိ၊ သော။ မြာဟူဏော၊ သည်။
ပသေနဒိ ကောသလဿ၊ ပသေနဒိကောသလ အမည်ရှိသော။
ရညော၊ သည်။ ဒတ္တိကံ၊ ပေးအပ်သော စည်းစိမ်ကို။ ဘုဉ္ဇတိ၊ ၏။
တဿမြာဟူဏဿ၊ အား။ တံ၊ ထိုစည်းစိမ်ကို။ (ကံထည့်)။
ပသေနဒိကောသလော၊ သော။ ရာဇော၊ သည်။ သံမုဒိဘာဝမ္ဘိ၊
မျက်မှောက်တူရူ တည်သည်၏အဖြစ်ကိုလည်း။ ကတွာ၊ ၍။ နဒဒါ

တိ၊ မပေး။ ယဒါ၊ ဌ။ အနေန၊ ဤပေါက္ခရသာတိပုဏ္ဏားနှင့်။ သဒ္ဓိ။ က္ခ။ မန္တေတိ၊ စကားဆို၏။ “တိုင်ပင်၏၊ လည်းဟူ”။ တဒါ၊ ဝိ၊ ဌလည်း။ တိရော ဒုဿန္တေန၊ တင်းတိမ် အရံခြားသည် ဖြစ်၍။ မန္တေတိ၊ ၏။

အမှာ အဘယ်ကြောင့် ပသေနဒီ ကောသလမင်းသည် ပေါက္ခရသာတိ ပုဏ္ဏားအား မျက်မှောက် တူရု၏ အဖြစ်ကို မပေးလေသနည်း ဟူမူကား ပသေနဒီ ကောသလ မင်းကြီးနှင့် ပေါက္ခရသာတိပုဏ္ဏား အလွန် အကျွမ်းဝင်ကြသည်ကို အလိုမရှိ၍ အမတ်တို့သည် အရှင်မင်းကြီး ပေါက္ခရသာတိပုဏ္ဏား ကိုယ်၌ နှုနာရှိသည်၊ နှုနာတို့သဘောသည် အငွေသင့်သဖြင့်လည်း ကူးတတ်ချေသည်။ ပေါက္ခရသာတိပုဏ္ဏားနှင့် အလွန်အကျွမ်းဝင် လွန်း၍ မသင့်ဟု ကုန်းတိုက်လေသောကြောင့် ပသေနဒီ ကော သလမင်းကြီး မျက်မှောက်တူရု တည်သည်၏အဖြစ်ကို မပေးလေ သတည်း။ ပေါက္ခရသာတိပုဏ္ဏားနှင့် တိုင်ပင်၍ ပြုအပ်သော အမှု သည် ချွတ်ယွင်းသည်မရှိ။ ထိုကြောင့် တိုင်ပင်သော်လည်း တင်း တိမ်အရံခြား၍သာ တိုင်ပင်သတည်း။ ထိုကြောင့် “ယဒါဝိနေန မန္တေတိ တိရော ဒုဿန္တေန မန္တေတိ” ဟု ဆိုအပ်သတည်း။

အဗ္ဗဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ယဿရညော၊ ၏။ (ခေါ်ပနကား ပဒပူရဏ တည်း)။ ဓမ္မိကံ၊ အပြစ်မရှိသော။ ပယာတံ၊ ရှေ့ဆောင်၍ လှူအပ် သော။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ ယော မြာဟ္မဏော၊ သည်။ (ကတ္တား ထည့်)။ ပဋိဂ္ဂဏေယျ၊ ခံရာ၏။ တဿမြာဟ္မဏဿ၊ အား။ ပသေန ဒီကောသလော၊ အမည်ရှိသော။ သောရာဇော၊ သည်။ ကထံ- ကေနကောရဏေန၊ ကြောင့်။ သံမုခိဘာဝမ္ပိ၊ မျက်မှောက် တူရု တည်သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း။ နဒဒေယျ၊ မပေးသနည်း။ အဗ္ဗဋ္ဌ ဋ္ဌ။ တေ၊ သင်၏။ အာစရိယဿ၊ သော။ ပေါက္ခရသာတိဿ၊ သော။ မြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ ဣဒံအပရဒ္ဓန္တ၊ ဤချွတ်ယွင်းခြင်းကိုလည်း။ “ဤ အပြစ်ကိုလည်း၊ လည်းဟူ”။ တံ၊ သည်။ ပဿ၊ ရှုလော့။

(၂၃၈) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

အမှတ် ၁ ယာဝသဒ္ဓါကား နိမိတ်မျှသာတည်း။ ။ ယခုအခါ ဤအမ္မဋ္ဌသည်လည်းကောင်း အမ္မဋ္ဌ၏ ဆရာဖြစ်သော ဖေါက္ခရသာတိ ပုဏ္ဏားသည်လည်းကောင်း ဗေဒင်ကိုမှီ၍ အလွန် မာန်မူခြင်းကို ပြုကုန်၏။ ထိုကြောင့် ထိုဆရာ တပည့်နှစ်ယောက်တို့ ဗေဒင်ကိုမှီ၍ဖြစ်သော မာန်ကိုနှိမ်ခြင်းငှာ အလွန်ဒေသနာကို ပွားတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍ “တံကိ” မညသိ အမ္မဋ္ဌ ဣဓရာဇာ” အစရှိသော ဒေသနာကို မိန့်သတည်း။ ထိုဒေသနာပါဠိ၏ အတ္ထုကား။

၂၀၄။ အမ္မဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ မယာ၊ သည်။ ဝုဇ္ဇမာနံ၊ ဆိုလတ္တံ့သော။ တံဝစနံ၊ ကို။ တံ၊ သည်။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ပသေနဒိကောသလော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ဟတ္ထိဂိဝါယဝါ၊ ထင်လည်ပင်း၌ မူလည်း။ “ဦးကင်း၌၊ လည်းဟူ”။ နိသိန္ဓော၊ နေလျက်။ အသယံဇ္ဇေဝါ၊ မြင်းကျောက်ကုန်း၌လည်း။ နိသိန္ဓော၊ လျက်။ ရထပတ္ထရေဝါ၊ ရထား၌ခင်းအပ်သော ခင်းနှိုး၌မူလည်း။ ဌိတော၊ ရပ်လျက်။ ဥဂ္ဂေဟိဝါ၊ ထင်ရှား ကျော်စောကုန်သော အမတ်အိုနှင့်လည်းကောင်း။ ရာဇညေဟိဝါ၊ အဘိသိက် မသွန်းကုန်သေးသော မင်းသားငယ်တို့နှင့် လည်းကောင်း။ ကိဉ္ဇိဒေဝါ၊ တံစုံကခုသော။ မန္တနံ၊ အတိုင်အပင်ကို။ မန္တေယျ၊ တိုင်ပင်ရာ၏။ သော၊ ထိုပသေနဒိကောသလမင်းကြီးသည်။ တမှာပဒေသာ၊ ထိုတိုင်ပင်ရာအရပ်မှ။ အပတ္တမ္မ၊ ၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ တိဇ္ဇေယျ၊ တည်ရာ၏။ အလာ၊ ထိုသို့တည်သော အခါ၌။ သုဒ္ဓေါဝါ၊ သူဆင်းရဲသည်လည်းကောင်း။ သုဒ္ဓဒါသောဝါ၊ သူဆင်းရဲ ကျန်သည် လည်းကောင်း။ အာဂစ္ဆေယျ၊ ၍။ တသ္မိံ ပဇေသေ၊ ၌။ ဌိတော၊ ရပ်လျက်။ “တည်လျက်၊ လည်းဟူ”။ ပသေနဒိ ကောသလော၊ ပသေနဒိ ကောသလအမည်ရှိသော။ ရာဇာ၊ သည်။ ဧဝံပိ၊ သို့လည်း။ အာဟ၊ ၍။ ဣတိ၊ သို့။ တဒေဝမန္တနံ၊ ထိုအတိုင်ပင်ကိုလျှင်။ မန္တေယျ၊ တိုင်ပင်ရာ၏။ သော၊ ထိုသူဆင်းရဲသည်။ ရာဇဘလိတံဝါ၊ ပသေနဒိကောသလမင်း ဆိုတိုင်းကိုမူလည်း။ ဘဏတိ၊ ဆို၏။ ရာဇ

မန္တဝါ၊ ပသေနဒီ ကောသလမင်း တိုင်ပင်တိုင်းကိုမူလည်း။ မန္တ
တီး၊ ၏။ တာဝတာ၊ ထိုသို့ ပသေနဒီ ကောသလမင်း ကိုယ်တိုင်
တိုင်ပင်ကာမျှဖြင့်။ သော၊ ထိုသူဆင်းရဲသည်။ ရာဇာဝါ၊ သည်
လည်းကောင်း။ ရာဇမတ္တောဝါ၊ မင်း၏ အမတ်သည် လည်း
ကောင်း။ ဘဝေယျအပ်နု၊ ဖြစ်ရာအံ့လော။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊
သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ အယံ ရာဇ ဘာဝေါ၊
ဤမင်း၏အဖြစ်သည်။ နောဟိဟောတိ၊ ဖြစ်။ တနည်းကား၊ ဣဒံ
ဤသို့ပင် ဖြစ်၏ဟူသော စကားသည်။ နောဟိယုတ္တ၊ မသင့်။

၂၀၅။ အဗ္ဗဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ဝေမေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ (တံဟု ပါဠိရှိ၏။
အထက်၌ တာဝတာတံဟု ရှိပြီးဖြစ်သောကြောင့် မရှိသင့်ပြီ)။
မန္တဝနံ၊ ဗေဒင်တို့ကို။ ကတ္တာရော၊ ပြုတတ်ကုန်သော။ မန္တဝနံ၊
တို့ကို။ -ပဝတ္တာရော၊ ဖြစ်စေတတ်ကုန် သော။ မြာဟ္မဏာဝနံ၊
တို့ကို။ ပုဗ္ဗက၊ ရှေးဦးစွာဖြစ်ကုန်သော။ ယေဇ္ဇသယော၊ အကြင်
ရသေ့တို့သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ (တေကား နိပါတ်တည်း)။
ပေါရာဏံ၊ ရှေးကာလ၌ဖြစ်သော။ ယံမန္တပဒံ၊ အကြင်ဗေဒင်သုံးပုံ
သည်။ ယေသံ ဣသိနံ၊ တို့၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။
(ဣဒံဘား နိပါတ်မျှသာတည်း)။ ယံမန္တပဒံ၊ ကို။ ယေဟိ ဣသိ
တိ၊ တို့သည်။ ဝိတံ၊ သရဇ္ဈာယ်အပ်၏။ ပဝုတ္တံ၊ လေ့ကျက်အပ်၏။
သမိဟိတံ၊ ပေါင်း၍ ထားအပ်၏။ တံမန္တပဒံ၊ ကို။ တေရဟိ၊
ယခုအခါ၌။ တေဝိဇ္ဇာ၊ ထိုဗေဒင်သုံးပုံကို သင်ကုန်သော။ မြာဟ္မ
ဏာ၊ တို့သည်။ တေသံ ဣသိနံ၊ တို့၏။ အနုပတိဘာဝံ၊ အတုကို။
ကတ္တာ၊ ၏။ ဝါယန္တိ၊ သရဇ္ဈာယ်ကုန်၏။ တံမန္တပဒံ၊ ကို။ တေသံ
ဣသိနံ၊ တို့၏။ အနုပတိဘာဝံ၊ ကို။ ကတ္တာ၊ ၏။ ဘာသန္တိ၊ ရွတ်
ကုန်၏။ တေဟိ ဣသိဟိ၊ တို့သည်။ ဘာသိတံ ဟောတိုင်းကို။
အနုဥပလက္ခဏံကတ္တာ၊ အမှတ်ပြု၍။ ဘာသန္တိ၊ ဟောကုန်၏။
တေဟိ ဣသိဟိ၊ တို့သည်။ ဝါစိတံ၊ သင်တိုင်းကို။ အနုဥပလက္ခဏံ
ကတ္တာ၊ အမှတ်ပြု၍။ ဝါစေန္တိ၊ သင်စေကုန်၏။ ဣဒံတေဇ္ဇသယော၊
ထိုရသေ့တို့ဟူသည်။ သေယုတာကတမေ၊ အဘယ်တို့နည်း ဟူမူ

ကား။ အဋ္ဌကောစ၊ အဋ္ဌကရသေ့ လည်းကောင်း။ ဝါမကောစ၊ ဝါမက ရသေ့ လည်းကောင်း။ ဝါမဒေဝေါစ၊ ဝါမဒေဝ ရသေ့ လည်းကောင်း။ ဝေဿာမိတ္တောစ၊ လည်းကောင်း။ ယမဒဂ္ဂိစ၊ လည်းကောင်း။ အဂ္ဂိရသောစ၊ လည်းကောင်း။ ဘာရဒ္ဒါဇောစ၊ လည်းကောင်း။ ဝါသေဋ္ဌောစ၊ လည်းကောင်း။ ကဿပေါစ၊ လည်းကောင်း။ ဘဂူစ၊ ဘဂူရသေ့လည်းကောင်း။ ဣတိဗ္ဗမေ၊ ဤ သည်တို့တည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ တေမန္တေ၊ ထိုရသေ့တို့သည် ပေါင်း၍ထားအပ်သော ဗေဒင်တို့ကို။ သာစရိယကော၊ ဆရာနှင့် တကွ၊ အဓိယာမိ၊ သင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တာဝတာ၊ ထိုသို့ရသေ့ တို့သည် ပေါင်း၍ထားအပ်သော ဗေဒင်ကို သင်ကာမျှဖြင့်။ တံ၊ သည်။ ဣသိဝါ၊ ရသေ့သည် မူလည်း။ ဘဝိဿသိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣသိတ္ထာယ၊ ရသေ့ အလိုငှာ။ ပဋိပန္နောဝါ၊ ကျင့်သည်မူလည်း။ ဘဝိဿသိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိဇေတံဋ္ဌာနံ၊ ထိုသို့သောအကြောင်းသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ။ (တံကိံမညသိ အနက်တူပြီ)။

၂၀၆။ အဗ္ဗဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ဝုဒ္ဓါနံ၊ အရွယ်အားဖြင့် ကြီးကုန်ထသော။ မဟလ္လကာနံ၊ စည်းစိမ်အားဖြင့် ကြီးကုန်ထသော။ အာစရိယ ပါစရိယာနံ၊ ဆရာ၊ ဆရာ၏ ဆရာဖြစ်ကုန်ထသော။ “ဆရာ အဆက်ဆက်ဖြစ်ကုန်ထသော၊ လည်းဟူ”။ ဘာသမာနာနံ၊ အစဉ် အဆက် စကားကို ပြောဟောတတ်ကုန် ထသော။ မြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ (သန္တိကာထည့်ပါ)။ သန္တိကာ၊ အထံမှ။ ကိန္တိ၊ အဘယ် သို့သောစကားကို။ တေတယာ၊ သည်။ သုတံ၊ ကြားဘူးသနည်း။ မန္တာနံ၊ ဗေဒင်တို့ကို။ ကတ္တာရော၊ ပြုတတ်ကုန်ထသော။ မန္တာနံ၊ တို့ကို။ ပဝတ္တာရော၊ ဖြစ်စေတတ်ကုန်ထသော။ မြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ ပုဗ္ဗကာ၊ ရှေးဦးစွာဖြစ်ကုန်သော။ ဣသယော၊ တို့သည်။ အဟေသု၊ ကုန်ပြီ။ ပေါရာဏံ၊ သော။ ယံမန္တပဒံ၊ သည်။ ယေသံ၊ တို့၏။ သန္တကံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (သန္တကံကား သမ္ဗန္ဓိထည့်သည်။ ဣဒံကား နိပါတ်)။ ယံမန္တပဒံ၊ ကို။ ယေဟိ၊ ဟိုသည်။ ဂိတံ၊ သရဇ္ဈာယ်အပ်၏။ ပဝုတ္တံ၊ လေ့ကျက်အပ်၏။ သမိဟိတံ၊ ပေါင်း၍ထားအပ်၏။ တံ

၂၀၆

မန္တပဒံ၊ ကို။ တေရဟိ၊ ဌ။ တေဝိဇ္ဇာ၊ ကုန်သော။ မြာဟ္မဏာ၊
 တို့သည်။ တေသံ ဣသိနံ၊ တို့၏။ အနုပဋိဘာဝံ၊ အတုကို။ ကံတွာ၊
 ပြု၍။ ဝါသန္တိ၊ သရဇ္ဈာယ်ကုန်၏။ တံမန္တပဒံ၊ ကို။ တေသံ ဣသိနံ၊
 တို့၏။ အနုပဋိဘာဝံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဘာသန္တိ၊ ကုန်၏။ တေဟိ
 ဣသိဟိ၊ တို့သည်။ ဘာသိတံ၊ ဟောတိုင်းကို။ အနုဥပလက္ခဏံ
 ကတွာ၊ အမှတ်ပြု၍။ ဘာသန္တိ၊ ဟောကုန်၏။ တေဟိ ဣသိဟိ၊
 တို့သည် ဝါစိတံ၊ သင်တိုင်းကို။ အနုဥပလက္ခဏံ ကတွာ၊ ၍။
 ဝါစေန္တိ၊ သင်စေကုန်၏။ ဣဒံတေ ဣသယော၊ ထိုရသေ့တို့သည်။
 သေယုထာကတမေ၊ တို့နည်းဟူမူကား။ အဋ္ဌကော၊ ကောင်း။ ပ။
 ဘဂ၊ ဘဂုရသေ့လည်းကောင်း။ ဣတိ ဣမေ၊ ဤသည်တို့တည်း။
 တေဣသယော၊ တို့သည်။ (ကတ္တားထည့်၊ ပရိစာရေန္တိ ဝစ်)။
 သုနာတာ၊ ကောင်းစွာ ရေချိုးကုန်ပြီးသည်ဖြစ်၍။ သုဝိလိတ္တာ၊
 ကောင်းစွာ လိမ်းကျံအပ်ကုန်ပြီးသည်ဖြစ်၍။ ကပ္ပိတကေသမသ္မာ၊
 ကောင်းစွာ ပြုပြင်အပ်ပြီးသော ဆံမုတ်ဆိတ် ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။
 အာမုတ္တ မဏိကုဏ္ဍလာဘရဏာ၊ ကောင်းစွာ ဆင်အပ်သော
 ပတ္တမြားတန်းဆာ ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ သြဒါတဝတ္ထဝသနာ၊ ဖြူစင်
 စွာသောအဝတ်ကို ဝတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။
 ကာမဂုဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သမပ္ပိတာ၊ ခြံရံကုန်သည်ဖြစ်၍။ သမဝီ
 ဘူတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍။ (ပရိစာရေန္တိ ကြိယာဝိသေသန
 ချည်းစပ်လေ)။ ကံ၊ သည်။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ သာစရိယကော၊
 ကွ။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ ကာမဂုဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သမပ္ပိတော၊ ခြံရံ
 သည်ဖြစ်၍။ သမဝီဘူတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ပရိစာရေသိသေ
 ယုထာပိ၊ ခံစားသကဲ့သို့။ ပရိစာရေန္တိ၊ ခံစားကုန်၏။ ဧဝံစနံ၊
 ဤသို့သောစကားကို။ တေတယာ၊ သည်။ သုတေ သုတံ၊ ကြားဘူး
 ၏လော။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘော
 ဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံစနံ၊ ကို။ နောဟိသုတံ၊ မကြားစဘူး။ “ဧဝမေဝ
 ခေါ အဗ္ဗဋ္ဌ ယေတေ အဟေသံ။ ပ။ တာဝတာ တံ ဘဝိဿသိဣသိ
 ဝါဣသိတ္ထာယဝါ ပဋိပဇ္ဇောတိ နေတံ ဌာနံ ဝိဇ္ဇတိ” ဟူသော

(၂၅၂) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ပါဠိကို ဗဟုဝစ်ဆိုသတည်း။) တေဇုသယော၊ တို့သည်။ (ကတ္တားထည့်။ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၌စပ်)။ သုစိမံသုပသေစနံ၊ စင်ကြယ်သော ဟင်းမျိုးရည်တို့နှင့် ရောထသော။ ဝိစိတကာဠကံ၊ ရွေး၍ပစ်အပ်ပြီးသော ဆန်မည်းရှိထသော။ အနေကယူပံ၊ အထူးထူးသောဟင်းရှိထသော။ အနေကဗျဉ္ဇနံ၊ အထူးထူးသော စားဘွယ်၊ စားစရာရှိရှိထသော။ သာလိနံသြဒနံ၊ သလေးထမင်းကို။ တံ၊ သည်။ ဧတရဟိ၊ ၌။ သာစရိယကော၊ ကွ။ သာလိနံသြဒနံ၊ ကို။ ပရိဘုဉ္ဇသိသေယုထာပိ၊ စားသကဲ့သို့။ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ စားကုန်၏။ ဧဝံ ဝစနံ၊ ကို။ တေတယာ၊ သည်။ သုတေ သုတံ၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ ဝစနံ၊ ကို။ နောဟိ သုတံ၊ ဘူး။ (သုတေကား ပဌမာအနက်၌ သတ္တမိ ဝိဘတ်တည်း)။ တေဇုသယော၊ တို့သည်။ (ကတ္တားထည့်)။ ဝေဠုနကနတဿာဟိ၊ ပုဆိုးဦးရစ်ခါးကြိုးတို့ဖြင့် ညွတ်သောနံပါးရှိကုန်သော။ နာရိဟိ၊ မိန်းမတို့ဖြင့်။ တံ၊ သည်။ ဧတရဟိ၊ ၌။ သာစရိယကော၊ ကွ။ ပရိစာရေသိ သေယုထာပိ၊ ခံစားသကဲ့သို့။ ပရိစာရေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧဝံဣဒံ ဝစနံ၊ ကို။ တေတယာ၊ သည်။ သုတေ သုတံ၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ ဝစနံ၊ ကို။ နောဟိ သုတံ၊ မကြားစဘူး။ အမ္မဠု၊ ဠု။ တေဇုသယော၊ တို့သည် ကုတ္တဝါဠေဟိ၊ ကောင်းစွာ ပြုပြင်အပ်သော အမြီးရှိကုန်သော။ ဝဠုဝါရထေဟိ၊ မြဲဖြင့် ကသော ရထားတို့ဖြင့်။ (ပရိယာယန္တိ၌ စပ်)။ ဒိသာဟိ၊ ရှည်စွာကုန်သော။ ပတောဒလဠိဟိ၊ ရှုထားနှင့်တံတို့ဖြင့်။ (ဝိတုဒေန္တာ၌စပ်)။ ဝါဟနေ၊ ယာဉ်တို့ကို။ “မြဲတို့ကို၊ လည်းလည်း”။ ဝိတုဒေန္တာ၊ နှင်ကုန်လျက်။ တံ၊ သည်။ ဧတရဟိ၊ ၌။ သာစရိယကော၊ ကွ။ ဝိပရိယာယသိ သေယုထာပိ၊ ထက်ဝန်းကျင်လည်သကဲ့သို့။ ဝိပရိယာယန္တိ၊ ထိုမှဤမှ လည်ကုန်၏။ ဧဝံ ဝစနံ၊ ကို။ တေတယာ၊ သည်။ သုတေ သုတံ၊ ကြားဘူးသလော။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ (ဝဠုဝါရထေဟိ အရာ၌ ဝဠုဝါဠေဟိရထေဟိဟု ပါဠိအချိရှိ၏။ ကုတ္တဝါဠေဟိ ရထေဟိ

ဟူ၍သာရှိသင့်သည်။ ဝိပရိယာယန္တိ အရာ၌လည်း ပရိစာရေသန္တိ ဟု အချို့ပါငြိရှိ၏။ ဝိပရိယာယန္တိဟု ရှိသောပါငြိသည် သုန္ဒရဖြစ်၏။ ။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံစနံ၊ ကို။ နောဟိသုတံ၊ ဘူး။ အမ္မဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ တေဇ္ဈသယော၊ တို့သည်။ (ရက္ခာပေန္တိ၌စပ်)။ ဥက္ကိဏ္ဍပရိခါသု၊ နက်စွာတူးအပ်ကုန်သော ကျုံး၌ကုန်ထသော။ ဩက္ကိဏ္ဍပလိဃာသု၊ ကောင်းစွာစိုက်၍ ထားအပ်သော တံခါးတိုင်ရှိကုန်ထသော။ နဂရူပကာရိကာသု၊ အဆောက်အဦနှင့် ပြည့်စုံသော မြို့တို့၌။ ဒိဃာသိဝုဇေဟိ၊ ရှည်စွာသော သံလျက် လက်နက် စွဲကုန်သော။ ပုရိသေဟိ၊ အချင်းတို့ကို။ (ရက္ခာပေန္တိ၌စပ်)။ တံ၊ သည်။ တေရဟိ၊ ၌။ သာစရိယကော၊ ကွ။ ဒိဃာသိ ဝုဇေဟိ၊ ရှည်စွာသောသံလျက်လက်နက် စွဲကုန်သော။ ပုရိသေဟိ၊ တို့ကို။ ရက္ခာပေသိ သေယျထာပိ၊ စောင့်စေသကဲ့သို့။ ရက္ခာပေန္တိ၊ စောင့်စေကုန်၏။ ဧဝံစနံ၊ ကို။ သုတေသုတံ၊ ကြားဘူး၏လော။ ဣဟိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဂေါ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံစနံ၊ ကို။ နောဟိသုတံ၊ မကြားစဘူး။ “(ဧဝမေဝေါ အမ္မဋ္ဌယေတေအဟေသံ။ ပ။ ဣသိတ္ထာယ ပဋိပန္နောတိ နေတံဌာနံ ဝိဇ္ဇတိ” ဟူသောပါငြိကို မဟုတ်ဆိုသတည်း)။ အမ္မဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ဣတိခေါ၊ လျှင်။ တံ၊ သည်။ သာစရိယကော၊ ကွ။ ဣသိ၊ သည်။ နေဝအသိ၊ မဖြစ်။ ဣသိတ္ထာယ၊ ရသေ့အလို့ငှာ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်။ န ပနအသိ၊ ဖြစ်။ ။ (အမ္မဋ္ဌသည် လက္ခဏာကို ရှာခြင်းငှာ ဤအရပ်သို့ လာ၏။ ထိုသို့လာလျက် ထိုသို့ လာသောကိစ္စကို မအောက်မေ့၊ ယခုအခါ၌ သတိကို ဖြစ်စေခြင်းငှာ အမ္မဋ္ဌအား နည်းကို ပေးအံ့ ဟု ကြံတော်မူ၍ သဗ္ဗညုဘုရားသည် “ယဿ ခေါပနံ။ ပ။ သော မိဿာမိထိ” ဟူသော ဒေသနာပါငြိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါငြိ၏ အတ္ထကား)။ အမ္မဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ယဿဇနဿ၊ အကြင်သူအား။ (ခေါပနကား ပဒါလင်္ကာရတည်း)။ မယိ၊ ဝါ၌။ ကင်္ခါဝါ၊ ယုံမှားခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ဝိမတိဝါ၊ တွေးတောခြင်းသည် လည်းကောင်း။ အတ္တိ၊ ၏။ သောဇနော၊ သည်။ မံ၊ ကို။ ပဉ္စေန၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆတု၊

(၂၄၄) သုတ်သီလကွန် ပါဠိတော်နိဿယသစ်

မေးစေသတည်း။ (ပုစ္ဆတုကား ကြိယာထည့်သည်။ ပဉ္စေနကား ဒုတိယာအနက်၌ ကရိုဏ်းဝိဘတ်တည်း)။ အဟံ၊ သည်။ တဿ ဇနဿ၊ ၎င်း။ ဝိမတိံ၊ ယုံမှားခြင်းကို။ ဝေယျာကရဏေန၊ ပြဿနာကို ဖြေခြင်းဖြင့်။ သောမိဿာမိ၊ စင်စေအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၎င်း။

ဒွေလက္ခဏာဒဿန

၂၀၇။ အထခေါ၊ ၎်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝိဟာရာ၊ မှ။ နိက္ခမ္မ၊ ၎်။ စက်မံ၊ စကြို၎်။ အပ္ပုဋ္ဌာသိ၊ ထင်တော်မူ၏။ “ရုပ်တော်မူ၏၊ လည်းဟူ။ အပ္ပုဋ္ဌော၊ သော။ မာဏဝေါပိ၊ သည်လည်း။ ဝိဟာရာ၊ မှ။ နိက္ခမ္မ၊ ၎်။ စက်မံ၊ ၎်။ အပ္ပုဋ္ဌာသိ၊ ထင်၏။ “တည်၏၊ လည်းဟူ”။

အမှာ

အဘယ်ကြောင့် သဗ္ဗညုဘုရား စကြိုသွား၍ ထင်တော်မူလေသနည်း ဟူမူကား ဘုရားတို့ လက္ခဏာကို သိလို၍ ရှာသောသူတို့သည် ထိုင်တော်မူသော လျောင်းတော်မူသော ဘုရားတို့၏ လက္ခဏာကို သိခြင်းငှာ မတတ်နိုင်ကုန်။ ရုပ်တော်မူသော စကြိုသွားတော်မူသော ဘုရားတို့၏ လက္ခဏာကိုသာ သိခြင်းငှာ တတ်နိုင်ကုန်၏။ ထိုကြောင့် မြတ်စွာဘုရားသည် အပ္ပုဋ္ဌအား လက္ခဏာကို သိစေခြင်းငှာ စကြိုသွားခြင်းကို နောက်တည်တော်မူလေသည် ဟုလိုသော်။

* အထခေါ၊ ၎်။ အပ္ပုဋ္ဌော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ စက်မန္တံ၊ သော။ ဘဂဝန္တံ၊ သို့။ အနုစက်မမှာနော၊ အစဉ်လိုက်၍ စကြိုသွားသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝတော၊ ၎်။ ကာယေ၊ ၎်။ ဒုတ္တိံသမဟာပုရိသလက္ခဏာနိ၊ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးကုန်သော ယောက်ျားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတို့ကို။ သဗ္ဗန္ဓေတိ၊ ရှာ၏။ “စုံစမ်း၏၊ လည်းဟူ”။ (ရေတွက်၏ဟူ၍လည်းပေး)။ အပ္ပုဋ္ဌော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ လုလင်သည်။ ဘဂဝတော၊ ၎်။ ကာယေ၊ ၎်။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော လက္ခဏာတို့ကို။ ထပေတွာ၊ ၎်။ ယေဘုယျေန၊ များသောအားဖြင့်။ ဒုတ္တိံသမဟာပုရိသလက္ခဏာနိ၊ တို့ကို။ အဒ္ဓသခေါ၊ မြင်လေသလျှင်

ကတည်း။ ကောသောဟိတေ၊ အအိမ်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသော။ ဝတ္ထု
ဂုယေစ၊ အင်္ဂါဇာတ်၌လည်းကောင်း။ ပဟုတဇိဂ္ဂတာယစ၊ နူးညံ့
သော ရှည်သော ပြန့်သော လျှာ၌ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။
ဒ္ဓိသု၊ ကုန်သော။ ဣမေသုမဟာပုရိသလက္ခဏေသု၊ ဤယောက်ျား
မြတ်တို့၏ လက္ခဏာတို့၌။ ကင်္ခံသိ၊ ယုံမှားရှိ၏။ ဝိစိကိစ္ဆတိ၊
ပင်ပန်း၏။ နာမိမုစ္ဆတိ၊ မဆုံးဖြတ်နိုင်။ နသမ္ပသိဒတိ၊ ဘုရား၌
စိတ်၏ကြည်ခြင်းသည် မဖြစ်နိုင်။

၂၀၀။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝံတော၊ ၏။ ဧတံ ဒေသော ပရိ
ဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ကိံ အဟောသိ၊ နည်း။
အဗ္ဗဠာ၊ သော။ အယံမာဏဝေါ၊ သည်။ ဒွေ၊ တို့ကို။ ထပေတွာ၊
၍။ ယေဘုယျေန၊ အားဖြင့်။ မေ၊ ၏။ ဒုတ္တိံ သမဟာပုရိသလက္ခဏာ
နိ၊ တို့ကို။ ပဿတိခေါ၊ မြင်သလျှင်ကတည်း။ ကောသောဟိတေ၊
အအိမ်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသော။ ဝတ္ထုဂုယေစ၊ အင်္ဂါဇာတ်၌ လည်း
ကောင်း။ ပဟုတဇိဂ္ဂတာယစ၊ နူးညံ့သော ရှည်သော ပြန့်သော
လျှာ၌ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒ္ဓိသု၊ ကုန်သော။ ဣမေသုမဟာ
ပုရိသလက္ခဏေသု၊ တို့၌။ ကင်္ခံသိ၊ ယုံမှားရှိ၏။ ဝိစိကိစ္ဆတိ၊ ပင်ပန်း
၏။ နာမိမုစ္ဆတိ၊ မဆုံးဖြတ်နိုင်။ နသမ္ပသိဒတိ၊ ဘုရား၌ စိတ်၏
ကြည်ခြင်းသည် မဖြစ်နိုင်။ ဣတိ ဒေသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။
အဟောသိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝေါ၊ သည်။ ယထာ၊ အကြင်
သို့သော တန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်းဖြင့်။ အဗ္ဗဠာ၊ သော။ အယံ
မာဏဝေါ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ကောသောဟိတေ၊ အအိမ်ဖြင့်
ဖုံးလွှမ်းခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဝတ္ထုဂုယေစ၊ အင်္ဂါဇာတ်တော်ကို
လည်းကောင်း။ အဒ္ဓသ၊ မြင်၏။ တထာရူပံ၊ ထိုသို့မြင်ခြင်းအား
လျှောက်ပတ်သော။ ဣဒ္ဓါဘိသင်္ခါရံ၊ တန်ခိုး ဖန်ဆင်းခြင်းကို။
အတိသင်္ခံသိ၊ ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝေါ၊ သည်။
ဇိဝံ၊ လျှာတော်ကို။ နိန္ဒာမေတွာ၊ ထုတ်၍။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ဖက်စုံ
လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ကဏ္ဍသောတာနိ၊ နားထွင်းတော်တို့ကို။
အနုမသိ၊ သုံးသပ်တော်မူ၏။ ပဋိမသိ၊ အဖန်တလဲလဲ သုံးသပ်

တော်မူ၏။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ နာသိက သောတာနိ၊
နှာခေ ဝင်းတွင်းတို့ကို။ အနုမသိ၊ သုံးသပ်တော်မူ၏။ ပဋိမသိ၊ ၏။
ကေဝလံ၊ အလုံးစုံသော။ နလာဂ္ဂမဏ္ဍလမ္ပိ၊ နဖူးပြင် ကိုလည်း။
ဇိဝါယ၊ လျှာဖြင့်။ ဆာဒေသိ၊ ဖုံးလွှမ်း၏။

အမှတ် ဤ-သုံးဝါကျတို့တွင် ဥဘောပိ ကဏ္ဍသောတာနိ
အနုမသိဟူသောဝါကျဖြင့် လျှာတော်၏ရှည်သည်
၏အဖြစ်ကို ပြအပ်၏။ ဥဘောပိ နာသိကသောတာနိ အနုမသိ
ဟူသောဝါကျဖြင့် လျှာတော်၏ နူးညံ့သည်၏အဖြစ်ကို ပြအပ်
၏။ ကေဝလမ္ပိ နလာဂ္ဂမဏ္ဍလံ ဇိဝါယ ဆာဒေသိ ဟူသောဝါကျ
ဖြင့် လျှာတော်၏ ပြန့်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြအပ်၏။

* အထခေါ၊ ဌ။ အဗ္ဗဋ္ဌဿ၊ သော။ မာဏဝဿ၊ ၏။ ဧတံ
ဧသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ကိံအဟောသိ၊
နည်း။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ ပရိပုဏ္ဏဟိ၊
အလုံးစုံပြည့်စုံကုန်သော။ ဒွတ္တိံသမဟာပုရိသလက္ခဏဟိ၊ တို့နှင့်။
သမန္နာဂတော၊ ၏။ အပရိပုဏ္ဏဟိ၊ အလုံးစုံမပြည့်စုံကုန်သော။
ဒွတ္တိံသ မဟာပုရိသလက္ခဏဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊
သည်။ နော၊ မဟုတ်။ ဣတိဧသောပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟော
သိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေတွာ၊ ၍။ (နှစ်ပုဒ်ထည့်ပါ)။ ဘဂဝန္တံ၊
ကို။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ကိံအဝေါစ၊ နည်း။ ဘော
ဂေါတမ၊ မ။ ဟန္တုဒါနိ၊ ဌ။ မယံ၊ တို့သည်။ ဝစ္ဆာမ၊ ကုန်အံ။ မယံ၊
တို့သည်။ ဗဟုကိစ္စာ၊ များသော ကိစ္စရှိကုန်၏။ ဗဟုကရဏီယာ၊
များသော ပြုစွယ်ရှိကုန်၏။ ဣတိ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။
အဗ္ဗဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ဒါနိဣဒါနိ၊ ဌ။ တံ၊ သည်။ ယဿဂမနဿ၊ အကြင်သွား
ခြင်း၏။ ကာလံ၊ ကို။ မညသိ၊ သိ၏။ တံဂမနံ၊ ထိုသို့သွားခြင်းကို။
ကရောဟိ၊ လော့။ (ဤသို့ပါဠိသေသထည့်၍သမ္ပန်)။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ အထခေါ၊ ဌ။ အဗ္ဗဋ္ဌော၊ သော။
မာဏဝေါ၊ သည်။ ဝဋ္ဌဝါရထံ၊ မြကသော ရထားကို။ အာရယု၊
စီး၍။ ပက္ကမိ၊ သွားလေ၏။

၂၀၉။ တေနခေါပနသမယေန၊ ဣ။ ပေါက္ခရသာတိ၊ သော။
 မြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဥက္ကဋ္ဌာယ၊ ဥက္ကဋ္ဌမြို့မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ရှိ။ မဟတာ။
 များစွာသော။ မြာဟ္မဏဂဏေန၊ ပုဏ္ဏားအပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊
 ကွ။ သကေ၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော။ အာရာမေ၊ ဣ။ အဗ္ဗဠ၊ သော။
 မာဏဝံယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ပဋိမာနေန္တော၊ မျှော်လျက်။ နိသိန္နော၊
 သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အဗ္ဗဠော၊ သော။
 မာဏဝေါ၊ သည်။ ယေနယတ္ထ၊ ဣ။ သကော၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော။
 အာရာမော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ဤ။ တေနတတ္ထ၊ သို့။ ပါယာသိ၊ သွားလေ
 ဤ။ ယာဝတိကာ၊ အကြိုင်မျှလောက်သော။ ယာနဿ၊ ယာဉ်၏။
 ဘူမိ၊ အရာသည်။ အတ္ထိ၊ ဤ။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်။ ယာနေန၊
 ဖြင့်။ ဂန္တော၊ ရှိ။ ယာနာ၊ ယာဉ်မှ။ ပစ္စောရောဟိတွာ၊ သက်ရှိ။
 ပတ္တိကောဝ၊ ခြေချည်းသာလျှင်။ ယေနယတ္ထ၊ ဣ။ ပေါက္ခရသာတိ၊
 သော။ မြာဟ္မဏော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ဤ။ တေနတတ္ထ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊
 ဤ။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ရှိ။ ပေါက္ခရသာတိ၊ သော။ မြာဟ္မဏံ၊ ကို။
 အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိ။ ဧကမန္တံ၊ ဣ။ နိသိဒိ၊ ဤ။

၂၁၀။ ဧကမန္တံ၊ ဣ။ နိသိန္နံ၊ သော။ အဗ္ဗဠ၊ သော။ မာဏဝံ၊
 ကို။ ပေါက္ခရသာတိ၊ အမည်ရှိသော။ မြာဟ္မဏော၊ သည်။ တာတ
 အဗ္ဗဠ၊ ချစ်သား အဗ္ဗဠ။ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း။ တံဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊
 ထိုအရှင်ဂေါတမကို။ အဒ္ဓသ၊ မြင်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧတံ
 ဝစနံ၊ ကို။ အဂေါစ၊ ဆိုလေ၏။ ဘော၊ အရှင်။ မယံ၊ တို့သည်။
 တံဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ကို။ အဒ္ဓသံ၊ မ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 အဗ္ဗဠော၊ သည်။ အဂေါစ၊ ဤ။ တာတအဗ္ဗဠ၊ ဣ။ ကစ္စိ၊ နည်း။
 (အဒ္ဓသဟု အဗ္ဗဠပုဒ်နောင် ပါဠိအချို့ရှိ၏၊ မသင့်)။ တံဘဝန္တံ
 ဂေါတမံ - တဿ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ဤ။ တယာသန္တံယေဝ၊
 ထိုသို့ ကျော်စောတိုင်းသော ဂုဏ်ရှိသည် ဖြစ်၍လျှင်။ သဒ္ဓေါ၊
 ကျော်စောခြင်းသည်။ အတ္ထုဂ္ဂတော၊ နှံ၍တက်သလော။ အညယာ၊
 ကျော်စောတိုင်းသောဂုဏ်မရှိသည် ဖြစ်၍။ တနည်း၊ အညယာ၊
 ကျော်စောသည်မှ တပီးသောအပြားဖြင့်။ နောအတ္ထုဂ္ဂတော၊ နှံ၍

မတက်သလော။ ကစ္စိပန၊ နည်း။ သောဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။
 တာဒိသော၊ ထိုသို့ ကျော်စောတိုင်းသော သဘော ရှိသည်။
 ဟောတိ၊ လော။ အညာဒိသော၊ ကျော်စောသည်မှ တပါးသော
 သဘောရှိသည်။ နောဟောတိ၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ၏။
 ဘော၊ အရှင်။ တထာသန္တိယေဝ၊ ထိုသို့ ကျော်စောတိုင်းသော
 ဂုဏ်ရှိသည်ဖြစ်၍လျှင်။ တံ တဝန္တိ ဂေါတမံ-တဿ ဘောတော
 ဂေါတမဿ၊ ၏။ သဒ္ဓေါ၊ ကျော်စောခြင်းသည်။ အတ္ထုဂ္ဂတော၊
 ၏။ အညထာ၊ ကျော်စောသည်မှ တပါးသော အပြားဖြင့်။
 နောအတ္ထုဂ္ဂတော၊ တက်။ သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ ထိုအရှင်
 ဂေါတမသည်။ တာဒိသောဝ၊ ထိုသို့ ကျော်စော တိုင်းသော
 သဘောရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ အညာဒိသော၊ ကျော်စော
 သည်မှ တပါးသော သဘောရှိသည်။ နော ဟောတိ၊ မဖြစ်။
 ဘော၊ အရှင်။ သောဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ပရိပုဏ္ဏဟိ၊ အလုံးစုံ
 ပြည့်စုံကုန်သော။ ဒုတ္တိံ သမဟာပုရိသလက္ခဏေဟိ၊ ထို့နှင့်။ သမန္နာ
 ဝတော၊ ၏။ အပရိပုဏ္ဏဟိ၊ အလုံးစုံမပြည့်စုံကုန်သော။ ဒုတ္တိံ သ
 မဟာပုရိသလက္ခဏေဟိ၊ ထို့နှင့်။ နောသမန္နာဝတော၊ မပြည့်စုံ။
 ဣတိ၊ သို့။ အမ္မဋ္ဌော၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ တာတအမ္မဋ္ဌ၊ ဌ။ တေ၊ သင်
 အား။ (အဟုဋ္ဌစပ်)။ တေ၊ သင်၏။ (ကထာလလ္လာပေါဋ္ဌစပ်)။
 ဂေါတမေန၊ ဂေါတမ အနွယ်ဖြစ်သော။ သမဏေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊
 ကွ။ ကောစိဒေဝ၊ တစုံတခုသော။ ကထာသလ္လာပေါ၊ စကား
 ပြောခြင်း စကားတို့ပေးခြင်းသည်။ အဟုပန၊ ဖြစ်သလော။
 ဣတိ၊ သို့။ ပေါက္ခရသတိ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။
 ဘော၊ အရှင်။ ဂေါတမေန၊ သော။ သမဏေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။
 မေအား။ '၏၊ လည်းဟူ'။ ကောစိဒေဝ၊ သော။ ကထာသလ္လာ
 ပေါ၊ သည်။ အဟုခေါ၊ သလျှင်ကတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အမ္မဋ္ဌော၊ သည်။
 အဝေါစ၊ ၏။ တာတအမ္မဋ္ဌ၊ ဌ။ ကထံ ကေနကာရဏေန၊ အဘယ်
 သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ (ယထာကား နိပါတ်မျှသာ၊ အနက်
 မရှိ)။ တေ၊ အား။ "၏၊ လည်းဟူ"။ ဂေါတမေန၊ သော။

သမဏေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ကောဗိဒေပ၊ တစုံတခုသော။
ကထာသလ္လာပေါ၊ စကားပြောခြင်း စကားတုံ့ပေးခြင်းသည်။
အဟုပန၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆ၊ ၎င်း။ အထခေါ၊ ဤ။ အဗ္ဗဠော၊
သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ ဘဝဝတာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ယာဝ
တိကော၊ အကြင်မျှလောက်သော။ ကထာသလ္လာပေါ၊ သည်။
အဟောသိ၊ ၎င်း။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသော စကားပြောဟော
ခြင်းကို။ ပေါက္ခရသဘတိဿ၊ သော။ မြာဟုဏဿ၊ အား။ အာရော
စေသိ၊ ၎င်း။

၂၉၁။ အဗ္ဗဠေန၊ သည်။ ဧဝံရုတ္တေ၊ ဤသို့မိမိမြင်တိုင်းသော
အကြောင်းကို ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ပေါက္ခရသဘတိ၊ သော။
မြာဟုဏော၊ သည်။ အဗ္ဗဠံ၊ သော။ မာဏဝံ၊ ကို။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။
အဝေါစ၊ ဆို၏။ အရေ၊ အချင်းအဗ္ဗဠ။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ပဏ္ဍိ
တကာ၊ ပညာရှိသည်၏ အဖြစ်တို့သည်။ အဟောဝတာ၊ စက်ဆုပ်
ဖွယ်ရှိစွတကား။ အရေ၊ ဠ။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ဗဟုသုတကာ၊
များသော သင်ကြားခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်တို့သည်။ အဟောဝတာ၊
တကား။ အရေ၊ ဠ။ အမှာကံ၊ တို့၏။ တေဝိဇ္ဇကာ၊ ဗေဒင်သုံးပုံကို
ဆောင်သည်၏ အဖြစ်တို့သည်။ အဟောဝတာ၊ ကား။ ဘော၊
အချင်းအဗ္ဗဠ၊ ဧဝရူပေန-ဧဝရူပေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ အတ္ထ
စရဏေန-အတ္ထစရဏေ၊ သတ္တဝါတို့၏ အစီးအပွားကို ကျင့်တတ်
သော။ ပုဂ္ဂလေ၊ ဤ။ အပရာဓကတေ၊ ပြစ်မှားခြင်းကိုပြုအပ်သည်။
သတိ၊ သော်။ ပုရိသော၊ ပြစ်မှားသော ယောက်ျားသည်။
ကာယဿ၊ ၎င်း။ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ။ ပရမ္မရဏာ၊ စုတိစိတ်၏အဆုံး
၌။ အပါယံ၊ ချမ်းသာခြင်းမရှိသော။ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းသော
အလားဖြစ်ထသော။ “မကောင်းမှုကို ပြုသောသူတို့၏ လားရာ
ဖြစ်ထသော၊ လည်းဟူ”။ ဝိနိပါတံ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာမှ ချီ
ထသော။ နိရယံ၊ ငရဲသို့။ ဥပပဇ္ဇေယျကိရ၊ ရောက်ရာ၏။ (ဧဝရူ
ပေန၊ အတ္ထစရဏေန၊ ဤနှစ်ပုဒ်ကားအာဓာရအနက်၌ တတိယာ
ဝိဘတ်တည်း။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ “အတ္ထစရဏဟိတကာ

(၂၅၀) သုတ်သီလက္ခန္ဓာ ပါဠိတော်နိဿယသုတ်

ရုက္ခေသတိ” ဟု သတ္တမိ ဝိဘတ်ဖြင့် ဖွင့်သတည်း။ အပရာဓကတေ သတိကား ပါဠိသေသတည်း။ အဗ္ဗဠ၊ ဠ၊ တံ၊ သည်။ တံဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမကို။ ဧဝံ ဣမိနာ ဝစနေန၊ ဤမုဏ္ဍကာ သမဏကာ ဣဗ္ဗာ အစရှိသောစကားဖြင့်။ အာသဇ္ဇအာသဇ္ဇ၊ ချုတ်ချယ်၍ ချုတ်ချယ်၍။ ယဒေဝဝစနံ၊ အကြင်စကားကိုလျှင်။ အဝစာသိ၊ ဤ။ အထခေံ၊ ထိုသို့ဆိုသောအခါ၌။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ အမှေဝိ၊ တို့ကိုလည်း။ ဧဝံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း။ ဥပနေယျ ဥပနေယျ၊ အကြောင်း ဥဒါဟရုဏ်ဆောင်၍ ဆောင်၍။ အဝစ၊ ဤ။ အရေ၊ အချင်းအဗ္ဗဠ။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ပဏ္ဍိတကာ၊ ပညာရှိသည်၏ အဖြစ်တို့သည်။ အဟောဝတ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ် ရှိစွတကား။ အရေ၊ ဠ။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ဗဟုသုတကာ၊ များသော သင်ကြားခြင်း ရှိသည်၏ အဖြစ်တို့သည်။ အဟောဝတ၊ ကား။ အရေ၊ ဠ။ အမှာကံ၊ တို့၏။ တေဝိဇ္ဇကာ၊ ဗေဒင်သုံးပုံကို ဆောင်သည်၏ အဖြစ်တို့သည်။ အဟောဝတ၊ ကား။ ဘော၊ အချင်းအဗ္ဗဠ။ ဧဝရူပေန-ဧဝရူပေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ အတ္ထစရဏေန-အတ္ထစရဏေ၊ သတ္တဝါတို့၏ အစီးအပွားကို ကျင့်တတ်သော။ ပုဂ္ဂလေ၊ ၌။ အပရာဓကတေ၊ ပြစ်မှားခြင်းကို ပြုအပ်သည်။ သတိ၊ သော်။ ပုရိသော၊ ပြစ်မှားတတ်သော ယောက်ျားသည်။ ကာယဿ၊ ဤ။ ဘေဒါ၊ မှ။ ပရမ္မရဏာ၊ မှ။ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းထသော။ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းသော အလားဖြစ်ထသော။ “မကောင်းမှုကို ပြုတတ်သောသူတို့၏ လားရာဖြစ်ထသော၊ လည်းဟူ”။ ဝိနိပါတံ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာမှ ချိုထသော။ နိရယံ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇေယျကိရ၊ ရောက်ရာ၏။ (ဤစကားကို အမျက်ထွက်သောအခါ ဖြစ်သောကြောင့် နှစ်ထပ်ဆိုသတည်း)။ ဣတိ၊ သို့။ ကုပိတော၊ အမျက်ထွက်သည် ဖြစ်၍။ အနတ္တမနော၊ နှလုံးမသာသည်ဖြစ်၍။ အဗ္ဗဠ၊ သော။ မာဏဝံ၊ ကို။ ပဒသာယေဝ၊ ခြေဖြင့်သာလျှင်။ ပဝတ္ထေတိ၊ ကျောက်၏။ တာဝဒေဝ၊ ထိုသို့အဗ္ဗဠစကားကို ကြားသောခဏ၌လျှင်။ ဘဝန္တံ၊

ကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ ဥပသင်္ကမိတုံ၊ ငှာ။ ဣစ္ဆတိစ၊ အလိုလည်း ရှိ၏။

ပေါက္ခရသဘာဝိ ဗုဒ္ဓပုဂ္ဂိုလ်မန

၂၉၂။ အထခေါ၊ ဌ။ ဟောဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ပေါက္ခရသဘာဝိ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ ကိံ အဝေါစုံ၊ ကုန်သနည်း။ ဘော၊ အရှင်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ “ယခု၊ လည်းဟူ”။ ဂေါတမံ၊ သော။ သမဏံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ငှာ။ ဥပသင်္ကမိတုံ၊ ကပ်ခြင်းငှာ။ အတိဝိကာလောခေါ၊ အလွန် မိုးချုပ်ပြီ။ သွေ၊ နက်ဖြန်။ (ဒါနိကား နိပေါတ်သာတည်း)။ ဘဝံပေါက္ခရသဘာဝိ၊ အရှင်ပေါက္ခရသဘာဝိသည်။ ဂေါတမံ၊ သော။ သမဏံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ငှာ။ ဥပသင်္ကမိသံတိ၊ ကပ်ရလတ္တံ့။ ဣတိဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ အထခေါ၊ ဌ။ ပေါက္ခရသဘာဝိ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သကေနိဝေသနေ၊ မိမိအိမ်၌။ ပဏိတံ၊ မွန်မြတ်သော။ ခါဒနိယံ၊ ခဲဖွယ်ကို။ ဘောဇနိယံ၊ စားဖွယ်ကို။ ပဋိယာဒါပေတွာ၊ စီရင်စေ၍။ ယာနေ၊ ယာဉ်၌။ အာရောပေတွာ၊ တင်၍။ ဥက္ကာသု၊ မီးရှူးတို့ကို။ ဓာရိယမာနာသု၊ ထွန်းကုန်လျက်။ ဥက္ကဋ္ဌာယ၊ ဥက္ကဋ္ဌမြို့မှ။ နိယျာသိ၊ ထွက်လေ၏။ ယေနယတ္ထ ဌ။ ဣစ္ဆာနင်္ဂလဝနသဏ္ဍော၊ ဣစ္ဆာနင်္ဂလအမည်ရှိသော ရွာအနီး၌ဖြစ်သော တောအုပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေနတတ္ထ၊ သို့။ ပါယာသိ၊ သွားလေ၏။ ယာဝတိတာ၊ အကြွင်မျှလောက်သော။ ယာနဿ၊ ၏။ ဘူမိ၊ အရာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ ယာနေန၊ ဖြင့်။ ဝန္တာ၊ ၍။ ယာနာ၊ မှ။ ပစ္စောရောဟိတွာ၊ သက်၍။ ပတ္တိကောဝ၊ ခြေချည်းသာလျှင်။ ယေနယတ္ထ၊ ဌ။ ဘဝေါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေနတတ္ထ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍။ ဘဝတာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သမ္မောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောဟော၏။ သမ္မောဒနိယံ၊ ဝမ်းမြောက် ခြင်းငှာ ဖြစ်စေသော။ သာရဏီယံ၊

(၂၅၂) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ရှည်စွာသော ကာလပတ်လုံး အောက်မေ့အပ် ထသော။ ကထံ၊
ကို။ ဝီတိသာရေတွာ၊ ပြီးစေ၍။ ကေမန္တံ၊ ဌ။ နိသိဒ္ဓိ၊ ဇာ။

၂၉၃။ ကေမန္တံ၊ ဌ။ နိသိန္ဒော၊ သော။ ပေါက္ခရသာတိ၊
သော။ ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊
ဇာ။ ကိံ အဝေါစ၊ နည်း။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဣမေဤအရပ်သို့။ အမှာ
ကံ၊ တို့၏။ အန္တေဝါသိ၊ အနီး၌ ကျင်လည်သော။ “တပည့်ဖြစ်သော
လည်းဟူ”။ အဗ္ဗဠော၊ သော။ မာဏဂေါ၊ သည်။ အာဂမာနုခေါ၊
ရောက်လာ၏လော။ ဣတိဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ဇာ။ ပြာဟ္မဏ၊
ပုဏ္ဏား။ တေ၊ ဇာ။ အန္တေဝါသိ၊ သော။ အဗ္ဗဠော၊ သော။ မာဏဂေါ၊
သည်။ အာဂမာနုခေါ၊ ရောက်လာ၏။ ဣတိဧတံဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊
သည်။ အဝေါစ၊ ဇာ။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ တေ၊ အား။ အဗ္ဗဠော၊
သော။ မာဏဂေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ကောစိဒေဝ၊ တစုံတခုသော။
ကထာသလ္လာပေါ၊ စကားဆိုခြင်း စကားတို့ ပေးခြင်းသည်။
အဟုပန၊ ဖြစ်၏လော။ ဣတိ၊ သို့။ ပေါက္ခရသာတိ၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊
ဇာ။ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ မေ၊ အား။ အဗ္ဗဠော၊ သော။ မာဏဂေန၊
နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ကောစိဒေဝ၊ သော။ ကထာသလ္လာပေါ၊ သည်။
အဟုခေါ၊ ဖြစ်သလျှင်ကတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊
ဇာ။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ကထံကေနကာရဏေန၊ အဘယ်သို့သော
အခြင်းအရာဖြင့်။ (ကထာကား နိပါတ်မျှသာတည်း)။ တေ၊
အား။ အဗ္ဗဠော၊ သော။ မာဏဂေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ကောစိ၊
ဒေဝ၊ သော။ ကထာသလ္လာပေါ၊ သည်။ အဟုပန၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။
ပေါက္ခရသာတိ၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ဇာ။ အထခေါ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။
အဗ္ဗဠော၊ သော။ မာဏဂေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ယာဝတိကော၊
အကြင်မျှလောက်သော။ ကထာသလ္လာပေါ၊ သည်။ အဟောသိ၊
ဇာ။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသောစကားပြောဟောခြင်းကို။ ပေါက္ခရ
သာတိ၊ သော။ ပြာဟ္မဏ၊ သ၊ အား။ အာရောစေသိ၊ ဇာ။ ဧဝံ၊ သို့။
ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တော၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ ပေါက္ခရ
သာတိ၊ သော။ ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဧတံဝစနံ၊

ကို။ အဝေါစ၊ နိ။ ကိ။ အဝေါစ၊ နည်း။ ဘောဂေါတမ၊ မ၊ အဗ္ဗဋ္ဌော၊
သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ ဗာလော၊ နိ။ ဘဝိဂေါတမော၊ သည်။
အဗ္ဗဋ္ဌဿ၊ သော။ မာဏဝဿ၊ လုလင်၊ နိ။ (ဒေါသံထည်)။ ဒေါသံ၊
ပြစ်မှားခြင်းကို။ ခမတု၊ သည်း။ ခံတော်မူပါလော။ တနည်းကား၊
အဗ္ဗဋ္ဌဿ၊ သော။ မာဏဝဿ၊ အား။ ခမတု၊ လော။ ဣတိ ဧတံ
ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ နိ။ မြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ အဗ္ဗဋ္ဌော၊ သော။
မာဏဝေါ၊ သည်။ သုခိ၊ ချမ်းသာသော ကိုယ်စိတ် ရှိသည်။
ဟောတု၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝေါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ နိ။

၂၉၄။ အထခေါ၊ ဌ။ ပေါက္ခရသာတိ၊ သော။ မြာဟ္မဏော၊
သည်။ ဘဂဝတော၊ နိ။ ကာယော၊ ဌ။ ဒုတ္တိံသ မဟာပုရိသ လက္ခ
ဏာနိ၊ တို့ကို။ သဗ္ဗန္ဓသိ၊ ရှာ၊ နိ။ ပေါက္ခရသာတိ၊ သော။ မြာဟ္မ
ဏော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ နိ။ ကာယော၊ ဌ။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော
လက္ခဏာတို့ကို။ ထပေတွာ၊ ရှိ။ ယေဘုယျေန၊ ဖြင့်။ ဒုတ္တိံသ
မဟာပုရိသ လက္ခဏာနိ၊ တို့ကို။ အဒ္ဓသခေါ၊ မြင်လေသလျှင်က
တည်း။ ဧကောသောဟိတော၊ အအိမ်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော။ ဝတ္ထ
ဂုဿေ၊ အင်္ဂါဇာတ်၌ လည်းကောင်း။ ပဟုတဇိဂ္ဂတာယစ၊ နူးညံ့
သော ရှည်သော ပြန့်သော လျှာ၌လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ဒွိသု၊ ကုန်သော။ ဣမေသုမဟာပုရိသလက္ခဏေသု၊ တို့၌။ ကင်္ခတိ၊
ယုံမှားရှိ၏။ ဝိစိကိစ္ဆတိ၊ ပင်ပန်း၏။ နာဓိမုစ္ဆတိ၊ မဆုံးဖြတ်နိုင်။
နသဗ္ဗသိဒတိ၊ ဘုရား၌ ကြည်စွာမဖြစ်နိုင်။

၂၉၅။ ။ပ။ အထခေါ၊ ဌ။ ဘဂဝေါ၊ သည်။ ယထာယေနအဘိ
သင်္ခါရေန၊ အကြင်သို့သော တန်ခိုး ဖန်ဆင်းခြင်းဖြင့်။ ပေါက္ခရ
သာတိ၊ သော။ မြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ နိ။ ဧကောသော
ဟိတံ၊ အအိမ်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသော။ ဝတ္ထဂုယံ၊ အင်္ဂါဇာတ်ကို။ အဒ္ဓသ၊
၏။ တထာရူပံ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော။ ဣဒ္ဓါဘိသင်္ခါရံ၊ တန်ခိုး
ဖန်ဆင်းခြင်းကို။ အဘိသင်္ခတိ၊ ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ အထခေါ၊
ဌ။ ဘဂဝေါ၊ သည်။ ဇိဝံ၊ ကို။ နိန္ဒာမေတွာ၊ ထုတ်၍။ ဥဘော၊

နှစ်ဘက်ကုန်သော။ ကဏ္ဍသောတာနိပိ၊ နားတွင်း တို့ကိုလည်း။ အနုမသိ၊ သုံးသပ်တော်မူ၏။ ပဋိမသိ၊ အဖန်တလဲလဲ သုံးသပ်တော်မူ၏။ ဥဘော၊ ကုန်သော။ နာသိကသောတာနိပိ၊ နှာခေါင်းတွင်းတို့ကိုလည်း။ အနုမသိ၊ ၏။ ပဋိမသိ၊ ၏။ ကေဝလံ၊ အလုံးစုံသော။ နလာဠမဏ္ဍလံပိ၊ နဖူးပြင်ကိုလည်း။ ဇိဝါယ၊ မြင့်။ ပဋိစ္စာဒေသိ၊ ဖုံးလွှမ်း၏။

၂၉၆။ အထခေါ၊ ဌ။ ပေါက္ခရသာတိဿ၊ သော။ မြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ ဧတံဧသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ကိံအဟောသိ၊ နည်း။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ ပုရိပုဏ္ဏေဟိ၊ အလုံးစုံ ပြည့်စုံကုန်သော။ ဒုတ္တိံသ မဟာပုရိသလက္ခဏေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ၏။ အပရိပုဏ္ဏေဟိ၊ အလုံးစုံ မပြည့်စုံကုန်သော။ ဒုတ္တိံသ မဟာပုရိသ လက္ခဏေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ နော၊ မဟုတ်။ ဣတိဧသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ရှိ။ ပေါက္ခရသာတိ၊ သော။ မြာဟ္မဏော၊ သည်။ (ထည့်ပါ)၊ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ကိံအဝေါစ၊ နည်း။ ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ အဇ္ဇတနာယ၊ ငှာ။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ မေ၊ ၏။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ အဓိဝါသေတု၊ သည်းခံစေချင်၏။ ဣတိဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တုဏှိဘာဝေန၊ စကားမဆိုသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ အဓိဝါသေသိ၊ ၏။

၂၉၇။ အထခေါ၊ ဌ။ ပေါက္ခရသာတိ၊ သော။ မြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အဓိဝါသနံ၊ သည်းခံခြင်းကို။ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍။ ဘဂဝတော၊ အား။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ကာလော၊ အခါတန်ပြီ။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ကာလံ၊ ဆွမ်းစားအံ့သော အခါကို။ အာရောစေသိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊ နံနက် အခါ၌။ နိဝါသေတွာ၊ သင်္ကန်းကို လျှောက်ပတ်စွာဝတ်၍။ ပတ္တစိဝရံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ရှိ။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ယေနယတ္ထ၊ ဌ။ ပေါက္ခရသာတိဿ၊

သော။ မြာဟူဏဿ၊ ဣ။ နိဝေသနံ၊ အိမ်သည်။ အတ္ထိ၊ ဣ။ တေန
တတ္ထု၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ဣ။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ရှိ။ ပညတ္ထေ၊ ကောင်းစွာ
ခင်းအပ်ပြီးသော။ အာသနေ၊ ဌ။ နိသီဒိ၊ ဣ။ အထခေါ၊ ဌ။
ပေါက္ခရသဘတိ၊ သော။ မြာဟူဏော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ပဏီ
တေန၊ မွန်မြတ်သော။ ခါဒနိယေန၊ ခဲဖွယ်ဖြင့်။ ဘောဇနိယေန၊
စားဖွယ်ဖြင့်။ သဟတ္တာ၊ မိမိလက်ဖြင့်။ သန္တပေသိ၊ ရောင့်ရဲစေ၏။
သမ္ပဝါရေသိ၊ တန်ပြီဟူ၍ မြစ်စေ၏။ မာဏဝကာပိ၊ ထိုသည်
လည်း။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ကို။ ပဏီတေန၊ သော။ ခါဒနိယေန၊ ဖြင့်။
ဘောဇနိယေန၊ ဖြင့်။ သဟတ္ထေဟိ၊ ထိုဖြင့်။ သန္တပေသု၊ ရောင့်ရဲ
စေကုန်၏။ သမ္ပဝါရေသု၊ တန်ပြီဟူ၍ မြစ်စေကုန်၏။ (ဤသို့ဝင်၍
သမ္ပန်) အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ပေါက္ခရသဘတိ၊ သော။ မြာဟူဏော၊
သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘုတ္တာဝိ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးသော။ ဩဏိတ
ပတ္တဝါဏိ၊ သပိတ်တော်မှ ပယ်အပ်ပြီးသော လက်ရှိသည်ကို။
(သလ္လက္ခေတွာ ထည့်ပါ)။ သလ္လက္ခေတွာ၊ မှတ်၍။ အညတရံ၊
အမှတ်မရှိသော။ ‘မထင်ရှားသော၊ လည်းဟူ’။ နိစံ၊ နိမ့်သော။
အာသနံ၊ ကို။ ဝဟေတွာ၊ ရှိ။ ဧကမန္တံ၊ လျောက်ပတ်စွာ။ နိသီဒိ၊ ဣ။

၂၉၀။ ဧကမန္တံ၊ စွာ။ နိသိန္ဓဿ၊ သော။ ပေါက္ခရသဘတိ၊ သော။
သော။ မြာဟူဏဿ၊ အား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အနုပုဗ္ဗိကထံ၊ အစဉ်
ဖြစ်သော တရားကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣဒိသာအနုပုဗ္ဗိ
ကထာ၊ ထိုအစဉ်ဖြစ်သော တရားစကား ဟူသည်ကား။ သေယျ
ထာကတမာ၊ အဘယ်နည်း ဟူမူကား။ ဒါနကထံ၊ အလှူစကား
လည်းကောင်း။ သီလကထံ၊ လည်းကောင်း။ သဂ္ဂကထံ၊ နတ်ရွာ
စကား လည်းကောင်း။ ကာမာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့၏။ အာဒိနဝံ၊
အပြစ်လည်းကောင်း။ ဩကာရံ၊ အယုတ် လည်းကောင်း။ သံကိ
လေသံ၊ ညစ်ညူးခြင်း လည်းကောင်း။ နေက္ခမ္မေ၊ ကာမဂုဏ်မှ
ထွက်မြောက်ခြင်း၌။ အာနိသံသံ၊ အကျိုးလည်းကောင်း။ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်လျှင်တည်း။ (ထည့်ပါ)။ ဣမံအနုပုဗ္ဗိကထံ၊ ဤ
အစဉ်စကားကို။ (ထည့်ပါ)။ ပကာသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ယဒါ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပေါက္ခရသတိံ၊ သော။ မြာဟ္မဏံ၊
ကို။ ကလ္လစိတ္တံ၊ ခုံသောစိတ်ရှိသည်ကို။ “သစ္စာလေးပါးကိုသိခြင်း
အား လျောက်ပတ်သော စိတ်ရှိသည်ကို၊ လည်းဟူ”။ မုဒုစိတ္တံ၊
နူးညံ့သောစိတ်ရှိသည်ကို။ ဝိနိဝရဏစိတ္တံ၊ နိဝရဏမှ ကင်းသော
စိတ်ရှိသည်ကို။ “သစ္စာလေးပါးကို သိခြင်းအား လျောက်ပတ်
သော စိတ်ရှိသည်ကို၊ လည်းဟူ”။ ဥဒဂ္ဂစိတ္တံ၊ ရှင်သောစိတ်ရှိသည်
ကို။ “ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ကို၊ လည်းဟူ”။ ပသန္နစိတ္တံ၊
ကြည့်ညှိသောစိတ် ရှိသည်ကို။ အညာသိ၊ သိတော်မူ၏။ အထ၊
ထိုသို့သိသော အခါ၌။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။ သာမုက္ကံသိကာ၊ မိမိသည်
ထုတ်၍ပြုအပ်သော။ “မိမိသည် သယမ္ပုဉ္ဇဏ်ဖြင့် သိအပ်သော၊
လည်းဟူ”။ ယာဓမ္မဒေသနာ၊ အကြင် တရားဒေသနာသည်။ အတ္ထိ၊
၏။ တံဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ ပကာသေသိ၊ တင်ရှားပြုတော်မူ၏။ ။
(ထိုတရားဒေသနာဟူသည် အဘယ်နည်းဟု သူမေးဖွယ်ရှိ၍ ထို
အခမေးကိုဖြေခြင်းငှာ။ “ဒုက္ခ။ ပ။ မဂ္ဂံ၊ ဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။
ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား)။ ဒုက္ခဉ္စ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို လည်းကောင်း။
သမုဒယဉ္စ၊ သမုဒယသစ္စာကို လည်းကောင်း။ နိရောဓဉ္စ၊ နိရောဓ
သစ္စာကိုလည်းကောင်း။ မဂ္ဂဉ္စ၊ မဂ္ဂသစ္စာကိုလည်းကောင်း။ ဣတိ
ဣမာနိစတ္တာရိ၊ တို့ကို။ ပကာသေတိ၊ ၏။ (ဤသို့ ပါဠိသေသ
ထည့်၍ ယောဇနာ)။ သုဒ္ဓံ၊ မြူစင်စွာသော။ အပဂတကာဠကံ၊
ကင်းသော အညစ်အကြေးရှိသော။ ဝတ္ထံ၊ အဝတ်သည်။ “ပုဆိုး
သည်၊ လည်းဟူ”။ သမ္မဒေဝ၊ ကောင်းစွာလျှင်။ ရဇနံ၊ ဆိုးရည်ကို။
ပရိဂ္ဂဏှယုသေယုထာပိ၊ ယူသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ လျှင်။ ပေါက္ခရ
သတိံ၊ သော။ မြာဟ္မဏံ၊ သာ၊ အား။ တသ္မိံ၊ ယေဝအာသနေ၊ ထို
တရားနာသော နေရာ၌လျှင်။ ဝိရဇံ၊ ကိုလေသာတည်း ဟူသော
မြူစင်ထသော။ ဝိတမလံ၊ ကိုလေသာဟူသော အညစ်အကြေး
ကင်းထသော။ ဓမ္မစက္ခု၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဉ္ဇာန်သည်။ ဥဒပါဒိ၊
ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ ကိံ ဥဒပါဒိ၊ နည်းဟူမူကား။ ယံကိဉ္စ၊ အလုံးစုံသော
ဝဂ္ဂိတရားသည်။ သမုဒယဓမ္မံ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ တံသမ္ပံ၊ ထို

အလုံးစုံသော ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသော ဝဋ်တရားသည်။ နိရောဓ
ဓမ္မံ၊ ချုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဓမ္မစက္ခု၊ သည်။ ဥပပါဒိ၊ ပြီး။

ပေါက္ခရသဘိဥပါသကတ္ထပဋိဝေဒနာ

၂၉၉။ အထခေါ၊ ဌ။ ပေါက္ခရသဘိ၊ သော။ မြာဟ္မဏော၊
သည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မော၊ မြင်အပ်ပြီးသောသစ္စာလေးပါးတရားရှိသည်ဖြစ်
၍၊ ပတ္တဓမ္မော၊ ရောက်အပ်ပြီးသော သစ္စာလေးပါးတရားရှိသည်
ဖြစ်၍။ ဝိဒိတဓမ္မော၊ မဖောက် မပြန် သိအပ်ပြီးသော သစ္စာ
လေးပါးတရားရှိသည်ဖြစ်၍။ ပရိယောဂါဠဓမ္မော၊ ညှဏ်ဖြင့်သက်
အပ်သော သစ္စာလေးပါးတရား ရှိသည်ဖြစ်၍။ တိဏ္ဍဝိစိကိစ္ဆော၊
ပယ်ပြီးသောဝိစိကိစ္ဆာရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဂတကထံကထော၊ ဤသို့ဖြစ်
သလော ဤသို့ဖြစ်သလောဟု ယုံမှား တွေးတောခြင်း ကင်းသည်
ဖြစ်၍။ ဝေသာရဇ္ဇပတ္တော၊ ယုံမှားခြင်း ကင်းသည်၏ အဖြစ်သို့
ရောက်သည်ဖြစ်၍။ သတ္ထ၊ သာသနော၊ ဌ။ အပရပုစ္စယော၊ ဘုရားမှ
တပါး သောသုဉ် ယုံကြည်ခြင်း မရှိသည် ဖြစ်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။
ဘေဝနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်
နှစ်လိုဖွယ်ရှိ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ အဘိက္ကန္တံ၊ ။ (ကြည်ညို
သောအခါ ဖြစ်သောကြောင့် စကားထပ် ရှိသတည်း)။ ဘော
ဂေါတမ၊ မ။ သေယျထာဝီ၊ ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား။
နိက္ကုဇ္ဇိတံ၊ အောက်သို့ မျက်နှာပြု၍ ထားအပ်သော ဒိုင်းကို။
ဥက္ကုဇ္ဇေယျထာဝီ၊ အထက်သို့ မျက်နှာပြု၍ ထားဘိသကဲ့သို့
လည်းကောင်း။ “လှန်ဘိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ လည်းဟူ”။ ပ။
ပဋိစ္ဆန္တံ၊ မြက်၊ သစ်ရွက် အစရှိသည်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသောဝတ္ထုကို။
ဝိဝရေယျထာဝီ၊ ဖွင့်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ မုဠသ၊ ခရီး
မှားသောသူအား။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို။ အာစိက္ခေယျထာဝီ၊ ကြားဘိ
သကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ အန္ဓကာရေ၊ အင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံ
သော အမိုက်တိုက်၌။ ဧတလပဇ္ဇောတံ၊ ဆီမီးတန်ဆောင် တို့ကို။
ဓာရေယျထာဝီ၊ ထွန်းသကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ စက္ခုမန္တော၊

စက္ခုပသာဒနှင့် ပြည့်စုံသော သူတို့သည်။ ရူပါနိ၊ အဆင်းတို့ကို။
 ဒက္ခန္တိယထာဝါ၊ မြင်ကုန် သကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ဧဝမေဝ၊
 ဟူလျှင်။ ဘောတာဂေါတမေန၊ အရှင် ဂေါတမသည်။ အနေက
 ပရိယာယေန၊ များသော အကြောင်းဖြင့်။ ဓမ္မော၊ ကို။ ပကာသိ
 ဘော၊ ပြီးတော်မူအပ်ပြီ။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ သောဟံ-သေသော
 အဟံ၊ ငါသည်။ သပုတ္တော၊ သားနှင့် တကွ။ သဘရိယော၊
 မယားနှင့် တကွ။ သပရိယော၊ ပရိသတ်နှင့် တကွ။ သာမဇ္ဇော၊
 အမတ်နှင့်တကွ။ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ အရှင် ဂေါတမကို။ သရဏံ
 သရဏံ ဣတိ၊ ဆင်းရဲကို ဈောက်ပေတတ် ချမ်းသာကို ဆောင်ပေ
 တတ်၏ဟူ၍။ ဂစ္ဆာမိဘဇာမိ၊ မှီဝဲ ဆည်းကပ်၏။ တနည်းကား၊
 ဂစ္ဆာမိဗုဇ္ဈာမိ၊ သိ၏။ ဓမ္မဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ တိက္ခသံဃဉ္စ၊ ကို
 လည်းကောင်း။ သရဏံသရဏံဣတိ၊ ဟူ၍။ ဂစ္ဆာမိဘဇာမိ၊ ၏။
 “ဂစ္ဆာမိဗုဇ္ဈာမိ၊ ၏၊ လည်းဟူ”။ ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ အဇ္ဇတ္တံ၊
 ယနေ၏အဖြစ်ကို။ အဂ္ဂေအာဒိံ ကတွာ၊ ၍။ ပါဏုပေတံ၊ အသက်
 နှင့် ပြည့်စုံသောကာလပတ်လုံး။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဂတံ၊
 ရောက်သော။ ဥပါသကံ၊ သီတင်းသည်ဟူ၍။ မံ၊ ကို။ ဓာရေတု၊
 မှတ်တော်မူလော။ ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ ဥက္ကဋ္ဌာယ၊ ဥက္ကဋ္ဌ
 မြို့၌။ အညာနိ၊ ကုန်သော။ ကုလာနိ၊ အမျိုးတို့သို့။ “အိမ်တို့သို့၊
 လည်းဟူ”။ ဥပသင်္ကမသိယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ အတူလျှင်။
 ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ ပေါက္ခရသဘာတိကုလံ၊ ပေါက္ခရသဘာတိ
 အမျိုးသို့။ “ပေါက္ခရသဘာတိ အိမ်သို့၊ လည်းဟူ”။ ဥပသင်္ကမတု၊
 ကပ်စေသတည်း။ တတ္ထ၊ ထိုပေါက္ခရသဘာတိ အမျိုး၌။ “ပေါက္ခရ
 သဘာတိအိမ်၌၊ လည်းဟူ”။ ယေတေမာဏဝကာဝါ၊ အကြင်လုလင်
 ပျို ယောက်ျားတို့သည် လည်းကောင်း။ ယာသာမာဏဝိကာဝါ၊
 အကြင် လုလင်ပျို မိန်းမတို့သည် လည်းကောင်း။ (ယေတေ
 ကို ယာသာဟု လိင်ပြန်၍ နောက်ပုဒ်နှင့် ယှဉ်လေ။ တေတား
 အနက်မရှိ)။ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ အရှင် ဂေါတမကို။ အဘိဝါ
 ဒေသေန္တိ၊ ရှိသေစွာရှိခိုးကုန်လတ္တံ့။ ပစ္စုပဋိသန္တိ၊ ခရီးဦးကြိုဆို

၄-သောဏဒဏ္ဍသုတ္တ-စမ္ပေယျကမြာဟ္မဏဂဟပတိကာ. (၂၅၉)

ကုန်လတ္တံ့။ အာသနံဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဥဒကံဝါ၊ ကိုလည်း
ကောင်း။ ဒဿန္တိ၊ လူကုန်လတ္တံ့။ စိတ္တံဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ပဿာ
ဒေဿန္တိ၊ ကြည်ညိုစေကုန်လတ္တံ့။ တံအဘိဝါဒနာဒိကမ္ပံ၊ ထိုသို့
ရိုသေစွာ ရှိခိုးခြင်းအစရှိသော အမှုသည်။ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား။
ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသော ညဉ့်ပတ်လုံး။ ဟိတာယ-ဟိတံကာတုံ၊
စီးပွားခြင်းကို ပြုခြင်းငှာ။ သုခါယ-သုခံကာတုံ၊ ချမ်းသာခြင်းကို
ပြုခြင်းငှာ။ ဘဝိဿန္တိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။
မြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ မယာ၊ သည်။ ကလျာဏံ၊ ကောင်းသောစကား
ကို။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊
မိန့်တော်မူ၏။

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော။ အဗ္ဗုဋ္ဌသုတ္တံ၊ သည်။
နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီ။

၄-သောဏဒဏ္ဍသုတ္တ
စမ္ပေယျက မြာဟ္မဏ ဂဟပတိကာ

၃၀၀။ ဘန္တေကဿပ၊ ပ။ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤသောဏဒဏ္ဍသုတ်
ကို။ မေမယာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်တော်
မှ။ ဧဝံ-ဧကေနအာကာရေန၊ ဖြင့်။ သုတံ ဥပလက္ခိတံ၊ မှတ်လိုက်
ရ၏။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေသု၊ အပ်
တိုင်းတို့၌။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ စရမာနော၊ သွားသည်ဖြစ်၍။
မဟတာ၊ သော။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ပဉ္စမတ္ထေဟိ
ဘိက္ခုသတေတိ၊ ငါးရာ အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော ရဟန်း
တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ယေန ဒိသာဘာဂေန၊ ဖြင့်။ စမ္ပံ၊ စမ္ပာပြည်သို့။
ဂန္တဗ္ဗာ၊ သွားအပ်၏။ တံတေန ဒိသာဘာဂေန၊ ဖြင့်။ စမ္ပံ၊ စမ္ပာ
ပြည်သို့။ အဝသရိ၊ ရောက်တော်မူလေ၏။ တတြ၊ ထိုအရပ်၌။
(သုဒံကား နိပါတ် သာတည်း)။ စမ္ပာယံ၊ စမ္ပာမြို့၌။ ဂဂ္ဂ
ရာယ၊ ဂဂ္ဂရာမိဇုရားသည် ပြုအပ်သော။ ပေါက္ခရဏိယာ၊ လေး
ထောင့်ကန်၏။ တိရေ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ တေနခေါပနသမ

ယေန၊ ဣ။ သောဏဒဏ္ဍော၊ အမည်ရှိသော။ မြာဟ္မဏော၊ သည်။
သတ္တုဿဒံ၊ များသောလူမျိုး၊ များသောဆင်ရတနာ အစရှိသည်
တို့ဖြင့် ပြည့်ထသော။ သတိဏကဋ္ဌောဒကံ၊ များသော မြက်၊ ထင်း၊
ရွှေ ရှိထသော။ သဗညံ၊ များစွာသော ဥစ္စာစပါး ရှိထသော။ ရာဇ
ဘောဂ္ဂံ၊ မင်းမှရအပ်သော စည်းစိမ်ဖြစ်ထသော။ တနည်းကား၊
ရာဇဘောဂ္ဂံ၊ မင်းကဲ့သို့ ဖြစ်၍ ခံစားအပ် ထသော။ မာဂဓေန၊
မဂဓတိုင်းကို အစိုးရထသော။ သေနိယေန၊ များသော စစ်သည်
ရှိထသော။ ဗိမ္ဗိသာရေန၊ ဗိမ္ဗိသာရ အမည်ရှိသော။ ရညာ၊
မင်းသည်။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သော။ ရာဇဒါယံ၊ မင်းပေးဥစ္စာ ဖြစ်ထ
သော။ မြာဟ္မဒေယံ၊ မြတ်သော ပေးခြင်းဖြင့် ပေးအပ်ထသော။
စမ္ပံ-စမ္ပေ၊ စမ္ပာမြို့၌။ အဇ္ဈာဝသတိ၊ စိုးအုပ်၏။

၃၀၁။ စမ္ပေယျကာ၊ စမ္ပာမြို့၌ နေကုန်သော။ မြာဟ္မဏ ဂဟ
ပတိကာ၊ ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့သည်။ ဘေစ၊ အရှင်တို့ပ။ (အနက်
အဗ္ဗဋ္ဌသုတ်နှင့် တူသော ပါဠိသာ များသည်။ အနက်ထူးရာ
ကိုသာ ယောဇနာအံ့)။ စမ္ပာယ၊ စမ္ပာမြို့မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ၍။ သဗံ
သဗံ၊ ထိုထိုသောအရပ်မှ ပေါင်းအပ်သော အပေါင်းရှိကုန်သည်
ဖြစ်၍။ ဂဏီဘူတာ၊ များသောအရေအတွက် ရှိသည်၏အဖြစ်သို့
ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ယေနယတ္ထ၊ ဣ။ ဂဂ္ဂရာ၊ ဂဂ္ဂရာ အမည်
ရှိသော ဗိဇုရားသည် ပြုအပ်သော။ ပေါက္ခရဏီ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၍။
တေန-တတ္ထ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမန္တိ၊ ကုန်၏။

၃၀၂။ တေနခေါပနသမယေန၊ ဣ။ သောဏဒဏ္ဍော၊ သော
ဏဒဏ္ဍ အမည်ရှိသော။ မြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဥပရိပါသာဒေ၊
အထက် ပြာသာဒ်၌။ ဒိဝါသေယံ၊ နေအိပ်ခြင်းသို့။ ဥပဂတော၊
ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၍။ သဗံသဗံ၊ ထိုထိုသောအရပ်မှ ပေါင်း
အပ်သော အစည်းအဝေး ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဂဏီဘူတေ၊ အသီး
အသီးဖွဲ့အပ်သောဂိုဏ်းရှိသည်၏အဖြစ်သို့ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။
ပ။ ဥပသင်္ကမန္တေ၊ ကပ်ကုန်သည်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ခတ္တံ၊ အမတ်ကြီး
ကို။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်၏။ ကိံ အာမန္တေသိ၊ နည်းဟူမူကား။ ဘော

ခတ္တေ၊ အိုအမတ်ကြီး။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ စမ္ပေယျကာ၊ စမ္ပာ
မြို့ နေကုန်သော။ ပ။ ဥပသင်္ကမန္တိနုခေါ၊ ကပ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊
သို့။ အာမန္တေသိ၊ ၏။ ဘော၊ အရှင်။ သကျပုတ္တာ၊ သော။ သကျ
ကုလာ၊ မှ။ ပဗ္ဗဇိတောံ၊ သော။ ဂေါတမော၊ သော။ သမ
ဏော၊ သည်။ အတ္ထိခေါ၊ ရှိသလျှင်ကတည်း။ ပ။ စမ္ပာယံ၊ သို့။
အနုပ္ပတ္တာ၊ အစဉ်ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ငုရုယ၊ သော။ ပေါက္ခရ
ကိယာ၊ ၏။ တိရေ၊ အနား၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တံ ခေါ ပန ဘဝန္တိ
ဂေါတမံ-တဿ ခေါ မန ဘောတောဂေါတမဿ၊ ၏။ ပ။ ဧတေ
ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ တို့သည်။ တံဘဝန္တိ ဂေါတမံ၊ ထိုအရှင်
ဂေါတမကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ ဥပသင်္ကမန္တိ၊ ကုန်၏။
ဣတိ၊ သို့။ ခတ္တော၊ အမတ်ကြီးသည်။ အဂေါစ၊ ၏။ ဘောခတ္တေ၊ အို
အမတ်ကြီး။ တေနဟိ၊ ကား။ ပ။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကေ၊ တို့ကို။
သောဏဒဏ္ဍော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။
ဘော၊ အချင်းတို့။ ဘောန္တော၊ အချင်းတို့သည်။ အာဂမေန္တ၊
နေကုန်ဦးလော့။ သောဏန္တော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏောပိ၊ သည်
လည်း။ ဂေါတမံ၊ သော။ သမဏံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ငှာ။ ဥပသင်္က
မိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေဟိ၊ လော့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။
ဘော၊ အရှင်။ ဧဝံသာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဣတိခေါ၊ သို့လျှင်။ သော
ခတ္တော၊ ထိုအမတ်ကြီးသည်။ သောဏဒဏ္ဍဿ၊ သော။ ဗြာဟ္မ
ဏဿ၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ ပဋိဿုဏိတော၊ ဝန်ခံ၍။ ပ။ ဘောန္တော၊
အရှင်တို့သည်။ အာဂမေန္တ၊ ငုံဦးကုန်လော့။ ပ။

သောဏဒဏ္ဍဂုဏကထာ

၃၀၃။ နာနာဝေရဇ္ဇကာနံ၊ အထူးထူး အပြားပြား ရှိကုန်
သော ကာသိတိုင်း၊ ကောသလတိုင်း၊ အစရှိသည်တို့၌ ဖြစ်ကုန်
သော။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ ပဉ္စမတ္တာနိ ဗြာဟ္မဏသတာနိ၊ ငါးရာ
အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော ပုဏ္ဏားတို့သည်။ စမ္ပာယံ၊ စမ္ပာပြည်၌။
ကေနစိဒေဝ၊ တစုံတခုလျှင်ဖြစ်သော။ ကရဏီယေန၊ ကိစ္စကြောင့်။

ပဋိဝသန္တိ၊ နေ၏။ တေမြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ပ။ ဥပသင်္ကမိဿတိ၊
 လတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ အသောသံခေါ၊ ကြားကုန်သလျှင်ကတည်း။ ပ။
 ဘဝံသောဏဒဏ္ဍော၊ သည်။ ဥပသင်္ကမိဿတိ၊ ကပ်လတ္တံ့။
 ဟူသည် ဘား။ သစ္စံကိရ၊ မှန်ပေသလော။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစုံ၊
 ကုန်၏။ ဘော၊ အရှင်တို့။ မေ၊ ၏။ ဝေပရိဝိတက္ကော၊ သည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ အဟမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ဝေါတမံ၊ သော။ သမဏံ၊
 သို့။ ဒဿနာယ၊ ငှာ။ ဥပသင်္ကမိဿာမိ၊ အံ။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊
 ၏။ ဘဝံသောဏဒဏ္ဍော၊ သည်။ ပ။ မာဥပသင်္ကမိ၊ မကပ်လင့်။
 (“ဥပသင်္ကမိဿတိ” ဟူ၍လည်း ပါဠိရှိ၏။ “မာဥပသင်္က
 မိဿာ၊ မကပ်ရလတ္တံ့” ။ ဤသို့ယောဇနာလေ။ ရှေ့အတိုင်းရှိရာမှာ
 သင့်၏)။ ဘဝံသောဏဒဏ္ဍော၊ သည်။ ဥပသင်္ကမိတုံ၊ ငှာ။
 နအရဟသိ၊ မထိုက်။ ပ။ သစေဥပသင်္ကမိဿတိ၊ အကယ်၍ကပ်အံ။
 ဘောတော သောဏဒဏ္ဍဿ၊ အရှင် သောဏဒဏ္ဍ၏။ ယသော၊
 အခြံအရံသည်။ ဟာယိဿတိ၊ ယုတ်လတ္တံ့။ ပ။ အဘိဝဗ္ဗိဿတိ၊
 ပွားလတ္တံ့။ ဘောတောသောဏဒဏ္ဍဿ၊ ၏။ ယသော၊ သည်။ ယမ္ပိ
 ဟာယိဿတိ၊ အကြင်ကြောင့် ယုတ်လတ္တံ့။ ဝေါတမဿ၊ သော။
 သမဏဿ၊ ၏။ ယသော၊ သည်။ ယမ္ပိ အဘိဝဗ္ဗိဿတိ၊ အကြင်
 ကြောင့်ပွားလတ္တံ့။ ဣမိနာအင်္ဂေနာပိ၊ ဤအကြောင်းဖြင့်လည်း။ ပ။
 ဥပသင်္ကမိတုံ၊ ငှာ။ နအရဟတိ၊ မထိုက်။ ဝေါတမော၊ ဝေါတမ
 အန္တယ် ဖြစ်သော။ သမဏော တွေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဘဝန္တံ၊
 သောဏဒဏ္ဍံ၊ အရှင်သောဏဒဏ္ဍသို့။ ဒဿနာယ၊ ငှာ။ ဥပသင်္က
 မိတုံ၊ ငှာ။ အရဟတိ၊ ၏။ ဘဝံသောဏဒဏ္ဍော၊ သည်။ မာတိ
 တောစ၊ အမိအဖို့မှ လည်းကောင်း။ ပိတိတောစ၊ အဖ အဖို့မှ
 လည်းကောင်း။ ဥဘတော၊ နှစ်ပါးစုံသော အဖို့မှ။ သုဇာတော၊
 ကောင်းစွာဖြစ်၏။ ယာဝ သတ္တမာ ပိတာမဟ ယုဂါ၊ ဘိုးဘေး
 ခုနစ်ဆက်တိုင်အောင်။ သံသုဒ္ဓဂဟဏိကော၊ စင်သော အမိဝမ်း
 ရှိ၏။ (ပုဏ္ဏားမဝမ်း၌သာ ဖြစ်၏ ဟုလိုသည်)။ တနည်းကား၊
 သံသုဒ္ဓဂဟဏိကော၊ ၏။ ယာဝ သတ္တမာ ပိတာမဟယုဂါ၊ ဘိုး

ဘေးခုနစ်ဆက် တိုင်အောင်။ ဇာတိဝါဒေန၊ အမျိုးကို အကြောင်း ပြု၍ ဖြစ်သောစကားဖြင့်။ အက္ခိတ္တော၊ မပယ်အပ်။ အနုပကုဋ္ဌော၊ မကဲ့ရဲ့အပ်။ ဘဝံသောဏဒဏ္ဍော၊ သည်။ မာတိတောစ၊ မှလည်းကောင်း။ ပိတိတောစ၊ မှလည်းကောင်း။ ဥဘတော၊ မှ။ ယသုဇာတော၊ အကြင်ကြောင့် ကောင်းစွာဖြစ်၏။ ဓာဝ သတ္တမာပိတာ မဟယုဂါ၊ အောင်။ ယံ သံသုဒ္ဓဂဟဏိကော၊ အကြင်ကြောင့် စင်သော အမိဝမ်းရှိ၏။ ဇာတိဝါဒေန၊ ဖြင့်။ ယံ အက္ခိတ္တော၊ အကြင်ကြောင့် မပယ်အပ်။ ယံ အနုပကုဋ္ဌော၊ အကြင်ကြောင့် မကဲ့ရဲ့အပ်။ ဣမိနာ အင်္ဂေနာပိ၊ ဤအကြောင်းဖြင့်လည်း။ ပ။ ဥပ သင်္ကမိတုံ၊ ဌာ။ န အရဟတိ၊ ထိုက်။ ပ။ ဘဝံသောဏဒဏ္ဍော၊ သည်။ အစော၊ ကြွယ်ဝ၏။ “အစိုးရ၏၊ လည်းဟူ”။ မဟဒ္ဓနော၊ များသော ဥစ္စာနှင့်ပြည့်စုံ၏။ မဟာဘောဂေါ၊ များသော အသုံးအဆောင် ရှိ၏။ ပ။ ဘဝံသောဏဒဏ္ဍော၊ သည်။ အဇ္ဈာယကော၊ ဗေဒင်သုံးပုံ ကို သရဇ္ဈာယ်တတ်၏။ မန္တဓရော၊ ဗေဒင်သုံးပုံကို ဆောင်၏။ သနိဗ္ဗာဏေ၊ ကော၊ နိဗ္ဗာဏကျမ်း၊ ကော၊ နိဗ္ဗာဏကျမ်းနှင့် တကွ ဖြစ်ကုန်ထသော။ သာက္ခရပ္ပဘေဒါနံ၊ အက္ခရာအပြားကို ပြတတ် သော ကျမ်းနှင့် တကွ ဖြစ်ကုန်ထသော။ ဣတိဟာသပဉ္စမာနံ၊ ဣတိ ဟာသကျမ်းလျှင် ငါးခုမြောက် ရှိကုန်သော။ တိတ္ထံ၊ သုံးပုံကုန် သော။ ဗေဒါနံ၊ ထို့၏။ ပါရဂူ၊ အဆုံးကိုသိ၏။ “အဆုံးတိုင် အောင်တတ်၏လည်းဟူ”။ ပဒကော၊ ဗေဒင်သုံးပုံကို သင်တတ်၏။ ဝေယျာကရဏော၊ ဗေဒင်သုံးပုံမှကြွင်းသော ဝေယျာကရုဏ်းကို သင်တတ်၏။ လောကာယတမဟာပုရိသလက္ခဏေသု၊ လောကာ ယတကျမ်း၊ ယောကျ်းမြတ် ဖြစ်သော ဘုရားတို့၏ လက္ခဏာကို ပြတတ်သော ကျမ်းတို့၌။ အနဝယော၊ အကြွင်းမဲ့တတ်၏။ “ပြည့်စုံ သော အတတ်ရှိ၏၊ လည်းဟူ”။ ဘဝံသောဏဒဏ္ဍော၊ သည်။ (ဟိကား ပဒပူရဏတည်း)။ အဘိရူပေါ၊ အလွန်အဆင်းလှ၏။ ဒဿနိယော၊ ရှုဖွယ်ရှိ၏။ ပါသာဒိကော၊ ကြည်ညိုဖွယ် ရှိ၏။ ပရမာယ၊ အလွန် မြတ်သော။ ဝဏ္ဏပေါက္ခရတာယ၊ အဆင်း

(၂၆၄) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ကောင်းသည်၏အဖြစ်နှင့်။ တနည်းကား၊ အဆင်းကိုယ်သဏ္ဍာန်
 ၏ ပြည့်စုံခြင်းနှင့်။ သမန္တာဂတော၊ ၏။ မြဟ္မဝဏ္ဏိ၊ မြတ်သော
 ရှေ့စင်အဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းရှိ၏။ မြဟ္မဝဏ္ဏသီ၊ မြဟ္မာ
 မင်း၏ကိုယ်နှင့်တူသောကိုယ်ရှိ၏။ ဒဿနာယ၊ ရှုခြင်းငှာ။ အခုဒ္ဒါ
 ဝကာသော၊ မငယ်သောအရာရှိ၏။ “ကြီးကျယ်သောအရာရှိ၏၊
 လည်းဟူ”။ ဘဝံသောဏဒဏ္ဍော၊ သည်။ (ဟိကား ပဒပူရဏ
 တည်း။)။ သီလဝါ၊ သီလရှိ၏။ ဝုဒ္ဓသီလီ၊ ပွားခြီးသောသီလရှိ၏။
 ဝုဒ္ဓသီလေန၊ ပွားခြီးသော သီလနှင့်။ သမန္တာဂတော၊ ၏။ ဘဝံ
 သောဏဒဏ္ဍော၊ သည်။ ကလျာဏဝါစော၊ ကောင်းသောအက္ခ
 ရာပုဒ်ဗျည်းနှင့် ပြည့်စုံသော စကားရှိ၏။ ကလျာဏဝတ္ထရဏော၊
 သာယာပြေပြစ်သော စကားရှိ၏။ ပေါရိသော၊ ပြည်ကြီးသား
 တို့၏ အဆိုအမိန့် ဖြစ်သော။ တနည်းကား၊ ပြည်ကြီး၌နေသော
 မိန်းမ၏ နူးညံ့ သိမ်မွေ့စွာသော ကိုယ်နှင့်တူသော။ ဝိဿဠာယ၊
 သန့်ရှင်းစွာထင်သော။ အနေလဂဠာယ၊ လျှာရည် မယိုထသော။
 “ယိုသောလျှာရည် မရှိထသော၊ လည်းဟူ”။ အတ္ထဿ၊ အနက်
 ကို၊ ဝိညာပနိယာ၊ သိစေခြင်းငှာစွမ်းနိုင်ထသော။ ဝါစာယ၊ နှင့်။
 သမန္တာဂတော၊ ၏။ ဘဝံသောဏဒဏ္ဍော၊ သည်။ ဗဟူနံ၊ များစွာ
 ကုန်သော ပုဏ္ဏားတို့၏။ အာစရိယ ပါစရိယော ဆရာ၊ ဆရာ၏
 ဆရာတည်း။ တိဏိမာဏဝကသတဉ္စနိ၊ သုံးရာသောလုလင်တို့ကို။
 မန္တေ၊ မေဒင်တို့ကို။ ဝါစေသိ၊ သင်စေ၏။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။
 (ခေါ်ပနကား ပဒါလင်္ကာရတည်း)။ နာနာဒိသံ၊ အထူးထူး
 သော အရပ်၌ နေကုန်သော။ မာဏဝကာ၊ တို့သည်။ နာနာဇန
 ပဒါ၊ အထူးထူးသောဇနပုဒ်မှ။ ဘောတောသောဏဒဏ္ဍဿ၊ ၏။
 သန္တိကော၊ မန္တတ္တိကာ၊ မေဒင်ကိုအလိုရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ မန္တေ၊
 တို့ကို။ အဓိယိတုကာမာ၊ သင်ခြင်းငှာ အလိုရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။
 အာဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘဝံသောဏဒဏ္ဍော၊ သည်။ ဇိဏ္ဍော၊ အိုမင်း
 ပြီး။ ဝုဒ္ဓေါ၊ ကြီးသောအရွယ်သို့ရောက်ပြီး။ မဟလ္လကော၊ ဇာတ်အား
 ခြင်္လည်းကြီးပြီး။ အဒ္ဓဂတော၊ ရှည်သောအခွန်သို့ရောက်ပြီး။ ဝယော

အနုပ္ပတ္တော၊ ပစ္စိမဒရူယံသို့ရောက်ပြီ။ ဂေါတမော၊ သော။ သမ
 ဧကော၊ သည်။ တရုဏော၊ ငယ်လည်း ငယ်စွာသေး၏။ တရုဏပဗ္ဗဇိ
 တောစ၊ ငယ်သောရဟန်းပြုခြင်းရှိ၏။ “ငယ်စွာသောရဟန်းလည်း
 ဖြစ်၏၊ လည်းဟူ”။ ဘဝံသောဏဒဏ္ဍော၊ ကို။ မာဂဓဿ၊ မဂဓ
 တိုင်းကို အစိုးရထသော။ သေနိယဿ၊ များသော စစ်သည်ရှိ
 သော။ ဗိမ္ဗိသာရဿ၊ ဗိမ္ဗိသာရ အမည်ရှိသော။ ရညော၊ သည်။
 သက္ကတော၊ အရိုအသေ ပြုအပ်၏။ ဂရုဏတော၊ အလေးအမြတ်
 ပြုအပ်၏။ မာနိတော၊ မြတ်နိုးအပ်၏။ ပူဇိတော၊ ၏။ အပဗိတော၊
 ဆည်းကပ်အပ်၏။ ဘဝံသောဏဒဏ္ဍော၊ ကို။ ပေါက္ခရသဘတိဿ၊
 ပေါက္ခရသဘတိ အမည်ရှိသော။ မြာဟ္မဏဿ၊ သည်။ သက္ကတော၊
 ၏။ ပ။ ဘဝံသောဏဒဏ္ဍော၊ သည်။ သက္ကုဿဒံ၊ လူမျိုး ဆင်ယာဉ်
 မြင်းယာဉ် အစရှိသော သက္ကဝါတို့ဖြင့် ပြည့်ထသော။ သတိဏက
 ဌောဒကံ၊ များသော မြက်၊ ထင်း၊ ရေရှိထသော။ သဗညံ၊ များသော
 စပါးရှိထသော။ ရာဇဘောဂ္ဂံ၊ မင်းမှရအပ်သော ဧည့်စိမ်ဖြစ်ထ
 သော။ “မင်းကဲ့သို့ဖြစ်၍ ခံစားအပ်ထသော၊ လည်းဟူ”။ မာဂဓေ
 န၊ သော။ သေနိယေန၊ သော။ ဗိမ္ဗိသာရေန၊ သော။ ရညော၊ သည်။
 ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်ထသော။ ရာဇဒါယံ၊ မင်းသည် ပေးအပ်သော ဥစ္စာ
 ဖြစ်ထသော။ မြဟ္မဒေယံ၊ မြတ်သောပေးခြင်းဖြင့်ပေးအပ်ထသော။
 စဗ္ဗံ၊ ဤ။ အဇ္ဈာဝသတိ၊ အကြင်ကြောင့် နေ၏။ တနည်းကား၊
 စဗ္ဗံ၊ ကို။ အဇ္ဈာဝသတိ၊ အကြင်ကြောင့် စိုးအုပ်၏။ ဣမိနာ အင်္ဂေ
 နာပိ၊ ဤသို့သော အကြောင်းဖြင့်လည်း။ ဘဝံသောဏဒဏ္ဍော၊
 သည်။ ပ။ ဥပသင်္ဂမိတုံ၊ ငှာ။ နအရဟတိ၊ မထိုက်။ ဂေါတမော၊
 သော။ သမဧကောတွေဝ၊ သည်လျှင်။ ပ။ ဥပသင်္ဂမိတုံ၊ ငှာ။ အရဟ
 တိ၊ ထိုက်၏။ ဣတိ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။

ဗုဒ္ဓဂုဏကထာ

၃၀၄။ ဧဝံသို့။ မြာဟ္မဏေဟိ၊ တို့သည်။ (ကတ္တားထည့်)။ ဝုတ္တေ၊
 သော်။ သောဏဒဏ္ဍော၊ သော။ မြာဟ္မဏော၊ သည်။ တေမြာဟ္မ

ဣတိတိ။ ဧတံဝစနံ။ ကိ။ အဝေါစ။ ဣ။ ဘော။ အရှင်ပုဏ္ဏားတို့။
 တေနဟိ။ ငါတိုက်တွန်း၏။ မမပိ။ ဣလည်း။ ဝစနံ။ ကိ။ တုမ္ပေ။
 တို့သည်။ သုဏာထ။ ကုန်လော့။ ယထာ ယေန ကာရဏေန။
 ကြောင့်။ မယမေဝ။ တို့သည်သာလျှင်။ တံဘဝန္တံ ဂေါတမံ။ သို့။
 ဒဿနာယ။ ငှာ။ ဥပသင်္ကမိတုံ။ ငှာ။ အရဟတမ။ ထိုက်ကုန်၏။
 သောဘဝံ ဂေါတမော။ သည်။ အမှောက်။ “ငါတို့ကို။ တို့သို့၊
 လည်းဟူ”။ ဒဿနာယ။ ငှာ။ ဥပသင်္ကမိတုံ။ ငှာ။ နတောဝအရဟ
 တိ။ မထိုက်။ တံကာရဏံ။ ကိ။ အဟံ။ သည်။ ဝေါ။ တို့အား။ ပကာ
 သယိဿာမိ။ ထင်စွာပြုအံ့။ (ဤသို့ ပါဠိသေသ ထည့်၍ ယော
 ဇနာ)။ ဘော။ အရှင်ပုဏ္ဏားတို့။ ပ။ သုဇာတော ခလု သုဇာတော
 ကိရုတတ်။ ပ။ ယံသုဇာတော။ အကြင်ကြောင့် ကောင်းစွာဖြစ်၏။
 ပ။ ဣမိနာအင်္ဂေနာပိ။ ဖြင့်လည်း။ ဘဝံဂေါတမော။ သည်။ ပ။ ဥပ
 သင်္ကမိတုံ။ ငှာ။ နအရဟတိ။ မထိုက်။ အထခေါ။ စင်စစ်ကား။ မယ
 မေဝ။ တို့သည်သာလျှင်။ တံဘဝန္တံ ဂေါတမံ။ သို့။ ဒဿနာယ။
 ငှာ။ ဥပသင်္ကမိတုံ။ ငှာ။ အရဟတမ။ ကုန်၏။ ဘော။ အရှင်တို့။
 ဂေါတမော။ သော။ သမဏော။ ရဟန်းသည်။ မဟန္တံ။ များစွာ
 သော။ “မြတ်စွာသော၊ လည်းဟူ”။ ဉ္ဇတိသံသံ။ အဆွအမျိုး
 အပေါင်းကို။ သြဟာယ။ စွန့်၍။ ပဗ္ဗဇိတော ခလု။ ရဟန်းပြုစေ
 သတတ်။ ပ။ ပဟုတံ ဟိရညသုဝဏ္ဏံ။ များစွာသော ရွှေ၊ ငွေကို။
 သြဟာယ။ စွန့်၍။ ပဗ္ဗဇိတော ခလု။ တတ်။ ဘူမိဂတဉ္စ။ မြေမြှုပ်၍
 ထားသောဥစ္စာကိုလည်းကောင်း။ ဝေဟာသဋ္ဌဉ္စ။ ဟင်းလင်းသော
 အရပ်၌ထားသော ဥစ္စာကိုလည်းကောင်း။ သြဟာယ။ ၍။ ပဗ္ဗဇိ
 တောခလု။ တတ်။ ဘော။ တို့။ ဂေါတမော။ သော။ သမဏော။
 သည်။ ဒဟရောဝ။ ငယ်သေးသည်သာလျှင်။ သမာနောခလု။ ဖြစ်
 သတတ်။ ယုဝါဇေဝ။ လုလင်ပျိုသည်လျှင်။ သမာနောခလု။ တတ်။
 သုသုဇေဝ။ အလွန် နုသေးသည်သာလျှင် (ဝေလို့က်ပါ)။ သမာ
 နောခလု။ တတ်။ ကာဠကေသောဇေဝ။ နက်သောဆံ ရှိသည်သာ
 လျှင်။ သမာနောခလု။ တတ်။ (သမာနောပုဒ်ကို ပုဒ်တိုင်းယှဉ်ပါ)။

ဘဒြေန၊ ကောင်းသော။ ယောဗ္ဗနေန၊ အရွယ်နှင့်။ သမန္ဓာဂတော
 ခလု၊ တတ်။ ပဌမေန၊ ရှေးဦးစွာသော။ ဝယသ၊ အရွယ်ဖြင့်။
 အဂါရသ္မာ၊ အိမ်၏အလယ်မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ၍။ (ထည့်ပါ)။ အန
 ဂါရိယံ၊ ရဟန်းဘောင်၌။ ပဗ္ဗဇိတောခလု၊ တတ်။ ဘော၊ တို့။
 ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ ရဟန်းသည်။ အဿုမုခါနံ၊
 ယိုသောမျက်ရည်ရှိကုန်သော။ “မျက်နှာရှိကုန်သော၊ လည်းဟူ”။
 မာတာပိတုနံ၊ တို့၏။ အကာမကာနံ၊ ရဟန်းပြုခြင်းငှာ အလိုမရှိ
 ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ရုဒန္တာနံ၊ ငိုကြွေးကုန်စဉ်။ ကောသမသံ၊ ကို။
 သြဟာရေတွာ၊ ၍။ ကာသာယာနိ၊ ဖန်ရည် စွန်းကုန်သော။
 ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်တို့ကို။ အစ္ဆာဒေတွာ၊ ဝတ်၍။ ပ။ ပရမာယ၊
 မြတ်စွာသော။ ဝဏ္ဏပေါက္ခရတာယ၊ အဆင်း၏ ကောင်းသည်၏
 အဖြစ်နှင့်။ “အဆင်း ကိုယ်သဏ္ဍာန်၏ ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်နှင့်၊
 လည်းဟူ”။ သမန္ဓာဂတောခလု၊ တတ်။ ပ။ အရိယသီလီခလု၊
 မြတ်သောသီလ ရှိသတတ်။ ကုသလသီလီခလု၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော
 သီလရှိသတတ်။ ကုသလသီလေန၊ နှင့်။ သမန္ဓာဂတောခလု၊ တတ်။
 ဘော၊ တို့။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ ကလျာဏ
 ပါစောခလု၊ ပုဒ်အက္ခရာနှင့် ပြည့်စုံသော စကား ရှိသတတ်။
 ကလျာဏ ဝါက္ခရဏောခလု၊ သာယာ ပြေပြစ်သော စကားရှိ
 သတတ်။ ပေါရိသာ၊ ရှေးသူတော်ကောင်း တို့၏ အဆိုအမိန့်
 ရှိသော။ “ပြည်ကြီးသားတို့၏ အဆိုအမိန့်ဖြစ်သော၊ လည်းဟူ”။
 (ပြည်ကြီး၌ဖြစ်သော မိန်းမ၏ နူးညံ့သိမ်မွေ့စွာသော ကိုယ်နှင့်တူ
 သော၊ လည်းပေး)။ ဝိဿဠာယ၊ သန်ရှင်းစွာထသော။ အနေလ
 ဝဠာယ၊ လျှာရည် မယိုထသော။ အတ္ထဿ၊ ဆိုသောစကား၏
 အနက်ကို။ ဝိညာပနိယာ၊ သိစေခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်ထသော။ ဝါစာ
 ယ၊ နှင့်။ သမန္ဓာဂတောခလု၊ တတ်။ ပ။ ဗဟူနံ၊ များစွာကုန်သော
 ပုဏ္ဏားတို့၏။ အာစရိယ ပါစရိယောခလု၊ ဆရာ၊ ဆရာ၏ ဆရာ
 ဖြစ်သတတ် ။ ပ။ ဒိဏကာမရာဂေါခလု၊ ကုန်ပြီးသော ကာမရာဂ
 ရှိသတတ်။ ဝိဂတစာပလ္လောခလု၊ ကိုယ်ကို တန်းဆာဆင်ခြင်း

(၂၆၈) သုတ်သီလက္ခန္ဓာပါဠိတော်နိဿယသစ်

တည်းဟူသော လျှပ်ပေါ်ခြင်းမှ ကင်းသတတ်။ပ။ ကမ္မဝါဒီခလု၊
ကံသာဟုယူလေ့ရှိသတတ်။ ကံရိယဝါဒီခလု၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု
ကို ပြုအပ်၏ဟုယူဆလေ့ရှိသတတ်။ မြဟ္မညာယ၊ မြတ်သောအလို
ဣစ္ဆာရှိသော။ ပဇာယ၊ သာရိပုတ္တရာ မောဂ္ဂလာန် မဟာကဿပ
အစရှိသော ပရိသတ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ အပါပပုရေက္ခာရောခလု၊
လောကုတ္တရာတရားကိုရှေ့ရှုသည်ကိုပြုကျင့်သတတ်။ပ။ သမဏော
ဂေါတမော၊သည်။ ဥစ္စာ၊ မြတ်သော။ ကုလာ၊မှ။ပဗ္ဗဇိတောခလု၊
တတ်။အသန္တိန္ဒုခတ္တိယကုလာ၊ မပျက်သောမင်းမျိုးမှ။ ပဗ္ဗဇိတော
ခလု၊တတ်။ပ။ အခု၊သော။ “ပြည့်စုံသော၊လည်းဟူ”။ ကုလာ၊
အမျိုးမှ။ ပဗ္ဗဇိတောခလု၊ တတ်။ မဟဒ္ဓနောခလု၊ တတ်။ မဟာ
ဘောဂေါခလု၊များသောအသုံးအဆောင် ရှိသတတ်။ပ။ တိရော
ရဋ္ဌာ၊ တိုင်းတပါးမှ။ တိရောဇနပဒါ၊ ဇနပုဒ် တပါးမှ။ ပဉ္စ၊
ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိတုံ၊ မေးခြင်းငှာ။ အာဂစ္ဆန္တိခလု၊ လာကုန်
သတတ်။ပ။ အနေကာနိ၊ များစွာကုန်သော။ ဒေဝတာသဟဿာ
နိ၊ နတ်တထောင်တို့သည်။ ပါဏောဟိ၊ အသက်တို့ဖြင့်။ သရဏံ၊
ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဂတာနိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဘော၊ တို့။ သမဏံ
ဂေါတမံ-သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်း ဂေါတမ၏။ ပ။
ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ ဧဟိသ္မာဂတဝါဒီ၊ လာ
သည်ကောင်းပါ၏ဟု ဆိုတတ်၏။ သဒိလော၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့သော
စကားရှိ၏။ သမ္မောဒကော၊ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ ပြောဟော
တတ်၏။ “ဓမ္မပဋိသန္ဓာရကို ပြုခြင်း၌ လိမ်မာ၏၊ လည်းဟူ”။
အတ္တာကုဋိကော၊ အမှောင် တကြုတ်ကြုတ် မပြုတတ်။ ဥတ္တာနမု
ခေါ၊ ရှင်သောမျက်နှာ ရှိ၏။ ပုဗ္ဗဘာသီ၊ ပြီးခြင်း ရှေ့ရှိသော
စကားကို ဆိုတတ်၏။ ပ။ ပရိသာနံ၊ တို့သည်။ သက္ကတောခလု၊
အရိအသေပြုအပ်သတတ်။ပ။ အပဗိတောခလု၊ ဆည်းကပ်ခြင်းကို
ပြုအပ်သတတ်။ ဘော၊တို့။ဂေါတမံ၊သော။သမဏံ၊ကို။ မဟူ၊များ
စွာကုန်သော။ ဒေဝါစ၊ တို့သည်၎င်း။ မနုဿာစ၊တို့သည်လည်း
ကောင်း။ အဘိပ္ပသန္ဓာခလု။ အလွန် ကြည်ညိုကုန် သတတ်။

ဘော၊ တို့။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ ယသ္မိံ
ဂါမေဝါ၊ ဌလည်းကောင်း။ ယသ္မိံနိဂမေဝါ၊ အကြင် နိဂုမ်းဌ
လည်းကောင်း၊ ပဋိဝသတိ၊ ၏။ တသ္မိံဂါမေဝါ၊ ဌလည်းကောင်း။
တသ္မိံ နိဂမေဝါ၊ ဌလည်းကောင်း။ အမနုဿာ၊ ဘီလူးတို့
သည်။ “နတ်တို့သည်လည်းဟူ”။ မနုဿေ၊ တို့ကို။ နဝိဟေဋ္ဌေန္တိ
ခလု၊ မညဉ်းဆဲကုန် သတတ်။ ပ။ သဿိ။ အပေါင်း သဿံနှင့်
ပြည့်စုံ၏။ ဂဏီ၊ ဂိုဏ်းနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ဂဏာစရိယော၊ ဂိုဏ်း
ဆရာလည်း ဖြစ်၏။ ပုထု၊ များစွာကုန်သော။ တိတ္ထ ကရာနံ၊
အယူကို ပြုတတ် ကုန်သော သူတို့ထက်။ အဂ္ဂံ အဂ္ဂေါ ဣတိ၊
မြတ်၏ဟူ၍။ အတ္ထာယတိ၊ ဆိုအပ်၏။ “ချီးမွမ်း အပ်၏၊
လည်းဟူ”။ ဘော၊ တို့။ ဧတေသံ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။
(ယတောဌစပ်)။ ယထာဝါ တထာဝါ၊ ဟူးဟူးငြားငြားသော
အဝတ်အဝတ်ခြင်း အစရှိသော အကြောင်းဖြင့်။ ယသော၊ အခြံ
အရံသည်။ သမုဒါဂစ္ဆတိယထာ၊ ပါးသကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ တူ။
ဂေါတမဿ၊ သော။ သမဏဿ၊ ၏။ ယသော၊ သည်။ နဟိသမု
ဒါဂဇာဘ၊ မပါး။ အထခေါ၊ စင်စစ်ကား။ အနုတ္တရာယ၊ အတု
မရှိသော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမုဒါယ၊ ဝိဇ္ဇာစရဏ၏ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်။ ပ။
ရာဇာ၊ မင်းသည်။ သံပုဇ္ဈော၊ ကွ။ သဘရိယော၊ မယားနှင့်တကွ။
သပရိယော၊ ပရိသတ်နှင့်တကွ၊ သာမဇ္ဈော၊ အမတ်တို့နှင့်တကွ။
သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဂတော၊ ၏။ ပ။ ဘော၊ အရှင်တို့။ ယေ
ကေမိ၊ ကုန်သော။ (ခေါပနကား ပဒါလင်္ကာရတည်း)။ သမ
ဏာဝါ၊ တို့သည် လည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏာဝါ၊ တို့သည်၎င်း။
အမှသကံ၊ တို့၏။ ဂါမခေတ္တံ၊ ဂါမခေတ်သို့။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။
တေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ အမှသကံ၊ တို့၏။ အတိထိနော၊
အသစ်ရောက်လာသော ဧည့်သည်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။
အမှေဟိ၊ တို့သည်။ အတိထိ၊ အသစ်ရောက် လာသော ဧည့်
သည်ကို။ သက္ကာတဗ္ဗာ၊ အရိအသေပြုအပ်၏။ ဂရုကာတဗ္ဗာ၊ ၏။
မာနေတဗ္ဗာ၊ မြတ်နိုးအပ်၏။ ပူဇေတဗ္ဗာ၊ ၏။ အပဇ္ဇတဗ္ဗာ၊

ဆည်းကပ်အပ်၏။ ဘော၊ အရှင်တို့။ ဂေါတမော၊ သော၊ သမဏော၊
 သည်။ စမ္ပ၊ စမ္ပ၊ မြို့သို့။ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်ရောက်သည်ဖြစ်၍။ စမ္ပာ
 ယံ၊ ခွံ။ ဂဂ္ဂရာယ၊ ဂဂ္ဂရာ အမည်ရှိသော မြို့နားသည် ပြုစေအပ်
 သော။ ပေါက္ခရဏိယာ၊ လေးထောင့်ကန်၏။ ယံ၊ ရေ၊ အနားခွံ။ ယံပိ
 ဝိဟရတိ၊ အကြင်ကြောင့်နေ၏။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊
 သည်။ အမှောက်၊ တို့၏၊ အဘိထိ၊ ဧည့်သည်တည်း။ အမေဟိ၊
 တို့သည်။ အတိထိ၊ ကိုး (ခေါ်ပနကား မဒါသင်္ကံတည်း)။
 သက္ကတဗ္ဗာ၊ ၏။ ပ။ ဣမိနံ အင်္ဂါနာပိ၊ မြင့်လည်း။ သော
 ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ အမှောက်၊ တို့သို့။ ဒဿနာယ၊ ငှာ။ ဥပ-
 သင်္ကမိတုံ၊ ငှာ။ နအရဟတိ၊ မထိုက်။ အထခေါ၊ စင်စစ်။ မယ
 မေဝ၊ တို့သည်သာလျှင်။ ပ။ ဥပသင်္ကမိတုံ၊ ငှာ။ အရဟတမ၊ ကုန်၏။
 ဘော၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ တဿ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ၏။
 ဧတ္တကော၊ ဤမျှလောက်ကုန်သော။ ဝတ္တော၊ ဂုဏ်တို့ကို။ ပရိယာ
 ပုဏာပိ၊ သိ၏။ သောဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ ဧတ္တက ဝတ္တော၊
 ဤမျှလောက်ဂုဏ်ရှိသည်။ နောစခေါဟောဝံ၊ မဖြစ်။ သောဘဝံ
 ဂေါတမော၊ သည်။ အပရိမာဏဝတ္တော၊ အတိုင်း မသိသော
 ဂုဏ်ရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ သောဏဒတ္တော၊ သည်။ အဂေါ၊ ၏။

၃၀၅။ ဝံ၊ သို့။ သောဏဒတ္တော၊ သော။ မြာဟ္မဏော၊ သည်။
 ဝုတ္တော၊ သော်။ ဧတ မြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ပ။ ဘဝံ သောဏ
 ဒတ္တော၊ သည်။ ဂေါတမဿ၊ သော။ သဏေဿ၊ ၏။ ဝတ္တံ၊
 ဂုဏ်ကို။ ယထာ ယေန ကာရဏေန၊ မြင့်။ တသတိ၊ ချီးမွမ်း၏။
 ဘေနကာရဏေန၊ ကြောင့်။ ဣတော၊ ဤအရပ်မှ။ သော ဘဝံဂေါ
 တမော၊ သည်။ သောဇနသတေပိ၊ ယူဇနာတရာသော အရပ်
 ခွံလည်း။ စေဝိဟရတိ၊ အံ။ ဧဝံပိ၊ ဤသို့ ယူဇနာ တရာသော
 အရပ်ခွံ နေတော်မူသည် ရှိသော်။ သဒ္ဓေန၊ သော။ ကုလ
 ပုတ္တေန၊ သည်။ ပုဇ္ဇောသေနာပိ၊ ရိက္ခာထုပ်ကို ယူ၍လည်း။
 (“ပုဇ္ဇောသေနာပိ” ယူ၍လည်း ပါဠိရှိ၏။ “ပုဇ္ဇောသေနာပိ၊ ရိက္ခာ
 ထုပ်ကို ပခုံးဖြင့် ဆောင်၍လည်း” ဟု သမ္မန်)။ ဒဿနာယ၊ ငှာ။

ဥပသင်္ကမိတုံ၊ ငှာ၊ အလမေဝ၊ လျောက်ပတ်သလျှင်ကတည်း)။ အပိ
ပုဇ္ဇောသေနာပိဋ္ဌိ ရှေ့အပိသဒ္ဓါကား နိပါတ်မျှသာတည်း)။ ဘော၊
အရှင်တို့။ တေနဟိ၊ ကား။ သဗ္ဗေဝ၊ ကုန်သော။ မယံ၊ တို့သည်။
ပ။ ဥပသင်္ကမိသာမ၊ ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ သောဏဒဏ္ဍော၊
သည်။ အဝေါစ၊ နိ။

သောဏဒဏ္ဍ ပရိဝိတက္က

၃၀၆။ ပ။ အထခေါ၊ ဤ။ တိရောဝနသဏ္ဍဂတဿ၊ တောအုပ်၏
အတွင်းသို့ ရောက်ထသော။ သောဏဒဏ္ဍဿ၊ သော။ မြာဟ္မ
ဏဿ၊ နိ။ စေတသော၊ စိတ်၏။ ဧဝံပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သော
အကြံသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ကိံ ဥဒပါဒိ၊ နည်း။ အဟဗ္ဗေ-
ဝါဝါသည်လျှင်။ ဂေါတမံ၊ သော။ သမဏံ၊ ကို။ ပဉ္စ၊ ကို။ ပုစ္ဆယျ၊
မေးရာ၏။ တတြ၊ ထိုသို့မေးသောအခါ၌။ “ထိုသို့မေးရာ၌၊ လည်း
ဟူ”။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ မြာဟ္မဏေ ပုဏ္ဏား။
သေဇသောပဉ္ဇော၊ ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ နခေါပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ မမေးအပ်။
မြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ သေဇသောပဉ္ဇော၊ ကို။ ဧဝံနာမ၊ ဤသို့မူကား။
ပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ နိ။ ဣတိဧဝံ၊ သို့။ စေဝဒေယျ၊ အံ့။ တေန၊ ထိုသို့ဆို
သောကြောင့်။ အယံပရိသာ၊ သည်။ မံ၊ ကို။ ပရိဘဝေယျ၊ နှိပ်စက်
ရာ၏။ ကိံဘဝေယျ၊ အဘယ်သို့ နှိပ်စက်ရာသနည်း ဟူမူကား။
သောဏဒဏ္ဍော၊ သော။ မြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဗာလော၊ မိုက်၏။
အဗျတ္တော၊ မလိမ်မာ။ ဂေါတမံ၊ သော။ သမဏံ၊ ကို။ ယောနိသော၊
အသင့်အားဖြင့်။ “လျောက်ပတ်စွာ လည်းဟူ”။ ပဉ္စ၊ ကို။ ပုစ္ဆိတုံ၊
ငှာ။ နသက္ခိ၊ မစွမ်းနိုင်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိဘဝေယျ၊ နိ။ ယဿ၊ အကြင်
သူ၏။ အယံပရိသာ၊ သည်။ ယံ ယေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ ပရိ
ဘဝေယျ၊ နိ။ တဿ၊ နိ။ ယသော၊ သည်။ ဟာယေထ၊ ရာ၏။
ယဿ၊ နိ။ ယသော၊ သည်။ ဟာယေထ၊ နိ။ တဿ၊ နိ။ ဘော
ဂါဝိ၊ စည်းစိမ်တို့ သည်လည်း။ ဟာယေယျ၊ ယုတ်တုန် ရာ၏။

(၂၇၂) သုတ်သီလကွန် ပါဠိတော်နိဿယသစ်

အမှောက်၊ တို့သည်။ ယသော၊ ကို။ လဒ္ဓေါခေါပန၊ ရအပ်သလျှင်
ယတည်း။ ဘောဂါစ၊ စည်းစိမ်တို့ကိုလည်း။ လဒ္ဓေါခေါပန၊ ရအပ်
ကုန်သလျှင်ကတည်း။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။
မေဇ္ဇော၊ ငါ့ကိုလျှင်။ ပဉ္စ၊ ကို။ ပုစ္ဆေယျ၊ ၎င်း။ အဟံ၊ သည်။ တဿ၊
ထိုအရှင်ဂေါတမ၏။ (စိတ္တံဉ္စစပ်)။ ဝဉ္စဿ၊ ပြဿနာကို။ ဝေယျာ
ကရဏေန၊ ဖြေသဖြင့်။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ နအာရာဇေယျံ၊ မနှစ်သက်
စေနိုင်ရာ။ တတြ၊ ထိုသို့ မနှစ်သက်စေနိုင်သည် ရှိသော်။ ဂေါတ
မော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ မြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဒေသေသော
ပဉ္စော၊ ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ နခေါဗျာကာတဗ္ဗော၊ မဖြေအပ်၊ မြာဟ္မဏ၊
ပုဏ္ဏား။ ဒေသေသောပဉ္စော၊ ကို။ ဧဝံနာမ၊ ဤသို့မူကား။ ဗျာကာ
တဗ္ဗော၊ ၎င်း။ ဣတိဧဝံ၊ သို့။ မံ၊ ကို။ စေဝဒေယျ၊ အံ့။ တေန၊
ထိုသို့ဆိုသောကြောင့်။ ပ။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ အဟဇ္ဇော၊ ငါသည်
လျှင်။ ဧဝံ၊ သို့။ သမိပဂတော၊ အနီးသို့ရောက်လာသည်။ သမာနော၊
ဖြစ်လျက်။ အဒိသ္မာဝ၊ မဖူးမြင်မူ၍လျှင်။ ဂေါတမံ၊ သော။ သမဏံ၊
ကို။ နိဝဇ္ဇေယျံ၊ ပြန်စေအံ့။ “နစ်စေအံ့၊ လည်းဟူ”။ တေန၊ ထိုသို့
ပြန်သောကြောင့်။ ပ။ မာနထဒ္ဓေါ၊ မာန်ခက်ထန်၏။ ဘိတော၊ ၎င်း။
ဂေါတမံ၊ သော။ သမဏံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ငှာ။ ဥပသက်မိတုံ၊ ငှာ။
နောဝိသဟတိ၊ မဝံ့။ ကယဉ္စိ၊ အဘယ်ကြောင့်လျှင်။ ဧဝံ၊ သို့။ သမိ
ပဂတော၊ အနီးသို့ရောက်လာသည်။ သမာနော၊ လျက်။ အဒိသ္မာ
မဖူးမြင်မူ၍။ ဂေါတမံ၊ သော။ သမဏံ၊ ကို။ နိဝဇ္ဇိသတိနာမ၊ နစ်
စေလေတိသနည်း။ “ပြန်စေလေတိသနည်း၊ လည်းဟူ”။ ဣတိ၊ သို့။
ပရိသာ၊ သည်။ မံ၊ ကို။ ပရိဘဝေယျ၊ ၎င်း။ ယံယေန ကာရဏေန၊
ကြောင့်။ ပ။ အမှောက်၊ တို့သည်။ ယသော၊ အခြံအရံကို။ လဒ္ဓေါ၊ ၎င်း။
ဘောဂါ၊ တို့ကို။ လဒ္ဓေါ၊ ကုန်၏။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။ စေတသော၊
စိတ်၏။ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၎င်း။ (ဤသို့သမ္ပန်)။

၃၀၇။ ။ ပ။ စမ္ပေယျကာ၊ ကုန်သော။ မြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊
ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့သည်။ အပ္ပေကဇ္ဇေ၊ အချို့ကုန်သော သူတို့သည်။
ပ။ အဉ္စလိ၊ သက်အုပ်ကို၊ ပဏာမေတွာ၊ ညွတ်၍။ ပ။ နာမဂေါတ္တံ၊

အမည်အမျိုးကို။ သာဝေတွာ၊ ကြား၍။ တုဏှိဘူတာ၊ စကား
မဆိုကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကေမန္တံ၊ ဌ။ နိသိဒိံ သူ၊ ကုန်၏။

၃၀၈။ တံတြ၊ ထိုသို့နေသော အခါ၌။ (သုဒိကာ၊ နိပါတ်
အနက်မရှိ)။ ပ။ တေဒေဝ၊ ထိုအကြံကိုသာလျှင်။ ဗဟုလံ၊ များစွာ။
အနုဝိတက္ကေန္တော၊ အဖန်တလဲလဲ ကြံလျက်။ (အကြွင်း အနက်
တူသည်များ၏)။ ပ။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ မံ၊
ကို။ သကေအာစရိယကော၊ မိမိဆရာ၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ တေဝိဇ္ဇ
ကော၊ ဗေဒင်သုံးပုံ၌။ ပဉ္စံ၊ ကို။ ပုစ္ဆေယျံ၊ မေးရမူကား။ သာဓု၊ ။
အဒ္ဓါဝ၊ စင်စစ်လျှင်။ အဟံ ငါသည်။ ပဥဿ၊ ကို။ ဝေယျာကရ
ဏေန၊ ဖြေသဖြင့်။ တဿ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ အာရာ
ဓေယျံ၊ နှစ်သက်စေနိုင်ပါမူကား။ အဟောဝတ၊ ဩဠာ-ကောင်းစွ
တကား။ ဣတိ၊ သို့။ စေတသော၊ ။ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဥဒ
ပါဒိ၊ ။ (ဤသို့သမ္ပန်)။

မြဟ္မဏပညတ္တိ

၃၀၉။ အထခေါ၊ ဌ။ ဘဂဝတော၊ ။ စေတသာ၊ စိတ်
တော်ဖြင့်။ သောဏဒဏ္ဍဿ၊ သော။ မြဟ္မဏဿ၊ ။ စေတော
ပရိဝိတက္ကံ၊ စိတ်အကြံကို။ အညာယ၊ သိ၍။ ဧတံသော ပရိ
ဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ။ ကိံ အမောသိ၊ နည်းဟူမူ
ကား။ သောဏဒဏ္ဍော၊ သော။ အဟံ မြဟ္မဏော၊ သည်။
သကေန၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော။ စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ ဝိဟညတိ၊ ပင်ပန်း၏။
ယံနုန-ယဒိပန၊ ။ အဟံ၊ သည်။ ပ။ ပုစ္ဆေယျံ၊ မေးရမူကား။ သာဓု၊
၏။ ဣတိသောပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ။ အထခေါ၊ ဌ။
သောဏဒဏ္ဍံ၊ သော။ မြဟ္မဏံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။
အဝေါစ၊ ။ ကိံ အဝေါစ၊ ကား။ မြဟ္မဏ၊ ဣတံ။ ကတိဟိ၊
အဘယ်မျှလောက်သော။ အင်္ဂေဟိ၊ ထိုနှင့်။ သန္ဓေဝတံ၊ သော။
မြဟ္မဏံ၊ ကို။ မြဟ္မဏာ' ထိုသည်။ မြဟ္မဏံဣတိ၊ မြဟ္မဏဟူ၍။

ပညပေန္တိ၊ ပညတ်ကုန်သနည်း။ “ခေါ်ကုန်သနည်း၊ လည်းဟူ”။ အဟံ၊ သည်။ မြာဟ္မဏော၊ သည်။ အသ္မိ၊ ၏။ ဣတိစ၊ သို့လည်း။ ဝဒမာနော၊ ဆိုသော။ မြာဟ္မဏော၊ သည်။ သမ္မာ၊ မဖောက် မပြန်။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ မုသာဝါဒံ၊ သို့။ နစအာပဇ္ဇေယျ၊ မရောက် ရာသနည်း။ ဣတိတေဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

၃၁၀။ ပ။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ သကေ အာစရိယကေ၊ မိမိဆရာ၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ တေဝိဇ္ဇကေ၊ ဗေဒင် သုံးပုံ၌။ ပဉ္စံ၊ ကို။ ပုစ္ဆေယျံ၊ မေးရမူကား။ အဟောဝတ၊ ဩဋ္ဌိ- ကောင်းစွတကား။ အဒ္ဓါဝ၊ စင်စစ်လျှင်။ အဟံ၊ သည်။ ပဉ္စဿ၊ ကို။ ပေယျကာရဏေန၊ ဖြေခြင်းဖြင့်။ အဿ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ အာရာဓေယျံ၊ နှစ်သက်စေနိုင်မူကား။ အဟောဝတ၊ တကား။ ဣတိ၊ သို့။ နောအမှေဟိ၊ ငါတို့သည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ယံ ကမ္မံ၊ အကြင်ဗေဒင်သုံးပုံ၌ ပြဿနာကို မေးသောအမှုကို။ ဣစ္ဆိတံ၊ အလိုရှိအပ်သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ယံကမ္မံ၊ ကို။ အာကမ္မိတံ၊ အလိုအပ်၏။ ယံကမ္မံ၊ ကို။ အဓိပ္ပေတံ၊ ကြံအပ်၏။ ယံကမ္မံ၊ ကို။ အဘိပတ္ထိတံ၊ တောင့်တအပ်၏။ (ပရိယာယ်ချည်း အဓိပ္ပာယ် အထူးမရှိ)။ တဗြ၊ ထိုသို့ကြံသော အခါ၌ ။ ပ။ ပုစ္ဆတိ၊ အံ။ အဒ္ဓါဝ၊ စင်စစ်လျှင်။ အဟံ၊ သည်။ ပဉ္စဿ၊ ကို။ ဝေယျာက ရဏေန၊ ဖြင့်။ အဿ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ အာရာ ဓေယျာမိ၊ နှစ်သက်စေအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ သောဏဒဏ္ဍဿ၊ သော။ မြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။

၃၁၁။ ။ ပ။ ကာယံ၊ ကို။ အတ္တန္နာမေတွာ၊ ရှေ့သို့ ညွတ်၍။ ပရိသံ၊ ကို။ အနုလောကေတွာ၊ တစောင်းကြည့်၍။ ပ။ ဂေါတမ၊ မ။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ အင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဝတံ၊ သော။ မြာဟ္မဏံ၊ ကို။ မြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ မြာဟ္မဏံ ဣတိ၊ ဟူ၍။ ပည ပေန္တိ၊ ပညတ်ကုန်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ မြာဟ္မဏော၊ မြာဟ္မဏ မည်သည်။ အသ္မိ၊ ၏။ ဣတိစ၊ သို့လည်း။ ဝဒမာနော၊ ဆိုသော။ မြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ သမ္မာ၊ မဖောက် မပြန်။ ဝဒေယျ၊

၏။ မုသာဝါဒံ သို့။ နစပနအာပဇ္ဇေယျ၊ ရာ။ ကတမေဟိ၊ ကုန်
 သော။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်။ သမန္နာ
 ဂတံ၊ သော။ မြာဟူဏံ၊ ကို။ မြာဟူဏာ၊ တို့သည်။ မြဟူဏံဇုတိ၊
 ဟူ၍။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်သနည်း။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဇုဇာဏိလောက
 ဌံ။ ပ။ မေဓာဝီစ၊ ကိလေသာတို့ကို ဖျက်ဆီးနိုင်သော ပညာနှင့်
 ပြည့်စုံသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သုဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ ပဂ္ဂဏန္တာနံ၊
 ခံကုန်သော၊ ပုဏ္ဏားတို့တွင်။ ပဌမောဝါ၊ ရှေ့ဦးစွာ ဖြစ်သော
 ပုဏ္ဏားသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုတိယောဝါ၊ နှစ်ယောက်
 မြောက်သော ပုဏ္ဏားသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊
 မ။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ ဇုမေဟိ အင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတံ၊
 သော။ မြာဟူဏံ၊ ကို။ မြာဟူဏာ၊ တို့သည်။ မြာဟူဏံ ဇုတိ၊
 ဟူ၍။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။ မြာဟူဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ပဉ္စန္ဒံ၊ ကုန်သော။
 ဇုမေသံအင်္ဂါနံ၊ တို့တွင်။ ကေံ၊ သော။ အင်္ဂံ၊ ကို။ ဌပယိတွာ၊
 ထား၍။ စတူဟိ၊ ကုန်သော။ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်။ သမန္နာ
 ဂတော၊ သော။ မြာဟူဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ မြာဟူဏံ၊ ပုဏ္ဏား
 ဟူသော ဝေါဟာရကို။ ပညပေတုံ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းငှာ။ သက္ကာ၊
 တတ်ကောင်းအံ့လော။ အဟံ၊ သည်။ မြာဟူဏော၊ သည်။ အသ္မိ၊
 ၏။ ဇုတိစ၊ လည်း။ ဝဒေမာနော၊ ဆိုသောသူသည်။ သမ္မာ၊ မဖောက်
 မပြန်။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာအံ့လော။ မုသာဝါဒံ၊ မုသားဆိုခြင်းသို့။ နစ
 ပနအာပဇ္ဇေယျ၊ မရောက်ရာအံ့လော။ ဇုတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။
 အဝေါစ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ စတူဟိ၊ ကုန်သော။ အင်္ဂေဟိ၊
 တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ မြာဟူဏော၊ သည်။ မြာဟူဏံ၊
 ပုဏ္ဏားဟူသော ဝေါဟာရကို။ ပညပေတုံ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းငှာ။
 (လိုက်ပါ)။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ပဉ္စန္ဒံ၊
 ကုန်သော။ ဇုမေသံ အင်္ဂါနံ၊ တို့တွင်။ ဝဏ္ဏံ၊ အဆင်းကို။ မယံ၊
 တို့သည်။ ဌပယာမ၊ ထားကုန်၏။ ဟိ တဒေဝသစ္စံ၊ ၏။ ဝဏ္ဏော၊
 အဆင်းသည်။ ကိံ ကရိဿတိ၊ အဘယ် အကျိုး ရှိလတ္တံ့နည်း။
 “အဘယ်မူ စအံ့နည်း၊ လည်းဟူ’ ။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ယတော

၀၀၀

(၂၇၆) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ယသွာ ကာရုဏာ၊ ကြောင့်။ (အနက်အောက်နှင့်တူပြီ)။ တတော
တသွာကာရုဏာ၊ ကြောင့်။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ စတုဟိ၊ ကုန်သော။
ဣမေဟိ အင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ နစအာပဇ္ဇေယျ၊ မရောက်ရာ၊ ဣတိ၊ သို့။
သောဏဒဇ္ဈော၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

၃၁၂။ မြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ စတုန္ဒ၊ သော။ ဣမေသံ အင်္ဂါနံ၊
တို့တွင်။ ဧကံ၊ သော။ အင်္ဂံ၊ ကို။ ဌပယိတွာ၊ ရှိ။ တိဟိ၊ ကုန်သော။
အင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတံ၊ သော။ မြာဟ္မဏံ၊ ကို။ မြာဟ္မဏာ၊
တို့သည်။ မြာဟ္မဏံ၊ ကို။ ပညပေတုံ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းငှာ။ သက္ကာ၊
လော။ မ။ နစပနအာပဇ္ဇေယျ၊ လော၊ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။
အဒေါစ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ တိဟိ၊ ကုန်သော။ အင်္ဂေဟိ တို့နှင့်။
သမန္နာဂတော၊ သော။ မြာဟ္မဏော၊ သည်။ မြာဟ္မဏံ၊ ကို။
ပညပေတုံ၊ ငှာ။ (အောက်ပါငှာကို ငင်ပါ)။ သက္ကာ၊ ၏။ ဘော
ဂေါတမ၊ မ။ စတုန္ဒ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ အင်္ဂါနံ၊ တို့တွင်။ မန္တေ၊
ဗေဒင်တို့ကို။ မယံ၊ တို့သည်။ ဌပယာမ၊ ကုန်၏။ ဟိ တဒေဝသစ္စံ၊
၏။ မန္တားတို့သည်။ ကိံ ကရိယန္တိ၊ အဘယ်အကျိုးရှိကုန်သနည်း။
“အဘယ်မူကုန်အံ့နည်း၊ လည်းဟူ”။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ (အနက်
လွယ်၏)။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ တိဟိ၊ ကုန်သော။ အင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။
သမန္နာဂတံ၊ သော။ မြာဟ္မဏံ၊ ကို။ မြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ မြာဟ္မဏံ၊
ပုဏ္ဏားဟူသော ဝေါဟာရကို။ ပညပေတုံ၊ ငှာ။ သက္ကာ၊ ၏။ မ။
ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ တိဏ္ဏံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ
အင်္ဂါနံ၊ တို့တွင်။ ဇာတိံ၊ ဇာတ်ကို။ ဌပယာမ၊ ကုန်၏။ ဟိသစ္စံ၊
၏။ ဇာတိံ၊ ဇာတ်သည်။ ကိံ ကရိယတိ၊ နည်း။ ဘောဂေါတမ၊
အရှင် ဝေါတမ။ ယတော-ယသွာ ကာရုဏာ၊ ကြောင့်။ မြာဟ္မ
ဏော၊ သည်။ သီလဝါ၊ သီလရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝုဒ္ဓသီလီ၊
ပွားပြီးသောသီလရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝုဒ္ဓသီလေနနှင့်။ သမန္နာ
ဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဏ္ဍိတောစ၊ ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ
နှစ်ပါးကို သိသော ပညာနှင့် ပြည့်စုံသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။
မေဓာဝီစ၊ ကိလေသာတို့ကို ဖျက်ဆီးနိုင်သော ပညာနှင့် ပြည့်စုံ

သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဣ၊ သုဗ္ဗေ၊ ကိ၊ ပဂ္ဂဏန္တာနံ၊ ခံကုန်သော
ပုဏ္ဏားတို့တွင်။ ပဌမောဝါ၊ ရှေးဦးစွာသော ပုဏ္ဏားသည်လည်း။
ဟောတိ၊ ဣ၊ ဒုတိယောဝါ၊ နှစ်ယောက်မြောက်သော ပုဏ္ဏား
သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဣ၊ ပ၊ မုသာဝါဒံ၊ မုသားဆိုခြင်းသို့။ နစပန
အာပဇဇယျ၊ ရာ၊ ဣတိ၊ သို့။ သောဏဒဏ္ဍော၊ သည်။ အဝေါစ၊ ဣ၊

၃၁၃။ ဧဝံဝစနေ၊ ဤသို့သောစကားကို။ သောဏဒဏ္ဍေန၊
သည်။ ဝုဇဏ္ဍ၊ သော်။ တေမြာဟုဏာဏှိသည်။ သောဏဒဏ္ဍံ၊ သော။
မြာဟုဏံ ကိ၊ ဧတံဝစနံ၊ ကိ။ အဝေါစံ၊ ကုန်၏။ ဘဝံဂေါတမော၊
သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မာအဝစ၊ မဆိုလင့်။ ပ၊ ဘဝံသောဏဒဏ္ဍော၊
သည်။ ဝဏ္ဏံ၊ အဆင်းကို။ အပဝဒတေဝ၊ ပယ်သလျှင်ကတည်း။ “ရှုတ်
ချသလျှင် ကတည်း၊ လည်းဟူ”။ မန္တေ၊ တို့ကို။ အပဝဒတိဧဝ၊
တည်း။ ဧဝံ၊ အမျိုးကို။ အပဝဒတိဧဝ၊ ပယ်သလျှင်ကတည်း။
“ရှုတ်ချသလျှင်ကတည်း လည်းဟူ”။ ဧကံသေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။
ဘဝံသောဏဒဏ္ဍော၊ သည်။ ဂေါတမဿ၊ သော။ သမဏဿ၊
ဣ၊ ဝါဒံ၊ စကားသို့။ “အယူသို့လည်း”။ အနုပက္ခန္တတိ၊ ဝင်၏။
ဣတိဧတံဝစနံ၊ ကိ။ အဝေါစံ၊ ကုန်၏။

၃၁၄။ အထဒေါ၊ ဌ။ ဘဝဝါ၊ သည်။ တေမြာဟုဏော၊ တို့ကို။
ဧတံဝစနံ၊ ကိ။ အဝေါစ၊ ဣ၊ ကိ၊ အဝေါစ၊ နည်း၊ မြာဟုဏာ၊ တို့။
သောဏဒဏ္ဍော၊ သော။ မြာဟုဏော၊ သည်။ အပ္ပဿတောစ၊
နည်းသော အကြားအမြင်လည်း ရှိ၏။ သောဏဒဏ္ဍော၊ သော။
မြာဟုဏော၊ သည်။ အကလျာဏ ဝါက္ခရဏောစ၊ သာယာ ပြေ
ပြစ်သော စကားလည်း မရှိ။ သောဏဒဏ္ဍော၊ သော။ မြာဟု
ဏော၊ သည်။ ဒုပ္ပညောစ၊ ပညာလည်းနည်း၏။ သောဏဒဏ္ဍော၊
သော။ မြာဟုဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ဂေါတမေန၊ သော။
သမဏေန၊ ရဟန်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ အသ္မိံ၊ ဝစနေ၊ မေဒင်သုံးပုံ၌။ ပဋိ
မန္တေတံ၊ မေးသောပြဿနာကိုဖြေခြင်းငှာ။ နစဟောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။
ဣတိ၊ ဤသို့။ တုမ္မာကံ၊ တို့၏။ ဧဝံ ပရိဝိတဏ္ဍော၊ သည်။ သစေ
ဟောတိ၊ အံ။ ဧဝံ၊ ဤသို့အကြံဖြစ်သည်။ သတိ၊ သော်။ သောဏ

ဒဏ္ဍော၊ သော၊ မြာဟ္မဏော၊ သည်။ တိဋ္ဌတု၊ တည်စေဦး။ “ရှင်
စေဦး၊ လည်းဟူ။ တုမှ၊ တို့သည်။ မယာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ မန္တ
ဝေါ၊ စကားဆိုကုန်လော့။ “ပြဿနာကိုဖြေကုန်လော့၊ လည်းဟူ”
။ ပ။ မြာဟ္မဏာ၊ တို့။ သောဏဒဏ္ဍော၊ သော၊ မြာဟ္မဏော၊ သည်။
ဗဟုဿုတောစ၊ များသော အကြားအမြင်လည်း ရှိ၏။ ပ။ အသ္မိံ
ဝစန၊ ဌ။ ပဋိမန္တေတုံ၊ ဌာ။ မဟောတိ၊ စွမ်းလည်း စွမ်းနိုင်၏။
ဇုတိ၊ သို့။ ဟုမှ၊ ကံ၊ တို့၏။ ဧဝံပရိပိတက္ကော၊ သည်။ သစေ ဟော
တိ၊ အံ။ ဧဝံ၊ ဤသို့အကြံဖြစ်သည်။ သတိ၊ သော်။ တုမှ၊ တို့သည်။
တိဋ္ဌထ၊ ကုန်ဦးလော့။ သောဏဒဏ္ဍော၊ သော၊ မြာဟ္မဏော၊
သည်။ မယာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ပဋိမန္တေတု၊ ပြဿနာကို ဖြစ်စေ
လော။ ဇုတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

၃၁၅။ ။ ပ။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။
ဟောတု၊ ဖြစ်တော်မူလော့။ အဟမေဝ၊ သည်လျှင်။ တေသံ၊ ထုံ
ပုဏ္ဏားတို့အား။ သဟမဓမ္မန၊ အကြောင်းနှင့်တကွ။ ပဋိဝစနံ၊
စကားတို့ကို။ ကရိယာမိ၊ အံ။ ဇုတိ၊ သို့။ သောဏဒဏ္ဍော၊ သည်။
အဝေါစ၊ ၏။ ပ။ ဘဝန္တော၊ အရှင်တို့။ တုမှ၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ သို့။
မာအဝစုတ္ထ၊ ကုန်လင့်။ ဘဝံ သောဏဒဏ္ဍော၊ သည်။ ဝဏ္ဏံ၊ ကို။
အာဝဒတိ၊ ပယ်၏။ မန္တေ၊ တို့ကို။ အပဝဒတိ၊ ၏။ ဇာတိံ၊
အမျိုးကို အာဝဒတိ၊ ၏။ ဧကံသေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ ဘဝံ
သောဏဒဏ္ဍော၊ သည်။ ဂေါတမဿ၊ သော။ သမဏသေဝ၊
၏သာလျှင်။ ဝါဒံ၊ အယူသို့။ “စကားသို့၊ လည်းဟူ”။ အနုပက္ခန္ဓ
တိ၊ ဝင်၏။ ဇုတိဧဝံ၊ သို့။ မာအဝစုတ္ထ၊ မဆိုကုန်လင့်။ ဘော၊
အရှင်တို့။ အဟံ၊ သည်။ ဝဏ္ဏံဝါ၊ အဆင်းကို လည်းကောင်း။
မန္တေဝါ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဇာတိံဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။
နအာဝဒါဒိ၊ မပယ်။ ဇုတိ၊ သို့။ သောဏဒဏ္ဍော၊ သော၊ မြာဟ္မ
ဏော၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

၃၁၆။ ပ။ ဘာဂိနယော၊ တူဖြစ်သော။ အင်္ဂကောနာမ၊
အဆင်းအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသောကြောင့် အင်္ဂက အမည်ရှိသော မာဏ

ဝကော။ သည်။ တသံပရိသာယံ။ ဌ။ နိသိန္ဓော။ သည်။ ဟောတိ။
 ၏။ ပ။ ဘောန္တော။ အရှင်တို့သည်။ အမှာကံတို့၏။ ဘာဂိနေယျံ။
 တူဖြစ်သော။ အင်္ဂကံ။ အမည်ရှိသော။ မာဏဝကံ။ ကို။ ပဿန္တ
 နော။ မြင်ကုန်၏လော။ ဣတိတေဝစနံ။ ကို။ အဝေါစ။ ၏။ ဧဝံ။
 သို့။ အင်္ဂကော။ အမည်ရှိသော။ သောမာဏဝေါ။ သည်။ အဘိ
 ရူပေါ။ အလွန်အဆင်းလှ၏။ ဒဿနိယော။ ရုဗ္ဗယ်ရှိ၏။ ပါသာဒိ
 ကော။ ကြည်ညိုခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်၏။ ပရမာယ။ မြတ်စွာသော။
 ဝဏ္ဏပေ။ ကွရတာယ။ အဆင်း၏ ကောင်းသည်၏ အဖြစ်နှင့်။
 “အဆင်းကိုယ် သဏ္ဍာန်၏ ပြည့်စုံခြင်းနှင့် လည်းဟူ”။ သမန္တာ
 ဝတော၏။ မြဟ္မဝဏ္ဏိ။ မြတ်သောရွှေစင်နှင့် တူသော အဆင်း
 ရှိ၏။ မြဟ္မဝဏ္ဏိ။ မြဟ္မာမင်း၏ ကိုယ်နှင့်တူသော ကိုယ်ရှိ၏။
 ဒဿနာယ။ ရှုခြင်းငှာ။ အခုဒ္ဒါဝကာသော။ မငယ်သောအရာရှိ၏။
 ‘ကျယ်သောအရာရှိ၏၊ လည်းဟူ’။ အဿ။ ထိုအင်္ဂကအမည်ရှိသော
 လုလုင်အား။ “နှင့်လည်းဟူ”။ ဣမိသံပရိသာယံ။ ဌ။ ဧဝါတမံ။
 သော။ သမဏံ။ ကို။ ထပေတွာ။ ရှိ။ ဝဏ္ဏေန။ အဆင်းအားဖြင့်။
 သမသမော။ တစိတ်တဒေသမျှတူသောသူသည်။ နအတ္ထိ။ ရှိ။ ပ။
 (အနက်ရှေ့နှင့်တူသည်သာများ၏)။ ပါဏမ္ပိ။ ကိုလည်း။ ဟနေ
 ယျ။ သတ်ရာ၏။ အဒိန္နမ္ပိ။ အရှင်မပေးသော ဥစ္စာကိုလည်း။
 အာဒိယေယျ။ ရာ၏။ ပရဒါရမ္ပိ။ သူတပါးတို့၏မယားသို့မူလည်း။
 ဝဏ္ဏယျ။ သွားရာ၏။ မုသာဝါဒမ္ပိ။ ချွတ်လွဲသော စကားကိုလည်း။
 ဘဏေယျ။ ရာ၏။ မဇ္ဇမ္ပိ။ ကိုလည်း။ ပိဝေယျ။ သောက်ရာ၏။ ဧတ္ထ။
 ဤသို့ဖြစ်ရာ၌။ (ဒါနိကားနိပါတ်)။ သောဝဏ္ဏော။ သည်။ ကိ
 ကရိဿတိ။ အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း။ မန္တာ။ တို့သည်။ ကိ
 ကရိဿန္တိ။ ကုန်အံ့နည်း။ ဇာတိ။ သည်။ ကိကရိဿတိ။ နည်း။
 ဘော။ အရှင်တို့။ ယတော ယသ္မာ ကာရဏာ။ ကြောင့်။ မြာဟု
 ဏော။ သည်။ သီလဝါစံ။ သည်လည်း။ ဟောတိ။ ၏။ ပ။ မုသာ
 ဝါဒံ။ သို့။ နစပနအာပဇ္ဇေယျ။ ရာ။ ဣတိတသ္မာ။ ကြောင့်။ ဒွိဟိ။
 ကုန်သော။ အင်္ဂဟိ။ တို့နှင့်။ သမန္တာဝတံ။ သော။ မြာဟုဏံ။ ကို။

(၂၀၀) သုတ်သီလကုန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

မြာဟ္မဏာ၊ တို့လည်း။ မြာဟ္မဏံဇူတိ၊ ဟူ၍။ ပညပေတုံ၊ ၄၁။ သက္ကာ
၏။ (ဤပါဠိသေသထည့်၍ ယောဇနာပါ)။

သီလပညာကထာ

၃၅၁။ မြာဟ္မဏ၊ ပုတ္တား။ ပ။ သက္ကာ၊ လောပ။ မုသာဝါဒံ၊
သို့၊ နစာနအာပဇ္ဇေယျ၊ မရောက်ရာလော။ ဇူတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊
သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဇုဒံ၊ ဤနှစ်ပါးသောအင်္ဂါတို့
တွင် တပါးသောအင်္ဂါကို ထပေတုံ၊ ၄၁။ နောဟိယုတ္တံ၊ မသင့်။
ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဟိကသ္မာ၊ ကြောင့်။ နောဟိယုတ္တံ နည်း။ ဘော
ဂေါတမ၊ မ။ ပညာကို။ သီလပရိဇောတံ၊ သီလသည်။ ဖြစ်စေ
အပ်၏။ တနည်းကား၊ ပညာ၊ သည်။ သီလပရိဇောတံ၊ သီလ
ကြောင့်ဖြစ်၏။ သီလံ၊ ကို။ ပညာပရိဇောတံ၊ ပညာသည်ဖြစ်
စေအပ်၏။ တနည်းကား၊ သီလံ၊ သီလသည်။ ပညာပရိဇောတံ၊
ပညာကြောင့်ဖြစ်၏။ ယတ္ထယသ္မိပုဂ္ဂလေ၊ ဌ။ ပညာ၊ သည်း။
အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထတသ္မိပုဂ္ဂလေ၊ ဌ။ သီလံ၊ သီလသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။
ယတ္ထယသ္မိပုဂ္ဂလေ၊ ဌ။ သီလံ၊ သီလသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ
တသ္မိပုဂ္ဂလေ၊ ဌ။ ပညာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သီလံဝတော၊
သီလရှိသောသူအား။ ပညာ၊ ပညာသည်။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။
ပညဝတော၊ အား။ သီလံ၊ သီလသည်။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ သီလ
ပညာဏဉ္စပန၊ သီလပညာကိုသာလျှင်။ လောကသ္မိ၊ ဌ။ အဂ္ဂံဇူတိ၊
မြတ်၏ဟူ၍။ အက္ခာယတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ သေယျ
ထာပိ၊ ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ဟတ္ထေနဝါ၊ လက်
တဖက်ဖြင့်မူလည်း။ ဟတ္တံ၊ လက်တဖက်ကို။ ဧဝေယျယထာ၊
ဆေးသကဲ့သို့။ ပါဒေနဝါ၊ ဖြင့်မူလည်း။ ပါဒံ၊ ကို။ ဧဝေယျ
ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝေဝေ၊ လျှင်။ ပ။ အက္ခာယတိ၊ ၏။ ဇူတိတသ္မာ၊
ထိုကြောင့်။ ဒွိသု၊ ကုန်သော။ အဇေသု၊ တို့တွင်။ ဧကံ၊ သော။
အင်္ဂံ၊ ကို။ ထပေတုံ၊ ၄၁။ နောဟိယုတ္တံ၊ သင့်။ (ဤသို့ယောဇနာ)။

၃၁၈။ မြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဧတံ၊ သင်ဆိုသောစကားသည်။
 ဧဝံသာရ၊ ကောင်း၏။ တနည်း၊ ကား၊ ဧတံ၊ သည်။ ဧဝံသစ္စံ၊ သင်
 ဆိုတိုင်းမှန်၏။ ပ။ မြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ တံသီလံ၊ ထိုသီလဟူသည်။
 ကတမံ၊ အဘယ်နည်း။ သာပညာ၊ သည်။ ကတမာ၊ နည်း။ ဣတိ၊
 သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မြာဟ္မဏံ၊ ကို။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။
 ဧတသ္မိံ အတ္ထေ၊ ထိုအနက်၌။ မယံ၊ တို့သည်။ ဧတ္တကပရမာယေဝ၊
 ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသလျှင်ကတည်း။ ဘဂဝန္တံယေဝ ဂေါတမံ၊
 ထိုအရှင်ဂေါတမကိုသာလျှင်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ယေ၊ တို့သည်။ သာရ
 အာသာစာမ၊ ရှိသေစွာ တောင်းပန် ပါကုန်၏။ ဘောဇော
 ဂေါတမဿေဝ၊ ၏သာလျှင်။ ဣဏဿ၊ အား။ ဧတဿဘာသိ
 တဿ၊ ထိုဆိုအပ်သော သီလပညာစကား၏။ အတ္ထော၊ အနက်
 သည်။ ပဋိဘာတု၊ ထင်စေလော့။ ဣတိ၊ သို့။ အဂေါစ၊ လျှောက်၏။
 မြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဧတနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ သုဏောဟိ၊ လော့။
 သာရုကံ၊ မြို့စွာ။ နုသိကရာဟိ၊ လော့။ ဘာသိသာမိ၊ အံ။ ဣတိ၊
 သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဂေါစ၊ ၏။ ဘော၊ ရား။ ဧဝံသာရ၊ ပြီ။ ဣတိ
 ခေါ၊ လျှင်။ သောဏဒဏ္ဍော၊ သော။ မြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝ
 ဇော၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ ပစ္စယောသိ၊ ၏။ ပြီ။ (အကြွင်းအနက်သာမည
 ဖလသုတ်နှင့်တူပြီ) ။

သောဏဒဏ္ဍဥပါသကတ္ထပဋိဝေဒနာ

၃၂၁။ ယံယေနကာရဏေန၊ ကြောင့်။ သာပရိသာ၊ သည်။
 ပရိဘူဝေယျ၊ နှိပ်စက်ရာ၏။ ဧတနကာရဏေန၊ ကြောင့်။ တဿ
 ဇနဿ၊ ၏။ ယသောပိ၊ အခြံအရံသည်လည်း။ ဟာယေထ၊ ယုတ်
 ရာ၏။ ယဿဇနဿ၊ ၏။ ယသော၊ သည်။ ဟာယေထ၊ ရာ၏။
 တဿဇနဿ၊ ၏။ ဘောဂါပိ၊ စည်းစိမ်တို့သည်လည်း။ ဟာယေ
 ယျံ၊ ယုတ်ကုန်ရာ၏။ အမှောက်၊ တို့သည်။ ယသော၊ ကို။ လဒ္ဓေါ၊
 ၏။ ဘောဂါ၊ တို့ကို။ လဒ္ဓါ၊ ကုန်၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။

(၂၀၂) သုတ်သီလက္ခန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

အဟဇ္ဇေဝ၊ လျှင်။ ပရိသဂတော၊ ပရိသတ်၏အလယ်၌ နေသည်။
သမာနော၊ ဖြစ်၍။ အဗ္ဗလိ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဂ္ဂဏေယျံ၊ ချီအံ့။
ဧတံ၊ ထိုသို့ ပရိသတ်အလယ်၌ နေလျက် လက်အုပ်ချီခြင်းကို။ ဘဝံ
ဂေါတမော၊ သည်။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ပစ္စုဋ္ဌာနံ၊ ထ၍ ခရီးဦး
ကြိုဆိုခြင်းဟူ၍။ ဓာရေတု၊ မှတ်တော်မူပါလော့။ ဘောဂေါတမ၊
မ။ အဟဇ္ဇေဝ၊ လျှင်။ ပရိသဂတော၊ သည်။ သမာနော၊ ၍။ ဝေဠုနံ၊
ဦးရစ်ကို။ သိရသာ၊ မှ။ ဩမုဇ္ဈေယျံ၊ ချွတ်အံ့။ “ဖြေအံ့၊ လည်းဟူ”။
ဧတံ၊ ထိုသို့ ဦးရစ်ကိုချွတ်ခြင်းကို။ ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ အဘိ
ဝါဒနံ၊ အရိုအသေရှိခိုးခြင်းဟူ၍။ ဓာရေတု၊ လော့။ ဘောဂေါတမ၊
မ။ အဟဇ္ဇေဝ၊ လျှင်။ ယာနဂတော၊ ယာဉ်ထက်နေသည်။ သမာ
နော၊ ဖြစ်၍။ ယာနာ၊ မှ။ ပစ္စောရောဟိတွာ၊ သက်၍။ ဘဂဝန္တံ
ဂေါတမံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေယျံ၊ အံ့။ တေန၊ ထိုသို့ ယာဉ်မှသက်၍
ရှိခိုးခြင်းကြောင့်။ မံ၊ ကို။ သာပရိသာ၊ သည်။ ပရိဘဝေယျ၊ ရာ၏။
သာပရိသာ၊ သည်။ ယံယေနကာရဏေန၊ ကြောင့်။ ပရိဘဝေယျ၊
ရာ၏။ တေနကာရဏေန၊ ကြောင့်။ တဿဇနဿ၊ ၏။ ယသောပိ၊
သည့်လည်း။ ပ။ ပတောဒလဋ္ဌိ၊ ကို။ အပ္ပန္နာမေယျံ၊ ရှေ့ညွတ်အံ့။
ဧတံ၊ ထိုနှစ်တံကို ရှေ့ညွတ်ခြင်းကို။ ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။
ယာနာ၊ မှ။ ပစ္စောရောဟနံ၊ သက်၏ဟူ၍။ ဓာရေတု၊ လော့။
☞ ဘောဂေါတမ၊ မ။ အဟဇ္ဇေဝ၊ လျှင်။ ယာနဂတော၊ သည်။ သမာ
နော၊ လျက်။ ဆတ္တံ၊ ကို။ သိရသာ၊ ဦးခေါင်းမှ။ အပနာမေယျံ၊
ပယ်အံ့။ ဧတံ၊ ထိုသို့ ထီးကို ဦးခေါင်းမှ ပယ်ခြင်းကို။ ဘဝံ ဂေါ
တမော၊ သည်။ အဘိဝါဒနံ၊ ရိုသေစွာ ရှိခိုးခြင်းဟူ၍။ ဓာရေတု၊
လော့။ ဣတိ၊ သို့။ သောဏဒဏ္ဍော၊ သည်။ အဂေါတမံ၊ ၏။

၃၂၂။ အထခေါ၊ ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သောဏဒဏ္ဍံ၊ သော။
ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ ဓမ္မိယာ၊ တရားနှင့်လျောက်ပတ်သော။ ကထာယ၊
စကားဖြင့်။ သန္တုသေတွာ၊ ကောင်းစွာပြု၍။ သမာဒပေတွာ၊
ကောင်းစွာ ယူစေ၍။ သမုတ္တေဇေတွာ၊ ကောင်းစွာ အားထုတ်စေ

၅-ကုဋဒန္တသုတ္တ-ခါဏုမတကမြာဟုဏဂဟပတိကာ (၂၀၃)

၍။သံပဟံသေတွာ၊ ကောင်းစွာ ရှင်စေ၍။ အာသနာ၊မှ။ဥဋ္ဌာယ၊
ထ၍။ ပက္ကမိ၊ ကြံတော်မူလေ၏။

စတုတ္ထံ၊ သော။သောဏဒဏ္ဍသုတ္တံ၊သည်။
နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီ။

၅-ကုဋဒန္တသုတ္တ
ခါဏုမတကမြာဟုဏဂဟပတိကာ

၉၂၃။ ဘန္တေကဿပ၊ပ။ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤကုဋဒန္တသုတ်ကို။ မေ
မယာ၊သည်။ ဘဂဝတော၊၏။ သမ္ဗုခါ၊မှ။ ဧဝံဧကေနအာကာရေ
န၊ဖြင့်။ သုတံဥပလက္ခိတံ၊ ၏။ပ။ ယေနဒိသာဘာဂေန၊ အကြင်
အရပ်မျက်နှာအဖို့ဖြင့်။ ခါဏုမတံနာမ၊ ခါဏုမတအမည်ရှိသော။
မဂဓောနံ၊ မဂဓတိုင်းတို့၏။ မြာဟုဏဂါမော၊ ပုဏ္ဏားရွာသို့။
ဂန္တဗ္ဗော၊ သွားအပ်၏။တံ-တေနဒိသာဘာဂေန၊ဖြင့်။တံဂါမံ၊ထို
ပုဏ္ဏားရွာသို့။အဝသရိ၊ရောက်တော်မူလေ၏။ တတြ၊ ထိုအရပ်၌။
ဘဂဝါ၊ သည်။ (သုဒံကားအနက်မရှိ)။ ခါဏုမတေ၊ ခါဏုမတ
အမည်ရှိသောရွာ၌။အဗ္ဗလဋ္ဌိကာယံ၊ တံခါး၏ အနီး၌ နုပျိုသော
သရက်ပင်ရှိသော ဥယျာဉ်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။တေနခေါပနသမယေ
န၊ ၌။ ကုဋဒန္တော၊ ကုဋဒန္တအမည်ရှိသော။ မြာဟုဏော၊ သည်။
သတ္တုဿဒံ၊လူမျိုးဆင်ယာဉ်မြင်းယာဉ်အစရှိသော သတ္တဝါတို့ဖြင့်
ပြည့်ထွေသော။သတိဏကဋ္ဌောဒကံ၊ များစွာသော် မြက် ထင်း ရေ
လည်းရှိထသော။ သဓညံ၊ များသော ဥစ္စာစပါးလည်းရှိထသော။
ရာဇဘောဂ္ဂံ၊ မင်းမှ ရအပ်သော စည်းစိမ်လည်း ဖြစ်ထသော။
‘‘မင်းကဲ့သို့ဖြစ်၍ ခံစားအပ်သော စည်းစိမ်လည်း ဖြစ်ထသော၊
လည်းဟူ’’။ မာဂဓေန၊ မဂဓတိုင်းကို အစိုးရထသော။ သေနိ
ယေန၊ များသော စစ်သည် ရှိထသော။ ဗိမ္ဗိသာရေန၊ ဗိမ္ဗိသာရ
အမည်ရှိသော။ ရညာ၊သည်။ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်ထသော။ ရာဇဒါယံ၊
မင်း၏အဗ္ဗဥစ္စာဖြစ်ထသော။မြဟ္မဒေယံ၊ မြတ်သောပေးခြင်းဖြင့်

(၂၀၄) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ပေးအပ်ထသော။ ခါဏုမတံ၊ ခါဏုမတ အမည်ရှိသော ရွာကို။
အံဇ္ဈာဝသတိ၊ စိုးအုပ်၍ နေ၏။ တေနခေါပနသမယေန၊ ဤ။ ကုဋ
ဒန္တဿ၊ သော။ မြာဟ္မဏဿ၊ သည်။ မဟာယညော၊ ကြီးစွာသော
ယဇ်ပူဇော်ခြင်းကို။ ဥပက္ခဋော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သတ္တဥသ
ဘသတာနိစ၊ နွားဥသဘခုနစ်ရာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သတ္တဝစ္စ
တရသတာနိစ၊ နို့၊ ဖို့၊ နွားငယ်ခုနစ်ရာတို့ကိုလည်းကောင်း။ သတ္တ
ဝစ္စတရိသဘာနိစ၊ နို့၊ ဖို့၊ နွားမငယ်ခုနစ်ရာတို့ကိုလည်းကောင်း။
သတ္တအဇသတာနိစ၊ ဆိတ်ကုလားခုနစ်ရာတို့ကို လည်းကောင်း။
သတ္တဥရဗ္ဘသဘာနိစ၊ ဆိတ်မြန်မာ ခုနစ်ရာတို့ကို လည်းကောင်း။
ယညတ္ထာယ၊ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းငှာ။ ထူဏုပနိတာနိ၊ ယဇ်တိုင်၏
အနီးသို့ ဆောင်အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

- ၂၂၄။ ခါဏုမတကာ၊ ခါဏုမတရွာ၌ နေကုန်သော။ မြာဟ္မ
 ဏ ဂဟပတိကာ၊ တို့သည်။ (အကြွင်းအနက်လွယ်၏)။ ပ။
- ၂၂၅။ ဘဝန္တော၊ တို့သည်။ အာဂမေန္တု၊ ငံ့ကုန်ဦးလော့။ ပ။

ကုဋဒန္တဂုဏကထာ

၂၂၀။ တေနခေါပနသမယေန၊ ဤ။ အနေကာနိ၊ များစွာကုန်
သော။ မြာဟ္မဏသတာနိ၊ ပုဏ္ဏားအရာတို့သည်။ ခါဏုမတေ၊ ဤ။
ကုဋဒန္တဿ၊ သော။ မြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ မဟာယညံ၊ ကြီးစွာသော
ယဇ်ပူဇော်ခြင်းကို။ အနုဘဝိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ ဣတိမနသိကတွာ၊
၍။ ပုဂ္ဂိုလ်သန္တိ၊ နေကုန်၏။

၂၂၁။ ပ။ ဒဿနာယ၊ ငှာ။ ဥပသင်္ကမိဿတိ၊ ကပ်လတ္တံ့
ဟူသည်ကား။ သစ္စံကိရ၊ မှန်ပေသလော့။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစုံ၊
ကုန်၏။ ဘော၊ အရှင်တို့။ မေ၊ ၏။ ဧဝံပရိဝိတက္ကော၊ သည် ဟောတိ၊
၏။ အဟမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ပ။ ဥပသင်္ကမိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ သို့။
အဝေါစ၊ မိန့်၏။ (အကြွင်း သောဏဒဏ္ဍသုတ်နှင့် တူ၏။ ကွဲရာ
မှာ ယောဇနာအံ့)။ ပ။

မဟာဝိဇိတရာဇယညကထာ

၃၃၅။ ပ။ဘောဂေါတမ၊မ။ ဂေါတမော၊သော။ သမဏော၊
သည။ တိဝိဇယညသမ္ပဒန္တ၊ သုံးပါးသောလားခြင်းရှိသော ယဇ်၏
ပြည့်စုံခြင်းကို လည်းကောင်း။ သောဠသပရိက္ခာရန္တ၊ တစ်ဆယ့်
ခြောက်ပါးသော ယဇ်၏ အခြံ အရံ အဆောက်အဦ ကိုလည်း
ကောင်း။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ မေမယာ၊
သည်။ သုတံ၊ ကြားအပ်၏။ အဟံ၊ သည်။ ခေါပန၊ စစ်ကား။ တိဝိဇ-
ယညသမ္ပဒန္တ၊ ကိုလည်းကောင်း။ သောဠသပရိက္ခာရန္တ၊ ကိုလည်း
ကောင်း။ နဇာနာမိ၊ သိ။ အဟံ၊ သည်။ မဟာယညံ၊ ကြီးစွာသော
ယဇ်ပူဇော်ခြင်းကို။ ယဇိတံ၊ ပူဇော်ခြင်းငှာ။ ဣစ္ဆာမိစ၊ အလိုလည်း
ရှိ၏။ သာဓုအာယာစာမ၊ တောင်းပန်ပါကုန်၏။ ဘဝံဂေါတမော၊
သည်။ မေ၊ အား။ တိဝိဇယညသမ္ပဒန္တ၊ ကိုလည်းကောင်း။ သော
ဠသပရိက္ခာရန္တ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဒေသေတု၊ ကြားတော်မူ
လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဂေါစ၊ ၏။

၃၃၆။ မြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ တေနဟိ၊ ကား။ သုဏောဟိ၊ လော။
သာဓုကံ၊ မြို့စွာ။ မနသိကရောဟိ၊ လော့။ ဘာသိသာမိ၊ ဟောဒန္တံ။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဂေါစ၊ ၏။ ဘော၊
အရှင်ဂေါတမ။ ဧဝံ သာဓု၊ ပြီ။ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ကုဋဒန္တော၊
သော။ မြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ ပစ္စသော
သိ၊ ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဂေါစ၊ ၏။ မြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။
ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ဖြစ်၏။ အဇော၊ ဥစ္စာနှင့်ပြည့်စုံသော။ မဟဒ္ဒနော၊
အလွန်များသော ဥစ္စာရှိ ထသော။ မဟာဘောဂေါ၊ များသော
အသုံးအဆောင် ရှိထသော။ ပဟူတဇာတရူပရဇတော၊ များသော
ရွှေငွေရှိထသော။ ပဟူတဝိတ္တံ၊ ပကရဏော၊ များသော တန်းဆာ
ရွှေခွက် ငွေခွက် အစရှိသော နှစ်သက်ခြင်းကို ပြုတတ်သော
အဆောက်အဦဖြစ်သော ဥစ္စာရှိထသော။ ပဟူတဓနဇညော၊ များ
စွာမြုပ်၍ထားသော ဥစ္စာစပါးရှိထသော။ ပရိပုဏ္ဏကောသကော

(၂၀၆) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ဣဒါဂါရော၊ ပြည့်စုံသော ကျိကြရှိထသော။ မဟာဝိဇိတောနာမာ၊
မဟာဝိဇိတအမည်ရှိသော။ ရာဇာ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ မြာဟ္မဏ၊
ဏ္ဍား။ အထခေါ၊ ဌ။ ရဟောဂတဿ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ အရပ်သို့
ကပ်၍။ ပဋိသလ္လိနဿ၊ တစ်ယောက်အထီးတည်း နေထသော။ မဟာ
ဝိဇိတဿ၊ မဟာဝိဇိတအမည်ရှိသော။ ရညော၊ ၎င်း။ စေတသော၊
၏။ ဧဝံပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှား
ဖြစ်၏။ ကိံ ဥဒပံါဒိ၊ ဟူမူကား။ မေမယာ၊ သည်။ ဝိပုလာ၊ များ
စွာကုန်သော။ မာနုဿိကာ၊ လူ့ပြည်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဘောဂါ၊
စည်းစိမ်တို့ကို။ အဓိဂတာခေါ၊ ကုန်ပြီ။ မဟန္တံ၊ ကျယ်စွာသော။
ပထဝီမဏ္ဍလံ၊ မြေအပြင်ကို။ အဘိဝိဇိယ၊ စိုးအုပ်၍။ အဇ္ဈာဝသာမိ၊
နေ၏။ တနည်းကား၊ အဘိဝိဇိယ၊ အောင်၍။ အဇ္ဈာဝသာမိ၊ စိုး
အုပ်၏။ ယံနန္န-ယဒိပန၊ ၍။ ယံမဟာယညံ၊ အကြင် ကြီးစွာသော
ယဇ်ပူဇော်ခြင်းသည်။ မမ၊ ၎င်း။ “အား၊ လည်းဟူ”။ ဒိဃရတ္တံ၊ ရှည်
စွာသောညဉ့်ပတ်လုံး။ ဟိတာယ၊ အစီးအပွားဖြစ်ခြင်းငှာ။ သုခါ
ယ၊ ချမ်းသာဖြစ်ခြင်းငှာ။ အဿဘဝေယျ၊ ၎င်း။ တံမဟာယညံ၊ ထို
ကြီးစွာသောယဇ်ကို။ အဟံ၊ သည်။ ယုဇေယျံ၊ ပူဇော်အံ့။ ဣတိ
သော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဥဒပံါဒိ၊ ၎င်း။

☞

၃၃၇။ အထခေါ၊ ထိုသို့အကြံဖြစ်သော အခါ၌။ မြာဟ္မဏ၊
ဏ္ဍား။ မဟာဝိဇိတော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ပုရောဟိတံ၊ ပုရော
ဟိတ်ဖြစ်သော။ မြာဟ္မဏံ၊ ကို။ အာမန္နေတော၊ ခေါ်၍။ ဧဝံဝစနံ၊
ကို။ အဝေါစ၊ ၎င်း။ ကိံ အဝေါစ၊ နည်း။ မြာဟ္မဏ၊ ဏ္ဍား။ ဣဓ၊
ဤအရပ်၌။ ရဟောဂတဿ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာ အရပ်သို့ ကပ်၍။ ပဋိ
သလ္လိနဿ၊ တစ်ယောက် အထီးတည်း နေထသော။ မယံ၊ ၎င်း။
စေတသော၊ ၎င်း။ ပ။ မြာဟ္မဏ၊ ဏ္ဍား။ အဟံ၊ သည်။ မဟာယညံ၊ ကို။
ယံဇိတံ၊ ငှာ။ ဣစ္ဆာမိ၊ ၎င်း။ ယံယညယဇနံ၊ အကြင်ယဇ်ပူဇော်ခြင်း
သည်။ မမ၊ အား။ ဒိဃရတ္တံ၊ လုံး။ ဟိတာယ၊ ငှာ။ သုခါယ၊ ငှာ။
အဿဘဝေယျ၊ ၎င်း။ တံယညယဇနံ၊ ကို။ ဘဝံ၊ အရှင်ပုဏ္ဏားသည်။
အနုသာသတု၊ စီရင်လော့။ ဣတိဧဝံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၎င်း။

၃၃၀။ မြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ပုရောဟိ
 တော၊ ပုရောဟိတ်ဖြစ်သော။ မြာဟ္မဏော၊ သည်။ မဟာဝိဇိတံ၊
 သော။ ရာဇာနံ၊ ကို။ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ကိံ အဝေါစ၊
 နည်းဟူမူကား။ ဘောတောရညော၊ အရှင်မင်းကြီး၏။ ဇနပဒေါ၊
 တို့သည်။ သကဏ္ဍကာ၊ ခိုးသူတည်းသော ရန်သူတို့ဖြင့် ရန်သူ
 ရှိကုန်၏။ “ခိုးသူတည်း ဟူသော ငြောင့်တို့ဖြင့် ငြောင့်ရှိကုန်၏၊
 လည်းဟူ”။ သဥပ္ပိဋ္ဌော၊ ခိုးသူတို့ကြောင့် ပင်ပန်းခြင်းရှိကုန်၏။ ဝါမ
 ဃာတာပိ၊ ရွာကို ဖျက်ခြင်းတို့သည်လည်း။ ဒိဿန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။
 နိ၊ မဃာတာပိ၊ နိဂုမ်းကိုဖျက်ခြင်းတို့သည်လည်း။ ဒိဿန္တိ၊ ကုန်၏။
 နဂရဃာတာပိ၊ မြို့ကိုဖျက်ခြင်းတို့ သည်လည်း။ ဒိဿန္တိ၊ ကုန်၏။
 ပန္နဒုသနာပိ၊ ခရီး၌စောင့်၍ လုံယက်ခြင်းတို့သည်လည်း။ “ခရီး
 သွားသောသူတို့သည်၊ လည်းဟူ”။ ဒိဿန္တိ၊ ကုန်၏။ ခေါပန၊
 စင်စစ်။ ဘဝံရာဇော၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ သကဏ္ဍကော၊ ခိုးသူတည်း
 ဟူသော ငြောင့်ရှိထသော။ သဥပ္ပိဋ္ဌော၊ ခိုးသူကြောင့် ပင်ပန်းခြင်း
 ရှိထသော။ ဇနပဒေါ၊ ၌။ ဗလိံ၊ အခွန်ကို။ ဥဒ္ဓရေယျ၊ ထုတ်အံ့။
 တေန၊ ထိုသို့ထုတ်ခြင်းကြောင့်။ ဘဝံရာဇော၊ အရှင်မင်းကြီးသည်။
 အကိစ္စကာရိ၊ မပြုအပ်သော ကိစ္စကိုပြုသည်။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။
 ခေါပန၊ စင်စစ်။ သိယာ၊ ရံခါ။ ဘောတောရညော၊ ၏။ ဧဝံပရိ
 ဝိတက္ကော၊ သည်။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။ ကိံ ဘဝေယျ၊ နည်း။
 အဟံ၊ သည်။ ဧကံဒဿုဒိလံ၊ ဤခိုးသူတည်း ဟူသောငြောင့်ကို။
 ဝဇေနဝါ၊ သတ်သဖြင့် လည်းကောင်း။ “ဖျက်ဆီးသဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ လည်းဟူ”။ ဗန္ဓနေနဝါ၊ နှောင်ဖွဲ့သဖြင့် လည်းကောင်း။
 ဇာနိယာဝါ၊ ဥစ္စာယုတ်စေသဖြင့်လည်းကောင်း။ “ဥစ္စာကို ရှုံးစေ
 သဖြင့်လည်းကောင်း၊ လည်းဟူ”။ ဝရဟာယဇေါ၊ ဦးခေါင်းပြည်း
 သည်ကို ပြုခြင်းအစရှိသော ကဲ့ရဲ့ဖွယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်
 စေသဖြင့် လည်းကောင်း။ ပဗ္ဗာဇနာယဝါ၊ ပြည်မှ နှင်ထုတ်သဖြင့်
 လည်းကောင်း။ သမူဟနိဿာမိ၊ ပယ်ဦးအံ့။ “နှစ်ဦးအံ့လည်းဟူ”
 ဣတိဧဝံပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။ ခေါပန၊ စင်စစ်။

ဧဝံ၊ ဤသို့ ပယ်သည်။ သတိ၊ သော်။ တေဿဒဿုဒီလဿ၊ ထို
 ခိုးသူတည်း ဟူသော ငြောင့်ကို။ သမ္မာ၊ အကြွင်းမဲ့။ သမုတ္တိ
 တော၊ နုတ်ခြင်းသည်။ “ပယ်ခြင်းသည်၊ လည်းဟူ”။ နုဟောတံ၊
 ဖြစ်။ ယေတေစောရာ၊ တို့သည်။ ဟတောဝသေသကာ၊ သေပြီး
 သည်မှ ကြွင်းကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ဟေစောရာ၊
 တို့သည်။ ပစ္စာ၊ နောက်အခါ၌။ ရုညော၊ ၏။ ဇနပဒံ၊ ကို။
 ဝိဟေဋ္ဌဿန္တိ၊ ညှဉ်းဆဲကုန် လတ္တံ့။ အပိစ၊ စင်စစ်ကား။ ဣဒံ
 သံဝိဓာနံ၊ ဤသို့သော အစီအရင်ကို။ အာဂမ္မ၊ အကြောင်းပြု၍။
 “စွဲ၍လည်းဟူ”။ ဧဝံ၊ သို့။ တေဿ ဒဿုဒီလဿ၊ ထိုခိုးသူတည်း
 ဟူသောငြောင့်ကို။ သမ္မာ၊ လျောက်ပတ်စွာ။ သမုတ္တိတော၊ ပယ်
 ခြင်းသည်။ “နုတ်ခြင်းသည်၊ လည်းဟူ”။ ဟောတံ၊ ၏။ တေနဟိ၊
 ထိုသို့ကြီးစွာသော ယဇ်ကို ပူဇော်လိုသည်ရှိသော်။ ဘဝံရာဇာ၊
 မင်းသည်။ ယေဇနာ၊ တို့သည်။ ဘောတောရညော၊ ၏။ ဇနပဒေ
 ဌံ။ ကသိဂေါရက္ခေ၊ လယ်လုပ်ခြင်း နွားစောင့်ခြင်း၌။ ဥဿဟန္တိ၊
 အားထုတ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား။ ဘဝံရာဇာ၊ သည်။ ဗီဇ
 ဘတ္တံ၊ မျိုးရိက္ခာ ထမင်းကို။ အနုပ္ပဒေတု၊ ပေးတော် မူလော့။
 ဘောတောရညော၊ ၏။ ဇနပဒေ ဌံ။ ယေတေဇနာ၊ တို့သည်။
 ဝါဏီဇ္ဇာယ၊ ကုန်သွယ်ခြင်း၌။ ဥဿဟန္တိ၊ အားထုတ်ကုန်၏။
 တေသံ၊ ထိုအား။ ဘဝံရာဇာ၊ သည်။ ပါဘတံ၊ ကုန်ရင်းဥစ္စာကို။
 အနုပ္ပဒေတု၊ ပေးတော်မူလော့။ ဘောတောရညော၊ ၏။ ဇနပဒေ
 ဌံ။ ယေဇနာ၊ တို့သည်။ ရာဇပေါရိသေ၊ မင်းခ ယောက်ျား
 အမှု၌။ ဥဿဟန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား။ ဘဝံရာဇာ၊
 သည်။ ဘတ္တဝေတ္တံနံ၊ ထမင်းရိက္ခာကို။ ပကပ္ပေတု၊ စီရင်တော်
 မူလော့။ တေစ မနုဿာ၊ တို့သည်လည်း။ သကမ္မပသုတာ၊ မိမိ
 အမှု၌ အားထုတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ရုညော၊ ၏။ ဇနပဒံ၊ ကို။ န
 ဝိဟေဋ္ဌဿန္တိ၊ မညှဉ်းဆဲကုန်လတ္တံ့။ ရုညော၊ ၏။ ရာသိကော၊
 ဥစ္စာစုသည်။ မဟာစ၊ များသည်လည်း။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ခေမ
 ဋ္ဌိတာ၊ ငြိမ်းချမ်းစွာ တည်ကုန် ထသော။ “ဘေးမရှိကုန်

☞

ထသော၊ လည်းဟူ'။ အကဏ္ဍကော၊ ခိုးသူတည်းဟူသော ငြောင့်
မရှိကုန်ထသော။ အနုပ္ပိဋ္ဌာ၊ ခိုးသူကြောင့် ပင်ပန်းခြင်း မရှိကုန်
ထသော။ ဇနပဒါစ၊ ရွာစွန် ဇနပုဒ်တို့သည် လည်းကောင်း။
မနုဿာစ တို့သည်၎င်း။ မုဒါ၊ အချင်းချင်း။ မောဒမာနာ၊
ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဥရေ၊ ရင်၌။ ပုတ္တေ၊ တို့ကို။ နုစ္ဆန္တာ၊
ကစေကုန်လျက်။ အပါရုတဗရာ၊ ဟင်းလင်းသော တံခါးရှိကုန်
သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ အဟံ၊ သည်။ မညေ
မညာမိ၊ အောက်မေ့၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပုရောဟိတော၊ သော။ မြာဟ္မ
ဏော၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ တော၊ အရှင်ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏား။ ဧဝံ
သာဓု၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ မြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ မဟာဝိဇိတော၊ သော။
ရာဇော၊ သည်။ ပုရောဟိတဿ၊ သော။ မြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ ဝစနံ၊
ကို။ ပဋိသုတ္တာ၊ ဝန်ခံ၍။ ယေဇနာ၊ တို့သည်။ ရညော၊ ၏။ ဇန
ပဒေ၌ ကသိဂေါရက္ခေ၊ လယ်လုပ်ခြင်းနွားစောင့်ခြင်း၌။ ဥဿ
ဟိံသု အားထုတ်ကုန်၏။ တေသံ၊ တို့အား။ မဟာဝိဇိတော၊
သော။ ရာဇော၊ သည်။ ဗိဇတတ္ထံ၊ မျိုးရိက္ခာထမင်းကို။ အနုပ္ပဒါသိ၊
ပေး၏။ ပ။ ပါဘတံ၊ ကုန်ရင်းဥစ္စာကို။ အနုပ္ပဒါသိ၊ ၏။ ယေဇနာ၊
တို့သည်။ ရာဇပေါရိဓေ၊ မင်းခယောက်ျားအမှု၌။ ဥဿဟိံသု၊
အားထုတ်ကုန်၏။ တေသံ၊ တို့အား။ ပ။ ဘတ္တဝေတ္တနံ၊ ထမင်းရိက္ခာ
ကို။ ပကပ္ပေသိ၊ ၏။ တေစမနုဿာ၊ တို့သည်လည်း။ သကမ္မပသု
တာ၊ မိမိအမှု၌လုံ့လပြုကုန်သည်ဖြစ်၍။ ရညော၊ ၏။ ဇနပဒါ၊ ကို။
နဝိဟေဋ္ဌိံသု၊ မညှဉ်းဆဲကုန်။ ရညော၊ ၏။ ရာသိကော၊ ဥစ္စာအစု
သည်။ မဟာစ၊ များသည်လည်း။ အဟောသိ၊ ၏။ ခေမဋ္ဌိတာ၊
ဘေးမရှိကုန်ထသော။ အကဏ္ဍကော၊ ခိုးသူတည်းဟူသော ငြောင့်
မရှိကုန်ထသော။ အနုပ္ပိဋ္ဌာ၊ ခိုးသူကြောင့် ပင်ပန်းခြင်း မရှိကုန်
ထသော။ ဇနပဒါစ၊ ရွာစွန် ဇနပုဒ်တို့သည် လည်းကောင်း။
မနုဿာစ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ မုဒါ၊ အချင်းချင်း။ မောဒ
မာနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဥရေ၊ ၌။ ပုတ္တေ၊ တို့ကို။
နုစ္ဆန္တာ၊ ကစေကုန်လျက်။ အပါရုတဗရာမညေ၊ ဟင်းလင်းသော

တံခါးရှိကုန်သကဲ့သို့။ ဝိဟရိံသု၊ နေကုန်၏။ပ။ ဘော၊ အရှင်
ပုရောဟိတ်။ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သောဒဿုခိလော၊ ထို
ခိုးသူတည်းဟူသောငြောင့်ကို။ သမုဟတော၊ ပယ်အပ်ပြီ။ ဘော
တော၊ အရှင်ပုရောဟိတ်၏။ သံဝိဓာနံ၊ အစီအရင်ကို။ အာဂမ္မ၊
စွဲ၍။ မေ၊ ငါ၏။ ရာသိကော၊ ဥစ္စာစုသည်။ မဟာစ၊ များသည်
လည်း။ အဟောသိ၊ ပြီ။ပ။ မြာဟ္မဏ၊ ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏား။ အဟံ၊
သည်။ မဟာယညံ၊ကို။ ယဇိတုံ၊ ငှာ။ ဣစ္ဆာမိ၊၏။ ယံယဇနံ၊ အကြင်
ယဇိပူဇော်ခြင်းသည်။ မမ၊ အား။ ဒီဃရတ္တံ၊ လုံး။ ဟိတာယ၊ ငှာ။
သုခါယ၊ ငှာ။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။ တံယဇနံ၊ ကို။ ဘဝံ၊ အရှင်
ပုရောဟိတ်သည်။ အနုသာသတု၊ စီရင်လော့။ “ဆုံးမလော့၊
လည်းဟူ”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ရာဇာ၊ သည်။ အဝေါ၊ ၏။

စတုပရိက္ခာရ

၃၃၉။ တေနဟိ၊ ကား။ ဘောတောရညော၊၏။ ဇနပဒေ၊ ဌ။
အနုယန္တာ၊ မိမိနောက်သို့အစဉ်လိုက်ကုန်သော။ ယေခတ္တိယာစ၊
အကြင်မင်းတို့သည် လည်းကောင်း။ နေဂမာစေဝ၊ အကြင်
နိဂုံးရွာသူတို့သည် လည်းကောင်း။ ယေ ဇာနပဒါစ၊ အကြင်
ဇနပုဒ်ရွာသူတို့သည် လည်းကောင်း။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေဇနေ၊
တို့ကို။ ဘဝံရာဇာ၊ သည်။ အာမန္တယတံ-အာမန္တယတု၊ ဆိုတော်
မူလော့။ ဘော၊ အိုလူများတို့။ အဟံ၊ သည်။ မဟာယညံ၊ကို။ ယဇိတုံ၊
ငှာ။ ဣစ္ဆာမိ၊၏။ ယံယဇနံ၊ သည်။ မမ၊ အား။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသော
ညဉ့်ပတ်လုံး။ ဟိတာယ၊ ငှာ။ သုခါယ၊ ငှာ။ အဿဘဝေယျ၊၏။ တံ
ယဇနံ၊ကို။ ဘောန္တော၊ အရှင်တို့သည်။ မေ၊ အား။ အနုဇာနန္တ၊
ခွင့်ပြုကုန်လော့။ ဣတိ၊ သို့။ အာမန္တယတံ-အာမန္တယတု၊ ဆိုတော်
မူလော့။ ဘောတောရညော၊၏။ ဇနပဒေ၊ဌ။ အမစ္စာ၊ ချစ်သော
အဆွေ ခင်ပွန်း ဖြစ်ထသော။ ပါရိသဇ္ဇာ၊ အစေ အပါးကို
ခံကုန်ထသော။ နေဂမာစေဝ၊ တို့သည် လည်းကောင်း။ ယေ
ဇနပဒါစ၊ သည်လည်းကောင်း။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ ဇနေ၊

တို့ကို။ ဘဝံရာဇာ၊ သည်။ အာမန္တယတံ-အာမန္တယံတု၊ ခေင်္ဂါ
 တော်မူလော့။ (ပါဠိမှားပ။ ဟု ဝင်သည်။ ဖော်လိုက်လည်း)။
 မြာဟ္မဏ မဟာသာလာ၊ ဥစ္စာများသော ပုဏ္ဏားအမျိုး၌ ဖြစ်
 ကုန်သော။ “မြာဟ္မဏမဟာသာလမျိုး၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ လည်း
 ဟူ”။ ယေ နေဂမာစေဝ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ယေ ဇာန
 ပဒါစ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ ဇနေ၊ တို့ကို။
 ဘဝံရာဇာ၊ သည်။ အာမန္တယတံ-အာမန္တယံတု၊ လော့။ ဝဟပတိ
 နေဝယိကာ၊ ဥစ္စာများသော သူကြွယ်အမျိုး၌ဖြစ်ကုန်သော။ ယေ
 နေဂမာစေဝ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ယေဇာနပဒါစ၊ တို့သည်
 လည်းကောင်း။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ ဇနေ၊ တို့ကို။ ဘဝံရာဇာ၊
 သည်။ အာမန္တယတံ-အာမန္တယံတု၊ လော့။ ပ။ (အကြွင်းအနက်
 တူပြီ)။ ယံယဇနံ၊ သည်။ မမ၊ အား။ ဒိသံရတ္တံ၊ လုံး။ ဟိတာယ၊
 ငှာ။ သုခါယ၊ ငှာ။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။ တံယဇနံ၊ ကို။ မေ၊ အား။
 ဘဝန္တော၊ အရှင်တို့သည်။ အနုဇာနန္တ၊ ခွင့်ပြုကုန်လော့။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ ရာဇာ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘဝံရာဇာ၊ သည်။ မဟာယညံ၊
 ကို။ ယဇတံ-ယဇတု၊ ပူဇော်တော်မူလော့။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ယည
 ကာလော၊ ယဇပူဇော်အံ့သောအခါတန်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ မနုဿာ၊
 တို့သည်။ အဝေါစံ၊ ကုန်၏။ ဣတိ ဣမိနာ ဝုစ္စမာနနယေန၊ ဤဆို
 လတ္တံ့သောနည်းဖြင့်။ (ဣတိကား အဝုစ္စမာနာ ပေက္ခတည်း)။
 အနုမတိပက္ခာ၊ မိမိအလိုအားဖြင့် အင်းအသင်း ဖြစ်ကုန်သော။
 “အခွင့်ကိုပေးတတ်ကုန်သော၊ လည်းဟူ”။ ဣမေစတ္တာရော၊ ဤ
 လေးပါးတို့သည်။ တဿေဝ ယညဿ၊ ၏လျှင်။ ပရိက္ခာရာ၊ အခြံ
 အရံတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။

အဋ္ဌပရိက္ခာရ

၃၄၀။ အခေ၊ ဥစ္စာနှင့် ပြည့်စုံ၏။ မဟဒ္ဒနော၊ အတိုင်း
 မသိသော ဥစ္စာ ရှိ၏။ မဟာဘောဂေါ၊ များသော အသုံး
 အဆောင်ရှိ၏။ ပဟုတဇာတရူပရဇတော၊ များစွာသော ဥစ္စာ

ရွှေငွေရှိ၏။ ပဟုတဝိတ္တံ၊ ပကရုဏော၊ များသောရွှေခွက် ငွေခွက် အစရှိသော နှစ်သက်ခြင်းကို ပြုတတ်သော အဆောက်အဦရှိ၏။ ပဟုတဓနဓညော၊ များသောမြေ၌မြုပ်၍ ထားအပ်သော ဥစ္စာ စပါးရှိ၏။ ပရိပုဏ္ဏကောသကောဋ္ဌာ ဝါရော၊ ပြည့်စုံသော ကျီကြ ရှိ၏။ ဗလဝါ၊ များသော စစ်သည်မိုလ်ပါ ရှိ၏။ အသဝါယ၊ စကားကို လိုက်နာတတ်ထညော။ သြဝါဒပဋိကရာယ၊ အဆုံး အမကို လိုက်နာတတ်ထသော။ စတုရဂီနိယာ၊ သော၊ သေနာယ၊ နှင့်။ သမန္တာဝတော၊ ၏။ ပစ္စတ္တိကော၊ ရန်သူတို့ကို။ ယသသာ၊ အခြံ အရံဖြင့်။ သဟတိမညေ၊ နှိပ်စက်သကဲ့သို့ဖြစ်၏။ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရား နှင့်ပြည့်စုံ၏။ ဒါယကော၊ ပေးကမ်းစွန့်ကြဲတတ်၏။ “အလ္လုဉ္စရရင့် ၏၊ လည်းဟူ”။ ဒါနပတိ၊ အလှူ၏အရှင်လည်းဖြစ်၏။ အနာဝဋ္ဌ ခ္ဌါရော၊ ဟင်းလင်းသော တံခါးရှိ၏။ သမဏ မြာဟုဏ၊ ကပဏ ခ္ဌိက ဝဏိဗ္ဗက ယာစကာနံ၊ ရဟန်း၊ ပုဏ္ဏား၊ အထီးကျန်သော ခရီးသွား၊ သူဆင်းရဲ၊ ဖုန်းတောင်း ယာစကာတို့၏။ သြပါဏ ဘုံတော၊ ရေကန် ရေတွင်း သဖွယ်ဖြစ်၏။ ပုညာနိ၊ တို့ကို။ ကရော တိ၊ ၏။ တဿတဿ သုဇာတဿ၊ ထိုထိုသော ဆရာအထံ၌ သင်ကြားခြင်းဖြင့်။ (သဝိဘတ် ကရိုဏ်း အနက်၌ ဖြစ်၏)။ မဟုဿုတော၊ များသောသင်ကြားခြင်းရှိ၏။ (သုဇာတဿ၌ ဇာတ သဒ္ဓါကား တဗ္ဗောတည်း)။ တဿတဿဝ ဘာသိ တဿ၊ ထိုထို ဟောတော်မူအပ်သော ပါဠိတော်၏ သာလျှင်။ (ခေါပနကား ပဒါလင်္ကာရတည်း၊ အတ္ထံ၊ ကို။ အယံ အတ္ထော၊ သည်။ ဣမဿ ဘာသိတဿ၊ ဤပါဠိ၏။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အယံ အတ္ထော၊ သည်။ ဣမဿဘာသိတဿ၊ ၏။ အတ္ထော၊ တည်း။

☞ ဣတိ၊ သို့။ ဇာနာတိ၊ ၏။ ပဏ္ဍိတော၊ ပစ္စုပ္ပန် သံသရာအကျိုး စီးပွားကိုသိသော ပညာနှင့်ပြည့်စုံ၏။ ဝိယတ္တော၊ အထူးတူးသော အရာ၌လိမ်မာသော ပညာနှင့်လည်း ပြည့်စုံ၏။ မေဓောဝိ၊ ကိလေ သာတို့ကို ဖျက်ဆီးနိုင်သော ပညာနှင့်လည်းပြည့်စုံ၏။ အတိတာ နာဂဟပစ္စုပ္ပန္နော၊ ကုန်သော။ အတ္ထော၊ အကျိုးစီးပွားတို့ကို စိန္တေ တုံ၊

၄၁။ ပဋိမလော၊ စွမ်းနိုင်၏။ မဟာဝိဇိတော၊ သော၊ ရာဇော၊ သည်။ အဋ္ဌဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ အင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဝတော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမာန် အဋ္ဌင်္ဂါနိပိ၊ တို့သည်လည်း။ တဿေဝယညဿ၊ ၏လျှင်။ ပရိက္ခာရာ၊ အခြံအရံတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပ။

တိဿောဝိဓော

၂၄၂။ အထခေါ၊ ဣ။ မြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ပုရောဟိတော၊ သော၊ မြာဟ္မဏော၊ သည်။ မဟာဝိဇိတဿ၊ သော၊ ရုညော၊ အား။ ယညာ၊ ယဇ်ပူဇော် သည်မှ။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေ့အဖို့၌ သာလျှင်။ တိဿော၊ ကုန်သော။ ဝိဓော၊ ထားခြင်းတို့ကို။ ဒေသေသိ ကြား၏။ တိဿော၊ ကုန်သော။ ဝိဓော၊ တို့သည်။ ကတမာ၊ ဟူမူကား။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ မဟာယညံ၊ ကို။ ယိဋ္ဌကာမဿ၊ ပူဇော်ခြင်းငှာ အလိုရှိသော။ ဘောတောရညော၊ အရှင်မင်းကြီး၏။ (ဝိပုဋ္ဌိသာ ရောဋ္ဌစပ်)။ မဟာ၊ များစွာသော။ မေ၊ ၏။ ဘောဂက္ခန္ဓော၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာစုသည်။ ဝိဂစ္ဆိယတိဝတ၊ ကုန်လတ္တံ့သည်တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကောစိဒေဝ၊ တစုံတခုလျှင်ဖြစ်သော။ “ရံခါလျှင်လည်းဟူ”။ ဝိပုဋ္ဌိသာရော၊ နှလုံးမသာ ခြင်းသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သော ဝိပုဋ္ဌိသာရော၊ ကို။ ဘောတာရညာ၊ သည်။ နကရဏီယော၊ မပြုအပ်။ မဟာယညံ၊ ယဇ်ကြီးကိုး ယဇ်မာနဿ၊ ပူဇော်ဆဲ ဖြစ်သော။ ဘောတောရညော၊ ၏။ မဟာ၊ သော။ မေ၊ ၏။ ဘောဂက္ခန္ဓော၊ သည်။ ဝိဂစ္ဆိတိဝတ၊ ကုန်ခဲ့၏ တကား။ ဣတိ၊ သို့။ ကောစိဒေဝ၊ သော။ ဝိပုဋ္ဌိသာရော၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ သော ဝိပုဋ္ဌိသာရော၊ ကို။ ဘောတာရညာ၊ သည်။ နကရဏီယော၊ အပ်။ မဟာယညံ၊ ကို။ ယိဋ္ဌဿ၊ ပူဇော်ပြီးသော။ ဘောတောရညော၊ ၏။ မေ၊ ၏။ မဟာ၊ များစွာသော။ ဘောဂက္ခန္ဓော၊ သည်။ ဝိဂတောဝတ၊ ကုန်ခဲ့ပြီတကား။ ဣတိ၊ သို့။ ကောစိဒေဝ၊ တစုံတခု သာလျှင်ဖြစ်သော။ တနည်းကား၊ ရံခါလျှင်။ ဝိပုဋ္ဌိသာရော၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ သော ဝိပုဋ္ဌိသာရော၊ ကို။ ဘောတာရညာ၊ အရှင်

မင်းကြီးသည်။ နကရဏီယော၊ အပ်။ ဣတိ၊ ဤသည်တို့တည်း။
မြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ပ။ ယညာ၊ ယဇ်ပူဇော်သည်မှ။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေ့အဖို့
၌လျှင်။ ကယော၊ ကုန်သော။ ဣမာဝိဓာ၊ ဤထားခြင်းတို့ကို။
ဒေသေတိ၊ ကြား၏။

ဒသ အာကာရ

၃၄၃။ ။ ပ။ ယညာ၊ မှ။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ၌လျှင်။ ဒသဟိ၊ ကုန်သော။
အာကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပဋိဂ္ဂါဟကေသု၊ အလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။
ဝိပ္ပဋိသာရံ၊ နှလုံးမသာခြင်းကို။ ပဋိဝိနေသိ၊ ပျောက်စေ၏။ ဘော
ဘောရညော၊ ။ ယညံ၊ ယဇ်ပူဇော်ရာသို့။ ပါဏာတိပါတိနောပိ၊
သူ့အသက်ကိုသတ်ကုန်သော သူတို့သည်လည်းကောင်း။ ပါဏာ
တိပါတာ၊ သူ့အသက်ကို သတ်ခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတာပိ၊ ကြည့်ကုန်
သော သူတို့သည်လည်းကောင်း။ အာဂမိယန္တိ၊ လာကုန်လတ္တံ့။
တတ္ထ၊ ထိုသူအပေါင်းတို့တွင်။ ယေဇနာ၊ တို့သည်။ ပါဏာတိ
ပါတိနော၊ သူ့အသက်ကိုသတ်တတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။
တေသညေဝ၊ ထိုသူ့အသက်ကို သတ်တတ်ကုန်သော သူတို့အား
သာလျှင်။ တေနပါပေန၊ ထို-မကောင်းမှုကြောင့်။ အနိဋ္ဌော၊
မကောင်းသော။ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်။ ဘဝိယတိ၊ လတ္တံ့။
(ဤသို့ ပါဌသေသထည့်၍ ယောဇနာ) ။ တတ္ထ၊ ထိုသူအပေါင်း
တို့တွင်။ ယေဇနာ၊ တို့သည်။ ပါဏာတိပါတာ၊ မှ။ ပဋိဝိရတာ၊ ကြည့်
ကုန်၏။ တေဇနေ၊ တို့ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဘဝံ၊ အရှင်
မင်းကြီးသည်။ ယဇတံ-ယဇတု၊ ပူဇော်တော်မူလော့။ ဘဝံ၊ သည်။
သဇ္ဇတံ-သဇ္ဇတု၊ စွန့်ကြဲတော်မူလော့။ ဘဝံ၊ သည်။ စိတ္တမေဝ၊ စိတ်ကို
သာလျှင်။ မောဒတံ-မောဒတု၊ ဝမ်းမြောက်တော်မူစေလော့။ ဘဝံ၊
သည်။ အန္တရံ၊ သာလျှင်။ ပသာဒေတု၊ ကြည်ညိုတော်မူစေလော့။
(ဝေလိက်ပါ) ။ ဘောဘောရညော၊ ။ ယညံ၊ ယဇ်ပူဇော်ရာ
အရပ်သို့။ အဒိန္နာ ဒါယိနောပိ၊ အရှင်မပေးသောဥစ္စာကို ယူတတ်
ကုန်သော သူတို့သည် လည်းကောင်း။ အဒိန္နာဒါနာ၊ အရှင်

မပေးသော ဥစ္စာကို ယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်တတ်ကုန်သော သူတို့သည် လည်းကောင်း။ အာဂမိဿန္တိ၊ လာကုန်လတ္တံ့။ ပ။ ကာမေသု၊ သူတပါး၏မယားဟု ဆိုအပ်သော ဝတ္ထု ကာမဂုဏ် တို့၌။ မိစ္ဆာစာရိနောပိ၊ လွန်ကျူးသော အကျင့်ကို ကျင့်တတ်သော သူတို့သည် လည်းကောင်း။ ကာမေသု၊ တို့၌။ မိစ္ဆာစာရာ၊ လွန် ကျူးသော အကျင့်မှ။ ပဋိဝိရတောပိ၊ တို့သည် လည်းကောင်း။ အာဂမိဿန္တိ၊ လာကုန် လတ္တံ့။ ပ။ ပိသုဏဝါစာပိ၊ ကုန်းတိုက် စကားကို ဆိုတတ်ကုန်သော သူတို့သည်လည်းကောင်း။ “အချစ် ပျက်ခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်သော စကားကို ဆိုတတ်ကုန်သော သူတို့ သည် လည်းကောင်း၊ လည်းဟူ’”။ ပိသုဏာယ၊ အချစ်ပျက်ခြင်း ကို ဆိုတတ်သော။ ဝါစာယ၊ စကားမှ။ ပဋိဝိရတောပိ၊ တို့သည် လည်းကောင်း။ ပ။ ဖရုသဝါစိနောပိ၊ ရုန့်ရှင်းသော စကားကို ဆိုတတ်ကုန်သောသူတို့သည် လည်းကောင်း။ ဖရုသာယ၊ ရုန့်ရှင်း သော။ ဝါစာယ၊ စကားမှ။ ပ။ သမ္ပပ္ပလာပိနောပိ၊ အကျိုးမရှိ သောစကားကို ဆိုတတ်ကုန်သော သူတို့သည် လည်းကောင်း။ သံမ္ပပ္ပလာပါ၊ အကျိုးမရှိသော စကားကိုဆိုခြင်းမှ။ ပ။ အဘိဇ္ဈာ လုနောပိ၊ လောဘကြီးကုန်သော သူတို့သည်လည်းကောင်း။ အန ဘိဇ္ဈာလုနောပိ၊ လောဘ နည်း ကုန် သော သူတို့သည် လည်း ကောင်း။ ဗျာပန္နစိတ္တာပိ၊ ဒေါသနှင့်ယှဉ်သော စိတ်ရှိသော သူတို့ သည်၎င်း။ အဗျာပန္နစိတ္တာပိ၊ ဒေါသနှင့်မယှဉ်သော စိတ်ရှိသော သူတို့သည် လည်းကောင်း။ ပ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာပိ၊ မကောင်းသော အယူ ရှိကုန်သော သူတို့သည် လည်းကောင်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကာပိ၊ ကောင်းသော အယူရှိကုန်သော သူတို့သည် လည်းကောင်း။ အာဂမိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ တတ္ထ၊ ထိုသူတို့တွင်။ ယေဇနာ၊ တို့ သည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာ၊ မကောင်းသော အယူရှိကုန်၏။ တေသံ ယေဝ၊ တို့အားသာလျှင်။ တေန၊ ထိုမကောင်းသော အယူဖြင့်။ အနိဗ္ဗော၊ မကောင်းသော။ ဝိပါကော၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ တတ္ထ၊ ထိုသူအပေါင်းတို့တွင်။ ယေဇနာ၊ တို့သည်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကာ၊

☰

(၂၉၆) သုတ်သီလကျန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ကောင်းသော အယူရှိကုန်၏။ တေဇနေ၊ တို့ကို။ အာရုပ္ပ၊ ရှိ။
ဘဝံ၊ သည်။ ယဇတံ-ယဇတု၊ လော့။ ဘဝံ၊ သည်။ သဇ္ဇတံ-
သဇ္ဇတု၊ လော့။ တဝံ၊ သည်။ ဗိတ္တံဒေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ မောဒတံ-
မောဒတု၊ လော့။ အန္တရံဒေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ပသာဒေတု၊ လော့။
ဇုတိ၊ သို့။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ပုရောဟိတော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊
သည်။ မဟာဝိဇိတဿ၊ သော။ ရညော၊ ။ (ဝိပုဋ္ဌိသာရံဉ္စစင်)။
ယညာ၊ ယဇပူဇော်သည်မှ။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေ့အဖို့၌သာလျှင်။ ဒသဟိ၊
ကုန်သော။ ဣမေဟိအာကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပဋိဂ္ဂါဟကောသု၊ အလှူ
ခံပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ ဝိပုဋ္ဌိသာရံ၊ ကို။ ပဋိဝိနေသိ၊ ပျောက်စေ၏။

သောဠသကာရ

၃၄၄။ ။ ဗ မဟာယညံ၊ ကြီးစွာသောယဇကို။ ယဇ မာနဿ၊
ပူဇော်ဆဲ ဖြစ်သော။ မဟာဝိဇိတဿ၊ သော။ ရညော၊ အား။
သောဠသဟိ၊ ကုန်သော။ အာကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ယညာကာရံ၊
ယဇပူဇော်ရာဖြစ်သော အခြင်းအရာကို။ (ကံထည့်)။ သန္ဓဿ
သိ၊ တောင်းစွာပြု၏။ ရညော၊ ။ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို။ သမာဒပေသိ၊
ကောင်းစွာဆောက်တည်စေ၏။ သမုတ္တေဇေသိ၊ ။ သံပဟံသေ-
သိ၊ ကောင်းစွာ ရှင်စေ၏။ (ရညောသည် သန္ဓဿသိ ကြိယာ၌
သမ္ပာနိဖြစ်၍၊ ဗိတ္တံ-၌ကား သမ္ပန်ဖြစ်၏။ ဗိတ္တံသည် သမာဒပေသိ
အစရှိသော ကြိယာသုံးခု၌သာကံဖြစ်၏။ သန္ဓဿသိ၌ မစင်သင့်။
သန္ဓဿသိ ကံကို ပညာကာရဟု ထည့်လေ)။ ခေါပန၊ စစ်။
မဟာယညံ၊ ကို။ ယဇမာနဿ၊ ပူဇော်ဆဲဖြစ်သော။ ဘောတောရ
ညော၊ အား။ ကောစိဒေဝ၊ တစုံတယောက်လျှင်ဖြစ်သော။ ဝတ္တာ၊
ကဲ့ရဲ့ဘတ်သော သူသည်။ သိယာ၊ ။ ကိံသိယာ၊ အသို့ဖြစ်ရာ
သနည်း ဟူမူကား။ မဟာဝိဇိတော၊ မင်းသည်။ မဟာယညံ၊
ကို။ ယဇတိ၊ ပူဇော်၏။ တဿ၊ ထိုမဟာဝိဇိတမင်းသည်။ အနု
ယန္တာ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်သော။ ခတ္တိယာ၊ မင်းမျိုးတို့ကို။ နေဝစခေါ
အာမန္တိတာ၊ မခေါ်ကုန်။ နေဝမာစေဝ၊ နိဂုံး ရွာသူတို့ကိုလည်း

ကောင်း။ ဇာနပဒါစ၊ ဇနပုဒ်ရွာသူတို့ကို၎င်း။ နောစခေါအာမန္တိ
 တာ၊ မခေါကုန်။ အထစပန၊ ကား။ ဘဝံရာဇာ၊ သည်။ ဧဝရူပံ၊
 သော။ မဟာယညံ၊ ကို။ ယဇတိ၊ ၎်။ ဣတိ၊ သို့။ ကောစိဒေဝ၊ သော။
 ဝတ္တာ၊ ကဲ့ရဲ့တတ်သောသူသည်။ သိယာ၊ ၎်။ ဧဝံပိ၊ ဤသို့ကဲ့ရဲ့သော်
 လည်း။ ဘောတော ရညော၊ အား။ ဓမ္မတော၊ အကြောင်းနှင့်
 လျော်သောအားဖြင့်။ ဝတ္တာ၊ ကဲ့ရဲ့သောသူသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
 ဘောတာခေါပနရညာ၊ သည်။ အနုယန္တာ၊ အစဉ်လိုက်တတ်ကုန်
 သော။ ခတ္ထိယာ၊ မင်းမျိုးတို့ကို။ အာမန္တိတာ၊ ခေါ်အပ်ကုန်ပြီ။
 နေဂမာစေဝ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဇာနပဒါစ၊ တို့ကိုလည်း
 ကောင်း။ အာမန္တိတာ၊ ကုန်၏။ ဣမိနာပိကာရဏေန၊ ဖြင့်လည်း။
 ဧတံ၊ ဤယဇပူဇော်သော အခြင်းအရာကို။ ဘဝံရာဇာ၊ သည်။
 ဇာနာတု၊ လော့။ ပ။ တဿ ဧတနရညာ၊ သည်။ အမစ္စာ၊ ချစ်သော
 အဆွေခင်ပွန်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပါရိသဇ္ဇာ၊ အစေအပါးကိုခံကုန်
 သော။ နေဂမာစေဝ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဇာနပဒါစ၊ တို့ကို
 လည်းကောင်း။ နောစခေါ အာမန္တိတာ၊ ကုန်။ (အထစပန ဘဝံ
 ရာဇာ ဧဝ ရူပံ မဟာယညံ ယဇတိတိ အစရှိသော ပါဠိတို့ကို
 လ-ဟုတ်သတည်း)။ မြာဟူဏမဟာသာလာ၊ ဥစ္စာများသော
 ပုဏ္ဏားအမျိုး၌ဖြစ်ကုန်သော။ နေဂမာစေဝ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။
 ဇာနပဒါစ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဂဟပတိနေစယိကာ၊ ဥစ္စာ
 များသော သူကြွယ်အမျိုး၌ ဖြစ်ကုန်သော။ နေဂမာစေဝ၊ တို့ကို
 လည်းကောင်း။ ဇာနပဒါစ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ နောစခေါ
 အာမန္တိတာ၊ မခေါကုန်။ ပ။ မာတိတောစ၊ မှလည်းကောင်း။ ပိတိ
 တောစ၊ မှလည်းကောင်း။ ဥဘဘော၊ နှစ်ပါးစုံသော အဖို့တို့၌။
 နောစခေါသုဇာတော၊ ကောင်းစွာမဖြစ်။ ယာဝသတ္တမာပိတာ
 မဟယုဂါ၊ ဘိုးဘေးခုနစ်ဆက်တိုင်အောင်။ နောစခေါ သံသုဒ္ဓ
 ဂဟဏိကော၊ စင်သောအမိဝမ်းမရှိ။ ဇာတိဝါဒေန၊ အမျိုးကို
 အကြောင်းပြု၍ ဖြစ်သောစကားဖြင့်။ အက္ခိတ္တော၊ မပယ်အပ်။
 အနုပံကုဋ္ဌော၊ မကဲ့ရဲ့အပ်။ အထစပန၊ စင်စစ်ကား။ ဘဝံရာဇာ၊

(၂၉၀) သုတ်သီလက္ခန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

သည့်။ ဝေရူပံ၊ သော။ မဟာယညံ၊ ကို။ ယဇတိ၊ ၎်။ ဣတိ၊ သို့။
ဝတ္တာ၊ ကဲ့ရဲ့သောသူသံညံ။ သိယာ၊ ၎်။ ဝေဗ္ဗိ၊ ဤသို့ကဲ့ရဲ့သော်
လည်း။ ဘောတောရညော၊ အား။ ဓမ္မတော၊ အကြောင်းနှင့်
လျော်သောအားဖြင့်။ ဝတ္တာ၊ ကဲ့ရဲ့သော သူသည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ခေါ
ပန၊ စင်စစ်။ ဘဝံ၊ ဉာဏ်၊ သည်။ ပ။ ဣမိနာပိကာရဏေန၊ ဖြင့်လည်း။
ဧတံ၊ ထိုအခြင်းအရာကို။ ဘဝံရာဇာ၊ သည်။ ဇာနာတု၊ လော့။ ပ။
အဘိရူပေါ၊ နှစ်လိုဖွယ်သောအဆင်းရှိသည်။ နောစခေါဟောတိ၊
ဖြစ်။ ပ။ ဒဿနာယ၊ ရှုခြင်းငှာ။ အခုဒ္ဒါဝကာသော၊ ကြီးကျယ်သော
အရာရှိသည်။ နောစခေါဟောတိ၊ ဖြစ်။ ပ။ ဗလဝါ၊ စစ်သည်
မိုလ်၊ နှင့်ပြည့်စုံသည်။ နောစခေါဟောတိ၊ ဖြစ်။ အဿဝါယစံ၊
စကားကို လိုက်နာတတ်ထသော။ သြဝါဒပဋိကရာယ၊ အဆုံး
အမကိုလိုက်နာတတ်ထသော။ စတုရဂီနိယာ၊ သော။ သေနာယ၊
နှင့်။ နောစခေါသမ္ပန္နာဂတော၊ မပြည့်စုံ။ ယသသာ၊ အခြံအရံ
ဖြင့်။ ပစ္စတ္ထိကေ၊ ရန်သူ့ကို။ နောစခေါသဟတိမညော၊ နှိပ်စက်
သကဲ့သို့ မဖြစ်။ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသည်။ နောစခေါ
ဟောတိ၊ ဖြစ်။ ဒါယကော၊ ပေးကမ်းစွန့်ကြဲတတ်သည်။ နောစခေါ
ဟောတိ၊ ဖြစ်။ ဒါနပတိ၊ သည်။ နောစခေါဟောတိ၊ မဖြစ်။
အနာဝုဒ္ဓါရော၊ သည်။ နောစခေါ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ သမဏ
ဗြာဟ္မဏ ကပဏဒ္ဓိက ဝဏိဗ္ဗက ယာစကာနံ၊ ရဟန်း၊ ပုဏ္ဏား၊
အထီးကျန်သူ၊ ခရီးသွား၊ သူဆင်းရဲ၊ ဖုန်းတောင်း ယာစကာ
တို့၏။ နောစသြပါနဘူတော၊ ရေတွင်း၊ ရေကန်သဖွယ် မဖြစ်။
ပုညာနိ၊ တို့ကို။ နောစခေါကရောတိ၊ ပြု။ တဿ တဿ သုဇာ
တဿ၊ ထိုထိုသို့သော ဆရာတို့၏ အထံ၌ သင်ကြားခြင်းဖြင့်။
(ကရိဏ်းအနက်၌ သဝိဘတ်တည်း။ ဇာတသဒ္ဓါ အနက်မရှိ)။
ဗဟုသုတော၊ များသော အကြားအမြင်ရှိသည်။ နောစခေါ
ဟောတိ၊ ဖြစ်။ တဿ တဿဝ ဘာသိတဿ၊ ၎်လျှင်။ အတ္ထံ၊
အနက်ကို။ အယံအတ္ထော၊ သည်။ ဣမဿဘာသိတဿ၊ ဤပါဠိ၏။
အတ္ထော၊ တည်း။ အယံအတ္ထော၊ သည်။ ဣမဿ ဘာသိတဿ

၏။ အတ္ထော၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နောစခေါဟောတိ၊ သိ။
ပဏ္ဍိတော၊ ပစ္စုပ္ပန် သံသရာစီးပွားကိုသိသော ပညာနှင့်ပြည့်စုံ
သည်။ နောစခေါဟောတိ၊ ဖြစ်။ ဝိယတ္ထော၊ အထူးထူးသော
အရာတို့၌ လိမ္မာသော ပညာနှင့်ပြည့်စုံသည်။ နောစခေါဟော
တိ၊ ဖြစ်။ မေဓာဝီ၊ ကိလေသာတို့ကို ဖျက်ဆီးနိုင်သော ပညာနှင့်
ပြည့်စုံသည်။ နောစခေါ၊ ဖြစ်။ အတိတာနာဝတပစ္စုပ္ပန္နော၊ ကုန်
သော။ အတ္ထော၊ တို့ကို။ စိန္တေတုံ၊ ငှာ။ ပဋိဗလော၊ စွမ်းနိုင်သည်။
နောစခေါဟောတိ၊ ဖြစ်။ ပ။ သောဠသဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ
အာကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ယညာကာရံ ယဇ်ပူဇော်ရာသော အခြင်း
အရာကို။ သန္ဓုသေသိ၊ ကောင်းစွာပြု၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ သမာဒပေသိ၊
ကောင်းစွာ ဆောက်တည်စေ၏။ သမုတ္တေဇေသိ၊ ကောင်းစွာ
ထက်စေ၏။ သမ္ပဟံသေသိ၊ ကောင်းစွာရှင်စေ၏။

၃၄၅။ မြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ တသ္မိယညော၊ ထိုယဇ်ပူဇော်ရာ
၌။ ဝါခေါ၊ နွားတို့ကို။ နေဝဟညိံသု၊ မသတ်ကုန်။ အဇေဠကာ၊
ဆိတ်တို့ကို။ နဟညိံသု၊ ကုန်။ ကုတ္တုဒုသုကရာ၊ ကြက် ဝက်
တို့ကို။ နဟညိံသု၊ ကုန်။ ဝိဝိဓော၊ အထူးထူး အပြားပြား
ရှိကုန်သော။ ပါဏာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ သံဃာတံ၊ ပျက်စီးခြင်း
သို့။ “ထိပါးခြင်းသို့၊ လည်းဟူ။ နအာပဇ္ဇိံသု၊ ကုန်။ ရုက္ခာ၊ သစ်
ပင်တို့ကို။ ယုပတ္တာယ၊ ယဇ်တိုင်အလို့ငှာ။ နဆိဇ္ဇိံသု၊ မဖြတ်ကုန်။
ဒဗ္ဗာ၊ နေဇာမှတ်တိုင်တို့ကို။ ပရဟိံသတ္တာယ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းငှာ။
“ဖျက်ဆီးခြင်းငှာ၊ လည်းဟူ”။ နလုယိံသု၊ မရိတ်ကုန်။ (ဆိဇ္ဇိံသု
လုယိံသု ဤကြိယာနှစ်ခုကားကမ္မဝါစကတည်း)။ အဿရညော၊
၏။ ဒါသာတိဝါ၊ ကျွန်တို့ဟူ၍ လည်းကောင်း။ ပေသာတိဝါ၊
အစေအပါးတို့ဟူ၍ လည်းကောင်း။ ကမ္မကရောတိဝါ၊ အမှုကို
ပြုသော သူတို့ဟူ၍လည်းကောင်း။ ယေပိဇနာ၊ တို့သည်လည်း။
အဟောသံ၊ ကုန်၏။ တေပိဇနာ၊ တို့သည်လည်း။ ဒဏ္ဍတဇ္ဇိတာ၊
နှင့်တံဖြင့် ခြိမ်းချောက်အပ်ကုန်သည်။ နဟောန္တိ၊ ကုန်။ ဘယ
တဇ္ဇိတာ၊ လက်ကိုဖြတ်ခြင်း အစရှိသော ဘေးဖြင့် ခြိမ်းချောက်

၂၅

ကုန်သည်။နဟောန္တိ၊ ကုန်။ အသုမုခါ၊ ယိုသော မျက်ရည်ရှိကုန်
သည်ဖြစ်၍။ ရုဒမာနာ၊ ငိုကုန်လျက်။ ပရိကမ္မာနိ၊ အမှုတို့ကို။
နအကံသု၊ မပြုရကုန်။ အထခေါ၊ စင်စစ်ကား။ ယေဇနာ၊ တို့သည်။
ဣန္ဒိံသု၊ ကုန်၏။ တေဇနာ၊ တို့သည်။ အကံသု၊ ကုန်၏။ ယေ
ဇနာ၊ တို့သည်။ နဣန္ဒိံသု၊ ကုန်။ တေဇနာ၊ တို့သည်။ နအကံသု၊
ကုန်။ ယံကမ္မံ၊ ကို။ ဣန္ဒိံသု၊ ကုန်၏။ တံကမ္မံ၊ ကို။ နဣန္ဒိံသု၊
ကုန်။ တံကမ္မံ၊ ကို။ နအကံသု၊ ကုန်။ သပ္ပိတေလနဝနိတဒမိမရုဖာဏိ
တေနေဝ၊ ထောပတ်၊ ဆီ၊ ဆီဦး၊ နို့မင်း၊ ပျား၊ တင်လဲ ဖြင့်
သာလျှင်။ သောယညော၊ သည်။ နိဋ္ဌာနံ၊ သို့။ အဂမာသိ၊ ၎င်း။

၃၄၆။ အထခေါ၊ ဌ။ မြွေဟူ၍။ ပုဏ္ဏား။ ခတ္တိယာ၊ မင်းမျိုး
ဖြစ်ကုန်ထသော။ အနုယန္တာ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်ထသော။ နေဂမာ
စေဝ၊ တို့သည် လည်းကောင်း။ ပ။ ပဟုတံ၊ များစွာသော။ သာ
ပတေယံ၊ ဥစ္စာကို။ အာဒါယ၊ ရှိ။ မဟာဝိဇိတံ၊ သော။ ရာဇာနံ၊ သို့။
ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ရှိ။ ဒေဝ၊ ကြီး။ ပဟုတံ၊ သော။ ဣဒံ သာပတေယံ၊
ကို။ ဒေဝညေဝ၊ သင်မင်းကြီးကိုသာလျှင်။ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍။
အာဘတံ၊ ဆောင်အပ်၏။ ဒေဝေါ၊ သည်။ တံသာပတေယံ၊ ကို။
ပဋိဂ္ဂဏှာတု၊ ခံတော်မူလော့။ ဣတိဝေံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။
ဘော၊ အချင်းတို့။ ဓမ္မိကေန၊ တရားနှင့် လျော်သော။ မလိနာ၊
အခွန်ဖြင့်။ အဘိသင်္ခတံပိ၊ ရှေ့ဆောင်သော်လည်း။ ပဟုတံ၊
များသော။ ဣဒံသာပတေယံ၊ ဤဥစ္စာသည်။ မမ၊ အား။ အလံ
အယုတ္တံ၊ မသင့်။ တနည်းကား၊ ဣဒံသာပတေယံ၊ ကို။ အဟံ
နဣန္ဒိံသု၊ ငါအလိုမရှိ။ (မမကား ဤနောက်နည်း၌ ပဌမာ အနက်
သဝိဘတ်တည်း)။ တံသာပတေယံ၊ သည်။ ဝေါ၊ တို့အား။
ဟောတု၊ ဖြစ်စေလော့။ ဣတောစ၊ ဤသင်တို့ ဥစ္စာတက်လည်း။
ဘိယျော၊ အလွန်။ ဟရထ၊ ဆောင်လေကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ရာဇာ၊
သည်။ အာဟ၊ ၎င်း။ တေဇနာ၊ တို့သည်။ ရညာ၊ သည်။ ပဋိက္ခိတ္တာ၊
ပယ်အပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်သော အရပ်သို့။
အပက္ကမ၊ ဖဲကုန်၍ ဝေံ၊ ဤသို့။ သမဓိန္ဒေသံ၊ ကြံကုန်၏။ ကိံ

စိန္တေသုံ၊ ကုန်သနည်းဟူမူကား။ မယံ၊ တို့သည်။ ဣမာနိသာပတေ
ယျာနိ၊ ဤဥစ္စာတို့ကို။ ပုနဒေဝ၊ လျှင်။ သကာနိဃရာနိ၊ မိမိအိမ်
တို့သို့။ ယံပဋိဟရေယျာမ၊ အကြင်ကြောင့်ဆောင်ကုန်ရာ၏။ ဧတံ
ပဋိဟရဏံ၊ ဤသို့ဆောင်ခြင်းသည်။ အမှာကံ၊ တို့အား။ နခေါ
ပတိရူပံ၊ မလျောက်ပတ်။ မဟာဝိဇိတော၊ သော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်။
မဟာယညံ၊ ကို။ ယဇတိ၊ ၏။ ဟန္တ၊ ယခု။ မယံ၊ တို့သည်။ အဿ၊
ထိုမင်းကြီး၏။ အနုယာဂိနော၊ အတုကိုပြု၍ ပူဇော်ကုန်သည်။
ဟောမ၊ ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေသုံ၊ ကုန်၏။

၃၄၇။ အထခေါ၊ ဌ။ မြာဟ္မဏ၊ ကုဋဒန္တပုဏ္ဏား။ ယညဝါ
ဋ္ဌဿ၊ ယဇပူဇော်ရာ စရပ်၏။ ပုရတ္ထိမေန၊ အရှေ့ အရပ်၌။
ခတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ အနုယန္တာ၊ ကုန်သော။ နေဂမာစေဝ၊
တို့သည်လည်းကောင်း။ ဇာနပဒါစ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။
ဒါနာနိ၊ တို့ကို။ ပဋ္ဌပေသုံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ ယညဝါဋ္ဌဿ၊
ယဇပူဇော်ရာစရပ်၏။ ဒက္ခိဏေန၊ ဌ။ အမစ္စာ၊ ချစ်သော အဆွေ
ခင်ပွန်းဖြစ်ကုန်ထသော။ ပါရိသဇ္ဇာ၊ အစေအပါးကို ပြုတတ်ကုန်
ထသော။ “အမှုကို စီရင်တတ် ကုန်ထသော၊ လည်းဟူ”။
နေဂမာစေဝ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ဇာနပဒါစ၊ တို့သည်
လည်းကောင်း။ ဒါနာနိ၊ တို့ကို။ ပဋ္ဌပေသုံ၊ ကုန်၏။ ယညဝါ
ဋ္ဌဿ၊ ၏။ ပစ္ဆိမေန၊ ဌ။ မြာဟ္မဏ မဟာသာလာ၊ ဥစ္စာများ
သော ပုဏ္ဏား အမျိုး၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ပ။ ဂဟပတိနေစယိကာ၊
ဥစ္စာများသော သူကြွယ် အမျိုး၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ပ။ မြာဟ္မဏ၊
ဏ္ဏား။ တေသုပိယညေသု၊ ထိုယဇပူဇော်ခြင်းတို့၌လည်း။ ဂါဝေါ၊
တို့ကို။ နေဂဟညိံသု၊ မသတ်ကုန်။ (အနက်အောက်နှင့်တူပြီ)။
ပ။ တေယညာ၊ ထိုယဇတို့သည်။ နိဋ္ဌာနံ၊ ပြီးခြင်းသို့။ အဂမံသု၊
ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ အနုမတိပက္ခာ၊
မိမိတို့၏အလိုအားဖြင့် အပင်းအသင်းတို့သည်လည်း။ “အခွင့်ကို
ပေးတတ်ကုန်သည်၊ လည်းဟူ”။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ မဟာဝိဇိ
တော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ အပ္ပဟိ၊ ကုန်သော။ အဂေဟိ၊ တို့နှင့်။

☰

သမန္တာဂတောစ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဿ၊ ထိုမဟာ
ဝိဇိတမင်း၏။ ပုရောဟိတော၊ သော။ မြာဟ္မဏော၊ သည်။ စတု
ဟိ၊ ကုန်သော။ အင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္တာဂတောစ၊ သည်လည်း။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တိဿော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဝိဇာစ၊ ထားခြင်း
တို့သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အယံကောဋ္ဌာသော၊ ဤ
တရားအစုကို။ တနည်းကား၊ အယံအာကာရော၊ ဤသို့ ဆိုအပ်
ပြီးသောအခြင်းအရာကို။ မြာဟ္မဏ၊ ဣား။ တိဝိဇာယညသမ္ပဒါ
ဣတိ၊ သုံးပါးသော ထားခြင်းရှိသော ယဇ်ပူဇော်ခြင်း၏ ပြည့်စုံ
ခြင်းဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ။ သောဋ္ဌသပရိက္ခာရာဣတိ၊ တဆယ့်ခြောက်ပါး
သောအခြံအရံဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ။

၃၄၈။ ဧဝံ၊ သို့။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တော၊ သော်။ တေ
မြာဟ္မဏော၊ တို့သည်။ ယညော၊ ယဇ်သည်။ အဟော၊ ဪ
အံဗျံယံရှိစွ တကား။ ယညသမ္ပဒါ၊ ယဇ်၏ ပြည့်စုံခြင်းသည်။
အဟော၊ တကား။ ဣတိ၊ သို့။ ဥန္တာဒိနေော၊ ပဲ့တင်ထပ်စေကုန်လျက်။
ဥစ္စာသဒ္ဓမဟာသဒ္ဓါ၊ သည်းစွာသော အသံရှိကုန်သည်။ အဟေ
သံ၊ ကုန်၏။ ကုဋဒန္တော၊ သော။ မြာဟ္မဏောပန၊ သည်ကား။
တုဏှိဘူတောဝ၊ ဆိတ်ဆိတ်သာလျှင်။ “အသံမရှိသည် ဖြစ်၍
သာလျှင်၊ လည်းဟူ”။ နိသိန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ။ ပ။ ကသ္မာ၊
ကြောင့်။ ဘဝံကုဋဒန္တော၊ အရှင်ကုဋဒန္တသည်။ ဂေါတမဿ၊
သော။ သမဏဿ၊ ။ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာ ဆိုအပ်သော
စကားကို။ သုဘာသိတတော၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သောအားဖြင့်။
နအပ္ပနုမောဒေတိ၊ ဝမ်းမြောက်သနည်း။ ဣတိ ဧတံဝစနံ၊ ကို။
အဝေါစံ၊ ကုန်၏။ ဘော၊ အချင်းတို့။ အဟံ၊ သည်။ ပ။ နအပ္ပနုမော
ဒါမိ၊ ဝမ်းမမြောက်သည်။ န၊ မဟုတ်။ သောဇနေော၊ သည်။ ဂေါတ
မဿ၊ သော။ သမဏဿ၊ ။ သုဘာသိတံ၊ ကို။ သုဘာသိတတော၊
အားဖြင့်။ နအပ္ပနုမောဒေယျ၊ ဝမ်းမမြောက်သည်ဖြစ်အံ့။ တဿ
ဇနဿ၊ ။ မုဒ္ဓါပိ၊ ဦးခေါင်းသည်လည်း။ ဝိပတေယျ၊ မြေပြတ်၍
ကျလေရာ၏။ အပိစ၊ စင်စစ်သဖြင့်။ ဘော၊ တို့။ မော၊ ။ ဧဝံပရိဝိ

တက္ကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း၊ ကိံ ဟောတိ၊ နည်းဟူမူကား။ ဂေါ
 တမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ မေ-မယာ၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။
 သုတံ၊ ကြားဘူး၏။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။
 ဘဝိတုံ၊ ငှာ။ အရဟတိ၊ ထိုက်၏။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ ဧဝံ၊
 သို့။ နအာဟ၊ မဆို။ အပိစ၊ စင်စစ်ကား။ သမဏော၊ ရဟန်းဖြစ်
 သော။ ဂေါတမော၊ သည်။ (ဘာသတိဋ္ဌစပ်)။ အဟံ၊ သည်။ တဒါ၊
 ထိုယဇ်ပူဇော်သောအခါ၌။ ဧဝံယညယဇကော၊ ဤသို့ယဇ်ပူဇော်
 တတ်သောမင်းသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ အဟံ၊ သည်။ တဒါ၊ ၌။
 ဣတ္ထံ အယံဘာဝေါ၊ ဤသို့ယဇ်ပူဇော်တတ်သော သဘောရှိသော
 မင်းသည်။ အာသိ၊ ၎င်း။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့သာလျှင်။ ဘာသတိ၊ ၎င်း။
 ဘော၊ တို့။ တဿမယံ၊ ၎င်း။ ဧဝံပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။
 အဒ္ဓါ၊ မချွတ်။ သမဏော၊ သော။ ဂေါတမော၊ သည်။ ဧတန သမ
 ယေန၊ ၌။ မဟာဝိဇိတော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ယညသာမိ၊
 ယဇ်အရှင်သည်။ အဓိဟာသိ၊ ဖြစ်။ ပုရောဟိတော၊ သော။
 မြာဟ္မဏော၊ သည်။ တဿယညဿ၊ ကို။ ယဒဇေထ၊ ပူဇော်
 စေတတ်သောသူသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်။ ဣတိဧသောပရိဝိတက္ကော၊
 သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ ဧဝရူပံ၊ သော။ ယညံ၊
 ကို။ ယဇိတွာဝါ၊ မိမိပူဇော်၍လည်းကောင်း။ ယာဇေတွာဝါ၊ သူ
 တပါးတို့ကို ပူဇော်စေ၍လည်းကောင်း။ ကာယဿ၊ ၎င်း။ ဘေဒါ၊
 မှ။ ပရံမရဏာ၊ စုတိစိတ်တို့၏အဆုံး၌။ သုဂတိံ၊ ကောင်းသော
 အလားဖြစ်ထသော။ “ကောင်းမှုကိုပြုသောသူ၏ လားရာဖြစ်ထ
 ထသော၊ လည်းဟူ”။ သဂ္ဂံ၊ မြတ်သော ရူပါရုံ အစရှိသည်တို့၏
 တည်ရာ ဖြစ်ထသော။ လောကံ၊ နတ်ပြည်သို့။ ဥပပဇ္ဇိတွာ၊
 ခံ့နောက်ဘူးသည်ဖြစ်၍။ အဘိဇာနာတိပန၊ သိတော် မူ၏လော။
 ဣတိ၊ သို့။ ကုဒုဒန္တော၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ၎င်း။ မြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ အဟံ၊
 သည်။ ဧဝရူပံ၊ သော။ ယညံ၊ ကို။ ယဇိတွာဝါ၊ ၍လည်းကောင်း။
 ယာဇေတွာဝါ၊ ၍လည်းကောင်း။ ကာယဿ၊ ၎င်း။ ဘေဒါ၊ မှ။
 ပရံမရဏာ၊ ၌။ သုဂတိံ၊ သော။ သဂ္ဂံလောကံ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇိတွာ၊

ရောက်သည်ဖြစ်၍။ အဘိဇာနာမိ၊ နိ။ အဟံ၊ သည်။ (အဘိဇာနာ မိဒ္ဓစင်)။ တေနသမယေန၊ ထိုယဇ်ပူဇော်သောအခါ၌။ ပုရောဟိ တောဒ၊ သော။ မြာဟူဏော၊ သည်။ တဿယညဿ၊ ကို။ ယာဇေ တာ၊ ပူဇော်စေတတ်သောသူသည်။ “စိရင်စေတတ်သောသူသည် လည်းဟူ”။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဘိဇာနာမိ၊ နိ။

နိစ္စဒါနအနုကုလယည

၃၄၉။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဣမာယ တိဝိဓယညသမ္ပဒါယ၊ ဤသုံးပါးသော ထားခြင်းရှိသော ယဇ်၏ ပြည့်စုံခြင်းအောက်။ ဣမာယ သောဠသ ပရိက္ခရာယ၊ ဤတဆယ့်ခြောက်ပါးသော အခြံ အရံအောက်။ အပ္ပဠတရောစ၊ နည်းသော အားထုတ်ခြင်းရှိသည် လည်းဖြစ်ထသော။ အပ္ပသမာရုဗ္ဗတရောစ၊ နည်းသော ဖျက်ဆီး ခြင်းရှိသည်လည်း ဖြစ်ထသော။ “နည်းသော နှိပ်စက်ခြင်း ရှိသည်လည်းဖြစ်ထသော၊ လည်းဟူ”။ မဟပ္ပလတရောစ၊ အကျိုး ကြီးသည်လည်းဖြစ်ထသော။ မဟာနိသံသတရောစ၊ များသော အကျိုးဆက်ရှိသည်လည်းဖြစ်ထသော။ အညော၊ သော။ ယညော၊ သည်။ အတ္ထိပန၊ ရှိသေး၏လော။ ဣတိ၊ သို့။ ကုဋဒန္တော၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ နိ။ မြာဟူဏ၊ ပုဏ္ဏား။ အညော၊ သော။ ယညော၊ သည်။ အတ္ထိခေါ၊ ရှိသလျှင်ကတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ နိ။ ပ။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ သောယညော၊ သည်။ ကတမော၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ကုဋဒန္တော၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ နိ။ မြာဟူဏ၊ ပုဏ္ဏား။ အနုကုလယညာနိ၊ လျောက်ပတ်သော ယဇ်ဟုဆိုအပ် ကုန်သော။ ယာနိနိစ္စဒါနာနိ၊ အကြင်နိစ္စဒါနတို့ကို။ (တာနိကား တဗ္ဗောတည်း)။ သီလဝန္တေ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော။ ပဗ္ဗဇိ တေ၊ တို့ကို။ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍။ ဒိယုန္တိ၊ လှူအပ်ကုန်၏။ မြာဟူဏ၊ ပုဏ္ဏား။ အယံယညော၊ ဤနိစ္စဒါန တည်းဟူသော ယဇ်သည်။ ဣမာယ တိဝိဓယညသမ္ပဒါယ၊ ဤသုံးပါးသောထားခြင်းရှိသော ယဇ်၏ပြည့်စုံခြင်းအောက်။ ဣမာယ သောဠသ ပရိက္ခရာယ၊ ဤ

☰

တဆယ့် ခြောက် ပါး သော အခြံအရံအောက်။ အပ္ပဋ္ဌတရောစ၊
နည်းသော အားထုတ်ခြင်းရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဧ။ အပ္ပသမာ
ရဗ္ဗတရောစ၊ နည်းသော နှိပ်စက်ခြင်း ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဧ။
မဟပုလတရောစ၊ ကြီးမြတ်သော အကျိုးရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊
ဧ။ မဟာနိသံသတရောစ၊ ကြီးသော အကျိုးဆက် ရှိသည်လည်း။
ဟောတိ၊ ဧ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ဧ။ ဘောဇော
တမ၊ မ။ ယေန ဟေတုနာ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ အနုကုလ
ယညံ၊ လျောက်ပတ်သော ယဇ်ဟုဆိုအပ်သော။ တံနိစ္စဒါနံ၊ ထိုနိစ္စ
အလှူသည်။ ဣမာယတိဝိဓယညသမ္ပဒါယ၊ အောက်။ ဣမာယသော
ဋ္ဌသပရိက္ခာရာယ၊ အောက်။ အပ္ပဋ္ဌတရဉ္စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဧ။
။ပ။ မဟာနိသံသတရဉ္စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဧ။ သောဟေတု၊
ထိုအကျိုးကြီးခြင်း၏အကြောင်းသည်။ ကောနုခေါ၊ အဘယ်နည်း။
သော ပစ္စယော၊ ထိုပစ္စည်းသည်။ ကောနုခေါ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။
ကုဋဒန္တာ၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ဧ။ (ဟေတုပစ္စယ ဤသဒ္ဓါနှစ်ခုကား
အနက်တူ၏)။ မြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော။
ယညံ၊ ကို။ အရဟန္တာဝါ၊ ရဟန္တာတို့သည် လည်းကောင်း။
အရဟတ္တမဂ္ဂံ၊ သို့။ သမာပန္နာဝါ၊ ရောက်ကုန်သော သူတို့သည်
လည်းကောင်း။ နခေါ ဥပသင်္ကမန္တိ၊ မကပ်လာကုန်။ တံအနုပ
သင်္ကမနံ၊ ထိုသို့မကပ်ခြင်းသည်။ ကိဿ၊ သော။ ဟေတု၊ ကား။
မြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဧတ္ထ၊ ထိုသို့များသော အဆောက်အဦဖြင့် ယဇ်
ပူဇော်ရာ၌။ ဒဏ္ဍပုဟာရာပိ၊ နှင်တံဖြင့် ပုတ်ခတ်ခြင်းတို့သည်။ ဟိ
ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒိဿန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝလဂ္ဂါဟာပိ၊ လည်ကိုကိုင်ခြင်း
တို့သည်လည်း။ ဒိဿန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧဝရူပံ၊ သော။
ယညံ၊ သို့။ အရဟန္တာဝါ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ အရဟတ္တမဂ္ဂံ၊
သို့။ သမာပန္နာဝါ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ နဥပသင်္ကမန္တိ၊ ကုန်။
အယံ၊ သည်လျှင်။ အနုပသင်္ကမနဿ၊ မကပ်ခြင်း၏။ ဟေတု၊
တည်း။ (သုံးပုဒ်ထည့်ပါ)။ မြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ အနုကုလယညာနိ၊
ကုန်သော။ ယာနိ နိစ္စဒါနာနိ၊ ထိုကို။ (တာနိကား တဗ္ဗေ

တည်း)။ သီလဝန္တေ၊ ကုန်သော။ ပဗ္ဗဇိတေ၊ တို့ကို။ ဥဒ္ဓိဿ၊ ဤ။
 ဒိယန္တိ၊ ကုန်၏။ မြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။
 ယညံ၊ သို့။ အရဟန္တာဝါ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ အရဟတ္တမဂ္ဂံ၊
 သို့။ သမာပန္နာဝါ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ဥပသင်္ကမန္တိ၊ ကုန်၏။
 တံ၊ ထိုသို့ကပ်ခြင်းသည်။ ကိဿ၊ သော။ ဟေတု၊ နည်းဟူမူကား။
 မြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဧတ္ထ၊ ဤနိစ္စဒါန တည်းဟူသော ယဇ်၌။ ဟိ
 ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒဏ္ဍပူဇာရာပိ၊ နှင်တံဖြင့် ပုတ်ခတ်ခြင်းတို့သည်
 လည်း။ နဒိဿန္တိ၊ ကုန်။ ဝလဂ္ဂါဟာပိ၊ လည်ကို ကိုင်ခြင်းတို့သည်
 လည်း။ နဒိဿန္တိ၊ ကုန်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝေရူပံ၊ သော။ ယညံ၊
 နိစ္စဒါန တည်းဟူသော ယဇ်သို့။ အရဟန္တာဝါ၊ တို့သည်လည်း
 ကောင်း။ အရဟတ္တမဂ္ဂံ၊ သို့။ သမာပန္နာဝါ၊ တို့သည် ၎င်း။
 ဥပသင်္ကမန္တိ၊ ကုန်၏။ အယံ၊ လျှင်။ ဥပသင်္ကမဿ၊ ကပ်ခြင်း၏။
 ဟေတု၊ တည်း။ (သုံးပုဒ်ထည့်ပါ)။ မြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ယေန
 ဟေတုနာ၊ ကြောင့်။ အနုကုလယညံ၊ သော။ တံနိစ္စဒါနံ၊ သည်။
 ဣမာယ တိဝိဓယညသမ္ပဒါယ၊ အောက်။ ဣမာယ သောဋ္ဌသ
 ပရိက္ခာရာယ၊ အောက်။ အပ္ပဋ္ဌတရဉ္စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ပ။ မဟာနိသံသတရဉ္စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ အယံ၊
 ဤသို့ အရဟတ္တ မဂ်နှင့် ပြည့်စုံသော သူတို့၏ ကပ်ခြင်းသည်။
 အပ္ပဋ္ဌတရာဒိနံ၊ နည်းသော အားထုတ်ခြင်း အစရှိသည် တို့၏။
 (သမ္ပန်ထည့်)။ ဟေတု၊ တည်း။ အယံ၊ လျှင်။ ပစ္စယော၊ တည်း။
 ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၎င်း။

၃၅၀။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဣမာယ တိဝိဓယညသမ္ပဒါယစ၊
 အောက်၎င်း။ ဣမာယ သောဋ္ဌသပရိက္ခာရာယစ၊ အောက်
 လည်းကောင်း။ အနုကုလယညေန၊ သော။ ဣမိနာနိစ္စဒါနေနစ၊
 အောက်လည်းကောင်း။ အပ္ပဋ္ဌတရောစ၊ လည်းဖြစ်ထသော။ ပ။
 မဟာနိသံသတရောစ၊ လည်းဖြစ်ထသော။ အညော၊ တပါးသော။
 ယညော၊ သည်။ အတ္ထိပန၊ ရှိသေးသလော။ ဣတိ၊ သို့။ ကုဉ္စ
 ဒန္တော၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ မြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဣမာယ တိဝိဓ

ယည သမ္ပဒါယစ၊ အောက်လည်းကောင်း။ ဣမာယ သောဠသ
 ပရိက္ခာရာယစ၊ အောက်လည်းကောင်း။ ဣမိနာ နိစ္စဒါနေနစ၊
 အောက်လည်းကောင်း။ ပ။ မဟာနိသံသတရောစ၊ လည်းဖြစ်ထ
 သော။ အညော၊ သော။ ယညော၊ သည်။ အတ္ထိခေါ၊ ရှိသလျှင်
 ကတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ န။ ဘောဂေါ
 တမ၊ မ။ ပ။ မဟာနိသံသတရောစ၊ လည်းဖြစ်ထသော။ သော
 ယညော၊ သည်။ ကတမောပန၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ မြာဟ္မ
 ဣတိ၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ န။ မြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ယောနရော၊ သည်။
 စာလုဒ္ဓိသံ၊ အရပ်လေးမျက်နှာ၌ရှိသော။ သံဃံ၊ သို့။ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရှိ။
 ဝိဟာရံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ န။ မြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ အယံယညော၊ ဤ
 စတုဒိသာသဃံကိုရည်၍ ကျောင်းကိုပြုခြင်းတည်းဟူသော ယဇ
 သည်။ ဣမာယ တိဝိဓ ယညသမ္ပဒါယစ၊ အောက်လည်းကောင်း။
 ပ။ မဟာနိသံသတရောစ၊ ကြီးသော အကျိုးဆက် ရှိသည်လည်း။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ န။

၃၅၁။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ပ။ ဣမိနာဝိဟာရဒါနေနစ၊ ဤ
 ကျောင်းအလှအောက် လည်းကောင်း အပုဏ္ဏတရောစ၊ လည်းဖြစ်
 ထသော။ ပ။ မဟာနိသံသတရောစ၊ လည်းဖြစ်ထသော။ အညော၊
 သော။ ယညော၊ သည်။ အတ္ထိပန၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။ မြာဟ္မဣတိ၊
 သည်။ ပုစ္ဆိ၊ န။ မြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ပ။ မဟာနိသံသတရောစ၊ လည်း
 ဖြစ်ထသော။ အညော၊ သော။ ယညော၊ သည်။ အတ္ထိခေါ၊ တည်း။
 ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ န။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ပ။
 မဟာနိသံသတရောစ၊ လည်းဖြစ်ထသော။ အညော၊ သော။ သော
 ယညော၊ သည်။ ကတမော၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ မြာဟ္မဣတိ၊ သည်။
 ပုစ္ဆိ၊ န။ မြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ယောဇနော၊ သည်။ ပသန္ဓစိတ္တော၊
 ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဗုဒ္ဓံ၊ ကို။ သရဏံဣတိ၊ ဆင်းရဲကို
 ဖျောက်တတ်၏။ ချမ်းသာကိုဆောင်တတ်၏ဟူ၍။ ဂစ္ဆတိ-ဘဇတိ၊
 ခိုဝှဲဆည်းကပ်၏။ မဇ္ဈံ၊ ကို။ သရဏံဣတိ၊ ဟူ၍။ ဂစ္ဆတိ-ဘဇတိ၊ န။
 ဝံဃံ၊ ကို။ သရဏံဣတိ၊ ဟူ၍။ ဂစ္ဆတိ-ဘဇတိ၊ န။ မြာဟ္မဏ၊

ဣစ္စာဒါနံ။ အယံယညော၊ ဤသို့ သရဏဂုံကို ဆောက်တည်ခြင်း
တည်းဟူသော ယဇ်သည်။ ဣမာယ တိရိစ္ဆာယညသမ္ပဒါယစ၊
အောက်လည်းကောင်း။ ပ။ ဣမိနာ ဝိဟာရ ဒါနေနစ၊ အောက်
လည်းကောင်း။ အပ္ပဋ္ဌတရောစ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဤ။ ပ။
မဟာနိဿံသတရောစ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဤ။ ဣတိ၊ သို့။
ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ဤ။

၃၅၂။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ပ။ ဣမေဟိ သရဏဂမနေဟိစ၊ ဤ
သရဏဂုံတို့အောက် လည်းကောင်း။ အပ္ပဋ္ဌတရောစ၊ နည်းသော
အားထုတ်ခြင်းရှိသည်လည်းဖြစ်ထွန်းသော။ ပ။ မဟာနိဿံသတရော
စ၊ သည်လည်း ဖြစ်ထွန်းသော။ အညော၊ သော။ ယညော၊ သည်။
အတ္ထိပန၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။ မြာဟ္မဏော၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ဤ။ မြာဟ္မဏ၊
ပုစ္ဆာဒါနံ။ ပ။ မဟာနိဿံသတရောစ၊ လည်းဖြစ်ထွန်းသော။ အညော၊
သော။ ယညော၊ သည်။ အတ္ထိခေါ၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။
အဝေါစ၊ ဤ။ ပ။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ပ။ မဟာနိဿံသတရောစ၊ လည်း
ဖြစ်ထွန်းသော။ အညော၊ သော။ သောယညော၊ သည်။ ကတမော၊
နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မြာဟ္မဏော၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ဤ။ မြာဟ္မဏ၊
ပုစ္ဆာဒါနံ။ ယောဇနော၊ သည်။ ပသန္ဓစိတ္တော၊ ဖြစ်၍။ သိက္ခာပဒါနိ၊
တို့ကို။ သမာဒိယတိ၊ ကောင်းစွာ ယူ၏။ “ကောင်းစွာ ဆောက်
တည်၏၊ လည်းဟူ”။ ကိံ အာဒိယတိ၊ နည်း။ ပါဏာတိပါတာ၊ မှ။
ဝေရမဏိံ၊ ကြည့်၏။ အဒိန္နာဒါနာ၊ မှ။ ဝေရမဏိံ၊ ဤ။ ကာမေသု၊
ဝတ္ထုကာမဂုဏ်ဖြစ်သော သူတပါးတို့၏ မယားတို့၌။ မိစ္ဆာစာရာ၊
လွန်ကျူးသော အကျင့်မှ။ ဝေရမဏိံ၊ ဤ။ မုသာဝါဒါ၊ မှ။ ဝေရမဏိံ၊
ဤ။ သုရာမေရယမဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနာ၊ သေအရက်ဟူသော ယဇ်ခြင်း
မေ့လျော့ခြင်းအကြောင်းကိုသောက်ခြင်းမှ။ ဝေရမဏိံ၊ ဤ။ ဣတိ၊
သို့။ သိက္ခာပဒါနိ၊ တို့ကို။ သမာဒိယတိ၊ ဤ။ မြာဟ္မဏ၊ ဣစ္စာဒါနံ။ အယံ၊
ခေါ်ယညော၊ ဤသိက္ခာ ပုဒ်တို့ကို ဆောက်တည်ခြင်း တည်း
ဟူသော ယဇ်သည်။ ဣမာယ တိရိစ္ဆာယညသမ္ပဒါယစ၊ အောက်

လည်းကောင်း။ပ။ မဟာနိသံသတရောစ၊ သည်လည်း။ပ။ ဣတိ၊ သို့။ဘဂဝါ၊သည်။ အဝေါစ၊ ဧ။

၃၅၃။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ပ။ ဣမေဟိ သိက္ခာပဒေဟိစ၊ တို့ အောက်လည်းကောင်း။ အပ္ပဋ္ဌတရောစ၊ လည်းဖြစ်ထသော။ပ။ အညော၊ သော။ ယညော၊ သည်။ အတ္ထိပန၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။ မြာဟ္မဏော၊သည်။ပုစ္ဆိ၊ ဧ။ မြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဣမာယ တိဝိဓ ယညသမ္ပဒါယစ၊ အောက်လည်းကောင်း။ပ။ ဣမေဟိ သိက္ခာ ပဒေဟိစ၊ တို့အောက်လည်းကောင်း။အပ္ပဋ္ဌတရောစ၊ လည်းဖြစ် ထသော။ပ။မဟာနိသံသတရောစ၊ လည်းဖြစ်ထသော။ အညော၊ သော။ ယညော၊ သည်။ အတ္ထိခေါ၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။အဝေါစ၊ ဧ။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဣမာယ တိဝိဓ ယညသမ္ပ ဒါယစ၊အောက်လည်းကောင်း။ပ။ မဟာနိသံသတရောစ၊ လည်း ဖြစ်ထသော။ အညော၊ သော။ ယညော၊ သည်။ ကတမောပန၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ မြာဟ္မဏော၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ဧ။ မြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ပ။မြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဣမာယ ယညသမ္ပဒါယ၊ ဤအရ- ဟတ္တဗိုလ် တည်းဟူသော ယဇ်၏ပြည့်စုံခြင်းမှ။ အညော၊ သော။ ဣမာယ ယညသမ္ပဒါယ၊ ထက်။ ဥတ္တရိဝါ၊ လွန်မြတ်သည်လည်း ဖြစ်ထသော။ ပဏိတတရာဝါ၊ ထူးမြတ်သည်လည်း ဖြစ်ထသော။ ယညသမ္ပဒါ၊ ယဇ်၏ပြည့်စုံခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ဧ။

ကုဋဒန္တဥပါသကတ္ထ ပဋိဝေဒနာ

၃၅၄။ ပ။ဘောဂေါတမ၊ မ။ သောဟံ- သောအဟံ၊ ထို ငါသည်။သတ္တဥသဘသတာနိစ၊ နွားဥသဘ ခုနစ်ရာတို့ကိုလည်း ကောင်း။သတ္တဝစ္စသတာနိစ၊ နွားပေါက် ခုနစ်ရာ တို့ကိုလည်း ကောင်း။သတ္တဝစ္စတရိသတာနိစ၊ နို့ညှစ်နွားမှခုနစ်ရာတို့ကို၎င်း။ သတ္တအဇသတာနိစ၊ ဆိတ်မြန်မာ ခုနစ်ရာတို့ကို လည်းကောင်း။

(၃၁၀) သုတ်သီလကုန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

သုတ္တဉ္စရတ္တသတနိစ၊ ဆိတ်ကုလား၊ ခုနစ်ရာ တို့ကိုလည်း
ကောင်း။ မုဉ္ဇာမိ၊ လွတ်၏။ တေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏။ ဇီဝိတံ၊ ကို။
ဇေမိ၊ လှူ၏။ ဟရိတံ၊ ဟိမ်းကုန်သော။ တိဏာနိစေဝ၊ မြက်
တို့ကိုလည်း။ ခါဒန္တ၊ စားစေကုန်လေ့။ သီတာနိ၊ ချမ်းကုန်သော။
ပါနိယာနိစ၊ ရေတို့ကိုလည်း။ ပိဝန္တ၊ သောက်စေကုန်လေ့။
နေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့အား။ သီတော၊ ချမ်းမြေ့စွာသော။ ဝါတော
စ၊ သည်လည်း။ ဥဝဝါဗတု၊ လာစေလေ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မြာဟူ
ဏော၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

သောတာပတ္တိဖလသန္တိကိရိယာ

၃၅၅။ အထခေါ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ ဘည်။ ကုဋဒန္တဿ၊ သော။
မြာဟူဏာဿ၊ အား။ အနုဗ္ဗိကထံ၊ အစဉ်ဖြစ်သော တရားဒေသနာ
ကို။ ကထေသိ၊ ၏။ ဣဒံသာ၊ အနုပုဗ္ဗိကထာ၊ သည်။ နေယျထာ
ကတမာ၊ နည်းဟူမူကား။ ဒါနကထဉ္စ၊ အလှူစကား၎င်း။ သီလ
ကထဉ္စ၊ လည်းကောင်း။ သဂ္ဂကထဉ္စ၊ နတ်ပြည် စကား လည်း
ကောင်း။ ကာမာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့၏။ အာဒိနဝဉ္စ၊ အပြစ်လည်း
ကောင်း။ ဩကာရဉ္စ၊ အယုတ်လည်းကောင်း။ သံကိလေသဉ္စ၊ ညစ်
ညူးခြင်းလည်းကောင်း။ နေက္ခမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့မှ ထွက်မြောက်
ခြင်း၌။ အာနိသံသဉ္စ၊ အကျိုးလည်းကောင်း။ ဣတိဗုမာ အနုပုဗ္ဗိ
ကထာ၊ တို့ကို။ ပကာသေတိ၊ ထင်ရှားပြတော်မူ၏။ ယဒါ၊ ဌ။
ဘဂဝါ၊ သည်။ ကုဋဒန္တ၊ သော။ မြာဟူဏံ၊ ကို။ ကလ္လစိတ္တံ၊ သစ္စာ
လေးပါးကို သိခြင်းငှာခံသောစိတ်ရှိသည်ကို။ မုဒုစိတ္တံ၊ နူးညံ့သော
စိတ်ရှိသည်ကို။ ဝိနိဝရဏစိတ္တံ၊ နိဝရဏမှကင်းသော စိတ်ရှိသည်
ကို။ ဥဒဂ္ဂစိတ္တံ၊ ဝမ်းမမြောက်သောစိတ်ရှိသည်ကို။ ပသန္တစိတ္တံ၊ ကြည်
လင်သောစိတ်ရှိသည်ကို။ အညာသိ၊ သိတော်မူ၏။ အထ၊ ထိုသို့
သိသောအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။ သာမုက္ကံသိကာ၊ မိမိ
အလိုလိုသာလျှင်သိအပ်သော။ ယာဓမ္မဒေသနာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။

တံဓမ္မဒေသနံ၊ ကိ၊ ပကာသေတိ၊ နိ၊ ကိ° ပကာသေတိ၊ နည်းဟူမူ
ကား။ ဒုက္ခဉ္စ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို လည်းကောင်း။ သမုဒယဉ္စ၊ သမုဒယ
သစ္စာကို လည်းကောင်း။ နိရောဓဉ္စ၊ နိရောဓ သစ္စာကို၎င်း။
မဂ္ဂဉ္စ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို လည်းကောင်း။ ပကာသေတိ၊ နိ၊ သုန္ဒံ၊ မြှစင်
စွာသော။ အပဂတကာဠကံ၊ ကင်းသော အညစ်အကြေးရှိသော။
ဝတ္ထံ၊ ကိ၊ သမ္မဒေဝ၊ ကောင်းစွာလျှင်။ ရဇနံ၊ ဆိုးရည်သည်။ ပဋိဂ္ဂ
ဏှေယျ သေယျထာပိ၊ တပ်စွန်းဘိသကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ လျှင်။ ကုဋ
ဒန္တဿ၊ သော။ မြာဟ္မဏဿ၊ အား။ တသ္မိ° ယေဝအာသနေ၊ ထို
နေရာ၌လျှင်။ ဝိရဇံ၊ ကိလေသာ တည်းဟူသော မြှကင်းထသော။
ဝိတမလံ၊ ကိလေသာ တည်းဟူသော အညစ်အကြေးကင်းသော။
ဓမ္မစက္ခု၊ သောတာပတ္တိမဂ် ဉာဏ်သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။
ကိ° ဥဒပါဒိ၊ နည်း။ ယံကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံသော တေဘူမက တရား
သည်။ သမုဒယဓမ္မံ၊ အဖန်တလဲလဲ ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ တံ
သမ္ပံ၊ ထိုအလုံးစုံသော ဖြစ်ခြင်းသဘောတရားသည်။ နိရောဓ
ဓမ္မံ၊ ချုပ်ခြင်း သဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဥဒပါဒိ၊ နိ။

၃၅၆။ အထခေါ၊ ဉ္စ။ ကုဋဒန္တော၊ သော။ မြာဟ္မဏော၊
သည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မော၊ မြင်အပ်ပြီးသော သစ္စာလေးပါး တရားရှိသည်
ဖြစ်၍။ ပတ္တဓမ္မော၊ ရောက်အပ်ပြီးသော တရားရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဒိတ
ဓမ္မော၊ သိအပ်ပြီးသော တရားရှိသည်ဖြစ်၍။ ပရိယောဂါဠဓမ္မော၊
ဉာဏ်ဖြင့် သက်ပြီးသော တရားရှိသည်ဖြစ်၍။ တိဏ္ဍဝိစိကိစ္ဆော၊
ပယ်အပ်ပြီးသော ဝိစိကိစ္ဆာရှိသည် ဖြစ်၍။ ဝိဂတကထံကထော၊
ဤသို့ဖြစ်သလော ဤသို့ဖြစ်သလော ဟူသော တွေးတောခြင်း
ကင်းသည်ဖြစ်၍။ ဝေသာရဇပတ္တော၊ ရဲရင့်ခြင်းသို့ ရောက်သည်
ဖြစ်၍။ “ယံမှားခြင်း မရှိသည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သည် ဖြစ်၍၊
လည်းဟူ”။ သတ္ထုသာသနေ၊ ဉ္စ။ အပရပစ္စယော၊ ဘုရားမှတစ်ပါး
ယုံကြည်ခြင်း မရှိသည် ဖြစ်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကိ။ တေဝစနံ၊ ကိ။
အဝေါ၊ နိ။ ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ သွာတနာယ၊ နက်ဖြန်
အလို့ငှာ။ မေ၊ နိ။ ဘတ္တံ၊ ကိ။ ဘိက္ခုသံသေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ°၊ ကွ။

(၃၁၂) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

အဓိဝါသေတု၊ သည်းခံတော်မူလော့။ ဣတိတေဝစနံ၊ ကို။ အဝေါ
စ။ ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဟုဏှိဘာဝေန၊ ဆိတ်ဆိတ် နေသဖြင့်။
အဓိဝါသေတိ၊ ။

၃၅၇။ ။ ပ။ တဿာ ရုတ္တိယာ၊ ။ အစွယေန၊ လွန်သဖြင့်။
သကေယညဝါဇ္ဇေ၊ မိမိ၏ ယဇ်ပူဇော်ရာ စရပ်၌။ ပဏိတံ၊ မြတ်
သော။ ခါဒနိယံ၊ ခဲဘွယ်ကို။ ဘောဇနိယံ၊ စားဘွယ်ကို။ ပဋိယာ
ဒါပေတော၊ စီရင်စေ၍။ ဘဂဝတော၊ အား။ ဘောဂေါတမ၊
မ။ ကံလော၊ အခါတန်ပြီ။ ဘတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။ ဣတိ၊
ဤသို့။ ကာလံ၊ ကို။ အာရောစာပေသိ၊ ကြားစေ၏။

၃၅၈။ ။ ပ။ သန္တပေသိ၊ ကောင်းစွာ ရောင့်ရဲစေ၏။ သမ္ပဝါ
ရေသိ၊ တန်ပြီဟုမြင်စေ၏။ အထခေါ၊ ။ ကုဋ္ဌဒန္တော၊ သော။
မြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘုတ္တာဝိံ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေး
ပြီး၍။ ဩဏိတပတ္တပါဏိံ၊ သပိတ်တော်မှ ပုဂံပြီးသော လက်
ရှိသည်ကို။ “သပိတ်တော်မှချပြီးသောလက်ရှိသည်ကို၊ လည်းဟူ”။
(သလ္လက္ခေတွာ ထည့်ပါ)။ သလ္လက္ခေတွာ၊ မှတ်၍။ အညတရံ၊
မထင်ရှားသော။ နိစံ၊ နိမ့်သော။ အာသနံ၊ ကို။ ပ။ ဓမ္မိယာ၊ ထိုခဏ
အား လျှောက်ပတ်သော။ ကထာယ၊ တံရားစကားဖြင့်။ သန္တသေ
တွာ၊ ကောင်းစွာပြု၍။ သမာဒပေတော၊ ကောင်းစွာ ယူစေ၍။
သမုတ္တေဇေတွာ၊ ကောင်းစွာ ထက်စေ၍။ သမ္ပဟံသေတွာ၊
ကောင်းစွာ ရှင်စေ၍။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ ပတ္တမိ၊ ။
ပဉ္စမံ၊ သော။ ကုဋ္ဌဒန္တသုတ္တံ၊ သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၆-မဟာလိသုတ္တ
မြာဟ္မဏဂူတဝတ္ထု

၃၅၉။ ဘန္တေကဿပ၊ ကဿပ။ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤမဟာလိသုတ်
ကို။ မေမယာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ။ သမ္ပုခါ၊ မှ။ ဧဝံသို့။ သုတံ-
ဥပလက္ခိတံ၊ မှတ်လိုက်ရ၏။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ။ ဘဂဝါ၊

သည်။ ဝေသာလိယံ၊ ဌ။ မဟာဝနေ၊ တောကြီး၌။ ကုဋ္ဌာဂါရ
သာလာယံ၊ စုလစ်မွန်းချွန်တပ်သော စရပ်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေန
ခေါပန သမယေန၊ ၌။ သမ္ပဟုလာ၊ များစွာကုန်သော။ မြာဟ္မဏ
ဒူတာ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏ တမန် ဖြစ်ကုန်သော။ ကောသလကာစ၊
ကောသလ တိုင်းသားတို့သည် လည်းကောင်း။ မြာဟ္မဏဒူတာ၊
ကုန်သော။ မာဂဓကာစ၊ မာဂဓတိုင်းသားတို့သည်၎င်း။ ဝေသာ
လိယံ၊ ၌။ ကေနစိဒေဝ၊ တစုံတခုသော။ ကဗ္ဗဏီယေန၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စ
ဖြင့်။ ပဋိဝသန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။

၃၆၀။ အထခေါ၊ ၌။ မြာဟ္မဏဒူတာ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏ တမန်ဖြစ်
ကုန်သော။ တေကောသလကာစ၊ ထိုကောသလ ကိုင်းသားတို့
သည်၎င်း။ မြာဟ္မဏဒူတာ၊ ကုန်သော။ တေမာဂဓကာစ၊ ထို
မာဂဓတိုင်းသားတို့သည် လည်းကောင်း။ ယေန-ယတ္ထ၊ ၌။ မဟာ
ဝနံ၊ တောကြီးသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ယေန-ယတ္ထ၊ ၌။ ကုဋ္ဌာဂါရသာ
လာ၊ စုလစ်မွန်းချွန်တပ်သောစရပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေနတတ္ထ၊
သို့။ ဥပသင်္ကမိံသု၊ ကပ်ကုန်၏။ တေန ခေါပန သမယေန၊ ၌။
အာယသ္မာ၊ ရှည်သော အသက်ရှိသော။ နာဂိတော၊ နာဂိတ
သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ် အကျွေးသည်။
ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ ဘောနာဂိတ၊ အရှင်နာဂိတ။ တေရဟိ၊ ယခု။
သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ကဟံ၊ အတယ်အရပ်၌။ ဝိဟရတိ
နုခေါ၊ သနည်း။ မယံ၊ တို့သည်။ တံဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ဒဿန
ကာမာ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ အလိုရှိကုန်၏။ ဣတိ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။
အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ ဒါယကာတို့။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။
ဒဿနာယ၊ ငှာ။ အကာလော၊ အခါမဟုတ်သေး။ ဘဂဝါ၊ သည်။
ပဋိသလ္လိနော၊ ကိုယ်တော်တည်း ကျိန်းတော်မူ၏။ ဣတိ၊ သို့။
နာဂိတော၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ပ။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌လျှင်။
ကေမန္တံ၊ ၌။ မယံ၊ တို့သည်။ တံဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ဒိသ္မာဝံ၊
၍သာလျှင်။ ဝမိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ နိသီဒိံသု၊ ကုန်၏။

ဩဠုဒ္ဓေါလိန္ဒဝိဝတ္တု

၃၆၁။ ဩဠုဒ္ဓေါ၊ နှုတ်ခမ်းကွသော။ လိန္ဒဝိဝိ၊ သည်လည်း။ မဟတိယာ၊ သော။ လိန္ဒဝိပရိသာယ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ယေန-ယတ္ထ၊ ဤ။ ကုဋ္ဌာဂါရသာလာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ယေန-ယတ္ထ၊ ဤ။ အာယသ္မာ၊ သော။ နာဂိတော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ပ။ ဌိတော၊ ရပ်ပြီးသော။ ဩဠုဒ္ဓေါ၊ နှုတ်ခမ်းကွသော။ လိန္ဒဝိဝိ၊ သည်လည်း။ အာယသ္မန္တံ၊ သော။ နာဂိတံ၊ ကို။ ဘန္တေ နာဂိတံ၊ တ။ ဧတရဟိ၊ ဤ။ အရဟံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးကို ခံတော်မူထိုက်ထ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မဖောက်မပြန် အလိုလိုသာလျှင် အစိုးရ သော တရားတို့ကို သိတော်မူပြီး ထသော။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ကဟံ၊ ဤ။ ဝိဟရတိ နုခေါ၊ နေသနည်း။ မယံ၊ တို့သည်။ အရဟန္တံ၊ ထသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ ထသော။ တံဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿန ကာမာ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ အလိုရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ မဟာလိ၊ လိ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ငှာ။ အကာလော၊ သေး။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဋိသလ္လိနော၊ ကိုယ်တော်တည်း ကျိန်းတော်မူ၏။ ဣတိ၊ သို့။ နာဂိတော၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဩဠုဒ္ဓေါ၊ နှုတ်ခမ်းကွသော။ လိန္ဒဝိဝိ၊ သည်လည်း။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌လျှင်။ ဧကမန္တံ၊ ဤ။ အရဟန္တံ၊ ထသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ ထသော။ တံဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒိသ္မာဝ၊ ရှိသာလျှင်။ ဝမိဿာမိ၊ အံ။ ဣတိ၊ သို့။ နိသိဒိ၊ ၏။

၃၆၂။ အထခေါ၊ ဤ။ သီဟော၊ သီဟအမည်ရှိသော။ သမ ဣဒ္ဓေသော၊ သည်။ ပ။ အာယသ္မန္တံ၊ သော။ နာဂိတံ၊ ကို။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘန္တေ ကဿပ။ ပ။ (အရှင်နာဂိတ မထေရ်ကိုပင် ကဿပဟု အမျိုးအားဖြင့်ခေါ်သတည်း။) သမ္မဟုလာ၊ ကုန်သော။ မြာဟ္မဏဒူတာ၊ ကုန်သော။ ဧတေ ကောသလကာစ၊ ဤကော သလတိုင်းသား တို့သည် ၎င်း။ မြာဟ္မဏဒူတာ၊ ကုန်သော။ ဧတေမာဂကောစ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿ နာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ ဣဒါဤအရပ်သို့။ ဥပသင်္ဂမန္တာ၊ ကပ်ကုန်

၏။ သြဋ္ဌဒ္ဒေါ၊ သော။ လိစ္ဆဝိဝိ၊ သည်လည်း။ ပ။ ဘန္တေ ကာယပ၊
 ပ။ အဟံ၊ သည်။ သာဓုအာစာယာမိ၊ ရှိသေစွာ တောင်းပန်ပါ
 ၏။ သောဇနတာ၊ ဤလူအပေါင်းသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊
 ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ လဘတံ-လဘတု၊ ရပါစေလော့။ ဣတိ ဧတံ ဝစနံ၊
 ကို။ သိဟော၊ သည်။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ သိဟ၊ သိဟ။ တေန
 ဟိ၊ ငါတိုက်တွန်းပါ၏။ တွညေဝ၊ သင်သည်သာလျှင်၊ ဘဂဝတော၊
 အား။ အာရောစေဟိ၊ လျှောက်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နာဂိတော၊
 သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဧဝံသာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဣတိ
 ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ သိဟော၊ သိဟအမည်ရှိသော။ သမဏုဒ္ဒေသော၊
 သာမဏေကြီးသည်။ အာယသ္မတော၊ သော။ နာဂိတဿ၊ ၏။ ဝစနံ၊
 ကို။ ပဋိဿုတွာ၊ ဝန်ခံ၍။ ပ။ ဘန္တေ၊ ရား။ သာဓုအာစာယာမိ၊
 ငါတောင်းပန်၏။ သောဇနတာ၊ ဤလူအပေါင်းသည်။ ဘဂဝန္တံ၊
 ကို။ ဒဿနာယ၊ ငှာ။ လဘတံ-လဘတု၊ ရပါစေလော့။ ဣတိ၊ သို့။
 သိဟော၊ သော။ သမဏုဒ္ဒေသော၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ သိဟ၊
 သိဟ။ တေနဟိ၊ ငါတိုက်တွန်း၏။ တံ၊ သည်။ ဝိဟာရ ပစ္စာယာ
 ယံ၊ ကျောင်းရိပ်၌။ အာသနံ၊ ကို။ ပညာပေဟိ၊ ခင်းချေလော့။
 ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧဝံသာဓု၊
 ကောင်းပါပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သိဟော၊ သော။ သမဏုဒ္ဒေသော၊ သည်။
 ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ ပဋိဿုတွာ၊ ၍။ ဝိဟာရပစ္စာယာယံ၊
 ၌။ ပ။

၃၆၄။ ဘန္တေ၊ ရား။ ပုရိမာနိ-ပုရိမေသု၊ ယမန်နေ့ ဖြစ်ကုန်
 သော။ ပုရိမတရာနိ-ပုရိမတရေသ၊ ယမန်နေ့ထက် လွန်သောနေ့
 ဖြစ်ကုန်သော။ (သံဘက်နေ့ ဟုလိုသည်)။ ဒိဝံသာနိ-ဒိဝသေသု၊
 နေ့တို့၌။ သုနက္ခတ္တော၊ သုနက္ခတ္တ အမည်ရှိသော။ လိစ္ဆဝိပုတ္တော၊
 လိစ္ဆဝိမင်း၏ သားသည်။ တနည်းကား၊ လိစ္ဆဝိပုတ္တော၊ လိစ္ဆဝိ
 မင်း၏သား ဖြစ်သော။ သုနက္ခတ္တော၊ သည်။ ယေန-ယတ္ထ၊ ၌။
 အဟံ၊ သည်။ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏။ တေန တတ္ထ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊
 ၍။ မံ၊ ကို။ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ မဟာလိ၊ လိ။ အဟံ၊

(၃၁၆) သုတ်သီလက္ခန္ဓာပဋိတော်နိဿယသစ်

သည်။ ယံဒိဝသံ၊ အကြင်နေ့ကို။ အဂ္ဂေ အာဒိံကတွာ၊ ရှိ။ နစိရံ၊
မကြာမြင့်မီ။ တီဏိ ဝဿာနိ၊ သုံးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။
ဥပနံဿာယ၊ ရှိ။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဒိဗ္ဗာနိ၊ နတ်ပြည်၌
ဖြစ်ကုန်သော။ ပိယရူပါနိ၊ ချစ်အပ်သော သဘောရှိကုန်သော။
ကာမူပသံဟိတာနိ၊ ကာမရာဂနှင့် စပ်ကုန်ထသော။ ရဇနိယာနိ၊
ရာဂကို ဖြစ်စေတတ် ကုန်ထသော။ ရူပါနိ၊ တို့ကို။ နခေါပဿာမိ၊
မြင်။ ပ။ သဒ္ဓါနိ၊ တို့ကို။ နောစခေါသုဏာမိ၊ မကြား။ ဣတိ၊ သို့။
မံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ လိစ္ဆဝိပုတ္တော၊ သော။
သုနက္ခတ္တော၊ သုနက္ခတ္တသည်။ သန္တာနေဝ၊ ထင်ရှားရှိကုန်လျက်
လည်း။ ဒိဗ္ဗာနိ၊ ကုန်သော။ ပိယရူပါနိ၊ ကုန်ထသော။ ကာမူပသံဟိ
တာနိ၊ ကုန်ထသော။ ရဇနိယာနိ၊ ကုန်ထသော။ သဒ္ဓါနိ၊ တို့ကို။
နာဿောသိနုခေါ၊ မကြားသလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့ မဟုတ်မူကား။
အသန္တာနိ၊ ထင်ရှား မရှိကုန်သည် ဖြစ်၍လည်း။ နာဿောသိနု
ခေါ၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။ မဟာလိ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဝေါစ၊
လျှောက်၏။

ကေသဘာဝိတသမာဓိ

၃၆၅။ မဟာလိ၊ လိ။ လိစ္ဆဝိပုတ္တော၊ သော။ သုနက္ခတ္တော၊
သုနက္ခတ္တသည်။ သန္တာနေဝ၊ ထင်ရှားရှိကုန်လျက်လျှင်။ ဒိဗ္ဗာနိ၊
ကုန်သော။ ပိယရူပါနိ၊ ချစ်အပ်သော သဘောရှိကုန်သော။ ကာမူ
ပသံဟိတာနိ၊ ကာမရာဂနှင့် စပ်ကုန်ထသော။ ရဇနိယာနိ၊ ကာမ
ရာဂကိုဖြစ်စေကုန်ထသော။ သဒ္ဓါနိ၊ တို့ကို။ နာဿောသိ၊ မကြား။
အသန္တာနိ၊ ထင်ရှား မရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ နာဿောသိ၊ မကြား
သည်။ နော၊ မဟုတ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ယေန
ဟေတုနာ၊ ကြောင့်။ လိစ္ဆဝိပုတ္တော၊ သော။ သုနက္ခတ္တော၊ သုနက္ခတ္တ
သည်။ သန္တာနေဝ၊ ထင်ရှားရှိကုန်လျက်။ ဒိဗ္ဗာနိ၊ ကုန်သော။
ပိယရူပါနိ၊ ကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတာနိ၊ ကုန်သော။ ရဇနိယာ
နိ၊ ကုန်သော။ သဒ္ဓါနိ၊ တို့ကို။ နာဿောသိ၊ ကြား။ အသန္တာနိ၊

ထင်ရှားမရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ နာသောသိ၊ မကြားသည်ကား။
နော၊ မဟုတ်။ သောဟေတု၊ ထိုသို့ မကြားခြင်း၏ အကြောင်း
သည်။ ကောနုခေါ၊ နည်း။ ပစ္စယော၊ သည်။ ကောနုခေါ၊ နည်း။
(ဟေတုသဒ္ဓါပစ္စယသဒ္ဓါတို့ကား အနက်အထူးမရှိ)။ ဣတိ၊ သို့။
မဟာလိ၊ မဟာလိသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပုစ္ဆိ၊
မေးလျှောက်၏။

၃၆၆။ မဟာလိ၊ လိ။ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခုနော၊
ရဟန်းသည်။ ပုရတ္ထိမာယ၊ အရှေ့ဖြစ်သော။ ဒိသာယ၊ ၌။ ဒိဗ္ဗာနံ၊
နတ်ပြည်၌ဖြစ်ကုန်သော။ ပိယရူပါနံ၊ ချစ်အပ်သော သဘော
ရှိကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတာနံ၊ ကာမဂုဏ်နှင့် စပ်ကုန်သော။
ရဇနိယာနံ၊ ကုန်သော။ ရူပါနံ၊ တို့ကို။ ဒဿနာယ၊ ငှာ။ သမာဓိ၊
သမာဓိကို။ ဧကံသဘာဝိတော၊ တပါးသော အဖို့ဖြင့် ပွားစေအပ်
သည်။ “တဖက်သော အဖို့မှ ပွားစေအပ်သည်၊ လည်းဟူ”။
ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဒိဗ္ဗာနံ၊ ကုန်သော။ ပိယရူပါနံ၊ ကုန်သော။ ကာမူပသံ
ဟိတာနံ၊ ကုန်သော။ ရဇနိယာနံ၊ ကာမရာဂကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်
သော။ သဒ္ဓါနံ၊ တို့ကို။ သဝနာယ၊ ငှာ။ သမာဓိ၊ ကို။ ဧကံသဘာဝိ
တော၊ တပါးသော အဖို့ဖြင့် ပွားစေအပ်သည်။ နော စ ခေါ
ဟောတိ၊ ဖြစ်။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ပုရတ္ထိမာယ၊ သော။ ဒိသာယ၊ ၌။
ဒိဗ္ဗာနံ၊ ကုန်သော။ ရဇနိယာနံ၊ ကုန်သော။ ရူပါနံ၊ တို့ကို။
ဒဿနာယ၊ ငှာ။ သမာဓိမှိ၊ ကို။ ဧကံသဘာဝိတော၊ တပါးသော
အဖို့ဖြင့် ပွားစေအပ်သည်။ သတိ၊ သော်။ ဒိဗ္ဗာနံ၊ ကုန်သော။
ပိယရူပါနံ၊ ကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတာနံ၊ ကုန်သော။ ရဇနိ
ယာနံ၊ ကုန်သော။ သဒ္ဓါနံ၊ တို့ကို။ သဝနာယ၊ ကြားခြင်းငှာ။
သမာဓိမှိ၊ ကို။ နောစခေါ ဧကံသဘာဝိတော၊ တပါးသော အဖို့
ဖြင့် မပွားစေအပ်သည်။ သတိ၊ သော်။ ပုရတ္ထိမာယ၊ သော။ ဒိသာ
ယ၊ ၌။ ဒိဗ္ဗာနံ၊ ကုန်သော။ ပ။ ရဇနိယာနံ၊ ကုန်သော။ ရူပါနံ၊
တို့ကို။ ပဿတိ၊ ၎င်း။ ဒိဗ္ဗာနံ၊ ကုန်သော။ ပိယရူပါနံ၊ ကုန်သော။
ကာမူပသံဟိတာနံ၊ ကာမဂုဏ်နှင့်စပ်ကုန်သော။ ရဇနိယာနံ၊

ရာဂကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်ထသော။ သဒ္ဓါနိ၊ တို့ကို၊ နော စ ခေါ်
 သုဏ္ဍာတိ၊ မကြား။ တံ၊ ထိုသို့ ရူပါရုံကိုသာ မြင်၍ သဒ္ဓါရုံကို
 မကြားခြင်းသည်။ ကိဿ၊ သော။ ဟေတု၊ အကြောင်းကြောင့်။
 ဟောတိ၊ နည်း။ မဟာလိ၊ လိ။ ဘိက္ခုနော၊ သည်။ ပုရတ္ထိမာယ၊
 သော။ ဒိသာယ၊ ဌ။ ဒိဗ္ဗာနံ၊ ကုန်သော။ ဝိယရူပါနံ၊ ကုန်သော။
 ကာမူပသံဟိတာနံ၊ ကုန်သော။ ရဇနိယာနံ၊ ကုန်သော။ ရူပါနံ၊
 ရူပါရုံတို့ကို။ ဒဿနာယ၊ ဌာ။ သမာဓိမ္မိ၊ ကို။ ဧကံသဘာဝိတေ၊
 သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဒိဗ္ဗာနံ၊ ကုန်သော။ ပ။ ရဇနိယာနံ၊ ကုန်သော။
 သဒ္ဓါနံ၊ တို့ကို။ သဝနာယ၊ ဌာ။ သမာဓိမ္မိ၊ ကို။ နောစခေါဧကံ
 သဘာဝိတေ၊ တပါးသော အဖို့ဖြင့် မပွားစေအပ်သည်။ သတိ၊
 သော်။ ဧဝံ ဣမိနကာရဏေန၊ ဤသို့ ရူပါရုံကို မြင်ခြင်းငှာသာ
 သမာဓိကိုပွားစေ၍ သဒ္ဓါရုံကိုကြားခြင်းငှာ မပွားစေခြင်းဟူသော
 အကြောင်းကြောင့်။ ဧတံ၊ ဤသို့ ရူပါရုံကိုသာ မြင်၍ သဒ္ဓါရုံကို
 မကြားခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ ဟိကား နိပါတ်မျှသာတည်း။)။

၃၆၇။ ပုနစပရံ၊ တပါးတုံ။ မဟာလိ၊ လိ။ ဘိက္ခုနော၊
 သည်။ ဒက္ခိဏာယ၊ တောင်ဖြစ်သော။ ဒိသာယ၊ ဌ။ ပ။ ပစ္ဆိမာယ၊
 သော။ ဒိသာယ၊ ဌ။ ဥတ္တရာယ၊ မြောက်ဖြစ်သော။ ဒိသာယ၊ ဌ။
 ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌။ အဝေ၊ အောက်၌။ တိရိယံ၊ အထောင့်ဖြစ်သော
 အရပ်၌။ ဒိဗ္ဗာနံ၊ ကုန်သော။ ပ။ ရဇနိယာနံ၊ ကုန်သော။ ရူပါနံ၊
 တို့ကို။ ဒဿနာယ၊ ဌာ။ သမာဓိ၊ ကို။ ဧကံသဘာဝိတေ၊ သည်။
 ဟောတိ၊ ဤ။ ဒိဗ္ဗာနံ၊ ကုန်သော။ ပ။ ရဇနိယာနံ၊ ကုန်သော။
 သဒ္ဓါနံ၊ တို့ကို။ သဝနာယ၊ ဌာ။ သမာဓိ၊ ကို။ ဧကံသဘာဝိတေ၊
 သည်။ နောစခေါဟောတိ၊ ဖြစ်။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ဥဒ္ဓံ၊ ဌ။ အဝေ၊
 ဌ။ တိရိယံ၊ အထောင့်အရပ်၌။ ဒိဗ္ဗာနံ၊ ကုန်သော။ ပ။ ရဇနိယာနံ၊
 ကုန်သော။ ရူပါနံ၊ တို့ကို။ ဒဿနာယ၊ ဌာ။ သမာဓိမ္မိ၊ ကို။ ဧကံ
 သဘာဝိတေ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဒိဗ္ဗာနံ၊ ကုန်သော။ ပ။
 ရဇနိယာနံ၊ ကုန်သော။ သဒ္ဓါနံ၊ တို့ကို။ သဝနာယ၊ ဌာ။
 သမာဓိမ္မိ၊ ကို။ နော စ ခေါ် ဧကံသဘာဝိတေ၊ တပါးသော

အဖို့ဖြင့် မပွါးစေအပ်သည်။ သတိ၊ သော်။ ဥဒ္ဓါ၊ ဌ။ အစော၊
အောက်၌။ တိရိယံ၊ အထောင့်အရပ်၌။ ဒိဗ္ဗာနံ၊ ကုန်သော။ ပ။ ရဇ
နိယာနံ၊ ကုန်သော။ ရူပါနံ၊ တို့ကို။ ပဿတိ၊ ၏။ ဒိဗ္ဗာနံ၊ ကုန်သော။
ပ။ ရဇနိယာနံ၊ ကုန်သော။ သဒ္ဓါနံ၊ တို့ကို။ နောစခေါ သုဏာတိ၊
မကြား။ တံ၊ ထိုသို့ ရူပါရုံကိုသာ မြင်၍ သဒ္ဓါရုံကို မကြားခြင်း
သည်။ ကိဿ၊ အဘယ်မည်သော။ ဟေတု၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ နည်း။
မဟာလိ၊ မဟာလိ။ ဘိက္ခု၊ နော၊ သည်။ ဥဒ္ဓါ၊ ဌ။ အစော၊ ဌ။ တိရိယံ၊
အထောင့်အရပ်၌။ ဒိဗ္ဗာနံ၊ ကုန်သော။ ပ။ ရဇနိယာနံ၊ ကုန်သော။
ရူပါနံ၊ တို့ကို။ ဒဿနာယ၊ ငှာ။ သမာဓိမ္မိ၊ ကို။ ကေသဘာဝိတော၊
သည်။ သတိ၊ သော်။ ဒိဗ္ဗာနံ၊ ကုန်သော။ ပ။ ရဇနိယာနံ၊ ကုန်သော။
သဒ္ဓါနံ၊ တို့ကို။ သဝနာယ၊ ငှာ။ သမာဓိမ္မိ၊ ကို။ နောစခေါ၊ ကေ
သဘာဝိတော၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဧဝံဇ္ဇမိနာကာရဏေန၊ ဤသို့
ရူပါရုံကိုမြင်ခြင်းငှာသာ သမာဓိကို ပွါးစေ၍ သဒ္ဓါရုံကိုကြားခြင်း
ငှာ မပွါးစေခြင်းကြောင့်။- ဧတံဟိ-ဧတံဝေ၊ ဤသို့ ရူပါရုံကိုသာ
မြင်၍ သဒ္ဓါရုံကိုမကြားခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၃၆၈။ မဟာလိ၊ မဟာလိ။ ဣဝေ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊
နော၊ သည်။ ပုရတ္ထိမာယ၊ သော။ ဒိသာယ၊ ဌ။ ဒိဗ္ဗာနံ၊ ကုန်သော။
ပိယရူပါနံ၊ ကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတာနံ၊ ကုန်သော။ ရဇနိယာနံ၊
ကုန်သော။ သဒ္ဓါနံ၊ တို့ကို။ သဝနာယ၊ ငှာ။ သမာဓိ၊ ကို။ ကေသ
ဘာဝိတော၊ တပါးသော အဖို့ဖြင့် ပွါးစေအပ်သည်။ ဟောတိ၊
၏။ ဒိဗ္ဗာနံ၊ ကုန်သော။ ပိယရူပါနံ၊ ကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတာနံ၊
ကုန်သော။ ရဇနိယာနံ၊ ကုန်သော။ ရူပါနံ၊ တို့ကို။ ဒဿနာယ၊
ငှာ။ သမာဓိ၊ ကို။ ကေသဘာဝိတော၊ သည်။ နော စ ခေါဟော
တိ၊ ဖြစ်။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ပုရတ္ထိမာယ၊ သော။ ဒိသာယ၊ ဌ။
ဒိဗ္ဗာနံ၊ ကုန်သော။ ပ။ ရဇနိယာနံ၊ ကုန်သော။ သဒ္ဓါနံ၊ တို့ကို။
သဝနာယ၊ ငှာ။ သမာဓိမ္မိ၊ ကို။ ကေသဘာဝိတော၊ သည်။ သတိ၊
သော်။ ဒိဗ္ဗာနံ၊ ကုန်သော။ ပ။ ရဇနိယာနံ၊ ကုန်သော။ ရူပါနံ၊
တို့ကို။ ဒဿနာယ၊ ငှာ။ သမာဓိမ္မိ၊ ကို။ နော စ ခေါ ကေသဘာဝိ

ထေ၊ တပါးသော အဖို့အားဖြင့် မပွါးစေအပ်သည်။ သတိ၊ သော်။
ပုရုတ္ထိမာယ၊ သော။ ဒိသာယ၊ ဌ။ ဒိဗ္ဗာနံ၊ ကုန်သော။ ပိယရူပါနိ၊
ကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတာနိ၊ ကုန်သော။ ရဇနိယာနိ၊ သော။
သဒ္ဓါနိ၊ တို့ကို။ သုဏ္ဍာတိ၊ ၏။ ဒိဗ္ဗာနံ၊ ကုန်သော။ ပ။ ရဇနိယာနိ၊
ကုန်သော။ ရူပါနိ၊ တို့ကို။ နော စ ခေါ ပဿတိ၊ မမြင်၊ တံ၊ ထိုသို့
သဒ္ဓါရုံကို သာကြား၍ ရူပါရုံကို မမြင်ခြင်းသည်။ ကိဿ၊ သော။
တေတု၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ နည်း။ မဟာလိ၊ လိ။ ဘိက္ခုနော၊
သည်။ ပုရုတ္ထိမာယ၊ သော။ ဒိသာယ၊ ဌ။ ဒိဗ္ဗာနံ၊ ကုန်သော။ ပ။
သဒ္ဓါနံ၊ တို့ကို။ သဝနာယ၊ ဌာ။ သမာဓိမှိ၊ ကို။ ဧကံသဘာဝိတေ၊
သည်။ သတိ၊ သော်။ ဒိဗ္ဗာနံ၊ ကုန်သော။ ပ။ ရူပါနံ၊ တို့ကို။ ဒဿ
နာယ၊ ဌာ။ သမာဓိမှိ၊ ကို။ နောစခေါ ဧကံသဘာဝိတေ၊ သည်။
သတိ၊ သော်။ ဧဝံ ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဤသို့ သဒ္ဓါရုံကိုကြား
ခြင်းငှာ သမာဓိကိုပွါးစေခြင်း ရူပါရုံကိုမြင်ခြင်းငှာ မပွါးစေခြင်း
ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဧတံဟိ-ဧတံဧဝ၊ ဤသို့ သဒ္ဓါရုံကို
သာကြား၍ ရူပါရုံကို မမြင်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။

၃၆၉။ ပစ္စိမာယ၊ သော။ ဒိသာယ၊ ဌ။ ဥတ္တရာယ၊ သော။ ဒိသာ
ယ၊ ဌ။ ဥဒ္ဓံ၊ ဌ။ အဓော၊ အောက်၌။ တိရိယံ၊ ဌ။ ဒိဗ္ဗာနံ၊ ကုန်
သော။ ပ။ ရဇနိယာနံ၊ ကုန်သော။ သဒ္ဓါနံ၊ တို့ကို။ သဝနာယ၊ ဌာ။
သမာဓိမှိ၊ ကို။ ဧကံသဘာဝိတေ၊ တဘက်သော အဖို့ဖြင့် ပွါးစေ
အပ်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဒိဗ္ဗာနံ၊ ကုန်သော။ ပ။ ရဇနိယာနံ၊
ကုန်သော။ ရူပါနံ၊ တို့ကို။ ဒဿနာယ၊ ဌာ။ သမာဓိမှိ၊ ကို။ နောစခေါ
ဧကံသဘာဝိတေ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဥဒ္ဓံ၊ ဌ။ အဓော၊ ဌ။ တိ
ရိယံ၊ ဌ။ ဒိဗ္ဗာနံ၊ ကုန်သော။ ပ။ သဒ္ဓါနံ၊ တို့ကို။ သုဏ္ဍာတိ၊ ၏။ ဒိဗ္ဗာနံ၊
ကုန်သော။ ပ။ ရဇနိယာနံ၊ ကုန်သော။ ရူပါနိ၊ တို့ကို။ နောစခေါ
ပုဿတိ၊ မမြင်၊ တံ၊ ထိုသို့ မမြင်ခြင်းသည်။ ကိဿ၊ သော။ တေတု၊
ကြောင့်။ ဟောတိ၊ နည်း။ မဟာလိ၊ လိ။ ဘိက္ခုနော၊ သည်။ ဥဒ္ဓံ၊ ဌ။
အဓော၊ ဌ။ တိရိယံ၊ ဌ။ ဒိဗ္ဗာနံ၊ ကုန်သော။ ရဇနိယာနံ၊ ကုန်သော။
သဒ္ဓါနံ၊ တို့ကို။ သဝနာယ၊ ဌာ။ သမာဓိမှိ၊ ကို။ ဧကံသဘာဝိတေ၊

၉

သည်။ သတိ၊ သော်။ပ။ ဒိဗ္ဗာနံ၊ ကုန်သော။ပ။ ရုဇနိယာနံ၊ ကုန်သော။ပ။ ရူပါနံ၊ တို့ကို။ ဒဿနာယ၊ ငှာ။ သမာဓိမ္ပိ၊ ကို။ နော စ ခေါ်ကေသဘာဝိတော၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဧဝံ ဣမိနာကာရု ဣန္ဒာန၊ ကြောင့်။ ဧတံ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဧ။

၁၇၀။ မဟာလိ၊ လိ။ ဣဒေဉ္စ။ သိက္ခာနော၊ သည်။ ပုရတ္ထိမာယ၊ သော။ ဒိသာယာဉ္စ။ ဒိဗ္ဗာနံ၊ ကုန်သော။ပ။ ရုဇနိယာနံ၊ ကုန်သော။ ရူပါနဉ္စ။ တို့ကိုလည်း။ ဒဿနာယ၊ ငှာ။ ဒိဗ္ဗာနံ၊ ကုန်သော။ပ။ ရုဇနိယာနံ၊ ကုန်သော။ သဒ္ဓါနဉ္စ။ တို့ကိုလည်း။ သဝနာယ၊ ငှာ။ သမာဓိ၊ ကို။ ဥဘယံသဘာဝိတော၊ နှစ်ပါးသောအဖို့ဖြင့် ပွားစေအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ပ။ (အနက်လွယ်ပြီ)။

၁၇၁။ မဟာလိ၊ လိ။ ယေနယောတုနာ၊ ကြောင့်။ လိစ္ဆဝိ ပုဗ္ဗတ္တာ၊ သော။ သုနက္ခတ္ထော၊ သည်။ သန္တာနေဝ၊ ထင်ရှားရှိလျက်လျှင်။ ဒိဗ္ဗာနိ၊ ကုန်သော။ ပိယရူပါနိ၊ ချစ်အပ်သောသဘောရှိကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတာနိ၊ ကာမဂုဏ်နှင့် စပ်ကုန်သော။ ရုဇနိယာနိ၊ တပ်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။ သဒ္ဓါနိ၊ တို့ကို။ နာသောသိ၊ မကြား။ အသန္တာနိ၊ ထင်ရှားမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ နာသောသိ၊ မကြားသည်။ နော၊ မဟုတ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ဧ။

၁၇၂။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧတာသံ သမာဓိဘာဝနာနံ၊ ထိုသို့နှစ်ပါးသော အဖို့အားဖြင့် ပွားစေအပ်ကုန်သော သမာဓိတို့ကို။ သစ္စိကိရိယာဟေတု၊ မျက်မှောက်ပြုလိုသောကြောင့်။ သိက္ခာ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတိ၊ အရှင်ဘုရားအထံ၌။ မြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို။ စရန္တိနန၊ ကျင့်ကုန်သည် မဟုတ်တုံလော။ ဣတိ၊ သို့။ မဟာလိ၊ မဟာလိသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ မဟာလိ၊ လိ။ ဧတာသံ သမာဓိဘာဝနာနံ၊ ထိုသို့နှစ်ပါးသော အဖို့အားဖြင့် ပွားစေအပ်ကုန်သော သမာဓိတို့ကို။ သစ္စိကိရိယာဟေတု၊ ကြောင့်။ မယိ၊ ငါဘုရားအထံ၌။ မြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ စရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧတေဟိ၊ ထိုသမာဓိတရားတို့ထက်။ (အပါဒါနိယညံ)။

(၃၂၂) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ဥတ္တရိတရာစ၊ လွန်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်ထသော။ ပဏီတတရာစ၊
ထူးသည်လည်း ဖြစ်ကုန်ထသော။ အညေဝ၊ ထိုသမာဓိတရားတို့မှ
တပါးသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ တေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ၊
ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဂဝါ၊ သည်။ အဝေါ၊ ၏။

စတု အရိယ ဝေ

၃၇၃။ ဘန္တေ၊ ရား။ ယေသံ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ သစ္စိကိရိယာ
ဟေတု၊ ကြောင့်။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ မယိ၊ ဌ။ မြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော
အကျင့်ကို။ စရန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ တေဟိ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်။ ဥတ္တရိ
တရာစ၊ လည်းဖြစ်ကုန်ထသော။ ပဏီတတရာစ၊ လည်းဖြစ်ကုန်
ထသော။ အညေဝ၊ ကုန်သော။ တေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ကတမေ၊
အဘယ်တို့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မဟာလိ၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ပ။
မဟာလိ၊ လိ။ ဣ၊ ဤငါတုရား သာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
သည်။ တိဏ္ဍံ၊ ကုန်သော။ သံယောဇနာနံ၊ တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊
အကြွင်းမဲ့ကုန်ခြင်းကြောင့်။ သောတာပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
(တိဏ္ဍံ၏ အရကို ဒိဋ္ဌိသံယောဇဉ်၊ ပရာမာသ သံယောဇဉ်၊ ဝိဝိ
ကိစ္ဆာသံယောဇဉ်၊ ဤသုံးပါးကို ယူလေ)။ အဝိနိပိတဓမ္မော၊
အပါယ်သို့ ကျတတ်သော သဘောမရှိသည်။ “အပါယ်သို့ ကျစေ
တတ်သော အကုသိုလ်တရားမရှိသည်လည်း၊ ဟူ”။ ဟောတိ၊ ၏။
နိယတော၊ ဓမ္မနိယာမအားဖြင့်မြဲသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သမ္မောဓိပရာ
ယနော၊ အထက်မဂ်သုံးပါးလျှင် လားရာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။
မဟာလိ၊ လိ။ ယဿ ဓမ္မဿ၊ အကြင်သောတာပတ္တိမဂ်တရားကို။
သစ္စိကိရိယာယဟေတု၊ မျက်မှောက်ပြုလိုသောကြောင့်။ ဘိက္ခု၊ တို့
သည်။ မယိ၊ ဌ။ မြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ စရန္တိ၊ ကုန်၏။ အယံဓမ္မော၊ ဤ
သောတာပတ္တိ မဂ်တရားသည်။ ဥတ္တရိတရာစ၊ လွန်မြတ်သည်
လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဏီတတရာစ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ပုနစပရံ၊ ဝံ။ မဟာလိ၊ လိ။ တိဏ္ဍံ၊ ကုန်သော။ သံယော
ဇနာနံ၊ တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ အလုံးစုံ အကြွင်းမဲ့ ကုန်ခြင်းကြောင့်။

ရာဂဒေါသမောဟာနံ၊ တို့၏။ တနုတ္တာ၊ ခေါင်းပါးသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်။ သကဒါဂါမိ၊ သကဒါဂါမ်သည်။ ဟောတိ၊ ။ ။ သကိံ
 ဒေဝ၊ တကြိမ်သာလျှင်။ ဣမိလောကံ၊ ဤလူ့ပြည်သို့။ အာဂန္တာ၊ ပဋိ
 သန္ဓေယူသောအားဖြင့်ပြန်၍။ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ အန္တံ၊ ကို။
 ကရောတိ၊ ပြု၏။ မဟာလိ၊ လိ။ ယဿဓမ္မဿ၊ အကြင် သကဒါဂါမိမဂ်
 တရားကို။ သန္တိကိရိယာဟေတု၊ ကြောင့်။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ မယိ၊
 ငါတုရားအထံ၌။ မြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ စရန္တိ၊ ကုန်၏။ အယံဓမ္မော၊ ဤ
 သကဒါဂါမိ မဂ်တရားသည်။ ဥတ္တရိတရောစ၊ သည်လည်း။
 ဟောတိ၊ ။ ။ ပဏိတတရောစ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ။ ။ ပုနစ
 ပရံ၊ တုံ။ မဟာလိ၊ လိ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပဉ္စန္ဒ၊ ကုန်သော။ ဩရမ္ဘာဂိ
 ယာနံ၊ ကာမဘုံ၌ ပဋိသန္ဓေ အဖို့ရှိကုန်သော။ သံယောဇနာနံ၊
 တို့၏။ ပရိက္ခာယံ၊ အကြွင်းမဲ့ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ ဩပပါတိကော၊
 မြဟ္မဘုံ၌ဥပပါတိပဋိသန္ဓေယူအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊
 ထိုအထက် မြဟ္မဘုံ၌။ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတတ်သည်။
 ဟောတိ၊ ။ ။ တသ္မာလောကာ၊ ထိုမြဟ္မဘုံမှ။ အနာဝတ္ထိဓမ္မော၊
 တဖန် မပြန်ခြင်း သဘောရှိသည်။ ဟောတိ၊ ။ ။ မဟာလိ၊ လိ။
 ယဿဓမ္မဿ၊ အကြင် အနာဂါမိ မဂ်တရားကို။ သန္တိကိရိယာ
 ဟေတု၊ ကြောင့်။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ မယိ၊ ။ ။ မြဟ္မစရိယံ၊ ကို။
 စရန္တိ၊ ကုန်၏။ အယံဓမ္မော၊ ဤအနာဂါမိ မဂ်တရားသည်။ ဥတ္တရိ
 တရောစ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ။ ။ ပဏိတတရောစ၊ သည်လည်း။
 ဟောတိ၊ ။ ။ ပုနစပရံ၊ တုံ။ မဟာလိ၊ လိ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အာသ
 ဝါနံ၊ အာသဝေါ၊ တရားတို့၏။ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ အနာ
 သဝံ၊ အာသဝေါတရားမရှိသော။ စေတောဝိမုတ္တိံ၊ စိတ်၏ ကိလေ
 သာတို့မှ လွတ်ခြင်း ရှိထသော။ ပညာဝိမုတ္တိံ၊ ပညာဖြင့် ကိလေ
 သာတို့မှ လွတ်ထသော။ အရဟတ္တဖလံ၊ ကို။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မော၊ ဤပစ္စုပ္ပန်
 အတ္တဘော၌လျှင်။ သယံ၊ မိမိကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊ ထူးသော
 ဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ တနည်းကား၊
 အဘိညာ အဘိညာယ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်။ သန္တိကတွာ၊ ။ ။ ဥပ

၂၂

သမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ မဟာလိ၊ လိ။ ယသမ္ပဇ္ဇဿ၊ အကြင် အရဟတ္တဖိုလ် တရားကို။ သစ္စိကိရိယာဟေတု၊ ကြောင့်။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ မယိ၊ ဌ။ မြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ စရန္တိ၊ ကုန်၏။ အယံပိ ဓမ္မော၊ သည်လည်း။ ဧတေဟိ၊ ထိုသမာဓိ တရားတို့ထက်။ ဥတ္တရိ ကရာစ၊ လွန်မြတ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဏီတတရာစ၊ ထူး မြတ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ မဟာလိ၊ လိ။ ယေသံ ဓမ္မာနံ၊ အကြင် လောကုတ္တရာ တရားတို့ကို။ သစ္စိကိရိယာ ဟေတု၊ ကြောင့်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ မယိ၊ ဌ။ မြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ စရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣဓေဓမ္မော၊ ဤလောကုတ္တရာတရားတို့သည်။ ဧတေဟိ၊ ထို လောကီ သမာဓိ တရားတို့ထက်။ ဥတ္တရိတရာစ၊ လွန်မြတ်ကုန် သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဏီတတရာစ၊ ထူးမြတ်ကုန် သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

အမှာ ဤသို့ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် လောကီ သမာဓိ ထက် လောကုတ္တရာ တရား၏ ထူးမြတ် သည်၏ အဖြစ်ကို ဟောတော်မူသည် ရှိသော် မဟာလိသည် ဤ လောကုတ္တရာတရားကို ငှက်ကဲ့သို့ ကောင်းကင်သို့ ပျံ၍ သိခြင်းငှာ မတတ်ကောင်း၊ ဗွတ်ကဲ့သို့ မြေ၌ ရင်ဖြင့်တွားလျက် သွား၍ သိခြင်းငှာ မတတ်ကောင်း။ မချွတ်စင်စစ် ဤလောကုတ္တရာ တရား တို့ကိုသိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား ရှေ့အဖို့၌ ဖြစ်သော အကျင့်ရှိသည် ဖြစ်ရာ၏ဟု အကြံရှိ၍ ထိုလောကုတ္တရာ တရားကို ရခြင်း၏အ ကြောင်းဖြစ်သောအကျင့်ကို မေးလို၍ “အတ္ထိ ပန ဘန္တေ” အစ ရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား။

အရိယအတ္ထပိကမဂ္ဂ

၃၄၇။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧတေသံ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ သစ္စိကိရိယာယ၊ ငှာ။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အတ္ထိပန၊ လော။ ပဋိပဒါ၊ ရှေ့အဖို့၌ဖြစ်သော အကျင့်သည်။ အတ္ထိခေါပန၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝန္တိ၊ ကို။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။

မဟာလိ၊ လိ။ ဧတေသံ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ သန္တိ ကိရိယာယ၊ ငှာ။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ဧ။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ဧ။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ဧ။

၃၇၅။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧတေသံ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ သန္တိ ကိရိယာယ၊ ငှာ။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ ကတမော၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ မဟာလိ၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ဧ။ မဟာလိ၊ လိ။ အရိယော၊ ဖြူစင်စွာသော။ အဋ္ဌဝိကော၊ ရှစ်ပါးသော အင်္ဂါရှိသော။ အယမေဝမဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်လျှင် တည်း။ ဣဒိတေမဂ္ဂေါ၊ ထိုမဂ်ဟူသည်တို့ကား။ မေယျထာ ကတမေတ္တိနည်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိလည်းကောင်း။ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပ လည်းကောင်း။ ပ။ သမ္မာသမာဓိ၊ သမ္မာသမာဓိလည်းကောင်း။ ဣတိဣမေ၊ ဤသည်တို့တည်း။ မဟာလိ၊ လိ။ ဧတေသံ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ သန္တိ ကိရိယာယ၊ ငှာ။ အယံ၊ ဤတရားရှစ်ပါးအပေါင်းသည်။ မဂ္ဂေါ၊ တည်း။ အယံ၊ သည်။ ပဋိပဒါ၊ တည်း။ ဣတိတေဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ဧ။

ဒွေပဗ္ဗဇိတဝတ္ထု

၃၇၆။ မဟာလိ၊ လိ။ ဣမ၊ ဤအရပ်၌။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ကောသမ္ဗိယံ၊ ကောသမ္ဗိပြည်၌။ ဧဝာသိတာရာမေ၊ ဧဝာသိတာရံ၌။ ဝိဟရတိ၊ ဧ။ အထခေါ၊ ၌။ မုဏ္ဍိယော၊ ဦးပြည်ဖြစ်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကောစ၊ ပရိမိုဇ် လည်းကောင်း၊ ဒါရူပတ္တိကန္တေဝါသိ၊ သစ်သားဖြစ်သော သပိတ်ကို ဆောင်သော ပရိမိုဇ်၏ တပည့်ဖြစ်သော။ ဇာလိယောစ၊ ဇာလိယတပည့် လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒွေ၊ နှစ်ယောက် ကုန်သော။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ တို့သည်။ (ဥပသင်္ကမိံ သုဋ္ဌံ စပ်)။ ယေနယတ္ထံ၊ ၌။ အဟံ၊ သည်။ ဝိဟရာမိ၊ ဧ။ တေန တတ္ထံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိံ သု၊ ကုန်၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၌။ မယာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ သမ္မောဒိံ သု၊ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ ပြောဟောကုန်၏။ သမ္မောဒနိယံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ သာရုဏီယံ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး အောက်မေ့

(၃၂၆) သုတ်သီလက္ခန္ဓာပိဋကော်နိဿယသစ်

အပ်ထသော။ ကထံ၊ စကားကို။ ဝိတိသာရွေတွာ၊ ပြီးစေ၍။ ပ။
ဌိတာ၊ ရပ်ကုန်သော။ တေ ဒွေပဗ္ဗဇိတာ၊ ထိုနှစ်ယောက်သော
ရဟန်းတို့သည်။ မံ၊ ကို။ ဇေတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ။ ကိံ အဝေါစုံ၊
ကုန်သနည်း။ အာဝုဇသော ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ ကိံ၊ အသို့
နည်း။ တံဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ ဇိဝံ၊ ဇိဝမည်၏။ တံ၊ ထိုဇိဝမည်သော
သဘောတရားသည်။ သရီရံ၊ သရီရံ၊ ကိုယ်မည် သလော။ ဥဒါဟု၊
ထိုသို့မဟုတ်မူကား။ ဇိဝံ၊ ဇိဝသည်။ အညံ၊ အညံ၊ တပါးလော။
သရီရံ၊ သည်။ အညံ၊ လော။ ဣတိ ဇေတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊
ကုန်၏။

၃၇၇။ အာဝုဇသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ တေနဟိ၊ ငါ-တိုက်တွန်း၏။
သုဏ္ဍာထ၊ နာကုန်လော။ သာဓုကံ၊ မြဲမြံစွာ။ မနသိကရာထ၊
ကုန်လော။ ဘာသိဿာမိ၊ အံ။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊
၏။ အာဝုဇသော ဂေါတမ၊ မ။ ဧဝံ သာဓု၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ တေဒွေ
ပဗ္ဗဇိတာ၊ တို့သည်။ မမ၊ ။ ဝစနံ၊ ကို။ ပစ္စသောသံ၊ ဝန်ခံ
ကုန်ပြီ။ အထ၊ ဌ။ အဟံ၊ သည်။ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်၏။
အာဝုဇသော၊ တို့။ ဣမ၊ ဤလူ့ပြည်၌။ ပ။ အာဝုဇသော၊ ငါ့ရှင်တို့။
ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဇာနာတိ၊ ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။
ပဿတိ၊ ။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ တံဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ ဇိဝံ၊
ဇိဝမည်၏။ တံ၊ ထိုဇိဝမည်သော သဘောတရားသည်။ သရီရံ၊
ကိုယ်မည်၏။ ဣတိဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ ဇိဝံ၊ သည်။ အညံ၊
တည်း။ သရီရံ၊ သည်။ အညံ၊ တည်း။ ဣတိဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။
ဇေတံဝစနံ၊ ကို။ ဝစနာယ၊ ဆိုခြင်းငှာ။ ကလ္လံ၊ သင့်မည်လော။
ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ။ အာဝုဇသော ဂေါတမ၊ မ။
ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဇာနာတိ၊ ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။
ပဿတိ၊ ။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ တံဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ ဇိဝံ၊
မည်၏။ တံ၊ ထိုဇိဝမည်သော သဘောတရားသည်။ သရီရံ၊ မည်၏။
ဣတိဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ ဇိဝံ၊ သည်။ အညံ၊ တည်း။ သရီရံ၊
သည်။ အညံ၊ တည်း။ ဣတိဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ ဇေတံဝစနံ၊ ကို။

ဝစနာယ၊ ငှာ။ ကလ္လံနုခေါ၊ သင့်သံလျှင်ကတည်း။ အာဝုသော၊
 တို့။ ခေါပန၊ စစ်။ အဟံ၊ သည်။ ဧတံ ကာရဏံ၊ ကို။ ဧဝံ၊ သို့။
 ဇာနာမိ၊ ။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဿာမိ၊ ။ အထစပန၊ ထိုသို့ သိခြင်း
 ကြောင့်။ “စင်စစ်ဖြင့်၊ လည်းဟူ” ။ အဟံ၊ သည်။ တံ ဓမ္မဇာတံ၊
 သည်။ ဇီဝံ၊ မည်၏။ တံ၊ ထိုဇီဝမည်သော သဘောတရားသည်။
 သရီရံ၊ မည်၏။ ဣတိဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ ဇီဝံ၊ သည်။ အညံ၊
 တည်း။ သရီရံ၊ သည်။ အညံ၊ တည်း။ ဣတိဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။
 နဝဒါမိ၊ ဆို။ ပ။ ဉ္ဇဏဒဿနာယ၊ ဝိပဿနာဉ္ဇဏ်အလို့ငှာ။ စိတ္တံ၊
 ကို။ အဘိနိဟရတိ၊ ရှေ့ဆောင်၏။ အဘိနိန္ဒာမေတိ၊ ရှေ့ညွတ်
 စေ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ယောတိက္ခ၊ သည်။ ပ။ တဿတိက္ခ၊ နော၊
 ထိုဝိပဿနာဉ္ဇဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား။ တံဓမ္မဇာတံ၊
 သည်။ ဇီဝံ၊ မည်၏။ တံ၊ ထိုဇီဝမည်သော သဘောတရားသည်။
 သရီရံ၊ မည်၏။ ဣတိဝါ၊ ကောင်း။ ဇီဝံ၊ သည်။ အညံ၊ တည်း။
 သရီရံ၊ သည်။ အညံ၊ တည်း။ ဣတိဝါ၊ ကောင်း။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။
 ဝစနာယ၊ ဆိုခြင်းငှာ။ နကလ္လံ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ သို့။ ပ။ တေပေဝ
 ပဗ္ဗဇိတာ ထိုနှစ်ယောက်သောရဟန်းတို့သည်။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။
 ဘိက္ခ၊ သည်။ အပရံပုန၊ ဖန်။ ဣတ္ထတ္ထာယ၊ တဆယ့်ခြောက်ပါး
 သော ကိစ္စအလို့ငှာ။ တနည်းကား၊ ကိလေသာကို ကုန်စေခြင်းငှာ။
 မေ၊ အား။ မဂ္ဂဘာဝနာကိစ္စံ၊ မဂ်ကိုပွားစေခြင်းကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
 တနည်းကား၊ ဣတ္ထတ္ထာယ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော ခန္ဓာမှ။ အပရံ၊
 တပါးသော။ ခန္ဓသန္တာနံ၊ ခန္ဓာအစဉ်သည်။ မေ၊ အား။ နအတ္ထိ၊
 ရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ အာဝုသော၊
 ငါ့ရှင်တို့။ ယောတိက္ခ၊ သည်။ ပ။ အဿတိက္ခ၊ နော၊ ထိုရဟန္တာ
 ဖြစ်သောရဟန်းအား။ တံဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ ဇီဝံ၊ ဇီဝမည်၏။ တံ၊
 ထိုဇီဝမည်သော သဘောတရားသည်။ သရီရံ၊ သရီရ မည်၏။
 ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ ဇီဝံ၊ ဇီဝသည်။ အညံ၊ တည်း။
 သရီရံ၊ သည်။ အညံ၊ တည်း။ ဣတိဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ ဧတံ
 ဝစနံ၊ ကို။ ဝစနာယ၊ ငှာ။ နကလ္လံ၊ မသင့်။ ပ။ သြဋ္ဌဇ္ဈေ၊ နှုတ်ခမ်း

(၃၂၀) သုတ်သီလက္ခန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ကွဲသော။ လိစ္ဆဝီ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ စကား
တော်ကို။ အဘိနန္ဒတိ၊ အလွန်ဝမ်းမြောက်ပြီ။ “ကောင်းစွဟူ၍
ဝန်ခံပြီ၊ လည်းဟူ”။

ဆဋ္ဌာ၊ သော။ မဟာလိသုတ္တံ၊ သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၇-ဇာလိယသုတ္တ
ဒွေပဗ္ဗဇိတဝတ္ထု

၂၇၀။ ဘန္တေကဿပ၊ အရှင် မဟာကဿပ။ ဣဒံ သုတ္တံ၊ ဤ
ဇာလိယသုတ်ကို။ ခေမယာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သမ္မုခါ၊ မှ။
ဧဝံ၊ သို့။ သုတံ ဥပလက္ခိတံ၊ ၏။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊
သည်။ ကောသမ္ဗိယံ၊ ကောသမ္ဗိပြည်၌။ ဧဝံ၊ သိတာရာမေ၊ ဌ။
ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တေနခေါပန သမယေန၊ ဌ။ မုဏ္ဍိယေ၊
ဦးပြည်ဖြစ်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကောစ၊ လည်းကောင်း။ ဒါရုပတ္တိ
ကန္တေဝါသီ၊ သစ်သားဖြင့် ပြုသော သပိတ်ကို ဆောင်သော
ပရိမိုဇ်၏တပည့်ဖြစ်သော။ ဇာလိယောစ၊ ကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။
ဣမေ ဒွေ ပဗ္ဗဇိတာ၊ တို့သည်။ (ဥပသင်္ကမိံ သုဉ္စစင်)။ ယေန-
ယတ္ထ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေနတုတ္ထ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိံ
သု၊ ကုန်၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ ဘဂဝတာ၊ နှင့်။ သဗ္ဗိံ၊ ကွ။
သဓမ္မာဒိံ သု၊ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ ပြောဟောကုန်၏။ (အနက်
မဟာလိသုတ်နှင့် တူပြီ)။

သတ္တမံ၊ သော။ ဇာလိယသုတ္တံ၊ သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၈-မဟာသီဟနာဒသုတ္တ
အလေကဿပဝတ္ထု

၂၇၁။ ဘန္တေကဿပ၊ ပ။ ဣဒံ သုတ္တံ၊ ဤ မဟာသီဟနာဒသုတ်
ကို။ ခေမယာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သမ္မုခါ၊ မှ။ ဧဝံ၊ သို့။ သုတံ

ဥပလက္ခိတံ၊ ဣ။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ဣ။ ဘဂဝါ၊ သညံ။ ဥရု
 ဗျာယ၊ ဥရုညအမည်ရှိသောမြို့၌။ ကဏ္ဍကထလေ၊ ကဏ္ဍကထလ
 အမည်ရှိသော။ မိဂဒါယေ၊ သားတို့၏ဘေးမဲ့ရာ၌။ တနည်းကား၊
 မိဂဒါယေ၊ သားတို့၏ ဘေးမဲ့ရာ ဖြစ်သော။ ကဏ္ဍကထလေ၊
 ကဏ္ဍကထလ အမည်ရှိသောမြေအဖို့၌။ ဝိဟရတိ၊ ဣ။ အထခေါ၊
 ဣ။ အစေလော၊ အဝတ်မဝတ်သော။ ကထာပေါ၊ ကထာပသညံ။
 ယေန-သတ္တ၊ ဣ။ ဘဂဝါ၊ သညံ။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန-တတ္ထ၊ သို့။
 ဥပသင်္ကမိ၊ ဣ။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ဤ။ ပ။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ သမဏော၊
 ရဟန်းဖြစ်သော။ ဂေါတမော၊ သည်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ တပံ၊
 ကို။ ဂရဟတိ၊ ကဲ့ရဲ့တတ်၏။ သဗ္ဗံ၊ သော။ တပသိ၊ အကျင့်ကို
 မှီသော။ “အကျင့်လျှင် မှီရာရှိသော၊ လည်းဟူ”။ လူခါဇိဝိ၊
 ခေါင်းပါးသော အသက်မွေးခြင်းရှိသော သူကို။ ဧကံသေန၊
 အားဖြင့်။ ဥပက္ကောသတိ၊ ဆဲရေးတတ်၏။ “ပြက်ရယ်ပျိုတတ်၏၊
 လည်းဟူ”။ ဥပဝဒတိ၊ ချုတ်ချယ်တတ်၏။ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ မေ
 မယာ၊ သည်။ သုတံ၊ ဣ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဂေါစ၊ ဣ။ ဘော
 ဂေါတမ၊ မ။ ယေတေဇနာ၊ တို့သည်။ သမဏောံ၊ ရဟန်းဖြစ်သော။
 ဂေါတမော၊ သည်။ သဗ္ဗံ၊ သော။ တပံ၊ ကို။ ဂရဟတိ၊ ဣ။ သဗ္ဗံ၊
 သော။ ဟပသိ၊ အကျင့်လျှင်မှီရာရှိသော။ လူခါဇိဝိ၊ ခေါင်းပါး
 သော အသက်မွေးခြင်း ရှိသောသူကို။ ဧကံသေန၊ အားဖြင့်။
 ဥပက္ကောသတိ၊ ဆဲရေးတတ်၏။ “ပြက်ရယ်ပျိုတတ်၏၊ လည်းဟူ”။
 ဥပဝဒတိ၊ ချုတ်ချယ်တတ်၏။ ဣတိဝေံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။
 ဘောဂေါတမ၊ မ။ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း။ တေဇနာ၊ သည်။ ဘောတော
 ဂေါတမဿ၊ ဣ။ ဝုတ္တဝါဒိနော၊ ဆိုအပ်သော စကားကို ဆိုကုန်
 သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏လော။ ဘဂဝန္တံဂေါတမံ၊ ကို။ အဘူတေန။
 မဟုတ်မမှန်သော စကားဖြင့်။ နအဗ္ဘာစိက္ခန္တိ၊ မစွပ်စွဲသလော။
 ဓမ္မဿ၊ အရှင်ဂေါတမသည်ဆိုအပ်သော အကြောင်းအား။ အနု
 ဓမ္မာလျော်သောအကြောင်းကို။ ဗျာကဓောန္တိ၊ ကြားကုန်သလော။
 “ဆိုကုန်သလော၊ လည်းဟူ”။ သဟဓမ္မိက္ခော၊ သူတပါးတို့သည်

ဆိုအပ်သော အကြောင်းတို့ဖြင့် အကြောင်းရှိသည်။ ဟုတ္တု၊ ရှိ။
တုမှာကံ၊ တို့၏။ (ထည့်ပါ)။ ဝါဒေါဝါ၊ စကားသည်လည်း
ကောင်း။ တုမှာတံ၊ တို့၏။ အနုဝါဒေါဝါ၊ အတုကို ပြု၍ ဆိုသော
စကားသည် လည်းကောင်း။ (ဝါဒါနုဝါဒေါကို ဝါဒေါအနုဝါ
ဒေါဟု ပုဒ်ဖြတ်။ ဝါသဒ္ဓါကျေသည်)။ ကောစိ အပ္ပမတ္တကောပိ၊
အနည်းငယ်မျှလည်း။ ဝါရယံ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သော။ ဌာနံ၊ အရပ်သို့။
နစအာဂစ္ဆတိ၊ မရောက်လော။ ဟိသစ္စံ၊ ၏။ မယံ၊ တို့သည်။ ဘဝန္တံ
ဂေါတမံ၊ ကို။ အနတ္တက္ခာတုကာမာ၊ စွပ်စွဲခြင်းငှာ အလိုမရှိကုန်။
ဇုတိတေဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။

၃၀၂။ ကဿပ၊ ပ၊ ယေတေဇနာ၊ တို့သည်။ ပ။ ဇုတိတေံ၊ သို့။
အာဟံသု၊ ကုန်၏။ တေဇနာ၊ တို့သည်။ ဝုတ္တဝါဒိနော၊ ငါဆိုအပ်
သည်ဖြစ်၍ဆိုကုန်သည်။ “ငါဆိုအပ်သော စကားကိုဆိုကုန်သည်
လည်းဟူ”။ နဟောန္တိ၊ ကုန်။ တေဇနာ၊ တို့သည်။ မံ၊ ကို။ အသ
တာ၊ ထင်ရှားမရှိသော။ အဘူတေန၊ စကားဖြင့်။ အပ္ပာစိက္ခန္တိ၊
စွပ်စွဲကုန်၏။ ကဿပ၊ ပ။ ဇုဓေ၊ ဌ။ အဟံ၊ သည်။ ဧကန္တံ၊ အချို့သော။
တပဿိံ၊ အကျင့်ကိုမှီ၍ဖြစ်သော။ လူခါဇိဝိံ၊ ကို။ ဒိဗ္ဗေန၊ ဒိဗ္ဗ
ဝိဟာရကို မှီ၍ဖြစ်သော။ “နတ်တို့၏ မျက်စိနှင့် တူထသော၊
လည်းဟူ”။ ဝိသုဒ္ဓေန၊ အယူစင်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ထသော။
အတိက္ကန္တမာနုသကေန၊ လူတို့၏ စက္ခုပသာဒကိုလွန်၍ရူပါရုံကို
မြင်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်ထသော။ စက္ခုနာ၊ စက္ခုအဘိညာဉ်ဖြင့်။
ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ မှ။ တနည်းကား၊ ကာယဿ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေ၏။
ဘေဒါ၊ ပြတ်သည်မှ။ ပရမ္မရဏာ၊ စုတိစိတ်၏အထက်၌။ အပါယံ၊
ချမ်းသာခြင်းကင်းထသော။ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းသော အလား
ဖြစ်ထသော။ ဝိနိပါတံ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာမှချိုထသော။ “မကောင်း
မှုကို ပြုသောသူတို့၏ ကျရာဖြစ်ထသော၊ လည်းဟူ”။ နိရယံ၊ သို့။
ဥပပန္နံ၊ ရောက်သည်ကို။ ပဿာမိ၊ ၏။ ပ။ သုဂတိံ၊ ကောင်းသော
အလားဖြစ်သော။ သဂ္ဂံ၊ မြတ်သောရူပါရုံအစရှိသည်တို့၏တည်ရာ

မြစ်ထသော။ လောကံ၊ နတ်ပြည်သို့။ ဥပပန္နံ၊ ရောက်သည်ကို။ ပဿာမိ၊ ၏။

၃၀၃။ ။ပ။ အပ္ပဒုက္ခဝိဟာရိံ၊ နည်းသော ဆင်းရဲခြင်းရှိသည် မြစ်၍နေလေ့ရှိသောသူကို။ ပ။ ဥပပန္နံ၊ သည်ကို။ ပဿာမိ၊ ၏။ ကဿပ၊ ပ။ သောအဟံ၊ သည်။ ဣမေသံတပဿိနံ၊ ဤသို့အကျင့်ကို မှီကုန်သောသူတို့၏။ အာဂတိဉ္စ၊ လားရာအရပ်ကိုလည်းကောင်း။ ဂတိဉ္စ၊ လားလတ္တံ့သော အရပ်ကိုလည်းကောင်း။ စုတိဉ္စ၊ စုတေ ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဥပပတ္တိဉ္စ၊ ပဋိသန္ဓေ ယူခြင်းကို လည်း ကောင်း။ ယထာဘူတံ၊ ပြန်။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ သောအဟံ၊ သည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ သဗ္ဗံ၊ သော။ တပံ၊ ကို။ ဂရဟိဿာမိ၊ အံ့နည်း။ သဗ္ဗံ၊ သော။ တပဿိံ၊ သော။ လူခါဇိဝိံ၊ ကို။ ဧကံသေန၊ ဖြင့်။ ဥပက္ကောသိဿာမိ၊ ဆဲရှေးအံ့နည်း။ ဥပဝဒိဿာမိ၊ ရှုတ်ချစကား ဆိုအံ့နည်း။

၀၀

၃၀၄။ ကဿပ၊ ပ။ ပဏှိတာ၊ ကုန်ထသော။ နိပုဏာ၊ သိမ်မွေ့သောပညာရှိကုန်သော။ -ကတပရပ္ပဝါဒါ၊ သူတပါးတို့၏ အယူကို ဖျက်ဆီးခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်ထသော။ “ပြုအပ်ပြီးသော သူတပါးတို့၏ အယူကိုဖျက်ဆီးခြင်းရှိထသော၊ လည်းဟူ”။ ဝါလ ဝေဓိရူပါ၊ သားမြီးဖျားကိုမှန်အောင်ပစ်နိုင်သော လေးသမားနှင့် တူကုန်ထသော။ ဧကော၊ ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသမဏ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ပညာဂတေန၊ ပညာ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ (သမ္ဗန်ထည့်) ။ဒိဋ္ဌိဂတာနိ၊ အယူတို့ကို။ ဘိန္ဒန္တာမညေ၊ ဖျက်ကုန် သကဲ့သို့။ စရန္တိ၊ သွားကုန်၏။ တေဟိဝိသမဏဗြာဟ္မဏေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ မေ၊ ၏။ ဝါဒေါ၊ အယူသည်။ (ကတ္တာထည့်)။ ဧကစ္စေသု၊ ကုန်သော။ ဌာနေသု၊ အရာတို့၌။ သမေတိ၊ ညီ၏။ ဧကစ္စေသု၊ ကုန် သော။ ဌာနေသု၊ တို့၌။ နသမေတိ၊ မညီ။ တေသမဏ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဧကစ္စံ၊ သော။ ယံဝါစံ၊ အကြင်စကားကို။ သာဓု ဣတိ၊ ကောင်း၏ ဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ မယမ္ဗိ၊ တို့သည်

(၃၃၂) သုတ်သီလက္ခန္ဓာပါဠိတော်နိဿယသစ်

လည်း။ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို။ ဧကစ္စံ၊ အချို့ကို။ သာဓုတိ၊ ဟူ၍။
ဝဒါ၊ ဆိုကုန်၏။ တေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဧကစ္စံ၊ သော။
ယံဝစနံ၊ ကို။ နသာဓုတိ၊ ဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ မယံ၊ တို့သည်။
တံဝစနံ၊ ကို။ ဧကစ္စံ၊ ကို။ နသာဓုတိ၊ ဟူ၍။ ဝဒေထ၊ ကုန်၏။ ပ။
(အနက်လွယ်၏)။

သမနုယုဉ္ဇနပနိကထာ

၃၀၅။ အဟံ၊ သည်။ တေသမဏဗြာဟ္မဏော၊ တို့ကို။ ဥပ
သက်မိတွာ၊ ၍။ အာဓုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ယေသု ဌာနေသု၊
အကြင်အရာတို့၌။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ ဝါဒေါ၊ အယူသည်။ (နှစ်ပုဒ်
ထည့်ပါ)။ နော၊ ငါတို့၏။ ဝါဒေန၊ နှင့်။ နသမေတိ၊ မညီ။ တာနိ
ဌာနာနိ၊ ထိုအရာတို့သည်။ တိဋ္ဌန္တ၊ ဟည်စေကုန်။ ယေသုဌာ
နေသု၊ တို့၌။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ ဝါဒေါ၊ သည်။ (ထည့်ပါ)။ နော၊
တို့၏။ ဝါဒေန၊ နှင့်။ သမေတိ၊ ညီ၏။ တတ္ထ၊ ထိုညီရာ၌။ ဝိညူ၊
ပညာရှိတို့သည်။ (သမနုယုဉ္ဇန္တ၊ အစရှိသော ကြိယာ သုံးပုဒ်၌
ကတ္တားစပ်)။ သတ္ထာရာဝါ၊ ဆရာဖြင့်မူလည်း။ သတ္ထာရံ၊ ဆရာ
ကို။ သံသေနဝါ၊ ဖြင့်မူလည်း။ သံသံ၊ ကို။ ဥပသံဟရိတွာ၊ ဆောင်၍။
(ထည့်ပါ။ သမနုယုဉ္ဇန္တ၊ အစရှိသော ကြိယာ သုံးပုဒ်၌စပ်)။ ဣမေသံ
ဘဝတံ-ဣမေသံဘဝန္တာနံ၊ ဤအရှင်တို့အား။ အကုသလာ၊ ထ
သော။ အကုသလာသင်္ခါတာ၊ အကုသိုလ်ဟု ဆိုအပ်ကုန်ထသော။
“အကုသိုလ်ဟူသော အစုကိုပြု၍ ထားအပ်ကုန်ထသော၊ လည်း
ဟူ”။ သာဝဇ္ဇာ၊ အပြစ်နှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်ထသော။ သာဝဇ္ဇသင်္ခါ
တာ၊ အပြစ်နှင့်တကွဟူ၍ သိအပ်ကုန်ထသော။ အသေဝိတဗ္ဗဒ၊
သူတော်ကောင်းတို့သည် မမှီဝဲအပ်ကုန်ထသော။ အသေဝိတဗ္ဗ
သင်္ခါတာ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည် မမှီဝဲအပ်ဟူ၍ သိအပ်ကုန်
ထသော။ နအလမရိယာ၊ အရိယာဖြစ်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ကုန်
ထသော။ နအလမရိယသင်္ခါတာ၊ အရိယာဖြစ်ခြင်းငှာမစွမ်းနိုင်ဟု

သီအပ်ကုန်ထသော။ ကဏှာ၊ မည်းကုန်ထသော။ တဏှသင်္ခါတာ၊
မည်း၏ဟူသီအပ်ကုန်ထသော။ ယေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။
ဣမေဓမ္မာ၊ တို့ကို။ ကော၊ သည်။ အနဝသေသံ၊ မဲ့။ ပဟာယ၊ ရှိ။
ဝတ္တတိ၊ နည်း။ သမဏော၊ သော။ ဂေါတမော၊ သည်မူလည်း။
အနဝသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့။ ပဟာယ၊ ရှိ။ ဝတ္တတိ၊ ကျင့်သလော။
ပရေ၊ ကုန်သော။ ဘောန္တော ဂဏာစရိယာဝါ၊ အကြင် ဝိုဏ်း
ဆရာတို့သည်မူလည်း။ အနဝသေသံ၊ မဲ့။ ပဟာယ၊ ရှိ။ ဝတ္တန္တိ၊ ကုန်
သလော။ ဣတိ၊ သို့။ အဓမ္မဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ ကွ။ (နှစ်ပုဒ်ထည့်ပါ။)
သမနုယုဉ္ဇန္တိ-သမနုယုဉ္ဇန္တိ၊ အယူကို မေးစိစစ်ကုန်လော့။ သမနု
ဂါဟန္တိ-သမနုဂါဟန္တိ၊ အကြောင်းကို မေးစိစစ်ကုန်လော့။ သမနု
ဘာသန္တိ-သမနုဘာသန္တိ၊ အယူအကြောင်းနှစ်ပါးစုံကို မေးစိစစ်
ကုန်လော့။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ဆိုကုန်၏။ အဟံ၊ သည်။ ဝဒါမိ၊ ၏။

၃၀၆။ ကဿပ၊ ပ။ သမနုယုဉ္ဇန္တော၊ အယူကို မေးစိစစ်တတ်
ကုန်ထသော။ သမနုဂါဟန္တော၊ အကြောင်းကို မေးစိစစ်တတ်ကုန်
ထသော။ သမနုဘာသန္တော၊ အယူအကြောင်း နှစ်ပါးစုံကို မေးစိ
စစ်တတ်ကုန်ထသော။ ဝိညူ၊ တို့သည်။ ဣမေသံ ဘဝတံ-ဣမေသံ
ဘဝန္တာနံ၊ တို့အား။ ကဏှသင်္ခါတာ၊ ကုန်သော။ ယေဓမ္မာ၊
တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေဓမ္မေ၊ တို့ကို။ သမဏော၊ သော။
ဂေါတမော၊ သည်။ အနဝသေသံ၊ မဲ့။ ပဟာယ၊ ရှိ။ ဝတ္တတိ၊
လော။ ဧဝံ၊ သို့။ ယံဝဒေယျ၊ အကြင်ကြောင့် ဆိုကုန်ရာ၏။ ပရေ၊
ကုန်သော။ ဘောန္တော ဂဏာစရိယာဝါ၊ တို့သည်မူလည်း။ အနဝ
သေသံ၊ မဲ့။ ပဟာယ၊ ရှိ။ ဝတ္တန္တိ၊ ကျင့်ကုန်သလော။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။
ယံဝါပနဝဒေယျ၊ ကုန်ရာ၏။ ဧတံဌာနံ၊ ဤသို့သော အကြောင်း
သည်။ ဝိဇ္ဇတိဓေါပန၊ တည်း။ ကဿပ၊ ပ။ ဣတိ၊ သို့။ (ဟကား
နိပေါတ်မျှသာတည်း)။ သမနုယုဉ္ဇန္တော၊ ကုန်ထသော။ သမနုဂါ
ဟန္တော၊ ကုန်ထသော။ သမနုဘာသန္တော၊ ကုန်ထသော။ ဝိညူ၊ တို့
သည်။ တတ္ထ၊ ထိုသို့စိစစ်ရာ၌။ အဓမ္မဝ၊ ကိုလျှင်။ ယေဘုယျေန၊
အားဖြင့်။ ပသံသေယျ၊ ကုန်ရာ၏။

၀၀၀

၃၀၇။ ကဿပ၊ ပ။ အပရံ၊ ကို။ နော၊ တို့ကို။ ဝိညူ၊ တို့သည်
လည်း။ သတ္တရာဝါ၊ ဆရာဖြင့်မူလည်း။ သတ္တရာ၊ ဆရာကို။ သံဃေ
နဝါ၊ မြင့်မူလည်း။ သံဃံ၊ ကို။ ဥပသံဟရိတွာ၊ ဆောင်၍။ ဣမေသံ
ဘဝတံ ဣမေသံ ဘဝန္တဒန၊ တို့အား။ ပ။ သုက္ကာ၊ ဖြူစင်ကုန်သော။
သုက္ကသဒ္ဓါတာ၊ ဖြူစင်၏ဟု သိအပ်ကုန်သော။ “ဖြူစင်သောအဖို့ပြု၍
ထားအပ်ကုန်သော၊ လည်းဟူ”။ ယေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။
ဣမေဓမ္မာ၊ တို့ကို။ ကော၊ အသူသည်။ အနဝသေသံ၊ မဲ့။ သမာဒါယ၊
ကောင်းစွာ ဆောက်တည်၍။ ဝတ္တတိ၊ ကျင့်သနည်း။ သမဏော၊
သော။ ဂေါတမော၊ သည်။ အနဝသေသံ၊ မဲ့။ သမာဒါယ၊ ၍။
ဝတ္တတိ၊ လော။ ပရော၊ ကုန်သော။ ဘောန္တောဂဏာစရိယာဝါ၊
အကြင်ဂိုဏ်းဆရာတို့သည်မူလည်း။ အနဝသေသံ၊ မဲ့။ သမာဒါယ၊
ဆောက်တည်၍။ ဝတ္တန္တိ၊ ကျင့်ကုန်သလော။ ဣတိ၊ သို့။ နော၊
ငါတို့ကို။ သမနုယုဉန္တိ-သမနုယုဉန္တိ၊ ကုန်လော့။ သမနုဂါဟန္တိ-
သမနုဂါဟန္တိ၊ ကုန်လော့။ သမနုဘာသန္တိ-သမနုဘာသန္တိ၊
ကုန်လော့။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဝဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

၃၀၈။ ကဿပ၊ ပ။ သမနုယုဉန္တော၊ ကုန်ထသော။ သမနုဂါ
ဟန္တော၊ ကုန်ထသော။ သမနုဘာသန္တော၊ ကုန်ထသော။ ဝိညူ၊
တို့သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျံ၊ ကုန်ရာ၏။ ကိံ ဝဒေယျံ၊ ကုန်ရာ
သနည်းဟူမူကား။ ဣမေသံဘဝတံ- ဣမေသံဘဝန္တဒနံ၊ တို့အား။
ကုသလာ၊ ကုန်သော။ ပ။ သုက္ကာ၊ ကုန်သော။ သုက္ကသဒ္ဓါတာ၊ ကုန်ထ
သော။ ယေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣမေဓမ္မာ၊ တို့ကို။
သမဏော၊ သော။ ဂေါတမော၊ သည်။ အနဝသေသံ၊ မဲ့။ သမာ
ဒါယ၊ ၍။ ဝတ္တတိ၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။ ယံ ဝဒေယျံ၊ ကုန်ရာ၏။ ပရော၊
ကုန်သော။ ဘောန္တောဂဏာစရိယာဝါ၊ တို့သည်မူလည်း။ အနဝ
သေသံ၊ မဲ့။ သမာဒါယ၊ ၍။ ဝတ္တန္တိ၊ ကုန်သလော။ ဣတိ၊ သို့။
ယံ ဝဒေယျံ၊ အကြင်ကြောင့် ဆိုကုန် ရာ၏။ ဧတံဌာနံ၊ ထို
အကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိခေါပန၊ ရှိသလျှင်ကတည်း။ ကဿပ၊ ပ။
ဣတိ၊ သို့။ (ဟကား နိပါတ်မျှသာတည်း)။ သမနုယုဉန္တော၊ ကုန်ထ

သော။ သမနုဂါဟန္တာ၊ ကုန်ထသော။ သမနုဘာသန္တာ၊ ကုန်ထ
သော။ ဝိညူ၊ တို့သည်။ တတ္ထ၊ ထိုသို့စိစစ်ရာ၌။ အမှေဝ၊ တို့ကိုသာ
လျှင်။ ယေဘုယျေန၊ ဖြင့်။ ပသံသေယျ၊ ချီးမွမ်းကုန်၏။ ပ။

အမှာ နောက် ဝါရတို့ ၌လည်း “ဂေါတမ သာဝက
သံဃောဝါ ဂဏာစရိယ သာဝကသံဃောဝါ”

ဤမျှသာထူးသည်။ အပရေအရာ၌ အပရံဟု ရှိမှုကား “အပရံ၊
တပါးသော အကြောင်းကို။ နော၊ တို့ကို။ သမနုယုဉ္ဇန္တံ-သမနု
ယုဉ္ဇန္တံ၊ ကုန်လေ့”။ ဤသို့သမ္မန်။ ။ ဤသို့ သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရား
သည် ရဲရင့်သော စကားကို ဆိုပြီး၍ ထိုရဲရင့်သော စကားကို
ဆိုခြင်း၏ မဖောက်မပြန် မှန်သည်၏ အဖြစ်ကို သိစေခြင်းငှာ
အတ္ထိ ကဿပ မဂ္ဂေါ” အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထို-
ပါဠိ၏ အတ္ထကား။

အရိယအဋ္ဌကိက မဂ္ဂ

၃၉၃။ ကဿပ၊ ပ။ ယထာ ယံမဂ္ဂ ပဋိပဒံ၊ အကြင် ရှေ့အဖို့၌
ဖြစ်သော အကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်ကို။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်
ဖြစ်၍။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ ကာလဝါဒီ၊
လျှောက်ပတ်သော ကာလနှင့် ယှဉ်သောစကားကို ဆိုတတ်၏။
ဘူဟဝါဒီ၊ မဖောက်မပြန်သောစကားကို ဆိုတတ်၏။ အတ္ထဝါဒီ၊
အကျိုးစီးပွားနှင့် စပ်သော စကားကို ဆိုတတ်၏။ ဓမ္မဝါဒီ၊
အကြောင်းနှင့်စပ်သော စကားကို ဆိုတတ်၏။ ဝိနယဝါဒီ၊ ဆုံးမ
ခြင်းနှင့်စပ်သော စကားကို ဆိုတတ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဇနော၊ လူ
အပေါင်းသည်။ သာမံယေဝ၊ သာလျှင်။ ဥဿတိ၊ သိလတ္တံ။ သာမံ
ဝေ၊ သာလျှင်။ ဒက္ခိတိ၊ လတ္တံ။ (ဝေသဒ္ဓါကို နောက် သာမံ
ဟူသော ပုဒ်နှင့်လည်း ယှဉ်ပါ။ ဒက္ခိဿတိဟု ဆိုအပ်လျက်
ဿ-ဝိဘတ်ကို ချေ၍ ဒက္ခိတိဟူ၍သာ ဆိုသတည်း)။ သောမဂ္ဂေါ၊
ထိုရှေ့အဖို့၌ ဖြစ်သော မဂ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သာပဋိပဒေါ၊ ထို
ရှေ့အဖို့၌ဖြစ်သောအကျင့်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ကဿပ၊ ပ။ ယထာ

ယံပဋိပဒံ၊ ကိ။ ပဋိပန္နော၊ ဖြစ်၍။ သမဏော၊ သော။ ဂေါတမော၊ သည်။ ကာလဝါဒါ၊ ၎င်း။ ဘူတဝါဒါ၊ ၎င်း။ အတ္တဝါဒါ၊ ၎င်း။ ဓမ္မဝါဒါ၊ ၎င်း။ ဝိနယဝါဒါ၊ ဆိုတတ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဇနော၊ လူများသည်။ သာမံယေဝ၊ သာလျှင်။ ဥဿတိ၊ လတ္တံ့။ သာမံဝေ၊ သာလျှင်။ ဒက္ခိတိ၊ လတ္တံ့။ သောမဂ္ဂေ၊ သည်။ ကတမော၊ နည်း။ သာပဋိပဒါ၊ သည်။ ကတမော၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေဝဒေယျ၊ အံ။ ပ။ အရိယော၊ ကိလေသာကင်းစင်ထသော။ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ ထသော။ အယမေဝမဂ္ဂေ၊ ဤမဂ်လျှင်တည်း။ ဣဒံ တေမဂ္ဂါ၊ ဟူသည်တို့ကား။ သေယုထာ ကတမေမူကား။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိမဂ်လည်းကောင်း။ ပ။ သမ္မာသမာဓိ၊ လည်းကောင်း။ ဣတိဣမေ၊ ဤသည်တို့တည်း။ ကဿပ၊ ပ။ ယထာယံပဋိပဒံ၊ ကိ။ ပဋိပန္နော၊ ၍။ သမဏော၊ သော။ ဂေါတမော၊ သည်။ ကာလဝါဒါ၊ ၎င်း။ ဘူတဝါဒါ၊ ၎င်း။ အတ္တဝါဒါ၊ ၎င်း။ ဓမ္မဝါဒါ၊ ၎င်း။ ဝိနယဝါဒါ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ သာမံယေဝ၊ သာလျှင်။ ဥဿတိ၊ လတ္တံ့။ သာမံဝေ၊ သာလျှင်။ ဒက္ခိတိ၊ လတ္တံ့။ အယံလျှင်၊ မဂ္ဂေ၊ ၎င်း။ အယံလျှင်၊ ပဋိပဒါ၊ မည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၎င်း။ (ဤသို့ မြတ်စွာဘုရားသည် သီဟနာဒအကြောင်းကို မိန့်တော်မူသည်ရှိသော် ယခုအခါ ငါတို့၏ အကျင့်ကိုလည်း ငါပြုအံ့ဟု ကြံ၍ ‘ဧဝံ ဝုတ္တေ အစေလော’ အစရှိသောပိဋိကို ဆိုသတည်း။ ထိုပိဋိ၏ အတ္ထကား)။

တပေါပက္ကမကထာ

၃၉၄။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ရှေ့အဖို့၌ဖြစ်သော အကျင့်ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အစေလော၊ သော။ ကဿပေါ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကိ။ ဧတံဝစနံ၊ ကိ။ အဝေါစ၊ ၎င်း။ အာဝုသောဂေါတမ၊ မ။ ဧတေသံ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ သာမည သင်္ခါတာစ၊ ရဟန်း၏အမှုဟူ၍လည်း ဆိုအပ်ကုန်သော။ ဗြာဟ္မညသင်္ခါတာစ၊ မြတ်၏ဟူ၍လည်း ဆိုအပ်ကုန် ထသော။ ဣမေပိတပေါပက္ကမာ၊ ဤအကျင့်ကို အားထုတ်ခြင်းတို့ သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

ကိံဟောန္တိ၊ ကုန်သနည်းဟူမူကား။ အစေလကောစ၊ သည်လည်း
ဟောတိ၊ ဧ။ မုတ္တစာရောစ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဧ။ ဟတ္ထာ
ပလေခနောစ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဧ။ တနည်းကား၊ ဟတ္ထာ
ပလေခနောစ၊ လက်ဖြင့်ကျင်ကြီးကိုခံ၍လျှာဖြင့်လျက်သည်လည်း။
ဟောတိ၊ ဧ။ နဗေဟိဘဒန္တိကောစ၊ အရှင်ကောင်း လာလော့ဟု
ဆိုအပ်သောဆွမ်းကို မခံသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဧ။ နတိဋ္ဌဘဒ္ဒန္တိ
ကောစ၊ အရှင်ကောင်းရပ်လော့ဟုဆိုအပ်သောဆွမ်းကိုမခံသည်
လည်း။ ဟောတိ၊ ဧ။ အဘိဟင်္ဂံ၊ ရှေ့ရှုဆောင်ခဲ့သော ဆွမ်းကို
လည်း။ နသဘဒိယတိ၊ မခံ။ ဥဒ္ဓိယ၊ ဤ။ ကတံ၊ ကိုလည်း။ နသဘဒိယ
တိ၊ မခံ။ နိမန္တနံ၊ ဖိတ်သောဆွမ်းကိုလည်း။ နသဘဒိယတိ၊ မခံ။
သော၊ ထိုပရိမိုဇ်ရဟန်းသည်။ ကုမ္ဘိမုခါ၊ အိုးဝမှ။ ဥဒ္ဓရိတွာ၊ ဤ။
ဒိယုမာနံ၊ ကို။ န ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ မခံ။ ကဋ္ဌောပိမုခါ၊ တောင်းဝမှ။
ဥဒ္ဓရိတွာ၊ ဤ။ ဒိယုမာနံ၊ ကိုလည်း။ န ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ မခံ။ ဇဠက
မန္တရံ၊ တံခါးခိုကို ကျော်၍လှူသောဆွမ်းကိုလည်း။ နပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊
မခံ။ ဒဏှမန္တရံ၊ တုတ်နှင်တံကို ကျော်၍ လှူသောဆွမ်းကိုလည်း။
န ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ မခံ။ မုသလမန္တရံ၊ ကျည်ပွေ့ကိုကျော်၍လှူသော
ဆွမ်းကိုလည်း။ နပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ မခံ။ ဘုဉ္ဇမာနာနံ၊ ထမင်းစားကုန်
သော။ ဒိန္နံ၊ တို့တွင်၊ ဧကသ္မိံ၊ သည်။ ဥဠာယ၊ ဤ။ ဒေန္တေ၊ ရှိသော်။
န ဝဏှာတိ၊ မခံ။ ဝဒ္ဓိနိယာ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော မိန်းမသည်။
ဥဠာယ၊ ဤ။ ဒိယုမာနံ၊ ကိုလည်း။ နဝဏှာတိ၊ မခံ။ ပါယမာနာယ၊
သားနို့တိုက်သော မိန်းမသည်။ ဥဠာယ၊ ဤ။ ဒိယုမာနံ၊ ကို။
န ဝဏှာတိ၊ မခံ။ ပုရိသန္တရဂတာယ၊ ယောကျ်ားသွားသောမိန်းမ
သည်။ “ယောကျ်ားနှင့်မွေ့လျော်သောမိန်းမသည်၊ လည်းဟူ”။
ဥဠာယ၊ ဤ။ ဒိယုမာနံ၊ ကို။ နဝဏှာတိ၊ မခံ။ သံကိတ္တိသု၊ အများ
ပေါင်း၍ လှူသောဆွမ်းကိုလည်း။ န ဝဏှာတိ၊ မခံ။ ယတ္ထ၊ အကြင်
ဆွမ်း၌။ သာ၊ ခွေးသည်။ ဥပဋ္ဌိတော၊ အနီး၌တည်သည်။ ဟောတိ၊
ဧ။ တံ၊ ထိုခွေးအနီး၌ တည်သောဆွမ်းကို။ နဝဏှာတိ၊ မခံ။ (ခွေး
အနီး၌ တည်သော ဆွမ်းကို မပေးမူ၍ လှူသော ဆွမ်းကို မခံ

ဟူလိုသည်)။ ယတ္ထ၊ အကြင်ဆွမ်း၌။ မက္ခိကာ၊ ယင်တို့သည်။ သဏ္ဍာ
သဏ္ဍာစာရိနိ၊ အစုအစုနားကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ထိုယင်
အစုအစုနားသောဆွမ်းကို။ န ဝဏ္ဏတိ၊ ခံ။ မစ္ဆံ၊ ကို။ န ဝဏ္ဏတိ၊ မခံ။
မံသံ၊ ကို။ န ဝဏ္ဏတိ၊ ခံ။ သုရံ၊ သေကို။ န ဝဏ္ဏတိ၊ ခံ။ မေရူယံ၊ အရက်
ကို။ န ဝဏ္ဏတိ၊ ခံ။ ထုသောဒကံ၊ သောဝီကရက အမည်ရှိသော
ဆေးကို။ န ပိဝတိ၊ မသောက်။ သော၊ ထိုပရိမိုဇ်ရဟန်းသည်။
ကောဝါရိကောဝါ၊ တစ်အိမ်သာ ခံသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။
ကောလောပိကောဝါ၊ တစ်လုတ်သာ စားသည်လည်း။ ဟောတိ၊
၏။ ဒွါဝါရိကောဝါ၊ နှစ်အိမ်သာ ခံသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။
ဒွါလောပိကောဝါ၊ နှစ်လုတ်သာစားသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။
သတ္တာဝါရိကောဝါ၊ ခုနှစ်အိမ်သာ ခံသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။
သတ္တာလောပိကောဝါ၊ ခုနှစ်လုတ်သာစားသည်လည်း။ ဟောတိ၊
၏။ ဧကိဿာ၊ သော။ ဒတ္တိယာပိ၊ ခွက်ငယ်ဖြင့်လည်း။ ယာပေတိ၊
၏။ ဒွိဟိ၊ ကုန်သော။ ဒတ္တိဟိပိ၊ တို့ဖြင့်လည်း။ ယာပေတိ၊ ၏။
ကောဟိကံပိ၊ တစ်ရက်ချန်သည်ကိုလည်း။ ကတွာ၊ ဤ။ အာဟာရံ၊
ကို။ အာဟာရေတိ၊ စား၏။ ဒွိဟိကမ္ပိ၊ နှစ်ရက်ချန်သည်ကိုလည်း။
ကတွာ၊ ဤ။ အာဟာရံ၊ ကို။ အာဟာရေတိ၊ ၏။ သတ္တာဟိကမ္ပိ၊
ခုနှစ်ရက်ချန်သည်ကိုလည်း။ ကတွာ၊ ဤ။ အာဟာရံ၊ ကို။ အာဟာ
ရေတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧဝရူပံ၊ သော။ အဒ္ဓမာသိကမ္ပိ၊ လခွဲတစ်ကြိမ်
ကိုလည်း။ ကတွာ၊ ဤ။ ပရိယာယဘတ္တဘောဇနာနုယောဝံ၊
အလှည့်စားခြင်း၌ လုံ့လပြုခြင်းကို။ အနုယုတ္တောဝါ၊ ဖြစ်စေသည်
ဖြစ်၍။ ပိဟရတိ၊ ၏။

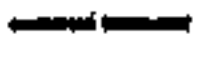
၃၉၅။ အာဝုသော ဂေါတမ၊ မ။ ဧတေသံ သမဏဗြာဟ္မဏာ
နံ၊ တို့အား။ သာမညသင်္ခါတာစ၊ ရဟန်း၏ အမှုဟူ၍လည်း ဆိုအပ်
ကုန်ထသော။ ဗြာဟ္မညသင်္ခါတာစ၊ ပုဏ္ဏား၏ အမှုဟူ၍လည်း ဆို
အပ်ကုန်ထသော။ ဣမေပိတပေါပတ္တမာ၊ ဤအကျင့်ကို အားထုတ်
ခြင်းတို့သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သာကဘက္ခောဝါ၊ ဟင်းရွက်
ပိမ်းကို စားသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သာမာကဘက္ခောဝါ၊

ဆန်စိမ်းကို စားသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဣ။ နိဝါရဘက္ခောဝါ၊
ကျိတ်ကိုစားသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဣ။ ဒဒ္ဒုလဘက္ခောဝါ၊ သား
ရေနယ်သမားတို့သည်ဖြစ်၍ပစ်အပ်သော သားရေဘတ်ကို စား
သည်လည်း။ တနည်းကား၊ ရေမှော်ကိုစားသည်လည်း။ ဟောတိ၊
ဣ။ ဟဋ္ဌဘက္ခောဝါ၊ ရှေ့ဆောင်ခဲ့သော ဆွမ်းကိုသာစားသည်
လည်း။ ဟောတိ၊ ဣ။ ကဏဘက္ခောဝေါ၊ ဆန်ကွဲကိုစားသည်လည်း။
ဟောတိ၊ ဣ။ အာစာမဘက္ခောဝါ၊ ထမင်းချိုးကိုစားသည်လည်း။
ဟောတိ၊ ဣ။ ပိညာကဘက္ခောဝါ၊ နှမ်းဖတ်ကို စားသည်လည်း။
ဟောတိ၊ ဣ။ တိဏဘက္ခောဝါ၊ မြက်ကို စားသည်လည်း။
ဟောတိ၊ ဣ။ ဂေါမယဘက္ခောဝါ၊ နွားချေးကို စားသည်လည်း။
ဟောတိ၊ ဣ။ ဝနမူလဖလဟာရော၊ တောသစ်မြစ် တောသစ်သီး
အစာရှိသည်ဖြစ်၍။ ယာပေတိ၊ မျှ၏။ ပဝတ္တဖလဘောဇိ၊ အလိုလို
ကြွသော သစ်သီးအစာရှိသည်ဖြစ်၍။ ယာပေတိ၊ ဣ။

၃၉၆။ အာဂုသော ဂေါတမ၊ မ။ ဧတေသံ သမဏဗြာဟ္မဏာ
နံ၊ တို့၏။ သာမညသင်္ခါတာစ၊ ကုန်ထသော။ ဗြာဟ္မညသင်္ခါတာစ၊
ကုန်ထသော။ ဣမေပိတပေါပက္ကမာ၊ တို့သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊
ကုန်၏။ သာဏာနိပိ၊ သာဏာအမည်ရှိသော လျှော်ဖြင့်ရက်သော
ပုဆိုးတို့ကိုလည်း။ (ပိုက်ဆံလျှော်မျှင်ဖြင့် ရက်သော ပုဆိုးတို့ကို
လည်း၊ ဟုယောဇနာကုန်)။ ဓာရေတိ၊ ဣ။ မသာဏာနိပိ၊ ရော၍
ရက်သော ပုဆိုးတို့ကိုလည်း။ ဓာရေတိ၊ ဣ။ ဆဝဒုဿာနိပိ၊
သေသောအကောင်မှ စွန့်အပ်သော ပုဆိုးတို့ကိုလည်း။ တနည်း
ကား၊ ပြိတ်မည်သောမြက်ဖြင့် ရက်သောပုဆိုးကိုတို့လည်း။ ဓာရေ
တိ၊ ဣ။ ပံသုကူလာနိပိ၊ ပံသုကူပုဆိုးတို့ကိုလည်း။ ဓာရေတိ၊ ဣ။ တိ
ရိဋ္ဌာနိပိ၊ သစ်ခွံဖြင့်ပြုသောအဝတ်တို့ကိုလည်း။ “လျှော်တေအဝတ်
တို့ကိုလည်း၊ လည်းဟူ”။ ဓာရေတိ၊ ဣ။ အဇိနံပိ၊ သစ်အမည်ရှိသော
သား၏အရေကိုလည်း။ ဓာရေတိ၊ ဣ။ အဇိနက္ခိပမ္ပိ၊ အလယ်၌ခွဲအပ်
သောသစ်နက်ရေကိုလည်း။ ဓာရေတိ၊ ဣ။ ကုသစီရမ္ပိ၊ သမန်းမြက်
ဖြင့်ရက်သောအဝတ်ကိုလည်း။ ဓာရေတိ၊ ဣ။ ဝါကစီရမ္ပိ၊ လျှော်

ဖြင့်ရက်သောအဝတ်ကိုလည်း။ ဓာရေတိ၊ ဧ၊။ ဖလကစီရုမ္ပိ၊ ပျဉ်ချပ်
စိသောအဝတ်ကိုလည်း။ ဓာရေတိ၊ ဧ၊။ ကေသကမ္ပလမ္ပိ၊ လူဆံပင်
ဖြင့်ရက်သောကမ္ပလကိုလည်း။ ဓာရေတိ၊ ဧ၊။ ဝါလကမ္ပလမ္ပိ၊ စာမ
ရိမည်သောသား၏အခြီးဖြင့်ရက်သောအဝတ်ကိုလည်း။ ဓာရေတိ
ဧ၊။ ဥလူကပက္ခိကမ္ပိ၊ ခင်ပုတ်ငှက်၏အတောင်ဖြင့် ရက်သောပုဆိုး
ကိုလည်း။ ဓာရေတိ၊ ဧ၊။ ကေသမဿုလောစကောပိ၊ ဆံမုတ်ဆိတ်
ကိုရိတ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဧ၊။ ကေသမဿုလောစနာနုယော
ဝံ၊ ဆံမုတ်ဆိတ်ကိုရိတ်ခြင်း၌လုံ့လပြုခြင်းကို။ အနုယုတ္တော-ပဓတ္တ
ယမာနော၊ ဖြစ်စေသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ဧ၊။ ဥတ္တဋ္ဌိကောပိ၊
ဖနော၌ဖြင့်သာရပ်သည်လည်း။ “ဖဝါးဖြင့်သာ ရပ်သည်လည်း၊
လည်းဟူ”။ ဟောတိ၊ ဧ၊။ အာသနပဋိက္ခိတ္တော၊ နေရာကိုပယ်သည်။
ဟုတ္တု၊ ဤ၊ ဥက္ကဋ္ဌိကောပိ၊ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်၍ နေသည်သာ
လည်း။ ဟောတိ၊ ဧ၊။ ဥက္ကဋ္ဌိကပ္ပဓာနံ၊ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်၍
နေခြင်း၌ လုံ့လပြုခြင်းကို။ အနုယုတ္တော၊ ဤ၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။
ကဏ္ဍကပဿယိကောပိ၊ ဆူးပေါ်၌ သားရေကိုခင်း၍ ရှပ်ခြင်း
သွားခြင်းအစရှိသောအမှုကိုပြုသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဧ၊။ ကဏ္ဍ
ကပဿယ၊ ဆူး၏ အထက်၌။ သေယျံ၊ ကို။ ကပ္ပေတိ၊ ဧ၊။ ဖလက
သေယျမ္ပိ၊ သစ်ပျဉ်၌အိပ်ခြင်းကိုလည်း။ ကပ္ပေတိ၊ ဧ၊။ တဏှိလ
သေယျံ၊ မြင့်သောမြေအရပ်၌အိပ်ခြင်းကို။ ကပ္ပေတိ၊ ဧ၊။ ကေပဿ
ယိကောပိ၊ နံပါးတဖက်ဖြင့်သာလျှင် အိပ်ခြင်းကို ပြုသည်လည်း။
ဟောတိ၊ ဧ၊။ ရဇောဇလ္လခဓရာ၊ မြူအညစ်အကြေးကိုဆောင်သော
ကိုယ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဧ၊။ အဇ္ဈောကဝသိကောပိ၊ လွင်တီးခေါင်
၌သာ နေလေ့ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဧ၊။ ယထာသန္တုတိကောပိ၊
ရတိုင်းသော နေရာ၌သာ နေလေ့ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဧ၊။
ဝေကဋ္ဌိကောပိ၊ ကျင်ကြီးကိုစားလေ့ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဧ၊။
ဝိကဋ္ဌောဇနာနုယောဝံ၊ ကျင်ကြီးစားခြင်း၌ လုံ့လပြုခြင်းကို။
အနုယုတ္တော၊ ဤ၊ ဝိဟရတိ၊ ဧ၊။ အပါနကောပိ၊ ရေချမ်းကိုမသောက်
သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဧ၊။ အပါနကတ္ထံ၊ ရေချမ်းကို မသောက်

သည်၏အဖြစ်ကို။ အနုယုတ္တော၊ ရှိ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ သာယတတိယ
ကံ၊ တနေသုံးကြိမ်။ ဥဒကောရောဟနာနုယောဂံ၊ မကောင်းမှုကို
လျှော်အံ့ဟု ရေသို့သက်ခြင်း၌ လုံ့လပြုခြင်းကို။ အနုယုတ္တောပိ၊
ဖြစ်စေသည် ဖြစ်၍လည်း။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ကဿပံ၊
သည်။ ဘဝဝန္တံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။

တပေါပတ္တမ နိရုတ္တကထာ

၃၉၇။ ကဿပ၊ ပ။ အစေလကောပိ၊ အဝတ် မဝတ် သည်
လည်း။ စေပိဟောတိ၊ အံ့။ မုတ္တာစာရော၊ ရုပ်လျက် ကျင်ကြီး ကျင်
ငယ်ကို စွန့်သည်။ စေပိဟောတိ၊ အံ့။ ဟတ္တာပလေခနော၊ လက်ဖြင့်
ကျင်ကြီးကို သုတ်၍ လျှော့ဖြင့် လျက်သည်လည်း။ တနည်းကား၊
ကျင်ကြီးကို လက်ဖြင့်သာ သုတ်သည်လည်း။ စေပိဟောတိ၊ အံ့။ ပ။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧဝရူပံ၊ သော။ အဒ္ဓမာသိကမ္ပိ၊ လခွဲတကြိမ်ကိုလည်း။
ကတွာ၊ ရှိ။ ပရိယာယ ဘတ္တဘောဇနာနုယောဂံ၊ အလှည့်စား
ခြင်း၌ လုံ့လပြုခြင်းကို။ အနုယုတ္တော-ပဝတ္တယမာနော၊ ရှိ။ စေပိ
ဝိဟရတိ၊ အံ့။ ဧဝံသန္တေ၊ ရှိသော်။ တဿ၊ ထိုပရိမိုဇရဟန်းသည်။
အယံသီလသမ္ပဒါ၊ ခြင်းကို။ အယံစိတ္တသမ္ပဒါ၊ ကို။ အယံပညာ
သမ္ပဒါ၊ ကို။ အဘာဝိတာ၊ မပွါးစေအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
အသန္တိကတာ၊ အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ စင်စစ်ကား၊
သောပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ သာမညာ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်မှ။ အာရ
ကာဝ၊ ဝေးသလျှင်ကတည်း။ မြာဟညာ၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်မှ။
“ပုဏ္ဏား၏အဖြစ်မှ၊ လည်းဟူ”။ အာရကာဝ၊ တည်း။ ကဿပ၊ ပ။
ယတောယသ္မာကာရဏာ၊ ကြောင့်။ ယောတိက္ခ၊ သည်။ အဝေရံ၊
အမျက်ထွက်ခြင်းတည်းဟူသော ရန်ကင်းထသော။ အဗျာပဇ္ဇံ၊
နှလုံးမိသာခြင်း ကင်းထသော။ မေတ္တစိတ္တံ၊ အဒေါသဟု ဆိုအပ်
သော မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သောစိတ်ကို။ ဘာဝေတိ၊ စေ၏။ အာသဝါ
နဉ္စ၊ တို့၏လည်း။ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ အနာသဝံ၊ ထသော။
စေတောပိမုတ္တိံ၊ စိတ်၏ကိလေသာတို့မှ လွတ်ခြင်း ရှိထသော။

“ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော စိတ်နှင့်ယှဉ်ထသော၊ လည်းဟူ”။
 ပညာဝိမုတ္တိံ၊ ပညာဖြင့် စိတ်၏ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ခြင်းရှိ
 ထသော။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ ပစ္စုပ္ပန်
 ဖြစ်သော အတ္တဘောဉ်လျှင်။ သယံ၊ တိုင်။ အဘိညာ-အဘိညာယ၊
 ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ တနည်းကား၊ အဘိညာ-အဘိညာယ၊
 ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်။ သစ္စိကတော၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇေ၊
 ပြည့်စုံစေ၍။ “ပြီးစေ၍လည်း၊ ဟူ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တတောတသ္မာ
 ကာရဏာ၊ ကြောင့်။ ကဿပ၊ ပ။ အယံဘိက္ခု၊ ကို။ သမဏောဇ္ဇတိပိ၊
 သမဏဟူ၍ လည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏောဇ္ဇတိပိ၊ ဟူ၍ လည်း
 ကောင်း။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ကဿပ၊ ပ။ သာကဘက္ခောပိ၊ ဟင်းရွက်
 စိမ်းကို စားသည်လည်း။ စေပိဟောတိ၊ အံ့။ သာမာကဘက္ခောပိ၊
 ဆန်စိမ်းကိုစားသည်လည်း။ စေပိဟောတိ၊ အံ့။ ပ။ ဝနမူလဖလာ
 ဟာရော၊ တောသစ်မြစ် တောသစ်သီး အစာရှိသည်ဖြစ်၍။ စေပိ
 ယာပေတိ၊ အံ့။ ပဝတ္ထုဖလဘောဇိ၊ အလိုလိုကြေသော သစ်သီး
 အစာရှိသည်။ စေပိဟောတိ၊ အံ့။ ဧဝံသန္တေ၊ သော်။ တဿပရိဗ္ဗာဇ
 ကဿ၊ သည်။ အယံသီလသမ္ပဒါ၊ ကိုရင်း။ အယံစိတ္တသမ္ပဒါ၊ ကို
 လည်းကောင်း။ အယံပညာသမ္ပဒါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အဘာ
 ဝိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အသစ္စိကတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
 အထခေါ၊ စင်စစ်ကား။ သောပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ သာမညာ၊ မှ။
 အာရကာဝ၊ တည်း။ ဗြာဟ္မညာ၊ မှ။ အာရကာဝ၊ တည်း။ ကဿပ၊
 ပ။ ယတောယသ္မာကာရဏာ၊ ကြောင့်။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ အဝေ
 ရံ၊ ကင်းထသော။ အဗျာပဇ္ဇံ၊ ထသော။ မေတ္တစိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဘာဝေ
 တိ၊ ၏။ အာသဝါနဉ္စ၊ တို့၏လည်း။ ခယာ၊ ကြောင့်။ အနာသဝံ၊
 အာသဝမရှိထသော။ စေတောဝိမုတ္တိံ၊ စိတ်၏ ကိလေသာတို့မှ
 လွတ်ခြင်းရှိထသော။ “ကိလေသာတို့မှ လွတ်သောစိတ်နှင့် ယှဉ်
 ထသော၊ လည်းဟူ”။ ပညာဝိမုတ္တိံ၊ ပညာဖြင့် စိတ်၏ကိလေသာ
 တို့မှ လွတ်ခြင်းရှိထသော။ အရဟတ္တံ၊ ကို။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ ပစ္စုပ္ပန်
 ဖြစ်သော အတ္တဘောဉ်လျှင်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ-အဘိ

ညာယ၊ ရှိ။ တနည်းကား၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်။ သန္တိကတွာ၊ ရှိ။
ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍။ “ပြီးစေ၍၊ လည်းဟူ”။ ဝိဟရတိ၊ ၏။
တတောတသ္မာကာရဏာ၊ ကြောင့်။ ကဿပ၊ ပ။ အယံဘိက္ခု၊ ကို။
သမဏောဇ္ဇတိပိ၊ လည်းကောင်း။ မြာဟ္မဏောဇ္ဇတိပိ၊ လည်း
ကောင်း။ ဝုစ္ဆတိ၊ ၏။ ကဿပ၊ ပ။ သာဏာနိပိ၊ သာဏ အမည်ရှိ
သောလျှော်ဖြင့်ရက်သောအဝတ်တို့ကို။ စေပိဓာရေတိ၊ ဆောင်အံ့။
မသာဏာနိပိ၊ လျှော်ပေါင်းရော၍ရက်သော အဝတ်တို့ကိုလည်း။
စေပိဓာရေတိ၊ အံ့။ ပ။ သာယတတိယကံပိ၊ တနေ့သုံးကြိမ်လည်း။
ဥဒကောရောဟနာနုယောဂံ၊ မကောင်းမှုကို လျှော်အံ့ဟု ရေသို့
သက်ခြင်း၌လုံ့လပြုခြင်းကို။ အနုယုတ္တော၊ ဖြစ်စေသည် ဖြစ်၍။
ဝိဟရတိ၊ အံ့။ ဧဝံသန္တေ၊ သော်။ တဿ ပရိဗ္ဗာဇကဿ၊ သည်။
အယံ သီလသမ္ပဒါစ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အယံ စိတ္တသမ္ပဒါစ၊
ကိုလည်းကောင်း။ အယံ ပညာသမ္ပဒါစ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အဘာ
ဝိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အသန္တိကတာ၊ အပ်သည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ အထခေါ၊ စင်စစ်ကား။ သောပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ သာ

မညာ၊ မှ။ အာရကာဝ၊ တည်း။ မြာဟ္မညာ၊ မှ။ အာရကာဝ၊ တည်း။
ကဿပ၊ ပ။ ယတော ယသ္မာကာရဏာ၊ ကြောင့်။ ယောဘိက္ခု၊
သည်။ အဝေရံ၊ ထသော။ အဗျာပဇ္ဇံ၊ ထသော။ မေတ္တစိတ္တံ၊ ကို။ ဘာ
ဝေကို၊ စေ၏။ အာသဝါနဉ္စ၊ တို့၏လည်း။ ခယာ၊ ကြောင့်။ အနာ
သဝံ၊ ထသော။ စေတောဝိမုတ္တိံ၊ ထသော။ ပညာဝိမုတ္တိံ၊ သော။
အရဟတ္တံ၊ ကို။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ ၌။ သယံ၊ တိုင်။ အဘိညာ-အဘိညာယ၊
ရှိ။ သန္တိကတွာ၊ ရှိ။ ဥပသမ္ပန္န၊ ရှိ။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ တတောတသ္မာ
ကာရဏာ၊ ကြောင့်။ ကဿပ၊ ပ။ အယံဘိက္ခု၊ ကို။ သမဏောဇ္ဇတိ
ပိ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ မြာဟ္မဏောဇ္ဇတိပိ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။
ဝုစ္ဆတိ၊ ၏။ ဇုတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

၃၉၈။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော စကားကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။
ဝုတ္တော၊ သော်။ အစေလော၊ သော။ ကဿပေါ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊
ကို။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ သာမညံ၊ ရဟန်း

အမှုသည်။ ဒုက္ခရုံ၊ ခဲစွာ၏။ မြာဟူညံ၊ မကောင်းမှုကို အပပြုသော
အမှုသည်။ ဒုက္ခရုံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အစေလော၊ သော။ ကဿပေါ၊
သည်။ အဝေ၊ စ၊ ၏။ ကဿပ၊ ပ။ သာမညံ၊ သည်။ ဒုက္ခရုံ၊ ၏။ မြာဟူ
ညံ၊ မြတ်သော အမှုသည်။ ဒုက္ခရုံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ တံ၊ သည်။ ယံကထံ၊
အကြင်စကားကို။ ဝဒသိ၊ ၏။ (ထည့်ပါ သုံးပုဒ်)။ သောကထာ၊
သည်။ လောကသို့။ ဤ။ ပကတိခေါ-ပကတိဇေ၊ ဟုတ်မှန်သော
သဘောလျှင်တည်း။ ကဿပ၊ ပ ဇေ၊ ဤသို့။ အစေလကော၊ သည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မုတ္တာစာရော၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဟတ္တာပလေခနော၊ သည်လည်း။ “လက်ဖြင့်သာ ကျင်ကြီးကို
သုတ်သည်လည်း၊ လည်းဟူ”။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပ။ ဣတိ၊ သို့။ ဧဝ
ရူပံ၊ သော။ အဒ္ဓမာသိကံ၊ လခွဲတကြိမ်။ ပရိယာယ ဘတ္တဘော
ဇနာနယောဂံ၊ အလှည့်အစာ စားခြင်း၌ လုံ့လပြုခြင်းကို။ အနု
ယုတ္တော၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ကဿပ၊ ပ။ ဣမာယမတ္တာယ၊ ဤသို့
အဝတ်မဝတ်ခြင်းအစရှိသော အနည်းငယ်သော အတိုင်းအရှည်
ဖြင့်။ ဣမိနာ တပေါပတ္တမေန၊ ဤသို့အဝတ်မဝတ်ခြင်း အစရှိသော
အနည်းငယ်သော အကျင့်ကို အားထုတ်ခြင်းဖြင့်။ ဒုက္ခရုံ၊ သော။
သုဒုက္ခရုံ၊ အလွန်ခဲစွာသော။ သာမညံဝါ၊ သည်လည်း။ စေပိ
အဘဝိဿ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ မြာဟူညံဝါ၊ သည်လည်း။ စေပိ အဘ
ဝိဿ၊ အံ့။ တနည်းကား၊ ဣမာယ မတ္တာယ၊ ဖြင့်။ ဣမိနာ တပေါ
ပတ္တမေန၊ ဖြင့်။ သာမညံဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ မြာဟူညံဝါ၊
သည်လည်းကောင်း။ ဒုက္ခရုံ၊ ခဲသောမည်သည်။ သုဒုက္ခရုံ၊ အလွန်
ခဲသောမည်သည်။ စေပိအဘဝိဿ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ တတော၊
ထိုအဝတ်မဝတ်ခြင်း အစရှိသော အမှုထက်။ (ဥတ္တရိထည့်ပါ)။
ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ တနည်းကား၊ တတော၊ ထိုအဝတ် မဝတ်ခြင်း
အစရှိသောအမှုမှ။ (အညံ့ထည့်ပါ)။ အညံ့၊ သော။ ဧတံသာမညံ၊
သည်။ စေပိနအဘဝိဿ၊ မဖြစ်အံ့။ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့အဝတ်မဝတ်
ခြင်းအစရှိသောအမှုမှတစ်ပါးသော ရဟန်းအမှုမရှိသည် ရှိသော်။
ဣမာယ မတ္တာယ၊ ဤအဝတ်မဝတ်ခြင်း အစရှိသော နည်းသော

၂

အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ဣမိနာ တပေါပတ္တမေန၊ ဤသို့ အဝတ်မဝတ်
 ခြင်းအစရှိသော အနည်းငယ်သောအကျင့်ကိုအားထုတ်ခြင်းဖြင့်။
 (ကရိုဏ်းနှစ်ပုဒ် လိုက်ပါ)။ သာမညံ၊ သည်။ ဒုက္ကရံ၊ ခဲစွာ၏။
 မြာဟညံ၊ သည်။ ဒုက္ကရံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧတံဝစနံ၊ ကို၊ ဝစနာယ၊
 ဆိုခြင်းငှာ။ ကလ္လံ၊ သင့်သည်။ စေပိနအဘဝိဿ၊ အံ။ ဧဝံသန္တေ၊
 သော်။ ဧတံသာမညံ၊ ကို။ ဂဟပတိနာဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဂဟ
 ပတိပုတ္တေနဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ကာတု၊ ငှာ။ သက္ကာစပန၊
 သည်သာလျှင်။ အဘဝိဿ၊ ၏။ အန္တမသော၊ ဖြင့်။ ကုမ္ဘဒါသိ
 ယာပိ၊ အိုးထိန်းကျွန်မ သည်လည်း။ ကာတု၊ ငှာ။ သက္ကာစပန၊
 သည်လျှင်။ အဘဝိဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ (တသ္မာ ထည့်ပါ)။ တသ္မာ၊
 ထိုသို့တတ်ကောင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဟန္တ၊ ခု။ အဟံ၊ သည်။
 အစေလကော၊ သည်။ ဟောမိ၊ ဖြစ်အံ့။ မုတ္တာစာရော၊ သည်။
 ဟောမိ၊ အံ့။ ဟတ္တာပလေခနော၊ သည်။ ဟောမိ၊ အံ့။ ပ။ ဣတိ၊ သို့။
 ဧဝရူပံ၊ သော။ အဒ္ဓမာသိကမ္ပိ၊ ကြိမ်လည်း။ ပရိယာယ တတ္တင်တာ
 ဇနာနုယောဂံ၊ ကို။ အနုယုတ္တော၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟာရာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ သို့။
 ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ကဿပ၊ ပ။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣမာယ
 မတ္တာယ၊ ဤအဝတ် မဝတ်ခြင်း အစရှိသော အတိုင်းအရှည်ကို။
 အညတြေဝ-ထပေတွာ၊ ထား၍။ ဣမိနာ တပေါပတ္တမေန၊ ဤ
 အဝတ် မဝတ်ခြင်း အစရှိသော အကျင့်ကို အားထုတ်ခြင်းကို။
 အညတြ-ထပေတွာ၊ ၍။ ဒုက္ကရံ၊ ခဲစွာသော။ သုဒုက္ကရံ၊ သော၊ သာမ
 ညံဝါ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ မြာဟညံဝါ၊ သည်လည်း။
 ဟောတိ၊ ၏။ (မြာဟညန္တိ၊ ဟူ၍လည်း ဣတိသဒ္ဓါနှင့် ပါဠိရှိ၏)။
 သာမညံဝါ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ မြာဟညံဝါ၊ သည်လည်း။
 ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာမညံဝါ၊ သည်လည်း
 ကောင်း။ မြာဟညံဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဒုက္ကရံ၊ ခဲသည်။
 သုဒုက္ကရံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာမညံ၊ သည်။
 ဒုက္ကရံ၊ ခဲ၏။ မြာဟညံ၊ သည်။ ဒုက္ကရံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧတံဝစနံ၊ ထို
 စကားကို။ ဝစနာယ၊ ငှာ။ ကလ္လံ၊ သင့်၏။ (အဝတ်မဝတ်ခြင်း အစ

ရှိသော အကျင့်မှ တပျိုးသော မဖောက်မပြန် မှန်သောရဟန်း၏ အကျင့်ကို ကဿပအားပြတော်မူလို၍ “ယတော ခေါ ကဿပ” အစရှိသော ဒေသနာပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုဒေသနာပါဠိ၏ အတ္ထကား)။ ကဿပ၊ ပ။ ယတော ခေါ ယသ္မာ ကာရဏာ၊ ကြောင့်။ ပ။ (အဝေပုံ အစရှိသည် အနက်တူပြီ)။

၃၉၉။ တော ဂေါတမ၊ မ။ သမဏောဇ္ဇတိ၊ ရဟန်းဟူ၍။ ဒုဇ္ဇာနော၊ သိနိုင်ခဲ၏။ မြာဟ္မဏောဇ္ဇတိ၊ မကောင်းမှုကို အပ ပြုတတ်သောသူဟူ၍။ ဒုဇ္ဇာနော၊ ၏။ တနည်းကား၊ သမဏော၊ ကို။ ဒုဇ္ဇာနော၊ ၏။ မြာဟ္မဏော၊ ကို။ ဒုဇ္ဇာနော၊ ၏။ ဇ္ဇတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ကဿပ၊ ပ။ သမဏော၊ ကို။ ဒုဇ္ဇာနော၊ ၏။ မြာဟ္မဏော၊ ကို။ ဒုဇ္ဇာနော၊ ၏။ ဇ္ဇတိ၊ သို့။ ယံကထံ၊ အကြင် စကားတို့။ တံ၊ သည်။ ဝဒတိ၊ ၏။ (ထည့်ပါ)။ သောကထာ၊ သည်။ လောကသ္မိံ၊ ဌ။ ပကတိခေါ၊ ပြုကတေ့သော သဘောလျှင် တံည်း။ ကဿပ၊ ပ။ အစေလကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ကဿပ၊ ပ။ ဣမာယမတ္တာယ၊ ဤအဝတ်မဝတ်ခြင်း အစရှိသော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ဣမိနာ တပေါပတ္တမေန၊ ဤအဝတ်မဝတ်ခြင်း အစရှိသော အကျင့်ကို အားထုတ်ခြင်းဖြင့်။ ဒုဇ္ဇာနော၊ သိနိုင်ခဲ သော။ သုဒုဇ္ဇာနော၊ အလျှန် သိနိုင်ခဲသော။ သမဏောဝါ၊ ကေဒင်း။ မြာဟ္မဏောဝါ၊ ကောင်း။ စေပိအဘဝိဿ၊ အံ၊ တတော၊ ထိုအဝတ်မဝတ်ခြင်း အစရှိသောအမှုမှ။ (အညံထည့်ပါ)။ အညံ၊ သော။ ဧတံသာမညံ၊ သည်။ စေပိအဘဝိဿ၊ အံ။ ဣမာယမတ္တာယ၊ ဖြင့်။ ဣမိနာ တပေါပတ္တမေန၊ ဖြင့်။ သမဏော၊ ကို။ ဒုဇ္ဇာနော၊ ၏။ မြာဟ္မဏော၊ ကို။ ဒုဇ္ဇာနော၊ ၏။ ဇ္ဇတိ၊ သို့။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ ဝစနာယ၊ ဌာ။ ကလ္လံ၊ သည်။ စေပိအဘဝိဿ၊ အံ။ ဧဝံသန္တေ၊ သော်။ သော မြာဟ္မဏော၊ ကို။ ဝဟပတိနာဝါ၊ သည်လည်း ကောင်း။ ဝဟပတိ-ပုတ္တေနဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဣတံ၊ ဌာ။ သတ္တာစပန၊ တတ်ကောင်းသည်သာလျှင်။ အဘဝိဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အန္တမသော၊ ဖြင့်။ ကုမ္ဘဒါသိယာပိ၊ သည်လည်း။ ဣတံ၊ ဌာ။

☰

၈- မဟာသီဟနာဒသုတ္တ-သီလသမာဓိပညာသမ္ပဒါ (၃၄၇)

သတ္တာစပန၊ သည့်လျှင်။ အတဝိဿ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
(တသ္မာကား ထည့်သည်)။ ဟန္တ၊ ခု။ အဟံ၊ သည်။ အစေလော၊
သည်။ ဟောမိ၊ အံ။

အမှာ

အထက်ဝါရတို့၌လည်း ဤနည်းချည်း ယောဇနာ
လေ။ ။ ဤသို့ သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရား အဝတ်မဝတ်
ခြင်း အစရှိသော အမှု၏ သီလသမ္ပဒါ၊ စိတ္တသမ္ပဒါ၊ ပညာသမ္ပဒါ
မဟုတ်သည်၏အဖြစ်ကို မိန့်တော်မူလတ်သော် သီလသမ္ပဒါ အစ
ရှိသည်တို့ကိုမေးခြင်းငှာ “ကတမာပနသာ သီလသမ္ပဒါ။ ပ။ ပညာ
သမ္ပဒါတိ” ဟူသော ပါဠိကို ဆိုသတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား။

သီလ သမာဓိ ပညာ သမ္ပဒါ

၄၀၀။ တော ဂေါတမ၊ မ။ သာသီလသမ္ပဒါ။ ထိုသီလ၏ ပြည့်စုံ
ခြင်းသည်။ ကတမာပန၊ နည်း။ သာစိတ္တသမ္ပဒါ၊ သည်။ ကကမာပန၊
နည်း။ သာပညာသမ္ပဒါ၊ သည်။ ကတမာပန၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။
ကဿပေါ၊ သည်။ တဂဝန္တံ၊ ကို။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ။ (ကဿပအား မြတ်စွာ
ဘုရားသည် ဘုရားဖြစ်ခြင်းကိုပြု၍ အစဉ်ဖြစ်သော တရားဒေသနာ
ကိုဟောတော်မူ၍ ထိုသီလ၏ပြည့်စုံခြင်း အစရှိသည်တို့ကို ပြခြင်း
ငှာ “ဣဒ ကဿပ” အစရှိသော ဒေသနာပါဠိကို မိန့်သတည်း။
ထိုဒေသနာပါဠိ၏ အတ္ထကား)။ ကဿပ၊ ပ။ ဣဒလောကံ၊ ဤ
လူ့ပြည်၌။ အရဟံ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ မကောင်းမှုကို ပြုတော်
မမူထသော။ သမ္မာသမ္ပုဒ္ဓေါ၊ မဖောက်မပြန် အလုံးစုံသော တရား
တို့ကို မိမိအလိုလို သာလျှင် သယမ္ဘူ၊ ဉာဏ်ဖြင့် သိတော်မူပြီး
ထသော။ တထာဂတော၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
သည်။ ဘယဒဿာဝိ၊ ဘေးအားဖြင့် ရှုသည်ဖြစ်၍။ “ဘေးရန်
ကဲ့သို့ ရှုသည်ဖြစ်၍၊ လည်းဟူ”။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သိက္ခာပံဒေသု၊
တို့၌။ သမာဒါယ၊ တည်၍။ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။ ကုသလေန၊
ဖြစ်သော။ ကာယကမ္မ ဝစီကမ္မေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။
ဟောတိ၊ ၏။ ပရိသုဒ္ဓါဇီဝေါ၊ စင်သော အသက်မွေးခြင်းရှိသည်။

(၃၄၀) သုတ်သီလက္ခန္ဓာပုဂ္ဂိုလ်တော်နိဿယသစ်

ဟောတိ၊ ဣ။ သီလသမ္ပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဣ။ ဣန္ဒြိယေသု၊
တို့၌။ ဂုတ္တဒ္ဓါရော၊ လုံသောဒ္ဓါရရှိသည်။ “စောင့်သောဒ္ဓါရရှိသည်
လည်းဟူ”။ ဟောတိ၊ ဣ။ သုတိသမ္ပဗညေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊
သည်။ ဟောတိ၊ ဣ။ သန္တုဋ္ဌော၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့၌ ရောင့်ရဲလွယ်
သည်။ ဟောတိ၊ ဣ။

၄၀၁။ ကဿပ၊ ပ။ ကထဉ္စ-ကေနအာကာရေန၊ ဖြင့်။ ဘိက္ခု၊
သည်။ သီလသမ္ပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်းဟူမူကား။ ကဿပ၊
ပ။ ဣဒါ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပါဏာတိပါတံကို။ ပဟာယ၊ ဤပါဏာတိ
ပါတာ မှ၊ ပဋိပရတော၊ ကြည့်သည်။ ဟောတိ၊ ဣ။ နိဟိတဒဏ္ဍော၊
ပယ်အပ်ပြီးသော ဒဏ်ရှိသည်။ နိဟိတဒဏ္ဍော၊ ပယ်အပ်ပြီးသော
လက်နက်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဣ။ လဇ္ဇိ၊ ဒုစရိုက်တို့ကို စက်ဆုပ်
သည်။ ဟောတိ၊ ဣ။ ဒယာပန္နော၊ မေတ္တာစိတ်နှင့် ပြည့်စုံသည်။
ဟောတိ၊ ဣ။ သဗ္ဗပါဏဘူတ ဟိတာနုကမ္ပိ၊ ခပ်သိမ်းသော
သတ္တဝါတို့၏ အစီးအပွားကိုစောင့်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။
အဿဘိက္ခုနော၊ ဣ။ ဣဒမ္ပိ-အယမ္ပိ သီလသမ္ပဒါ၊ ဤပါဏာတိ
ပါတမှ ကြည့်ခြင်းတည်းဟူသော သီလ၏ ပြည့်စုံခြင်းသည်။ သီလ
သမ္ပဒါယ၊ အပေါင်း၌။ ဧကာ၊ သော။ သီလသမ္ပဒါ၊ သည်။
ဟောတိ၊ ဣ။ ပ။ ဘောန္တော၊ အရှင်ဖြစ်ကုန်သော။ ယထာဝါပန-
ယေဇတသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သဒ္ဓါဒေယျာနိ၊ ကုန်သော။
ဘောဇနာနိ၊ တို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊
တို့သည်။ သဒ္ဓါဒေယျာနိ၊ ကုန်သော။ ဘောဇနာနိ၊ တို့ကို။ ဘုဒ္ဓိ
တွာ၊ ဤ၊ ဝေရူဂါယ၊ သော။ ဝိစ္ဆာဇီဝေန၊ သော။ တိရစ္ဆာန
ဝိဇ္ဇာယ၊ မဂ်ဖိုလ်၏ ဖိလာဖြစ်သော အတတ်ဖြင့်။ ဇီဝိတံ၊ ကို။
ကပ္ပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣဒံ-သာတိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာ၊ ထိုမဂ်ဖိုလ်၏ ဖိလာ
ဖြစ်သော အတတ်ဟူသည်ကား။ သေယျထာကတမာ၊ မူကား။
သန္တိကမ္ပံ၊ နတ်တို့ကိုးကွယ်သောအမှု။ ပဏိမိကမ္ပံ၊ အကိုးအကွယ်
ဖြစ်သောအမှု။ ပ။ ဩသဓိနံ၊ ဆေးတို့ကို။ ပါတိမောက္ခော၊ ခွါခြင်း။
ဣတိဝါ-ဣမာယ တိရစ္ဆာန ဝိဇ္ဇာယ၊ ဖြင့်မူလည်း။ ဇီဝိတံ၊ ကို။

ကပ္ပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧဝရူပါယ၊ သော။ မိစ္ဆာဇီဝါယ၊ သော။ ဣတိ-
 တေဿာတိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာယ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
 အဿဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဣဒမ္ပိ-အယမ္ပိသီလသမ္ပဒါ၊ သည်လည်း။
 သီလသမ္ပဒါယ၊ ဌ။ ဧကာ၊ သော။ သီလသမ္ပဒါ၊ သည်။ ဟောတိ၊
 ၏။ ကဿပ၊ ပ။ ဧဝံ၊ သို့။ သီလသမ္ပန္နော၊ သော။ သောဘိက္ခု၊ သည်။
 သီလသံဝရတော၊ သီလကို စောင့်ခြင်းကြောင့်။ ယဒိဒံ-ယံဣဒံ
 ဘယံ၊ ဤဘေးသည်။ ဘဝေယျ၊ ၏။ တံဘယံ၊ ကို။ ကုတောစိ၊
 တစုံတခုသောသီလကိုစောင့်ခြင်းကြောင့်။ နသမနုပဿတိ၊ မမြင်။
 သေယျထာပိ၊ ဥပမာ အဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား။ ကဿပ၊ ပ။
 ခတ္တိယော၊ မြေကြီးကို အစိုးရထသော။ မုဒ္ဒါဝသိတ္တော၊ ထိပ်၌
 အဘိသိက်သွန်းပြီးသော။ နိဟိတပစ္စာမိတ္တော၊ ပယ်အပ်ပြီးသော
 ရန်သူရှိသော။ ရာဇော၊ သည်။ ပစ္စတ္ထိကတော၊ ရန်သူကြောင့်။
 ယဒိဒံ-ယံဣဒံဘယံ၊ အကြင်ဘေးသည်။ ဘဝေယျ၊ ၏။ တံဘယံ၊
 ကို။ ကုတောစိ၊ တစုံတယောက်သောရန်သူကြောင့်။ နသမနုပဿ
 တိယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝမေဝခေါ၊ လျှင်။ ကဿပ၊ ပ။ ဧဝံ၊ သို့။ သီလ
 သမ္ပန္နော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သီလသံဝရတော၊ ကြောင့်။
 ယဒိဒံ-ယံဣဒံဘယံ၊ သည်။ ဘဝေယျ၊ ၏။ တံဘယံ၊ ကို။ ကုတောစိ၊
 တစုံတခုသောသီလကို စောင့်ခြင်းကြောင့်။ နသမနုပဿတိ၊
 မမြင်။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ အရိယေန၊ ဖြူစင်စွာသော။ ဣမိနာ
 သီလက္ခန္ဓေန၊ နှင့်။ သမန္တာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိ
 သန္တာန်၌ဖြစ်သော။ အနဝဇ္ဇေသုခံ၊ ကို။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။
 ကဿပ၊ ပ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ သီလသမ္ပန္နော၊ သည်။ ဟော
 တိ၊ ၏။ ကဿပ၊ ပ။ အယံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသည်လျှင်။ သီလသမ္ပဒါ၊
 မည်၏။ ပ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပဌမဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။
 ဝိဟရတိ၊ ၏။ အဿဘိက္ခုနော၊ ထိုပဌမဈာန်နှင့် ပြည့်စုံသော
 ရဟန်း၏။ ဣဒမ္ပိ-အယမ္ပိ စိတ္တသမ္ပဒါ၊ သည်လည်း။ စိတ္တသမ္ပဒါယ၊
 စိတ္တသမ္ပဒါအပေါင်း၌။ ဧကာ၊ သော။ စိတ္တသမ္ပဒါ၊ သည်။ ဟောတိ
 ၏။ ပ။ စတုတ္ထဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အဿဘိက္ခု

(၃၅၀) သုတ်သီလကျွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

နော၊ ထိုစတုတ္ထဈာန်နှင့် ပြည့်စုံသောရဟန်း၏။ ဣဒမ္ဗိ-အယမ္ဗိ
စိတ္တသမ္ပဒါ၊ သညလည်း။ စိတ္တသမ္ပဒါယ၊ ဌ။ ဧကော၊ သော။ စိတ္တ
သမ္ပဒါ၊ သည။ ဟောတိ၊ ၏။ ကဿပ၊ ပ။ ဧဝါ၊ စစ်။ အယံ၊ ဤသို့
ပဌမဈာန်စိတ် အစရှိသည်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းသည်။ စိတ္တသမ္ပဒါ၊
မည်၏။ သောဘိက္ခု၊ သည၊ ဧဝံ၊ သို့။ စိတ္တော၊ သည။ သမာဟိတော၊
တည်ကြည်လသော်။ ပ။ ဉာဏဒဿနာယ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်အလို့ငှာ။
စိတ္တံ၊ ပရိကံစိတ်ကို။ အဘိနိဟရတိ၊ ဆောင်၏။ အဘိနိန္ဒာမေတိ၊
ညွတ်စေ၏။ အဿဘိက္ခုနော၊ ထိုဝိပဿနာဉာဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော
ရဟန်း၏။ ဣဒမ္ဗိဉာဏဒဿနံ၊ ဤဝိပဿနာဉာဏ်သည်။ ပညာ
သမ္ပဒါယ၊ အပေါင်း၌။ ဧကော၊ သော။ ပညာသမ္ပဒါ၊ သည။
ဟောတိ၊ ၏။ အပရံ-ပုန၊ ဖန်။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ တဆယ့်ခြောက်ပါး
သော ကိစ္စအလို့ငှာ။ “ကိလေသာကုန်ခြင်းအလို့ငှာ၊ လည်းဟူ”။
ဧ၊ အား။ မဂ္ဂဘာဝနာကိစ္စံ၊ မဂ်ကိုပွားစေခြင်းကိစ္စသည်။ နအတ္ထိ၊
ရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အဿဘိက္ခုနော၊ ထိုအရဟတ္တ
ဖိုလ်နှင့်ပြည့်စုံသောရဟန်း၏။ ဣဒမ္ဗိ-အယမ္ဗိပညာ၊ ဤအရဟတ္တ
ဖိုလ်စိတ်နှင့် ယှဉ်သော ပညာ သည်လည်း။ ပညာသမ္ပဒါယ၊
အပေါင်း၌။ ဧကော၊ သော။ ပညာသမ္ပဒါ၊ သည။ ဟောတိ၊ ၏။
ကဿပ၊ ပ။ အယံ၊ ဤဝိပဿနာ အစရှိသော ပညာသည်။ ပညာ
သမ္ပဒါ၊ ပညာ၏ ပြည့်စုံခြင်းမည်၏။ ကဿပ၊ ပ။ ဣမာယ သီလ
သမ္ပဒါယစ၊ ဤအရဟတ္တဖိုလ်နှင့် ယှဉ်သော သီလ၏ ပြည့်စုံခြင်းမှ
လည်းကောင်း။ ဣမာယ စိတ္တ သမ္ပဒါယစ၊ ဤအရဟတ္တဖိုလ်နှင့်
ယှဉ်သော စိတ်၏ ပြည့်စုံခြင်းမှ လည်းကောင်း။ ဣမာယ ပညာ
သမ္ပဒါယစ၊ ဤအရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သော ပညာ၏ပြည့်စုံခြင်းမှ
လည်းကောင်း။ အညာ၊ သော။ တာဟိ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်နှင့်
ယှဉ်သော သီလစိတ္တ ပညာ၏ ပြည့်စုံခြင်းတို့ထက်။ (အပါဒါန
ထည့်)။ ဥတ္တရိတရာ ဝါ၊ လွန်မြတ် သည်လည်း ဖြစ်ထသော။
ပဏီတတရာ ဝါ၊ ထူးမြတ်သည်လည်းဖြစ်ထသော။ သီလသမ္ပဒါစ၊
သည်လည်းကောင်း။ စိတ္တသမ္ပဒါစ၊ သည်လည်းကောင်း။ ပညာ

သမ္ပဒါစ၊ သညလည်းကောင်း။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ။ (ဤသို့အရဟတ္တဖိုလ်
ဖြစ်သော သီလ စိတ္တ ပညာသမ္ပဒါတို့၏ အထူးသဖြင့်မြတ်သည်၏
အဖြစ်ကို မိန့်တော်မူပြီး၍ ယခုအခါ၌ အတုမရှိသော မြတ်သော
ရဲရင့်သော စကားကိုဆိုတော်မူလို၍ “သန္တိကဿပ ဧကေသမဏာ
မြာဟ္မဏာ” အစရှိသော ဒေသနာပါဌ်ကိုမိန့်သတည်း။ ထိုပါဌ်၏
အတ္ထကား) ။

သီဟနာဒကထာ

၄၀၂။ ကဿပ၊ ပ။ သီလဝါဒါ၊ သီလနှင့်စပ်သောစကားကို
ဆိုလေ့ရှိကုန်သော။ ဧကေ၊ ကုန်သော။ သမဏမြာဟ္မဏာ၊ ထို့
သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ သမဏ မြာဟ္မဏာ၊ ထို့သည်။ အနေက
ပရိယာယေန၊ ဖြင့်။ သီလဿ၊ သီလ၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကို။ ဘာသန္တိ၊
ကုန်၏။ ကဿပ၊ ပ။ ယာဝတာ၊ အကြင် မျှလောက်သော။
အရိယံ၊ မြူစင်စွာထသော။ ပရမံ၊ သော။ သီလံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၎င်း
တတ္ထတသ္မိံ သီလေ၊ ၎င်း။ အဟံ၊ သည်။ အတ္တနော၊ ၎င်း။ သီလေန၊ နှင့်။
သမသမံ၊ ထပ်တူတူသော။ သီလံ၊ ကို။ နသမနုပဿာမိ၊ မမြင်။
ဘိယျော၊ လွန်သောသီလကိုကား။ ကုတော၊ အဘယ်မှာ။ သမနု
ပဿာမိ၊ မြင်အံ့နည်း။ အထခေါ၊ စင်စစ်ကား။ ယဒိဒံ-ယံဣဒံ
အဓိသီလံ၊ အကြင်မြတ်သော သီလသည်။ အတ္ထိ၊ ၎င်း။ တတ္ထတသ္မိံ
အဓိသီလေ၊ ၎င်း။ အဟမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဘိယျော၊ လွန်၏။
(ဤသို့ ပဌမ သီဟနာဒကို မိန့်တော်မူပြီး၍ ဒုတိယ သီဟနာဒကို
ပြုတော်မူလို၍ “သန္တိကဿပ” အစရှိသောပါဌ်ကို မိန့်သတည်း။
ထိုဒေသနာပါဌ်၏ အတ္ထကား) ။ ကဿပ၊ ပ။ တပေါဇိဂုစ္ဆဝါဒါ၊
ကိလေသာတို့ကို ပူပန်စေတတ်သောကိလေသာတို့ကို စက်ဆုပ်စေ
တတ်သောလုံ့လကို အားထုတ်ခြင်းနှင့် စပ်သောစကားကို ဆို
လေ့ရှိကုန်သော။ ဧကေ၊ ကုန်သော။ သမဏ မြာဟ္မဏာ၊ ထို့သည်။
သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ သမဏ မြာဟ္မဏာ၊ ထို့သည်။ အနေကပရိယာ
ယေန၊ ဖြင့်။ တပေါဇိဂုစ္ဆာယ၊ ကိလေသာတို့ကို ပူပန်စေသော

(၃၅၂) သုတ်သီလက္ခန္ဓာပါဠိတော်နိဿယသစ်

ကိလေသာတို့ကို စက်ဆုပ်စေတတ်သော လုံ့လကို အားထုတ်
ခြင်း၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကို။ ဘာသန္တိ၊ ကုန်၏။ ကဿပ၊ ပ။ ယာဝတော၊
အကြင်မျှလောက်ထသော။ အရိယာ၊ ထသော။ ပရမာ၊ ထသော။
တပေါဇိဂုစ္ဆာ၊ စိတ်ကို ပူပန်စေတတ်သော ကိလေသာတို့ကို
စက်ဆုပ်စေတတ်သောဝီရိယကိုအားထုတ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
တတ္ထ-တိဿံ၊ တပေါဇိဂုစ္ဆာယံ၊ ထိုစိတ်ကို ပူပန်စေတတ်သော
ကိလေသာတို့ကိုစက်ဆုပ်စေတတ်သောလုံ့လကို အားထုတ်ရာ၌။
အဟံ၊ သည်။ အတ္တနေော၊ မိမိ၏။ တပေါဇိဂုစ္ဆာယ၊ နှင့်။ (ထည့်ပါ)။
သမသမံ၊ ထပ်တူတူသော။ တပေါဇိဂုစ္ဆံ၊ ကို။ န သမနုပဿာမိ၊
မမြင်။ ဘိယျော၊ ကိုကား။ ကုတော၊ အတိမှာ။ သမနုပဿာမိ၊
နည်း။ အထခေါ၊ စင်စစ်ကား။ ယဒိဒံ အဓိဇေဂုစ္ဆံ၊ အကြင်
မြတ်သောဝီရိယကိုအားထုတ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ-တသ္မိံ
တပေါဇေဂုစ္ဆေ၊ ထိုမြတ်သော ဝီရိယကိုအားထုတ်ခြင်း၌။ အဟ
မေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဘိယျော၊ လွန်၏။ (ဤသို့ဒုတိယသီဟနာဒကို
မိန့်တော်မူပြီး၍ တတိယ သီဟနာဒကို ပြတော်မူလို၍ “သန္တိ
ကဿပ အစရှိသော ဒေသနာကို မိန့်သတည်း။ ။ ထိုဒေသနာ
၏ အတ္ထကား) ။ ။ ကဿပ၊ ပ။ ပညာဝါဒါ၊ ပညာနှင့်စပ်သော
စကားကို ဆိုလေ့ရှိကုန်သော။ ဧကေ၊ ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မ
ဏာ၊ ထို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ထို့သည်။
အနက ပရိယာယေန၊ ဖြင့်။ ပညာယ၊ ၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကို။ ဘာသန္တိ၊
ကုန်၏။ ကဿပ၊ ပ။ ယာဝတော၊ သော။ အရိယာ၊ သော။ ပရမာ၊
သော။ ပညာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုမြတ်သော ပညာ၌။
အဟံ၊ သည်။ အတ္တနေော၊ ၏။ ပညာယ၊ နှင့်။ သမသမံ၊ သော။
ပညာ၊ ကို။ န သမနုပဿာမိ၊ မမြင်။ ဘိယျော၊ ကိုကား။ ကုတော၊
မှာ။ သမနုပဿာမိ၊ နည်း။ အထခေါ၊ ကား။ ယဒိဒံ-ယာအယံ
အဓိပညာ၊ အကြင် မြတ်သော ပညာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ
တိဿံ အဓိပညာယံ၊ ထိုမြတ်သောပညာ၌။ အဟမေဝ၊ သည်
သာလျှင်။ ဘိယျော၊ လွန်၏။ ။ (ဤသို့ တတိယသီဟနာဒကို မိန့်

ပြီး၍ စတုတ္ထသီဟနာဒကို ပြတော်မူ၍ “သန္တိကဿပ” အစ
ရှိသော ဒေသနာကို မိန့်သတည်း။ ။ (ထိုဒေသနာ၏အတ္ထကား)။
ကဿပ၊ ပ။ ဝိမုတ္တိဝါဒါ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ခြင်းနှင့်စပ်သော
စကားကိုဆိုလေ့ရှိကုန်သော။ ဧကေ၊ ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မ
ဏာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။
အနေကပရိယာယေန၊ ဖြင့်။ ဝိမုတ္တိယာ၊ ကိလေသာမှ လွတ်ခြင်း
၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကို။ ဘာသန္တိ၊ ကုန်၏။ ကဿပ၊ ပ။ ယာဝတော၊ သော။
အရိယာ၊ သော။ ပရမာ၊ သော။ ဝိမုတ္တိ၊ ကိလေသာမှလွတ်ခြင်း
သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုကိလေသာမှလွတ်ရာ၌။ အဟံ၊ သည်။
အတ္ထဒနာ၊ ၏။ ဝိမုတ္တိယာ၊ နှင့်။ သမသမံ၊ သော။ ဝိမုတ္တိ၊ ကို။ နာသ
မနုပဿာမိ၊ မမြင်။ ဘိယျော၊ ကိုကား။ ကုတော၊ မှာ။ သမနု
ပဿာမိ၊ နည်း။ အထခေါ၊ ကား။ ယဒိဒံ-ယာသော အဓိ
ဝိမုတ္တိ၊ အကြင် အထူးသဖြင့် ကိလေသာမှ လွတ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊
ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုကိလေသာမှ လွတ်ခြင်း၌။ အဟမေဝ၊ သည်
သာလျှင်။ ဘိယျော၊ ၏။

၄၀၃။ ကဿပ၊ ပ။ အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊
တို့သည်။ ဝေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ သီဟနာဒံ၊
ရဲရင့်သော စကားကို။ နဒတိ၊ ဆို၏။ တဉ္စခေါသီဟနာဒံ၊ ထိုရဲရင့်
သော စကားကို။ သုညာဝါရေ၊ အရပ်၌။ နဒတိ၊ ဆို၏။ ပရိသာသု၊
တို့၌။ န နဒတိ၊ မဆို။ ဣတိဇဝံ၊ သို့။ ယံဝဒေယျံ၊ အကြင် အကြောင်း
ကို ဆိုကုန်ရာ၏။ ဧတံဌာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိခေါပန-ဝိဇ္ဇတိဇေဝ၊
ရှိသလျှင်ကတည်း။ တေအညတိတ္ထိယပရိဗ္ဗာဇကော၊ တို့ကို။ ဇဝံ၊ သို့။
တုမော၊ တို့သည်။ မာဝဒထ၊ မဆိုကုန်လင့်။ (ဟ အက္ခရာကား
နိပေါတ်မျှသာတည်း)။ ဣတိ၊ သို့။ ဝစနိယာ၊ ဆိုအပ်ကုန်သည်။
အယုဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ (ထိုသို့မဆိုရကုန်သည်ရှိသော် အဘယ်
သို့ ဆိုရကုန်အံ့နည်းဟု ကဿပ အကြံသည် ဖြစ်၏။ ထိုအကြံကို
သုစ နဒတိတိ ဇေဝမယု ကဿပ ဝစနိယာ” ဟူသောဒေသနာကို

မိန့်သဟည်း။ ။ ထိုဒေသနာ၏အတ္ထကား)။ ကဿပ၊ ပ။ သမဏော
ဂေါတမော၊ သည်း။ သီဟနာဒဉ္ဇ၊ ကိုလည်း။ နဒတိ၊ ၎်။ ပရိသာ
သုစ၊ တို့၌လည်း။ နဒတိ၊ ၎်။ ဣတိဇဝံ၊ သာလျှင်။ တုမ္ပေဟိ၊
တို့သည်။ တေအညတိတ္ထိယ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့ကို။ ဝစနိယာ၊ ကုန်
သည်။ အဿု-ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ကဿပ၊ ပ။ အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်
သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့သည်။ သမဏော၊ သော။ ဂေါတမော၊
သည်။ သီဟနာဒဉ္ဇ၊ ကိုလည်း။ နဒတိ၊ ၎်။ ပရိသာသုစ၊ တို့၌လည်း။
နဒတိ၊ ၎်။ ဝိသာရဒေါ၊ ကြောက်ရွံ့ရှားခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍။ နော
စ ခေါ်နဒတိ၊ မဆို။ ဣတိဇဝံ၊ သို့။ ယံ-ယေနကောရဏေန၊ ကြောင့်။
ဝဒေယျံ၊ ကုန်ရာ၏။ ဧတံဌာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိခေါပန ဝိဇ္ဇတိဇဝ၊
တည်း။ တေအညတိတ္ထိယ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့ကို။ တုမ္ပေဟိ၊ တို့သည်။ ဇဝံ၊
သို့။ မာဝဒက၊ လင့်ကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝစနိယာ၊ ကုန်သည်။ အဿု-
ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဤသို့သင်တို့မဆိုသင့်ကုန်ဟူ၍ မြစ်အပ်ကုန်သည်
ရှိသော် အသို့မူကား ဆိုရကုန်အနည်းဟု ကဿပအကြံရှိသည် ဖြစ်၍
ထိုအကြံကိုသိ၍ သဗ္ဗညုဘုရားသည် “သီဟနာဒဉ္ဇ၊ ပ။ ဝိသာရဒေါ စ
နဒတိတိ ဇဝမဿု ဝစနိယာ” ဟူသော ဒေသနာကိုမိန့်သတည်း။
ထိုဒေသနာပါဠိ၏ အတ္ထကား)။ ဣတိဇဝံ၊ ဤသို့မူကား။ တေ
အည တိတ္ထိယ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့ကို။ တုမ္ပေဟိ၊ တို့သည်။ ဝစနိယာ၊
ကုန်သည်။ အဿု-ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ကဿပ၊ ပ။ အညတိတ္ထိယာ၊
ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့သည်။ သမဏော၊ သော။ ဂေါတမော၊
သည်။ သီဟနာဒဉ္ဇ၊ ကိုလည်း။ နဒတိ၊ ၎်။ ပရိသာသုစ၊ တို့၌လည်း။
နဒတိ၊ ၎်။ ဝိသာရဒေါ စ၊ သည်ဖြစ်၍လည်း။ နဒတိ၊ ၎်။ နံ၊ ထိုရဟန်း
ဂေါတမကို။ ပဉ္စ၊ ကို။ နောစခေါ ပုစ္ဆန္တိ၊ မမေးကုန်။ ဣတိဇဝံ၊
သို့။ ယံ-ယေန၊ ကြောင့်။ ဝဒေယျံ၊ ကုန်ရာ၏။ ဧတံဌာနံ၊ သည်။
ဝိဇ္ဇတိခေါပန ဝိဇ္ဇတိဇဝ၊ တည်း။ “တေမာဟေဝန္တိ သုဝစနိယာ၊
သီဟနာဒဉ္ဇ သမဏောဂေါတမော နဒတိ၊ ပရိသာသုစ ဝိသာရ
ဒေါစ နဒတိတိ ဇဝမဿု ကဿပ ဝစနိယာ၊ ဌာနံခေါ ပနေတံ
ကဿပဝိဇ္ဇတိ ယံအညတိတ္ထိယာ ပရိဗ္ဗာဇကာ ဇဝံဝဒေယျံ သီဟ

နာဒဉ္စ သမဏောဂေါတမောနဒတိ၊ ပရိသာသုစနဒတိ၊ ဝိသာရ
ဒေါစ နဒတိ” ဟူသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။ နံ၊ ထိုရဟန်း
ဂေါတမကို။ ပဉ္စ၊ ကို။ နောစပုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်။ ပ။ နံ၊ ထိုရဟန်း
ဂေါတမကို။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကိုလည်း။ ပုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ နေသံ၊
တို့၏။ ပဉ္စ၊ ကို။ ပုဠော၊ သော။ ဂေါတမောသေသည်။ နော စ ခေါ
ဗျာကရောတိ၊ မဖြေ။ နေသံ၊ တို့သည်။ ပဉ္စ၊ ကို။ ပုဠော၊ သော။
ဂေါတမောသေသည်။ ပဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဗျာကရောတိ၊ ဖြေ၏။ ပဉ္စ၊ သာ၊
ကို။ ဝေယျာကရဏေန၊ ဖြေသဖြင့်လည်း။ ပရေသံ၊ တို့၏။
(သမ္ဗန်ထည့်)။ စိတ္တံ၊ ကို။ နော စ ခေါ အာရာဓေတိ၊ မနှစ်သက်
စေတတ်။ ပဉ္စ၊ သာ၊ ကို။ ဗျာကရဏေနစ၊ ဖြေသဖြင့်လည်း။ ပရေသံ၊
တို့၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ အာရာဓေတိ၊ ၏။ အဿ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမ၏။
(သမ္ဗန်ထည့်)။ ဝစနံ၊ ကို။ (ကံထည့်)။ ဒေဝမနုဿာ၊ တို့သည်။
(ကတ္တားထည့်)။ သောတဗ္ဗံ၊ နာအပ်သည်ကို။ နော စ ခေါ
မညန္တိ၊ မအောက်မေ့ကုန်။ အဿ၊ ထို-အရှင်ဂေါတမ၏။ ဝစနံ၊
ကို။ သောတဗ္ဗာ၊ ကိုလည်း။ မညန္တိ၊ ကုန်၏။ သုတွာ၊ နာ၍။
နောစခေါပသီဒန္တိ၊ မကြည်ညိုကုန်။ အဿ၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သုတွာ၊
၍။ ပသီဒန္တိစ၊ ကြည်လည်း ကြည်ညိုကုန်၏။ ပသန္ဓကာရံ၊ အရာ
ကို။ နောစခေါကရောန္တိ၊ မပြုကုန်။ ပသန္ဓကာရဉ္စ၊ ကိုလည်း။
ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ တထတ္ထာယ၊ မဖောက် မပြန်သော လော
ကုတ္တရာဓမ္မအလို့ငှာ။ နော စ ခေါ ပဋိပဇ္ဇန္တိ၊ မကျင့်ကုန်။ တထတ္ထာ
ယ၊ အလို့ငှာလည်း။ ပဋိပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဋိပဇ္ဇာ၊ ကုန်သော။
ပုဂ္ဂလာ၊ တို့သည်။ အဿ ထိုအရှင်ဂေါတမ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ (နှစ်ပုဒ်
ထည့်ပါ)။ နောစခေါ အာရာဓေန္တိ၊ မနှစ်သက်ကုန်။ ဣတိ၊ သို့။
ယံ ယေနကာရဏေန၊ ကြောင့်။ ဝဒေယျံ၊ ကုန်ရာ၏။ ဧတံဌာနံ၊
သည်။ ဝိဇ္ဇတိခေါပန-ဝိဇ္ဇတိဧဝ၊ တည်း။ (ဤသို့ သမ္ဗန်)။ တေ
အညတိတ္ထိယ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့ကို။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ သို့။
မာဝဒထ၊ လင့်ကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝစနိယာ၊ ကုန်သည်။ အဿ
ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဤသို့ မဆိုကုန်လင့်ဟု မြစ်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်

အဘယ်သို့ ဆိုအပ်ကုန်သနည်းဟု ကဿပအကြံရှိသည်ဖြစ်၏။ ထိုအကြံကိုသိတော်မူ၍ “သီဟနာဒဉ္စ သမဏော ဂေါတမော” အစရှိသောဒေသနာကိုမိန့်သတည်း။ ထိုဒေသနာပါဠိ၏ အတ္ထကား)။ သမဏော၊ သော။ ဂေါတမော၊ သည်။ သီဟနာဒဉ္စ၊ ကိုလည်း။ နဒတိ၊ ၎င်း။ ပရိသာသုစ၊ တို့၌လည်း။ နဒတိ၊ ၎င်း။ ဝိသာရဒေါ၊ စ၊ လည်း။ နဒတိ၊ ၎င်း။ နံ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမကို။ ပဉ္စု၊ ကိုလည်း။ ပုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ နေသံ၊ ထိုနတ်လူတို့သည်။ ပုဋ္ဌော၊ သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ နေသံ၊ တို့၏။ ပဉ္စု၊ ကိုလည်း။ ဗျာကဓရာတိ၊ ၎င်း။ ပဉ္စုသာ၊ ကို။ ဗျာကဓရာနစ၊ ဖြင့်လည်း။ နေသံ၊ တို့၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ အာရာဓေတိ၊ ၎င်း။ အဿ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ ဒေဝမနုဿာ၊ တို့သည်။ (သုံးပုဒ်ထည့်ပါ)။ သောတဗ္ဗု၊ ကိုလည်း။ မညန္တိ၊ ကုန်၏။ သုတွာစ၊ နာကုန်၍လည်း။ ပသိဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ပသန္တာကာရဉ္စု၊ လည်း။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ တထတ္ထာယစ၊ ငှာ။ ပဋိပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဋိပန္နာ၊ ကျင့်ကုန်သော။ ဒေဝမနုဿာ၊ တို့သည်လည်း။ ပဋိပတ္တိယာ၊ အကျင့်ဖြင့်။ (ကရိုဏ်းထည့်)။ အဿ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမ၏ (သမ္ဗုဒ္ဓံထည့်)။ စိတ္တံ၊ ကို။ (ကံထည့်)။ အာရာဓေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိဝေ၊ သာလျှင်။ ကဿပ၊ ပ။ ဝစနိယာ၊ ကုန်သည်။ အဿုဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဤသို့ ရဟန်းဂေါတမသည် ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌သာ သီဟနာဒကို ဆို၏။ ပရိသတ်အလယ်၌ မဆို။ ဤသို့ အစရှိသော စကားကို ဆိုလေ့ရှိကုန်သော သူတို့၏အယူကို မြစ်ပြီး၍ ယခုအခါ၌ ပရိသတ်အလယ်၌ ဆိုဘူးသော သီဟနာဒကို တဖန် ပြတော်မူလို၍ “ကေ မိဒါဟံ” အစရှိသော ဒေသနာကို မိန့်သတည်း။ ။ ထိုဒေသနာ၏ အတ္ထကား)။

တိတ္ထိယ ပရိဝါသကထာ

၄၀၄။ ကဿပ၊ ပ။ အဟံ၊ သည်။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ (ဣကေား နိပါတ်မျှသာတည်း)။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ ဝိဇ္ဇကုဋ္ဌပဗ္ဗဟေ၊ ဝိဇ္ဇကုဋ္ဌတောင်၌။ ဝိဟရာမိ၊ ၎င်း။ တတြ၊ ထိုဝိဇ္ဇကုဋ္ဌတောင်၌။ ဓံ

ငါ့ကို။ အညတရော၊ တယောက်သော။ တေသံ၊ ထိုပရိမိုဇ်တို့၏။
 မြဟ္မစာရီ၊ အတူကျင့်ဘက်ဖြစ်သော။ နိဂြောဓောနာမ၊ နိဂြောဓ
 အမည်ရှိသော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်း။ အဓိဇေဂုဇ္ဈေ၊ ဝိရိယဖြင့်
 မကောင်းမှုကို စက်ဆုပ်သောအရာ၌။ ပဉ္စံ၊ ကို။ အပုစ္ဆံ၊ ။ အဟံ၊
 သည်း။ တဿ၊ ထိုနိဂြောဓပရိမိုဇ်၏။ (ပရံဉ္စစပ်သည်။ ပုဇ္ဇော၌လည်း
 စပ်)။ အဓိဇေဂုဇ္ဈေ၊ အလွန်မြတ်သော ဒုစရိုက်တို့ကို စက်ဆုပ်
 ရာ၌။ ပဉ္စံ၊ ကို။ ပုဇ္ဇော၊ သည်း။ ဟုတွံ၊ ဖြစ်၍။ ဗျာကာသိ၊ ဖြေဘူးပြီ။
 ပဉ္စေ၊ ကို။ (ထည့်ပါ)။ ဗျာကတေစူပန၊ ဖြေအပ်သည်ရှိသော်လျှင်။
 မေ၊ အား။ ပရံ ဝိယ၊ အလွန် မြတ်စွာသော။ မတ္တာယ၊ အတိုင်း
 အရှည်ဖြင့်။ တနည်းကား၊ မတ္တာယ၊ အတိုင်း အရှည်ထက်။ ပရံ
 ဝိယ၊ လွန်စွာလျှင်။ တနည်းကား၊ ပရံဝိယ မတ္တာယ၊ အတိုင်းထက်
 အလွန်။ အတ္တမနော၊ ဝမ်းမြောက်သည်။ အဟောသိ၊ ။ ဣတိ၊ သို့။
 ဘဂဝါ၊ သည်း။ အဝေါစ၊ ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကောဟိ-ကောနာမ၊
 အဘယ်မည်သော ပရိမိုဇ်သည်လျှင်။ ဘဂဝတော၊ ။ ဓမ္မံ၊ ကို။
 သုတွံ၊ ။ ပရံဝိယ၊ အလွန်မြတ်သော။ မတ္တာယ၊ အတိုင်းအရှည်
 ဖြင့်။ အတ္တမနော၊ ဝမ်းမြောက်သည်။ နအဿ၊ မဖြစ်အံ့နည်း။
 ဘန္တေ၊ ရား။ အဟမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ဘဂဝတော၊ ။ ဓမ္မံ၊ ကို။
 သုတွံ၊ ။ ပရံဝိယမတ္တာယ၊ အတိုင်းထက်အလွန်။ အတ္တမနော၊
 ဝမ်းမြောက်သည်။ အဟောသိ၊ ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝတော၊ ။
 ဝစနံ၊ သည်း။ (နှစ်ပုဒ် ထည့်ပါ)။ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်ကောင်းစွ
 တကား။ “အလွန်နှစ်လိုဖွယ်ရှိစွတကား၊ လည်းဟူ”။ အဘိက္ကန္တံ၊
 အလွန်နှစ်လိုဖွယ်ရှိစွ တကား။ ဘန္တေ၊ ရား။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာ
 ဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား။ နိက္ကုဇ္ဇိတံ၊ အောက်သို့မျက်နှာရှိသော
 အိုးကို။ ဥက္ကုဇ္ဇေယျထာပိ၊ အထက်သို့ မျက်နှာပြု၍ ထားဘိ
 သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ပဋိစ္စန္တံ၊ မြက်၊ သစ်ရွက် အစရှိသည်ဖြင့်
 ဖုံးလွှမ်းသော ဝတ္ထုကို။ ဝိဝရေယျထာပိ၊ ဖွင့်၍ပြပေ သကဲ့သို့
 လည်းကောင်း။ မုဇ္ဇဿ၊ ခရီးမှားသောသူအား။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို။
 အာစိက္ခေယျထာပိ၊ ကြားပေသကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ အနွ

ကာရေ၊ အင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော အမိုက်၌။ တေလ ပဇ္ဇော
တံ၊ ဆီမီး တန်ဆောင်ကို။ ဓာရေယုယထာဝါ၊ ထွန်းပေသကသို့
လည်းကောင်း။ စက္ခုမန္တော၊ စက္ခုပသာဒနှင့်ပြည့်စုံသော သူတို့
သည်။ ရူပါနိ၊ ရူပါရုံတို့ကို။ ဒက္ခန္တိယထာဝါ မြင်ကုန်သကဲ့သို့
လည်းကောင်း။ ဝေမေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။
အနေကပရိယာယေန၊ များသော အကြောင်းဖြင့်။ ဓမ္မော၊ ကို။
ပကာသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ သောဟံ-
ဒေသောအဟံ၊ ထိုငါသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ သရဏံဇူတိ၊ ဆင်းရဲကို
ဖျောက်ပေတတ်၏၊ ချမ်းသာကို ဆောင်ပေတတ်၏ဟူ၍။ ဂစ္ဆာမိ-
ဘဇာမိ၊ ဆည်းကပ်၏။ တနည်းကား၊ ဂစ္ဆာမိ-ဗုဇ္ဈာမိ၊ ၏။
ဓမ္မဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ သံဃဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ သရဏံဇူတိ၊
ဟူ၍။ ဂစ္ဆာမိ-ဘဇာမိ၊ ၏။ တနည်းကား၊ ဂစ္ဆာမိ-ဗုဇ္ဈာမိ၊ ၏။
ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကော၊ ၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊
ရဟန်းအဖြစ်ကို။ လဘောယျံ၊ ရချင်၏။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်း အဖြစ်
ကိုလည်း။ လဘောယျံ၊ ၏။ ဇူတိ၊ သို့။ အစေလော၊ အပတ်မဝတ်
သော။ ကဿပေါစ၊ သည်လည်း။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။

၄၀၅။ ကဿပ၊ ပ။ အညတိတ္ထိယ ပုဗ္ဗော၊ သာသနာတော်မှ
တပါးသော အယူရှိသော တိတ္ထိ ဖြစ်ဘူးသော။ ယောပရိဗ္ဗာ
ဇကော၊ သည်။ ဇူမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၊ ဤဘုရား သာသနာတော်၌။
ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ကို။ အာကင်္ခတိ၊ အလိုရှိအံ့။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ကို။ အာကင်္ခတိ၊ အံ့။
သော ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ထိုသာသနာတော်မှ အပဖြစ်သော အယူရှိ
သော တိတ္ထိဖြစ်ဘူးသောပရိမိုဇ်သည်။ စတ္တာရောမာသေ၊ လေးလ
တို့ပတ်လုံး။ ပရိဝသတိ၊ ပရိဝသိနေရာ၏။ စတုန္တံ၊ ကုန်သော။ မာ
သနံ၊ လတို့၏။ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်။ အညတိတ္ထိယပုဗ္ဗပရိဗ္ဗာဇ
ကေန၊ သည်။ (ကတ္တားထည့်)။ အာရဒ္ဓံ စိတ္တာ၊ နှစ်သက်စေ
အပ်သော စိတ်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အညတိတ္ထိယ
ပုဗ္ဗပရိဗ္ဗာဇကံ၊ ကို။ (ကံထည့်)။ ဘိက္ခုဘာဝါယ၊ ရဟန်းဖြစ်
ခြင်းငှာ။ ပဗ္ဗာဇေန္တိ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ ဥပသမ္ပာဒေန္တိ၊ ပဉ္စင်းခံ

ကုန်၏။ အပိစ၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤသို့သာသနာတော်မှ အပဖြစ်သော အယူရှိသော တိတ္ထိတို့ကို ရဟန်းပြုရာ၌။ မေ မယာ၊ သည်။ ပုဂ္ဂလဝေမတ္တတာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးသည်၏အဖြစ်ကို။ ဝိဒိတာ၊ သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၎င်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ အညတိတ္ထိယပုဗ္ဗာ၊ သာသနာတော်မှ တပါးသော အယူရှိသော တိတ္ထိတို့သည်။ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၊ ဤဘုရား သာသနာတော်၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ကို။ သစေ အာကင်္ခန္တိ၊ အကယ်၍ အလိုရှိကုန်အံ့။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ကို။ သစေ အာကင်္ခန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဧဝံ အာကင်္ခယမာနေ၊ ဤသို့ ဘုရားသာသနာတော်၌ ရဟန်း ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို အလိုရှိသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ စတ္တာရောမာသေ၊ လေးလတို့ပတ်လုံး။ သစေ ပရိဝ သန္တိ၊ အကယ်၍ ပရိဝသ်နေရကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ စတုန္တံ၊ ကုန်သော။ မာသာနံ။ တို့၏။ အစ္စယေန၊ ဖြင့်။ အာရဒ္ဓစိတ္တာ၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘိက္ခုဘာဝါယ၊ ရဟန်းဖြစ်ခြင်းငှာ။ သစေ ပဗ္ဗာဇေန္တိ၊ အကယ်၍ ရဟန်းပြုကုန်အံ့။ သစေ ဥပသမ္ပာဒေန္တိ၊ အကယ်၍ ပဉ္စင်းခံကုန်အံ့။ ဧဝံ၊ ဤလေးလ ပရိဝသ်နေသည်ရှိသော်။ အဟံ၊ သည်။ စတ္တာရိဝဿာနိ၊ လေးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ ပရိဝသိဿာမိ၊ ပရိဝသ်နေအံ့။ စတုန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော ဝဿာနံ၊ နှစ်တို့၏။ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်။ အာရဒ္ဓစိတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘိက္ခုဘာဝါယ၊ ငှာ။ ပဗ္ဗာဇေန္တိ၊ ရဟန်းပြုစေကုန်သတည်း။ ဥပသမ္ပာဒေန္တိ၊ ပဉ္စင်းခံစေ ကုန်သနည်း။

ဣတိ၊ သို့။ အစေလော၊ သော။ ကဿပေါ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၎င်း။ အစေလော၊ အဝတ်မဝတ်သော။ ကဿပေါ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၎င်း။ သန္တိကော၊ ၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ကို။ အလတ္ထခေါ၊ ရသေးလျှင် ကတည်း။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ကို။ အလတ္ထ၊ ရပြီ။

အံ့မှာ အစေလ ကဿပသည် သဗ္ဗညုဘုရား သာသနာတော်မှ တပါးသော အယူရှိသော တိတ္ထိဖြစ်ဖူးသောသူသည် ဘုရားသာသနာတော်၌ ရဟန်းပဉ္စင်း အဖြစ်ကို အလိုရှိသည်ရှိသော် လေးလပတ်လုံး ပရိဝသ်နေရ၏။ လေးလ

လွန်မှ နှစ်သက်သေခံ စိတ်ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့သည် ရဟန်း ပဉ္စင်းပြုကုန်သည်ဟုမိန့်တော်မူလျှင် အရှင်ဘုရား လေးလပရိဝယ် နေ၍သာသနာတော်၌ ရဟန်းပဉ္စင်းအဖြစ်ကို ရပါသည် ရှိသော် လေးနှစ်ပတ်လုံး ပရိဝယ် နေပါတော့မည်ဟု သာသနာတော်၌ အလွန်ကြည်ညိုသောစကားကို ဆိုလေသော် အစေလကဿပ၏ သာသနာတော်၌ အလွန်ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို သိတော်မူ၍ အစေလကဿပကား ပရိဝယ်နေခြင်းငှာ မထိုက်ဟု မိန့်တော်မူ၍ ပရိဝယ်မနေရပြီ။ ဂိုဏ်း၏အလယ်၌နေစေ၍ ရဟန်း ပဉ္စင်းပြုတော်မူ၏။ ထိုသို့ရဟန်းပြုထေန်မူသည်ကိုရည်၍ “အလတ္တ ခေါ်အစေလကဿပေါ ဘဂဝတော သန္တိကေ ပဗ္ဗဇ္ဇံ အလတ္တ ဥပသမ္ပဒံ” ဟူသော ဒေသနာမဂါဠိကို မိန့်သတည်း။

* အစိရူပသမ္ပန္နော၊ ပဉ္စင်းဖြစ်၍ မကြာမြင့်သေးသော။ (ခေါ် ပန သဒ္ဓါကား ပဒါလင်္ကာရတည်း)။ အာယသ္မာ၊ ရှည်သော အသက် ရှိသော။ (ကဿပေါ၌ ဝိသေသနစပ်)။ ဧကော၊ တယောက်အထီးတည်း။ ဂူပကဇ္ဇော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ကပ်၍။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍။ အာတာပီ၊ ကိုလေသာကို ပူပန်စေတတ်သော နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဟိတတ္တော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ လွတ်သောနှလုံးရှိသည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တော၊ နေထသော။ ကဿ ပေါ၊ သည်။ (ဝိဟာသိ၌ ကတ္တာစပ်)။ နစိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီ လျှင်။ ယဿ အရဟတ္တဖလဿ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်၏။ အတ္တာယ၊ ငှာ။ ကုလပုတ္တာ၊ ကောင်းသောအကျင့်ရှိကုန်သောအမျိုးသားတို့ သည်။ သမ္ပဒေဝ၊ ကောင်းစွာလျှင်။ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ယာထေဝင် သောလူ၏ဘောင်မှ။ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ယာမထေဝင်သော ရဟန်း ဘောင်၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇိ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ အနုတ္တရံ၊ မိမိထက်လွန်သော တရားမရှိထသော။ မြဟ္မစရိယပရိယောသာနံ၊ မြတ်သော သီတင်း သုံးခြင်း၏ အဆုံးဖြစ်သော။ တံအရဟတ္တဖလံ၊ ကို။ ဒိဋ္ဌေဝစမ္ပေ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သောအတ္တဘော၌သာလျှင်။ သယံ၊ မိမိကိုယ်တိုင်။ အဘိ ညာ-အဘိညာယ၊ ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ တနည်းကား၊ အဘိ

ညာ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်။ သန္တိကတော၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟာသိ၊ ၎င်း။ (ဤသို့အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခြင်းကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်၏ အာရုံကို ပြတော်မူလို၍ “ဒိဏာဇာတိ။ပ။ အတ္တညာသိ ဟူသော ဒေသနာကို မိန့်သတည်း။ ထိုဒေသနာ၏ အတ္ထကား)။ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေသည်။ ဒိဏာ၊ ကုန်ပြီ။ မြဟ္မစရိယံ၊ မဂ်တည်းဟူသောအကျင့်ကို။ ဝုသိတံ-စရိတံ၊ ကျင့်ပြီ။ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်သော တစ်ဆယ့်ခြောက်ပါးသော ကိစ္စကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ အပရံပုန၊ တဖန်။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်ပါးသော ကိစ္စအလိုငှာ။ တနည်းကား၊ ကိလေသာကို ကုန်စေခြင်းငှာ။ မဂ္ဂဘာဝနာကိစ္စံ၊ မဂ်ကိုပွားစေခြင်း ကိစ္စသည်။ မေ၊ အား။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ တနည်းကား၊ ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော ခန္ဓာအစဉ်မှ။ အပရံ၊ တပါးသော။ ခန္ဓသန္တာနံ၊ ခန္ဓာအစဉ်သည်။ မေ၊ အား။ နအတ္ထိ၊ မရှိပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ပစ္စဝေက္ခဏ ဉာဏေန၊ ဖြင့်။ (ကရိုဏ်းထည့်)။ အတ္တညာသိ၊ သိ၏။ အာယသ္မာ၊ ရှည်သော အသက်ရှိသော။ ကဿပေါ၊ သည်။ အရဟတံ-အရဟန္တာနံ၊ တို့တွင်။ အညတရော၊ တယောက်သည်။ အဟောသိ၊ ၎င်း။ အဋ္ဌမံ၊ သော။ မဟာသိဟနာဒသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၉-ပေါဋ္ဌပါဒသုတ္တ
ပေါဋ္ဌပါဒ ပရိဗ္ဗာဇကဝတ္ထု

၄၀၆။ တန္တေနာယပ။ ပုဒံသုတ္တံ၊ ဤပေါဋ္ဌပါဒသုတ်ကို။ မေမယာ၊ သည်။ တဂဝတော၊ ၎င်း။ သန္တိကော၊ အထံတော်မှ။ ဧဝံ၊ သို့။ သုတံဥပလက္ခိတံ၊ မှတ်လိုက်ရ၏။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ဌ။ တဂဝံ၊ သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ဌ။ အနာထဝိဏ္ဏိကဿ၊ ၎င်း။ အာရာမေ၊ အရာမိဌ။ တေန၊ ထိုအနာထဝိဏ္ဏ သူဌေးသည်။ ကာရိတေ၊ ပြုစေအပ်သော။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းကြီး၌။ ဝိဟရတိ၊ ၎င်း။ တေန ခေါပန သမယေန၊ ဌ။ ပေါဋ္ဌပါဒေါ၊ ပေါဋ္ဌပါဒ အမည်ရှိသော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ အဝတ်မဝတ်သော ပရိဗိုဇ်သည်။ သမယပ္ပဝါ

(၃၆၂) သုတ်သီလက္ခန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ဒကော၊ အယူကို ဆိုရာဖြစ်သော။ ဧကသာလကော၊ တစ်ခုတည်းသော စရပ်ရှိသော။ မလ္လိကာယ၊ မလ္လိကာမိဖုရား၏။ အာရာမေ၊ အရာမ ဖြစ်သော။ တိန္ဒြကာစိရော၊ တည်ပင်တော၌။ တနည်းကား၊ သမ ယပွဝါဒကော၊ အယူကို ဆိုရာဖြစ်သော။ တိန္ဒြကာရော၊ တည်ပင် အစဉ်ရှိသော။ ဧကသာလကော၊ တစ်ခုသော စရပ်ရှိသော။ မလ္လိ ကာယ၊ မလ္လိကာမိဖုရား၏။ အာရာမေ၌။ ပဋိဝသတိ၊ နေ၏။ မဟ တိယာ၊ များစွာသော။ ပရိဗ္ဗာဇက ပရိသာယ၊ ပရမိဇ် ပရိသတ် နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ တိံ သမတ္ထေဟိ၊ သုံးဆယ် အတိုင်းအရှည် ရှိကုန် သော။ ပရိဗ္ဗာဇက သတေဟိ၊ ပရမိဇ် အရာတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ (ဤကား သဒ္ဓတ္ထတည်း)။ တိံ သမတ္ထေဟိ ပရိဗ္ဗာဇကသတေဟိ၊ သုံးထောင် အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော ပရမိဇ် တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ (ဤကား အဓိပ္ပါယ်တ္ထတည်း)။ ပဋိဝသတိ၊ နေ၏။ အထခေါ၊ ထိုသို့နေသောအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုဗ္ဗဗျာသမယံ၊ နံနက်အခါ၌။ နိဝါသေတွာ၊ သင်းပိုင်ကို အညီအညွတ်ဝတ်၍။ ပတ္တစိဝရံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိမြို့သို့။ ပိဏ္ဏာယ၊ ငှာ။ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူလေ၏။

၄၀၇။ အထခေါ၊ ထိုသို့ဝင်သောအခါ၌။ ဘဂဝတော၊ ၍။ ဧတံ-ဧသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၍။ ကိံ အဟော သိ၊ နည်းဟူမူကား။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ပိဏ္ဏာယ၊ ငှာ။ စရိတံ၊ သွား ခြင်းငှာ။ တာဝ အတိပွဂေါခေါ၊ အလွန်စောသေး၏။ ယံနုန ယဒိပန၊ အကယ်၍။ အဟံ၊ သည်။ ယေန-ယတ္ထ၊ ၌။ သမယပွဝါ ဒကော၊ အယူကို ဆိုရာဖြစ်သော။ ဧကသာလကော။ တစ်ခုတည်း သော စရပ်ရှိသော။ မလ္လိကာယ၊ ၍။ အာရာမေ၊ သော။ တိန္ဒြ ကာ စိရော၊ တည်ပင်တောသည်။ အတ္ထိ၊ ၍။ တနည်းကား၊ သမ ယပွဝါဒကော၊ သော။ တိန္ဒြကာစိရော၊ တည်ပင်အစဉ်ရှိသော။ ဧကသာလကော၊ သော။ အာရာမေ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၍။ ယေန- ယတ္ထ၊ ၌။ ပေါဋ္ဌပါဒေါ၊ ပေါဋ္ဌပါဒအမည်ရှိသော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ အဝတ်မဝတ်သော ပရမိဇ် သည်။ အတ္ထိ၊ ၍။ ဧတေန-တတ္ထ၊ သို့။ ၂၀

သင်္ကမေယျ၊ ကပ်ရမူက္ခာဒါ။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ဣတိ-သော
ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ထိုသို့ ကြံပြီး
သည်၏ အခြားမဲ့ဖြစ်သော ကာလဋ္ဌံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပ။ (ယေန
အစရှိသည် အနက်တူပြီ)။

၄၀၈။ မဟာတိယာ၊ များသော။ ဥန္နာဒိနိယာ၊ ဝဲ့တင်ထပ်ခြင်း
ကိုဖြစ်စေတတ်ထသော။ ဥစ္စာညဒ္ဓမဟာသဒ္ဓါယ၊ အထက်သို့တက်
သောအသံ အရပ်ထက်ဝန်းကျင်နံ့သော အသံရှိထသော။ အနေက
ဝိဟိတံ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသော။ တိရစ္ဆာနကထံ၊ မဂ်ဖိုလ်၏
ဖိလာဖြစ်သော စကားကို။ ကထေန္တိယာ၊ ပြောဟောထသော။
ပရိဗ္ဗာဇကပရိသာယ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ နိသိန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊
၏။ ဣဒံသာတိရစ္ဆာနကထာ၊ ထိုမဂ်ဖိုလ်၏ ဖိလာဖြစ်သော စကား
ဟူသည်ကား။ သေယျထာကတမံ၊ နည်းဟူမူကား။ ဇနည်းကား၊
သေယျထာကတမံ၊ အဘယ် မည်သော။ တိရစ္ဆာနကထံ၊ ကို။
ကထေန္တိယာ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကပရိသာယ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။
နိသိန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်းဟူမူကား။ (ဤနောက်နည်း၌ ဣဒံ
သဒ္ဓါအနက်မရှိ။ သေယျထာကား ပုစ္ဆာဇောတက နိပါတ်ပုဒ်
တည်း။ ဤနောက်နည်းလျှင် သင့်မြတ်လှသည်)။ ရာဇကထံ၊ မင်း
စကားကို လည်းကောင်း။ စောရကထံ၊ ခိုးသူစကားကို လည်း
ကောင်း။ မဟာမတ္တကထံ၊ အမတ်ကြီးစကားကို လည်းကောင်း။
သေနာကထံ၊ စစ်သည် စကားကို လည်းကောင်း။ ဘယကထံ၊
ဘေးဖြစ်သောစကားကိုလည်းကောင်း။ ယုဒ္ဓကထံ၊ စစ်ထိုးသော
စကားကို လည်းကောင်း။ အန္တကထံ၊ ထမင်းစကားကို လည်း
ကောင်း။ ပါနကထံ၊ အဖျော်စကားကိုလည်းကောင်း။ ဝတ္ထကထံ၊
အဝတ်စကားကို လည်းကောင်း။ သယနကထံ၊ အိပ်ရာစကားကို
လည်းကောင်း။ မာလာကထံ၊ ပန်းစကားကို လည်းကောင်း။
ဂန္ဓကထံ၊ နံ့သာစကားကို လည်းကောင်း။ ဣတိကထံ၊ အဆွေ
အမျိုး စကားကို လည်းကောင်း။ ယာနကထံ၊ ယာဉ်စကားကို
လည်းကောင်း။ ဝါမကထံ၊ ရွာစကားကို လည်းကောင်း။ နိဂမ

ကထံ၊ နိရိုးစကားကို လည်းကောင်း။ နဂရကထံ၊ မြို့စကားကို လည်းကောင်း။ ဇနပဒကထံ၊ ဇနပုဒ်စကားကို လည်းကောင်း။ ဣတ္ထိကထံ၊ မိန်းမစကားကိုလည်းကောင်း။ ပုရိသကထံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ သူရကထံ၊ ရဲရင့်သော သူရဲစကားကို လည်းကောင်း။ ဝိသိခါကထံ၊ ခရီးဆုံစကားကို လည်းကောင်း။ ကုမ္ဘဋ္ဌာနကထံ၊ အိုးထိန်းကျွန်မကို ရေးဆိပ်၌ ဆိုသောစကားကို လည်းကောင်း။ ပုဗ္ဗပေတကထံ၊ ရှေး၌သေလေပြီးသော သူတို့ကိုဆိုသော စကားကိုလည်းကောင်း။ နာနတ္ထကထံ၊ အထူးထူးသော စကားကိုလည်းကောင်း။ လောကက္ခာယိကံ၊ လောကကို ကြားသော စကားကိုလည်းကောင်း။ သမုဒ္ဒက္ခာယိကံ၊ သမုဒြာတို့ကြားသော စကားကိုလည်းကောင်း။ ဣတိ ဘဝါ ဘဝကထံ၊ ဤသို့ ပွား၏၊ ဤသို့ယုတ်၏ ဟူ၍ ပွားခြင်း ယုတ်ခြင်းကိုဆိုသော စကားကို လည်းကောင်း။ ဣတိဣမံကထံဝါ၊ ဤနှစ်ဆယ့် ရှစ်ပါး အပြားရှိသော တိရစ္ဆာန်ကထာကို လည်းကောင်း။ အညံ၊ တပါးသော။ ဗဟံ၊ များစွာသော။ နိရုတ္တက ကထံဝါ၊ အကျိုးမရှိသော စကားကိုလည်းကောင်း။ (ဣတိဝါ၌ ဝါသဒ္ဓါဖြင့် ဆည်းသတည်း)။ ကထေန္တိယာ၊ ပြောဟောသော။ ပရိဗ္ဗာဇက ပရိသာယ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ နိသိန္ဓော၊ နေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၄၀၉။ ပေါဠပါဒေါ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ခုရတောဝ၊ မှလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာလတ်သည်ကို။ အဒ္ဓသခေါ၊ မြင်လေသလျှင်ကတည်း။ ဒိသ္မာန၊ ရှိ။ သကံပရိသံ၊ မိမိပရိသတ်ကို။ သဏ္ဌပေသိ၊ ကောင်းစွာထား၏။ “ကောင်းစွာ တည်စေ၏လည်းဟူ”။ ကိံသဏ္ဌပေသိ၊ နည်းဟူမူကား။ ဘောန္တော၊ တို့။ အပ္ပသဒ္ဓါ၊ နည်းသောအသံ ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်ကုန်လော့။ ဘောန္တော၊ တို့။ တုမှော၊ တို့သည်။ သဒ္ဓိံ၊ ကို။ မာအကတ္ထ၊ မပြုလင့်ကုန်။ သမဏော၊ သော။ အယံ ဝေါတမော၊ သည်။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။ အာယသ္မာ၊ ရှည်သော အသက်ရှိသော။ ဝေါတမော၊ သည်။ အပ္ပသဒ္ဓကာမော၊ အသံနည်းခြင်းကို အလိုရှိ၏။ (ခေါပန

ကား ပဒါလင်္ကာရတည်း)။ အပ္ပသဒ္ဓဿ၊ အသံနည်းသောသူ၏။
ဝဏ္ဏဝါဒီ၊ ကျေးဇူးကိုချီးမွမ်းလေ့ရှိ၏။ ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို။ အပ္ပ
သဒ္ဓံ၊ နည်းသော အသံရှိသည်ကို။ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍။ ဥပသင်္ကမိတဗ္ဗံ၊
ကပ်အပ်သည်ကို။ အပ္ပေဝနာမ မညေယျ၊ အောက်မေ့ငြားအံ့
လည်းမသိ။ ဣတိ၊ သို့။ သဏ္ဌပေသိ၊ ကောင်းစွာ တည်စေ၏။
ဝေံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ တေ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ တို့သည်။ တုဏှိ၊
ကုန်သည်။ အဟေသံ၊ ကုန်၏။

၉၁၀။ အထခေါ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယေနပ၊ ဣ၊ ဌ။-ပေါဠ
ပါဒေါ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန-တတ္ထ၊
သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ဌ။ ပေါဠပါဒေါ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇ
ကော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ကိံ
အဝေါစ၊ နည်းဟူမူကား။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တေ၊
လာတော်မူလော့။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဘဂဝတော၊ ၏။ (အဘဂတံ
ထည့်ပါ)။ အဘဂတံ၊ လာခြင်းကား။ သွာဂတံ-သုအဘဂတံ၊
ကောင်းသောလာခြင်းတည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဣမံ၊ ဤငါတို့နေရာ
အရပ်သို့။ အဘဂမနာယ၊ ၄၁။ ယဒိဒိ-ယံ ဣဒိ ပရိယာယံ၊ အကြင်
အလှည့်ကို။ အကာသိ၊ ၏။ တနည်းကား၊ ယဒိဒိ-ယော အယံ
ပရိယာယော၊ အကြင်အလှည့်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣဒိပရိယာယံ၊
ဤ ငါတို့နေရာ အရပ်သို့ လာခြင်းဟူသော အလှည့်ကို။ ဘဂဝါ၊
သည်။ စိရသံခေါ၊ ကြာမြင့်မှ။ အကာသိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊
သည်။ နိသိဒတု၊ နေတော်မူလော့။ ဣဒိ အာသနံ၊ ကို။ ပညတ္ထံ၊
ခင်းအပ်ပြီး။ ဣတိ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။
ပညတ္ထေ၊ ခင်းအပ်ပြီးသော။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသိဒိ၊ နေတော်
မူ၏။ ပေါဠပါဒေါ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကောပိ၊ သည်လည်း။ အည
တရံ၊ တခုသော။ နိစံ၊ နိမ့်သော။ အာသနံ၊ ကို။ ဝဟေတွာ၊ ၍။
ဧကမန္တံ၊ လျောက်ပတ်စွာ။ နိသိဒိ၊ ၏။ ဧကမန္တံ၊ စွာ။ နိသိန္တံ၊
နေပြီးသော။ ပေါဠပါဒိ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။
ဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ကိံအဝေါစ၊ နည်းဟူမူကား။

ပေါဠပါဒ၊ ဒ၊ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ကာယ၊ အဘယ်မည်သော။
 ကထာယ၊ စကားကြောင့်။ တုမော၊ တို့သည်။ သန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေး
 ကြကုန်သည်။ အတ္ထနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ (ဤအနက်ကား ကာယ
 နောတ္ထကို ကာယနုအတ္ထဟု ပုဒ်ဖြတ်၍ ယောဇနာသော အနက်
 တည်း။)။ တနည်းကား၊ ဧတရဟိ၊ ၌။ ဧတ္ထ၊ ဤ-စည်းဝေးရာ
 စရပ်၌။ ကာယ၊ သော။ ကထာယ၊ ကြောင့်။ တုမော၊ တို့သည်။
 သန္နိသိန္နာ၊ ကုန်သည်။ အတ္ထနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ (ဤအနက်ကား
 ကာယ နောတ္ထကို ကာယနုဧတ္ထဟု ပုဒ်ဖြတ်၍ ယောဇနာသော
 အနက်တည်း။)။ ဝေါ၊ တို့၏။ ကာ၊ အဘယ်မည်သော။ အန္တရာ
 ကထာ၊ အကြားအကြား၌ ဖြစ်သော စကားသည်။ ဝိပွကတာစ
 ပန၊ အပြီးသို့မရောက်သေးသနည်း။ တနည်းကား၊ ဝေါ၊ တို့၏။
 ဝိပွကတာ၊ အပြီးသို့ မရောက် သေးသော။ အန္တရာယကထာ၊
 အကြား အကြား၌ ဖြစ်သော စကားသည်။ ကာစပန၊ အဘယ်
 စကားနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

အဘိသညာနိဇရာကေထာ

၄၁၁။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောစကားကို။ ဝုတ္ထေ၊
 သော်။ ပေါဠပါဒေါ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊
 ကို။ ဧတံပစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ကိံ အဝေါစ၊ နည်းဟူမူကား။
 ဘန္တေ၊ ရား။ မယံ၊ တို့သည်။ ယံယ၊ ကထာယ၊ အကြင် စကား
 ကြောင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကုန်၏။ သောကထာ၊ ဤစကား
 သည်။ တိဠတိ၊ တည်စေဦး။ ဘန္တေ၊ ရား။ သောကထာ၊ သည်။
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဒုလ္လဘာ၊ ရဲခဲသည်။ နဘဝိဿ
 တိ၊ လတ္တံ။ ပစ္စာပိ၊ နောက်မှလည်း။ သဝနာယ၊ နာခြင်းငှာ။
 (လဘိဿတိ ထည့်ပါ)။ လဘိဿတိ၊ ရလတ္တံ။ တနည်းကား၊
 သောကထာ၊ သည်။ ပစ္စာပိ၊ မှလည်း။ သဝနာယ၊ ငှာ။ ဒုလ္လဘာ၊
 သည်။ နဘဝိဿတိ၊ လုတ္တံ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ပုရိမာနိ-ပုရိမေသု၊
 ယနေ့ ဖြစ်ကုန်သော။ ပုရိမတရာ-ပုရိမတရေသု၊ ယမန်နေ့ထက်

၉-ပေါဒ္ဓပါဒသုတ္တ-အဘိသညာနိရောဓကထာ (၃၆၇)

လှန်သောနေ့ဖြစ်ကုန်သော။ ဒိဝသာနိ-ဒိဝသေသု၊ နေ့တို့၌။
နာနာတိတ္ထိယာနံ၊ အထူးထူးသောအယူရှိကုန်သော။ ကောတုဟ
လသာလာယ၊ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်ဖြစ်သောစရပ်၌။ နိဿိန္ဒာနံ၊
အညီအညွတ်နေကုန်ထသော။ သန္နိပတိတာနံ၊ တပေါင်းတည်း
ပေါင်းကုန်ထသော။ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ ဣ၏။ (ကထာ၌စပ်)။
တို့အား။ (ဥဒပါဒိ၌စပ်)။ အဘိသညာနိရောဓကထာ၊ သညာ၏
ချုပ်ခြင်းကို ဆိုသောစကားသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။

အမှာ

အဘိသညာ၌အဘိသဒ္ဓါကား ဥပသာရမျှ အနက်
မရှိ။ ဥပလက္ခဏ နည်းအားဖြင့် သညာကိုမှတ်၍
အဘိသညာနိရောဓကထာဟု ဆိုသတည်း။ သညာ၏ ချုပ်ခြင်း၌
သာလျှင် စကားဖြစ်သည် မဟုတ်။ စိတ်၏ဖြစ်ခြင်း၌ပင် စကား
ဖြစ်၏ဟူသောအနက်ကို ယူအပ်၏။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌-
“အဘိသညာ နိရောဓေတိ၊ ဧတ္ထ အဘိတိ ဥပသဂ္ဂမတ္ထံ။ သညာ
နိရောဓေတိ စိတ္တနိရောဓေဟုဆိုသတည်း။ အဘိသညာနိရောဓ
ကထာဟုပါ၌ အမျှားရှိ၏၊ အဋ္ဌကထာ အလိုသော် အဘိသညာ
နိရောဓကထာဟု ရှိသင့်၏။

ကိ°ဥဒပါဒိ၊ ဟူမူကား။ ဘော၊ အရှင်တို့။ ကထံ-ကေန
အာကာရေန၊ အဘယ်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ အဘိသညာ
နိရောဓော၊ သညာ၏ချုပ်ခြင်းသည်။ ဟောတိနုခေါ၊ ဖြစ်သနည်း။
ဣတိ၊ သို့။ အဘိသညာနိရောဓကထာ၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။ တဏှ၊
ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့တွင်။ ဧကစ္စ၊ အချို့ကုန်သော သူတို့သည်။
ဧဝံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ ကိ°အာဟံသု၊ ကုန်သနည်း ဟူမူ
ကား။ အဟေတု၊ အကြောင်းမရှိကုန်ပဲ။ အပ္ပစ္စယာ၊ ပစ္စည်းမရှိ
ကုန်ပဲ။ ပုရိသဿ၊ ၏။ သညာ၊ သညာတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိပိ၊
ဖြစ်လည်းဖြစ်ကုန်၏။ နိရုဇ္ဈန္တိပိ၊ ချုပ်လည်း ချုပ်ကုန်၏။ ယသ္မိ°
သမယေ၊ ၌။ ပုရိသဿ၊ ၏။ သညာ၊ တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။
တသ္မိ°သမယေ၊ ထိုသညာဖြစ်သောအခါ၌။ သောပုရိသော၊ သည်။
(ထည့်ပါ)။ သညိ၊ သညာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယသ္မိ°သမယေ၊

၌။ပုရိသဿ၊ ၏။ သညာ၊ ထို့သည်။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မိံ
သမယေ၊ ထိုသညာချုပ်သော အခါ၌။ သော ပုရိသော၊ သည်။
အသညီ၊ သညာမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊
ကုန်၏။ ဣတ္ထံ-ဝေ ဣမိနာကာရဏေန၊ ဖြင့်။ ဧတေ၊ အချို့ကုန်သော
ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အဘိသညာနိရောဓံ၊ သညာ၏ ချုပ်ခြင်း
ကို။ ပညပေန္တိ၊ ပညတ်ကုန်၏။

အမှာ

ဤပုဂ္ဂိုလ်ကား သာသနာတော် ပသော ကာလ၌
တိတ္ထိတို့၏အထံ၌ ရသေ့ရဟန်းပြု၍ စိတ်ဖြစ်ခြင်း၌
အပြစ်ကိုမြင်၍ စိတ်မရှိသည်၏ အဖြစ်သည် ငြိမ်းချမ်းစွာ၏ဟု
“မိ စိတ္တံ သညာရောဂေါ သညာဂဏ္ဍော အစရှိသော နည်းဖြင့်
သမာပတ်ကိုပွားစေ၍ ထိုကိုယ်၏ အဖြစ်မှ စုတေလေသော် ကမ္ဘာ
ငါးရာပတ်လုံး အသညသတ်တို့၌ စုတေ၍ တဖန် လူ့ပြည်၌
စုတေ၍ တဖန် ဤလူ့ပြည်၌ တိဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်၍ တစ်ဘဝမျှကို
သာ အောက်မေ့နိုင်သော ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏ်ကိုရ၍ ထို
ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိ ဉာဏ်ဖြင့် မိမိကျင်လည်ဖူးသော ဘဝကို
အောက်မေ့လေသော်အသညသတ်တို့၌ စိတ်မရှိခြင်းကြောင့် စုတိ
ခြင်းကိုမမြင်မူ၍ ဤကာမတိဟိတ် ပဋိသန္ဓေကိုသာ မြင်၍ သညာ
သည် အကြောင်းကင်း၍လည်း ဖြစ်၏။ အကြောင်း ကင်း၍လည်း
ချုပ်၏ဟု မှားသောအယူကို ယူလေသတည်း။

တံပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ အညော၊ တယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧဝံ၊ သို့။
အာဟ၊ ၏။ ကိံ အာဟ၊ နည်းဟူမူကား။ ဘော၊ အရှင်။ ဧတံ-ဧသော
အဘိသညာနိရောဓော၊ ထိုအကြောင်းကင်း၍ သညာ၏ချုပ်ခြင်း
သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့သင်ဆိုတိုင်း။ န ခေါပန ဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။
ဟိသစ္စံ၊ ၏။ ဘော၊ အရှင်။ သညာ၊ သည်။ ပုရိသဿ၊ ၏။ အတ္တော၊
ကိုယ်မည်၏။ “အတ္တဘော မည်၏၊ လည်းဟူ”။ သာစသညာ၊
သည်။ ဥပေတိပိ၊ ကပ်လည်းကပ်၏။ “ပြည့်လည်း ပြည့်စုံ၏၊
လည်းဟူ။ အပေတိပိ၊ ကင်းလည်းကင်း၏။ “ပယ်လည်း ပယ်၏၊
လည်းဟူ။ ယသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ သညာ၊ သည်။ ဥပေတိ၊ ၏။ ပြည့်စုံ

၂-ပေါ်ပေါက်သော အခါ သညာနိရောဂကလာ (၃၆၉)

၏၊လည်းဟူ’။ တသ္မိံသမယေ၊ ထိုသို့ သညာကပ်သောအခါ၌၊
“ထိုသို့ သညာပြည့်စုံသောအခါ၌၊လည်းဟူ’။ သော ပုရိသော၊
သည်။ တနည်းကား၊သောအတ္တော၊ ထိုအတ္တတောသည်။ သညိ၊
ရှိသည်။ ဟောတိ၊၏။ ယသ္မိံသမယေ၊၌။ သညာ၊သည်။ အပေတိ၊
ကင်း၏။ “ပယ်၏၊ လည်းဟူ။ တသ္မိံသမယေ၊ ၌။ သော
ပုရိသော၊သည်။ အသညိ၊သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဣတိ၊သို့။ အာဟ၊
၏။ ဣတ္ထံ-ဝေဓိဣမိနာအာကာရေန၊ ဖြင့်။ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော
သူတို့သည်။ အဘိသညာနိရောဓံ၊ ကို။ ပညပေန္တိ၊ ပညတ်ကုန်၏။

အမှာ

ဤဒုတိယပုဂ္ဂိုလ်ကား ထိုပဌမပုဂ္ဂိုလ် အယူကိုမြစ်၍
ဣသိသိင်္ဂရသေ့၏ သညာမရှိသည်၏အဖြစ်ကို ယူ၍
“ဥပေတိပိ အပေတိပိ” ဟူ၍ ဆိုလေသတည်း။ အဘယ်သို့လျှင်
ဣသိသိင်္ဂရသေ့အား သညာ၏ပြည့်စုံခြင်း သညာ၏ ကင်းခြင်းဖြစ်
သနည်းဟူမူကား ဣသိသိင်္ဂ ရသေ့သည် အလွန် ပြင်းစွာသော
အကျင့်ရှိ၏။ ထိုဣသိသိင်္ဂရသေ့၏ သီလတန်ခိုးကြောင့် သိကြား
မင်း၏ ပဏ္ဍုကမ္မလာ ကျောက်ဖျာသည် ပူသောအခြင်း အရာ
ရှိသည်ဖြစ်၍ သိကြားမင်းသည် ထိုအကြောင်းကို ဆင်ခြင်လေ
သော် ဣသိသိင်္ဂရသေ့၏ သီလတန်ခိုးကြောင့် မိမိနေရာ ပဏ္ဍု
ကမ္မလာကျောက်ဖျာပူသောအခြင်းအရာရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုသိ၍
ရှင်ရသေ့သည် ငါ၏ အရာကို တောင့်တသလောဟု ယုံမှားရှိ၍
အလမ္မုသာ အမည်ရှိသော နတ်သွီးကို ဣသိသိင်္ဂရသေ့၏ သီလကို
ဖျက်၍လာခဲ့ဟုစေလိုက်၏။ ထိုအလမ္မုသာ နတ်သွီးသည် ဣသိ
သိင်္ဂရသေ့၏ သင်္ခမ်းအရပ်သို့ သွားလေ၏။ ဣသိသိင်္ဂရသေ့သည်
ရှေ့ဦးစွာနေ၍ ထိုနတ်သွီးကိုမြင်၍ လျင်စွာ မိမိသင်္ခမ်းသို့ဝင်၍နေ
လေ၏။ ဒုတိယနေ့၌လည်း ထို့ အတူနေလေ၏။ တတိယနေ့၌ကား
ထိုနတ်သွီး၌ ဖြင်းစွာတပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ နတ်သွီးလက်ကို
ကိုင်လေ၏။ ထိုသို့ကိုင်လေသော် ဣသိသိင်္ဂရသေ့သည် နတ်၏
အတွေ့ဖြစ်၍ မိန်းမောတွေ့စေ၍ သုံးနှစ်ပတ်လုံး သညာကင်း
သည်ဖြစ်၍ သုံးနှစ်လွန်မှ သညာကိုရလေ၏။ ထိုဣသိသိင်္ဂရသေ့ကို

မိစ္ဆာအယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သုံးနှစ်လွန်မှန်ရောသေမာပတ်မှ ထ၏ဟု အမှတ်ရှိ၍ “ဥပေတိပိ အပေတိပိ” ဟူသော စကားကို ဆိုလေသတည်း။

တံပုဂ္ဂလံ၊ ကိ။ အညော၊ တယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟ၊ ၎င်း။ ကိံ အာဟ၊ နည်း။ ဘော၊ အရှင်။ ဧတံ-ဥပေ တာပနယနံ၊ ထိုသို့သညာ၏ကင်းခြင်း သညာ၏ ချုပ်ခြင်းသည်။ ဧဝံ၊ သင်ဆိုတိုင်း။ န ခေ၊ ပန ဘဝိသတိ၊ လတ္တံ့။ ဘော၊ အရှင်။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကြကုန်ထသော။ မဟာနုဘာဝါ၊ ကြီးသော တုန်းအာနုဘော် ရှိကုန်ထသော။ သမဏ မြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသမဏမြာဟ္မဏာ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏား တို့သည်။ ဣမဿပုရိသဿ၊ ၎င်း။ သညံ၊ သညာကို။ ဥပကခုန္တိပိ၊ ငင်လည်းငင်ကုန်၏။ အပကခုန္တိပိ၊ ပယ်လည်းပယ်ကုန်၏။ ယသ္မိံ သမယေ၊ ဤသို့။ သညံ၊ ကိ။ ဥပကခုန္တိ၊ ငင်ကုန်၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုသို့ငင်သောအခါ၌။ သောပုရိသော၊ သည်။ သညံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ယသ္မိံ သမယေ၊ ဤသို့။ သညံ၊ ကိ။ အပကခုန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုသို့ပယ်သောအခါ၌။ သောပုရိသော၊ သည်။ အသညံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၎င်း။ ဣတ္ထံ-ဧဝံ ဣမိနာအာကာရေန၊ ဖြင့်။ ဧကေ၊ တို့သည်။ အတိသညာနိရောဓံ၊ ကိ။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။

☞

အမှတ် ၂၅၁ ဤတတိယ ပုဂ္ဂိုလ်ကား ထိုဒုတိယပုဂ္ဂိုလ် အယူကို မြစ်၍ အထဗ္ဗန ဗေဒင်နှင့် ယှဉ်ခြင်းကို ရည်၍ “ဥပကခုန္တိပိ အပကခုန္တိပိ” ဟူသော စကားကို ဆိုသတည်း။ အဘယ်သို့လျှင် အထဗ္ဗနဗေဒင်နှင့် ယှဉ်ခြင်းကို ပြုကုန်သနည်း ဟူမူကား အထဗ္ဗန ဗေဒင်ကိုတတ်ကုန်သော သူတို့သည် အထဗ္ဗန ဗေဒင်ကို လုံ့လပြုကုန်၍ သတ္တဝါအပေါင်းကိုဦးခေါင်းကို ဖြတ်သ ကဲ့သို့ လက်ကို ဖြတ်သကဲ့သို့ သေသကဲ့သို့ ပြုကုန်၏။ တဖန် မိမိတို့ အတတ်ဖြင့် တဖန် ပကတိရှိသည်ကို ပြုကုန်၏။ ထိုသို့ ပကတိရှိပြန် သည်ကိုမြင်၍ မှားသော အယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် နိရောဓ

၉-ပေါ်ဋ္ဌပါဒသုတ္တ-အဘိသညာနိရောဓကထာ (၃၇၁)

သမာပတ်မှတစ်ဖန် အမှတ်ရှိ၍ အထဗ္ဗနဗေဒင်ကို တတ်ကုန်သော ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ယောက်ျား၏ သညာကို ငင်လည်းငင်ကုန်၏။ ပယ်လည်းပယ်ကုန်၏ဟု ဆိုလေသတည်း။

တံ၊ ထိုတတိယပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ အညော၊ တယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟ၊ ၎င်း။ ကိံ၊ အာဟ၊ နည်းဟူမူကား။ ဘော၊ အရှင်။ ဧတံ-ဧသော၊ အဘိသညာ နိရောဓော၊ သည်။ ဧဝံ၊ သင်ဆိုတိုင်း။ နခေါပန ဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ ဘော၊ အရှင်။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကုန်သော။ မဟာနုဘာဝါ၊ ကြီးသော ဘုန်းအာနုဘော်ရှိကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ ဣမဿ ပုရိသဿ၊ ၎င်း။ သညံ၊ ကို။ ဥပကဗုန္တိပိ၊ ကုန်၏။ အပကဗုန္တိပိ၊ ကုန်၏။ ယသ္မိံသမယော၊ ဌ။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ ပုရိသဿ၊ ၎င်း။ သညံ၊ ကို။ ဥပကဗုန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မိံသမယော၊ ထိုသို့ငင်သောအခါ၌။ သောပုရိသော၊ သည်။ သညံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ယသ္မိံသမယော၊ ဌ။ အပကဗုန္တိ၊ ပယ်ကုန်၏။ တသ္မိံသမယော၊ ထိုသို့ပယ်သောအခါ၌။ သောပုရိသော၊ သည်။ အသညံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၎င်း။ ဣတ္ထိ-ဇဝံ ဣမိနာ အာကာရေန၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော သူတို့သည်။ အဘိသညာ နိရောဓံ၊ ကို။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။

အမှာ ဤစတုတ္ထပုဂ္ဂိုလ်ကား နတ်ဘီလူ ဖမ်းသောသူသည် အကြင်အခါ၌ နတ်ဘီလူးဖမ်း၏။ ထိုအခါ၌ သညာကင်း၏။ အကြင်အခါ၌ ဘီးလူးဖမ်း၍ လွှတ်၏။ ထိုအခါ၌ သညာရှိ၏။ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းကိုရည်၍ နတ်တို့သည် ယောက်ျား၏ သညာကို ငင်လည်းငင်ကုန်၏။ ပယ်လည်း ပယ်ကုန်၏ဟု ဆိုသတည်း။

* ဘန္တေ၊ ရား။ တဿမယံ၊ ၎င်း။ သတိ၊ သတိသည်။ “အောက်မေ့ခြင်းသည်၊ လည်းဟူ”။ ဘဂဝန္တိယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ အာရဗ္ဗ၊ အာရုံပြု၍။ ဥဒပါဒိ၊ ၎င်း။ ကိံ၊ ဥဒပါဒိ၊ ဟူမူကား။ ယောဘဂဝါ၊ သည်။ ဣမေသံဓမ္မာနံ၊ ဤသညာ၏ချုပ်ခြင်းသဘော တရားတို့၌။ သုကုသလော၊ အလွန်လိမ်မာတော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။

(၃၇၂) သုတ်သီလက္ခန်ပေါ်ဋ္ဌတော်နိဿယသစ်

အဘိသညာနိရောဓံ၊ ကိံ။ ကထေယျ၊ ဟောတော်မူပါမူကား။ အဟောနုန၊ ဩဋ္ဌ-ကောင်းစွတကား။ ယောသုဂတော၊ အကြင်ကောင်းသော စကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမေသံဓမ္မာနံ၊ တို့၌။ သုကုသလော၊ နိ။ သောသုဂတော၊ သည်။ အဘိသညာနိရောဓံ၊ ကိံ။ ကထေယျ၊ မူကား။ အဟောနုန၊ တကား။ ဣတိ၊ သို့။ တဿမယံ၊ နိ။ သတိ၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ နိ။ (အဘိသညာ နိရောဓံ ကထေယျ ဤနှစ်ပုဒ်ကား ပေါ်ဋ္ဌသေသတည်း။ တန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဘိသညာ နိရောဓသ၊ သညာချုပ်ခြင်း၌။ ကုသလော၊ လိမ်မာတော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဘိသညာ နိရောဓသ၊ နိ။ ပကတညူ၊ သဘောကို သိတော်မူ၏။ တန္တေ၊ ရား။ ကထံ-ကေန အာကာရေန၊ ဖြင့်။ အဘိသညာ နိရောဓော၊ သည်။ ဟောတိနုခေါ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပေါဋ္ဌပါဒေါ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကိံ။ ပုစ္ဆိ၊ နိ။

သဟေတုကသညပ္ပါဒနိရောဓကထာ

၄၁၂။ ပေါဋ္ဌပါဒါဒ၊ ဒ။ တကြ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့၌။ ယေတေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုသည်။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ ကိံ အာဟံသု၊ ကုန်သနည်း။ ပုရိသဿ၊ နိ။ သညာ၊ ထိုသည်။ အဟေတု၊ အကြောင်းမရှိကုန်ပဲ။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိပိ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ်ကုန်၏။ နိရုဇ္ဈန္တိပိ၊ ချုပ်လည်းချုပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ တေသံ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ ထို၏။ (ဝစနံ ထည့်ပါ)။ ဝစနံ၊ သည်။ အာဒိတောဝ-အာဒိမ္ပိ၊ အစ၌။ အပရဒ္ဓံ၊ ချွတ်ယွင်းသည်။ ဟောတိ၊ နိ။ တံဝစနံ၊ ထိုသို့ ချွတ်ယွင်း၏ဟူ၍ ငါဆိုခြင်းသည်။ ကိဿ၊ အဘယ်မည်သော။ ဟေတု၊ အကြောင်းကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ပေါဋ္ဌပါဒါဒ၊ ပုရိသဿ၊ နိ။ သညာ၊ ထိုသည်။ ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဟေတု၊ အကြောင်းရှိကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ သပ္ပစ္စယာ၊ ပစ္စည်းရှိကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဥပ္ပဇ္ဈန္တိပိ၊ ကုန်၏။ နိရုဇ္ဈန္တိပိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေသံ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ ထို၏။

အပရန္တံ၊ သညံ၊ ဟောတိ၊ ဧ၊ သိက္ခာ-သိက္ခာယ၊ သိက္ခာသုံးပါး
တို့၏ အပေါင်းကို အားထုတ်ခြင်းကြောင့်။ ဧကော၊ အချို့သော။
သညာ၊ သညာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ သိက္ခာ-သိက္ခာယ၊
ကြောင့်။ ဧကော၊ အချို့သော။ သညာ၊ သည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။

၄၁၃။ သိက္ခာ၊ သိက္ခာဟူသည်ကား။ ကာစ၊ နည်း။ ဣတိ-ဣဒံ
ဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုစ္ဆာဝသေန၊ ကထေတုကဗျတာ
ပုစ္ဆာ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ အဝေါစ၊ ဧ၊ ။ (ပုစ္ဆာဝသေနကား
ကြိယာဒိသိသံ ထည့်သည်။ ယခု အခါ၌ မြတ်စွာ ဘုရားသည်
သညာ၏ အကြောင်းနှင့် တကွဖြစ်ခြင်း၊ ချုပ်ခြင်းကို ပြခြင်းငှာ၊
ဘုရားဖြစ်သောအခါမှစ၍ အစဉ်ဖြစ်သော ဓမ္မကိုထားတော်မူလို
သည်ဖြစ်၍ “ဣမပေါဠပါဒ” အစရှိသောဒေသနာကိုမိန့်သတည်း။
ထိုဒေသနာ၏အတ္ထကား) ။ ပေါဠပါဒ၊ ဒ၊ ဣလောကေ၊ ဤ
လူ့ပြည်၌။ အရဟံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောရန်သူတို့မှဝေးတော်
မူထသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မဖောက်မပြန် မိမိအလိုလိုသာလျှင်
အလုံးစုံသောတရားကို သယမ္ပုဏ္ဍုဏ်ဖြင့် သိတော်မူပြီးထသော။
တထာဂတော၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဧ၊ ပ။ သာမညဖလံ-သာမည
ဖလေ၊ သာမညဖလသုတ်၌။ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗိယထာ၊ ကဲ့သို့၊ ဧဝံ-
တထာ၊ တူ။ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗိ၊ ဧ၊ ပေါဠပါဒ၊ ဒ၊ ဧဝံခေါ၊ သို့။ ဘိက္ခု၊
ရဟန်းသည်။ သီလသမ္ဗုဒ္ဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပ။ ဣမေ
ပဉ္စနိဝရဏော၊ တို့ကို။ ပဟိနေ၊ တို့ကို။ အတ္တနိ၊ ၌။ သမနုပဿတော
သမနုပဿန္တဿ၊ မြင်သော။ တဿတိက္ခုနော၊ အား၊ ပါမောဇ္ဇံ၊
ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်။ ဇာယတိ၊ ဧ၊ ပမုဒိတဿ၊ ဝမ်းမြောက်
သောရဟန်အား။ ဝီတိ၊ ပြင်းစွာနှစ်လိုခြင်းသည်။ ဇာယတိ၊ ဧ။
ဝီတိမနဿ၊ ဝီတိနှင့်ယှဉ်သော စိတ်ရှိသော။ ဘိက္ခုနော၊ ဧ။
ကာယော၊ ရူပကာယသည်။ ပဿန္တတိ၊ ပြင်း၏။ ပဿဒ္ဓကာယော၊
ပြင်းသော ရူပကာယရှိသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သုခံ၊ သုခဝေဒနာ
ကို။ ဝေဒတိ၊ ခံစား၏။ သုခိနော၊ သုခဝေဒနာနှင့် ပြည့်စုံသော။
ဘိက္ခုနော၊ ဧ။ စိတ္တံ၊ သည်။ သမာဓိယတိ၊ တည်ကြည်၏။ သော

ဘိက္ခုသည။ ကာမေဟိ၊ ကိလေသာကာမတို့မှ။ ဝိဝိဇ္ဇေဝ ဝိဝိဇ္ဇ
 ဝေ၊ ဆိတ်၍လျှင်။ “ကင်း၍လျှင် လည်းဟူ”။ အကုသလေဟိ၊
 ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိဝိဇ္ဇေဝ၊ လျှင်။ (ဧဝသဒ္ဓါကို လိုက်ပါ)။
 သဝိတက္ကံ၊ ထင်သော။ သဝိစာရံ၊ ထသော။ ဝိဝေကဇံ၊ နိဝရဏမှ
 ကင်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော။ နိဝရဏမှကင်းသော သမ္ပယုတ်တရား
 အပေါင်းကြောင့်ဖြစ်ထသောလည်းဟူ။ ဝိတိသုခံ၊ ဝိတိသုခလည်း
 ရှိထသော။ ပဌမဇာနိကို။ ဥပသမ္ပဇာ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ တဿ
 ဘိက္ခုနော၊ ထိုပဌမဇာနိနှင့်ပြည့်စုံသောရဟန်းအား၊ ပုရိမာ ဇာနိ
 ၏ရှေ့အဖို့၌ဖြစ်သော။ ဇာနိမရမိရှေ့အဖို့၌ ဖြစ်သောလည်းဟူ။
 ယာ ကာမသညာ၊ အကြင်မဖြစ်သေးသော ကာမသညာသည်။
 ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ၏။ သာကာမသညာ၊ သည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ၏။ တသ္မိ
 သမယေ၊ ထိုပဌမဇာနိကို ဝင်စားသောအခါ၌။ ဝိဝေကဇံ ဝိတိ
 သုခံ- သုခမသစ္စသညာ၊ နိဝရဏမှ ကင်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော
 ဝိတိသုခနှင့်ယှဉ်သော သိမ်မွေ့စွာသော သညာသည်။ သစ္စာ၊
 ထင်ရှားစွာဖြစ်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဝိဝေကဇံ ဝိတိ
 သုခံ ဟူသောပုဒ်ဟို့၌ နိဂ္ဂဟိတ်ကား အာဂုံတည်း။ သုခမသညာ
 သစ္စာ ဟောတိဟုဆိုအပ်လျက် ပဒဝိပုလ္လာသအားဖြင့် သုခမသစ္စ
 သညာဟု ဆိုသတည်း။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ “ဝိဝေကဇံ
 ဝိတိသုခံ သင်္ခါတာ သုခမသညာသစ္စာ ဟောတိ” ဟုဆိုသတည်း။
 သုခမသစ္စာဟူ၍ ဆိုအပ်လျက် အာကို အရဿပြု၍ သုခမသစ္စဟု
 ဆိုသတည်း)။ တနည်းကား၊ ဝိဝေကဇံ ဝိတိသုခံ သုခမသစ္စ
 သညာ၊ နိဝရဏမှ ကင်းခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ဝိတိသုခနှင့်
 ယှဉ်သော သိမ်မွေ့သော ထင်ရှားစွာ ဖြစ်သော သညာသည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မိ သမယေ၊ ထိုနိဝရဏမှကင်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်
 သော ဝိတိသုခနှင့်ယှဉ်သော သိမ်မွေ့သော ထင်ရှားစွာဖြစ်သော
 သညာဖြစ်သော အခါ၌။ သောဘိက္ခု၊ ထိုသညာနှင့်ပြည့်စုံသော
 ရဟန်းသည်။ (ပကတိ ကတ္တားထည့်)။ ဝိဝေကဇံ ဝိတိသုခံသုခမ
 သစ္စသညီယေဝ၊ နိဝရဏမှကင်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောဝိတိသုခနှင့်

ယှဉ်သော သိမ်မွေ့သော ထင်ရှားစွာသော သညာရှိသည်လျှင်။
 ဟောဟိ၊ ဇာ။ (နောက်ပုဒ် တို့၌လည်း ဤနည်းကိုမှတ်၍ ယော
 ဇနာလေ)။ ဧဝမ္ပိ၊ ဤပဌဈာန်ကိုရသော အခြင်းအရာဖြင့်လည်း။
 (ပိသဒ္ဓါဖြင့် ဒုတိယဈာန် အစရှိသည်ကို ရသော အခြင်းအရာကို
 ပေါင်းသည်)။ သိက္ခာ၊ ပြည့်စုံစေခြင်းငှာ ကျင့်အပ်သော။ ဧကော၊
 အချို့သော။ သညာ၊ ပဌမဈာန်နှင့်ယှဉ်သောသညာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇ-
 တိ၊ ဇာ။ သိက္ခာ၊ ချုပ်စေခြင်းငှာ ကျင့်အပ်သော။ ဧကော၊ သော။
 သညာ၊ ကာမသညာသည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ဇာ။ (ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ ဟု မဟုတ်ဖြင့်
 အဋ္ဌကထာအလို ပါဠိရှိသင့်၏။ များသော ပါဠိတို့၌ ဥပ္ပဇ္ဇတိ
 နိရုဇ္ဈတိဟု ဧကဝုစံ ဖြင့်သာ ရှိကြသည်။)။ ။ အယံ ဤပဌမဈာန်
 နှင့်ယှဉ်သော သညာသည်။ သိက္ခာ၊ သိက္ခာမည်၏။ ဇုတိ၊ သို့။
 ဘဂဝါ၊ သည်။ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ ပညာဝိသုဒ္ဓိနဝသေန၊ ပြဿနာကို
 ဖြေသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ (ကြိယာ ဝိသိသံ ထည့်ပါ)။ အဝေါ
 စ၊ ဇာ။ ပေါ်ဠပါဒ၊ ဒ၊ ပုနစပရံ၊ တုံ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝိတက္ကဝိစာ
 ရာနံ၊ တို့၏။ ဝုပသမာ၊ ကြောင့်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်ထ
 သော။ စေတသော၊ စိတ်ကို။ သမ္ပသာဒနံ၊ ကြည်စေတတ်ထ
 သော။ ဧကောဒိဘာဝံ၊ မြတ်သည်ဖြစ်သော သမာဓိကို ပွားစေ
 တတ်ထသော။ အဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်မရှိထသော။ အဝိစာရံ၊ သော။
 သမာဓိဇံ၊ သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော သမာဓိကြောင့်ဖြစ်ထသော။ “ပဌမ
 ဈာန် သမာဓိကြောင့် ဖြစ်ထသော၊ လည်းဟူ”။ ဝီတိသုခံ၊ ဝီတိ
 သုခလည်း ရှိထသော။ ဒုတိယံဈာန်၊ ကို။ ဥပ္ပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ဇာ။
 တဿ ဘိက္ခုနော၊ ထို ဒုတိယဈာန်နှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်း၏။
 ဝုရိမာ၊ ဖြစ်သော။ ယာ ဝိဝေကဇံ ဝီတိသုခံ သုခမသစ္စသညာ၊
 အကြင် နိဝရဏမှ ကင်းခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ဝီတိသုခနှင့်
 ယှဉ်သော ထင်ရှားစွာ ဖြစ်သော သညာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဇာ။
 သာဝိဝေကဇံ ဝီတိသုခံ သုခမသစ္စသညာ၊ သည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ဇာ။
 တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုဒုတိယဈာန်ကို ဝင်စားသော အခါ၌။ “ထို
 ဒုတိယ ဈာန်နှင့် ပြည့်စုံသော အခါ၌၊ လည်းဟူ။ သမာဓိဇံ

ပီတိသုခံ သုခုမသစ္စသညာ၊ သမ္ပယုတ် ဖြစ်သော သမာဓိကြောင့်
 ဖြစ်သော ပီတိသုခနှင့်ယှဉ်သော သိမ်မွေ့သော ထင်စွာဖြစ်သော
 သညာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုသမ္ပယုတ်
 ဖြစ်သောသမာဓိကြောင့်ဖြစ်သော ပီတိသုခရှိသော သိမ်မွေ့သော
 ထင်စွာဖြစ်သော သညာဖြစ်သောအခါ၌။ သောဘိက္ခ၊ ထိုဒုတိယ
 ဈာန်နှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်။ သမာဓိဇံ ပီတိသုခံ သုခုမ
 သစ္စသညီ ယေဝ၊ သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော ပီတိသုခ ရှိသော သိမ်မွေ့
 သော ထင်သော သညာရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံပိ-
 ဣမိနာ အာကာရေန၊ ဖြင့်လည်း။ သိက္ခာ၊ ပြည့်စုံစိမ့်သောငှာ
 ကျင့်အပ်သော။ ဧကာ၊ သော။ သညာ၊ ဒုတိယဈာန်သညာသည်။
 ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ သိက္ခာ၊ ချုပ်စိမ့်သောငှာ ကျင့်အပ်သော။ သညာ၊
 ပဋ္ဌမဈာန် သညာသည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤဒုတိယဈာန်
 သညာသည်။ သိက္ခာ၊ မည်၏။ ဣတိ-ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊
 သည်။ ပဉ္စဝိသုက္ခနဝသေန၊ ဖြင့်။ အဝေါစ၊ ၏။ ပေါဋ္ဌပါဒ၊ ဒ။
 ပုနပရံ၊ တပါးတုံ။ ဘိက္ခ၊ ရဟန်းသည်။ ပီတိယာ၊ ပီတိကို။ ဝိရာ
 ဝါစ၊ စက်ဆုပ်ခြင်းကြောင့်လည်း။ ဥပေက္ခကောစ၊ တတြမဇ္ဈတ္တ၊
 ပေက္ခာနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း။ သတောစ၊ သတိနှင့်
 ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ သမ္ပဇာနောစ၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံ
 သည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ သုခဉ္စ၊ ကိုလည်း။
 ကာယေန၊ ဖြင့်။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ ယံ ဈာနဟေတု၊
 အကြင် တတိယဈာန်ကြောင့်။ တံတတိယဈာန သမ္ပိပုဂ္ဂလံ၊ ထို
 တတိယဈာန်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အရိယာ၊ ဘုရားအစ
 ရှိသော သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဥပေက္ခကော၊ တတြမဇ္ဈတ္တ၊
 ပေက္ခာနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သတိမာ၊ သတိနှင့် ပြည့်စုံသည်
 ဖြစ်၍။ သုခဝိဟာရီ၊ သုခဝေဒနာကို ခံစား၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာစိက္ခန္တိ
 ပသံသန္တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်၏။ တံ တတိယဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇာ၊ ၍။
 ဝိဟရတိ၊ ၏။ တဿ ဘိက္ခ၊ နော၊ ထိုတတိယဈာန်နှင့် ပြည့်စုံသော
 ရဟန်းအား။ ပုရိမာ၊ ရှေ့၌ဖြစ်သော။ ယာသမာဓိဇံပီတိသုခံ သုခုမ

သစ္စသညာ၊ အကြင်ပဌမဈာန်သမာဓိကြောင့် ဖြစ်သော ပီတိသုခ
ရှိသော သိမ်မွေ့သော ထင်သော သညာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဧ။
သာ-သမာဓိဇီဝိတိသုခံ သုခမသစ္စသညာ၊ သည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ဧ။
(သမာဓိဇီဝိတိ သုခံဟူသော ပုဒ်တို့၌လည်း နိဂ္ဂဟိတ် အာဂုံ
တည်း)။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုတတိယဈာန်ကို ဝင်စားသောအခါ၌။
ဥပေက္ခာ သုခံ သုခမသစ္စသညာ၊ တတြိ မဇ္ဈတ္တပေက္ခာ သုခ
ဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သော သိမ်မွေ့သော ထင်သော သညာသည်။
ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဧ။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထို တတြိမဇ္ဈတ္တပေက္ခာ သုခ
ဝေဒနာနှင့်ယှဉ်သော သိမ်မွေ့သော ထင်သော သညာဖြစ်သော
အခါ၌။ သော တိက္ခာ၊ ထိုတတိယဈာန်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်
သည်။ ဥပေက္ခာသုခံ သုခမသစ္စသညိ ယေဝ၊ တတြိ မဇ္ဈတ္တ
ပေက္ခာ သုခဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သော သိမ်မွေ့သော ထင်သော
သညာသာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ဝေပိ-ဣဒိနာ အာကာရေန၊ ဖြင့်
လည်း။ သိက္ခာ၊ ပြည့်စုံစိမ့်သောငှာ ကျင့်အပ်သော။ ဧကာ၊ အချို့
သော။ သညာ၊ တတိယဈာန်သညာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဧ။ သိက္ခာ၊
ချုပ်စေခြင်းငှာ ကျင့်အပ်သော။ ဧကာ၊ သော။ သညာ၊ ဒုတိယဈာန်
သညာသည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ဧ။ အယံ၊ ဤတတိယဈာန်သည်။ သိက္ခာ၊
မည်၏။ ဣတိ-ဣဒံဝစနံ၊ ကို။ ဣဝံ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ဧ။ ပေါဠ
ပါဒ၊ အ။ ပုနစပရံ၊ တုံ။ ဘိက္ခာ၊ သည်။ သုခဿစ၊ ကာယိကသုခကို
လည်းကောင်း။ ဒုက္ခဿစ၊ ကာယိကဒုက္ခကို လည်းကောင်း။
ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေ့ဖျာန်၌လျှင်။ သောမနဿ
ဧဒါမနဿာနံ၊ သောမနဿ ဝေဒနာ ဧဒါမနဿ ဝေဒနာတို့၏။
အတ္တင်္ဂမာ၊ ဝိက္ခမ္ဘနအားဖြင့်ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ အဒုက္ခမသုခံ၊ ဒုက္ခမှ
တပါး သုခမှ တပါးအသိင်္ဂ ဥပေက္ခာဝေဒနာနှင့် ယှဉ်ထသော။
ဥပေက္ခာသတိဖါရိသုဒ္ဓိံ၊ ဟတြိမဇ္ဈတ္တပေက္ခာသည် ဖြစ်စေအပ်
သော သတိ၏ စင်ခြင်းလည်း ဖြစ်ထသော။ စတုတ္ထံဈာန်၊ ကို။
ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ရှိ။ ဝိဟရတိ၊ ဧ။ တဿ ဘိက္ခာနော၊ ထိုစတုတ္ထဈာန်နှင့်
ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား။ ပုရိမာ၊ သော။ ယာ ဥပေက္ခာသုခံ။

သုခုမသစ္စသညာ၊ အကြင် တကြံမဇ္ဈတ္တပေက္ခာ သုခဝေဒနာနှင့်
 ယှဉ်သော သိမ်မွေ့သောထင်သော သညာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ၏။
 သာ-ဥပေက္ခာ သုခံ သုခုမသစ္စသညာ၊ သည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ၏။ တသ္မိ°
 သမယေ၊ ထိုစတုတ္ထဈာန်ကို ဝင်စားသော အခါ၌။ ယာ-အဒုက္ခ
 မသုခသုခုမ သစ္စသညာ၊ အကြင် ဒုက္ခမှတပါး သုခမှတပါးသော
 ဥပေက္ခာဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သော သိမ်မွေ့သော ထင်သော သညာ
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မိ° သမယေ၊ ထိုဒုက္ခမှတပါး သုခမှ
 တပါးသော ဥပေက္ခာ ဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သော သိမ်မွေ့သော
 ထင်သော သညာဖြစ်သော အခါ၌။ သောတိက္ခ၊ သည်။ အဒုက္ခ
 မသုခသုခုမ သစ္စသညီယေဝ၊ ဒုက္ခမှတပါး သုခမှ တပါးသော
 ဥပေက္ခာဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သော သိမ်မွေ့သော ထင်သော သညာ
 ရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝံပိ-ဣမိနာ အာကာရေန၊
 ဖြင့်လည်း။ သိက္ခာ၊ သော။ ဧကာ၊ သော။ သညာ၊ စတုတ္ထဈာန်
 သညာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဈတိ၊ ၏။ သိက္ခာ၊ ချုပ်စိမ့်သောငှာ ကျင့်အပ်
 သော။ ဧကာ၊ သော။ သညာ၊ တတိယဈာန် သညာသည်။
 နိရုဇ္ဈတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤစတုတ္ထဈာန် သညာသည်။ သိက္ခာ၊ မည်၏။
 ဣတိ၊ သို့။ ဘာဝနာ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ပေါဋ္ဌပါဒ၊ ဒ။ ပုနစပရံ၊
 တုံ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်းအားဖြင့်။ (သမတိက္က
 မနဋ္ဌစပ်)။ တနည်းကား၊ သဗ္ဗသော၊ အလုံးစုံ ကုန်သော။ (ရူပ
 သညာနဋ္ဌစပ်)။ ရူပသညာနံ၊ ရုပ်လျှင် အာရုံရှိကုန်သော သညာ
 တို့ကို။ သမတိက္ကမာ၊ လွန်ခြင်းကြောင့်။ ပဋိသသညာနံ၊ ပဋိသနှင့်
 ယှဉ်ကုန်သော သညာတို့၏။ အတ္ထင်္ဂမာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ နာနတ္ထ
 သညာနံ၊ အထူးထူးကုန်သော သညာတို့ကို။ အမနသိကာရာ၊
 နှလုံး မပြု ခြင်းကြောင့်။ အာကာသော၊ ကောင်းကင်သည်။
 အနန္တော၊ ဥပါဒိ ဋီ အင် အားဖြင့် အပိုင်းအခြား မရှိ။ ဣတိ-ဣမံ
 ဘာဝနံ၊ ဤဘာဝနာကို။ ဘာဝေတွာ၊ ပွားစေ၍။ (ဘာဝေ
 တွာကား ပါဌ သောသ တည်း)။ အာကာသာနန္တာ ယတနံ၊
 အာကာသာနန္တာ ယတန ဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊

၏။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ထို-အာကာသာနဉ္ဇာယတနဈာန်နှင့် ပြည့်စုံသောရဟန်းအား။ ပုရိမာ၊ သော။ ယာသညာ၊ အကြင်ရုပ် လျှင်အာရုံရှိသောသညာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ၎င်း။ သာသညာ၊ သည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ၎င်း။ တသ္မိံသမယေ၊ ထိုအာကာသာနဉ္ဇာယတနဈာန်နှင့် ပြည့်စုံသော အခါ၌။ အာကာသာနဉ္ဇာယတနသုခမသစ္စသညာ၊ အာကာသာနဉ္ဇာယတနဈာန်နှင့်ယှဉ်၍ သိမ်မွေ့သော ထင်သော သညာသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ တသ္မိံသမယေ၊ ထိုအာကာသာနဉ္ဇာယ တနဈာန်နှင့်ယှဉ်သောသိမ်မွေ့သော ထင်သော သညာဖြစ်သော အခါ၌။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ အာကာသာနဉ္ဇာယတနသုခမသစ္စ သညီယေဝ၊ အာကာသာနဉ္ဇာယတန ဈာန်နှင့် ယှဉ်သော သိမ်မွေ့သော ထင်သော သညာရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဧဝံပိ-ဣမိနာအာကာရေန၊ ဖြင့်လည်း။ သိက္ခာ၊ ကျင့်အပ်သော။ ကော၊ သော။ သညာအာကာသာနဉ္ဇာယတနဈာန်နှင့် ယှဉ်သော သိမ်မွေ့သောထင်သောသညာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။ သိက္ခာ၊ သော။ ကော၊ သော။ သညာ၊ ရူပါဝစရ စတုတ္ထဈာန် သညာသည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ၎င်း။ အယံ၊ ဤ အာကာသာနဉ္ဇာယတန ဈာန် သညာ သည်လည်း။ သိက္ခာ၊ မည်၏။ ဣတိ-ဣဒံဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၎င်း။ ပေါ်ဥပါဒ၊ ဒ။ ပုနစပရံ၊ တုံ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ အကြွင်း မရှိသော အားဖြင့်။ အာကာသာနဉ္ဇာယတနံ၊ အာကာ သာနဉ္ဇာယတနဈာန်ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊ လွန်၍။ ဝိညာဏံ၊ ပဌမ ဝိညာဉ်သည်။ အနန္တံ၊ ဥပါဒ်-ဗ္ဗိ ဘင်အားဖြင့် အပိုင်းအခြားမရှိ။ ဣတိ-ဣမံဘာဝနံ၊ ကို။ ဘာဝေတွာ၊ ၎င်း။ ဝိညာဏဉ္ဇာယတနံ၊ ဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇေ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၎င်း။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ထိုဝိညာ ဏဉ္ဇာယတနဈာန်နှင့် ပြည့်စုံသောရဟန်းအား။ ပုရိမာ၊ သော။ ယာအာကာသာနဉ္ဇာယတနသုခမသစ္စသညာ၊ အကြင်အာကာ သာနဉ္ဇာယတနဈာန်နှင့် ယှဉ်သော သိမ်မွေ့သော ထင်သော သညာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ၎င်း။ သာအာကာသာနဉ္ဇာယတန သုခမ သစ္စသညာ၊ သည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။ တသ္မိံသမယေ၊ ထိုဝိညာ

၉

ဏဉ္ဇာယတနဈာန်နှင့် ပြည့်စုံသောအခါ၌။ ဝိညာဏဉ္ဇာယတန
 သုခုမ သစ္စသညာ၊ ဝိညာဏဉ္ဇာယတန ဈာန်နှင့်ယှဉ်သော
 သိမ်မွေ့သော ထင်သော သညာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မိံ
 သမယေ၊ ထိုဝိညာဏဉ္ဇာယတနဈာန်နှင့် ယှဉ်သော သိမ်မွေ့သော
 ထင်သောသညာဖြစ်သောအခါ၌။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။
 ဝိညာဏဉ္ဇာယတန သုခုမ သစ္စသညီယေဝ၊ ဝိညာဏဉ္ဇာယတန
 ဈာန်နှင့်ယှဉ်သော သိမ်မွေ့သော ထင်သော သညာ ရှိသည်
 သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဧဝံပိ-ဣမိနာအာကာရေန၊ ဖြင့်လည်း။
 သိက္ခာ၊ ပြည့်စုံစေခြင်းငှာ ကျင့်အပ်သော။ ဧကာ၊ အချို့သော။
 သညာ၊ ဝိညာဏဉ္ဇာယတန ဈာန်နှင့် ယှဉ်သော သညာသည်။
 ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။ သိက္ခာ၊ ချုပ်စေခြင်းငှာကျင့်အပ်သော။ ဧကာ၊ သော။
 သညာ၊ အာကာသာနဉ္ဇာယတနဈာန်နှင့်ယှဉ်သော သညာသည်။
 နိရုဇ္ဈတိ၊ ၎င်း။ အယမ္ပိ၊ ဤဝိညာဏဉ္ဇာယတနဈာန်နှင့်ယှဉ်သော
 သညာသည်လည်း။ သိက္ခာ၊ မည်၏။ ဣတိ-ဣဒံစနံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊
 သည်။ အဝေါစ၊ ၎င်း။ ပေါဠပါဒ၊ ဒ။ ပုနစပရံ၊ တုံ။ ဘိက္ခု၊ သည်။
 သဗ္ဗသော၊ အကြွင်း မရှိသော အားဖြင့်။ ဝိညာဏဉ္ဇာယတနံ၊ ဝိ
 ညာဏဉ္ဇာယတနဈာန်ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊ ရှိ။ နတ္ထိကိဉ္ဇိတိ၊ ရှိ။ အာကိဉ္ဇ
 ညာယတနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ရှိ။ ဝိဟရတိ၊ ၎င်း။ တဿ ဘိက္ခုနော၊
 ထိုအာကိဉ္ဇညာယတနဈာန်နှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား။ ပုရိမာ၊
 သော။ ယာ ဝိညာဏဉ္ဇာယတန သုခုမ သစ္စသညာ၊ အကြွင်
 ဝိညာဏဉ္ဇာယတန ဈာန်နှင့်ယှဉ်သော သိမ်မွေ့သော ထင်သော
 သညာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ရာ၏။ သာ၊ ဝိညာဏဉ္ဇာယတန သုခုမ
 သစ္စသညာ၊ သည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ၎င်း။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအာကိဉ္ဇ
 ညာယတနဈာန်ကို ဝင်စားသောအခါ၌။ အာကိဉ္ဇညာ ယတန
 သုခုမ သစ္စသညာ၊ အာကိဉ္ဇညာယတန ဈာန်နှင့် ယှဉ်သော
 သိမ်မွေ့သော ထင်သော သညာသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ တသ္မိံ
 သမယေ၊ ထိုအာကိဉ္ဇညာယတနဈာန်နှင့် ယှဉ်သော သိမ်မွေ့သော
 ထင်သောသညာဖြစ်သောအခါ၌။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။

အာကိဉ္ဇညာယတန သုခုမသစ္စသညီယေဝ၊ အာကိဉ္ဇညာယတန
ဈာန်နှင့် ယှဉ်သော သိမ်မွေ့သော ထင်သော သညာရှိသည်
သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဣ။ ဧဝံပိ-ဣမိနာ အာကာရေန၊ ဤသို့သော
အခြင်းအရာဖြင့်လည်း။ သိက္ခာ၊ ပြည့်စုံစေခြင်းငှာ ကျင့်အပ်သော။
ဧကော၊ သော။ သညာ၊ အာကိဉ္ဇညာယတနဈာန်နှင့် ယှဉ်သော
သညာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဣ။ သိက္ခာ၊ ချုပ်စေခြင်းငှာ ကျင့်အပ်သော။
ဧကော၊ သော။ သညာ၊ ဝိညာဏဉ္ဇာယတနဈာန်နှင့် ယှဉ်သော
သညာသည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။ အယံ၊ ဤအာကိဉ္ဇညာယတနဈာန်
နှင့် ယှဉ်သော သညာသည်။ သိက္ခာ၊ သိက္ခာဉာဏ်။ ဣတိ-ဣဒံ
ဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါစ၊ ဣ။

၄၁၄။ ပေါ်ဌပါဒ၊ ဒ။ ယတောယောတိက္ခ၊ သည်။ (ယတော
ဉ္ဇတောပစ္စည်းပဌမာအနက်၌ဖြစ်၏)။ ဣမ၊ ဤငါဘုရားသာသနာ
တော်၌။ သကသညီ၊ မိမိ၏ သညာဟု ဆိုအပ်သော ပဌမဈာန်
သုညာဖြင့် သညာ ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောတိက္ခ၊
သည်။ တတော၊ ထိုပဌမဈာန်မှ။ အမုတြ၊ ဤဒုတိယဈာန်၌။
တတော၊ ထိုဒုတိယဈာန်မှ။ အမုတြ၊ ဤတတိယဈာန်၌။ ဣတိ၊ သို့။
တာယ တာယသညာယ၊ ထိုထိုသော သညာဖြင့်။ သကသညီ၊
မိမိသညာရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဤ။ (ပေါ်ဌသေသထည့်ပါ)။ အနုပုဗ္ဗေန၊
အစဉ်အားဖြင့်။ သညဂ္ဂံ၊ သညာ တို့၏ အဆုံး ဖြစ်သော
အာကိဉ္ဇညာယတနဈာန်သို့။ ဗုသတိ- ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။
သညဂ္ဂံ၊ သညာတို့၏ အဆုံးဖြစ်သော အာကိဉ္ဇညာယတန
သညာ၌။ ဌိတဿ၊ တည်သော။ တဿတိက္ခ၊ နော၊ ဣ။ ဧဝံ ပရိ
ဝိတက္ကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဣ။ စေတယမာနဿ၊ အဖန်တလဲလဲ
လုံ့လပြုသော။ မေ၊ ငါအား။ ပါပိယော၊ အထူးသဖြင့်ယုတ်သည်။
ဟောတိ၊ ဣ။ အစေတယမာနဿ၊ အဖန်တလဲလဲ လုံ့လမပြု
သေးသော။ မေ၊ ငါ့အား။ သေယျော၊ အထူးသဖြင့်မြတ်သည်။
ဟောတိ၊ ဣ။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ အဟဇ္ဇော၊ ငါသည်သာလျှင်။

☞ စေတေယျံ၊ အဖန်တလဲလဲ ဈာန်ကို ဝင်စားအံ့သောငှာပြုအံ့။ အဘိ

သစ်ရေယျံ၊ အထက်သမာပတ်အလို့ငှာ အားထုတ်အံ့။ မေ၊ ဧ။
 ဣမာသညာစ၊ ဤအာကိဉ္ဇညာယတန သညာတို့သည်လည်း။
 နိရုဇ္ဈေယျံ၊ ချုပ်ကုန်ရာ၏။ အညာ၊ တပါးကုန်သော။ ဩဠာ
 ရိကာ၊ ရုန့်ရင်းကုန်သော။ သညာစ၊ ဘဝင်သညာတို့သည်လည်း။
 ဥပ္ပဇ္ဇေယျံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ယံနုန-ယဒိပန၊ အကယ်၍။ အဟံ၊ ငါ
 သည်။ နစေတေယျံ၊ အဖန်တလဲလဲ သမာပတ်ကို ဝင်စားအံ့သော
 ငှာ လုံ့လမပြုမှုကား။ နအဘိသစ်ရေယျံ၊ အထက်သမာပတ်အလို့
 ငှာအားမထုတ်မှုကား။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ (သာဓုကား ပါဠိသေ
 သတည်း)။ ဣတိ-ဧသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။
 သောဘိက္ခု၊ ထိုအာကိဉ္ဇညာယတနဈာန်နှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်း
 သည်။ နစေတေတိ၊ ဈာန်ကိုအဖန်တလဲလဲ ဝင်စားခြင်းငှာ
 လုံ့လမပြု။ နအဘိသစ်ရေတိ၊ အထက်သမာပတ် အလို့ငှာ
 အားမထုတ်။ အစေတယတော၊ အဖန်တလဲလဲ သမာပတ်ကို
 ဝင်စားခြင်းငှာလုံ့လမပြုထသော။ နအဘိသစ်ရေတော၊ အထက်
 သမာပတ်အလို့ငှာအားမထုတ်ထသော။ တသဘိက္ခုနော၊ အား။
 တာစေတသညာ၊ ထိုသမာပတ်တို့သည်လည်း။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်၏။
 ဩဠာရိကာ၊ ကုန်သော။ အညာ၊ ကုန်သော။ သညာစ၊ တို့သည်
 လည်း။ နဥပ္ပဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ နိရောဓံ၊ သို့။ ဖုသတိ-
 ဝိန္ဒတိ၊ ရ၏။ ပေါဠပါဒ၊ ဒါ။ ဧဝံ၊ သို့။ အနုပုဗ္ဗဘိသညာနိရောဓ
 သမ္ပဇာန သမာပတ္တိ၊ အစဉ်အားဖြင့် ပညာသညာတို့၏ ချုပ်ရာ
 ဖြစ်သော သမာပတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။

အမှာ အနုပုဗ္ဗဘိသညာ၌ အဘိသဒ္ဓါကား အနက်မရှိ။
 ဥပသာရ မျှသာတည်း။ အနု ပုဗ္ဗဘိ သညာ
 နိရောဓ သမ္ပဇာနဟု နိရောဓ သဒ္ဓါ ခြားသည်ကို ပြု၍ ဆိုငြား
 သော်လည်း သညာသဒ္ဓါနှင့် သမ္ပဇာနသဒ္ဓါကို စပ်၍ ယောဇနာ
 အပ်၏။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ “အဘိတိ ဥပသဂ္ဂမတ္တံ၊
 သမ္ပဇာနပဒံ နိရောဓပဒေန အနန္တရိကံ ကတော ဝုတ္တံ၊ အနုပဋိ
 ပါဂ္ဂိယာ သမ္ပဇာနသညာ နိရောဓသမာပတ္တိတိ အယမ္ပနေတ္ထ

အတ္ထော” ဟု ဆိုသတည်း။ ။ ဤသို့မြတ်စွာဘုရားသည် ပေါ်ဥပါဒအား နိရောဓသမာပတ် စကားကို ဟောတော်မူပြီး၍ နောင်မှ ပေါ်ဥပါဒကို နိရောဓ သမာပတ် စကား၏ သာသနာ တော်မှ တပါးသော အရပ်၌ မရှိခြင်းကို ဝန်ခံစေခြင်းငှာ “တံ ကိံ မညသိ” အစရှိသော ဒေသနာကို မိန့်သတည်း။ ထိုဒေသနာ၏ အတ္ထကား။

* ပေါ်ဥပါဒ၊ ဒ၊ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စမာနံ၊ ဆိုလတ္တံ့သော။ တံဝစနံ၊ ကို။ တံ၊ သည်။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ တေ-တယာ၊ သည်။ ဣတော၊ ဤကာလမှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးသောကာလ၌။ ဧဝရူပါ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ အနုပုဗ္ဗာဘိသညာ နိရောဓသမ္ပဇာန သမာပတ္တိ၊ အစဉ်အားဖြင့် ပညာသညာတို့၏ ချုပ်ရာဖြစ်သော သမာပတ်ကို။ သုတပုဗ္ဗာအပိနံ၊ ကြားဘူးသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧဝံဝစနံ၊ ကို။ မေ မယာ၊ သည်။ နောဟိ သုတပုဗ္ဗံ၊ မကြားစဘူး။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ စကားတော်ကို။ ဧဝံ၊ ဟောတော်မူတိုင်း။ အာဇာနာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပေါ်ဥပါဒေါ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဝေါစ၊ ၏။ (အာဇာနာမိတိဟု ဣတိ သဒ္ဓါနှင့်ဆို အပ်လျက် ဣတိသဒ္ဓါကိုချေ၍ အာဇာနာမိ ဟူ၍ ဆိုလေသတည်း။ ဣတိသဒ္ဓါနှင့်လည်းပါဠိရှိသည်ပင် သင့်လျော်တော့သည်)။ ပေါ်ဥပါဒ၊ ဒ၊ ယတော-ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ဣသောသနေ၊ ၌။ သကသညီ၊ မိမိဟုဆိုအပ်သော ပဌမဈာန်သညာဖြင့် သညာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ တတော၊ ထိုပဌမဈာန်မှ။ အမုတြ၊ ဤဒုတိယဈာန်၌။ တတော၊ ထိုဒုတိယဈာန်မှ။ အမုတြ၊ ဤတတိယဈာန်၌။ ဣတိ၊ သို့။ တာယတာယ နာနာသညာယ၊ ထိုထိုသို့သော သိခြင်းသညာဖြင့်။ သကသညီ၊ မိမိသညာရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ (ပါဠိသေသတည့်ပါ)။ အနုပုဗ္ဗေန၊ ဖြင့်။ [(အနက် ရှေ့နှင့်တူပြီ)။ ဤသို့ ပေါ်ဥပါဒသည် “နောဟေတံ ဘန္တေ” ဟု ဝန်ခံပြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ပေါ်ဥပါဒအား သင်သည် ကောင်းစွာဝန်ခံအပ်၏ဟူ၍ ခွင့်ပြုတော် မူလို၍ “ဧဝံ ပေါ်ဥပါဒါတိ” ဟူသော

ဒေသနာတော်ကိုမိန့်သတည်း။ ထိုဒေသနာ၏ အတ္ထကား။) ပေါဠ
ပါဒ၊ ဒ၊ ဧဝံ၊ သင် ဝန်ခံတိုင်းမှန်၏။ တယာ၊ သည်။ ဧတံဝစနံ၊
ကို။ နသုတပုဗ္ဗံ၊ မကြားဘူးလေ။ ဣတိ-ဣဒံ ဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊
သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ တနည်းကား၊ ပေါဠပါဒ၊ ဒ၊ တဝ၊ ၏။ ဧတံ
ပဋိဇာနနံ၊ ဤသို့နောဟေတံဘန္တေဟု ဝန်ခံခြင်းသည်။ ဧဝံသာဓု၊
ကောင်း၏။ ဣတိ-ဣဒံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။

အမှာ

ဤသို့ မြတ်စွာဘုရားသည် အာကိဉ္ဇညာယတနံဈာန်
ကို သညဂ္ဂဟူ၍ ဟောတော်မူသည် ရှိသော် ပေါဠ
ပါဒအမည်ရှိသောပရိမိုဇ်သည် မြတ်စွာဘုရားသည် အာကိဉ္ဇညာ
ယတနံ သမာပတ်ကို သညဂ္ဂဟူ၍ ဟောတော်မူ၏။ ထိုအာကိဉ္ဇ
ညာယတနံ သမာပတ် သာလျှင် သညဂ္ဂ မည်ကောင်းသလော၊
ကြွင်းသောသမာပတ်တို့၌လည်း သညဂ္ဂသည် ရှိကောင်းသလော
ဟု အကြံရှိ၍ ထိုအကြောင်းကိုမေးလို၍ “ကေညေဝနုခေါ” အစ
ရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား။

၄၁၅။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကေညေဝ၊ တခုသာလျှင်
ဖြစ်သော၊ သညဂ္ဂံ၊ သညာတို့၏အဆုံးကို။ “သညဂ္ဂကိုလည်းဟူ”။
ပညပေတိနုခေါ၊ ပညတ်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား။
ပုထူပိ၊ များစွာလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သညဂ္ဂေ၊ သညဂ္ဂတို့ကို။
ပညပေတိ၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။ ပေါဠပါဒေါ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။
ပုစ္ဆံ၊ ၏။ (ပေါဠပါဒပရိမိုဇ်၏ ပုစ္ဆာကို ဖြေတော်မူလို၍ “ကေမ္မိ
ခေါ။ ပ။ ပညပေမိ” ဟူသော ဒေသနာကို မိန့်သတည်း။ ။ ထို-
ဒေသနာပါဠိ၏ အတ္ထကား။) ပေါဠပါဒ၊ ဒ၊ အဟံ၊ သည်။ ကေမ္မိ၊
တပါးသာလည်းဖြစ်သော။ သညဂ္ဂံ၊ ကို။ ပညပေမိ၊ ၏။ ပုထူပိ၊
များစွာလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သညဂ္ဂေ၊ တို့ကို။ ပညပေမိ၊ ၏။
ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝိဿဇ္ဇေတိ၊ ဖြေတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။
ကင်္ဂ-ကေနအာကာရေန၊ ဖြင့်။ (ယထာကား အနက်မရှိ နိပါတ်
မျှသာတည်း။) ဘဂဝါ၊ သည်။ ကေမ္မိ၊ တခုသာလည်း ဖြစ်သော။
သညဂ္ဂံ၊ ကို။ ပညပေတိ၊ နည်း။ ပုထူပိ၊ လည်းဖြစ်ကုန်သော။

၉-ပေါ်ဥပါဒသုတ္တ-သညပ္ပါဒနိရောဓကထာ (၃၀၅)

သညဂ္ဂေတို့ကို။ ပညပေတိနည်း။ ဣတိ သို့ပေါ်ဥပါဒေါ၊ သညံ။
ပုစ္ဆိ၊ န။ ပေါ်ဥပါဒ၊ ဒ။ ယထာ ယထာ-ယေန ယေန ကသိဏေန၊
အကြင်အကြင်ကသိုဏ်းဖြင့်။ တနည်းကား၊ ယထာ ယထာ ယေန
ယေနဈာနေန၊ ဖြင့်။ နိရောဓံ၊ သညာချုပ်ရာသမာပတ်ကို။ ဖုသတိ-
မိပုဏ္ဏာတိ၊ န။ တထာ တထာ-တေန တေန ကသိဏေန၊ ဖြင့်။
တနည်းကား၊ တထာ တထာ-တေနတေန ဈာနေန၊ ဖြင့်။ အဟံ၊
သည်။ သညဂ္ဂံ၊ ကို။ ပညပေမိ၊ န။ ပေါ်ဥပါဒ၊ ဒ။ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့
လျှင်။ အဟံ၊ သည်။ ဧကမ္ပိ၊ သော။ သညဂ္ဂံ၊ ကို။ ပညပေမိ၊ န။
ပုထူပိ၊ လည်းဖြစ်ကုန်သော။ သညဂ္ဂေ၊ တို့ကို။ ပညပေမိ၊ န။
ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝိဿဇ္ဇေတိ၊ န။ ။ (အရှင် ဘုရား
သညာ ပညာတို့၏ အစဉ်အားဖြင့် ချုပ်ရာဖြစ်သော သမာပတ်
သည် ဖြစ်၏ဟုမိန့်တော်မူ၏။ နိရောဓသမာပတ်ကို ဝင်စားသော
ရဟန်းအား သညာတည်း ရှေ့ဦးစွာ ဖြစ်သလော၊ ပညာတည်း
ရှေ့ဦးစွာ ဖြစ်သလောဟု မေးလို၍ သညာနုခေါ ဘန္တေ အစရှိ
သောပါဌကို ဆိုသကည်း။ ထိုပါဌ၏ အတ္ထကား)။

၄၁၆။ ဘန္တေ၊ ရား။ နိရောဓ သမာပဇ္ဇနကဿ၊ နိရောဓ
သမာပတ်ကို ဝင်စားသော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ (နှစ်ပုဒ်ထည့်ပါ)။
သညာ၊ သည်။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိနုခေါ၊ လော။ ပစ္စာ၊ မှ။
ဉာဏံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိနုခေါ၊ လော။ ဥဒါဟု၊ မူကား။ ဉာဏံ၊ သည်။
ပဌမံ၊ စွာ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိနုခေါ၊ လော။ ပစ္စာ၊ မှ။ သညာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ
နုခေါ၊ လော။ ဥဒါဟု၊ မူကား။ သညာစ၊ သည်လည်းကောင်း။
ဉာဏဉ္စ၊ သည်လည်းကောင်း။ အပုဗ္ဗံအစရိမံ၊ မရှေးမနှောင်း။
ဥပ္ပဇ္ဇတိနုခေါ၊ ကုန်သလော။ ဣတိ၊ သို့။ ပေါ်ဥပါဒေါ၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊
န။ ပေါ်ဥပါဒ၊ ဒ။ ပဌမံ၊ စွာ။ သညာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့် ယှဉ်သော
သညာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ န။ ပစ္စာ၊ မှ။ ဉာဏံ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏံ
သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ န။ သညပ္ပါဒါစ ပန၊ အရဟတ္တဖိုလ်သညာ ဖြစ်
သည်မှ။ ပစ္စာ၊ ဤ။ ဉာဏုပ္ပါဒေါ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ဆင်ခြင်သော
ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏံ၏ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ န။ သောဘိက္ခု၊

သည်။ ဣဒပုစ္ဆယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သညာ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ဉ္ဇဏံ၊
ပစ္စဝေက္ခဏာဉ္ဇဏံသည်။ မေ၊ အား။ ဥဒပါဒိ ကိရု၊ ။ ဣတိဧဝံ၊
သို့။ ပဇာနာတိ၊ ။ ။ ပေါဠပါဒ၊ ၁။ ယထာ-ယေန ကာရဏေန၊
အကြင် အကြောင်းကြောင့်။ သညာ၊ သညာသည်။ ပဌမံ၊ စွာ။
ဥပုဇ္ဇတိ၊ ။ ။ ပစ္စာ၊ မှ။ ဉ္ဇဏံ၊ သည်။ ဥပုဇ္ဇတိ၊ ။ ။ သညုပ္ပါဒါစ
ပန၊ မှ။ ပစ္စာ၊ ။ ဉ္ဇဏံ၊ ပေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ။ ။ ဧတံကာရဏံ၊
ကို။ ဣမိနာ ပရိယာယေန၊ ဤသို့ ငါဆိုအပ်ပြီးသော အစဉ်ဖြင့်။
ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ။ ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဝေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါစ၊
မြန်တော်မူ၏။

အမှာ ယခုအခါ၌ ပေါဠပါဒ ပရိဗိုဇ်သည် ရှာသူတို့၏
ဝက်သည် နံသာရည်ဖြင့် ရေချိုး၍ မွှေးကြိုင်လှစွာ
သော နံသာတို့ဖြင့်လိမ်းကျံ၍ ပန်းတို့ကိုပန်၍ ကြက်သရေရှိသော
အိပ်ရာထက်သို့ တင်၍ အိပ်စေသော်လည်း ချမ်းသာကို မရ။ လျင်စွာ
ထ၍ မစင်ရှိရာ အရပ်သို့သာ လျင်စွာ သွား၍ ချမ်းသာရသကဲ့သို့
ထိုအတူ မြတ်စွာဘုရားသည် နူးညံ့သိမ်မွေ့စွာသော လက္ခဏာ
ယာဉ်သုံးပါးတို့သည် နှိပ်စက်အပ်သော အစဉ်အတိုင်း သညာ၏
ချုပ်ခြင်းကိုပြုတတ်သော ဒေသနာတည်းဟူသော ရေဖြင့် ရေချိုး
အပ် လိမ်းကျံအပ် တန်းဆာ ဆင်အပ်သော်လည်း နှိရောစ
သမာပတ်ဒေသနာ တည်းဟူသော ကျက်သရေရှိသော အိပ်ရာ
ထက်သို့ တင်သော်လည်း ထိုတရားဒေသနာ၌ ချမ်းသာကို မရသည်
ဖြစ်၍ မစင်နှင့်တူသော မိမိအယူကိုသာလျှင် မေးလိုသည်ဖြစ်၍
“သညာနုခေါဘန္တေ ပုရိသံသာ အတ္တာ” အစရှိသော ပါဠိကို
မိန့်သတည်း။ ။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား။

ဘန္တေ၊ ရာဇံ။ ပုရိသဿ၊ ဇာ။ အတ္တာ၊ သညံ။ အတ္တဘောသညံ။
သညာနုခေါ၊ သညာမည်သလော။ ဥဒါဟု၊ မူကာဗံ။ သညာ၊
သညံ။ အညာ၊ တပါးလော။ အတ္တာ၊ သညံ။ အညော၊ လော။
ဇုတိ၊ သို့။ ဘဂဝန္တံ၊ ကိ။ ပုစ္ဆိ၊ ဇာ။ ။ (သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်
ပေါ်ဥပပါဒ၏ အလိုကိုယူ၍ဖြေတော်မူသည်ဖြစ်၍ “ကံပနတွံ” အစ
ရှိသော ဒေသနာပါဌ်ကို မိန့်သတည်း။ ထိုဒေသနာ ပါဌ်၏
အတ္တကား)။ ပေါ်ဥပပါဒ၊ ဒ။ တံ၊ သညံ။ ကံပန၊ အဘယ်ကိုလျှင်။
အတ္တာနံ၊ အတ္တဘောဟူ၍။ ပစ္စေသိ၊ ယံကြည်သနည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။
ဘဂဝါ၊ သညံ။ ပုစ္ဆိ၊ ဇာ။ ။ (ထိုဘုရားမေးတော်မူသော အခါ၌
ပေါ်ဥပပါဒ ပရိမိဇ်သည် နာမ်တရားကို အတ္တဘောဟူ၍ အယူရှိ
သော်လည်း မြတ်စွာဘုရားသည် တရားဟောခြင်း၌ အလွန်
လိမ္မာတော်မူ၏။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် အစမှလျှင် ငါ၏အယူကို
မပျက်စေလင့်ဟု ကြံ၍ မိမိ၏ အယူကို ပယ်တော်မူလိုသည် ဖြစ်၍
“ဩဠာရိကံခေါ” အစရှိသောပါဌ်ကိုဆိုသတည်း။ ထိုပါဌ်၏အတ္တ
ကား)။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အဟံ၊ သညံ။ ဩဠာရိကံ၊ ရုန့်ရင်းထသော။
ရူပိ၊ ရုပ်ရှိထသော။ စာတုမဟာဘူတိကံ၊ လေးပါးသောဘုတ်
ကြောင့်ဖြစ်သော။ ကဗဠိကာရဘက္ခံ၊ ကဗဠိကာရ အာဟာရလျှင်
အစာရှိထသော။ အတ္တာနံ၊ အတ္တဘောကို။ အတ္တာတိ၊ အတ္တဘော
ဟူ၍။ ပစ္စေမိ၊ ဇာ။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ပေါ်ဥပပါဒေါ၊ သညံ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကိ။
အဝေါစ၊ ဇာ။ ။ (ပေါ်ဥပပါဒ ပရိမိဇ်၏ အယူ၌ အပြစ်ကို ပြတော်
မူလို၍ “ဩဠာရိကောစတေ” အစရှိသော ဒေသနာပါဌ်ကို မိန့်
သတည်း။ ထိုဒေသနာပါဌ်၏ အတ္တကား)။ ။ ပေါ်ဥပပါဒ၊ ဒ။
မတေန၊ အလိုအားဖြင့်။ (ထည့်ပါ)။ ဩဠာရိကော၊ သော။
ရူပိ၊ ရုပ်ရှိထသော။ စာတုမဟာဘူတိကော၊ လေးပါးသော
မဟာဘုတ်ကြောင့် ဖြစ်ထသော။ ကဗဠိကာရဘက္ခော၊ ကဗဠိ
ကာရ အာဟာရလျှင် အစာရှိထသော။ အတ္တာ၊ သညံ။ (ယဒိ
ထည့်ပါ)။ ယဒိအဘဝိဿ၊ အံ။ ဧဝံသန္တံ-ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်
ရှိသော်။ ပေါ်ဥပပါဒ၊ ဒ။ တေ၊ ဇာ။ မတေန၊ အလိုအားဖြင့်။ သညာ၊

သည်။ အညာဝ၊ တပါးသည်လျှင်။ အဘိဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အတ္တာ၊
သည်။ အညောဝ၊ သည်လျှင်။ အဘိဿ၊ ၏။ (ဤအနက်
ကား “ဝေံသန္တန္တိ ဝေံသန္တေ၊ ဘုမ္မတ္ထေ ဟိ တေံ ဥပယောဂ
ဝစနံ” ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဠိနှင့် အညီတည်း။ ဝေံသန္တိ ကို
သတ္တမီအနက်၌ ဒုတိယ ဝိဘတ်ကြံ၍ ယောဇနာသော အနက်
တည်း။ တနည်းကား၊ ပေါဠပါဒ၊ ဒ၊ တေ၊ ၏။ မတေန၊ မြင့်။
ဩဠာရိကော၊ သော။ ရူပီ၊ သော။ ကဗဠိကာရဘက္ခော၊ သော။
အတ္တာ၊ သည်။ ယဒိ အဘိဿ၊ အံ။ (ဝေံသန္တေ ထည့်ပါ)။ ဝေံ
သန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ပေါဠပါဒ၊ ဒ။ ဝေံသန္တိ၊ ဤသို့
ဖြစ်သော။ အတ္တာနံ၊ ကို။ အတ္တာတိ၊ ဟူ၍။ ပစ္စတော၊ ယုံကြည်သော။
ဘေ၊ ၏။ မတေန၊ အားဖြင့်။ သညာ၊ သည်။ အညာဝ၊ သည်လျှင်။
အဘိဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အတ္တာ၊ သည်။ အညောဝ၊ သည်သာလျှင်။
အဘိဿ၊ ရာ၏။ (ဤအနက်ကား “ဝေံသန္တိ အတ္တာနံ ပစ္စတော
တဝါတိ အယံဝါတိ ဧတ္ထ အတ္ထော” ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဠိနှင့်
အညီတည်း)။ ယသာ-ယေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ သညာ၊
သည်။ အညာဝ၊ သည်လျှင်။ ဘိဿတိ၊ တွံ။ အတ္တာ၊ သည်။
အညောဝ၊ လျှင်။ ဘိဿတိ၊ တွံ။ တေံ ကာရဏံ၊ ကို။ ဣမိနာ
ပရိသာယေန၊ ဤဆိုသတ္တံ့သော အကြောင်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။
(တဒမိနာ၌ တံသဒ္ဓါကား နိပါတ်သာ အနက်မရှိ။ ဣမိနာ၌ ဣမ
သဒ္ဓါကား ဝုစ္စမာနာပေက္ခတည်း။ ဤဆိုလတ္တံ့သော အကြောင်း
တို့သည် အဘယ်နည်းဟူသုမေးဖွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ
တိဠတေဝသာယံ ပေါဠပါဒ” အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။
ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား)။ ။ ပေါဠပါဒ၊ ဒ။ ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။
ဩဠာရိကော၊ သော။ ရူပီ၊ ရုပ်ရှိသော။ စာတုမဟာဘူတိကော၊
ထသော။ ကဗဠိကာရဘက္ခော၊ ကဗဠိကာရအာဟာရလျှင် အစာ
ရှိထသော။ အယံအတ္တာ၊ ဤအတ္တဘောသည်။ တိဠတေဝ၊
တည်သည်လျှင်တည်း။ နဘိဇ္ဇတေ၊ မပျက်။ (နဘိဇ္ဇတေကား ဝေ
သဒ္ဓါ၏ နိဝတ္တနတ္ထ ထည့်သည်)။ အထ-တသ္မိံ ကာလေ၊ ထိုသို့

အတ္တဘော တည်သောအခါ၌။ ဣမဿပုရိသဿ၊ ၎င်း။ အညာဝ၊
တပါးသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ သညာ၊ ထိုသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏။ အညာဝ၊ သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ သညာ၊ ထိုသည်။
နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ၎င်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သညာ၊ သည်။ အညာဝ၊ လျှင်။
အဘိဝိဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အတ္တာ၊ သည်။ အညာဝ၊ လျှင်။ အဘိဝိဿ၊
၏။ (ဤသို့ သမ္ပန်)။ ပေါဋ္ဌပါဒ၊ ဒ။ ယထာ-ယေန ကာရဏေန၊
ကြောင့်။ သညာ၊ သည်။ အညာဝ၊ သည်လျှင်။ ဘိဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။
အတ္တာ၊ သည်။ အညာဝ၊ တပါးသည်လျှင်။ ဘိဝိဿတိ၊ ဖြစ်ရာ၏။
တံ ကာရဏံ၊ ကို။ ဣမိနာပရိယာယေန၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။ ဣတိ-
တံဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၎င်း။

အမှာ

အတ္တဟူသည် ပညတ်တည်း။ ထိုပညတ် ဖြစ်သော
အတ္တဘောသည် တည်သည် သာတည်း။ သညာ
ဟူသည် ပရမတ္ထတည်း။ ထိုပရမတ္ထ ဖြစ်သော သညာသည်
ဥပါဒိလည်း ဥပါဒိ၏။ ချုပ်လည်း ချုပ်၏။ ထိုကြောင့် သညာ
အခြား အတ္တဘောအခြားဖြစ်လတ္တံ့ ဟုလိုသည်။ “တိဋ္ဌတေဝါယံ”
ဟူ၍ လည်းကောင်း ပါဠိရှိ၏။ “တိဋ္ဌတေဝ အယံ” ဟူ၍ ပုဒ်ဖြတ်
လေ။ တိဋ္ဌတေဝသာယံ” ဟူ၍လည်း အချို့ပါဠိရှိ၏။ ထိုပါဠိသည်
မကောင်း။ လေးပါးကုန်သော ခန္ဓာတို့၏ ကေုပ္ပါဒ ကေနိရောဓ
ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် အကြင်သညာသည်ဖြစ်၏။ ထိုဖြစ်သော
သညာသာလျှင် ချုပ်၏ရှင်။ ထိုသို့ချုပ်သော်လည်း အဆက်ဆက်
ဖြစ်သည်ကို စွဲ၍ “သညာဝ သညာ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ အတ္တာ နိရုဇ္ဈန္တိ” ဟု
ဟောတော်မူသတည်း။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ “စတုန္ဒံ ခန္ဓာနံ
ကေုပ္ပါဒကေနိရောဓတ္တာ ကိဉ္ဇာပိ ယာ သညာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ သာဝ
နိရုဇ္ဈတိ၊ အပရာပရံ ဥပါဒါယ ပန သညာစ သညာ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ
အညာ နိရုဇ္ဈန္တိတိ ဝုတ္တံ” ဟု အဋ္ဌကထာ ဆရာဆိုတော် မူလေ
သတည်း။ ။ ယခုအခါ၌ တပါးသော အယူကို ပြလိုသည်ဖြစ်၍
“မနောမယံ” အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။။ ထိုပါဠိ၏
အတ္တကား။

(၃၉၀) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသင်

၄၁၈။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ သည်။ မနောမယံ၊ စိတ်ဖြင့်ပြီးထသော။ သဗ္ဗင်္ဂပစ္စင်္ဂိ၊ အလုံးစုံသော အင်္ဂါကြီးငယ်နှင့် ပြည့်စုံထသော။ အဟိနိန္ဒြိယံ၊ မယုတ်သော ဣန္ဒြေ ရှိထသော။ အတ္တာနံ၊ အတ္တဘောကို။ အတ္တာတိ၊ အတ္တဘောဟူ၍။ ပစ္စေမိ၊ ၎င်း။ ပေါဠပါဒ၊ ဒ။ တေ၊ ၎င်း။ မတေန၊ အလိုအားဖြင့်။ မနောမယော၊ ဈာန်စိတ်ဖြင့်ပြီးသော။ သဗ္ဗင်္ဂပစ္စင်္ဂိ၊ အလုံးစုံသော အင်္ဂါကြီးငယ်နှင့် ပြည့်စုံထသော။ အဟိနိန္ဒြိယော၊ မယုတ်သော ဣန္ဒြေရှိထသော။ အတ္တာ၊ သည်။ (ယဒိ ထည့်ပါ)။ ယဒိ အဘိဿ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။ ဧဝံသန္တိ-ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ပေါဠပါဒ၊ ဒ။ တေ၊ ၎င်း။ မတေန၊ ဖြင့်။ သညာ၊ သည်။ သညာဝ၊ သည်လည်း။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ အတ္တာ၊ သည်။ အညောဝ၊ လျှင်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ တနည်းကား၊ ပေါဠပါဒ၊ ဒ။ တေ၊ ၎င်း။ မတေန၊ ဖြင့်။ မနောမယော၊ သော။ သဗ္ဗင်္ဂပစ္စင်္ဂိ၊ သော။ အဟိနိန္ဒြိယော၊ သော။ အတ္တာ၊ သည်။ ယဒိ အဘိဿ၊ အံ့။ (ဧဝံသန္တေပိ ထည့်ပါ)။ ဧဝံသန္တေပိ၊ သော်လည်း။ ပေါဠပါဒ၊ ဒ။ ဧဝံသန္တိ၊ ဤသို့ဖြစ်သော။ အတ္တာနံ၊ ကို။ အတ္တာတိ၊ အတ္တဘော ဟူ၍။ ပစ္စတော၊ ယုံကြည်သော။ တေ၊ သင်၏။ မတေန၊ ဖြင့်။ သညာ၊ သည်။ အညာဝ၊ လျှင်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ အတ္တာ၊ သည်။ အညောဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ယထာ-ယေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ သညာ၊ သည်။ အညာဝ၊ လျှင်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ အတ္တာ၊ သည်။ အညောဝ၊ သည်လျှင်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဧတံကာရဏံ၊ ကို။ ဣမိနာ ပရိယာယေန၊ ဖြင့်။ ဧဝံသန္တိ၊ ၎င်း။ (တဒမိနာ၌ တံကား နိပါတ်တည်း)။ ပေါဠပါဒ၊ ဒ။ ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ မနောမယော၊ သော။ သဗ္ဗင်္ဂပစ္စင်္ဂိ၊ ထသော။ အဟိနိန္ဒြိယော၊ ထသော။ အယံအတ္တာ၊ သည်။ တိဠတေဝ၊ တည်သလျှင် ကတည်း။ အထတသ္မိံကာလေ၊ ထိုအခါ၌။ ဣမဿ ပုရိသဿ၊ ၎င်း။ အညာဝ၊ တပါးသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ သညာ၊ တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ အညာဝ၊ ကုန်သော။ သညာ၊ တို့သည်။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သညာ၊ သည်။

အညာဝ၊ သည်သာလျှင်။ အဘိဿ၊ ၏။ အတ္တာ၊ သည်။
အညောဝ၊ သည်သာလျှင်။ အဘိဿ၊ ၏။ (ဤသို့သမ္ပန္နံ။ ဣမိနာပိ
ခေါ။ပ။ အညော အတ္တာတိဟူသော ပါဠိကား အနက် ဟူပြီ)။
ဣတိ ဣဒံစနံ၊ ကို။ အဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ (ဤဒုတိယ
နည်း၌ ရူပါဝစရ မြဟွာ၏အဖြစ်ကို အတ္တဘောဟု ယူသတည်း။
ပဌမနည်း၌ကား ကာမာဝစရ ဖြစ်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်ကို
အတ္တဘောဟု ယူသတည်း)။

၄၁၉။ အန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ အရူပီ၊ ရုပ်မရှိသော။ သညာ
မယံ၊ သညာကြောင့် ဖြစ်သော။ အတ္တာနံ၊ အတ္တဘောကို။
အတ္တာတိ၊ အတ္တဘောဟူ၍။ ပစ္စေမိယံကြည်၏။ ဣတိဣဒံစနံ၊ ကို။
ပေါဥပါဒေါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ပေါဥပါဒါ ဒ၊ ဒ။ တေ၊ သင်၏။
မတေန၊ အားဖြင့်။ အရူပီ၊ ရုပ်မရှိသော။ သညာမယော၊ သညာ
ကြောင့်ဖြစ်သော။ အတ္တာ၊ သည်။ (ယဒိထညံပါ)။ ယဒိ အဘိဿ၊
အံ။ ဧဝံသန္တမ္ပိ၊ ဧဝံသန္တေပိ၊ ဤသို့ဖြစ်သော်လည်း။ ပေါဥပါဒါ၊ ပေါဥ
ပါဒါ၊ တေ၊ သင်၏။ မတေန၊ အလိုအားဖြင့်။ သညာ၊ သညာသည်။
အညာဝ၊ သည်လျှင်။ ဘိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ အတ္တာ၊ သည်။
အညောဝ၊ သည်လျှင်။ ဘိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ပေါဥပါဒါ၊
ပေါဥပါဒါ။ ယထာ-ယေနကာရဏေန၊ ကြောင့်။ သညာ၊ သည်။
အညာဝ၊ သည်လျှင်။ ဘိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ အတ္တာ၊ သည်။
အညောဝ၊ တပီးသည်လျှင်။ ဘိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဧတံ ကာရဏံ၊
ထိုအကြောင်းကို။ ဣမိနာ ပရိယာယေနာပိ၊ ဤ ဆိုလတ္တံ့သော
အကြောင်းဖြင့်လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ (ဤဆိုလတ္တံ့သော
အကြောင်းဟူသည် အဘယ်နည်းဟု သူမေးဖွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို
ဖြေခြင်းငှာ “တိဋ္ဌတေဝ” အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။
ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား)။ ။ ပေါဥပါဒါ ဒ၊ ဒ။ ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အရူပီ၊
သော။ သညာမယော၊ သော။ အယံ အတ္တာ၊ သည်။ တိဋ္ဌတေဝ၊
တည်း။ အထတသ္မိံ ကာလေ၊ ထိုအတ္တဘော တည်သော အခါ၌။
ဣမဿပုရိသဿ၊ ၏။ အညာဝ၊ တပီးသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။

သညာ၊ တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ အညာဝ၊ ကုန်သော။ သညာ၊
တို့သည်။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သညာ၊ သည်။
အညာဝ၊ သည်လျှင်။ အဘဝိဿ၊ ၏။ အတ္တာ၊ သည်။ အညောဝ၊
သည်လျှင်။ အဘဝိဿ၊ အံ။ (ဤသို့ သမ္ဗန်)။ ယထာ-ယေန
ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ သညာ၊ သည်။ အညာဝ၊ သည်လျှင်။
ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ အတ္တာ၊ သည်။ အညောဝ၊ သည်လျှင်။
ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဧတံကာရဏံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ဣမိနာ
ပရိယာယေနာပိ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော အကြောင်းဖြင့်လည်း။ ဝေဒိ
တဗ္ဗံ၊ ၏။ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။
(ဤတတိယနည်း၌ကား အရူပမြုတ္တာ ဖြစ်သော ကိုယ်၏အဖြစ်ကို
အတ္တဘောဟုယူ၍ ဆိုသတည်း)။ ။ ထို့နောင်မှ ပေါဠပါဒအမည်
ရှိသော ပရိမိဇ်သည် မိစ္ဆာ အယူ၏ နှိပ်စက်အပ်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့် မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုသို့ဟောတော် မူအပ်သော်လည်း
ထိုသို့သော တရားအထူးကို မသိသည်ဖြစ်၍ ‘သက္ကာ ပနေတံ
ဘန္တေ’ အစရှိသော ပါဠိကို ဆိုသတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကဝး)။

၄၂၀။ ဘန္တေ၊ ရား။ ပုရိသဿ၊ ၏။ အညောဝ၊ သည်လျှင်။
အတ္တာ၊ အတ္တဘောတည်း။ ဣတိဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ အတ္တာ၊
သည်။ အညော၊ တပါးတည်း။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့ လည်းကောင်း။
ဧတံ-နာနတ္ထံ၊ ဤအထူးကို။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဣတံ၊ သိခြင်း
ငှာ။ သက္ကာပန၊ တတ်ကောင်းအံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပေါဠပါဒေါ၊
ပေါဠပါဒသည်။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ ပေါဠပါဒ၊ ဒ။ အညဒိဋ္ဌိ
ကေန၊ သာသနာတော်မှ တပါးသော အယူရှိသော။ အညခန္တိ
ကေန၊ သာသနာတော်မှ တပါးသော နှစ်သက်ခြင်း ရှိထသော။
အညရုစိတေန၊ သာသနာတော်မှ တပါးသော အလိုဆန္ဒ ရှိထ
သော။ အညတြိ၊ သာသနာတော်မှ တပါး၌။ အာရောဂေန၊
ပြင်းစွာသော လုံ့လပြုခြင်းရှိထသော။ အညတြိ၊ သာသနာတော်
မှ တပါးသော တိတ္ထိတို့၏ နေရာ၌။ အာစရိယကေန၊ ဆရာရှိ

ထသော။တယာ။သည်။ ပုရိသဿ၊ ၎်။ သညာ၊ သည်။ အတ္တာ၊
 တည်း။ ဣတိဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ သညာ၊ သည်။ အညာဝ၊
 လျှင်တည်း။ အတ္တာ၊ သည်။ အညော၊ တည်း။ ဧတံ-နာနတ္ထံ၊
 ဤသို့သောအထူးကို။ ဒုဇ္ဇာနံခေါ၊ သိနိုင်ခဲ့သလျှင်ကတည်း။ ဣတိ-
 ဣဒံစနံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၎်။ ဘန္တေ၊ ရား။ အညဒိဋ္ဌိ
 ကေန၊ ထသော။ အညခန္တိကေန၊ ထသော။ အညရုစိကေန၊
 ထသော။ အညတြိ၊ သာသနာတော်မှ တပါးသော အရာ၌။
 အာယောဂေန၊ ပြင်းစွာလုံ့လပြုထသော။ အညတြိ၊ သာသနာ
 တော်မှ တပါးသာဖြစ်သော တိတ္ထိတို့နေရာ၌။ အာစရိယကေန၊
 ဆရာရှိထသော။ မယာ၊ သည်။ ပုရိသဿ၊ ၎်။ သညာ၊ သည်။
 အတ္တာ၊ တည်း။ ဣတိဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ သညာ၊ သည်။
 အညာဝ၊ လျှင်တည်း။ အတ္တာ၊ သည်။ အညောဝ၊ လျှင်တည်း။
 ဧတံ နာနတ္ထံ၊ ကို။ သစေဒုဇ္ဇာနံ၊ အကယ်၍ သိနိုင်ခဲ့သည်ဖြစ်အံ့။
 ဣတိ-ဧဝံဒုဇ္ဇာနော၊ ဤသို့ သိနိုင်ခဲ့သည် ရှိသော်။ ဘန္တေ၊
 အရှင်ဘုရား။ လောကော၊ အတ္တဘောသည်။ သဿတော၊
 မြိသလော။ ဣဒမေဝ၊ ဤအရှင် ဂေါတမ စကားသာလျှင်။ သစ္စံ-
 ကိဗ္ဗန၊ မှန်သလော။ အညံ၊ တပါးသော သူတို့၏ စကားသည်။
 မောဃံကိဗ္ဗန၊ အချည်းနှီးလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပေါဠပါဒေါ၊
 ပေါဠပါဒသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပုစ္ဆိ၊ ၎်။ ပေါဠ
 ပါဒ၊ ဒ။ လောကော၊ အတ္တဘောသည်။ သဿတော၊ ၎်။ ဣဒမေဝ၊
 ဤငါ၏စကားသာလျှင်။ သစ္စံ၊ ၎်။ အညံ၊ တပါးသောသူတို့၏
 စကားသည်။ မောဃံ၊ အချည်းနှီးတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧတံ စနံ၊ ကို။
 မယာ၊ သည်။ အဗျာကတံ၊ မဆိုအပ်။ “မကြားအပ်၊ လည်းဟူ”။
 (မဟောအပ်၊ လည်းပေး)။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ လောကော၊
 သည်။ အဿသတောကိဗ္ဗန၊ မမြိသလော။ ဣဒမေဝ၊ ဤအရှင်ဂေါ
 တမစကားသည်သာလျှင်။ သစ္စံကိဗ္ဗန၊ လော။ အညံ၊ သည်။ မောဃံ
 ကိဗ္ဗန၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပေါဠပါဒေါ၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ၎်။ ပေါဠ
 ပါဒ၊ ဒ။ လောကော၊ အတ္တဘောသည်။ အဿသတော၊ မြိ။

၉

(၃၉၄) သုတ်သီလက္ခန်ပိဋတော်နိဿယသစ်

ဣဒမေဝ၊ ဤငါ၏စကားသာလျှင်။ သစ္စံ၊ ၎င်း၏။ အညံ၊ သည်။ မောဃံ၊
 အချည်းနှီးတည်း။ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ အဗျာကတံ၊
 မဟောအပ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဂေါစ၊ ၎င်း၏။ ဘန္တေ၊ ရား
 လောကော၊ အတ္တဘောသည်။ အန္တဝါကိမ္ပန၊ အဆုံးရှိသလော
 ပ။ လောကော၊ သည်။ အနန္တဝါကိမ္ပန၊ အဆုံးမရှိသလော။ စာ
 ဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ ဇီဝံ၊ ဇီဝမည်၏။ တံ၊ ထိုဇီဝ မည်သောတရား
 သဘောသည်။ သရီရံ၊ ကိမ္ပန၊ ကိုယ်မည်သလော။ ဇီဝံ၊ သည်။
 အညံ၊ ကိမ္ပန၊ လော။ သရီရံ၊ သည်။ အညံ၊ ကိမ္ပန၊ လော။ တထာ
 ဝတော၊ သတ္တဝါသည်။ ပရမ္မရဏာ၊ စုတိစိတ်၏ အထက်၌၊
 ဟောတိကိမ္ပန၊ လော။ တထာဝတော၊ သည်။ ပရမ္မရဏာ၊ ၌၊
 နဟောတိကိမ္ပန၊ မဖြစ်သလော။ တထာဝတော၊ သည်။ ပရမ္မ
 ရဏာ၊ ၌။ ဟောတိကိမ္ပန၊ ဖြစ်လည်း ဖြစ်သလော။ နဟောတိ စ
 ကိမ္ပန၊ မဖြစ်လည်း မဖြစ်သလော။ တထာဝတော၊ သည်။ ပရမ္မ
 ရဏာ၊ ၌။ နေဝ ဟောတိ ကိမ္ပန၊ မဖြစ်သလော။ နနဟောတိ
 ကိမ္ပန၊ မဖြစ်သည်လည်း မဟုတ်သလော။ ဣဒမေဝ၊ ဤသင်၏
 စကားသာလျှင်။ သစ္စံ၊ ကိမ္ပန၊ မှန်သည် မဟုတ်သလော။ အညံ၊
 တပါးသည်။ မောဃံ၊ ကိမ္ပန၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပေါဠပါဒေါ၊
 သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ၎င်း၏။ ပေါဠပါဒေါ၊ ဒ။ တထာဝတော၊ သည်။ ပရမ္မ
 ရဏာ၊ ၌။ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်။ န နဟောတိ၊ မဖြစ် သည်လည်း
 မဟုတ်။ ဣဒမေဝ၊ ဤငါ၏စကားသာလျှင်။ သစ္စံ၊ မှန်၏။ အညံ၊
 သည်။ မောဃံ၊ တည်း။ ဧတံ ကာရဏံ၊ ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ မယာ၊ သည်။
 အဗျာကတံ၊ မကြားအပ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဂေါစ၊ ၎င်း၏။
 ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧတစစနံ၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊
 သည်။ အဗျာကတံ၊ မန၊ မကြားအပ်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပေါဠ
 ပါဒေါ၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ၎င်း၏။ ပေါဠပါဒေါ၊ ဒ။ ဧတံ ဝစနံ၊ သည်။ ဟိယသ္မာ၊
 ကြောင့်။ အတ္ထသံဟိတံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ ဖြစ်သော အကျိုးစီးပွား
 တမလွန် ဘဝ၌ ဖြစ်သော အကျိုးစီးပွားကို မှီ၍ ဖြစ်သည်။
 တနည်းကား၊ မိမိအကျိုးစီးပွား သူတပါးတို့၏ အကျိုးစီးပွားကို

ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ဖြစ်သောအကျိုးစီးပွား တမလွန်၌ဖြစ်သောအကျိုး
 စီးပွားကိုမှီ၍ဖြစ်၏။ တနည်းကား၊ မိမိအကျိုးစီးပွား သူတပါး၏
 အကျိုးစီးပွားကိုမှီ၍ ဖြစ်၏။ ဧတံစတုသစ္စံ၊ သည်။ ဓမ္မသံဟိတံ၊
 ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာ တရားကိုမှီ၍ ဖြစ်၏။ ဧတံ စတုသစ္စံ၊
 သည်။ အာဒိ မြဟ္မစရိယကံ၊ သိက္ခာ သုံးပါးဟု ဆိုအပ်သော
 သာသနာတော်တည်းဟူသော မြတ်သော အကျင့်၏ အစဖြစ်၏။
 ဧတံစတုသစ္စံ၊ သည်။ နိဗ္ဗိဒါယ၊ သံသရာဝဋ်၌ ငြီးငွေ့ခြင်းငှာ။
 သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိရာဂါယ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၌ တပ်ခြင်းကင်းခြင်းငှာ။
 သံဝတ္တတိ၊ ။ နိရောဓာယ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲချုပ်ခြင်းငှာ။ သံဝတ္တတိ၊ ။ ။
 ဥပသမာယ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲငြိမ်းခြင်းငှာ။ သံဝတ္တတိ၊ ။ အဘိညာယံ၊
 ဝဋ်ဆင်းရဲကိုပိုင်းခြား၍ သိခြင်းငှာ။ သံဝတ္တတိ၊ ။ သမ္မောဓာယံ၊
 ဝဋ်ဆင်းရဲကို မဖောက်မပြန် သိခြင်းငှာ။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ နိဗ္ဗာ
 နာယ၊ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှာ။ သံဝတ္တတိ၊ ။ တုဗ္ဗာ၊
 ကြောင့်။ ဧတံစတုသစ္စံကို။ မယာ၊ သည်။ ဗျာကတံ၊ ။ ဣတိ၊ သို့။
 ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်
 ပြည့်စုံတော်မူသော ရှင်ပင်ဘုရား။ ဧတံဝစနံ၊ ဤသို့ အရှင်ဘုရား
 မိန့်တော်မူသော စကားသည်။ ဧဝံ သစ္စံ၊ မိန့်တော်မူတိုင်း မှန်၏။
 သုဂတ၊ ကောင်းသော စကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော အရှင်
 ဘုရား။ ဧတံ၊ သည်။ ဧဝံသစ္စံ၊ ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဒါနိဗ္ဗဒါနိ၊ ။ ယသ
 ဝမနဿ၊ အကြင်သွားခြင်း၏။ ကာလံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။
 မညသိ၊ သိတော်မူ၏။ တံ ဝမနံ၊ ထိုသွားခြင်းကို။ ကရောဟိ၊
 ပြုတော်မူပါလော့။ (ဤသို့ သမ္မန်)။ ဣတိ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ ပေါဠ
 ပါဒေါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ။ အထခေါ၊ ။ ဘဂဝါ၊ သည်။
 အာသနာ၊ မှ။ ဥဠာယ၊ ။ ပတ္တမိ၊ ကြတော်မူလေ၏။

၄၂၁။ အထခေါ၊ ထိုသို့ ဘုရားကြတော်မူသည်၏ အခြားမဲ့
 ဖြစ်သောကာလ၌။ တေပရိဗ္ဗာဇကော၊ တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ။
 အစိရပတ္တန္တဿ၊ ကြတော်မူ၍မကြာမြင့်မီ။ ပေါဠပါဒံ၊ ပေါဠပါဒ

အမည်ရှိသော။ ပရိဗ္ဗာဇကံ၊ ကို။ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်သော
 အဖို့အားဖြင့်။ ‘အလုံးစုံသော အဖို့အားဖြင့်၊ လည်းဟူ’။ ဝါစာယ
 သန္တတောဒကောန၊ နှုတ်လှန်ထိုးသဖြင့်။ သဗ္ဗဗ္ဗရိ၊ မပြတ်နှိပ်စက်
 ခြင်းကို။ ‘အပြစ်တင်ခြင်းကို၊ လည်းဟူ’။ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ ကိ
 အကံသု၊ အသို့အပြစ်တင်ခြင်းကိုပြုကုန်သနည်းဟူမူကံး။ အယံ
 ဘဝံ ပေါ်ဥပါဒေါ၊ အရှင် ပေါ်ဥပါဒသည်။ (အတ္တနုမောဒတိဉ္စ
 ကတ္တားစပ်)။ သမဏော၊ ရဟန်းဖြစ်သော။ ဂေါတမော၊ သည်။
 ယညဒေဝ-ယံယံဒေဝ၊ အကြင်အကြင်စကားကိုလျှင်။ ဘာသတိ၊ ၏။
 အဿဂေါတမဿ၊ ၏။ တန္တဒေဝ-တံတံဒေဝ၊ ထိုထိုသောစကားကို
 သာလျှင်။ ဧဝမေဝပန၊ အရှင်ဂေါတမဆိုတိုင်းသာလျှင်။ ဘဂဝါ၊
 ဘုန်းရှိတော်မူသော အရှင်ဘုရား။ ဧတံဝစနံ၊ ဤအရှင်ဘုရား
 မိန့်တော်မူသောစကားသည်။ ဧဝံသစ္စံ၊ ၏။ သုဂတ၊ ကောင်းသော
 စကားကိုဆိုတော်မူတတ်သောအရှင်ဘုရား။ ဧတံဝစနံ၊ သည်။ ဧဝံ
 သစ္စံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အတ္တနုမောဒတိ၊ ဝမ်းမြောက်၏။ ဣတိ၊ သို့။
 သဗ္ဗဗ္ဗရိ၊ မပြတ်အပြစ်တင်ခြင်းကို။ အကံသု၊ ကုန်၏။ ခေါပန၊
 စင်စစ်။ မယံ၊ ထိုသည်။ သမဏဿ၊ ရဟန်းဖြစ်သော။ ဂေါတမဿ၊
 ၏။ (ဓမ္မိဉ္စစပ်)။ ဂေါတမဿ၊ သည်။ (ဒေသိတံဉ္စစပ်)။ ဒေသိတံ၊
 ဟောအပ်ထသော။ ဧကံသိကံ၊ မဖောက်မပြန် မှန်သော အဖို့
 ရှိသော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုကို။ လောကော၊ အတ္တဘော
 သည်။ သဿတော၊ ၏။ ဣတိဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ လောကော၊
 သည်။ အသဿတော၊ မမြဲ။ ဣတိဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။
 လောကော၊ သည်။ အန္တဝါ၊ အဆုံးရှိ၏။ ဣတိဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။
 လောကော၊ သည်။ အနန္တဝါ၊ ရှိ။ ဣတိဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ တံ
 ဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ ဇီဝံ၊ မည်၏။ တံ၊ ထိုဇီဝမည်သော တရားသဘော
 သည်။ သရီရံ၊ ကိုယ်မည်၏။ ဣတိဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ ဇီဝံ၊ သည်။
 အညံ၊ တည်း။ သရီရံ၊ သည်။ အညံ၊ တည်း။ ဣတိဝါ၊ သို့
 လည်းကောင်း။ တထာဂတော၊ သည်။ ပရမ္မရဏာ၊ ဉ္စ။ ဟောတိ၊
 ၏။ ဣတိဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ တထာဂတော၊ သည်။ ပရမ္မ

(၃၉၀) သုတသီလက္ခနပဒ္ဓိတောနိဿယသစ်

ရဏာ၊ ဌ။ နဟောတိ၊ ဖြစ်။ ဣတိဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ တထာ
 ဂတော၊ သည်။ ပရမ္မရဏာ၊ ဌ။ ဟောတိ၊ ၏။ နဟောတိစ၊ ဖြစ်။
 ဣတိဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ တထာဂတော၊ သည်။ နေပဟောတိ၊
 မဖြစ်။ န နဟောတိ၊ မဖြစ်သည်လည်း မဟုတ်။ ဣတိဝါ၊ သို့
 လည်းကောင်း။ န အာဇာနာမ၊ မသိကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ တေပရိဗ္ဗာ
 ဇကော၊ တို့သည်။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ တေဟိ ပရိဗ္ဗာဇကေဟိ၊
 တို့သည်။ (ကတ္တားထည့်)။ ဧဝံစနေ၊ ဤသို့သော စကားကို။
 ဝုတ္တ၊ သော်။ ပေါဠပါဒေါ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ တေ
 ပရိဗ္ဗာဇကေ၊ တို့ကို။ ဧဝံစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ကိံ အဝေါစ၊
 နည်း။ တော၊ အရှင်တို့။ အဟမ္မိ၊ သည်လည်း။ သမဏဿ၊
 သော။ ဂေါတမဿ၊ ၏။ “သညံ၊ လည်းဟူ”။ ဒေသိတံ၊ သော။
 ဧကံသိကံ၊ မဖောက်မပြန် မှန်သော အဖို့ရှိသော။ ဓမ္မံ၊ ကို။
 ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုကို။ လောကော၊ သည်။ သဿတော၊ ၏။ ဣတိဝါ၊
 သို့လည်းကောင်း။ ပ။ န နဟောတိ၊ ဟုတ်။ ဣတိဝါ၊ သို့လည်း
 ကောင်း။ န အာဇာနာမိ။ သိ။ အပိစ၊ စင်စစ်ကား။ သမဏော၊
 သော။ ဂေါတမော၊ သည်။ ဘူတံ၊ ဟုတ်သော။ တစ္ဆံ၊ မှန်သော။
 တထံ၊ မဖောက်မပြန်သော။ ဓမ္မဉ္စိတိကံ၊ ကိုးပါးသော လော
 ကုတ္တရာတရားတို့၌ တည်ခြင်း သဘောရှိထသော။ ဓမ္မနိယာမတံ၊
 ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာ တရားဖြင့် မှတ်အပ်ထသော။ ပဋိပဒံ၊
 အကျင့်ကို။ ပညပေတိ၊ ပညတ်တော်မူ၏။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ ဘူတံ၊
 ဟုတ်သော။ တစ္ဆံ၊ မှန်သော။ တထံ၊ မဖောက်မပြန်သော။ ဓမ္မဉ္စိ
 တတံ၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာ တရားတို့၌ တည်ခြင်း သဘော
 ရှိထသော။ ဓမ္မနိယာမတံ၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရား
 တို့ဖြင့် မှတ်အပ်ထသော။ ပဋိပဒံ၊ ကို။ ပညပေန္တဿ၊ ပညတ်တော်
 မူသော။ သမဏဿ၊ သော။ ဂေါတမဿ၊ ၏။ သုဘာသိတံ၊
 ကောင်းစွာဆိုအပ်သော စကားကို။ သုဘာသိတတော၊ ကောင်း
 စွာဆိုသော အားဖြင့်။ ဝိညူ၊ ပညာရှိဖြစ်သော။ မာဒိသော၊ ငါကဲ့သို့
 သောသူသည်။ ကထံဟိ-ကေနကာရဏေန၊ ကြောင့်။ နာ ဗ္ဗနုမော

ဒေယျနာမ၊ ဝမ်းမမြောက်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပေါဠပါဒေါ၊ သည်။ အဝေါ၊ ၏။

ဝိတ္တဟတ္ထိသာရိပုတ္တပေါဠပါဒဝတ္ထု

၄၂၂။ အထခေါ၊ ဌ။ ဒွိဟတိဟဿ၊ နှစ်ရက် သုံးရက်၏။ အစွယေန၊ လွန်သဖြင့်။ စိတ္တော၊ မငြိမ်သက်သော စိတ်ရှိသော။ (ခုနစ်ကြိမ် လူထွက်သောကြောင့် မငြိမ်သက်သော စိတ်ရှိ၏ ဟုသတည်း)။ ဟတ္ထိ သာရိပုတ္တောစ၊ ဆင်ထိန်း သားသည် လည်းကောင်း။ တနည်းကား၊ ဟတ္ထိ သာရိပုတ္တော၊ ဆင်ထိန်း သားဖြစ်သော။ စိတ္တောစ၊ သည်လည်းကောင်း။ ပေါဠပါဒေါ၊ ပေါဠပါဒအမည်ရှိသော။ ပရိဗ္ဗာဇကောစ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဣမေ ဒွေသဟာယကာ၊ ဤနှစ်ယောက်သော အဆွေခင်ပွန်း တို့သည်။ (ထည့်ပါ)။ ယေန ယတ္ထ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန-တတ္ထ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိံ သု၊ ကုန်၏။ ပ၊ (အနက်လွယ်ပြီး)။ သမန္တတော၊ အလုံးစုံသော အဖို့ဖြင့်။ ဝါစာယ သန္တတေသဒ္ဒ ကေန၊ နှုတ်လှန်ထိုးသဖြင့်။ သဗ္ဗတ္တရိံ၊ နှိပ်စက်ခြင်း၏။ “အပြစ် တင်ခြင်းကိုလည်းဟူ” အကံ သု၊ ၏။ ကိံ သဗ္ဗတ္တရိံ အကံ သု၊ အဘယ် အပြစ်တင်ခြင်းကို ပြုကုန်သနည်း ဟူမူကား။ အယံ ဘဝံ ပေါဠ ပါဒေါ၊ သည်။ (အတ္တနုမောဒတိဋ္ဌစင်)။ သမဏော၊ သော။ ဝေါတမော၊ သည်။ ယညဒေဝ- ယံယံ ဧဝ ဝစနံ၊ ကိုလျှင်။ ဘာသတိ၊ ၏။ အဿဝေါတမဿ၊ ၏။ တံတဒေဝ- တံတံ ဧဝ ဝစနံ၊ ကိုလျှင်။ ဘဂဝါ၊ ရား။ ဧတံ ဝစနံ၊ သည်။ ဧဝမေဝ၊ ဘုရားမိန့်တော် မူတိုင်းလျှင်။ ဧဝံသစ္စံ၊ ၏။ သုဂတာ ရား။ ဧတံဝစနံ၊ သည်။ ဧဝံသစ္စံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အတ္တနုမောဒတိ၊ ၏။ ခေါပန၊ စစ်။ ယေံ၊ တို့သည်။ သမဏဿ၊ သော။ ဝေါတမဿ၊ သည်။ ဒေသိတံ၊ သော။ ဧကံ သိကံ၊ စင်စစ် မှန်သောအဖို့ရှိသော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ကိဉ္ဇိ၊ တစုံတခုကို။ လောကော၊ အတ္တဘောသည်။ သဿတော၊ ၏။ ဣတိဝါ၊

သို့လည်းကောင်း။ပ။ နနဟောတိ၊ မဖြစ်သည်လည်း မဟုတ်။
ဣတိဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ နအာဇာနာမ၊ ကုန်။ ဣတိ၊ သို့။
သဗ္ဗန္တရိ၊ ကို။ အကံသု၊ ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေံ၊ သို့။ ဝုတ္ထေ၊
သော်။ အဟံ၊ သည်။ တေပရိဗ္ဗာဇကော၊ တို့ကို။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။
အဝေါစ၊ ၏။ ကိံအဝေါစ၊ နည်း။ပ။ (အနက်တူပြီ)။ ပိညှ၊ ပညာ
ရှိဖြစ်သော။ မာဒိသော၊ ငါကဲ့သို့သောသူသည်။ ကကံဟိ-ကေန
ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ နာဗ္ဗနုမောဒေယျနာမ၊ ဝမ်းမမြောက်
အံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ၏။

၄၂၃။ ပေါဠပါဒ၊ ဒ။ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။
ဧတေပရိဗ္ဗာဇကော၊ တို့သည်။ အန္ဓာ၊ ကန်းကုန်၏။ အစက္ခကော၊
ပညာတည်းဟူသော မျက်စိမရှိကုန်။ နေသံ၊ ထိုပရုဗ္ဗိဇ်တို့တွင်။ တံ
ယေဝေကော၊ သင် တယောက်သာလျှင်။ စက္ခမာ၊ ပညာ
တည်းဟူသောစက္ခနှင့်ပြည့်စုံ၏။ ပေါဠပါဒ၊ ဒ။ မယာ၊ သည်။
ဧကံသိကာ၊ စင်စစ် မဖောက်မပြန် မှန်သော အဖို့ရှိကုန်သော။
ဓမ္မာပိ၊ တို့ကိုလည်း။ ဒေသိတာ၊ ကုန်ပြီ။ ပညတ္တာ၊ ထားအပ်
ကုန်ပြီ။ ပေါဠပါဒ၊ ဒ။ မယာ၊ သည်။ အနေကံသိကာ၊ စင်စစ်
မဖောက်မပြန် မှန်သော အဖို့မရှိကုန်သော။ ဓမ္မာပိ၊ တို့ကိုလည်း။
ဒေသိတာ၊ ကုန်ပြီ။ ပညတ္တာ၊ ကုန်ပြီ။ (ဟိသဒ္ဓါ ခေါ်သဒ္ဓါတို့ကား
ပဒါလင်္ကာရ။ အနက်မရှိ)။ ပေါဠပါဒ၊ ဒ။ ကတမေ၊ အဘယ်မည်
ကုန်သော။ အနေကံသိကာ၊ စင်စစ် မဖောက်မပြန် မှန်သော အဖို့
မရှိကုန်သော။ တေဓမ္မာ၊ တို့ကို။ မယာ၊ သည်။ ဒေသိတာ၊ ကုန်
သနည်း။ ပညတ္တာ၊ ထားအပ်ကုန် သနည်းဟူမူကား။ ပေါဠပါဒ၊ ဒ။
ပ။ (သဿတော လောကောတိဝါ အစရှိသည်အနက်တူပြီ)။ ဒေ
သိတော၊ ဟောအပ်ပြီ။ ပညတ္ထော၊ ပြီ။ ပေါဠပါဒ၊ ဒ။ ကသ္မာ၊
ကြောင့်။ မယာ၊ သည်။ အနေကံသိကာ၊ ကုန်သော။ တေဓမ္မာ၊
တို့ကို။ ဒေသိတာ၊ ကုန်သနည်း။ ပညတ္တာ၊ ကုန်သနည်းဟူမူကား။
ပေါဠပါဒ၊ ဒ။ ဧတေဓမ္မာ၊ ထိုသဿတောလောကော အစရှိသော
တရားတို့သည်။ ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အတ္ထသံဟိတာ၊ မိမိ၏ အစီး

အပ္ပါးသုတပါးတို့၏အစီးအပ္ပါးနှင့်စပ်ကုန်သည်။ နယောန္တိ၊ ကုန်။
ဓမ္မသံဟိတာ၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရားနှင့် စပ်ကုန်သည်။
နယောန္တိ၊ ကုန်။ အာဒိဗြဟ္မစရိယကာ၊ သိက္ခာသုစပါးအပေါင်းဟု
ဆိုအပ်သော သာသနာတော် တည်းဟူသော မြတ်သော အကျင့်
၏အစမူ သည်လည်း။ နယောတိ၊ ဖြစ်။ ပ။ (နနိဗ္ဗိဒါယ အစရှိသည်
အနက်တူပြီ)။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မယာ၊ သည်။ အနေကံသိကာ၊
ကုန်သော။ တေဓမ္မာ၊ တို့ကို။ ဒေသိတာ၊ ကုန်၏။ ပညတ္တဝ၊ ကုန်၏။

ကေသိကဓမ္မာ

၄၂၄။ ပေါ်ဥပါဒ၊ ဒ။ ကတမေ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော။ ကေ
သိကာ၊ ကုန်သော။ တေဓမ္မာ၊ တို့ကို။ မယာ၊ သည်။ ပ။ (ဒေသိတာ
စသည် အနက်တူပြီ)။

၄၂၅။ ပေါ်ဥပါဒ၊ ဒ။ အတ္တာ၊ အတ္တဘောသည်။ ဧကန္တသုခီ၊
စင်စစ်သုခဝေဒနာနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ပရမ္မဏာ၊ စုတိ
စိတ်၏အထက်၌။ အရာဂေါ၊ မြဲသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဧဝံဝါဒိနော၊
ဤသို့ ဆိုလေ့ရှိကုန် ထသော။ ဧဝံဒိဋ္ဌိနော၊ ဤသို့ ယူလေ့ရှိကုန်
ထသော။ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။
သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသမဏဗြာဟ္မဏေ၊ တို့ကို။ အဟံ၊ သည်။ ဥပ
သင်္ကမိတွာ၊ ရှိ။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒါမိ၊ ၎င်း။ ။ (သစ္စံတိရ အစရှိသော
ပါဠိကား ဆိုသော အခြင်းအရာကိုပြသော ပါဠိတည်း။ ထိုပါဠိ၏
အတ္ထကား)။ ။ အာယသ္မန္တော၊ ငါ့ရှင်တို့။ တုမော၊ တို့သည်။
အတ္တာ၊ သည်။ ဧကန္တသုခီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ပရမ္မရဏာ၊ ၌။
အရာဂေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဧဝံဝါဒိနော၊ ဤသို့ ဆိုလေ့ရှိ
ကုန်၏။ ဧဝံဒိဋ္ဌိနော၊ ဤသို့ယူလေ့ရှိကုန်၏ ဟူသည်ကား။ သစ္စံတိရ၊
မှန်ပေသလော။ ဣတိဧဝံ၊ သို့။ ဝဒါမိ၊ ၎င်း။ တေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊
တို့သည်လည်း။ မေမယာ၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ပုဋ္ဌာ၊ မေးအပ်သည်ဖြစ်၍။
အာမ၊ ဤသို့ ဆိုလေ့ရှိကုန်သည် ဤသို့ ယူလေ့ရှိကုန်သည် မှန်၏။
ဣတိ၊ သို့။ ပဋိဇာနန္တိ၊ ကုန်၏။ အဟံ၊ သည်။ တေသမဏဗြာဟ္မဏေ၊

တို့ကို။ ဧဝံ။ သို့။ ဝဒါမိ။ ဧ။ ကိံ ဝဒါမိနည်းဟူမူကား။ အာယသ္မန္တော။
 တို့။ တုမှော တို့သည်။ ဧကန္တသုခံ။ စင်စစ် သုခဝေဒနာနှင့် ပြည့်စုံ
 သော။ လောကံ။ လောကကို။ ဇာနိဇာနန္တော။ ဉာဏ်ဖြင့် သိကုန်
 သည်ဖြစ်၍။ ပဿံပဿန္တော။ ဉာဏ်တည်းဟူသော မျက်စိဖြင့် မြင်
 ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရယအပိစပန။ နေကုန်သလော။ ဣတိ။ သို့။
 ဝဒါမိ ဧ။ ဣတိ။ သို့။ မယာ။ သည်။ ပုဠာ။ မေးအပ်ကုန်သော။ တေ
 သမဏဗြာဟ္မဏာ။ တို့သည်။ မယံ။ တို့သည်။ ဧကန္တသုခံ။ သော။
 လောကံ။ ကို။ ဇာနိ-ဇာနန္တော။ ၍။ နောဝိဟံရာမ။ ကုန်။ ဣတိ။ သို့။
 ဝဒန္တိ။ ကုန်၏။ အဟံ။ သည်။ တေသမဏဗြာဟ္မဏေ။ တို့ကို။ ဧဝံ။ သို့။
 ဝဒါမိ။ ဧ။ ကိံ ဝဒါမိ နည်းဟူမူကား။ အာယသ္မန္တော။ တို့။ တုမှော
 တို့သည်။ ဧကံရတ္ထိံ ဝါ။ တညဉ္စပတ်လုံး လည်းကောင်း။ ဧကံဒိဝသံ
 ဝါ။ တနေပတ်လုံး လည်းကောင်း။ ဥပခုရတ္ထိံ ဝါ။ ညဉ္စထက်ဝက်
 ပတ်လုံးလည်းကောင်း။ ဥပခုဒိဝသံ ဝါ။ နေထက်ဝက်ပတ်လုံးလည်း
 ကောင်း။ ဧကန္တသုခိံ။ သော။ အတ္တာနံ။ အတ္တဘောကို။ သမ္ပဇာနာ
 ထအပိပန။ မဖောက်မပြန် သိကုန်သလော။ ဣတိ။ သို့။ ဝဒါမိ ဧ။
 ဣတိ။ သို့။ မယာ။ သည်။ ပုဠာ။ ကုန်သော။ တေသမဏဗြာဟ္မဏာ။
 တို့သည်။ မယံ။ တို့သည်။ ဧကန္တသုခိံ။ သော။ အတ္တာနံ။ ကို။
 နောသမ္ပဇာနာမ။ ကုန်။ ဣတိ။ သို့။ ဝဒန္တိ။ ကုန်၏။ အဟံ။ သည်။
 တေသမဏဗြာဟ္မဏေ။ တို့ကို။ ဧဝံ။ သို့။ ဝဒါမိ။ ဧ။ ကိံ ဝဒါမိ
 နည်းဟူမူကား။ အာယသ္မန္တော။ တို့။ တုမှော တို့သည်။ ဧကန္တ
 သုခဿ။ စင်စစ် ချမ်းသာဖြစ်သော။ လောကဿ။ ကို။ သန္တိ
 ကိရိယာယ။ ငှာ။ အယံ။ ဤသည်ကား။ မဂ္ဂေါ။ အကြောင်းတည်း။
 အယံ။ ကား။ ပဋိပဒါ။ အကျင့်တည်း။ ဣတိ။ သို့။ ဇာနာထအပိပန။
 သိကုန်သလော။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝဒါမိ။ ဧ။ ဣတိ။ သို့။ မယာ။ သည်။
 ပုဠာ။ ကုန်သော။ တေသမဏဗြာဟ္မဏာ။ တို့သည်။ နောဇာနာမ။
 ကုန်။ ဣတိ။ သို့။ ဝဒန္တိ။ ကုန်၏။ အဟံ။ သည်။ တေသမဏဗြာဟ္မ
 ဏေ။ တို့ကို။ ဧဝံ။ သို့။ ဝဒါမိ။ ဧ။ ကိံ ဝဒါမိ နည်းဟူမူကား။
 အာယသ္မန္တော။ တို့။ တုမှော တို့သည်။ ယံဒေဝတာ။ တို့သည်။

၂၀

(တကားအနက်မရှိ)။ ကေန္တသုခံ၊ သော။ လောကံ၊ ကို။ ဥပပန္နာ၊ ရောက်ကုန်၏။ မာရိသာ၊ အရှင်တို့။ တုမေ၊ တို့သည်။ ကေန္တသုခဿ၊ ကေန်စင်စစ် ချမ်းသာဖြစ်သော။ လောကဿ၊ ကို။ သတ္ထိကိရိယာယ၊ ၄။ သုပ္ပဋိပန္နာ၊ ကောင်းစွာ ကျင့်ကုန်သည်။ အတ္တဘဝဿ၊ ဖြစ်ကုန်၏လော။ မာရိသာ၊ တို့။ တုမေ တို့သည်။ ကေန္တသုခဿ၊ သော။ လောကဿ၊ ကို။ သတ္ထိကိရိယာယ၊ ၄။ ဥပပန္နာ၊ ကောင်းစွာ ကျင့်ကုန်သည်။ အတ္တဘဝဿ၊ ကုန်၏လော။ ဟိ-တဒေဝသစ္စံ၊ ၏။ မာရိသာ၊ တို့။ မယမ္ပိ၊ တို့သည်လည်း။ ဧဝံပဋိပန္နာ၊ ဤသို့ ကောင်းစွာ ကျင့်ကုန်သည်။ ဖြောင့်စွာ ကျင့်ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဤ။ ကေန္တသုခံ၊ သော။ လောကံ၊ သို့။ ဥပပန္နာ၊ ကုန်၏။ ဣဒံစနံ၊ ကို။ ဘာသမာနာနံ၊ ဆိုကုန်သော။ တာသံ-ဒေဝတာနံ၊ တို့၏။ သဒ္ဓါ၊ အသံကို။ သုဏှာယအပိပန၊ ကြားဘူးကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မယာ၊ သည်။ ပုဋ္ဌာ၊ ကုန်သော။ တေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ မယံ၊ တို့သည်။ ဧဝံသဒ္ဓါ၊ ကို။ နောသုဏှာမ၊ မကြားဘူးကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ပေါဠပါဒ၊ ဒ။ မယာ၊ သည်။ ပုစ္ဆမာနံ၊ ဆိုလတ္တံ့ သော။ တံစနံ၊ ကို။ တံ၊ သည်။ ကိံ မညသိ၊ အသို့အောက်မေ့သနည်း။ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ တေသံ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ ဘာသိတံ၊ စကားသည်။ အပ္ပါဒိဟိရကတံ၊ အံ့ဖွယ်မရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ “ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်သည်၏ အဖြစ်သည်၊ လည်းဟူ”။ သမ္ပဇ္ဇတိနနု၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်တုံလော။ “ဖြစ်သလော၊ လည်းဟူ”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ အဒ္ဓါခေါ၊ စင်စစ်လျှင်။ တေသံ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ ဘာသိတံ၊ သည်။ အပ္ပါဒိဟိရကတံ၊ သည်။ သမ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပေါဠပါဒေါ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။

၄၂၆။ ပေါဠပါဒ၊ ဒ။ သေယုထာပိ၊ ဥပမာ အဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား။ ပုရိသာ၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ၏။ ကိံ

(၄၀၄) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ဝဒေယျ၊ နည်းဟူမူကား။ အဟံ၊ သည်။ (ဣစ္ဆာမိဋ္ဌစပ်)။ ဣမသ္မိံ
ဇနပဒေဋ္ဌံ။ ယာဣတ္ထိ၊ သည်။ ဇနပဒကလျာဏီ၊ ဇနပုဒ် သူထို့ထက်
အဆင်းသဏ္ဍာန် အစရှိသည် တို့ဖြင့် တင့်တယ်၏။ “ဇနပဒ
ကလျာဏီ အမည်ရှိ၏၊ လည်းဟူ”။ တံ၊ ထိုဇနပဒ ကလျာဏီကို။
ဣစ္ဆာမိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုဇနပဒကလျာဏီကို။ ကာမေမိ၊ တောင့်တ၏။
ဣတိ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ၏။ တမေနံ၊ ထိုယောက်ျားကို။ ဧဝံ၊ သို့။
အညေ၊ တံပါးကုန်သော ယောက်ျားတို့သည်။ (ကတ္တားထည့်)။
ဝဒေယျ၊ ကုန်ရာ၏။ ကိံ ဝဒေယျ၊ ကုန်ရာသနည်း ဟူမူကား။
အဓမ္မာပုရိသ၊ အို-ယောက်ျား။ တံ၊ သည်။ ယံ ဇနပဒကလျာဏီ၊
အကြင် ဇနပဒကလျာဏီကို။ ဣစ္ဆာသိ၊ ၏။ ကာမေသိ၊ တောင့်တ
၏။ တံ ဇနပဒ ကလျာဏီ၊ ကို။ မတ္တိယိတိဝါ၊ မင်းသမီးဟူ၍
လည်းကောင်း။ မြာဟ္မဏီတိဝါ၊ ပုဏ္ဏားသမီးဟူ၍လည်းကောင်း။
ဝေယိတိဝါ၊ ကုန်သည် သမီးဟူ၍ လည်းကောင်း။ သုဒ္ဓိတိဝါ၊
သူဆင်းရဲသမီးဟူ၍လည်းကောင်း။ ဇာနာသိ၊ သိ၏လော။ ဣတိ၊
ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ဆိုကုန်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုဇ္ဇော၊ မေးအပ်သော။
သောပုရိသော၊ သည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ နောဇာနာမိ၊ မသိ။ ဣတိ၊
သို့။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုယောက်ျားကို။ ဧဝံ သို့။ အညေ၊
တို့သည်။ ဝဒေယျ၊ ကုန်ရာ၏။ ကိံ ဝဒေယျ၊ ရာသနည်းဟူမူကား။
အဓမ္မာပုရိသ၊ အို-ယောက်ျား။ တံ၊ သင်သည်။ ယံ ဇနပဒကလျာ
ဏီ၊ ကို။ ဣစ္ဆာသိ၊ အလိုရှိ၏။ ကာမေသိ၊ ၏။ တံ ဇနပဒကလျာဏီ၊
ကို။ ဧဝံနာမာတိဝါ၊ ဤသို့ အမည်ရှိ၏ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဧဝံ
ဂေါတ္တာတိဝါ၊ ဤသို့ အနွယ်ရှိ၏ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဇာနာသိ၊
လော။ ဒိဃာတိဝါ၊ ဖြင့်၏ဟူ၍လည်းကောင်း။ ရဿာတိဝါ၊ နိမ့်၏
ဟူ၍လည်းကောင်း။ မဇ္ဈိမာတိဝါ၊ မနိမ့်မမြင့် ရှိ၏ဟူ၍ လည်း
ကောင်း။ ဇာနာသိ၊ လော။ ကာဠိတိဝါ၊ ညှိသော အဆင်းရှိ၏
ဟူ၍ လည်းကောင်း။ သာမာတိဝါ၊ ရှေ့သောအဆင်း ရှိ၏ဟူ၍
လည်းကောင်း။ မဂ်ရစ္ဆဝိတိဝါ၊ ပြောက်သော အဆင်းရှိ၏ဟူ၍
လည်းကောင်း။ ဇာနာသိ၊ လော။ အမုကသ္မိံ ဝါမေတိဝါ၊ ဤရွာ၌

ဟူ၍လည်းကောင်း။ (အမုကသ္မိံ လိုက်ပါ)။ အမုကသ္မိံ နိဂမေတိ
ဝါ၊ ဤနိဂုံး၌ ဟူ၍လည်းကောင်း။ အမုကသ္မိံ နိဂရေတိ ဝါ၊ ၎် ဟူ၍
လည်းကောင်း။ ဇာနာသိ၊ လော။ ဣတိ၊ သ္မိ။ ဝဒေယျ၊ ကုန်ရာ၏။
အညေဟိ၊ တို့သည်။ ပုဋ္ဌော၊ သော။ သောပုရိသော၊ သည်။
အဟံ၊ သည်။ နောဇာနာမိ၊ သိ။ ဣတိ၊ သ္မိ။ ဝဒေယျ၊ ၎်။ တမေနံ
ပရိသံ၊ ကို။ အညေ၊ တို့သည်။ ဧဝံ ဝဒေယျ၊ ကုန်ရာ၏။ အမ္ဘော
ပုရိသ၊ ယောကျ်ား။ တံ၊ သင်သည်။ ယံ ဇနပဒကလျာဏိံ၊ ကို။
နဇာနာသိ၊ သိ။ နပဿတိ၊ မြင်။ တံ ဇနပဒကလျာဏိံ၊ ကို။ တံ၊
သံသည်။ ဣစ္ဆသိ၊ လော။ ကာမေသိ၊ လော။ ဣတိ၊ သ္မိ။ ဝဒေယျ၊
ကုန်ရာ၏။ ဣတိ၊ သ္မိ။ အညေဟိ၊ တို့သည်။ ပုဋ္ဌော၊ သော။ သော
ပုရိသော၊ သည်။ အာမာတိ၊ အော်-ဟုတ်၏ဟု။ ဝဒေယျ၊ ၎်။ ပေါဥ
ပါဒ၊ ဒ၊ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စမာနံ၊ သော။ တံ ဝစနံ၊ ကို။ တံ၊ သည်။ ကိံ
မညသိ၊ နည်း။ ဧဝံ သန္တေ၊ သော်။ တဿ ပုရိသဿ၊ ၎်။ ဘာသိတံ၊
စကားသည်။ အပ္ပုဂ္ဂဟိရကတံ၊ အံ့ဖွယ် မရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။
(အဂ္ဂိန်အစော် မရှိသည်၏ အဖြစ်သည်၊ လည်းဟူ)။ သမ္ပဇ္ဇတိနန၊
ဖြစ်သည်မဟုတ်တုံလော။ ဣတိ၊ သ္မိ။ ဘဝဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၎်။
ဘန္တေ၊ ရား။ ဧဝံ သန္တေ၊ သော်။ အဗ္ဗါခေါ၊ စင်စစ်လျှင်။ တဿ
ပုရိသဿ၊ ၎်။ ဘာသိတံ၊ သည်။ အပ္ပုဂ္ဂဟိရကတံ၊ အဂ္ဂိန်အစော်
မရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ သမ္ပဇ္ဇတိ၊ ၎်။ ဣတိ၊ သ္မိ။ ပေါဥပါဒေ၊
သည်။ အဝေါစ၊ ၎်။ ပေါဥပါဒ၊ ဒ။ ဧဝမေဝခေါ၊ ထို့ အတူလျှင်။
အတ္တာ၊ သည်။ ဧကန္တသုခိ၊ စင်စစ်ချမ်းသာခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်။
ဟောတိ၊ ၎်။ ပရမ္မရုဏာ၌။ အရောဂေါ၊ မြဲသည်။ ဟောတိ၊ ၎်။
ဣတိ၊ သ္မိ။ ယေ တေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဧဝံ ဝါဒိနော၊
ဤသို့ဆိုလေ့ရှိကုန်သည်။ ဧဝံ ဒိဋ္ဌိနော၊ ဤသို့ ယူလေ့ရှိကုန်သည်။
ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အဟံ၊ သည်။ တေ သမဏ ဗြာဟ္မဏေ၊ တို့သို့။
ဥပသင်္ကမိတ္တာ၍။ ဧဝံ၊ သ္မိ။ ဝဒါမိ၊ ၎်။ ကိံ ဝဒါမိ၊ နည်းဟူမူကား။
အာယသ္မန္တော၊ တို့။ တုမော၊ တို့သည်။ အတ္တာ၊ သည်။ ဧကန္တသုခိ၊
သည်။ ဟောတိ၊ မြစ်၏။ ပရမ္မရုဏာ၌။ အရောဂေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊

၂၅

(၄၀၆) သုတ်သီလကွန်ပုဒ္ဓိတော်နိဿယသစ်

၏။ ဧဝံဝါဒိနော၊ ဤသို့ ဆိုလေ့ရှိကုန်၏ ဟူသည်။ ဧဝံဒိဋ္ဌိနော၊ ဟူသည်ကား။ သစ္စံကိရ၊ လော။ ဣတ္ထိ၊ သို့။ ဝဒေါမိ၊ ၏။ တေသမဏ မြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ မေမယာ၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ပုဋ္ဌာ၊ မေးအပ် ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ရှိ။ အာမာတိ၊ ဪ-ဟုတ်၏ဟု။ ပဋိဇာနန္တိ၊ ဝန်ခံကုန်၏။ ပ။ (တျာဟံဧဝံဋ္ဌ-ဝဒေါမိ အစရှိသည် အနက်တူပြီ)။

၄၂၇။ ပေါဋ္ဌပါဒ၊ ဒ။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာတထူးတုံ။ ပုရိသော၊ သည်။ စတုမဟာပထေ၊ ခရီးလေးကြောင်းတို့ဆုံရာ၌။ (ဋ္ဌိတဿ ထည့်ပါ)။ ဋ္ဌိတဿ၊ သော။ ပါသာဒဿ၊ ပြာသာဒ်၏။ (နိဿေ ကိံဋ္ဌစပ်လေ)။ ‘သို့၊ လည်းဟူ’။ အာရောဟဏာယ၊ တက်ခြင်းငှာ။ နိဿေကိံ၊ လှေခါးကို။ ကရေယျ၊ ၏။ တမေနံ ပုရိသံ၊ ကို။ အညေ၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ကုန်ရာ၏။ ကိံဝဒေယျ၊ ကုန်ရာ သနည်းဟူမူကား။ အမ္ဘောပုရိသ၊ ယောက်ျား။ တံ၊ သည်။ ယဿ ပါသာဒဿ၊ ၏။ (နိဿေကိံဋ္ဌစပ်)။ ‘သို့၊ လည်းဟူ’။ အာရောဟ ဏာယ၊ ငှာ။ နိဿေကိံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ တံပုဋ္ဌာဒံ၊ ကို။ ပုရတ္ထိ မာယ၊ သော။ ဒိသာယဝါ၊ ဋ္ဌလည်းကောင်း။ ဒက္ခိဏာယ၊ သော။ ဒိသာယဝါ၊ ဋ္ဌ လည်းကောင်း။ ပစ္ဆိမာယ၊ သော။ ဒိသာယဝါ၊ ဋ္ဌ လည်းကောင်း။ ဥတ္တရာယ၊ သော။ ဒိသာယဝါ၊ ဋ္ဌလည်းကောင်း။ ဥစ္စောတိဝါ၊ မြင့်၏ဟူ၍လည်းကောင်း။ နိစောတိဝါ၊ နိမ့်၏ဟူ၍ လည်းကောင်း။ မဇ္ဈိမောတိဝါ၊ အလတ်ဟူ၍ လည်းကောင်း။ ‘အလယ်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ လည်းဟူ’။ ဇာနာသိ၊ လော။ ဣတ္ထိ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ကုန်ရာ၏။ ဣတ္ထိ၊ သို့။ အညေဟိ၊ တို့သည်။ ပုဋ္ဌာ၊ သော။ သောပုရိသော၊ သည်။ အဟံ၊ သည်။ နောဇာနာမိ၊ သိ။ ဣတ္ထိ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ၏။ တမေနံ ပုရိသံ၊ ကို။ အညေ၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ကုန်ရာ၏။ ကိံဝဒေယျ၊ ကုန်ရာ သနည်းဟူမူကား။ အမ္ဘောပုရိသ၊ ယောက်ျား။ တံ၊ သည်။ ယံ ပါသာဒံ၊ ကို။ နဇာနာသိ၊ သိ။ နပဿသိ၊ မမြင်။ တဿ ပါသာ ဒဿ၊ ၏။ ‘သို့၊ လည်းဟူ’။ အာရောဟဏာယ၊ ငှာ။ နိဿေကိံ၊ ကို။ တွ၊ သည်။ ကရောသိ၊ လော။ ဣတ္ထိ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ကုန်ရာ၏။

ဣတိသ္မိံ အညေဟိ၊ တို့သည်။ ပုဋ္ဌော၊ သော။ သော ပုရိသော၊
သည်။ အာမာတိ၊ ဩဝါ-ဟုတ်၏ဟု။ ဝဒေယျ၊ ၎င်း။ ပေါဥပါဒ၊ ဒ၊
မယာ။ သည်။ ဝုစ္စမာနံ၊ သော။ တံ ဝစနံ၊ ကို။ တံ၊ သည်။ ကိံ မညသိ၊
အဘယ်သို့ အောက်မေ့သနည်း။ ဝေဝသန္တေ၊ သော်။ တဿ-
ပုရိသဿ၊ ၎င်း။ ဘာသိတံ၊ စကားသည်။ အပ္ပါဋိဟိရကတံ၊ သည်။
သမ္ပဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။ ဣတိသ္မိံ၊ အဝေါစ၊ ၎င်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေဝသန္တေ၊
သော်။ အဒ္ဓါခေါ၊ လျှင်။ တဿ ပုရိသဿ၊ ၎င်း။ ဘာသိတံ၊ သည်။
အပ္ပါဋိဟိရကတံ၊ သည်။ သမ္ပဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။ ဣတိသ္မိံ၊ ပေါဥပါဒေါ၊
သည်။ အဝေါစ၊ ၎င်း။ ပေါဥပါဒ၊ ဒ၊ ဝေဝသန္တေ၊ လျှင်။ ပ။ (အကြွင်း ရှေ့-
နှင့် အနက်တူပြု၍ သို့ဖြစ်စွာဘုရားသည် တပါးကုန်သောသူတို့၏
အယူ၏ဝဋ်ဆင်းရဲမှ မထွက်စေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြုပြီး၍ ယခု
အခါ၌ မိမိအယူ၏ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်စေတတ်သည်၏
အဖြစ်ကိုပြခြင်းငှါ “တယော ခေါမေ ပေါဥပါဒ” အစရှိသော
ပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ။ ထိုပါဠိ၏အတ္တကား)။

တယောအတ္တပဋိလာဘ

၄၂၈။ ပေါဥပါဒ၊ ဒ၊ အတ္တပဋိလာဘာ၊ အတ္တဘောကိုရခြင်း
တို့သည်။ ဣမေတယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ တယော၊ သုံးပါးဟူ
သည်တို့ကား။ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်းဟူမူကား။ (နှစ်ပုဒ်
ထည့်ပါ)။ ဩဋ္ဌာရိကော၊ ရုန့်ရင်းသော။ အတ္တပဋိလာဘော၊
အတ္တဘောကို ရခြင်းလည်းကောင်း။ မနောမယော၊ ဈာန်စိတ်
ကြောင့်ဖြစ်သော။ အတ္တပဋိလာဘော၊ လည်းကောင်း။ အရူပေါ၊
ရုပ်မရှိသော။ အတ္တပဋိလာဘော၊ လည်းကောင်း။ ဣတိဣမေ
ဟယော၊ တို့တည်း။ ပေါဥပါဒ၊ ဒ၊ ကတမေ၊ လျှင်။ ဩဋ္ဌာရိကော၊
သော။ အတ္တပဋိလာဘော၊ အတ္တဘောကို ရခြင်းနည်းဟူမူကား။
ရူပိ၊ ရုပ်ရှိသော။ စာတုမဟာဘူတိကော၊ လေးပါးသော မဟာ
ဘုတ်ကြောင့်ဖြစ်သော။ ကမဋ္ဌိကာရဘက္ခော၊ ကမဋ္ဌိကာရအာဟာ
ရလျှင် အစာရှိသော။ ယော အတ္တပဋိလာဘော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၎င်း။

အယံအတ္တပဋိလာဘော၊ သည်။ ဩဠာရိကော၊ သော။ အတ္တပဋိ
လာဘော၊ မည်၏။ (ဤရုန့်ရှင်းသောအတ္တဘောကိုရခြင်းဖြင့်အဝိစ
ငရဲမှစ၍ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တိ အဆုံးရှိသော ကာမတဆယ့်တတံ၌
ဖြစ်ခြင်းကိုပြတော်မူ၏။ ။ကတမော၊ လျှင်။ မနောမယော၊
ဈာန်စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော။ အတ္တပဋိလာဘော၊ အတ္တဘောကို
ရခြင်း နည်းဟူမူကား။ ရူပီ၊ သော။ မနောမယော၊ သော။ သဗ္ဗင်္ဂ
ပစ္စင်္ဂါ၊ သော။ အဟိနိန္ဒြိယော၊ မယုတ်သော ဣန္ဒြေရှိသော။ ယော
အတ္တပဋိလာဘော၊ သည်။ အတ္တိ၊ ၏။ အယံ အတ္တ ပဋိလာဘော၊
သည်။ မနောမယော၊ သော။ အတ္တပဋိလာဘော၊ မည်၏။ (ဤ
မနောမယဖြစ်သော အတ္တဘောကို ရခြင်းဖြင့် ပဌမဈာန်တုံမှစ၍
အကနိဋ္ဌဗြဟ္မာတုံ အဆုံးရှိသော ရူပါဝစရတုံကို ပြတော်မူ၏)။
ကတမော၊ အဘယ်သည်လျှင်။ အရူပေါ၊ နာမ်ဖြစ်သော။ အတ္တပဋိ
လာဘော၊ နည်း။ အရူပီ၊ ရုပ်မရှိသော။ သညာမယော၊ သညာ
ကြောင့်ဖြစ်သော။ ယောအတ္တပဋိလာဘော၊ သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။
အယံအတ္တပဋိလာဘော၊ သည်။ အရူပေါ၊ နာမ်သာဖြစ်သော။
အတ္တပဋိလာဘော၊ မည်၏။ (ဤနာမ်သာဖြစ်သော အတ္တဘောကို
ရခြင်းဖြင့်အာကာသာနဉ္စာယတနတုံမှစ၍ နေဝသညာနာသညာ
ယတန ဗြဟ္မာတုံ အဆုံးရှိသော အရူပတုံကို ပြတော်မူ၏။

၄၂၉။ ပေါဠပါဒ၊ ဒ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဩဠာရိကဿ၊ သော။
အတ္တပဋိလာဘဿပိ၊ အတ္တဘောကိုရခြင်းကိုလည်း။ ပဟာနာယ၊
ပယ်ခြင်းငှါ။ “ပျောက်စေခြင်းငှါ၊ လည်းဟူ”။ ဓမ္မံ၊ ကိုး။ ဒေသေမိ၊
၏။ ယထာပဋိပန္နာနံ၊ ဟောတော်မူတိုင်း ကျင့်ကုန်သော။ ဝေါ-
တုမှာကံ၊ တို့အား။ သံကိလေသိကာ၊ စိတ်ကိုညစ်ညူးစေတတ်
ကုန်သော။ “စိတ်ကို ပူပန်စေတတ်ကုန်သော၊ လည်းဟူ”။ ဓမ္မာ၊
အကုသိုလ်တရားတို့သည်။ ပဟိယိဿန္တိ၊ ပျောက်ကုန်လတ္တံ့။
ဝေါဒါနိယာ၊ စိတ်ကို ဖြူစင်စေတတ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ သံမထ
တရား ပိပဿနာ တရားတို့သည်။ အတိဝနိဿန္တိ၊ ပွားကုန်လတ္တံ့။
ပညာပါရိပူရိဉ္စ၊ မဂ်နှင့် ယှဉ်သော ပညာတို့၏ ပြည့်စုံခြင်းကို

လည်းကောင်း။ ဝေပုလ္လတ္တု၊ မဂ်ပညာဖိုလ်ပညာ၏ပြန့်ပွားခြင်း၌ ရောက်သည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌လျှင်။ သယံ၊ မိမိကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ-အဘိညာယ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ သစ္စိကတ္တာ၊ ၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရိဿတိ၊ နေရလတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဝဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၍။ ပေါ်ဥပါဒ၊ ဒ၊ သိယာခေါပန၊ ရံခါလျှင်၊ တေ၊ သင်၏။ ဧဝံ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဿဘဝေယျ၊ ရာ၏။ (သိယာသဒ္ဓကား ကဒါမိ အနက်ရှိသော နိပါတ် ပုဒ်တည်း။ အာချာတ်မဟုတ်)။ ကိံဘဝေယျ၊ နည်းဟူမူကား။ သမထဝိပဿနာသမဓိပုဂ္ဂလာနံ၊ သမထဝိပဿနာနှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ (သမ္ဗုဒ္ဓိတည့်ပါ)။ သံကိလေသိကာ၊ ကုန်သော။ “စိတ်ကို ပူပန်စေတတ်ကုန်သော၊ လည်းဟူ”။ ဓမ္မာ၊ အကုသိုလ်တရားတို့သည်။ ပဟိယိဿန္တိ၊ ပျောက်ကုန်လတ္တံ့။ ဝေါဒါနိယာ၊ စိတ်ကိုဖြုတ်စင်စေတတ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ သမထဝိပဿနာတရားတို့သည်။ အဘိဓမ္မန္တိပွားကုန်လတ္တံ့။ သောသမထဝိပဿနာသမဓိပုဂ္ဂလော၊ ထိုသမထဝိပဿနာနှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ (ကတ္တားတည့်)။ ပညာပါရိပုရိဉ္စ၊ မဂ်ပညာ ဖိုလ်ပညာ၏ပြည့်စုံခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဝေပုလ္လတ္တု၊ မဂ်ပညာဖိုလ်ပညာ၏ပြန့်ပွားခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌လျှင်။ သယံ၊ တိုင်။ အဘိညာ-အဘိညာယ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ (ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်၊ ဟု ကရိုဏ်း အနက်၌ ယောဇနာ၍ သစ္စိကတ္တာ၍ သော်လည်းစပ်)။ သစ္စိကတ္တာ၊ ၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံ စေ၍။ ဝိဟရိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့နေသော်လည်း။ (စသဒ္ဓကား အရုဗျတ္တ ဇောတကတည်း)။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲစွာသော။ ဝိဟာရော၊ နေရခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ-ဧသောပရိင်တက္ကော၊ သည်။ သိယာ၊ ရံခါ။ ဘဝေယျ၊ ၍။ ပေါ်ဥပါဒ၊ ဒ၊ ဧတံကား ရဏံ၊ ကို။ တနည်းကား၊ ဧတံဝိဟရဏံ၊ ထိုသို့နေခြင်းကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဆင်းရဲစွာနေခြင်းဟူ၍။ နခေါပနဒဗ္ဗဗ္ဗံ၊ အပ်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။

နဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ နည်း။ (နှစ်ပုဒ်ထည့်ပါ)။ ဧဝရူပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။
ပုဂ္ဂလဿ၊ အား။ (ထည့်ပါဦး)။ သံကိလေသိကာ၊ ကုန်သော။
ဓမ္မာစေဝ၊ တို့သည်လည်း။ ပဟိယိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ဝေါဒါနိယာ၊
ကုန်သော။ ဓမ္မာစ၊ တို့သည်လည်း။ အဘိဝဓိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ဧဝ
ရူပေါ၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ (ကတ္တားထည့်)။ ပညာပါရိပုရိဉ္စ၊
ကိုလည်းကောင်း။ ဝေပုလ္လတ္တုဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊
ဉ္စလျှင်။ သယံ၊ တိုင်။ အဘိညာ-အဘိညာယ၊ ထူးသော ပစ္စဝေက္ခ
ဏညဏ်ဖြင့်။ သန္တိကတုဘ၊ ရှိ။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ရှိ။ ဝိဟရိဿတိ၊
လတ္တံ့။ ပါမုဇ္ဇေဝ၊ ဝမ်းမြောက် ခြင်းသည်လည်း။ ဘဝိဿတိ၊
လတ္တံ့။ ဝိတိစ၊ နှစ်လိုခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ပဿဒ္ဓိစ၊ နာမ
ကာယ၏ ငြိမ်းခြင်းသည် လည်းကောင်း။ သတိစ၊ သတိ၏ ထင်
ခြင်းသည် လည်းကောင်း။ သမ္ပဇ္ဇညဉ္စ၊ ပညာ၏ ပွားခြင်းသည်
လည်းကောင်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သုခေါ၊ ချမ်းသာသော။
ဝိဟာရောစ၊ နေခြင်းသည်လည်း။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ တသ္မာ၊
ကြောင့်။ ဧတံဝိဟရဏံ၊ ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဆင်းရဲစွာ နေခြင်းဟူ၍။
နဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ အပ်။ (ဤသို့သမ္ပန်)။

၄၃၀။ ပေါဋ္ဌပါဒ၊ ဒ။ အဟံ၊ သည်။ မနောမယဿ၊ ဈာန်စိတ်
ကြောင့်ဖြစ်သော။ အတ္တပဋိလာဘဿပိ၊ ကိုလည်း။ ပဟာနာယ၊
ပယ်ခြင်းငှါ။ “ပျောက်စေခြင်းငှါ၊ လည်းဟူ”။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေမိ၊
၏။ ယထာပဋိပနာနံ၊ ငါဟောတိုင်းကျင့်ကုန်သော။ ဝေါတုမှာကံ၊
တို့အား။ ပ။ (သံကိလေသိကာ ဓမ္မာ အစရှိသည် တူပြီ)။ နဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊
အပ်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ နည်း။ သံကိလေသိကာ၊ ကုန်သော။
ဓမ္မာစေဝ၊ တို့သည်လည်း။ ပဟိယိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ပ။ သုခေါ၊
သော။ ဝိဟာရောစ၊ သည်လည်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ
တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဧတံဝိဟရဏံ၊ ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဆင်းရဲစွာ
နေခြင်းဟူ၍။ နဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ အပ်။

၄၃၁။ ပေါဋ္ဌပါဒ၊ ဒ။ အဟံ၊ သည်။ အရူပဿ၊ သော။ အတ္တပဋိ
လာဘဿပိ၊ ကိုလည်း။ ပဟာနာယ၊ ငှါ။ ပ။ (အကြွင်းအနက်တူပြီ)။

၂၃

၄၃၂။ ပေါင်္ဂါဒ၊ ဒ၊ ပရော တပါးကုန်သော သူတို့သည်။ အမှော တို့ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ စေပုစ္ဆေယျ၊ အကယ်၍ မေးကုန်အံ့။ ကိံပုစ္ဆေယျ၊ နည်းဟူမူကား။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ဂေါတမ။ ယဿ အတ္ထပဋိလာဘဿ၊ ကို။ ပဟာနာယ၊ ငှါ။ တုမှောတို့သည်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေထ၊ ကုန်၏။ ပ။ (ယထာပဋိပန္နာနံ စသည် အနက်တူပြီ)။ ဝိဟရိဿထ၊ နေရကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တုမှော တို့သည်။ ဒေသေထ၊ ကုန်၏။ သြဋ္ဌာရိကော၊ သော။ သော အတ္ထပဋိလာဘော၊ သည်။ ကတမောပန၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေပုစ္ဆေယျ၊ ကုန်အံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့မေးကုန်သည်ရှိသော်။ တေသံ၊ ထိုသူတပါးတို့အား။ မယံ၊ တို့သည်။ ပုဋ္ဌာ၊ မေးအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဗျာကရေယျာမ၊ ကြားကုန်ရာ၏။ ကိံ ဗျာကရေယျာမ၊ အဘယ်သို့ကြားကုန်ရာသနည်း ဟူမူကား။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ယဿ-သြဋ္ဌာရိကအတ္ထပဋိလာဘဿ၊ အကြင် ရုန့်ရင်းသော အတ္ထဘောကို ရခြင်းကို။ ပဟာနာယ၊ ငှါ။ မယံ၊ တို့သည်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေမ၊ ကုန်၏။ ပ။ (ယထာ ပဋိပန္နာနံ စသည်အနက်တူပြီ)။ ဝိဟရိဿထ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ မယံ၊ တို့သည်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေမ၊ ကုန်၏။ သြဋ္ဌာရိကော၊ ရုန့်ရင်းသော။ သော အတ္ထပဋိလာဘော၊ သည်။ အယံဝါ၊ ဤသို့လျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဗျာကရေယျာမ၊ ကုန်၏။

၄၃၃-၄၃၄။ ပေါင်္ဂါဒ၊ ဒ၊ ပရောတို့သည်။ ပ။ (ဤဒုတိယဝါရ၌ မနောမယောပုဒ်သာ ထူးသည်။ တံတိယဝါရ၌ကား အရူပေါပုဒ်သာထူးသည်။ အလုံးစုံသော ပုဒ်တို့သည် အနက်ရှေ့နှင့်တူပြီ)။ ပေါင်္ဂါဒ၊ ဒ၊ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စမာနံ၊ သော။ တံဝစနံ၊ ကို။ တံ၊ သည်။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ဧဝံသန္ဓေ၊ သော်။ မမ၊ ၏။ (သမ္ဗန်ထည့်)။ ဘာသိတံ၊ စကားသည်။ သပ္ပါဒိတိရံကတံ၊ ဝဋ်ဆင်းရမ္ပထွက်မြောက်သည်၏ အဖြစ်သည်။ သမ္ပဇ္ဇတိနန၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်တုံလော။ ဣတိ၊ သို့။ ဘံဝေါ၊ သည်။ အဝေါ၊ ၏။ ဘန္ဓေ၊ ရား။ ဧဝံသန္ဓေ၊ သော်။ အဒ္ဓါခေါ၊ စင်စစ်။ တေ၊ အရှင်ဘုရား၏။ ဘာသိတံ၊

(၄၁၂) သုတ်သီလကွန်ပါဠိစောဘိနိဿယသစ်

သည်။ သပ္ပာယ်တိရကတံ၊ သည်။ သမ္ပဇ္ဇတိ၊ န။ ဣတိ၊ သို့။ ပေါဠ
ပါဒေါ၊ သည်။ အဝေါ၊ န။

၄၃၅။ ပေါဠပါဒါ၊ ဒ။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာ အဘယ်ကဲ့သို့
နည်းဟူမူကား။ ပုရိသော၊ သည်။ ပါသာဒဿ၊ န။ (နိဿေဏိ
ဥစပ်)။ ပြာသာဒသို့။ (အာရောဟဏာယဥစပ်)။ အာရောဟဏာ
ယ၊ တက်ခြင်းငှါ။ တဿေဝ ပါသာဒဿ၊ နလျှင်။ ဟေဠာ၊
အောက်၌။ နိဿေဏိ၊ လှေကားကို။ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ တမေနံ
ပုရိသံ၊ ထိုယောက်ျားကို။ အညေ၊ တပါးသောသူတို့သည်။ ဧဝံ၊
သို့။ ဝဒေယျ၊ ကုန်ရာ၏။ ကိံ ဝဒေယျ၊ ကုန်ရာသနည်းဟူမူကား။
အမ္ဘာပုရိသ၊ ကျား။ တံ၊ သည်။ ပါသာဒဿ၊ န။ “သို့၊ လည်းဟူ”။
အာရောဟဏာယ၊ ငှါ။ နိဿေဏိ၊ ကို။ ကရောသိ၊ န။ တံပါသာဒံ၊
ကို။ ပုရတ္ထိမာယ၊ သော။ ဒိသာယ၊ ဥလည်းကောင်း။ ပ။ ဥစ္စော
တိဝါ၊ မြင့်၏ဟူ၍ လည်းကောင်း။ နိစောတိဝါ၊ နိမ့်၏ဟူ၍
လည်းကောင်း။ မဇ္ဈောတိဝါ၊ အလတ်ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဇာနာ
သိ၊ သော။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ရာ၏။ သောပုရိသော၊ သည်။ ဧဝံ၊
သို့။ ဝဒေယျ၊ န။ ကိံ ဝဒေယျ၊ နည်းဟူမူကား။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်
တို့။ အဟံ၊ သည်။ ယဿပါသာဒဿ၊ န။ “သို့၊ လည်းဟူ”။ အာရော
ဟဏာယ၊ ငှါ။ နိဿေဏိ၊ ကို။ တဿေဝ ပါသာဒဿ၊ နလျှင်။
ဟေဠာ၊ ဥ။ ကရောမိ၊ န။ သောပါသာဒေါ၊ သည်။ အယံဝါ၊
ဤသို့သဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ န။ ပ။ တဿပုရိသဿ၊ န။
ဘာသိတံ၊ စကားသည်။ သပ္ပာယ်တိရကတံ၊ အရှိန်အစော်ရှိသည်၏
အဖြစ်သည်။ သမ္ပဇ္ဇတိနနု၊ ဖြစ်သည် မဟုတ်တုံလော။ ဣတိ၊ သို့။
ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါ၊ န။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဒ္ဓါခေါ၊ စင်စစ်။
ဧဝံသန္တေ၊ သော်။ တဿပုရိသဿ၊ န။ ဘာသိတံ၊ သည်။ သပ္ပာယ်
တိရကတံ၊ အရှိန်အစော်နှင့်ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်သည်။ သမ္ပဇ္ဇတိ၊
န။ ဣတိ၊ သို့။ ပေါဠပါဒေါ၊ သည်။ အဝေါ၊ န။

၄၃၆-၄၃၇။ ပေါဠပါဒါ၊ ဒ။ ဝေမေဝခေါ၊ ထိုအတူလျှင်။ ပ။
(အကြွင်းအနက်တူပြီ)။ ဧဝံဝစနေ၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တေ၊

သော်။ စိတ္တော၊ မငြိမ်မသက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဟတ္ထိသာရိ
ပုတ္တော၊ ဆင်ထိန်း သားသည်။ တနည်းကား၊ ဟတ္ထိသာရိ
ပုတ္တော၊ ဆင်ထိန်းသားဖြစ်သော။ စိတ္တော၊ စိတ္တသည်။ ဘဂဝန္တံ၊
ကို။ ဧတံဝစနံ၊ကို။ အပေါ်စ၊၏။ ဘန္တေ၊ရား။ ယသ္မိံသမယေ၊ နှံ။
ဩဠာရိကော၊ သော။ အတ္တပဋိလာဘော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
တသ္မိံသမယေ၊ ထိုရုန့်ရင်းသော အတ္တဘောကို ရသောအခါ၌။
အဿပုဂ္ဂလဿ၊၏။ “အား၊လည်းဟူ”။ မနောမယော၊ သော။
အတ္တပဋိလာဘော၊သည်။ မောဃော၊ အချည်းနှီးသည်။ ဟောတိ၊
၏။ (မောဃဿကိုမောဃောအဿဟုပုဒ်ဖြတ်)။ အရူပေါ၊ သော။
အတ္တပဋိလာဘော၊ သည်။ မောဃော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
တသ္မိံသမယေ၊ ထိုရုန့်ရင်းသော အတ္တဘောကို ရသောအခါ၌။
အဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဩဠာရိကော၊ သော။ အတ္တပဋိ
လာဘော၊သည်။ သစ္စော၊ ထင်ရှားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ (ဤ
နည်းကိုမှီ၍ နောက်နှစ်ဝါရတို့ ၌လည်း ယောဇနာလေ)။ တသ္မိံ
သမယေ၊ ထိုနာမ်ဖြစ်သော အတ္တဘောကို ရသောအခါ၌။ အဿ
ပုဂ္ဂလဿ၊ အား။ အရူပေါ၊ သော။ အတ္တပဋိလာဘော၊ သည်။
သစ္စော၊ထင်ရှားသည်။ ဟောတိ၊၏။ ဣတိဧတံဝစနံ၊ကို။ ဘဂဝါ၊
သည်။ အပေါ်စ၊ ၏။

အမှတ်

ယသ္မိံ ဘန္တေအစ၊ သစ္စော ဟောတိတိ အဆုံး
ရှိသောစကားဖြင့် စိတ္တသည် မိမိအလုံးစုံကို မသိ
သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် သုံးပါးသော အတ္တဘောကို ရခြင်း
တို့ကို ကြား၍ အတ္တဘောကို ရခြင်းဟူသည်ကား နာမပညတ်
မျှသာတည်း။ ပရမတ္ထ မဟုတ်ဟု ထုတ်ခြင်းငှာ မတတ်နိုင်။
ပရမတ္ထ သဘောကို ရခြင်းလျှင်တည်းဟု အမှတ်ရှိ၏။ ထိုသို့
အမှတ်ရှိသော အခါ၌ စိတ္တအား မြတ်စွာ ဘုရားသည် ဤအတ္တ
ဘော၌ ရုပ်အစရှိသည်တို့သာလျှင် ပရမတ္ထတို့တည်း။ အတ္တဘော
ကိုရခြင်းငှာကား ပညတ်မျှသာတည်းဟု ပြတော်မူလိုသည် ဖြစ်၍
ထိုစိတ္တ၏သာလျှင် စကားကိုယူ၍ နာမပညတ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်

(၄၁၄) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ဆုံးဖြတ်၍ပြခြင်းငှာ “ယသ္မိံ စိတ္တ သမယေ” အစရှိသော ဒေသနာကို မိန့်သတည်း။ ထိုဒေသနာ၏ အတ္ထကား။

စိတ္တ၊စိတ္တ။ ယသ္မိံ သမယေ၊ဌ။ ဩဠာရိကော၊ သော။ အတ္တပဋိလာဘော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုရုန့်ရင်းသော အတ္တဘောကို ရသောအခါ၌။ မနောမယော၊ သော။ အတ္တပဋိလာဘော၊ သည်။ တောတိ၊ ဧ။ ဣတိသင်္ခံ၊ ဤသို့သော အရေအတွက်သို့။ နေဝဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ အရူပေါ၊ သော။ အတ္တပဋိလာဘော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ဣတိသင်္ခံ၊ သို့။ နဂစ္ဆတိ၊ ရောက်။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုရုန့်ရင်းသော အတ္တဘောကို ရသောအခါ၌။ ဩဠာရိကော၊ သော။ အတ္တပဋိလာဘောတေဝ၊ အတ္တဘောကိုရခြင်းဟူ၍သာလျှင်။ သင်္ခံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ဧ။ (နောက်နှစ်ဝါရတို့၌လည်း ဤနည်းကိုမှီ၍ ယောဇနာလေ။ ဤသို့သောစကားကို မိန့်တော်မူပြီး၍ စိတ္တကို ဖြေချေစေခြင်းငှာ တဖန် “သစေ တံ စိတ္တ ပုစ္ဆေယျံ” အစ ရှိသော ဒေသနာတော်ကို မိန့်သတည်း။ ။ထိုဒေသနာ၏ အတ္ထကား)။

၄၃၀။ စိတ္တ၊ စိတ္တ။ တံ၊ သင့်ကို။ အညေ၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ပုစ္ဆေယျံ၊ ကုန်အံ။ ကံ ပုစ္ဆေယျံ၊ ကုန်ရာသနည်းဟူမူကား။ စိတ္တ၊ စိတ္တ။ တံ၊ သည်။ အတိတံ၊ လွန်လေပြီးသော။ အဒ္ဓါနံ၊ ကာလ၌။ အင်္ဂဟာသိ၊ ဖြစ်ဖူးပြီလော။ တံ၊ သည်။ အတိတံ၊ သော။ အဒ္ဓါနံ၊ ၌။ နအဟောဓသိ၊ မဖြစ်ဖူးသည်။ န၊ မဟုတ်လော။ တံ၊ သည်။ အနာဂတံ၊ သော။ အဒ္ဓါနံ၊ ၌။ ဘဝိဿသိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့လော။ တံ၊ သည်။ အနာဂတံ၊ သော။ အဒ္ဓါနံ၊ ၌။ နဘဝိဿသိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့သည်။ န မဟုတ်လော။ တံ၊ သည်။ တေရဟိ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်၌။ အတ္ထိ၊ ဖြစ်ဆဲလော။ တံ၊ သည်။ တေရဟိ၊ ၌။ နတ္ထိ၊ ဖြစ်ဆဲမဟုတ်သည်။ န၊ မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ သို့။ သစေပုစ္ဆေယျံ၊ ကုန်အံ။ ဧဝံ၊ သို့။ ပုဠော၊ သော်။ စိတ္တ၊ စိတ္တ။ တံ၊ သည်။ ကိန္တိ၊ လျှင်။ မျာကရေယျာသိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ဧ။ ဘန္တေ၊ ရား။ မံ၊ ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ သစေပုစ္ဆေယျံ၊ ကုန်အံ။ ကံ ပုစ္ဆေယျံ၊ ကုန်အံနည်းဟူမူကား။ တံ၊ သည်။ အတိတံ၊

သော။ အဒ္ဓါနံ၊ ဣ။ အဟောသိ၊ လော။ ပ။ တံ၊ သည်။ ဧတရဟိ၊ ဣ။
 နုတ္ထိ၊ ဖြစ်ဆဲ မဟုတ်သည်။ န၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။ မံ၊ ကို။ စေပုစ္ဆေယျံ၊
 ကုန်အံ။ ဧဝံ၊ သို့။ ပုဠော၊ သော်။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။
 ဗျာကရေယျံ၊ ဖြေအံ။ ကိံ ဗျာကရေယျံ၊ အဘယ်သို့ ဖြေအံနည်းဟူ
 မူကား။ အဟံ၊ သည်။ အတိတံ၊ သော။ အဒ္ဓါနံ၊ ဣ။ အဟောသိ၊
 လော။ အဟံ၊ သည်။ အတိတံ၊ သော။ အဒ္ဓါနံ၊ ဣ။ နုအဟောသိ၊
 သည်။ န၊ လော။ ပ။ ဧတရဟိ၊ ဣ။ အတ္ထိ၊ ဖြစ်ဆဲဖြစ်၏။ အဟံ၊ သည်။
 ဧတရဟိ၊ ဣ။ နုတ္ထိ၊ ဖြစ်ဆဲ မဟုတ်သည်။ န၊ မဟုတ်။ ဣတိ၊ သို့။
 ဗျာကရေယျံ၊ အံ။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပုဠော၊
 သော်။ ဗျာကရေယျံ၊ အံ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိတ္တာ၊ စိတ္တသည်။
 ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ (“ဧဝံ ပုဠော၊ ပ။ ဗျာကရေယျံ”
 ဟူသော စကားကို နိဂုံးအုပ်ခြင်းငှာ ဆိုပြန်သကဲ့သို့)။ စိတ္တ၊
 စိတ္တံ၊ တံ၊ သင့်ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ သစေပန ပုစ္ဆေယျံ၊ ကုန်အံ။ ကိံ
 ပုစ္ဆေယျံ၊ ကုန်သနည်းဟူမူကား။ စိတ္တ၊ စိတ္တံ၊ တေ၊ ၏။ အတိတော၊
 အတိတ်ဖြစ်သော။ ယော အတ္တပဋိလာဘော၊ သည်။ အဟောသိ၊
 ပြီး။ တေ၊ သင်၏။ သောစ အတ္တပဋိလာဘော၊ ထိုအတိတ်ဖြစ်သော
 အတ္တဘောကို ရခြင်းသည်လျှင်။ သစ္စော၊ ထင်ရှားသည်။ ဟောတိ၊
 လော။ အနာဂတော၊ သော။ အတ္တပဋိလာဘော၊ သည်။ မောဗော၊
 သည်။ ဟောတိ၊ လော။ ပစ္စုပ္ပန္နော၊ သော။ အတ္တပဋိလာဘော၊
 သည်။ မောဗော၊ သည်။ ဟောတိ၊ လော။ အနာဂတော၊ သော။
 ယော အတ္တပဋိလာဘော၊ သည်။ ဘဝိယတိ၊ လတ္တံ။ တေ၊ ၏။
 သောစ အတ္တပဋိလာဘော၊ ထိုအနာဂတ်ဖြစ်သော အတ္တဘောကို
 ရခြင်းသည်လျှင်။ သစ္စော၊ ထင်ရှားသည်။ ဟောတိ၊ လော။ အတိ
 တော၊ သော။ အတ္တပဋိလာဘော၊ သည်။ မောဗော၊ သည်။
 ဟောတိ၊ လော။ ပစ္စုပ္ပန္နော၊ သော။ အတ္တပဋိလာဘော၊ သည်။
 မောဗော၊ သည်။ ဟောတိ၊ လော။ တေ၊ ၏။ ဧတရဟိ၊ ယခု
 မျက်မှောက်၌။ ပစ္စုပ္ပန္နော၊ သော။ ယော အတ္တပဋိလာဘော၊ သည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ တေ၊ ၏။ သောစ အတ္တပဋိလာဘော၊ ထိုပစ္စုပ္ပန်

ဖြစ်သော အတ္တဘောကို ရခြင်းသည်လျှင်။ သစ္စော၊ သည်။ ဟောတိ၊
 လော။ အတိတော၊ သော။ အတ္တပဋိလာဘော၊ သည်။ မောသော၊
 သည်။ ဟောတိ၊ လော။ အနာဂတော၊ သော။ အတ္တပဋိလာဘော၊
 သည်။ မောသော၊ သည်။ ဟောတိ၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သစေ
 ပုစ္ဆေယျ၊ ကုန်အံ့။ ဧဝံပုဋ္ဌော၊ ဤသို့မေးသည်ရှိသော်။ စိတ္တ၊ စိတ္တ။
 တံ၊ သည်။ ကိန္တိ၊ အသို့လျှင်။ ဗျာကရေယျ၊ သိနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ န။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဓံ၊ ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သစေ ပုံန
 ပုစ္ဆေယျ၊ ကုန်အံ့။ ကိပုစ္ဆေယျ၊ အဘယ်သို့ မေးကုန်ရာသနည်း။
 ဟူမူကား။ စိတ္တ၊ စိတ္တ။ တေ၊ န။ ပ။ (အနက်တူပြီ)။ ဣတိ၊ သို့။ သစေ
 ပုစ္ဆေယျ၊ ကုန်အံ့။ ဧဝံပုဋ္ဌော၊ သော်။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ ဧဝံ၊
 သို့။ ဗျာကရေယျ၊ အံ့။ ကိဗျာကရေယျ၊ အံ့နည်းဟူမူကား။ မေ၊ န။
 အတိတော၊ သော။ ယော အတ္တပဋိလာဘော၊ သည်။ အဟောသိ၊
 ပြီ။ မေ၊ န။ သောဝ အတ္တပဋိလာဘော၊ ထိုအတိတ် ဖြစ်သော
 အတ္တဘောကို ရခြင်းသည်သာလျှင်။ တသ္မိသမယေ၊ ထိုအတိတ်
 ဖြစ်သော အတ္တဘောကို ရသောအခါ၌။ သစ္စော၊ သည်။ ဟောတိ၊
 န။ ပ။ (အနက် လွယ်ပြီ)။ အနာဂတော၊ သော။ အတ္တပဋိ
 လာဘော၊ သည်။ မောသော၊ သည်။ ဟောတိ၊ န။ ဣတိ၊ သို့။
 ဗျာကရေယျ၊ အံ့။ ပ။ (“ဧဝံ ပုဋ္ဌော အဟံဘန္တေ ဧဝံ ဗျာကရေယျ”
 ဟူသောပါဠိကိုကား နိဂုံး အုပ်ခြင်းငှာ တဖန် ဆိုပြန်သတည်း။
 အနက်တူပြီ။ ။ ထိုနောင်မှ မြတ်စွာ ဘုရားသည် စိတ္တ၏ဖြစ်သော
 စကားနှင့်တကွ မိမိဖြစ်သောစကား၏ နှီးနှောသည်၏ အဖြစ်ကို
 ဖြေခြင်းငှာ “ဧဝမေဝစိတ္တ” အစရှိသော ဒေသနာပါဠိကို မိန့်
 သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား)။

☞ ၄၃၉-၄၄၀။ စိတ္တ၊ စိတ္တ။ ဧဝမေဝ၊ သင်ဆိုတိုင်းလျှင်။ ယသ္မိ
 သမယေ၊ ၌။ ပ။ (ထိုအနက်ကို ဥပမာဖြင့် ပြစေတော် မူလို၍
 “သေယုထာပိ စိတ္တ” အစရှိသော ဒေသနာကို မိန့်သတည်း။
 ထိုဒေသနာ၏ အတ္ထကား)။ စိတ္တ၊ စိတ္တ။ သေယုထာပိ၊ ဥပမာ
 အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူန်ကား။ ဂဝါ၊ မှ။ ဒီရံ၊ သည်။ ဘဂဝတိ၊

ဖြစ်၏။ ဒီရမ္မာ၊ မှ။ ဒမိ၊ နို့ဓမ်းသည်။ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒမိမ္မာ၊
 မှ။ နဝနိတံ၊ ဆီဦးသည်။ ဘဝတိ၊ ၏။ နဝနိတမ္မာ၊ မှ။ သပ္ပိ၊
 ထောပတ်သည်။ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ သပ္ပိမ္မာ၊ မှ။ သပ္ပိမဏ္ဍော၊
 ထောပတ်ကြည်သည်။ ဘဝတိ၊ ၏။ ယသ္မိံ၊ သမယေ၊ ဌ။ ဒီရံ၊ သည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မိံ၊ သမယေ၊ ထိုနို့ရည်ဖြစ်သော အခါ၌။ ဒမိတိ၊
 သံ။ နို့ဓမ်းဟူသော ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ နေဝ ဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။
 နဝနိတန္တိ၊ သံ။ ဆီဦးဟူသော ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ န ဂစ္ဆတိ၊
 ရောက်။ သပ္ပိတိ၊ သံ။ သို့။ နဂစ္ဆတိ၊ ရောက်။ သပ္ပိမဏ္ဍောတိ၊ သံ။
 ထောပတ်ကြည်ဟူသော ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ န ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်။
 တသ္မိံ၊ သမယေ၊ ထိုနို့ရည်ဖြစ်သော အခါ၌။ ဒီရံ၊ တွေဝသံ။ နို့ရည်
 ဟူသော ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့သာလျှင်။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ယသ္မိံ၊ သမယေ၊
 ဌ။ ဒမိ၊ နို့ဓမ်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ နဝနိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
 သပ္ပိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သပ္ပိမဏ္ဍော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မိံ
 သမယေ၊ ထိုထောပတ်ကြည်ဖြစ်သော အခါ၌။ ဒီရန္တိ၊ သံ။ နို့ရည်
 ဟူသော ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ နေဝ ဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ ဒမိတိ၊ သံ။ သို့။
 နဂစ္ဆတိ၊ ရောက်။ နဝနိတန္တိ၊ သံ။ သို့။ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ သပ္ပိတိ
 သံ။ သို့။ နဂစ္ဆတိ၊ ရောက်။ တသ္မိံ၊ သမယေ၊ ထိုထောပတ်ကြည်ဖြစ်
 သော အခါ၌။ သပ္ပိမဏ္ဍောတွေဝသံ။ သို့သာလျှင်။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဝေ
 မေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ စိတ္တံ၊ စိတ္တံ။ ယသ္မိံ၊ သမယေ၊ ဌ။ သြဋ္ဌာရိကော၊
 သော။ အတ္တပဋိလာဘော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ (အနက်တူပြီ)။
 စိတ္တံ၊ စိတ္တံ။ ယာဟိ သြဋ္ဌာရိကော အတ္တပဋိလာဘောတိ အာဒိဟိ၊
 အကြင်သြဋ္ဌာရိကော အတ္တပဋိလာဘော အစရှိကုန်သော အမည်တို့
 ဖြင့်။ တူထာဂတော၊ ငါတုရားသည်။ အပရာမသံ အပရာမသန္တော၊
 တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော ပရာမာသတရားတို့ဖြင့် ဖောက်
 ပြန်သော အားဖြင့် မစွဲလမ်းမှု၍။ ဝေါဟရတိ၊ မူ၏။ “ဆိုတော်မူ၏၊
 လည်းဟူ”။ ဣမာ-သြဋ္ဌာရိကော အတ္တပဋိလာဘောတိ အာဒိကာ၊
 ဤသြဋ္ဌာရိကော အတ္တပဋိလာဘော အစရှိကုန်သော အမည်တို့
 သည်။ လောကသမညာ၊ ဘုရား၏ သိကြောင်းမျှတို့သာလျှင်တည်း။

လောကနိရတ္တိယော၊ လူတို့၏ အနက်ကို ထုတ်၍ဆိုကြောင်းမျှတို့ သာလျှင်တည်း။ လောကဝေါဟာရာ၊ လူတို့၏ ခေါ်ဝေါ်ကြောင်း မျှတို့သာလျှင်တည်း။ လောကပညတ္တိယော၊ လူတို့၏ ပညတ်ခြင်း တို့လျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၎င်း။ (“အပရာမ သတိတိ” ဟု ပါဠိရှိကြ၏။ မသင့်။ “အပရာမသန္တိ” ဟု ရှိသော ပါဠိသာ အဋ္ဌကထာနှင့်ညီသောကြောင့်သင့်၏)။

၄၄၁။ ဧဝံဝစနေ၊ ကို။ ဘဂဝတော၊ သည်။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ပေါဠပါဒေါ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇတော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၎င်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝတော၊ ၎င်း။ ဓမ္မ ဒေသနာ၊ သည်။ (နှစ်ပုဒ်ထည့်ပါ)။ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန် နှစ်လို ဖွယ်ရှိ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝတော၊ ၎င်း။ ဓမ္မဒေသနာ၊ သည်။ အဘိက္ကန္တံ၊ ၎င်း။ ပ။ (သေယျထာပိ အစရှိသောပါဠိကား အနက် ရှေ့နှင့်တူပြီ)။

ဝိတ္တဟတ္ထိသာရိပုတ္တဥပသမ္ပဒါ

၄၄၃။ ဟတ္ထိသာရိပုတ္တော၊ ဆင်ထိန်းသားဖြစ်သော။ ဝိတ္တော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၎င်း။ သန္တိကော၊ ဌ။ ပဗ္ဗဇံ၊ သာမဏေ ရဟန်း၏ အဖြစ်ကို။ အလတ္ထ၊ ရပြီ။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်း၏ အဖြစ်ကို။ အလတ္ထ၊ ပြီ။ အစိရူပသမ္ပန္နော၊ ပဉ္စင်းဖြစ်၍မကြာမြင့်သေးသော။ အာယသ္မာ၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော။ ဟတ္ထိသာရိပုတ္တော၊ ဆင်ထိန်းသား ဖြစ်သော။ ဝိတ္တော၊ သည်။ (ဝိဟာသိဋ္ဌစပ်)။ ဝုပကဇ္ဇော၊ ဆိတ်ငြိမ် ရာ အရပ်သို့ကပ်၍။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သည်။ ဟုတွာ၊ ၎င်း။ အဘတာပီ၊ ပြင်းစွာသောလုံ့လရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ၎င်း။ ပဟိတတ္တော၊ နိဗ္ဗာန်သို့လွှတ်သောစိတ်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ၎င်း။ ဝိဟရန္တော၊ သည်။ ဟုတွာ၊ ၎င်း။ (ဝိဟာသိဋ္ဌချည်းစပ်လေ)။ နစိရသေဝ၊ မကြာမြင့် မီလျှင်။ ယဿ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်၏။ အတ္တာယ၊ ဌ။ ကုလပုတ္တော၊ ကောင်းသော အကျင့်ရှိကုန်သော အမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ သမ္ပဒေဝ၊ ကောင်းစွာလျှင်။ အဂါရဗ္ဗာ၊ လူ၏ဘောင်မှ။ အန

ဂါရိယံ၊ ရဟန်းတောဝင်၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇန္တိ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ အနုတ္တရံ၊
 မိမိထက်လွန်သောတရားမရှိထသော။ မြဟ္မစရိယပရိယောသနံ၊
 မြတ်သော အကျင့်၏ အဆုံးဖြစ်သော။ တံ-အရဟတ္တဖလံ၊ ကို။
 ဒိဋ္ဌဝေဓဗ္ဗေ၊ ၌လျှင်။ သယံ၊ မိမိကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ-အဘိညာယ၊
 ထူးသောပစ္စဝေက္ခဏာ ဉာဏ်ဖြင့်။ သန္တိကတွာ၊ ၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊
 ရောက်၍။ ဝိဟာသိ၊ ၍။ (“ဒိဏာဇာတိ” အစရှိသော ဒေသနာကို
 ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်၏အာရုံကိုပြခြင်းငှါမိန့်သတည်း။ ထိုဒေသနာ
 ၍ အတ္တကား)။ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေသည်။ ဒိဏာ၊ ကုန်ပြီ။ မြဟ္မ
 စရိယံ၊ မဂ်တည်းဟူသောမြတ်သော အကျင့်ကို။ ဝုသိတံ၊ ကျင့်အပ်
 ပြီ။ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်သောတဆယ့်ခြောက်ပါးသောကိုစွကို။ ကတံ၊
 ပြုအပ်ပြီ။ အပရံပုန၊ တဖန်။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ တဆယ့်ခြောက်ပါးသော
 ကိစ္စအကျိုးငှါ။ မေ၊ အား။ မဂ္ဂဘာဝနာကိစ္စံ၊ သည်။ နအတ္ထိ၊ မရှိပြီ။
 တနည်းကား၊ ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဤ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော ခန္ဓာအစဉ်မှ။
 အပရံ၊ တပါးသော။ ခန္ဓသန္တာနံ၊ သည်။ မေ၊ အား။ နအတ္ထိ။
 မရှိပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အပ္ပညာသိ၊ သိပြီ။ အာယသ္မာ၊ သော။
 ဟတ္ထိသာရိပုတ္တော၊ သော။ စိတ္တော၊ သည်။ အရဟတံ-အရဟန္တာ
 နံ၊ တို့တွင်။ အညတရော၊ တယောက်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။
 (ခေါ်ပနကား ပဒါလင်္ကာရတည်း)။

နဝမံ၊ သော။ ပေါဋ္ဌပါဒသုတ္တံ၊ သည်။
 နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၁၀-သုဘသုတ္တ
 သုဘမာဏဝတ္ထု

၄၄၄။ ဘန္တေ ကဿပ၊ ပ။ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤသုဘသုတ်ကို။ မေ-
 မယာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၍။ သန္တိကာ၊ အထံတော်မှ။ ဝေ
 ဧကေန အာကာရေန၊ ဖြင့်။ သုတံ-ဥပလက္ခိတံ၊ မှတ်လိုက်ရ၏။
 ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ အာယသ္မာ၊ သော။ အာနန္ဒော၊

အာနန္ဒာသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ဌ။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ ဣ။ အာရာမေ၊
ဌ။ ကာရိဒေ၊ ပြုစေအပ်သော။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း
တော်ဌ။ ဘဂဝတိ၊ သည်။ အစိရပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၍ မကြာ
မြင့်မီ။ ဝိဟရတိ၊ ဣ။ တေနခေါပနသမယေန၊ ဌ။ သုဘော၊ သော။
“ကောင်းသောအဆင်းရှိသော၊ လည်းဟူ”။ တောဒေယျပုတ္တော၊
တောဒေယျပုတ္တား၏ သားဖြစ်သော။ မာဏဝေါ၊ လုလင်သည်။
(ဒေါဒေယျပုတ္တောဟူ၍လည်းပါဌ်ရှိ၏။ အဋ္ဌကထာဌ်တောဒေယျ
ပုတ္တောဟူ၍ရှိ၏)။ သာဝတ္ထိယံ၊ ဌ။ ကေနစိဒေဝ၊ တစုံတခုလျှင်
ဖြစ်သော။ ကရဏိယေန၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စဖြင့်။ ဝိဟရတိ၊ ဣ။

၄၄၅။ အထခေါ၊ ဌ။ သုဘော၊ သော။ တောဒေယျပုတ္တော၊
သော၊ မာဏဝေါ၊ သည်။ အညတရံ၊ တယောက်သော။ မာဏဝံ၊
ကို။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်၏။ ကိံအာမန္တေသိ၊ အသို့ခေါ်သနည်း
ဟူမူကား။ မာဏဝ၊ လင်။ တံ၊ သည်။ ဧဟိ၊ လှည့်။ ယေနယတ္ထ၊
ဌ။ သမဏော၊ ရဟန်းဖြစ်သော။ အာနန္ဒော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ဣ။
ဘေနတတ္ထ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမ၊ ကပ်လေလော့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။
မမ၊ ဣ။ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ သမဏံ၊ ရဟန်းဖြစ်သော။ အာနန္ဒံ၊ ကို။
အပ္ပါဗာဓံ၊ အနာမရှိခြင်းကို။ အပ္ပါတင်္ဂံ၊ ဆင်းရဲမရှိခြင်းကို။
လဟုဋ္ဌာနံ၊ လျင်စွာထနိုင်ခြင်းကို။ ဗလံ၊ ခွန်အားနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကို။
ဗာသုပိဟာရံ၊ ချမ်းသာစွာ နေခြင်းကို။ ပုစ္ဆ၊ မေးလေလော့။
သုဘော၊ သော။ တောဒေယျပုတ္တော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။
ဘဝန္တံအာနန္ဒံ၊ အရှင်အာနန္ဒာကို။ အပ္ပါဗာဓံ၊ ကို။ ပ။ ပုစ္ဆတိ၊ ဣ။
ဣတိ၊ သို့။ ဝဒေဟိ၊ လော့။ ဧဝှ၊ ဤသို့လည်း။ ဝဒေဟိ၊ ဆိုလေ
လော့။ ကိံဝဒေသိ၊ အသို့ဆိုရအံ့နည်းဟူမူကား။ သာဓု-အာယာ
စာမိ၊ ငါတောင်းပန်ပါ၏။ ဘဝံ အာနန္ဒော၊ သည်။ ယေန-ယတ္ထ၊
ဌ။ သုဘဿ၊ သော။ တောဒေယျပုတ္တဿ၊ သော။ မာဏဝဿ၊ ဣ။
နိဝေသနံ၊ အိမ်သည်။ အတ္ထိ၊ ဣ။ တေန တတ္ထ၊ သို့။ အနုကမ္ပံ၊ သနား
ခြင်းကို။ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဥပသင်္ကမတုကိရ၊ ကပ်တော်
မူလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ ဣ။

၄၄၆။ တော၊ အရှင်၊ ဧဝံသာဓု၊ ကောင်းပြီ၊ ဣတိခေါ၊ ဤသို့။
သောမာဏဝကော၊ သည်။ သုဘဿ၊ သော။ တောဒေယျပုတ္တဿ၊
သော။ မာဏဝကဿ၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကိုပဋိသုဏိတွာ၊ ဝန်ခံ၍။ ယေန
ယတ္ထ၊ အာယသ္မာ၊ သော။ အာနန္ဒော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန
တတ္ထ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ အာယသ္မတာ၊
ရှည်သောအသက်ရှိသော။ အာနန္ဒေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ သမ္မောဒိ၊
ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောဟော၏။ သမ္မောဒနိယံ၊ ဝမ်းမြောက်
ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော။ သာရဏီယံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလ
ပတ်လုံးအောက်မေ့အပ်သောစကားကို။ ဝိတိသာရေတွာ၊ ပြီးဆုံး
စေ၍။ ပ။

၄၄၇။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုပ္ပော၊ သော်။ အာယသ္မာ၊ သော။ အာနန္ဒော၊
သည်။ တံမာဏဝကံ၊ ထိုလူလင်ငယ်ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ကိံ အဝေါစ၊
နည်းဟူမူကား။ မာဏဝက၊ ငယ်။ အကာလောခေါ၊ အခါမဟုတ်
သေး။ အဇ္ဈိယနေ။ “ယခုလည်းဟူ”။ မေ-မယံ၊ သည်။ ပီတာ၊
သောက်အပ်သော။ ဘေသဇ္ဇမတ္တာ၊ အနည်းငယ်သောဆေးသည်။
အတ္ထိ၊ ၏။ သွေပိ၊ နက်ဖြန်လည်း။ ကာလဉ္စ၊ လျောက်ပတ်သော
အခါကိုလည်းကောင်း။ သမယဉ္စ၊ ဓာတ်လေးပါးညီညွတ်ခြင်းကို
လည်းကောင်း။ “ဓာတ်လေးပါး မျှခြင်းကို လည်းကောင်း၊
လည်းဟူ”။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ အပ္ပေဝနာမ-ဥပသင်္ကမေယျာမ၊
ကပ်နိုင်ကုန်ငြားအံ့လည်းမသိ။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ၏။ တော၊
အရှင်ဘုရား။ ဧဝံသာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သော
မာဏဝကော၊ သည်။ အာယသ္မတော၊ သော။ အာနန္ဒဿ၊ ၏။ ဝစ
နံ၊ ကို။ ပဋိသုတွာ၊ ၍။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ သုဘံ၊ သော။
တောဒေယျပုတ္တံ၊ သော။ မာဏဝံ၊ ကို။ တေဝံစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊
၏။ ကိံ အဝေါစ၊ နည်းဟူမူကား။ မယံ၊ ဝို့သည်။ (အဝေါစုမှာဋ္ဌ
စပ်)။ ဘောတော၊ အရှင်၏။ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ ဘဝန္တံ အာနန္တံ၊
အရှင်အာနန္ဒာကို။ ပ။ (အဝေါစုမှာဋ္ဌကံစပ်)။ သုဘော၊ သော။
တောဒေယျပုပ္ပော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ ဘဝန္တံ အာနန္တံ၊

၂၅

ကို။ပ။ (ပုစ္ဆတိဉ္စပ)။ ဝေဠု၊ သို့လည်း။ ဝဒေတိ၊ ဧ။ ကိံဝဒေတိ၊
နည်းဟူမူကား။ သာဓုအာယာစာမိ၊ ငါတောင်းပန်ပါ၏။ ဘဝံ
အာနန္ဒော၊ သည်။ပ။ အနုဏမ္ပံ၊ ကို။ ဥပါဒါယ၊ ရှိ။ ဥပသင်္ကမတု
ကိရ၊ ကပ်တော်မူစေချင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုမှာ၊ ဆိုကုန်ပြီ။
ဧဝံဝစနေ၊ ကို။ အမေဟိ၊ တို့သည်။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ သောသမဏော၊
သော။ အာနန္ဒော၊ သည်။ မံ၊ ကို။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ဧ။
ကိ အဝေါစ၊ နည်းဟူမူကား။ မာဏဝက၊ လုလင်။ပ။ ဥပါဒါယ၊ ရှိ။
အပ္ပေဝနာမဥပသင်္ကမေယျာမ၊ ကုန်ငြားအံ့လည်းမသ်။ ဣတိ၊ သို့။
အဝေါစ၊ ဧ။ ဘော၊ အရှင်။ သောဘဝံအာနန္ဒော၊ သည်။ ယတော
ယံဩကာသံ၊ အကြင်အခွင့်ကို။ သွာတနာယ၊ နက်ဖြန်အလို့ငှါ။
ဥပသင်္ကမနာယ၊ ကပ်ခြင်းငှါ။ အကာယိ၊ ဧ။ တံဩကာသကမ္ပံ၊
ထိုအခွင့်ကို။ ဣတ္တာဝတဘိ၊ ဤမျှသော အပ္ပေဝနာမသွေပ်
ဥပသင်္ကမေယျာမကာလဉ္စ သမယဉ္စ ဥပါဒါယ” စသောစကား
ဖြင့်။ ဧဝံ၊ သို့။ ကတမေဝ၊ ပြုအပ်ပြီးသလျှင်ကတည်း။ ဣတိ၊ သို့။
မာဏဝကော၊ လုလင်ငယ်သည်။ သုဘံ၊ သော။ တောဓဒယျ
ပုတ္တံ၊ သော။ မာဏဝံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ဆိုလေ၏။

၄၄၀။ ပ။ (ဤသို့သမ္ပန်။ အထခေါစသည် အနက်လွယ်၏)။
အာယသ္မန္တံ၊ သော။ အာနန္တံ၊ ကို။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ဧ။
ကိံ အဝေါစ၊ နည်းဟူမူကား။ ဘဝံ အာနန္ဒော၊ သည်။ ကဿ-
ဂေါတမဿ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမ၏။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသော ညဉ့်
ပတ်လုံး။ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးတည်း။ သန္တိကာမာဝစရော၊
အထံ၌ကျင်လည်သောသူတည်း။ သမိပစာရိ၊ အနီး၌ ကျင်လည်
သောသူတည်း။ သောဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ယေသံ ဓမ္မာနံ၊
တို့၏။ ဝဏ္ဏဝါဒိ၊ ကျေးဇူးကို ချီးမွမ်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။
ယတ္ထစ ယေသုဓမ္မေသု၊ ထို၌။ ဣမံ ဇနတံ၊ ဤ လူအပေါင်းကို။
သမာဒပေသိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ နိဝေသေသိ၊ နှလုံးသွင်းစေ၏။
ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ တည်စေ၏။ တေသံ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ ဧတံပတိဋ္ဌာန
ကာရဏံ၊ ထိုသို့တည်ကြောင်းကို။ ဘဝံအာနန္ဒော၊ သည်။ ဇာနေယျ၊

၏။ ဘော အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ သော ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။
 ကတမေသာနံ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊
 ကျေးဇူးကိုချီးမွမ်းလေ့ရှိသည်။ အဟောသိ၊ နည်း။ ကတ္ထစ-ကေသု-
 ဓမ္မေသု၊ အဘယ်တရားတို့၌။ ဣမံဇနတံ၊ ကို။ သမာဒပေသိ၊ နည်း။
 နိဝေသေတိ၊ နှလုံးသွင်းစေသနည်း။ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ တည်စေ-
 သနည်း။ ဣတိ-တေဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ။ (ဤသို့ သုဘ-
 လုလင်မေးသည်ရှိသော် အာနန္ဒာထေရ်သည် ပိဋကတ်သုံးပုံကို
 သုံးပါးသော ခန္ဓာတို့ဖြင့် ပေါင်း၍ ပြတော်မူလို၍ “တိဏ္ဍံ ခေါ်”
 အစရှိသောဒေသနာကိုမိန့်သတည်း။ ထိုဒေသနာ၏အတ္ထကား)။

၄၄၉။ မာဏဝ၊ လုလင်။ သော ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။
 တိဏ္ဍံ၊ ကုန်သော။ ခန္ဓာနံ၊ တို့၏။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊ သည်။ အဟောသိ၊
 ၏။ ဣတ္ထစ-ဧတေသု တိသု ခန္ဓေသု၊ တို့၌။ ဣမံဇနတံ၊ ကို။ သမာဒ-
 ပေသိ၊ ၏။ နိဝေသေသိ၊ ၏။ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ ၏။ ကတမေသံ၊
 အဘယ်မည်ကုန်သော။ တိဏ္ဍံ၊ ကုန်သော။ ခန္ဓာနံ၊ တို့၏။ ဝဏ္ဏ-
 ဝါဒီ၊ သည်။ အဟောသိ၊ နည်းဟူမူကား။ အရိယဿ၊ မြတ်သော။
 သီလက္ခန္ဓဿ၊ သီလကျေးဇူး၏ လည်းကောင်း။ အရိယဿ၊
 သော။ သမာဓိက္ခန္ဓဿ၊ ၏လည်းကောင်း။ အရိယဿ၊ သော။
 ပညာက္ခန္ဓဿ၊ ၏လည်းကောင်း။ မာဏဝ၊ လုလင်။ တိဏ္ဍံ၊
 ကုန်သော။ ဣမေသံခန္ဓာနံ၊ တို့၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊
 သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ဣတ္ထစ-ဧတေသုတိသုပိခန္ဓေသု၊ တို့၌။ ပ။
 ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊
 ဖြေတော်မူ၏။

— — —
သီလက္ခန္ဓ

၄၅၀။ ဘော အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ သော ဘဝံ ဂေါတမော၊
 သည်။ ယဿအရိယသီလက္ခန္ဓဿ၊ ၏။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊ သည်။ အဟော-
 သိ၊ ၏။ ယတ္ထစ-ယသ္မိံ အရိယသီလက္ခန္ဓေ၊ ၌။ ဣမံဇနတံ၊ ကို။ ပ။
 ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ ၏။ အရိယော၊ သော။ သောသီလက္ခန္ဓော၊ သည်။

(၄၂၄) သုတ်သီလက္ခန္ဓာပါဠိတော်နိဿယသစ်

ကတုမောပန၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုဘော၊ သော။ မာဏဝေါ၊
သည်။ ပုစ္ဆိ၊ နိ။ ပ။

အမှတ်

ဤသို့ လုလင်မေးသည် ရှိသော် အရှင် အာနန္ဒာ
ထေရ်သည် ဘုရားဖြစ်ခြင်းကို ပြ၍ အစဉ် ဖြစ်သော
တရားကို ဟောတော်မူလို၍ အစဉ် အားဖြင့် ဘုရားဟောတော်
မူသောနည်းဖြင့်လျှင် “ဣဓ မာဏဝ တထာဝတော” အစရှိသော
ပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား သာမညဗလသုတ်
မြဟ္မဇာလသုတ်တို့၌ ဆိုအပ်ပြီးသော အတ္ထယောဇနာနှင့် တူပြီ။
သာမညဗလသုတ် မြဟ္မဇာလသုတ်တို့၌ ယောဇနာ ပြီးသော
အနက်အတိုင်း ယောဇနာလေ။

၄၅၃။ ဧတ္ထ၊ ဤဘုရားသာသနာတော်၌။ သီလက္ခန္ဓာတော၊
သီလက္ခန္ဓာထက်။ (အပါဒါနိထည္ဗပါ)။ ဥတ္တရိ၊ လွန်။ ကရဏီယံ၊
ပြုဖွယ်ကိစ္စသည်။ အတ္ထိစေဝ-အတ္ထိယေဝ၊ ရှိသလျှင် ကတည်း။
ဣတိ၊ သို့။ အာနန္ဒော၊ သည်။ အဝေါစ၊ မိန့်၏။ ဘောအာနန္ဒ၊ နှာ။
သာသနံ၊ သည်။ အစ္စရိယံ၊ အံ့ဖွယ်ရှိစွတကား။ ဘောအာနန္ဒ၊ နှာ။
အတ္တုတံ၊ မဖြစ်စဘူးသော သဘောသည်ဖြစ်စွတကား။ ကသ္မာ၊
ကြောင့်။ အစ္စရိယံ၊ အံ့ဖွယ်ရှိသနည်းဟုမူကား။ ဘောအာနန္ဒ၊
နှာ။ အရိယော၊ သော။ သောသီလက္ခန္ဓော၊ သည်။ (အယံကား
နိပေါက်သာ အနက်မရှိ)။ ပရိပုဏ္ဏော၊ အလုံးစုံပြည့်စုံ၏။ အပရိ
ပုဏ္ဏော၊ သည်။ နောဟောတိ၊ ဖြစ်။ ဘောအာနန္ဒ၊ နှာ။ အဟံ၊ သည်။
ဧဝံပရိပုဏ္ဏံ၊ သော။ အရိယံ၊ သော။ သီလက္ခန္ဓံ၊ ကို။ ဣတော၊ ဤဘုရား
သခင်သာသနာတော်မှ။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ကုန်သော။ အညေသု၊ ကုန်
သော။ သမဏဗြာဟ္မဏေသု၊ တို့၌။ နသမနုပဿာမိ၊ မြင်။ တသ္မာ၊
ကြောင့်။ ဣဒံသာသနံ၊ သည်။ အစ္စရိယံ၊ စွတကား။ (အဘယ်
ကြောင့် ဤသို့ပြည့်စုံသော မြတ်သော သီလက္ခန္ဓာကို ဤသာသနာ
တော်မှ အပဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့၌ မမြင်ရလေသနည်း
ဟုသောစောဒနာကိုဖြေခြင်းငှါ “ဧဝံပရိပုဏ္ဏံ” အစရှိသောပါဠိကို
မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား)။ ဘောအာနန္ဒ၊ နှာ။ ဣတော၊

မှ။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဖြစ်ကုန်သော။ အညော၊ တပါးကုန်သော။ ယေ
 သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဧဝံ ပရိပုဏ္ဏံ၊ သော။ အရိယံ၊ သော။
 သီလက္ခန္ဓံ၊ သီလက္ခန္ဓကို။ အတ္တနိ၊ မိမိ၌။ သမနုပသေယျံ၊ ရှုကုန်
 ရာ၏။ တေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုသာသနာမှ အပဖြစ်ကုန်သော
 ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဟာဝတကေနေဝ၊ ထိုထို အတိုင်းအရှည်
 ရှိသော သီလက္ခန္ဓမျှသာလျှင်။ (အတ္တမနာ၌စပ်)။ ဧတ္တာဝတ၊ ဤ
 မျှသာ အတိုင်းအရှည်ရှိသော သီလက္ခန္ဓမျှဖြင့်။ သာမညံ၊ ရဟန်း၏
 အမည်သည်။ အလံပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံပြီ။ ဧတ္တာဝတ၊ ဖြင့်။ တုမေဟိ၊
 သင်တို့သည်။ သာမညံ၊ ကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ နော-အမေဟိ၊ ငါတို့
 သည်။ သာမညတ္ထော၊ ရဟန်း၏အကျိုးကို။ အနုပ္ပတ္ထော၊ အစဉ်
 ရောက်ပြီ။ ဣမတာ၊ ဤသီလက္ခန္ဓထက်။ (အပါဒါနိထည)။ ဥတ္တရိ၊
 အလွန်။ ကရဏီယံ၊ အားထုတ်အပ်သော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသံသည်။
 နော၊ ငါတို့အား။ နတ္ထိ၊ ပြီ။ ဣတိမနသိကတွာ၊ ရှိ။ အတ္တနော၊ နှစ်
 လိုသော စိတ်ရှိကုန်သည်။ အဿု ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ အေဝ စ ပန၊
 စင်စစ်သော်ကား။ ဘဝံအာနန္ဓော၊ သည်။ ဧတ္ထ၊ ဤဘုရားသာသ
 နာ၌။ သီလက္ခန္ဓနတာ၊ ထက်။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ ကရဏီယံ၊ ပြုဖွယ်ကိုစွ
 သည်။ အတ္ထိစေဝ-အတ္ထိယေဝံ၊ ရှိသလျှင်ကတည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။
 အာဟ၊ ၎င်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣတော၊ မှ။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ကုန်သော။
 အညောသု၊ သော။ သမဏဗြာဟ္မဏေသု၊ တို့၌။ ဧဝံပရိပုဏ္ဏံ၊ သော။
 အရိယံ၊ သော။ သီလက္ခန္ဓံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ နသမနုပသာမိ၊
 မမြင်။ ဣတိ၊ သို့။ သုဘော၊ သော။ မာဏဂေါ၊ သည်။ အဂေါ၊ ၎င်း။

သမာဓိက္ခန္ဓ

၄၅၄။ ဘောအာနန္ဒ၊ န္ဓာ။ သောတဝံ ဂေါတမော၊ သည်။
 ယဿ သမာဓိက္ခန္ဓဿ၊ အကြင် မြတ်သော သမာဓိက္ခန္ဓ၏။ ဝဏ္ဏ
 ဝါဒိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ယတ္ထစ-ယသ္မိံ သမာဓိက္ခန္ဓေ၊ ၌။ ဣမံ
 ဇနတံ၊ ကို။ သမာဒပေသိ၊ ၎င်း။ နိဝေသေသိ၊ ၎င်း။ ပတိပဋ္ဌာပေသိ၊ ၎င်း။
 အရိယော၊ သော။ သမာဓိက္ခန္ဓော၊ သည်။ ကတမောပန၊ နည်း။
 ဣတိ၊ သို့။ သုဘော၊ သော။ မာဏဂေါ၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ၎င်း။ (ထိုသုဘ

(၄၂၆) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

လုလင်မေးသော ပုစ္ဆာကို ဘုရားဟောတော်မူသော နည်းဖြင့်
 ဖြေတော်မူလို၍ “ကထဉ္စမာဏဝ” အစရှိသော ဒေသနာကို
 အရှင်အာနန္ဒာမိန္ဒသတည်း။ ။ ထိုဒေသနာ၏ အတ္ထကား)။ ။
 မာဏဝ၊ လုလင်။ ကထဉ္စ-ကေနကာရုဏေန၊ ဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ သည်။
 ဣန္ဒြိယေသု၊ မနိန္ဒြေလျှင် ခြောက်ခုမြောက်ရှိကုန်သော ဣန္ဒြေတို့၌။
 ဂုတ္တဒါ၊ ၃၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော ဒွါရရှိသည်။ ဟောတိ၊ နည်း
 ဟူမူကား။ မာဏဝ၊ လုလင်။ ဣဓ-ဣမသ္မိံ သာသနေ၌။ ဘိက္ခု၊
 သည်။ စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ရူပံ၊ ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ နိမိတ္တဂ္ဂါဟိ၊ ဣတ္ထိနိမိတ်၊
 ပုရိသနိမိတ်ကို ယူလေ့ရှိသည်။ နဟောတိ၊ ဖြစ်။ အနုဗျဉ္စနဂ္ဂါဟိ၊
 ခြေ၊ လက် အစရှိသော သဏ္ဍာန်ကို ယူလေ့ရှိသည်။ နဟောတိ၊
 မဖြစ်။ ယတွာမိကရဏံ-ယတောအမိကရဏံ၊ အကြင် စက္ခုန္ဒြေကို
 မစောင့်ခြင်းကြောင့်။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ ကို။ အသံဝုတံ၊ မစောင့်မူ၍။
 ဝိဟရန္တိ၊ နေသော။ နေံဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿာ၊
 အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်
 သော။ အကုသလာ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။
 အန္ဓာသဝေယျ၊ အဖန်တလဲလဲ နှိပ်စက်ကုန်ရာ၏။ တဿစက္ခုန္ဒြိ-
 ယဿ၊ ကို။ သံဝရာယ၊ စောင့်ခြင်းငှာ။ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ကျင့်၏။ စက္ခုန္ဒြိ-
 ယံ၊ ကို။ ရက္ခတိ၊ ၏။ စက္ခုန္ဒြိယေ၊ ၌။ သံဝရံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။
 ပံ။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ အရိယေန၊ သော။ ဣန္ဒြိယသံဝရေန၊ နှင့်။
 သမန္တာဂတော၊ သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိ၏ ခန္ဓာပဉ္စကကို
 စွန့်၍ဖြစ်သော။ အဗျာသေကသုခံ၊ ကာမဂုဏ်နှင့် မရောသော
 ချမ်းသာကို။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ မာဏဝ၊ လုလင်။ ဧဝံခေါ၊
 သို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပ။

၄၅၇။ အရိယာယ၊ မြတ်သော။ ဣမာယ သန္တုဋ္ဌိယာ၊ ဤ
 ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်းနှင့်။ သမန္တာဂတော၊ သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဝိဝိတ္တံ၊
 ဆိုတ်ငြိမ်သော။ သေနာသနံ၊ သို့။ ဘဇတိ၊ ကပ်၏။ တနည်းကား၊
 သေနာသနံ၊ ကို။ ဘဇတိ၊ မှိဝ်၏။ (ထိုဆိုတ်ငြိမ်သော ကျောင်းကို
 ပြတော်မူလို၍ “အရညံ ရုက္ခမူလံ” အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်

သတည်း။ ။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား) ။ ။ အရည်၊ တော့ကိုလည်း
 ကောင်း။ ရုက္ခမူလံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပဗ္ဗတံ၊ ကိုလည်းကောင်း။
 ကန္ဓရံ၊ နက်စွာသောချောက်ကိုလည်းကောင်း။ ဂိရိဂူဟံ၊ ကောင်
 ခေါင်းကိုလည်းကောင်း။ သုသာနံ၊ သုသာန်ကိုလည်းကောင်း။
 ဝနပတ္တံ၊ တောချုံကိုလည်းကောင်း။ အဗ္ဗောကာသံ၊ လွင်တီး
 ခေါင်ကိုလည်းကောင်း။ ပလာလပုဉ္ဇံ၊ ကောက်ရိုး စုကိုလည်း
 ကောင်း။ ဘဇတိ-သေဝတိ၊ ။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ (အကြွင်းကို
 သာမညဖလသုတ်၌ ယောဇနာပြီးသော အနက်အတိုင်း ယော
 ဇနာပါလေ။ စိုးစဉ်းခရာကိုသာ ယောဇနာအံ့) ။

☞

၄၆၇။ အဘိသန္ဓေတိ၊ စွတ်စို၏။ ပရိသန္ဓေတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်
 စွတ်စို၏။ ပရိပူရေတိ၊ ထက်ဝန်းကျင် ပြည့်စေ၏။ ပရိပ္ပရတိ၊
 ထက်ဝန်းကျင်နွံစေ၏။ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ (ကာယသန္ဓစပ်)။
 သဗ္ဗာဝတော၊ အလုံးစုံသော သဘောရှိသော။ ကာယဿ၊ ။
 ဝိဝေကဇေန၊ နိဝရဏမှ ဆိတ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော။ ပီတိသုခေန၊
 ပီတိသုခဖြင့်။ အပ္ပုရံ၊ မနွံသော။ ကိဉ္ဇိ၊ တစုံတခုသော အရပ်သည်။
 နဟောတိ၊ မဖြစ်။ မာဏဝ၊ လုလင်။ သေယုထာပိ၊ ဥပမာမည်
 သည်ကား။ ဒက္ခော၊ လိမ္မာစွာသော။ နှာပကောဝါ၊ ရေချိုး
 သမားသည်လည်းကောင်း။ နှာပကန္တေဝါသီဝါ၊ ရေချိုးသမား
 တပည့်သည်လည်းကောင်း။ ကံသထာလေ၊ ကြေးခွက်၌။ နှာနိယ
 စုဏ္ဏာနိ၊ ကသယ်မှုန့်တို့ကို။ အာကိရိတွာ၊ ထည့်၍။ ဥဒကေန၊ ဖြင့်။
 ပရိပ္ပေသကံ-ပရိပ္ပေသကံ၊ ဖျန်း၍ဖျန်း၍။ သန္ဓေယျ၊ စွတ်ရာ၏။
 တဿ၊ ထိုရေချိုးသမား၏။ သာနှာနိယစုဏ္ဏိ၊ ထိုရေချိုးကသယ်
 မှုန့်သည်။ သေဟာနုဂတာ၊ ရေဟူသော အစေးသို့ အစဉ်လိုက်
 သည်။ အဿဘဝေယျ၊ ။ သေဟပရေတာ၊ ရေဟူသောအစေးဖြင့်
 နွံသည်။ အဿဘဝေယျ၊ ။ သန္တရုဗာဟိရာ၊ အတွင်းအပနှင့်တကွ
 သော အရပ်သည်။ သေဟေန၊ ရေဟူသော အစေးဖြင့်။ ဖုရော၊
 နွံသည်။ အဿဘဝေယျ၊ ။ ပဋ္ဌရုဏီ၊ ယိုစီးသည်။ နစဟောတိ
 ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ လျှင်။ မာဏဝ၊ လုလင်။ မ၊ ဣဒမ္ဘိ-အယဗ္ဗိ

☞

သမာမိက္ခန္ဓာပိ၊ ဤ ပဌမဗျာန် တည်းဟူသော သမာမိက္ခန္ဓာ သည်လည်း။ သမာမိသ္မိံ၊ သမာမိက္ခန္ဓာ-အပေါင်း၌။ အဿဘိက္ခန္ဓာ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဧကော၊ သော။ သမာမိက္ခန္ဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။

၄၆၈။ မာဏဝါလုလင်။ သေယျထာပိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း ဟူမူကား။ ဥဒ္ဓိတောဒကော၊ ထက်ဝန်းကျင်သော အရပ်မှ စိမ့်၍ ထွက်သော။ ဥဒကရဟဒေါ၊ ရေအိုင်သည်။ အတ္ထိ၊ ၎င်း၏။ တနည်းကား။ ဥဒကရဟဒေါ၊ သည်။ ဥဒ္ဓိတောဒကော၊ ထက်ဝန်းကျင်သော အရပ်မှ စိမ့်၍ထွက်သော ရေရှိ၏။ တဿ-ဥဒက ရဟဒဿ၊ ၎င်း။ ပုရတ္ထိမာဿ၊ သော။ ဒိသာယ၊ ၎်။ ဥဒကဿ၊ ၎င်း။ အာယမုခံ၊ လာရာအဝသည်။ “ဝင်ရာအဝသည်၊ လည်းဟူ”။ နေဝအဿ၊ မဖြစ်ပ။ ဒေဝေါစ၊ မိုးသည်လည်း။ ကာလေန ကာလံ၊ အခါ ခပ်သိမ်း။ သဗ္ဗာဓာရံ၊ ထန်စွာသော မိုးရေကို။ နအနုပဝစ္ဆေယျ၊ မသွင်းရာ။ အထခေါ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ တမှာဥဒကရဟဒေါ၊ ထို- ရေအိုင်မှ။ သီတာ၊ အေးမြစွာသော။ ဝါရိဓာရာ၊ ရေအယဉ်သည်။ ဥဒ္ဓိန္နိတွာ၊ အထက်သို့ဘက်၍။ တမေဝဥဒကရဟဒံကို။ သီတေန၊ အေးမြစွာသော။ ဝါရိနာ၊ ရေဖြင့်။ အဘိသန္ဓေယျ၊ စွတ်စိုရာ၏။ ပရိသန္ဓေယျ၊ ထက်ဝန်းကျင်စွတ်ရာ၏။ ပရိပူရေယျ၊ ထက်ဝန်းကျင် ပြည့်စေရာ၏။ ပရိပူရေယျ၊ ထက်ဝန်းကျင်နံ့စေရာ၏။ သဗ္ဗာဝတော၊ အလုံးစုံနှင့် ပြည့်စုံသော။ အဿဥဒကရဟဒဿ၊ ၎င်း။ သီတေန၊ အေးမြစွာသော။ ဝါရိနာ၊ ဖြင့်။ အပ္ပုရံ၊ မန့်သော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခု သော အရပ်သည်။ နအဿ၊ မရှိ။ ဧဝမေဝ၊ လျှင်ပ။

၄၆၉။ မာဏဝါလုလင်။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဥပ္ပလိနိယံဝါ၊ ကြာညိုကြာနီကြာဖြူတော၌ လည်းကောင်း။ ပဒုမိနိယံဝါ၊ ကြာပဒု မာတော၌လည်းကောင်း။ ပုဏ္ဏရိကိနိယံဝါ၊ ကြာပုဏ္ဏရိက်တော၌ လည်းကောင်း။ အပ္ပေကဇ္ဇာနိ၊ အချိုကုန်သော။ ဥပ္ပလာနိဝါ၊ ကြာညိုကြာနီကြာဖြူတို့သည်လည်းကောင်း။ ပဒုမာနိဝါ၊ တို့သည် လည်းကောင်း။ ပုဏ္ဏရိကာနိဝါ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ဥဒကော၊

၌။ ဇာတာနိ၊ ကုန်၏။ ဥဒကော၊ ၌။ သံဝဗ္ဗာနိ၊ ပွါးကုန်၏။ “ကြီးကုန်
 ၏၊ လည်းဟူ”။ ဥဒကာနုဂ္ဂတာနိ၊ ရှေ့မှအထက်သို့ မတက်ကုန်။
 အန္တော၊ ၌။ နိမုဂ္ဂပေါသီနိ၊ နစ်လျက်ပွါးကုန်၏။ တာနိ၊ တို့သည်။
 ယာဝအဂ္ဂါနိစ၊ တိုင်အောင် လည်းကောင်း။ ယာဝမုလာနိစ၊
 တိုင်အောင်လည်းကောင်း။ သီတေန၊ သော။ ဝါရိနာ၊ ဖြင့်။
 အတိသန္ဓာနိ၊ စွတ်ကုန်၏။ ပ။ သဗ္ဗာဝတံ၊ ကုန်သော။ အဿ၊ ၏။
 ဥပုလာနံဝါ၊ တို့၏လည်းကောင်း။ ပ။ အပ္ပုရံ၊ သော။ ကိဉ္ဇိ၊ တစုံတခု
 သောအရပ်သည်။ နအဿ၊ မရှိ။ ဝေမေဝ၊ လျှင်။ ပ။ ပရိသုဒ္ဓေန၊
 သော။ ပရိယောဒါတေန၊ အရောင်နှင့်ပြည့်စုံသော။ စေတသာ၊
 ဖြင့်။ ဖရိတွာ၊ ရှိ။ နိသိန္ဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဿပုဂ္ဂလဿ၊
 ၏။ (ကာယဿ၌စပ်)။ သဗ္ဗာဝတော၊ သော။ ကာယဿ၊ ၏။
 ပရိသုဒ္ဓေန၊ သော။ ပရိယောဒါတေန၊ သော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။
 အပ္ပုရံ၊ သော။ ကိဉ္ဇိ၊ သည်။ နဟောတိ၊ ဖြစ်။ ပ။

၄၇၀။ မာဏဝ၊ လုလင်။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသော၊
 သည်။ သြဒါတေန၊ ဖြူသော။ ဝတ္ထေန၊ ဖြင့်။ သသိသံ၊ ဦးခေါင်းနှင့်
 တကွ။ ပါရုပိတွာ၊ ရံ၊ ရှိ။ နိသိန္ဓော၊ သည်။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။ အဿ
 ပုရိသဿ၊ ၏။ သဗ္ဗာဝတော၊ သော။ ကာယဿ၊ ၏။ သြဒါတေန၊
 သော။ ဝတ္ထေန၊ ဖြင့်။ အပ္ပုရံ၊ သော။ ကိဉ္ဇိ၊ သည်။ နအဿ၊
 မဖြစ်ရာ။ ပ။

၄၇၁။ ဧတ္ထ၊ ထိုဘုရားသခင်၏ သာသနာတော်၌။ ဣတော၊
 ဤစတုတ္ထဈာန်သမာဓိထက်။ ဥတ္တရိ၊ လွန်။ ကရဏီယံ၊ အားထုတ်
 အပ်သော။ ကိဉ္ဇိ၊ သည်။ အတ္ထိစေဝ-အတ္ထိဇေဝ၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။
 အာနန္ဓော၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘောအာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ဣဒံ-
 သာသနံ၊ ဤဘုရားသာသနာတော်သည်။ (ထည့်ပါ)။ အစ္စရိယံ၊
 အံ့ဇွယ်ရှိ၏။ ဘောအာနန္ဒ၊ နှာ။ ဣဒံသာသနံ၊ သည်။ အတ္တတံ၊
 မဖြစ်ဘူးသောသဘောသည်ဖြစ်၏။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။
 အစ္စရိယံ၊ မူကား။ အရိယော၊ သော။ သမာဓိက္ခန္ဓော၊ သည်။
 ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပရိပုဏ္ဏော၊ အလုံးစုံပြည့်၏။ ဝပရိပုဏ္ဏော၊

အလုံးစုံမပြည့်စုံသည်။ နောဟောတိ၊ ဖြစ်ဘောအာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။
 အဟံ၊ သည်။ ဣတော၊ မှ။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဖြစ်ကုန်သော။ အညေသု၊
 ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏေသု၊ တို့၌။ ဧဝံပရိပုဏ္ဏံ၊ သော။
 အရိယံ၊ သော။ သမာဓိက္ခန္ဓံ၊ ကိ။ နသမနုပဿာမိ၊ မြင်။ တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ ဣဒံသာသနံ၊ သည်။ အတ္ထရိယံ၊ ဣ။ (အဘယံကြောင့်ဤသို့
 ပြည့်စုံသော မြတ်သောသမာဓိက္ခန္ဓာကို မမြင်ဟု သုဘလုလင်ဆို
 လေသနည်းဟု သူစောဒနာဗွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို ဖြေခြင်းငှါ
 “ဧဝံပရိပုဏ္ဏံဇ္ဇာဟံ ဘောအာနန္ဒ” အစရှိသော ဒေသနာကို မိန့်
 သတည်း။ ထိုဒေသနာ၏အတ္ထကား)။ ဘောအာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။
 ဣတော၊ မှ။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ကုန်သော။ အညေ၊ ကုန်သော။ ယေသမဏ
 ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဧဝံပရိပုဏ္ဏံ၊ သော။ အရိယံ၊ သော။
 သမာဓိက္ခန္ဓံ၊ ကိ။ အတ္တနိ၊ ၌။ သမနုပဿယျ၊ ကုန်ရာ၏။ တေ
 သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ တာဝတကေနေဝ၊ ထိုစတုတ္ထဇာန်
 နှင့်ယှဉ်သော သမာဓိက္ခန္ဓာဖြင့်သာလျှင်။ (အတ္တမနာ၌စပ်)။
 ဧတ္တာဝတော၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ သာမညံ၊ ရဟန်း၏အမှု
 သည်။ အလံပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြီ။ ဧတ္တာဝတော၊ မြင့်။ အမေဟိ၊ တို့သည်။
 သာမညံ၊ ကိ။ ကတံ၊ ပြီ။ နော အမေဟိ၊ တို့သည်။ သာမညဧတ္တာ၊
 ရဟန်း၏အကျိုးသို့။ အနုပုဏ္ဏော၊ ပြီ။ နောအမှာကံ၊ အား။ ဣတော၊
 ဤသမာဓိက္ခန္ဓာထက်။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ ကိဉ္စိ၊ သော။ ကရဏီယံ၊
 အားထုတ်အပ်သော ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ။ ဣတိမနသိကတွာ၊
 ၍။ အတ္တမနာ၊ ကုန်သည်။ အယုဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ အထစပန၊
 စင်စစ်ကား။ ဘဝံအာနန္ဒော၊ သည်။ ဧတ္ထ တေသ္မိံသဒသနေ၊ ၌။
 ဣတော၊ ထက်။ ဥတ္တရိ၊ လွန်။ ကရဏီယံ၊ သည်။ အတ္ထိစေဝ အတ္ထိ
 ဝေ၊ တည်း။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟ၊ ဣ။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣတော၊
 မှ။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ကုန်သော။ အညေသု၊ ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏေ
 သု၊ တို့၌။ ဧဝံ၊ သို့။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ သော။ သမာဓိက္ခန္ဓံ၊ ကိ။ အဟံ၊ သည်။
 နသမနုပဿာမိ၊ မြင်။ ဣတိဣဒံဝစနံ၊ ကိ။ အဟံ၊ သည်။ ဝဒါမိ၊ ဣ။ ပ။
 (ဤသို့ ပါဠိသေသထည့်၍ သမ္ပန်)။

ပညာကုန္ဒ

၄၇၂။ မေ၊ ၎်။ အယံကာယော၊ ဤရူပကာယသည်။ ရူပီ၊ ရုပ်ရှိ၏။ စာတုမဟာဘူတိကော၊ လေးပါးကုန်သော မဟာဘူတံ တို့ကြောင့်ဖြစ်၏။ မာတာပေတ္တိက သမ္ဘဝေါ၊ အမိအဘတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော သွေးကြောင့် ဖြစ်၏။ ဩဒနကုမ္မာသုပစယော၊ ထမင်းမုံတို့ဖြင့် ကြီး၏။ အနိစ္စုန္တာဒနမဒ္ဒနဘောဒန ဝိဒ္ဓံသန ဓမ္မော၊ အမြဲမတည်ခြင်း ကသယ်နှင့်ဆုပ်နယ်ခြင်း ဖျက်ဆီးခြင်း ဖရိုဖရဲကြဲခြင်း သဘောရှိ၏။ မေ၊ ငါ၏။ ဣဒဗ္ဗပနဝိညာဏံ၊ ဤဝိညာဉ်သည်။ ဧတ္ထ၊ ဤရူပကာယ၌။ သိတံ၊ မည်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤရူပ ကာယ၌။ ပဋိဗဒ္ဓံ၊ စပ်၏။ မာဏဝ၊ လှလင်။ သေယျထာပိ၊ ကား။ မဏိဝေဠုရိယော၊ ပတ္တမြား ကျောက်မျက်ရှင်သည်။ သုဘော၊ အရောင်နှင့်ပြည့်စုံ၏။ ဇာတိမာ၊ ဇာတ်နှင့်ပြည့်စုံ၏။ အဋ္ဌံသော၊ ရှစ်မျောင့်ရှိ၏။ သုပရိ ကမ္မကတော၊ ကောင်းစွာ အပြေအပြစ် ပြုအပ်ပြီ။ အစ္ဆော၊ ကြည်လင်၏။ ဝိပုသန္ဓော၊ အလွန်ကြည်၏။ အနာဝိလော၊ ကင်းသောညွန့်ရှိ၏။ သဗ္ဗာကာရသမာပန္နော၊ ၎်။ တကြ၊ ထိုပတ္တမြား၌။ သုတ္တံ၊ ချည်ကို။ အာဂုတံ၊ သည်။ အဿ ဘဝေယျ၊ ၎်။ နိလံဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဝိတံဝါ၊ ရှေ့သော အဆင်းရှိသော ချည်ကိုလည်းကောင်း။ လောဟိတံဝါ၊ နီသော အဆင်းရှိသော ချည်ကို လည်းကောင်း။ ဩဒါတံဝါ၊ ဖြူသော အဆင်းရှိသော ချည်ကိုလည်းကောင်း။ ပဏ္ဍုသုတ္တံဝါ၊ ဖြော့ တော့သော အဆင်းရှိသော ချည်ကို လည်းကောင်း။ အာဂုတံ၊ သည်။ အဿဘဝေယျ၊ ၎်။ တမေနံမဏိံ၊ ကို။ စက္ခုမာ၊ စက္ခု ပသာဒနှင့်ပြည့်စုံသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဟတ္ထေ၊ ၎်။ ကရိတွာ၊ ၎်။ ပစ္စဝေက္ခေယျ၊ ၎်။ ကိံ ပစ္စဝေက္ခေယျ၊ နည်းဟူမူကား။ အယံ မဏိ ဝေဠုရိယော၊ သည်။ သုဘော၊ ၎်။ ပဏ္ဍုသုတ္တံဝါ၊ ကိုလည်း ကောင်း။ အာဂုတံ၊ ၎်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပစ္စဝေက္ခေယျ၊ ၎်။ ပ။

၄၇၃။ မနောမယံ၊ စတုတ္ထဇာန်စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ အဘိညာဉ်စိတ်ကို။ အဘိနိဗ္ဗိနာယ၊ ထူးသောအရုပ်ကို ဖန်ဆင်း

(၄၇၂) သုတ်သီလက္ခန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ခြင်းငှါ။ အဟိနိဟရတိ၊ ရှေ့ဆောင်၏။ အဘိနိန္ဒာမေတိ၊ ရှေ့
ညွတ်စေ၏။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ဣမမ္မာကာယာ၊ မှ။ အညံ၊ သော။
ရူပံ၊ ရုပ်နှင့်ပြည့်စုံသော။ မနောမယံ၊ အဘိညာဉ်စိတ်ကြောင့် ဖြစ်
သော။ သဗ္ဗဝပစ္စကံ၊ အလုံးစုံသော အင်္ဂါကြီးငယ်နှင့်ပြည့်စုံသော။
အဟိနိန္ဒြိယံ၊ မယုတ်သော ဣန္ဒြေရှိသော။ ကာယံ၊ ရူပကာယကို။
အဘိနိမ္မိနာတိ၊ ဖန်ဆင်း၏။ မာဏဝ၊ လုလင်။ သေယျထာပိ၊
ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ မုဉ္ဇော၊ ဖြူဆံမြက်မှ။ ဤသိကံ၊ အညော့က်ကို။
ပဝါဟေယျ၊ နုတ်ရာ၏။ တဿ ပုရိသဿ၊ ၏။ ဧဝံပရိဝိတက္ကော၊
သည်။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။ ကိံဘဝေယျ၊ နည်းဟူမူကား။ အယံ၊
သည်ကား။ မုဉ္ဇော၊ ဖြူဆံမြက်တည်း။ အယံ၊ ကား။ ဤသိကာ၊
အညော့က်တည်း။ မုဉ္ဇော၊ သည်။ အညော့၊ တည်း။ ဤသိကာ၊ သည်
အညော့၊ တည်း။ မုဉ္ဇောတွေဝ၊ မုသာလျှင်။ ဤသိကာ၊ ကို။ ပဝါဠော၊
နုတ်အပ်၏။ ဣတိဧသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဘဝေယျ၊ ၏။
သေယျထာပိ၊ ဥပမာတထူးတုံ။ မာဏဝ၊ လုလင်။ ပုရိသော၊
သည်။ အသိံ၊ သန်လျက်ကို။ ကောသိယာ၊ အအိမ်မှ။ ပဝါဟေယျ၊
နုတ်ရာ၏။ တဿ ပုရိသဿ၊ ၏။ ဧဝံပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဿ
ဘဝေယျ၊ ၏။ ကိံဘဝေယျ၊ နည်းဟူမူကား။ အယံ၊ ဤသည်ကား။
အသိံ၊ တည်း။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ကောသိ၊ အအိမ်တည်း။
အသိံ၊ သည်။ အညော့၊ တည်း။ ကောသိ၊ သည်။ အညော့၊ တည်း။
ကောသိယာတွေဝ၊ မုလျှင်။ အသိံ၊ ကို။ ပဝါဠော၊ နုတ်အပ်၏။ ဣတိ
ဧသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။ မာဏဝ၊ လုလင်။
သေယျထာပိ၊ ဥပမာတထူးတုံ။ ပုရိသော၊ သည်။ အဟိံ၊ မြွေကို။
ကရဏော၊ အရေဟောင်းမှ။ ဥဒ္ဓရေယျ- ဥဒ္ဓရဏံ ပစ္စဝေက္ခယျ၊
ထုတ်သည်ကိုဆင်ခြင်ရာ၏။ တဿ ပုရိသဿ၊ ၏။ ဧဝံပရိဝိတက္ကော၊
သည်။ အဿဘဝေယျ၊ ရာ၏။ ကိံ အဿဘဝေယျ၊ နည်းဟူမူကား။
အယံ၊ ကား။ အဟိံ၊ မြွေတည်း။ အယံ၊ ကား။ ကရဏော၊ အရေ
ဟောင်းတည်း။ အဟိံ၊ မြွေသည်။ အညော့၊ တည်း။ ကရဏော၊
သည်။ အညော့၊ တည်း။ ကရဏောတွေဝ၊ အရေဟောင်းမှသာလျှင်

အဟိ၊ ကို။ ဥစ္စတော၊ နုတ်အပ်၏။ ဣတိ ဧသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အသာဘဝေယျ၊ ၏။ပ။

၄၇၄။ ဣဒ္ဓိဝိဓာယ၊ အထူးထူးသောတန်းခိုးဖြင့်ဖန်ဆင်းခြင်း
၄၁။ စိတ္တံ၊ ကို။ အဘိနိဟရတိ၊ ၏။ အဘိနိဇ္ဇာမေတိ၊ ၏။ သော
ဘိက္ခု၊ သည်။ အနေကဝိဟိတံ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသော၊ ဣဒ္ဓိ
ဝိမံ၊ တန်းခိုးဖန်ဆင်းခြင်းကို။ ပစ္စနုဘောတိ-အဘိနိပ္ပ၊ ဒေတိ၊ ၏။
ဟိ၊ အဘိနိပ္ပ၊ ဒေတိ၊ နည်းဟူမူကား။ ဧကောပိ၊ တယောက်သည်
လည်း။ ဟုတွာ၊ ရှိ။ ဗဟုဓာ၊ များသောအပြားရှိသည်။ ဧဟတိ၊
၏။ ဗဟုဓာ၊ များသောအပြားရှိသည်လည်း။ ဟုတွာ၊ ရှိ။ ဧကော၊
တယောက်သည်။ ဧဟတိ၊ ၏။ အဘိဘာဝံဝါ၊ မျက်မှောက်တူရူ
ဖြစ်သော အရပ်သို့ လည်းကောင်း။ တိရောဘာဝံဝါ၊ မျက်ကွယ်
ဖြစ်သော အရပ်သို့ လည်းကောင်း။ တိရောကုဋံဝါ၊ တိုက်နံရံ
ခြားရာ အရပ်သို့ လည်းကောင်း။ တိရောပါကာရံဝါ၊ တံတိုင်း
ခြားရာ အရပ်သို့ လည်းကောင်း။ တိရောပဗ္ဗတံဝါ၊ တောင်ခြားရာ
အရပ်သို့ လည်းကောင်း။ အသဇ္ဇမာနော၊ မငြိစွန်းသည် ဖြစ်၍။
အာကာသေသေယျထာပိ၊ ကောင်းကင်၌ကဲ့သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။
ပထဝိယာပိ၊ ၌လည်း။ ဥဒကေသေယျထာပိ၊ ၌ကဲ့သို့။ ဥမ္မုဇနိမ္မုဇံ၊
ပေါ်ခြင်းငုပ်ခြင်းကို။ ဧဟတိ၊ ၏။ အဘိဇ္ဇမာနေ၊ မပြတ်စီးသော၊
ဥဒကေပိ၊ ၌လည်း။ ပထဝိယံသေယျထာပိ၊ ၌ကဲ့သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။
အာကာသေပိ၊ ၌လည်း။ ပလ္လင်္ကေန၊ ထက်ဝယ်ဖြင့်။ ပက္ခိ၊
အတောင်နှင့် ပြည့်စုံသော။ သကုဏော သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။
ကမ္မတိ၊ နေ၏။ ဧဝံ မဟိဒ္ဓိကေ၊ ဤသို့ ကြီးသော တန်းခိုးရှိကုန်
ထသော။ ဧဝံမဟာနုဘာဝေ၊ ဤသို့ ကြီးသော အရောင်ရှိကုန်
ထသော။ ဣမေ စန္ဒိမ သူရိယေပိ၊ တို့ကိုလည်း။ ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်။
ပရိမသတိ၊ သုံးသပ်၏။ ပရိမဇ္ဇတိ၊ ဆုပ်နယ်၏။ ယာဝဗြဟ္မ
လောကာပိ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်တိုင်အောင်လည်း။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ဝသံ၊
မိမိအလိုသို့။ ဝတ္တေတိ၊ လိုက်စေ၏။ မာဏဝ၊ လူလင်။ သေယျထာပိ
ကား။ ဒက္ခော၊ သော။ ကုပ္ပကာရောဝါ၊ အိုးသည် သည်လည်း

၂၅

ကောင်း။ ကုမ္ဘကရန္တေဝါသီဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ သုပရိကမ္မ
 ကတာယ၊ အလွန်ညက်စွာ နယ်အပ်ပြီးသော။ မတ္တိကာယ၊ မြေဖြင့်။
 ယညဒေန၊ အကြင်အကြင်သို့သော။ ဘာဇနဝိကတိံ၊ ခွက်အထူး
 ကို။ အာကဇံယျ၊ အလိုရှိရာ၏။ တံတဒေဝ၊ ထိုထိုသို့သော။
 ဘာဇနဝိကတိံ၊ ကို။ ကရေယျ၊ ၎င်း။ အဘိနိပ္ပါဒေယျ၊ ပြီးစေရာ၏။
 မာဏဝ၊ လုလင်။ သေယျထာပိဝါ၊ ဥပမာတထူးတုံ။ ဒက္ခော၊
 လိမ်မာသော။ ဒန္တကာရောဝါ၊ ပွတ်သမားသည် လည်းကောင်း။
 ဒန္တကာရန္တေဝါ၊ ပွတ်သမား တပည့်သည် လည်းကောင်း။
 ဒန္တသ္မိံ၊ ဆင်စွယ်ကို။ သုပရိကမ္မကတသ္မိံ၊ ကောင်းစွာအပြေအပြစ်
 ပြုအပ်ပြီးသော်။ အညဒေဝ၊ အကြင်အကြင်သို့သော။ ဒန္တဝိကတိံ၊
 ဆင်စွယ်ခွက် အထူးကို။ အာကဇံယျ၊ ၎င်း။ တံတဒေဝ၊ ထိုထိုသို့
 သော။ ဒန္တဝိကတိံ၊ ကို။ ကရေယျ၊ ၎င်း။ ပ။ မာဏဝ၊ လုလင်။
 သေယျထာပိဝါ၊ တုံ။ ဒက္ခော၊ သော။ သုဝဏ္ဏကာရောဝါ၊ ရွှေပန်း
 ထိမ်သည်သည် လည်းကောင်း။ သုဝဏ္ဏ ကာရန္တေဝါသီဝါ၊
 သည်လည်းကောင်း။ သုဝဏ္ဏသ္မိံ၊ ကို။ သုပရိကမ္မ ကတသ္မိံ၊
 ကောင်းစွာ လှော်အပ်ပြီးသော်။ ယညဒေဝ၊ သော။ သုဝဏ္ဏ
 ဝိကတိံ၊ ရွှေခွက်အထူးကို။ အာကဇံယျ၊ ၎င်း။ တံတဒေဝ၊ သော။
 သုဝဏ္ဏဝိကတိံ၊ ကို။ ကရေယျ၊ ၎င်း။ ပ။

၄၇၅။ ဒိဗ္ဗေစ၊ နတ်ပြည်၌ လည်းကောင်း။ မာနုသေစ၊ လူ့
 ပြည်၌ လည်းကောင်း။ ဒူရေစ၊ ၌လည်းကောင်း။ သန္တိကေ၊
 ၌လည်းကောင်း။ ယေသဒ္ဓါ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
 ဥဘော၊ ကုန်သော။ တေသံဒ္ဓေ၊ တို့ကို။ သုဏာတိ၊ ၎င်း။ မာဏဝ၊
 လုလင်။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပုဂ္ဂို
 ပန္နော၊ အစွန်ရှည်သောခရီးကိုသွားသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော
 ပုရိသော၊ သည်။ ဘေရိသဒ္ဓမ္မိ၊ ချည်ကြီး အသံကို လည်းကောင်း။
 မုဒိင်္ဂသဒ္ဓမ္မိ၊ မုရိုးစည်အသံကိုလည်းကောင်း။ သင်္ခပဏဝဒိဋ္ဌိမသဒ္ဓ
 မ္မိ၊ ခရုသင်းသံ ထတ်စည်သံ ပတ်သာအသံကို လည်းကောင်း။
 သုဏေယျ၊ ၎င်း။ တဿပုရိသဿ၊ ၎င်း။ ဝေပရိဝိတက္ခော၊ သည်။

အသဘဝေယျ၊ ၎င်း။ ကိံဘဝေယျ၊ နည်းဟူမူကား။ ဘေရိသဒ္ဓေါ၊
သည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့သဘောရှိ၏။ မုဒိဂ်သဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ၎င်း။
သင်္ခပဏဝဒိန္ဒိမ သဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ၎င်း။ ဣတိပရိဝိတက္ကော၊
သည်။ အသဘဝေယျ၊ ၎င်း။ ဝေမေဝခေါ၊ ထို့ အတူလျှင်။ မာဏဝ၊
လုလင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပ။

၄၇၆။ မာဏဝ၊ လုလင်။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဒဟရော၊
ထသော။ ယုဝါ၊ လုလင်ပျို ဖြစ်ထသော။ မဏ္ဍနကဇာတိကော၊
တန်းဆာ ဆင်ခြင်းသဘော ရှိထသော။ ဣတ္ထိဝါ၊ သည်လည်း
ကောင်း။ ပုရိသောဝါ၊ လည်းကောင်း။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ စင်ကြယ်စွာ
ထသော။ ပရိယောဒါတေ၊ အရောင်နှင့် ပြည့်စုံစွာ ထသော။
အာဒါသေဝါ၊ ကြေးမုံ၌ လည်းကောင်း။ အစ္ဆေ၊ ကြည်လင်စွာ
သော၊ ဥဒကပတ္တေဝါ၊ ရေခွက်၌ လည်းကောင်း။ သကံမုခနိမိတ္တံ၊
မိမိမျက်နှာ အရိပ်ကို။ ပစ္စဝေက္ခမာနေော၊ သော်။ သကနိကံဝါ၊
မှည့်မည်း ဝက်ခြင် ရှိသည်ကိုလည်း။ သကနိကန္တိ၊ မှည့်မည်း
ဝက်ခြင် ရှိ၏ဟူ၍။ ဇာနေယျ၊ ရာ၏။ အသကနိကံဝါ၊ မှည့်မည်း၊
ဝက်ခြင်မရှိသည်ကိုလည်း။ အသကနိကန္တိ၊ ဟူ၍။ ဇာနေယျ၊ ရာ၏။
ဝေမေဝ၊ ဤအတူလျှင်။ ပ။ (ပရသတ္တာနံ ပရပုဂ္ဂလာနံကား ဝေဝုစ
တည်း)။ ပရသတ္တာနံ၊ တို့၏။ ပရပုဂ္ဂလာနံ၊ တို့၏။ စေဟော၊
စိတ်ကို။ စေတသာ၊ မိမိစိတ်ဖြင့်။ ပရိစ္စ၊ ပိုင်းခြား၍။ ပ။

၄၇၇။ ယထာကမ္မုပဝေ၊ ကံအား လျော်စွာ ဖြစ်ကုန်သော။
သတ္တေ၊ တို့ကို။ ပဇာနာတိ၊ ၎င်း။ မာဏဝ၊ လုလင်။ သေယျထာပိ၊
ကား။ မဇ္ဈေသိသံဘူကေ၊ ခရီးလေးဆုံ အလယ်၌။ ပါသာဒေါ၊
သည်။ ဌိတော၊ ၎င်း။ တတ္ထ၊ ထိုပြာသာဒ်၌။ စက္ခုမာ၊ မျက်စိအမြင်ရှိ
သော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ ဌိတော၊ ရပ်လျက်။ မနုဿေ၊ လူ
တို့ကို။ ဝေဟံ၊ သို့။ ပဝိသန္တေပိ၊ ဝင်ကုန်သည်တို့ကို လည်းကောင်း။
ဝေဟာ၊ မှန်ကွမန္တေပိ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ ရထိကာယ၊ ခရီးမ၌။
ဝိထိံ သဗ္ဗရန္တေပိ၊ အစဉ်မပြတ်သွားကုန်သည်တို့ကိုလည်းကောင်း။

(၄၃၆) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

မဇ္ဈေသိဗ်ဝဂ္ဂကော၊ ခရီးဆုံ၏ အလယ်၌၊ နိသိန္ဒေပိ၊ နေကုန်သည်
တို့ကိုလည်း။ ပဿေယျ၊ မြင်ရာ၏။ တဿပုရိသဿ၊ ၏။ ဧဝံပရိ
ဝိတက္ကော၊ သည်။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။ ကိံဘဝေယျ၊ နည်းဟု
မူကား။ ဧတေမနုဿာ၊ တို့သည်။ ဂေဟံ၊ သို့။ ပဝိသန္တိ၊ ကုန်၏။
ဧတေ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဂေဟာ၊ မှ။ နိက္ခမန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧတေ
မနုဿာ၊ တို့သည်။ ရထိကာယ၊ ၌။ ဝိထိံသဉ္စရန္တိ၊ အစဉ်မပြတ်သွား
ကုန်၏။ ဧတေမနုဿာ၊ တို့သည်။ မဇ္ဈေသိဗ်ဝဂ္ဂကော၊ ၌။ နိသိန္ဒေပိ၊
ကုန်၏။ ဣတိဧသောပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။ ပ။

၄၃၉-၄၀၀။ မာဏဝ၊ လုလင်။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပဗ္ဗတ
သခံပေ၊ တောင်ထိပ်၌။ ဥဒကရဟဒေါ၊ ရေအိုင်သည်။ အန္တေစ၊
ကြည်သော ရေရှိ၏။ ဝိပုသန္ဓော၊ အလွန် ကြည်သော ရေရှိ၏။
ဇနာဝိလော၊ ကင်းသောမြို့ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုရေအိုင်၌။ တိရေ၊ ကမ်း
နား၌။ စက္ခုမာ၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဌိတော၊ လျက်၊ သိပ္ပိက
သမ္ပုကမ္ပိ၊ ခရု၊ သောက်သွားကို လည်းကောင်း။ သက္ခရကထလမ္ပိ၊
ကျောက်စစ်အိုးခြမ်းကွဲကို လည်းကောင်း။ မစ္ဆဂုမ္ပမ္ပိ၊ ငါးလိပ်ကို
လည်းကောင်း။ စရန္တမ္ပိ၊ သွားသည်ကို လည်းကောင်း။ တိဋ္ဌန္တမ္ပိ၊
တည်သည်ကိုလည်းကောင်း။ ပဿေယျ၊ ၏။ တဿပုရိသဿ၊ ၏။
ဧဝံ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။ ကိံဘဝေယျ၊ နည်း။
ပ၊ ဣဒမ္ပိ အယမ္ပိ ပညာက္ခန္ဓော၊ သည်။ ပညာယ၊ ပညာက္ခန္ဓာ
အပေါင်း၌။ တဿတိက္ခုနော၊ ၏။ ဧကော၊ သော။ ပညာက္ခန္ဓော၊
သည်။ ဧကတိ၊ ၏။ မာဏဝ၊ လုလင်။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ယဿ
ပညာက္ခန္ဓဿ၊ ၏။ ဝတ္ထဝါဒိ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ဧတ္ထေ၊
ဘေသိံပညာက္ခန္ဓော၊ ၌။ ဣမံဇနတံ၊ ကို။ သမာပေသိ၊ ၏။ နိဝေ
သေသိ၊ နှလုံးသွင်းစေ၏။ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ တည်စေ၏။ အရိယော၊
သော။ သော ပညာက္ခန္ဓော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသည်လျှင်တည်း။
ဧတ္ထ၊ ဤဘုရားသာသနာတော်၌။ ဣတော၊ ဤ အရဟတ္တဝီရိယံ
သမာဓိထက်။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ ကရုဏီယံ၊ ပြုစွယ် ကိစ္စသည်။

နတ္ထိစေဝ-နတ္ထိဝေ၊ မရှိသလျှင်ကတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာနန္တော၊
သည်။ အဝေါစ၊ ဣ။ပ။ ဂတံ၊ ဣ။

ဒသမံ၊ သော။ သုဘသုတ္တံ၊ သည်။

နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးပြီ။

၁၁-ကေဝဋ္ဌ သုတ္တ
ကေဝဋ္ဌဂဟပတိ ပုတ္တဝတ္ထ၊

၄၇၁။ ဘန္တေကဿပ၊ ပ။ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤကေဝဋ္ဌသုတ်ကို။ မေ
မယာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ဣ။ သန္တိကာ၊ မှ။ ဧဝံ ကေေန အာကာ
ရေန၊ ဖြင့်။ သုတံဥပလက္ခိတံ၊ ဣ။ ဧကံ၊ သော။ သယံ၊ ဣ။ ဘဂဝါ
သည်။ နာဠန္ဒာယံ၊ နာဠန္ဒုမ္ပိန္ဒ။ ပါဝါရိကဗ္ဗဝနေ၊ ပါဝါရိက
သုဋ္ဌေးဣ သရက်ဥယျာဉ်။ ဝိဟရတိ၊ ဣ။ အထခေါ၊ ထိုအခါ။
ဂဟပတိ ပုတ္တော၊ သူကြွယ်၏ သားဖြစ်သော။ ကေဝဋ္ဌော၊ ကေ
ဝဋ္ဌသည်။ တနည်းကာ။ ကေဝဋ္ဌော၊ ကေဝဋ္ဌ အမည်ရှိသော။
ဂဟပတိပုတ္တော၊ သည်။ ဘန္တေ၊ ရား။ အယံနာဠန္ဒာ၊ ဤနာဠန္ဒ
မြို့သည်။ ဣဒ္ဓါစေဝ၊ မြို့အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဣ။
ဝိတာစ၊ စည်ပင်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဣ။ ဗဟုဇနာစ၊ များသော
လူမျိုး ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဣ။ အာကိဏ္ဏ မနုဿာစ၊ လူ
အပေါင်းတို့ဖြင့် ထက်ဝန်းကျင် ပြည့်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဣ။
ဘဂဝတိ၊ ဣ။ အဘိပ္ပသန္တာ၊ အလွန်ကြည်ညို၏။

အမှာ အယံ နာဠန္ဒာအဘိပ္ပသန္တာဟု နာဠန္ဒမြို့ပင် ကြည်ညို
သကဲ့သို့ ဟောတော်မူသော်လည်း နာဠန္ဒသဒ္ဓါသည်
ဌာနဖြစ်သောမြို့ကို မုချဟော၏။ ဌာနိဖြစ်သောမြို့၌ နေသောသူ
တို့ကို ဌာနပစာရတ္ထအားဖြင့် ဟော၏။ ဤအရာ၌ ဌာနပစာရ
အားဖြင့် နာဠန္ဒသဒ္ဓါသည် ဌာနိကိုဟော၏ဟု မှတ်လေ။

* ဘန္တေ၊ ရား။ သာဓု အာယာစာမိ၊ ဣ။ ယောတိကျ၊ သည်။
မနုဿဓမ္မော၊ လူတို့၏ ကုသိုလ် ကမ္မပထတရား ဆယ်ပါးထက်။

ဥတ္တရိ၊ လွန်မြတ်သော။ ဣဒ္ဓိပါဠိဟာရိယံ၊ တန်းခိုးပြာဠိဟာကို။ ကရိယတိ၊ တွံ။ ဧဝံ၊ သော။ တံ ဘိက္ခု၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သမာဒိသတု၊ စေတော် မူစေချင်၏။ “ထားတော်မူစေချင်၏၊ လည်းဟူ”။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ထားတော်မူသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အယံ နာဠန္ဒာ၊ ဤနာဠန္ဒာ မြို့သည်။ ဘိယျောသော မတ္တာယ၊ အတိုင်းထက်အလွန်။ တနည်းကား၊ မတ္တာယ၊ အတိုင်း အရှည်ထက်။ ဘိယျောသော၊ လွန်စွာ။ ဘဂဝတိ၊ ဌ။ အဘိပ္ပသိဒိသတိ၊ ကြည်ညိုလတ္တံ့။ ဣတိ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ပ။ ကေဝဠ၊ ကေဝဠ။ အဟံ၊ သည်။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဧထ၊ လာလတ်ကုန်။ တုမ္ပေ၊ တို့သည်။ သြဒါတဝသနာနံ၊ အဝတ်ဖြူကို ဝတ်ကုန်သော။ ဂိတိနံ၊ တို့အား။ မနုဿဓမ္မာ၊ ထက်။ ဥတ္တရိ၊ သော။ ပါဠိဟာရိယံ၊ ကို။ ကရောထ၊ ကုန်လော့။ ဧဝံ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့အား။ နခေါဒေသမိ၊ မဟော။ ဣတိဧတံဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

၄၀၂။ ဒုတိယမ္ပိခေါ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ ဂဟပတိပုတ္တော၊ သော။ ကေဝဠော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဧဝံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ကိံ အဝေါစ၊ နည်းဟူမူကား။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ နဓံသေမိ၊ မချက်ဆီး။ အပိစ၊ စင်စစ်သဖြင့်ကား။ အဟံ၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ကိံ ဝဒါမိ၊ မူကား။ ဘန္တေ၊ ရား။ အယံနာဠန္ဒာ၊ သည်။ ပ။ အဘိပ္ပသိဒိသတိ၊ တွံ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ဣတိဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ပ။ (ဤသို့ကေဝဠသည် တန်းခိုးပြာဠိဟာပြုခြင်းကို သုံးကြိမ် တောင်းပန်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ယခုငါကား ကေဝဠအား တန်းခိုးပြာဠိဟာကိုပြုခြင်း၌ အပြစ်ကို ပြအံ့ဟု ကြံတော်မူ၍ “တိဏိ ခေါ ဣမာနိ” အစရှိသော ဒေသနာကို မိန့်သတည်း။ ထိုဒေသနာ၏ အတ္ထကား)။

ဣဒ္ဓိပါဠိဟာရိယ

၄၀၃။ ကေဝဠ၊ ကေဝဠ။ တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဣမာနိ၊ ပါဠိဟာရိယာနိ၊ ဤတန်းခိုးပြာဠိဟာတို့ကို။ မယာ၊ သည်။ သယံ၊

ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ - အဘိညာယ၊ ထူးသော ပစ္စဝေက္ခကာ
ညဏ်ဖြင့်။ သန္တိကတ္တာ၊ ရှိ။ ပဝေဒိတာနိ၊ ကုန်ပြီ။ တိဏိ၊ သုံးပါး
သည်တို့ကား။ ကတမာနိ၊ အဘယ်တို့နည်း ဟူမူကား။ ဣဒ္ဓိပါဠိ
ဟာရိယံ။ တန်းခိုးဖန်ဆင်ခြင်း တည်းဟူသော ပြာဠိဟာလည်း
ကောင်း။ အာဒေသနာ ပါဠိဟာရိယံ၊ သူတပါးတို့၏ အကြံကို
သိ၍ ညွှန်ကြောင်းဖြစ်သော ပြာဠိဟာကို လည်းကောင်း။ အနု
သာသနီ ပါဠိဟာရိယံ၊ သူတပါးတို့၏စိတ်ကိုသိ၍ ဆုံးမကြောင်း
ဖြစ်သော ပြာဠိဟာလည်းကောင်း။ ဣမာနိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။

၄၀၄။ ကောဝဠ၊ ကောဝဠ။ ဣဒ္ဓိပါဠိဟာရိယံ၊ တန်းခိုး ဖန်ဆင်း
ခြင်း တည်းဟူသော ပြာဠိဟာသည်။ ကတမဉ္ဇ၊ နည်းဟူမူကား။
ကောဝဠ၊ ကောဝဠ။ ဣဓ၊ ဤဘုရားသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။
အနေကဝိဟိတံ၊ အထူးထူး အပြားပြား ရှိသော။ ဣဒ္ဓိ ဝိဓံ၊
တန်းခိုး ဖန်ဆင်းခြင်းကို။ ပစ္စနုဘောတိ-အဘိနိပ္ပါဒေတိ၊ ပြီးစေ
၏။ ကိံ အဘိနိပ္ပါဒေတိ၊ နည်းဟူမူကား။ ဧကောပိ၊ တယောက်
သည်လည်း။ ဟုတ္တာ၊ ရှိ။ ဗဟုဓာ၊ များသော အပြားရှိသည်။
ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဗဟုဓာပိ၊ များသောအပြား ရှိကုန်သည်လည်း။
ဟုတ္တာ၊ ရှိ။ ဧကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ အာဝိဘာဝံဝါ၊
မျက်မှောက်တူရူဖြစ်သော အရပ်သို့လည်းကောင်း။ တိရော ဘာဝံ
ဝါ၊ မျက်ကွယ်ဖြစ်သောအရပ်သို့ လည်းကောင်း။ တိရောကုဋံဝါ၊
တိုက်နံရံခြားရာ အရပ်သို့ လည်းကောင်း။ တိရောပါကာရံဝါ၊
တံတိုင်းခြားရာအရပ်သို့ လည်းကောင်း။ တိရောပဗ္ဗတံဝါ၊ တောင်
ခြားရာ အရပ်သို့ လည်းကောင်း။ အာကာသေ သေယျထာပိ၊
ကောင်းကင်၌ကဲ့သို့။ အသဇ္ဇမာနော၊ မငြိစွန်းသည်ဖြစ်၍။ ဂစ္ဆတိ၊
၏။ ပထဝိယာပိ၊ ၌လည်း။ ဥဒကေသေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ဥမ္မုဇေနိမ္မုဇံ၊
ငုပ်ခြင်းပေါ်ခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ၎င်း။ အဘိဇ္ဇမာနေ၊ မပြတ်စီးသော။
ဥဒကေပိ၊ ရေ၌လည်း။ ပထဝိယံသေယျထာပိ၊ မြေ၌ကဲ့သို့။ ဂစ္ဆတိ၊
၏။ အာကာသေ၊ ၌။ ပက္ခိ၊ အတောင်နှင့်ပြည့်စုံသော။ သံကုဏော
သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ပလ္လင်္ဂေန၊ ထက်ဝယ်ဖြင့်။ ကမတိ၊ ၎င်း။ “နေ

၏၊လည်းဟူ”။ (စက်မတိဟူ၍လည်း ပါဠိရှိ၏)။ ဧဝံ မဟိဒ္ဓိကော၊
ဤသို့ ဤသို့ ဤသို့ ကြီးသော တန်းခိုးရှိကုန်သော။ ဧဝံ မဟာနုဘာဝေ၊ ဤသို့
ကြီးသော အရောင်ရှိကုန်သော။ ဣမေစန္ဒိမသုရိယေပိ၊ တို့ကိုလည်း။
ပါဏိနာ၊ ဖြင့်။ ပရိမသတိ၊ သုံးသပ်၏။ ပရိမဇ္ဇတိ၊ ဆုပ်နယ်၏။
ယာဝဗြာဟ္မလောကာပိ၊ မြဟ္မာ့ပြည်တိုင်အောင်လည်း။ ကာယေန၊
န၊ဖြင့်။ ဝသံ၊ အလိုသို့။ ဝတ္ထေတိ၊ လိုက်စေ၏။ ဣမံဣဒ္ဓိဝံ၊ ကို၊ အဘိ
နိပ္ပါဒေတိ၊ ၏။ တမေနံ၊ ထိုရဟန်းကို။ (ပဿတိန္ဒစပ်)။ အည
တရော၊ တစ်ယောက်သော၊ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသော။
ပသာန္နော၊ ကြည်ညိုစွာသော။ ဥပ၊ သကော၊ ဒါယကာသည်။ တံ
ဘိက္ခု၊ ကို။ (ပစ္စနုတောန္တန္ဒစပ်)။ အနေကဝိဟိတံ၊ သော။ ဣဒ္ဓိဝံ၊
ဟန်းခိုးအထူးကို။ ပစ္စနုတောန္တံ - အဘိနိပ္ပါဒေန္တံ၊ ပြီးစေသည်ကို။
ပဿတိ၊ ၏။ ။ (အဘယ်သို့သော တန်းခိုးအထူးကို ပြီးစေသော
ရဟန်းကို မြင်သနည်းဟု စောဒနာဘွယ် ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို
မြေဘော်မူလို၍ “ဧကောပိ ဟုတ္တာ” အစရှိသော ဒေသနာကို မိန့်
သတည်း။ ။ ထိုဒေသနာ၏အတ္ထကား)။ ။ ဧကောပိ၊ သည်လည်း။
ဟုတ္တာ၊ ၍။ ဗဟုဓာ၊ ဖြင့်။ ဟောန္တံ၊ ဖြစ်ထသော။ ဗဟုဓာပိ၊
သည်လည်း၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ဧကော၊ သည်။ ဟောန္တံ၊ ဖြစ်ထသော။
အာဝိဘာဝေ၊ သို့လည်းကောင်း။ ပ။ တိရောပဗ္ဗတမ္ပိ၊ သို့လည်း
ကောင်း။ အာကာသေ သေယျထာပိ၊ ဤကဲ့သို့။ အသဇ္ဇမာနံ၊ မပြ
စွန်းသည်ဖြစ်၍။ ဝစ္ဆန္တံ၊ သွားထသော။ ပထဝိယာပိ၊ မြေ၌လည်း။
ဥဒကောသေယျထာပိ၊ ဤကဲ့သို့။ ဥမ္မုဇ္ဇနိမ္မုဇ္ဇံ၊ ကို၊ ကရောန္တံ၊ ထသော။
အဘိဇ္ဇမာနေ၊ သော၊ ဥဒကေပိ၊ ဤလည်း။ ပထဝိယာသေယျထာပိ၊
ဤကဲ့သို့။ ဝစ္ဆန္တံ၊ ထသော။ အာကာသေပိ၊ ဤလည်း။ ပက္ခိ၊ သော။
သကုဏောသေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ပလ္လင်္ကေန၊ ဖြင့်။ ကမန္တံ၊ သွား
ထသော။ ဧဝံ မဟိဒ္ဓိကော၊ ကုန်သော။ ဧဝံ မဟာနုဘာဝေ၊ ကုန်
သော။ ဣမေစန္ဒိမသုရိယေပိ၊ တို့ကိုလည်း။ ပါဏိနာ၊ ဖြင့်။ ပရိမသန္တံ၊
သုံးသပ်ထသော။ ပရိမဇ္ဇန္တံ၊ ဆုပ်နယ်ထသော။ ယာဝဗြာဟ္မလော
ကာပိ၊ တိုင်အောင်လည်း။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ဝသံ၊ သို့။ ဝတ္ထေန္တံ၊

လိုက်စေတတ်ထသော။ ဣတ္ထိ၊ ကိ၊ ပဿတိ၊ ဣ၊ တမေနံတိ၊ ကိ၊
သုဒ္ဓေါ၊ သော။ ဥပါသကော၊ သည။ အညတရဿ၊ သော။
အသဒ္ဓဿ၊ သဒ္ဓါမြင်း မရှိသော။ အပ္ပသန္နဿ၊ သော။ ပုရိ
သဿ၊ အာ။ အာရောစေသိ၊ ဣ။ ကိ၊ အာရောစေသိ၊ နည်း
ဟူမူကား။ ဘော၊ အရှင်။ သမဏဿ၊ ဣ။ မဟိဒ္ဓိကတာ၊ တန်းခိုးကြီး
သည်၏အဖြစ်သည်။ မဟာနုဘာဝတာ၊ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိ
သည်၏အဖြစ်သည်။ အတ္တရိယံဝတ၊ အံ့ဖွယ်ရှိစွတကား။ ဘော၊
အရှင်။ သမဏဿ၊ ဣ။ မဟိဒ္ဓိကတာ၊ သည်။ မဟာနုဘာဝတာ၊
သည်။ အတ္တတံဝတ၊ မဖြစ်ဖူးတကား။ အဟံ၊ သည်။ အမုတိက္ခ၊
ကိ။ (အမု အဟံဟု ပုဂံဖြတ်)။ အနေကဝိဟိတံ၊ များသောအပြား
ရှိသော။ ဣဒ္ဓိဝိဓံ၊ တန်းခိုးအထူးကို။ ပစ္စနုဘောန္တံ၊ ခံစားသည်ကို။
အဒ္ဓသံ၊ မြင်ရ၏။ ကိ၊ အဘယ်သို့သော တန်းခိုးအထူးကို။ ပစ္စနု
ဘောန္တံ၊ ကိ။ အဒ္ဓသံ၊ နည်းဟူမူကား။ ဧကောပိ၊ သည်လည်း။
ဟုတွာ၊ ဤ။ ဗဟုဓာ၊ ဖြင့်။ ဟောန္တံ၊ ဖြစ်သည်ကို။ ဗဟုဓာပိ၊
များသောအပြားရှိသည်လည်း။ ဟုတွာ၊ ဤ။ ဧကော၊ သည်။ ဟုတွာ၊
ဤ။ ဟောန္တံ၊ ဖြစ်သည်ကို။ ပ။ ယာဝဗြဟ္မလောကာပိ၊ အောင်လည်း။
ကာယေန၊ ဖြင့်။ ဝသံ၊ သို့။ ဝတ္ထေန္တံ၊ ကိ။ အဒ္ဓသံ၊ ဣ၊ ဣတိ၊ သို့။
အာရောစေသိ၊ ဣ။ (တမေနံကား ပဒါလင်္ကာရ၊ အနက်မရှိ)။
အသဒ္ဓေါ၊ သော။ အပ္ပသန္နော၊ သော။ သောပုရိသော၊ သည်။
သဒ္ဓိ၊ သော။ ပသန္တံ၊ သော။ တံဥပါသကံ၊ ကိ။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊
ဣ။ ကိ၊ ဝဒေယျ၊ နည်းဟူမူကား။ ဘော၊ အရှင်။ ဂန္ဓာရိနာမ၊
ဂန္ဓာရအမည်ရှိသောရသေ့သည် ပြုအပ်ထသော။ တနည်းကား၊
ဂန္ဓာရိတိုင်း၌ဖြစ်သော။ ဝိဇ္ဇာ၊ အတတ်သည်။ အတ္ထိဓေါ၊
ရှိသလျှင်ကတည်း။ တာယဝိဇ္ဇာယ၊ မြင့်။ သောတိက္ခ၊ သည်။
အနေကဝိဟိတံ၊ သော။ ဣဒ္ဓိဝိဓံ၊ တန်းခိုးအထူးကို။ ပစ္စနုဘောတိ
အဘိနိပ္ပါဒေတိ၊ ဣ။ ဧကောပိ၊ သည်လည်း။ ဟုတွာ၊ ဤ။ ဗဟုဓာ၊
သည်။ ဟောတိ၊ ဣ။ ယာဝဗြဟ္မလောကာပိ၊ တိုင်အောင်လည်း။
ကာယေန၊ မြင့်။ ဝသံ ကိ။ ဝတ္ထေတိ၊ ဣ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ဣ။

ကေဝဠ၊ ဝဠ၊ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စမာနံ၊ သော။ တံဝဇနံ၊ ကို။ ထံ။
သည်။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ အသဇ္ဈေါ၊ သော။ အပ္ပသန္ဓော၊ သော။
သော ပုရိသော၊ သည်။ သဒ္ဓံ၊ သော။ ပသန္တံ၊ သော။ တံဥပါသကံ၊
ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျအပိနု၊ ဆိုရာသလော။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊
သည်။ အဝေါစ၊ ၎င်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ဣတိ၊ ဆို။
ကေဝဠော၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၎င်း။ ကေဝဠ၊ ဝဠ။ ဣဒ္ဓိပါဠိဟာရိယေ၊
တန်းခိုးပြာဠိဟာပြုခြင်း၌။ ဣမံ အာဒိနဝံ၊ ဤအပြစ်ကို။ သဗ္ဗသ
မာနော၊ ကောင်းစွာမြင်တော်မူသည်ဖြစ်၍။ ဣဒ္ဓိပါဠိဟာရိယေန၊
ဤသို့သော တန်းခိုးပြာဠိဟာပြု၍။ အနိယာမိ၊ ငြီးငွေ့သကဲ့သို့
ဖြစ်၏။ ဟရာယာမိ၊ ရှက်သကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ဇိဂုစ္ဆာမိ၊ စက်ဆုပ်
သကဲ့သို့ဖြစ်၏။

အာဒေသနာပါဠိဟာရိယ

၄၀၅။ ကေဝဠ၊ ဝဠ။ အာဒေသနာပါဠိဟာရိယံ၊ သူတပါး
တို့၏အကြံကိုသိ၍ ညွှန်းသောတန်းခိုးပြာဠိဟာသည်။ ကတမဉ္စ၊
နည်းဟူမူကား။ ကေဝဠ၊ ဝဠ။ ဣဝ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊
သည်။ ပရသတ္တာနံ၊ တို့၏။ ပရပုဂ္ဂလာနံ၊ တို့၏။ (ဤနှစ်ပုဂ္ဂလား
ဝေဝစ်တည်း)။ စိတ္တံ၊ ကို။ အာဒိသတိ၊ ညွှန်း၏။ စေတသိကံပိ၊
ဝမ်းမြောက်ခြင်းကိုလည်း။ အာဒိသတိ၊ ၎င်း။ ပိတက္ကိတမ္ပိ၊ ပိတက်ကို
လည်း။ အာဒိသတိ၊ ၎င်း။ ပိစာရိတမ္ပိ၊ ပိစာရကိုလည်း။ အာဒိသတိ၊
၎င်း။ ကိံ အာဒိသတိ၊ နည်းဟူမူကား။ တော၊ ၎င်း။ မနော၊ စိတ်သည်။
ဝေမ္ပိ၊ ဤသို့သဘောရှိ၏။ တော၊ သင်၏။ မနော၊ သည်။ ဣတ္ထမ္ပိ၊
ဤသို့သောအပြားရှိ၏။ တော၊ ၎င်း။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊
သို့။ အာဒိသတိ၊ ၎င်း။ (တမေနံကား တစ္ဆောတည်း)။ အညတရော၊
သော။ သဇ္ဈေါ၊ သော။ ပသန္ဓော၊ သော။ ဥပါသကော၊ သည်း။
တံဘိက္ခု၊ ကို။ ပရသတ္တာနံ၊ တို့၏။ ပရပုဂ္ဂလာနံ၊ တပါးသော
ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ အာဒိသန္တမ္ပိ၊ ညွှန်းသည်ကို လည်းကောင်း။
စေတသိကံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ အာဒိသန္တမ္ပိ၊ ကိုလည်းကောင်း။

ဝိတတ္တိတံ၊ ဝိတက်ကို။ အာဒိသန္တမ္ပိ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဝိစာရိတံ၊
ဝိစာရကို။ အာဒိသန္တမ္ပိ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပဿတိ၊ မြင်၏။
ကိံ အာဒိသန္တံ၊ အဘယ်သို့ညွှန်းသည်ကို။ ပဿတိ၊ နည်းဟူမူကား။
တေ၊ ၎င်း။ မနော၊ သည်။ ဝေဗ္ဗိ၊ ဤသို့သဘောရှိ၏။ တေ၊ ၎င်း။ မနော၊
သည်။ ဣတ္ထမ္ပိ၊ ဤသို့အပြားရှိ၏။ တေ၊ ၎င်း။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ၎င်း။
ဣတိ၊ သို့။ အာဒိသန္တံ၊ ကို။ ပဿတိ၊ ၎င်း။ တမေနံ ဘိက္ခု၊ ကို။
သဗ္ဗေ၊ သော။ ပဿန္တော၊ သော။ သောဥပါသကော၊ သည်။
အညတရဿ၊ သော။ အသဒ္ဓဿ၊ သော။ အပ္ပသန္တဿ၊ သော။
ပုရိသဿ၊ အား။ အာရောစေတိ၊ ၎င်း။ ကိံ အာရောစေတိ၊ နည်း။
ဘော၊ အရှင်။ သမဏဿ၊ ၎င်း။ မဟိဒ္ဓိကတာ၊ သည်။ မဟာနု
ဘာဝတာ၊ သည်။ အတ္ထရိယံဝတာ၊ တကား။ ဘော၊ ရှင်။ သမဏဿ၊
၎င်း။ မဟိဒ္ဓိကတာ၊ သည်။ မဟာနုဘာဝတာ၊ သည်။ အပ္ပုတံဝတာ၊
မဖြစ်ဘူးတကား။ အဟံ၊ သည်။ အမုဘိက္ခု၊ ကို။ ပရသတ္တာနံ၊
တပါးသောသတ္တဝါတို့၏။ ပရပုဂ္ဂလာနံ၊ တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။
စိတ္တံ၊ ကို။ အာဒိသန္တမ္ပိ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပ။ ဝိစာရိတံ၊ ဝိစာရကို။
အာဒိသန္တမ္ပိ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပ။ အဒ္ဓသံ၊ ၎င်း။ ကိံ အာဒိသန္တံ၊
အသို့ညွှန်းသည်ကို။ အဒ္ဓသံ၊ နည်းဟူမူကား။ တေ၊ ၎င်း။ မနော၊
သည်။ ဝေဗ္ဗိ၊ ၎င်း။ ပ။ တေ၊ ၎င်း။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာဒိ
သန္တံ၊ ကို။ အဒ္ဓသံ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာရောစေတိ၊ ၎င်း။ (တမေနံကား
ပဒါလင်္ကာရတည်း)။ အသဗ္ဗေ၊ သော။ အပ္ပသန္တော၊ သော။ သော
ပုရိသော၊ သည်။ သဒ္ဓံ၊ သော။ ပသန္တံ၊ သော။ တံဥပါသကံ၊ ကို။ ဝေံ၊
သို့။ ဝဒေယျ၊ ရာ၏။ ကိံ ဝဒေယျ၊ ဟူမူကား။ ဘော၊ အရှင်။ မဏိကာ
နာမ၊ မဏိကာ အမည်ရှိသော။ ဝိဇ္ဇော၊ အတတ်သည်။ အတ္ထိခေါ၊
တည်း။ တာယဝိဇ္ဇောယ၊ ဖြင့်။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ တေ၊ ၎င်း။ ပ။
စိတ္တံ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့သဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဒိသတိ၊
၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ၎င်း။ ကေဝဠ၊ ဝဠံ။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စမာနံ၊
သော။ တံဝစနံ၊ ကို။ တံ၊ သည်။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ အသဗ္ဗေ၊
သော။ အပ္ပသန္တော၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ သဒ္ဓံ၊ သော။ ပသန္တံ၊

သော၊ တံဥပါသကံ၊ ကိ။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ အပိနု၊ ဆိုရာအံလော။
ဇုဘိ၊ သို့။ ဘဂဝါ သည်။ အဝေါစ၊ ဇ်။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧဝံ၊ သို့။
ဝဒေယျ၊ ဇ်။ ဇုဘိ၊ သို့။ ကေဝဇ္ဇော၊ သည်။ အဝေါစ၊ ဇ်။
ကေဝဇ္ဇ၊ ဝဋ်။ အဟံ သည်။ အာဒေသနာပိဋိဟာရိယေ၊ သူတပါး
တို့ နှစ်အကြံကိုညွှန်းသော တန်းခိုးပြာဋိဟာကို ပြခြင်း၌။ ဣမံ
အာဒိနဝံ၊ ကိ။ သမ္ပဿမာနေော၊ ဖြစ်၍။ အာဒေသနာပိဋိဟာရိ
ယေ၊ ၌။ အနိယာမိ၊ ပြီးငွေ့သကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ဟရာယာမိ၊ ရှက်သကဲ့သို့
ဖြစ်၏။ ဇိဂုစ္ဆာမိ၊ စက်ဆုပ်သကဲ့သို့ဖြစ်၏။

အနုသာသနိပိဋိဟာရိယ

၄၀၆။ ကေဝဇ္ဇ၊ ဝဋ်။ အနုသာသနိပိဋိဟာရိယံ၊ သူတပါး
တို့၏စိတ်ကို သိ၍ဆုံးမသော တန်းခိုးပြာဋိဟာသည်။ ကတမဉ္ဇ၊
ဟူမူကား။ ကေဝဇ္ဇ၊ ဝဋ်။ ဣမ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ အနု
သာသနိ၊ ဇ်။ ကိ။ အနုသာသနိ၊ နည်းဟူမူကား။ တုမှော၊ တို့သည်။
ဧဝံ-ဧတံ ကုသလဝိတက္ကံ၊ ဤကုသိုလ်နှင့် စပ်သော အကြံကို။
ဝိဟက္ကေထ၊ ကြံကြံကုန်လော့။ ဧဝံ-ဧတံ အကုသလဝိတက္ကံ၊ ကိ။
မာဝိတက္ကယိတ္ထ၊ ကုန်လင့်။ ဧဝံ-ဧတံ ကုသလမနသိကာရံ၊ ဤ-
ကုသိုလ်နှင့် စပ်သော နှလုံး သွင်းခြင်းကို။ မနသိကရောထ၊
ကုန်လော့။ ဧဝံ ဧတံ အကုသလမနသိတာရံ၊ ကိ။ မာမနသိအကတ္ထ၊
နှလုံးမပြုကုန်လင့်။ ဣဒံအကုသလံ၊ ကိ။ ပဗောထ၊ ပယ်ကုန်လော့။
ဣဒံကုသလံ၊ ကိ။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရထ၊ နေကုန်လော့။
ဇုဘိ၊ သို့။ အနုသာသနိ၊ ဇ်။ ကေဝဇ္ဇ၊ ဝဋ်။ ဣဒမ္ပိ၊ ဤသို့ဆုံးမခြင်းကို
လည်း။ အနုသာသနိပိဋိဟာရိယံဇုဘိ၊ အနုသာသနိပိဋိဟာရိယ
ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဇ်။ ကေဝဇ္ဇ၊ ဝဋ်။ ပုနစပရံ၊ တုံ။ ပ။ ဣဒမ္ပိ၊ ဤပဌမဈာန်
တည်းဟူသော ပြာဋိဟာကိုလည်း။ အနုသာသနိ ပိဋိဟာရိယံ
ဇုဘိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဇ်။ ပ။ ကေဝဇ္ဇ၊ ဝဋ်။ ဣဒမ္ပိ၊ ဤဝိပဿနာဉာဏ်
အလို့ငှါ၊ စိတ်ကို ညွှတ်စေခြင်းကိုလည်း။ အနုသာသနိပိဋိဟာရိယံ

ဣတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဤ။ အပရံပုန၊ တုံ။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ တဆယံမြောက်
ပါးသောကိစ္စအလို့ငှါ။ မေ၊ အား။ မဂ္ဂဘာဝနာကံစုံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊
မရှိ။ ပ။ ဣဒမ္ပိ၊ ဤအရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသောပြာဠိဟာကံလည်း။
အနုသာသနီပါဠိဟာရိယံဣတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဤ။ ကေဝဠု၊ ဝဠု။
တိဏိ၊ ကုန်သော။ ဣမာနီပါဠိဟာရိယာနိ၊ တို့ကို။ ပ။ ပဝေဒိတာနိ၊
ကုန်၏။ (ယခုအခါ၌ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် ဣဒ္ဓိပါဠိဟာရိယ
အာဒေသနာပါဠိဟာရိယတို့၏ ဝဠုဆင်းရဲမှ မထွက်မြောက်စေ
တတ်သည်၏အဖြစ်ကို ပြခြင်းငှါ၊ အနုသာသနီပါဠိဟာရိယ၏
သာလျှင် ဝဠုဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်စေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကို
ပြခြင်းငှါ “ဘူတပုဗ္ဗံ” အစရှိသော နည်းဖြင့် ဓာတ်ကို ရှာသော
ဒေသနာကို အားထုတ်တော်မူ၏။ ။ ထိုဒေသနာ၏အတ္ထကား)။

၄၀၇။ ကေဝဠု၊ ဝဠု ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ဖူး၏။ ဣမသ္မိံ ယေဝ
ဘိက္ခုသံဃော၊ ဌလျှင်။ အညတရဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။
စေတနံသာ၊ စိတ်၏။ ဝေပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။ ကိံ
ဥဒပါဒိ၊ နည်းဟူမူကား။ ဣမေစတ္တာရောမဟာဘူတာ၊ တို့သည်။
ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်၌။ အပရိသေသာ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သည် ဖြစ်
၍။ နိရုဇ္ဈန္တိနုခေါ၊ ချုပ်ကုန်သနည်း။ ဣဒံတေ စတ္တာရောမဟာဘူ
တာ၊ တို့ကား။ သေယုထာကတမေ၊ တို့နည်းဟူမူကား။ ပထဝီ
ဓာတု၊ ဓာတ်လည်းကောင်း။ ပ။ ဝါယောဓေတု၊ ကောင်း။ ဣမေ
ဤသည်တို့တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။

၄၀၈။ အထခေါ၊ ၌။ ကေဝဠု၊ ဝဠု။ သောဘိက္ခု၊ သည်။
တထာရူပံ၊ ထိုနတ်ပြည်သို့ ရောက်ခြင်းအား လျှောက်ပတ်သော။
သမာဓိံ၊ သမာဓိကို။ သမာပဋ္ဌိ၊ ၏။ ယထာ-ယေနသမာဓိနာ၊ ဖြင့်။
စိတ္တေ၊ သည်။ သမာဟိတေ၊ တည်ကြည်လသော်။ တေနသမာဓိနာ၊
ဖြင့်။ ဒေဝယာနိယော၊ နတ်ပြည်မြဟွာပြည်သို့ ရောက်ကြောင်း
ဖြစ်သော။ မဂ္ဂေါ၊ ဣဒ္ဓိဝိဓအဘိညာဉ် တည်းဟူသော ခရီးသည်။
ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ အထခေါ၊ ၌။ ကေဝဠု၊ ဝဠု။ သော
ဘိက္ခု၊ သည်။ ယေနယတ္ထ၊ ၌။ စာတုမဟာရာဇိကာ၊ စတုမဟာ ရာဇ

တုံ၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေနတတ္ထ၊
 သို့။ပ။ အာရုသော၊ ငါ့ရှင် နတ်သားတို့။ ဣမေ စတ္တာရော မဟာ
 ဘူတာ၊ တို့သည်။ ကတ္ထ၊ အရပ်၌။ အပရိသေသာ၊ ၌။ နိရုဇ္ဈန္တိ
 နုခေါ၊ ကုန်သနည်း။ ဣဒံ တေ စတ္တာရော မဟာဘူတာ၊ တို့ဟူ
 သည်ကား။ သေယျထာကတမေ၊ တို့နည်းဟူမူကား။ ပထဝီဓာတု၊
 ကောင်း ပ။ ဝါယောဓာတု၊ ကောင်း။ ဣမေ၊ တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဣမေ
 စတ္တာရောမဟာဘူတာ၊ တို့သည်။ ကတ္ထ၊ ၌။ အပရိသေသာ၊ ဖြစ်၍။
 နိရုဇ္ဈန္တိ နုခေါ၊ လော။ ဣတိဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။
 ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္ထေ၊ သော်။ ကေဝဠ၊ ဝဋ်။ ဓာတုမဟာရာဇိကာ၊
 ကုန်သော။ တေဒေဝါ၊ တို့သည်။ တံဘိက္ခု၊ ကို။ အဝေါစုံ၊
 ကုန်၏။ ကိ' အဝေါစုံ၊ ကုန်သနည်းဟူမူကား။ ယတ္ထယသ္မိ' ဌာနေ၊ ၌။
 ဣမေစတ္တာရောမဟာဘူတာ၊ တို့သည်။ ပ။ ဝါယောဓာတု၊ ကောင်း။
 ဣမေ၊ တို့တည်း။ ဣတိ ဧတံ ဌာနံ၊ ဤမဟာဘုတ်တို့၏ အကြွင်းမဲ့
 ချုပ်ရာကို။ မယဒ္ဓိ၊ တို့သည်လည်း။ နဇာနာမ၊ ကုန်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။
 အမေဟိ၊ တို့ထက်။ အဘိက္ကန္တတရာစ၊ လွန်မြတ်ကုန်သည်လည်း
 ဖြစ်ကုန်ထသော။ ပဏီတတရာစ၊ ထူးမြတ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်
 ထသော။ စတ္တာရောမဟာရာဇာနော၊ နတ်မင်းကြီးလေးယောက်
 တို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ၊ ကုန်၏။ တေစတ္တာရော မဟာရာဇာနော၊
 တို့သည်။ ယတ္ထယသ္မိ' ဌာနေ၊ ၌။ ပ။ ဝါယောဓာတု၊ ကောင်း။ ဣမေ၊
 တို့တည်း။ ဧတံဌာနံ၊ ထိုမဟာဘုတ်တို့၏ အကြွင်းမဲ့ ချုပ်ရာကို။
 ဇာနေယျ၊ ကုန်ရာ၏။ ဣတိဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ ပ။
 (ဤကဲ့သို့ ဝသဝတ္တိ နတ်ပြည်တိုင်အောင် ယောဇနာလေ)။

☰

၄၉၁။ ဒေဝါနံ၊ တို့ကို။ ဣန္ဒော၊ အစိုးရသော။ သက္ကော၊
 သိကြားမင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ပ။ ဝသဝတ္တိနာမ၊ အမည်ရှိသော။
 ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ အမေဟိ၊ တို့ထက်။ အဘိက္ကန္တတရာစ၊
 လွန်လည်း လွန်မြတ်၏။ ပဏီတတရာစ၊ ထူးလည်း ထူးမြတ်၏။
 သော၊ ထိုဝသဝတ္တိ အမည်ရှိသောနတ်သားသည်။ ယတ္ထ ယသ္မိ'
 ဌာနေ၊ ၌။ ဣမေစတ္တာရောမဟာဘူတာ၊ တို့သည်။ ပ။ ဝါယော

☰

ဇာတု၊ ကောင်း၊ ဣမေ၊ တို့တည်း၊ တေံဋ္ဌာနံ၊ ကို၊ ဇာနေယျ၊ နံ၊
ဣတိတေံဝစနံ၊ ကို၊ အဝေါဇ၊ မိနံ၊ ဟံ၊

၄၉၂။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ အမှေဟိ၊ တို့ထက်၊ အဘိက္ကန္တတရော၊
လည်းဖြစ်ကုန်ထသော၊ ပဏီတတရော၊ လည်းဖြစ်ကုန်ထသော၊
ဗြဟ္မကာယိကာ၊ ပဌမဗျာန်ဘုံ အစရှိသောဘုံတို့၌ ဖြစ်ကုန်သော၊
ဒေဝါနာမ၊ ဗြဟ္မာတို့မည်သည်၊ အတ္ထိအတ္တိ၊ ကုန်၏၊ ထေဗြဟ္မ
ကာယိကာ၊ တို့သည်၊ ဟံ၊

၄၉၃။ အထခေါ၊ ဌ၊ သောဘိက္ခု၊ သည်း၊ တထာရူပံ၊ ထိုဗြဟ္မာ
ပြည်သို့ရောက်ခြင်းငှါလျောက်ပတ်သော၊ သမာဓိံ၊ ကို၊ သမာပဋ္ဌိ၊
၏၊ ဟံ၊ ဗြဟ္မယာနိယော၊ ဗြဟ္မာပြည်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊
မဇ္ဈေ၊ ဣဒ္ဓိဝိအဘိည္ဇာဉ်သည်၊ ဟံ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ မဟာဗြဟ္မာ၊
ဗြဟ္မာတို့၏ အကြီးဖြစ်ထသော၊ အဘိဘူ၊ ဗြဟ္မာတို့ကို နှိပ်စက်
သကဲ့သို့ဖြစ်ထသော၊ နအဘိဘူတော၊ တပါးသောဗြဟ္မာတို့သည်
နှိပ်စက်ခြင်းငှါမတတ်နိုင်ထသော၊ အညဒတ္ထ၊ စင်စစ်ကား၊ သဗ္ဗ
ဒသော၊ ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို မြင်နိုင်ထသော၊ ဝသဝတ္ထိ၊
မိမိအလိုသို့ လိုက်စေတတ်ထသော၊ ဣဿရော၊ သော၊ ကတ္တာ၊
ပြုပြင်တတ်သော၊ နိမ္မာတာ၊ ဖန်ဆင်းတတ်ထသော၊ သေဋ္ဌော၊
အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်းအပ်ထအော၊ သဇိတာ၊ အမှုကြီးငယ်ကိုစီရင်
တတ်ထသော၊ ဝသီ၊ ဗျာန်သမာပတ်၌ လေ့လာစွာ ဖြစ်ထသော၊
ဘူတဘဗျာန်၊ ဖြစ်ပြီးသော ဖြစ်ထိုက်ကုန်သော သတ္တဝါတို့၏၊
ပိတာ၊ အဘဖြစ်သော၊ အမှေဟိ၊ တို့ထက်၊ အဘိက္ကန္တတရော၊
လည်းဖြစ်ထသော၊ ပဏီတတရော၊ လည်းဖြစ်ထသော၊ ဗြဟ္မာ၊
သည်၊ အတ္ထိ၊ နံ၊ သောမဟာဗြဟ္မာ၊ ထိုဗြဟ္မာကြီးသည်၊ ဟံ၊ အာဝု
သော၊ ငါ့ရှင်ဗြဟ္မာ၊ တေရဟိ၊ ယစုအခါ၌၊ သော မဟာဗြဟ္မာ၊ ထို
ဗြဟ္မာကြီးသည်၊ ကထံ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ အတ္ထိပန၊ နည်း၊ ဣတိ၊ သို့၊
ပုစ္ဆိ၊ နံ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ယတ္ထဝါ၊ အကြင်အရပ်၌မူလည်း ဗြဟ္မာ၊
သည်၊ အတ္ထိ၊ နံ၊ ယေနဝါ ဇေဂ္ဂနဝါ၊ မြင့်မူလည်း၊ ဗြဟ္မာ၊ သည်၊
ဂစ္ဆတိ၊ နံ၊ ယဟိံဝါ၊ အကြင်ဘုံ၌မူလည်း၊ ဗြဟ္မာ၊ သည်၊ ဝသတိ၊

န္တိ။ ဣတိဧတံကာရဏံ။ ကိ။ မယံပိ။ တို့သည်လည်း။ နဇာနာမ။ ကုန်။
တိက္ခု။ ရဟန်း။ အပိစ။ စင်စစ်ကား။ ယထာ-ယေန အာကာရေန။
ဖြင့်။ နိဗ္ဗိတ္တာနိ။ မြဟ္မာဘုံသို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်ကုန်သော နိဗ္ဗိတ်တို့
သည်လည်း။ ဒိဿန္တိ။ ထင်ကုန်၏။ အာလောကော။ အလင်းသည်။
သဉ္ဇာယတိ။ ဖြစ်၏။ ဩဘာသော။ အရောင်သည်။ ပါတုဘဝတိ။
၏။ (ဤ အာလောကော သဉ္ဇာယတိ ဩဘာသော ပါတုဘဝတိ
ဟူသောပါဠိဖြင့် မြဟ္မာဘုံသို့ရောက်ကြောင်း နိဗ္ဗိတ်ကို ပြသည်)။
တထာ-ဟေန အာကာရေန။ ထိုသို့ အလင်းဖြစ်ခြင်း အရောင်ထင်
ရှားစွာဖြစ်ခြင်းတည်းဟူသော အခြင်းအရာဖြင့်။ မြဟ္မာ။ သည်။
ပါတုဘဝိဿတိ။ တို့။ ယဒိဒံ-ယေန နိဗ္ဗိတ္တေန။ ဖြင့်။ အာလောကော။
သည်။ သဉ္ဇာယတိ။ ၏။ ဩဘာသော။ သည်။ ပါတုဘဝတိ။ ၏။
ဧတံ နိဗ္ဗိတ္တံ။ ဤသို့အဆင်းဖြစ်ခြင်း၊ အရောင်ထင်ရှားစွာဖြစ်ခြင်း
သည်။ မြဟ္မာနော။ ၏။ ပါတုဘဝါယ။ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းငှာ။ ပုဗ္ဗ
နိဗ္ဗိတ္တံ။ ဘည်း။ ဣတိ။ သို့။ အဝေါစ။ ၏။ အထခေါ။ ဌ။ ကေဝဇ္ဇ။ ဝဋ်။
သော မဟာမြဟ္မာ။ သည်။ နဗီရသေဝ။ မကြာမြင့်မီလျှင်။ ပါတုရ
ဟောသိ။ ၏။

၄၉၄။ ပ။ တံ မဟာမြဟ္မာနံ။ ကိ။ ဧတံဝစနံ။ ကိ။ အဝေါစ။
၏။ ကိ။ အဝေါစ။ နည်း။ အာရုသော။ ငါ့ရှင်မြဟ္မာ။ ပ။ တိက္ခု။
ရဟန်း။ အဟံ။ သည်။ မဟာမြဟ္မာ။ မြဟ္မာတို့၏ အကြီးဖြစ်သော
။ ပ။ နိဗ္ဗာတု။ ဖန်ဆင်းတတ်ထသော။ သေဇ္ဇော။ အထူးသဖြင့်
ချီးမွမ်းအပ်ထသော။ သဇိတာ။ စီရင်တတ်ထသော။ ဝသိ။ ဈာန်
သမာပတ်၌ လေ့လာစွာဖြစ်ထသော။ ဘူတဘဗျာနံ။ ဖြစ်ပြီးသော
ဖြစ်ထိုက်သော သတ္တဝါတို့၏။ ပိတာ။ သော။ မြဟ္မာ။ သည်။
အသိ။ ၏။ ဣတိဧတံဝစနံ။ ကိ။ အဝေါစ။ ၏။ ဒုတိယမ္ပိ။ လည်း။ ကေ
ဝဇ္ဇ။ ဝဋ်။ သောတိက္ခု။ သည်။ တံမဟာမြဟ္မာနံ။ ကိ။ ဧတံဝစနံ။ ကိ။
အဝေါစ။ ၏။ ကိ။ အဝေါစ။ မူကား။ အာရုသော။ ငါ့ရှင်
မြဟ္မာ။ အဟံ။ သည်။ တံ။ သည်။ မဟာမြဟ္မာ။ သော။ ပ။
ဘူတဘဗျာနံ။ တို့၏။ ပိတာ။ သော။ မြဟ္မာ။ သည်။ အသိ။ လော။ ဣတိ

ဝေံ၊ သို့။ နပုစ္ဆာမိ၊ မမေး။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်မြဟ္မာ၊ အဟံ၊ သည်။
တံ၊ ကို။ ဝေံ၊ သို့။ ပုစ္ဆာမိ၊ ကိံပုစ္ဆာမိ၊ နည်းဟူမူကား။ အာဝု
သော၊ ငါ့ရှင်မြဟ္မာ။ ကတ္ထ ကသ္မိံ ဌာနေ၊ ဌ။ ပ။ ဝါယောဓာတု၊
ဓာတ်လည်းကောင်း၊ ဣမေ၊ တို့တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆာမိ၊ ကိံ။
ဣတိဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ကိံ။ ဒုတိယမ္ပိ၊ လည်း။ ပ။

၄၉၅။ အထခေါ၊ ဌ။ ကေဝဋ္ဌ၊ ဝဋ္ဌ။ သောမဟာမြဟ္မာ၊ သည်။
တံဘိက္ခု၊ ကို။ ဗာဟာယံ၊ လက်ရုံးဌ။ ဂဟေတွာ၊ ရှိ။ ကေမန္တံ၊ သို့။
အပနေဟ္မာ၊ ပယ်၍။ တံဘိက္ခု၊ ကို။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ကိံ။
ကိံအဝေါစ၊ ကား။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ မံ၊ ကို။ မြဟ္မကာယိကာ၊
မြဟ္မာတုံ၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေဒေဝါ၊ ဤမြဟ္မာတို့သည်။ ဝေံ၊ သို့။
ဇာနန္တိ၊ ကုန်၏။ ကိံဇာနန္တိ၊ ကုန်သနည်းဟူမူကား။ မြဟ္မာနော၊
အရှင်မြဟ္မာသည်။ အညာတံ၊ မသိအပ်သော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသည်။
နတ္ထိ၊ ရှိ။ မြဟ္မာနော၊ သည်။ အဝိဋ္ဌံ၊ မမြင်အပ်သော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံ
တခုသည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ မြဟ္မာနော၊ သည်။ အဝိဒိတံ၊ မသိအပ်သော။
ကိဉ္စိ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ မြဟ္မာနော၊ သည်။ အသစ္စိကတံ၊ သေ။ ကိဉ္စိ၊
သည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာနန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဟံ၊
သည်။ ဘေသံမြဟ္မာနံ၊ တို့၏။ သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်၌။ နဗျာကာသိံ၊
မကြား။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အဟံပိ၊ သည်လည်း။ ယတ္ထယသ္မိံ ဌာနေ၊
ဌ။ ပ။ ဝါယောဓာတု၊ ကောင်း။ ဣမေ၊ တို့တည်း။ ဧတံဌာနံ၊ ဤ
မဟာဘုတ်တို့၏ အကြွင်းမဲ့ ချုပ်ရာကို။ နဇာနာမိ၊ မသိ။ ဘိက္ခု၊
ရဟန်း။ အဟမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဇာနာမိ၊ သိ။
(အနိယတ်သည်)။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤဘုရားရှင်သာသနာ
အော်၌။ တံ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အတိဓာဝိတွာ၊ လွန်၍။ ဗဟိဒ္ဓါ၊
ဌ။ ဣမဿပဥဿ၊ ဤဥဿနာကို။ ဝေယျာကရဏာယ၊ ဖြေခြင်းငှါ။
ပရိယေဋ္ဌိံ၊ ရှာခြင်းသို့။ ယံအာပဇ္ဇတိ၊ အကြင်ကြောင့် ရောက်၏။
ဧတံပရိယေသနံ၊ ဤသို့ ရှာခြင်းကို။ တုယံ၊ သင်သည်။ ဒုတ္တံ၊
မကောင်းသဖြင့် ပြုအပ်၏။ ဧတံပရိယေသနံ၊ သည်။ တုယံ၊ ကိံ။
အပရန္တံ၊ ချွတ်ယွင်းခြင်းတည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဂစ္ဆ၊ သွားလေ။ တံ၊

သည်တမေဝဘဂဝန္တံ၊ ကိုသာလျှင်။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ဤ။ ဣမံပဗ္ဗံ၊ ကို။ ပုစ္ဆ၊ မေးလေလော့။ ယထာယေန အာကာရေန၊ ဖြင့်။ တေ၊ အား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗျာကရောတိ၊ ကြားတော်မူ၏။ တထာ တေန အာကာရေန၊ ဖြင့်။ နံအတ္ထံ၊ ကို။ ဓာဂ္ဂေယျာသိ၊ မှတ်လေလော့။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ။ ။

၄၉၆။ ကေဝဇ္ဇ၊ ဝဋ်။ အထခေါ၊ ဌ။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ သေယျထာပိနာမ၊ ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား။ ဗလဝါ၊ အားရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ သမိဋ္ဌိတံ၊ ခွေသော။ ဗာဟံ၊ လက်ရုံးကို။ ပသာရေယျ သေယျထာပိဝါ၊ ဆန့်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ပသာရိတံ၊ ဆန့်သော။ ဗာဟံ၊ ကို။ သမိဇ္ဇေယျ သေယျထာပိဝါ၊ ခွေသကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ဧဝမေဝ၊ လျှင်။ မြဟ္မလောကေ၊ ဌ။ အန္တရဟိတော၊ ဌ။ မမ၊ ။ ပုရတော၊ မှ။ ပါတုရဟောသိ၊ ။ ။ ဝ၊ ယောဓာတု လည်းကောင်း။ ဣမေတို့တည်း။ ဣတိဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ။ ။

တိရဒသိသကုဏ္ဍပဓာ

၄၉၇။ ကေဝဇ္ဇ၊ ဝဋ်။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ တေနဘိက္ခုနာ၊ သည်။ (ကတ္တားထည့်)။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အဟံ၊ သည်။ တံဘိက္ခု၊ ကို။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ။ ။ ကိံအဝေါစ၊ နည်းဟူမူကား။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ ဖြစ်ဘူး၏။ သမုဗ္ဗိကာ၊ သမုဗ္ဗိ၌ ကျက်စားကုန်သော။ “သမုဗ္ဗိ၌ သွားကုန်သော၊ လည်းဟူ” ဝါဏိဇော၊ ကုန်သည်တို့သည်။ တိရဒသိံ၊ သမုဗ္ဗိကမ်းကိုကြည့်တတ်သော။ သကုဏံ၊ ကျီးကို။ ဂဟေတွာ၊ ဌ။ နာဝါယ၊ ဖြင့်။ သမုဗ္ဗံ၊ ကို။ အဇ္ဈောဂါဟန္တိ၊ ဝင်ကုန်၏။ တေဝါဏိဇော၊ တို့သည်။ အတိရဒက္ခိနိယာ၊ ကမ်းမမြင်သော။ နာဝါယ၊ ဌ။ တနန္တံ၊ ဓာ။ နာဝါယ၊ သည်။ အတိရဒက္ခိနိယာ၊ ကမ်းကို မမြင်သည်ရှိသော်။ (လှေ၌ နေသောသူတို့ ကမ်းကို မမြင်ရသည်ကို လှေပင် မမြင်သကဲ့သို့ ဌာနုပဓာရအားဖြင့် ဆိုသတည်း)။ တိရဒသိံ၊ ကမ်းကို

ကြည့်တတ်သော၊ သကုဏံ၊ ကို၊ ဗုဒ္ဓန္တိ၊ ဓမ္မတံကုန်၏။ သော
သကုဏော၊ သည်။ ဂစ္ဆတောစ၊ သွားလေသလျှင်ကတည်း။ (ထို
ကျီး၏သွားသော အရပ်ကိုမှတ်၍ ပြခြင်းငှာ “ပုရုတ္ထိမံဒိသံ” အစ
ရှိသော ဒေသနာကို မိန့်သတည်း။ ထိုဒေသနာ၏ အတ္ထကား)။
ပုရုတ္ထိမံ၊ အရှေ့ဖြစ်သော၊ ဒိသံဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ (ဝါသဒ္ဓါ
ဏား လောပတည်း)။ ပ။ ဥတ္တရံ၊ သော၊ ဒိသံဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။
ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ အနုဒိသံ၊ အထောင့်
ဖြစ်သောအရပ်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ သော သကုဏော၊ ထိုကျီးသည်။
သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ တီရံ၊ ကမ်းကို။ သစေပဿတိ၊ အံ၊ ဧဝံ၊
ဤသို့မြင်ခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ တထာဂတကောဝါ၊ ထိုထိုသော
အရပ်သို့ သွားသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော သကုဏော၊
သည်။ တီရံ၊ ကို။ သစေ န ပဿတိ၊ အံ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ မမြင်သည်။
သတိ၊ ရှိသော်။ တမေဝ နာဝံ၊ ထိုလှေသို့သာလျှင်။ ပစ္စာဂစ္ဆတိ၊
ပြန်လာ၏။ ဧဝမေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ တံ၊ သင်သည်။
ယတော ယသွာကရဏာ၊ ကြောင့်။ ယာဝဗြာဟ္မလောကာ၊ မြဟ္မာ
ပြည်တိုင်အောင်။ ပရိယေသမာနော၊ ရှာသည်ဖြစ်၍။ ဣမဿပဥ
ဿ၊ ကို။ ဝေယျာကရဏံ၊ ဖြေနိုင်သောသူကို။ နာဇ္ဈဂါနလဘသိ၊
မရ။ အထတသွာကရဏာ၊ ကြောင့်။ မမညေဝါ၊ ငါ၏သာလျှင်။
သန္တိကော၊ သို့။ ပစ္စာဂတော၊ ပြန်လာ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ကတ္ထ-
ကသ္မိံ ဌာနေ၊ ဌ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဣမေစတ္တာရော မဟာဘူတာ၊
တို့သည်။ အပရိယေသာ၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်သနည်း။
ဧဝံ၊ သို့။ ဒေသောပဉ္စော၊ ကို။ နခေါပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ မမေးအပ်။ ဣဒံ
တေ စတ္တာရော မဟာဘူတာ၊ ဟူသည်တို့ကား။ သေယျထာ
ကတိမေ၊ တို့နည်းဟူမူကား။ ပထဝီဓာတု၊ ဇာတ်လည်းကောင်း။
မ္မ၊ ဝါယောဓာတု၊ ကောင်း။ ဣတိ-ဣမေ၊ တို့တည်း။

၄၉၈။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ သောပဉ္စော၊ ကို။
ပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ မေးအပ်၏။ ကိံ ပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ နည်းဟူမူကား။

(၄၅၂) သုတ်သီလက္ခနံပါဠိတော်နိဿယသစ်

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကတ္ထ၊ ဌ။ အာပေါစ၊ အာပေါဓာတ်
သညလည်းကောင်း။ ပ။ ဝါယောစ၊ သညလည်းကောင်း။ နဂါဓ
တိ၊ မတည်သနည်း။ ကတ္ထ၊ ဌ။ ဒီဃဉ္စ၊ ရှည်သော ရုပ်သညလည်း
ကောင်း။ ရဿဉ္စ၊ တိုသော ရုပ်သညလည်းကောင်း။ အဏုဉ္စ၊
ငယ်သော ရုပ်သညလည်းကောင်း။ ထူလဉ္စ၊ ကြီးသော ရုပ်သည
လည်းကောင်း။ သုဘဉ္စ၊ တင့်တယ်သော ရုပ်သညလည်းကောင်း။
အသုဘဉ္စ၊ မတင့်တယ်သော ရုပ်သညလည်းကောင်း။ နဂါ
ဓတိ၊ နည်း။ ကတ္ထ၊ အဘယ်ဌ။ နာမဉ္စ၊ ကောင်း။ ရူပဉ္စ၊ ကောင်း။
အသေသံ၊ မှဲ့။ ဥပရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ သောပဉ္စော၊ ကို။
ပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ န်။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဝံဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ မိန့်၏။

(ဤသို့ မေးအပ်သော ပုစ္ဆာကိုပြုပြီး၍ ယခုအခါ၌ ဝိဿဇ္ဇနာ
ကို ပြတော်မူလို၍ “တကြ ဝေယျာကရဏံ ဘဝတိ ဝိညာဏံ” အစ
ရှိသော ဒေသနာကို မိန့်သတည်း။ ။ ထိုဒေသနာ၏ အတ္ထကား။)

၄၉၉။ တကြ၊ ထိုသို့ ကတ္ထ အာပေါစ။ ပ။ ဥပရုဇ္ဈတိ ဟူ၍
မေးရာ၌။ ဝေယျာကရဏံ၊ အဖြေစကားသည်။ ဘဝတိ၊ န်။ ကိ
ဘဝတိ၊ နည်းဟူမူကား။

ယံနိဗ္ဗာနံ၊ ကို။ ဝိညာဏံ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာ ဉာဏ်ဖြင့် သိအပ်၏။
အနိဒဿနံ၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့် မမြင်အပ်။ ယံနိဗ္ဗာနံ၊ သည်။
အနန္တံ၊ ဥပါဌိဋ္ဌိဘင် အပိုင်းအခြားမရှိ။ သဗ္ဗတောပဘံ ထက်ဝန်း
ကျင်မှ သက်ရာဆိပ်ရှိသော မဟာသမုဒြာနှင့် တူ၏။ ဧတ္ထ-ဧတသ္မိ
နိဗ္ဗာနေ၊ ဌ။ အာပေါစ၊ သညလည်းကောင်း။ ပ။ နဂါဓတိ၊ မတည်။

ဧတ္ထ-ဧတသ္မိ နိဗ္ဗာနေ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်၌။ ဒီဃဉ္စ၊ ရှည်သောရုပ်သည
လည်းကောင်း။ ပ။ အသုဘဉ္စ၊ သညလည်းကောင်း။ နဂါဓတိ၊
မတည်။ ဧတ္ထ-ဧတသ္မိ နိဗ္ဗာနေ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်၌။ နာမဉ္စ၊ ကောင်း။
ရူပဉ္စ၊ ကောင်း။ အသေသံ၊ အကြွင်းမှဲ့။ ဥပဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။

(အဘယ်၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့် ထိုနိဗ္ဗာန်၌ အလုံးစုံသော ရုပ်
နာမ်တရားသည် အကြွင်းမှဲ့ ချုပ်လေသနည်းဟု ဆရာတော်ဘုရား

ရှိ၍ ထိုစောဒနာကိုဖြေတော်မူလို၍,, ဝိညာဏဿ နိရောဓေနပတ ဥပရုဇ္ဈတိ” ဟုသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား)။

ကဿ၊ အဘယ်၏။ နိရောဓေန၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ နာမဉ္ဇ၊ သည်လည်းကောင်း။ ရူပဉ္ဇ၊ သည်လည်းကောင်း။ အသေသံ၊ မဲ့။ ဥပရုဇ္ဈတိ၊ နည်း။ ဣတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဝိညာဏဿ၊ အဆုံးစွန်ဖြစ်သောဝိညာဉ်၏။ နိရောဓေန၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဧတ္ထ-ဧတသ္မိံ နိဗ္ဗာနေ၊ ဌှံ။ ဧတံနာမရူပံ၊ သည်။ ဥပရုဇ္ဈတိ၊ အကြွင်းမဲ့ ချုပ်၏။ ဣတိ-ဣဒံ ဝေယျာကရဏံ၊ သည်။ ဘဝတိ၊ ၏။

၅၀၀။ ဘဝဝါ၊ သည်။ ဣဒံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ကေ ဝဇ္ဇော၊ ကေဝဋ္ဌိ အမည်ရှိသော။ ဂဟပတိ ပုတ္တော၊ သည်။ အတ္ထ မနော၊ နှစ်လိုဝမ်းသာသည်ဖြစ်၍။ ဘဝဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒိ၊ ငန်ခံပြီ။

ကောဒသမံ၊ သော။ ကေဝဋ္ဌသုတ္တံ၊ သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၁၂-လောဟိစ္စသုတ္တ
လောဟိစ္စမြာဟုဏဝတ္ထု

၅၀၁။ ဘန္တေကဿပ၊ ပ။ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤလောဟိစ္စသုတ်ကို။ မေ မယာ၊ သည်။ ဘဝဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကာ၊ အထံမှ။ ဧဝံ ဧကေန အာကာရေန၊ ဖြင့်။ သုတံဥပလက္ခိတံ၊ ၏။ ဧကံ၊ သော၊ သမ ယံ၊ ဌှံ။ ဘဝဝါ၊ သည်။ ကောသလေသု၊ ကောသလတိုင်းတို့၌။ စာရိ ကံ၊ ဒေသစာရီကို။ စရမာနော သွားသည်ဖြစ်၍။ မဟတာ၊ များစွာ သော။ “ဂုဏ်အားဖြင့် မြတ်သော၊ လည်းဟူ”။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ပဉ္စမတ္ထေဟိဘိက္ခုသတေဟိ၊ ငါးရာ အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သောရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ယေနဒိသာဘာဂေန၊ အကြင် အရပ်အဖို့ဖြင့်။ သာလဝတိကာ၊ သာလဝတိက အမည်ရှိသော ရွာသို့။ ဂန္တဗ္ဗာ၊ သွားအပ်၏။ တေန ဒိသာဘာဂေန၊ ဖြင့်။ တံ၊ ထို သာလဝတိက အမည်ရှိသော ရွာသို့။ အဝသရိ၊ သွားတော်မူ

(၄၅၄) သုတ်သီလကုန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

လေ၏။ တေနခေါပနသမယေန၊ ဌ။ လောဟိစ္စော၊ လောဟိစ္စ
အမည်ရှိသော။ မြာဟ္မဏော၊ သည်။ သတ္တုဿဒံ များသော ဆင်
မြင်း အစရှိသော သတ္တဝါရှိ ထသော။ သတိဏကဋ္ဌောဒကံ၊ မြက်
ထင်း ရေနှင့် ပြည့်စုံထသော။ သဗညံ၊ များသော စပါးရှိထသော။
ရာဇဘောဂ္ဂံ၊ မင်းမှရအပ်သော စည်းစိမ်ဖြစ်ထသော။ “မင်းကဲ့သို့
ဖြစ်၍ ခံစားအပ်ထသော၊ လည်းဟူ”။ ပသေနဒိ ကောသလေန၊
ပသေနဒိကောသလအမည်ရှိထသော။ ရညာ၊ သည်။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်
ထသော။ ရာဇဒါယံ၊ မင်းသည် ပေးအပ်သော ဥစ္စာဖြစ်ထသော။
မြဟ္မဒေယံ၊ မြတ်သောပေးခြင်းဖြင့်ပေးအပ်ထသော။ သာလဝတိ
ကံ၊ သာလဝတိက အမည်ရှိသော ရွာ၌။ အဇ္ဈာဝသတိ၊ နေ၏။
တနည်းကား။ သာလဝတိကံ၊ ကို။ အဇ္ဈာဝသတိ၊ စိုးအုပ်၏။

၅၀၂။ တေန ခေါပန သမယေန၊ ဌ။ လောဟိစ္စဿ၊ သော။
မြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ “အား၊ လည်းဟူ”။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့ သဘော
ရှိသော။ ပါပကံ၊ ယုတ်မာသော။ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ သည်။
ဟောတိ၊ ၏။ ကိံ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ အဘယ်သို့သော မိစ္ဆာ အယူသည်။
ဥပ္ပန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်းဟူမူကား။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ သမဏော
ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ မြာဟ္မဏော ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။
ကု သသံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကိုး။ အဓိဂစ္ဆေယျ၊ သိရာ၏။ ကု သလံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊
ကို။ အဓိဂန္ဓာ၊ သိ၍။ ပရဿ၊ သူတပါးအား။ နအာရောစေယျ၊
မကြားရာ။ ဟိကသ္မာ၊ ကြောင့်။ နအာရောစေယျ၊ နည်း။ ပရော၊
ဆုံးမအပ်သောသူ တယောက်သည်။ ပရဿ၊ ဆုံးမတတ်သောသူ
တယောက်အား။ ကိံ ကရိဿတိ၊ အသို့ပြုလတ္တံ့နည်း။ တသ္မာ၊
ကြောင့်။ နအာရောစေယျ၊ ရာ။ သေယျထာဝိနာမ၊ ဥပမာမည်သည်
ကား။ ပုရာဏံ၊ အဟောင်းဖြစ်သော။ ဗဒ္ဒနံ၊ အနှောင်အဖွဲ့ကို။
ဆိန္ဒိတွာ၊ ၍။ အညံ၊ သော။ နဝံ၊ အသစ်သော။ ဗန္ဓနံ၊ ကို။ ကရေယျ၊
ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဝေသမ္ပဒံ၊ ဤသို့သော ဥပမာရှိသော။ ပါပကံ၊
ယုတ်မာသော။ ဣဒံလောဘဓမ္မံ၊ ဤလောဘတရားကို။ အဟံ၊ သည်။
ဝဒါဒိ၊ ၏။ ဟိကသ္မာ၊ ကြောင့်။ လောဘဓမ္မံ၊ ကို။ ဝဒါဒိ၊ နည်း။ ပရော

သည်။ ပရံ၊ ကိ၊ ကိ၊ ကရိဿတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သွာ၊ ကြောင့်။ လောဘ
ဓမ္မံ၊ ကိ၊ ဝဒါမိ၊ နိ။ ဣတိ၊ သို့။ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နိ။

၅၀၃။ လောဟိစူသုတ္တံ၊ သည်။ အယောသိခေါ၊ တည်း။ ဘော၊
အရှင်တို့။ ဂေါတမော၊ သော။ သကျပုတ္တော၊ သာကီဝင် အမျိုးဖြစ်
စေသော။ သကျကုလသ၊ မှ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။
ဧကအာလေသု၊ ကောသလတိုင်းတို့၌။ စာရိကံ၊ ကိ။ စရမာနော၊
ဖြစ်၍။ မဟတာ၊ သော။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။ ပဉ္စမတ္ထေ
ဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ သာလဝတိကံ၊ သို့။
အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်ရောက်တော်မူ၏။ တံခေါပနဘဝန္တံ၊ ဂေါတမံ
တဿခေါပန ဘောတော ဂေါတမဿ၊ နိ။ ပ။ (ဝေကလျာဏော
အစရှိသောပါဠိကား အနက်ရှေ့နှင့်တူပြီ)။ အရဟတံ-အရဟန္တာ
နံ၊ တို့ကို။ ဒဿနံ၊ သည်။ သာရုခေါပန၊ သည်လျှင်။ ဟောတိ၊ နိ။
ဣတိ၊ သို့။ အယောသိခေါ၊ တည်း။

၅၀၄။ အထခေါ၊ နှံ။ လောဟိစူသုတ္တံ၊ သော။ မြာဟုဏော၊
သည်။ ရောသိကံ၊ ရောသိက အမည်ရှိသော။ နှာပိတံ၊ ဆေတ္တာ
သည်ကို။ အာမန္တေသိ၊ နိ။ ကိ၊ အာမန္တေသိ၊ ကား။ သမ္ပရောသိ
ကော၊ အချင်း ရောသိက။ ဣံ၊ သည်။ ဧဟိ၊ လာလှည့်။ ပ။ ဘဝံ
ဂေါတမော၊ သည်။ လောဟိစူဿ၊ သော။ မြာဟုဏဿ၊ နိ။
ဂေဟော၊ နှံ။ (ဧည့်ပါ)။ သွာတနာယ၊ နက်ဖြန်။ ဘိက္ခုသံဃေန၊
နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ဘတ္တံ၊ ကိ။ အဓိဝါသေတုကိရ၊ သည်းခံစေချင်၏။
ဣတိ၊ သို့။ ဝဒေဟိ၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ နိ။

၅၀၅-၅၀၆။ ဘန္တေ၊ အရှင်။ ဧဝံသာရ၊ ကောင်းပြီ။ ဣတိခေါ၊
သို့။ ရောသိကာနှောပိတော၊ ရောသိကအမည်ရှိသောဆေတ္တာသည်
သည်။ ပ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ လောဟိစူဿ၊ သော။
မြာဟုဏဿ၊ နိ။ ဂေဟော၊ နှံ။ ဘတ္တံ၊ ကိ။ သွာတနာယ၊ နက်ဖြန်။
ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ အဓိဝါသေတုကိရ၊ သည်းခံတော်မူစေချင်၏။
ဣတိ၊ သို့။ ဝဒေတိ၊ နိ။ ပ။ ဧတံဝစနံ၊ ကိ။ မယံ၊ တို့သည်။ အဝေါရမှာ၊

ဆိုကုန်ပြီ။ တေန ဘဂဝတာစ၊ ထို မြတ်စွာ ဘုရားသည်လည်း။
☞ အဓိဝုတ္တံ၊ သည်းခံတော်မူပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ၎င်း။ ပ။

၅၀၀။ ဟေနခေါပနသမယေန၊ ဌ။ ရောသိကာနာပိတော၊
သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ပိဋ္ဌိတော ပိဋ္ဌိတော၊ နောက်မှ နောက်မှ။
အနုဗန္ဓော၊ အစဉ်လိုက်သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
သဒုအာသာစာမိ၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ လောဟိစွံ၊
လောဟိစွအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ ပါပကာ၊ သော။ ဧဝံသ္မာ
ဒိဋ္ဌိဂတာ၊ ထိုမိစ္ဆာအယူမှ။ ဝိဝေစေတု၊ လွတ်စေလော့။ ဣတိ၊ သို့။
ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၎င်း။ ရောသိကော၊ ရောသိကာ၊ အပ္ပေဝ
နာမသိယာ၊ လွတ်စေနိုင်ရာ သလျှင်ကတည်း။ ရောသိကော၊ က။
အပ္ပေဝနာမသိယာ၊ လွတ်စေနိုင်ရာသလျှင်ကတည်း။ ဣတိ၊ သို့။
ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၎င်း။ ပ။

လောဟိစွဗြာဟ္မဏာနုယောဂ

၅၀၉။ လောဟိစွော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘုတ္တာဝိံ၊
ဘွမ်းဘုံဦးပေးပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဩဏိတပတ္တပါဏိံ၊ ဆေးပြီး
သော သဒိတ်တော်ရှိသည်ကို။ သလ္လက္ခေတွာ၊ မှတ်၍။ နိစံ၊ သော။
အညတရံ၊ တခုသော။ အာသနံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၎င်း။ ပ။ ဘော-
ဂေါတမ၊ မ။ ဧဝံသစ္စံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်မှန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ၎င်း။
လောဟိစွ လောဟိစွ။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စမာနံ၊ သော။ တံဝစနံ၊ ကို။
ကိံ မညသိ၊ နည်း။ တံ၊ သည်။ သာလဝတိကံ၊ သာလဝတိက အမည်
ရှိသောရွာကို။ အဇ္ဈာဝသတိနန၊ စိုးအုပ်သည် မဟုတ်လော့။ ဣတိ၊
သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၎င်း။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဧဝံသစ္စံ စိုးအုပ်
သည်မှန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ လောဟိစွော၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၎င်း။ လော
ဟိစွ၊ စွ။ ယောဇနော၊ သည်။ ဧဝံသ္မိ၊ ဝဒေယျ၊ ၎င်း။ ကိံ ဝဒေယျ၊
နည်းဟူမူကား။ လောဟိစွော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။
သာလဝတိကံ၊ ကို။ အဇ္ဈာဝသတိ၊ စိုးအုပ်၏။ သာလဝတိကာယ၊
သာလဝတိက အမည်ရှိသော ရွာ၏။ ယာ သမုဒယသဉ္ဇာတိ၊

အကြင် အခွန်အတုတ် အပေါင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ သမုဒယ
 သဉ္စာဟိံ ၊ ထိုအခွန်အတုတ်ကို။ လောဟိစ္စော၊ သော၊ ဗြာဟ္မဏော၊
 ပုဏ္ဏားသည်။ ကေကော၊ တယောဂ်ထည်းသာလျှင်။ ပရိဘုဉ္ဇေယျ၊
 သုံးဆောင်ရာ၏။ အညေသံ၊ တပါးကုန်သော သူတို့ကို။ နဒဒေယျ၊
 မပေး။ ဣတိ၊ သို့ ၊ ဝဒေယျ၊ ၏။ ဧဝံဝါဒိ၊ ဤသို့ဆိုသော။ သော
 ဇနော၊ သည်။ (ဟောတိဉ္စ ကတ္တားစပ်)။ ယေဇနော၊ တို့သည်။
 တံ၊ သင့်ကို။ ဥပဇိဝန္တိ၊ မှီ၍။ အသက်မွေးကုန်၏။ တေသံ ဇနာနံ၊
 တို့၏။ အန္တရာယကရော၊ လာဘ်၏ အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်သည်။
 ဧဘာဘိဝါနုဓေါ၊ ဖြစ်ရာသလော။ နောဟောတိဝါနုဓေါ၊ ဖြစ်ရာ
 သလော။ ဣတိ၊ သို့ ၊ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊
 မ။ သောဇနော၊ သည်။ အန္တရာယကရော၊ သည်။ ဟောတိ ၏။
 အန္တရာယကရော၊ သည်။ သမာနော၊ ပြုလသော်။ တေသံ ထိုသင့်ကို
 မှီ၍ အသက်မွေးကုန်သောသူတို့၏။ ဟိတာနုကမ္ပိ၊ အစီးအပွားကို
 အလိုရှိသည်။ ဧဘာဘိဝါ၊ လော။ အဟိတာနုကမ္ပိ၊ အစီးအပွားကို
 အလိုမရှိသည်။ ဧဘာဘိဝါ၊ လော။ ဣတိ၊ သို့ ၊ ဘဂဝါ၊ သည်။
 အဝေါစ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ အဟိတာနုကမ္ပိ၊ သည်။ ဟောတိ
 ၏။ အဟိတာနုကမ္ပိယ၊ အစီးအပွားကို အလိုမရှိသောသူအား။
 “၏၊ လည်းဟူ”။ တေယု၊ ထိုသူတို့၌။ ဧတ္ထံ မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သော။
 စိတ္တံ၊ ကို။ ပစ္စုပဋိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သည်။ ဟောတိဝါ၊ လော။
 သပတ္တကံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက် ရန်သူဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပစ္စုပဋိတံ၊
 သည်။ ဟောတိဝါ၊ လော။ ဣတိ၊ သို့ ၊ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။
 ဘောဂေါတမ၊ မ။ သပတ္တကံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက် ရန်သူ ဖြစ်သော။
 စိတ္တံ၊ ကို။ ပစ္စုပဋိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သမတ္တကေ ဆန့်ကျင်ဘက်
 ရန်သူဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပစ္စုပဋိတေ၊ သော်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။
 ဧဘာဘိဝါ၊ လော။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ ဟောတိဝါ၊ လော။ ဣတိ၊ သို့ ၊
 ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ လောဟိစ္စ၊ စ္စ၊ အဟံ၊ သည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယ၊ မိစ္ဆာအယူ
 ရှိသောသူအား။ နိရယံဝါ၊ ဝရဲလည်းကောင်း။ တိရစ္ဆာန ယော

နိဝါ၊ တိရစ္ဆာန်အမျိုး လည်းကောင်း။ ဣတိ ဣမေသံ ဒွိန္ဒုဂတိနံ၊
တို့တွင်။ အညတရံ၊ တပါးပါးသော။ ဂတိံ၊ အလားဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ န။

၅၁၀။ လောဟိစ္စ၊ စွ၊ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စမာနံ၊ သော၊ တံဝစနံ၊
ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ပသေနဒိ ကောသလော၊ သော၊ ရာဇာ၊
သည်။ ကာသိကောသလံ၊ ကာသိတိုင်း ကောသလ တိုင်းကို။
အဇ္ဈာဝသတိနနု၊ အစိုးရသည်မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊
သည်။ အခဝါစ န။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဧဝံသန္တံ၊ အစိုးရသည်
မှန်၏။ လောဟိစ္စ၊ စွ။ သောပုရိသော၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ န။
ကိံ ဝဒေယျ၊ နည်းဟူမူကား။ ပသေနဒိ ကောသလော၊ သော၊
ရာဇာ၊ သည်။ ကာသိကောသလံ၊ ကာသိတိုင်း ကောသလတိုင်း
ကို။ အဇ္ဈာဝသတိ၊ အစိုးရ၏။ ကာသိကောသလေ၊ ဣ၊ ယာညမုဒယ
သဉ္ဇာတိ၊ အကြင်ဖြစ်သော အခွန်သည်။ အတ္ထိ၊ န။ တံသမုဒယ
သဉ္ဇာတိံ၊ ထိုဖြစ်သော အခွန်ကို။ ပသေနဒိကောသလော၊ သော၊
ရာဇာ၊ သည်။ ဧကကော၊ တယောက်ထည်းသာလျှင်။ ပရိဘုဉ္ဇေယျ၊
သုံးဆောင်ရာ၏။ အညေသံ၊ တို့အား။ န ဒဒေယျ၊ မပေး။ ဣတိ၊ သို့။
ဝဒေယျ၊ န။ ဧဝံ ဝါဒိ၊ ဤသို့ဆိုသော။ သော ပုရိသော၊ သည်။
(ဟောတိဉ္စစပ်)။ တုမေစေဝ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ အညေစ၊
တပါးကုန်အသာ သူတို့သည်လည်းကောင်း ယေဇနာ၊ တို့သည်။
ပသေနဒိကောသလံ၊ သော။ ရာဇာနံ၊ ကို။ ဥပဇိဝန္တိ၊ မှိ၍အသက်
မွေးကုန်၏။ တေသံ ဇနာနံ၊ တို့၏။ အန္တရာယကရော၊ လာဘ်၏။
အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်သည်။ ဟောတိနုခေါဝါ၊ ဖြစ်သလော။ နော
ဟောတိနုခေါဝါ၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုန္နိ၊ န။
ဘောဂေါတမ၊ မ။ အန္တရာယကရော၊ လာဘ်၏ အန္တရာယ်ကို
ပြုတတ်သည်။ ဟောတိ၊ န။ လောဟိစ္စ၊ စွ။ အန္တရာယကရော၊ သည်။
သမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ တေသံ ဇနာနံ၊ တို့၏။ ဟိတာနုကမ္ပိ၊
အစီးအပွားကို အလိုရှိသည်။ ဟောတိဝါ၊ လော။ အဟိတာနုကမ္ပိ၊
စီးပွားမဲ့ကို အလိုရှိသည်။ ဟောတိဝါ၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊
သည်။ ပုန္နိ၊ န။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ အဟိတာနုကမ္ပိ၊ သည်။ ဟောတိ၊

၏။ လောဟိစ္စ၊ စွ။ အဟိတာနုကမ္ပိဿ၊ အစီးအပွါးမဲ့ကို အလိုရှိ
သည်။ (ပစ္စုပဋိတံ၌စင်)။ တေသုဇနေသု၊ တို့၌၊ မေတ္တံ၊ မေတ္တာနှင့်
ယှဉ်သော။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပစ္စုပဋိတံ၊ မြစ်စေအပ်သည်။ ဟောတိဝါ၊
လော။ သပတ္တကံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက် ရန်သူဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပစ္စု
ပဋိတံ၊ သည်။ ဟောတိဝါ၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ၎င်း။
ဘောဂေါတမ၊ မ။ သပတ္တကံ၊ သော။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပစ္စုပဋိတံ၊ သည်။
ဟောတိ၊ ၎င်း။ လောဟိစ္စ၊ စွ။ သပတ္တကံ၊ သော။ စိတ္တေ၊ စိတ်ကို။
ပစ္စုပဋိတေ၊ သော်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဝါ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ လော။
သမ္မာဒိဋ္ဌိဝါ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။
ပုစ္ဆိ၊ ၎င်း။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။
လောဟိစ္စ၊ စွ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဿ၊ မိစ္ဆာအယူ၏။ “အား၊ လည်းဟူ”။
နိရယံဝါ၊ ငရဲ လည်းကောင်း။ တိရစ္ဆာနယောနိံဝါ၊ တိရစ္ဆာန်
အမျိုးလည်းကောင်း။ ဣတိဣမေသံ ဝိန္နံ ဂတိနံ၊ တို့တွင်။ အညတရံ၊
သော။ ဂတိံ၊ အလားကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝဒါမိ။ ၎င်း။

၅၁၁။ လောဟိစ္စ၊ စွ။ ဣတိ ဣမိနာ ပုတ္တနယေန၊ မြင့်။ တံ၊
သင့်ကို။ သောပုရိသော၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ၎င်း။ ကိံ ဝဒေယျ၊
မူကား။ ပ။ အန္တရာယကရော၊ လာဘ်၏ အန္တရာယ် ပြုတတ်သည်။
ဟောတိ၊ ၎င်း။ ပ။ ဧဝမေဝခေါ၊ ထို့ အတူလျှင်။ လောဟိစ္စ၊ စွ။ ယော
ဇနော၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ၎င်း။ ကိံ ဝဒေယျ၊ နည်းဟူမူကား။
ဣဓ၊ ဤ လောက၌။ ပ။ အဓိဂစ္ဆေယျ၊ သိရာ၏။ ပ။ ဟိ ကသွာ၊
ကြောင့်။ နအာရောစေယျ၊ မကြားသနည်းဟူမူကား။ ပရော၊ ဆုံးမ
အပ်သော သူတယောက်သည်။ ပရဿ၊ ဆုံးမတတ်သော သူတ-
ယောက်အား။ ကိံ ကရိဿတိ၊ အသို့ ပြုလတ္တံ့နည်း။ ပ။ ကသွာ၊
ကြောင့်။ နအာရောစေယျ၊ ကား။ ဧဝံဝါဒိ၊ ဤသို့ ဆိုလေ့ရှိသော။
သောဇနော၊ သည်။ ယေတေကုလပုတ္တာ၊ အကြင်သို့သော သီလရှိ
သောအမျိုးသားတို့သည်။ တထာဂတပ္ပဝေဒိတံ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်သီတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မဝိနယံ၊ သုတ်၊ အဘိဓမ္မာဝိနည်းကို။
တနည်း၊ ကာ။ တထာဂတပ္ပဝေဒိတံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟော

တော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မဝိနယံ၊ ကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ “အာရုံပြု၍၊ လည်းဟူ”။ ဝေရူပံ၊ သော။ ဥဋ္ဌာရံ၊ မြတ်သော။ ဝိသေသံ၊ အကျိုးထူးကို။ အဓိဝစ္ဆန္တိ၊ ရုကုန်၏။ (အဘယ်သို့သော အကျိုးထူးကို ရုကုန်သနည်းဟု သူစောဒနာဖွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို ဖြေတော်မူလို၍ “သောတာပတ္တိ ဖလမ္ပိ” အစရှိသော ဒေသနာကို မိန့်တော်မူသတည်း။ ။ ထိုဒေသနာတော်၏အတ္ထကား)။ ။ သောတာပတ္တိ ဖလမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ သစ္စိကဓောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။ အရဟတ္တမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ သစ္စိကဓောန္တိ၊ ကုန်၏။ (ယေစိမေကို ယေ စ ဣမေ ဟုပုဒ်ဖြတ်။ ဣမေကား တဒတ္တာတည်း။ အနက်မရှိ)။ ယေစကုလပုတ္တာ၊ အကြင် မဂ်ဖိုလ်ကို မရကုန်သော ကောင်းသော အကျင့် ရှိကုန်သော အမျိုးသားတို့ သည်လည်း။ ဒိဗ္ဗာ-ဒိဗ္ဗေ၊ နတ်တို့၏ နေရာဖြစ်ကုန်သော။ ဂတ္တာ-ဂတ္တေ၊ ဗိမာန်တို့ကို။ တနည်းကား၊ ဒိဗ္ဗာ-ဒိဗ္ဗေ၊ နတ်ပြည်၌ဖြစ်ခြင်း အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ဂတ္တာ-ဂတ္တေ၊ ဒါနအစရှိကုန်သော ကောင်းမှုထူးတို့ကို။ ပရိပါစေန္တိ၊ ပွားစေကုန်၏။ “ရင့်စေကုန်၏၊ လည်းဟူ”။ တေသံ ကုလပုတ္တာနံ၊ တို့၏။ ဒိဗ္ဗာနံ၊ နတ်တို့၏နေရာဖြစ်ကုန်သော။ ဘဝါနံ၊ ဗိမာန်တို့၏။ တနည်းကား၊ ဒိဗ္ဗာနံ၊ နတ်ပြည်၌ဖြစ် ကုန်သော။ ဘဝါနံ၊ ဝိပါကက္ခန္ဓာတို့၏။ အဘိနိဗ္ဗတ္တိယာ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ အန္တရာယကဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း၏။ ပ။ (ဤသို့ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤမျှ အဘိုင်းအရှည်ရှိသော ဥပမာအစီအရင်ဖြင့် မမှတ်သော အားဖြင့်သာလျှင် အထက်ဘဝင်တိုင်အောင် တက်သော လောဟိစ္စပုတ္တာ၏ မာန်ကို ဖျက်ဆီးပြီး၍ ယခုအခါ၌ စောဒနာခြင်းငှာ ထိုက်ကုန်သော သုံးယောက်ကုန်သော ဆရာဘို့ကို ပြခြင်းငှာ “တယော ခေါ် မေ” အစရှိသောဒေသနာကို မိန့်သတည်း။ ထိုဒေသနာ၏အတ္ထကား)။

တယော စောဒနာရဟာ

၅၁၃။ [☞] လောဟိစ္စ၊ ဟိစ္စ။ ယေသတ္တာဓော၊ အကြင် ဆရာတို့သည်။ လောဘေ၊ လောက၌။ စောဒနာရဟာ၊ အမြစ်တင်ခြင်းငှာ

ထိုက်ကုန်၏။ တေသတ္တာရော၊ တုံသည။ တယောခေါ၊ တို့လျှင်
 တည်း။ ယောဇနော၊ သည်။ ဝေရူပေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာရော၊
 တို့ကို။ စောဒေတိ၊ စောဒနာ၏။ တဿဇနဿ၊ ၏။ သာစောဒနာ၊
 ထိုစောဒနာသည်။ ဘူတာ၊ ဟုတ်၏။ တစ္ဆာ၊ မှန်၏။ ဓမ္မိကာ၊ တရား
 နှင့်ညီ၏။ အနဝဇ္ဇာ၊ အပြစ်မရှိ။ တယော၊ သုံးယောက်ဟူသည်တို့
 ကား။ ကတမေ၊ အဘယ်တို့နည်းဟူမူကား။ လောဟိစ္စ၊ စွ။ ဣဓ၊
 ဤလောက၌။ ဧကစ္စော၊ အချိုသော။ သတ္တာ၊ ဆရာသည်။
 ယဿတ္တာယ၊ အကြင် သီလကွန် အစရှိသော ရဟန်း၏ အကျိုး
 ပြည့်စုံခြင်းငှာ။ အဂါရသ္မာ၊ လူ၏ဘောင်မှ။ အနာဂါရိယံ၊ ရဟန်း
 ဘောင်၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသ-
 တေနသတ္တာရာ၊ ထိုဆရာသည်။ သောသမညတ္ထော၊ ထိုသီလကွန်
 အစရှိသည်၏ ပြည့်စုံခြင်းတည်းဟူသော ရဟန်း၏ အကျိုးသို့။
 အနနုပ္ပတ္ထော၊ မရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သောသတ္တာ၊ သည်။
 တံသာမညတ္တံ၊ ထိုသီလကွန် အစရှိသည်တို့၏ ပြည့်စုံခြင်းတည်း
 ဟူသော ရဟန်း၏ အကျိုးသို့။ အနနုပါပုဏိတော၊ မရောက်မူ၍။
 သာဝကာနံ၊ တို့အား။ ဣဒံ ဓမ္မဇာတံ၊ ဤတရားသဘောသည်။ ဝေါ၊
 ဟို၏။ “တို့အား၊ လည်းဟူ”။ ဟိတာယ-ဟိတံကာတုံ၊ အစီးအပွား
 ကိုပြုခြင်းငှာ။ သံဝတ္တတိ၊ ၏။ ဣဒံ ဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ သုခါယ-
 သုခံကာတုံ၊ ချမ်းသာကိုပြုခြင်းငှာ။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။
 ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ဟော၏။ တဿ သတ္တုဇနော၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။
 သာဝကာ၊ တို့သည်။ နသုဿုသန္တိ၊ နားမထောင်ကုန်။ သေတံ၊
 သေတိန္ဒြေကို။ နဩဒဟန္တိ၊ ရှေ့ မဆောင်ကုန်။ အညာ-
 အညာယ၊ သိခြင်းငှာ။ “ဝန်ခံခြင်းငှာ၊ လည်းဟူ”။ ဝိတ္တံ၊ ကို။ နဥပဋ္ဌ
 ပေန္တိ၊ မဖြစ်စေကုန်။ တဿ သတ္တုဿ၊ ထိုဆရာ၏။ သာသနာ၊
 အဆုံးအမကို။ ဝေါက္ကမ္မ၊ ဖဲ၍။ “ကြည့်၍၊ လည်းဟူ”။ ဝတ္တန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ သောသတ္တာ၊ ကို။ ဝေ၊ သို့။ စောဒေတဗ္ဗော၊ စောဒနာ
 အပ်သည်။ အသဟောတိ၊ ၏။ ကထံ စောဒေတဗ္ဗော၊ အသို့
 စောဒနာအပ်သည်။ ဟောတိ၊ နည်းဟူမူကား။ အာယသ္မာ၊ ငါ့ရှင်

ဆည်၊ ယဿတ္တာယ၊ အကြင် သီလကွန် အစရှိသော ရဟန်း၏
 အကျိုးပြည့်စုံခြင်းငှါ၊ အဂါရသွာ၊ မှ၊ အနာဂါရိယံ၊ ဣ၊ ပဗ္ဗဋ္ဌိတော၊
 ၏၊ တေ၊ သင်၏။ “သင်အား၊ လည်းဟူ”။ သောသာမညတ္ထော၊
 ထိုသီလကွန်အစရှိသည်တို့၏ ပြည့်စုံခြင်းတည်းဟူသော ရဟန်း၏
 အကျိုးသို့၊ အနနုပ္ပတ္တော၊ မရောက်သေးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊
 သည်။ တံသာမညတ္ထံ၊ ထိုသီလကွန် အစရှိသည်တို့၏ ပြည့်စုံခြင်း
 ဟူသော ရဟန်း၏ အကျိုးသို့၊ အနနုပါပုဏိတွာ၊ မရောက်မှ၍။
 သာဝကာနံ၊ တို့အား။ ဣဒံဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ ဝေ၊ တို့၏။ ဟိတာယ
 ဟိတံကာတုံ၊ ငှာ။ သံဝတ္တတိ၊ ၏။ ဣဒံဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ ဝေ၊
 တို့၏။ သုခါယ-သုခံကာတုံ၊ ငှာ။ သံဝတ္တတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဓမ္မံ၊
 ကို။ ဒေသတိ၊ ၏။ တဿ-တေ၊ လိုသင်၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သာဝကာ၊
 တို့သည်။ နသုဿုသန္တိ၊ ကုန်။ သောတံ၊ နားကို။ နဩဒဟန္တိ၊ ရှေ့
 မဆောင်ကုန်။ အညာ-အညာယ၊ စကားကိုဝန်ခံခြင်းငှာ၊ စိတ္တံ၊ ကို။
 နဥပဠပေန္တိ၊ မဖြစ်စေကုန်။ သတ္ထု၊ ဆရာ၏။ သာသနာ၊ အဆုံး
 အမကို။ ဝေ၊ တို့၏။ ကြဉ်၍။ ဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ သေယျထာပိနာ၊
 ဥပမာ မည်သည်ကား။ ဩသတ္တန္တိယာ၊ ဆုတ်နစ်သည် ဖြစ်၍။
 “တပါးသို့ ဖဲသည်ဖြစ်၍၊ လည်းဟူ”။ ဥဿတ္ထေယု ယထာ ဝါ၊
 ကပ်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ပရံမုခံ၊ မျက်ကွယ်။ အာလိင်္ဂေယု
 ယထာ ဝါ၊ လည်ဖက်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ဣဒံသမ္ပဒံ၊ ဤသို့
 သောဥပမာနှင့် တူသော။ ပါပကံ၊ သော။ ဣဒံလောဘဓမ္မံ၊ ကို။
 အဟံ၊ သည်။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ဟိကသွာ၊ ကြောင့်။ လောဘဓမ္မံ၊ ကို။ ဝဒါမိ၊
 နည်းဟူမူကား။ ပရော၊ သည်။ ပရံ၊ ကို။ ကိံကရိဿတိ၊ နည်း။
 ဣတိတသွာ၊ ကြောင့်။ အဟံ၊ သည်။ လောဘဓမ္မံ၊ ကို။ ဝဒါမိ၊ ၏။
 လောဟိစ္စ၊ အယံ၊ ဤသည်လျှင်။ ပဌမော၊ သော။ သတ္တာ၊ ဆရာ
 တည်း။ လောကေ၊ ဣ၊ ယောသတ္တာ၊ သည်။ စောဒနာရယော၊ အပြစ်
 တင်ခြင်းငှာထိုက်၏။ ယောဇနော၊ သည်လည်း။ ဝေရူပံ၊ သော။
 သတ္တာရံ၊ ကို။ စောဒေတိ၊ ၏။ တဿဇနဿ၊ ၏။ သာစောဒနာ၊

သည်။ ဘူတာ၊ ဟုတ်၏။ တစ္ဆာ၊ မှန်၏။ ဓမ္မိကာ၊ တရားနှင့်
ညီ၏။ အနဝဇ္ဇာ၊ အပြစ်မရှိ။

၅၁၄။ ပုနစပရံ၊ တပါးတုံ။ လောဟိစ္စ၊ စွ။ပ။ တဿ သတ္တ၊
နော၏။ ဝစနံ၊ကို။ သာဝကာ၊တို့သည်။ သုဿသန္တိ၊နားထောင်
ကုန်၏။ပ။ သေယုထာဝိနာမ၊ ကား။ သကံခေတ္တံ၊ မိမိလယ်ကို။
ဩဟာယ၊ ပယ်၍။ ပရံခေတ္တံ၊ သူတပါးကိုလယ်ကို။ နိဒ္ဒါယိတဗ္ဗံ၊
မြက်ကို ရိတ်အပ်သည်ကို။ “ပေါင်းသင်အပ်သည်ကို၊လည်းဟူ”။
မညေယထာ၊ အောက်မေ့ သကဲ့သို့။ ဧဝံသမ္ပဒံ၊ ဤဥပမာနှင့်တူ
သော။ ပါပကံ၊သော။ ဣမံလောဘဓမ္မံ၊ကို။ ဝဒါမိ၊၏။ ဟိကသ္မာ။
ကြောင့်။ လောဘဓမ္မံ၊ကို။ ဝဒါမိ၊ နည်း။ ပရော၊ သည်။ ပရဿ၊
ကို။ ကိကရိဿတိ၊နည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ကြောင့်။ လောဘဓမ္မံ၊ကို။
ဝဒါမိ၊၏။ လောဟိစ္စ၊စွ။ အယံ၊ဤသည်လျှင်။ ဒုတိယော၊သော။
သတ္တာ၊ တည်း။ လောကော၊ ဌ။ ယောသတ္တာ၊ သည်။ စောဒနာ
ရဟော၊ ၏။ ယော ပန ဇနော၊ သည်။ ဧဝမ္ပပံ၊ သော။ သတ္တာရံ၊
ကို။ စောဒေတိ၊ ၏။ တဿ ဇနဿ၊ ၏။ သာ စောဒနာ၊ သည်။
ဘူတာ၊ ၏။ပ။ အနဝဇ္ဇာ၊ ရှိ။ပ။

☞

နစောဒနာရဟသတ္တ

၅၁၅။ လောဟိစ္စ၊ စွ။ သတ္တာရော၊ တို့သည်။ ဣမေတယော၊
တို့တည်း။ ယေဇနာ၊ တို့သည်။ လောကော၊ ဌ။ စောဒနာရဟာ၊
ကုန်၏။ယော စ ဇနော၊ သည်ကား။ ဧဝမ္ပပေ၊သော။သတ္တာရော၊
တို့ကို။ စောဒေတိ၊၏။ အဿ ဇနဿ၊ ၏။ သာစောဒနာ၊သည်။
ပ။အနဝဇ္ဇာ၊ရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

၅၁၆။ ပ။ဘောဂေါတမ၊မ။ ယောသတ္တာ၊သည်။ လောကော၊
ဌ။ န စောဒနာရဟော၊အပြစ်တင်ခြင်းငှါမထိုက်။ကောစိ၊သော။
သော သတ္တာ၊ သည်။အတ္ထိပန၊ လော။ ဣတိ၊သို့။ လောဟိစ္စော၊
သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ လောဟိစ္စ၊ စွ။ ယော သတ္တာ၊သည်။ အတ္ထိခေါ၊
ရှိသလျှင်ကတည်း။ ဣတိ၊သို့။ ဘဂဝါ၊သည်။ အဝေါစ၊၏။ ဘော

(၄၆၄) သုတ်သီလက္ခန္ဓာပါဠိတော်နိဿယသစ်

ဂေါတမ၊ မ။ ယော သတ္တာ၊ သည်။ လောကော၊ ဌ။ နစောဒနာ
ရဟော၊ အပြစ်တုန်ခြင်းငှာ မထိုက်။ သော သတ္တာ၊ သည်။ ကတ
ဘောပန၊ နည်း။ ဣတပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ပ။ လော
ဟိစ္စ၊ စွ။ ဣစ၊ ဤလောကဌ။ ယသ္မိံ သတ္တရိ၊ အကြင်ဆရာအထံဌ။
သုဝဂ္ဂော၊ သည်။ ဧဝရူပံ၊ သော၊ ဥဋ္ဌာရံ၊ မြတ်သော၊ ဝိသေသံ၊
တရားအထူးကို။ အဓိဂစ္ဆတိ၊ ဧ။ အယံ၊ သည်။ သတ္တာ၊ ဆရာ
မည်၏။ လောဟိစ္စ၊ စွ။ လောကော၊ ဌ။ ယောသတ္တာ၊ သည်။
နစောဒနာရဟော၊ စောဒနာခြင်းငှာ မထိုက်။ ယော ပနဇနော၊
သည်။ ဧဝရူပံ၊ သော။ သတ္တာရံ၊ ကို။ စောဒေတိ၊ ဧ။ တဿ
ဇနဿ၊ ဧ။ သာစောဒနာ၊ သည်။ အဘူတာ၊ မဟုတ်။ ပ။
သာဝဇ္ဇာ၊ အပြစ်ရှိ၏။ ပ။

၅၁၇။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသော၊
ယောက်ျား ဟုယောက်တည်။ နရကပါပတံ၊ နက်လှစွာသော
ချောက်ကမ်းပါးသို့။ ပပတန္တံ၊ ကျလာသော။ ပုရိသံ၊ ယောက်ျား
တယောက်ကို။ ဧကေသသု၊ ဆံတို့ဌ။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ ဥဋ္ဌရိတွာ၊
နက်လှစွာသောချောက်မှ ထုတ်၍။ ထလေ၊ ကြည်းထက်ဌ။ ပဟိဋ္ဌ
ဘေယျယာဘာ၊ တည်စေသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ လျှင်။ ဘောဂေါတမ၊
တမေန၊ သည်။ နရကပါပတံ၊ ဝိညာအယူတည်းဟူသော ချောက်
ကမ်းပါးသို့။ ပပတန္တံ၊ ကျလာသော။ အဟံ၊ ငါ့ကို။ ဥဋ္ဌရိတွာ၊
ဝိညာအယူတည်းဟူသောချောက်မှ တင်၍။ ထလေ၊ သမ္မာအယူ
တည်းဟူသောကြည်းထက်ဌ။ ပဟိဋ္ဌာပိတော၊ တည်စေပေ၏။ ပ။

ဒွါသမံ၊ သော။ လောဟိစ္စသုတ္တံ၊ သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၁၃-တေဝိဇ္ဇ သုတ္တ

၅၁၈။ ဘန္တကဿပံ၊ ပ။ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤတေဝိဇ္ဇာသုတ်ကို။
မေမသာ၊ သည်း။ ဘဂဝတော၊ ဧ။ သန္တိကာ၊ အထံမှ။ ဧဝံ-ဧကေန
ဘောကာရေန၊ ပြင်းသုတ်ဥပလက္ခိတံ၊ ဧ။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ဌ။

ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ ယေန ဒိသာဘာဂေန၊ ဖြင့်။ မနသာကဋ်နာမ၊
 မနသာကဋ်အမည်ရှိသော။ ကောသလနံ၊ ကောသလ အမည်ရှိ
 ကုန်သော ဇနပုဒ်တို့၏။ မြာဟ္မဏဂါမော၊ သို့။ ဂန္တဗ္ဗော၊ သွား
 အပ်၏။ တေန ဒိသာဘာဂေန၊ ဖြင့်။ တံမနသာကဋ်ဂါမံ၊ သို့။
 အဝသရိ၊ သွားတော်မူလေ၏။ တတြ၊ ထိုကောသလဇနပုဒ်တို့၌။
 (ဣဒံကား နိပါတ်မျှသာ အနက်မရှိ)။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မနသာ
 ကဋ်၌။ မနသာကဋ်ဿ၊ မနသာကဋ်ရွာမှ။ အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေး
 သော။ ဥတ္တရေန၊ မြောက်အရပ်၌။ (ဤအနက်ကား အဋ္ဌကထာ
 ဆရာအလိုတည်း။ အဋ္ဌကထာဆရာ အလိုသော် မနသာကဋ်ဿ
 သည် အပါဒါန်အနက်၌ သာမိဝိဘတ်တည်း။ အဝိဒူရေကား ပါဌ
 သေသတည်း။ တနည်းကား၊ “မနသာကဋ်ဿ၊ ၏။ ဥတ္တရေန၊
 မြောက်အရပ်၌။ ဥတ္တရေနကား သတ္တမိ အနက်၌ နာဝိဘတ်
 တည်း။)။ အစိရဝတိယာ၊ အစိရဝတိ အမည်ရှိသော။ နဒိယာ၊ ၏။
 တိရေ၊ ကမ်းနား၌။ အမ္ပဝနေ၊ နှိုသော သရက်တော၌။ ဝိဟ
 ရတိ၊ ၏။

၅၁၉။ တေနခေါပန သမယေန၊ ၌။ သမ္ပဟုလ္လာ၊ ကုန်သော။
 အဘိညာတာအဘိညာတာ၊ ထင်ရှားထင်ရှားကုန်သော။ မြာဟ္မ-
 ဏ မဟာသာလာ၊ ပုဏ္ဏားအမျိုးဖြစ်ကုန်သော သူကြွယ်တို့သည်။
 တနည်းကား၊ များသော ဥစ္စာရှိသော ပုဏ္ဏားတို့သည်။ မနသာ
 ကဋ်၌။ ပရိဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ ဣဒံ တေ မြဟ္မဏာ၊ ထိုပုဏ္ဏား
 ဟူသည်တို့ကား။ သေယျထာကတမေ၊ အဘယ်တို့နည်းဟူမူကား။
 စင်္ဂါ၊ စင်္ဂါ အမည်ရှိသော။ မြာဟ္မဏော၊ လည်းကောင်း။ ပ။ တာ
 ရုက္ခော၊ အမည်ရှိသော။ မြာဟ္မဏော၊ လည်းကောင်း။ ပ။
 တောဒေယျော၊ တောဒေယျ အမည်ရှိသော။ မြာဟ္မဏော၊ လည်း
 ကောင်း။ ဣမေ၊ ဤသည်တို့တည်း။ အညေ၊ တပါးကုန်သော။
 အဘိညာတာအဘိညာတာ၊ ကုန်သော။ မြာဟ္မဏ မဟာသာလာ
 စ၊ များသော ဥစ္စာရှိကုန်သော ပုဏ္ဏားတို့သည်လည်း။ ပရိဝသန္တိ၊
 ကုန်၏။

၅၂၀။ အထွခေါ်၌၊ ဇဏ်ဝိဟာရံ၊ အညောင်းအညှာမြေမြင်း
 ၄၁။ အနုစက်မန္တာနံ၊ လူးလာ လူးလာ စကြိုသွားကုန်ထသော၊
 အနုစရန္တာနံ၊ တယောက်သို့ အစဉ်လိုက်၍ သွားကုန်ထသော။
 ဝါသေဠဘာရုဒ္ဓါဇာနံ၊ ဝါသေဠ ဘာရုဒ္ဓါဇာ အမည်ရှိကုန်သော။
 မာဏဝါနံ၊ ပုဏ္ဏားလုလင်တို့၏။ “တို့အား၊ လည်းဟူ”။ မဂ္ဂါမဂ္ဂေ၊
 မြောင့်သော ခရီးဟုတ်သည် မြောင့်သော ခရီးမဟုတ်သည်။
 ကထာ၊ စကားသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ (ထိုနှစ်ယောက်
 သောသို့တို့တွင် ဝါသေဠကား ပေါက္ခရသဘာဝိ ပုဏ္ဏားတပည့်
 တည်း။ ဘာရုဒ္ဓါဇကား တာရုက္ခပုဏ္ဏား တပည့်တည်း)။ ဝါသေ
 ဠော၊ ဝါသေဠ အမည်ရှိသော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။
 အာဟ၊ ၏။ ကိ အာဟ၊ နည်းဟူမူကား။ ယော အယံ မဂ္ဂေ၊ အကြင်
 ခရီးကို။ ပေါက္ခရသဘာဝိနာ၊ ပေါက္ခရသဘာဝိ အမည်ရှိသော။
 မြာဟုဏေန၊ သည်။ အက္ခာတော၊ ကြားအပ်၏။ အယံ ဧဝ၊ ဤ
 ပေါက္ခရသဘာဝိ ကြားသောခရီးသည်သာလျှင်။ ဥဇုမဂ္ဂေ၊ မြောင့်
 သောခရီးတည်း။ အယံ ဧဝ၊ သည်သာလျှင်။ (ဧဝ သဒ္ဓါကို လိုက်
 ပါစေ)။ အဗ္ဘသဘယနော၊ ကောင်းသော ခရီးတည်း။ (ဤနှစ်ပုဒ်
 ကား ဝေဝုစတည်း)။ ဣမံ၊ ဤပေါက္ခရသဘာဝိ ကြားသောခရီးကို။
 နိယျာနိက္ခော၊ သွားသောသူသည်။ တက္ကရဿ၊ အရှင်ပေါက္ခရ
 သဘာဝိ ကြားသော ခရီးကို သွားသောသူ၏။ (သဟဗျတာ
 ယ၌ အာဝအနက်၌ သက်သော အာဝပစ္စည်း၌ သပ္ပန်စပ်)။
 မြဟ္မသဟဗျတာယ၊ မြဟ္မာနှင့်အတူတကွ မြဟ္မာပြည်၌ ထင်ရှားစွာ
 ဖြစ်ခြင်းငှာ။ မြဟ္မလောကံ၊ မြဟ္မာပြည်သို့။ (ကံထည့်)။ နိယျာတိ၊
 နောက်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ဘာရုဒ္ဓါဇော၊ သော။ မာဏ
 ဝေါပိ၊ သည်လည်း။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ကိ အာဟ၊ နည်းဟူ
 မူကား။ ယော အယံ မဂ္ဂေ၊ ကို။ တာရုက္ခေန၊ တာရုက္ခ အမည်
 ရှိသော။ မြာဟုဏေန၊ ပုဏ္ဏားသည်။ အက္ခာတော၊ ၏။ အယံ ဧဝ၊
 ဤတာရုက္ခ ကြားသော ခရီးသည်သာလျှင်။ ဥဇုမဂ္ဂေ၊ တည်း။
 အယံ ဧဝ၊ သည်သာလျှင်။ အဗ္ဘသဘယနော၊ တည်း။ ဣမံ၊ ဤ

တာရုက္ခ ကြားသော ခရီးကို။ နိယျာနိကော၊ သည်။ တတ္ထ
ရဿ၊ အရှင်တာရုက္ခကြားသော ခရီးကို သွားသောသူ၏။ မြဟ္မ
သဟဗျတာယ၊ ၄၁။ မြဟ္မလောကံ၊ သို့။ နိယျာတိ၊ ရောက်၏။
ဇုတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ဝါသေဋ္ဌော၊ ဝါသေဋ္ဌ အမည်ရှိသော။
မာဏဝေါ၊ သည်။ ဘာရဒ္ဒါဇံ၊ ဘာရဒ္ဒါဇ အမည်ရှိသော။
မာဏဝံ၊ ကို။ သညာပေတုံ၊ မှတ်စေခြင်းငှာ။ နေဝ အသက္ခိ ခေါ်။
မတတ်နိုင်သလျှင်ကတည်း။ ဘာရဒ္ဒါဇော၊ သော၊ မာဏဝေါပိ၊
သည်လည်း။ ဝါသေဋ္ဌံ၊ သော။ မာဏဝံ၊ ကို။ သညာပေတုံ၊ ၄၁။
န ပန အသက္ခိခေါ်၊ တည်း။

၅၂၁။ ပ။ ဘာရဒ္ဒါဇ၊ ဇ။ အာယာမ၊ သွားကုန်အံ့။ ပ။ တေ
မတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ သမဏံ၊ ရဟန်းဖြစ်သော။ ဝေါတမံ၊ ကို။
ပုစ္ဆိယာမ၊ ကုန်အံ့။ ယထာ-ယေန အာကာရေန၊ ဖြင့်။ သမဏော၊
သော။ ဝါတမော၊ သည်။ ဗျာကရိယတိ၊ ကြားလတ္တံ့။ တထာ-
ယေန အာကာရေန၊ ဖြင့်။ နံအတ္ထံ၊ ကို။ ဓာရေယာမ၊ မှတ်ကုန်အံ့။
ဇုတိ၊ သို့။ ဘာရဒ္ဒါဇံ၊ ကို။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်၏။ ဘော၊ အရှင်
ဝါသေဋ္ဌ။ ဧဝံသာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဇုတိခေါ်၊ လျှင်။ ပ။ မာဏဝဿ၊
၏။ ဝစနံ၊ ကို။ ပစ္စသောသိ၊ ၏။

မဂ္ဂါမဂ္ဂကထာ

၅၂၂-၅၂၃။ ပ။ ဘောဝေါတမ၊ မ။ ဧတ္ထ ထိုခရီးပုတ်သည်၌။
နော၊ ငါတို့အား။ ဝိဂ္ဂဟော၊ ဆန့်ကျင်သော အယူသည်။ အတ္ထေ ဝ
အတ္ထိဇေ၊ ရှိသလျှင်ကတည်း။ ဝိဝါဒေါ၊ ဆန့်ကျင်သော စကား
သည်။ အတ္ထိဇေ၊ တည်း။ နာနာဝါဒေါ၊ အထူးထူးသော စကား
သည်။ အတ္ထိဇေ၊ တည်း။ ဇုတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။
ယွာယံ-ယော အယံမဂ္ဂေါ၊ ကို။ ပေါက္ခရသာတိနာ၊ သော။
မြာဟ္မဏေန၊ သည်။ အက္ခာတော၊ ၏။ အယံဝေ၊ သည်လျှင်။
ဥဇုမဂ္ဂေါ၊ တည်း။ အယံဝေ၊ သည်လျှင်။ အဗ္ဗသာယနော၊ တည်း။

(၄၆၈) သုတ်သီလကုန်ပါဠိတော်နိဿယထပ်

ဣမံ၊ ဤပေါက္ခရသာတိ ကြားသော ခရီးကို။ နိယျာနိကော၊ သွားသောသူသည်။ တတ္တရဿ၊ အရှင်ပေါက္ခရသာတိကြားသော ခရီးကို သွားသောသူ၏။ မြဟ္မသဟဗျတာယ၊ ငှာ။ မြဟ္မလောကံ သို့။ နိယျာတိ၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣဒံ ဝစနံ၊ ကိုး တံ၊ သည်။ ဝဒေသိကိရ၊ ဆိုသတတ်။ ဘာရဒ္ဒါဇော၊ သော၊ မာဏဝေါ၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ကိံ အာဟ၊ နည်းဟူမူကား။ ယွာယံ-ယော အယံမဂ္ဂေါ၊ ကို။ တာရုက္ခေန၊ သော။ မြဟ္မဏေန၊ သည်။ အိက္ခာဘော၊ ၏။ အယံဝေ၊ သည်လျှင်။ ဥဇမဂ္ဂေါ၊ တည်း။ အယံ ဝေ၊ သည်လျှင်။ အဉ္စသယံနော၊ တည်း။ ဣမံ၊ ဤ-တာရုက္ခ ကြားသော ခရီးကို။ နိယျာနိကော၊ သည်။ တတ္တရဿ၊ အရှင် တာရုက္ခ ကြားသော ခရီးကို သွားသောသူ၏။ မြဟ္မသဟဗျတာ ယ၊ မြဟ္မာနှင့်တကွ မြဟ္မာ့ဘုံ၌ ထင်စွာဖြစ်ခြင်းငှာ။ မြဟ္မလော ကံ၊ သို့။ နိယျာတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ဣတိ-ဣဒံ ဝစနံ၊ ကို။ တံ၊ သည်။ ဝဒေသိကိရ၊ တတ်။ အထ၊ ထိုသို့ဆိုသည် ရှိသော်။ “ထိုသို့ ဆိုလျက်၊ လည်းဟူ”။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ကိသ္မိံ၊ အဘယ်၌။ ဝေါ၊ တို့၏။ ဝိဂ္ဂဟော၊ ဆန့်ကျင်သော အယူသည်။ ဟောတိပန၊ နည်း။ ကိသ္မိံ၊ ၌။ ဝေါ၊ တို့၏။ ဝိဝါဒေါ၊ ဆန့်ကျင် သော စကားသည်။ ဟောတိပန၊ နည်း။ ကိသ္မိံ၊ ၌။ ဝေါ၊ တို့၏။ နာနာဝါဒေါ၊ အထူးထူးသော စကားသည်။ ဟောတိပန၊ နည်း။ ဣတိတေ ဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါ၊ ၏။

၅၂၄။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ မဂ္ဂါမဂ္ဂေါ၊ ခရီးဟုတ်သည် မဟုတ် သည်၌။ ဝိဂ္ဂဟော၊ ဆန့်ကျင်သော အယူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိဝါဒေါ၊ ဆန့်ကျင်သောစကားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နာနာဝါဒေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မြဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ နာနာမဂ္ဂေါ၊ တို့ကို။ ကိဉ္စာပိပညပေန္တိ၊ အကယ်၍ ပညတ်ကုန်၏ရှင်။ (အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကား တို့သည် ပညတ်ကုန်သနည်းဟု သူစောဒနာဇွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာ ကို ဖြေတော် မူလို၍ “အဗ္ဗရိယာ မြဟ္မဏာ ။ ပ။ ဗဒ္ဒါရိဇ္ဈာ မြဟ္မဏာ” ဟူသောပါဠိကိုမိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား)။

အဒ္ဓရိယာ၊ အဒ္ဓရိယအမျိုး ဖြစ်ကုန်သော။ “အဒ္ဓရိယ အမည်ရှိ ကုန်သော၊ လည်းဟူ”။ မြာဟူဏာစ၊ တို့သည် လည်းကောင်း။ တိတ္ထိရိယာ၊ တိတ္ထိရိယအမည်ရှိကုန်သော။ မြာဟူဏာစ၊ တို့သည် လည်းကောင်း။ ဆန္ဒောကာ၊ ကုန်သော။ မြာဟူဏာစ၊ တို့သည် လည်းကောင်း။ ဗဂ္ဂါရိဇ္ဈာ၊ ကုန်သော။ မြာဟူဏာစ၊ တို့သည် လည်းကောင်း။ ကိဉ္ဇာပိ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏ရှင်။ အထခေါ၊ ထိုသို့ ပညတ်ကုန်သော်လည်း။ နိယျာနိကာနိ-နိယျာနိကာ၊ မြဟူသဖြည့်သို့ ဆောင်တတ်ကုန် သော။ သဗ္ဗာနိ-သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံ ကုန်သော။ တာနိ တေ မဂ္ဂါ၊ ထိုခရီးတို့သည်။ တက္ကရဿ၊ ထိုအရှင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ကြားသောခရီးကို သွားသောသူ၏။ မြဟူသဟဗျတာယ၊ ၄။ မြဟူလောကံ၊ သို့။ နိယျန္တိ၊ ဆောင်တတ်ကုန်၏။ (သဗ္ဗေတေ နိယျာနိကာ ဟူ၍ ဆိုအပ်လျက် လိင်္ဂပိပလ္လာသအားဖြင့် သဗ္ဗာနိ တာနိ နိယျာနိကာနိဟု ဆိုသတည်း။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ “သဗ္ဗာနိတာနိတိ လိင်္ဂပိပလ္လာသ ဝသေန ဝဒတိ၊ သဗ္ဗေ တေတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ” ဟု ဆိုသတည်း)။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဂါမဿဝါ၊ ၏လည်းကောင်း။ နိဂမဿဝါ၊ ၏လည်းကောင်း။ အဝိဒ္ဓရေ၊ အနီး၌။ ဗဟူနိ၊ ကုန်သော။ နာနာ မဂ္ဂါနိ၊ အထူးထူးသော ခရီးတို့သည်။ စေပိဘဝန္တိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ကုန်၏ရှင်။ အထခေါ၊ ထိုသို့ဖြစ်ကုန်သော်လည်း။ သဗ္ဗာနိ- သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ တာနိတေမဂ္ဂါ၊ တို့သည်။ ဂါမသမောသရဏာနိ ဂါမသမောသရဏာ၊ ရွာ၌ပေါင်းခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်သာ လျှင်။ ဘဝန္တိယထာ၊ ကုန်သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ လျှင်။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝါသေဋ္ဌော၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

ဝါသေဋ္ဌမာဏဝါနုယောဂ

၅၂၅။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ တေမဂ္ဂါ၊ တို့သည်။ မြဟူလောကံ၊ သို့။ နိယျန္တိ၊ ဆောင်တတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ တံ၊ သည်။ ဝဒေသိ၊ ဆိုသလော။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။

(၄၇၀) သုတ်သီလက္ခန်ပါဠိတော်နိဿယသံစ

တေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ မြဟ္မလောကံ၊ သို့။ နိယုန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဟံ၊ သည်။ ဝဒါမိ၊ ၎င်း၏။ ပ။ (“နိယုန္တိတံဝါသေဋ္ဌ ဝဒေသံ” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားသည် သုံးကြိမ်နှုတ်မြွက်ခြင်းကို ပြုတော်မူ၍ ဝန်ခံစေခြင်းသည်ကား တိတ္ထိတို့၏သဘောသည် ဝန်ခံပြီး၍လည်း နောက်ပြီး တဖန် နှိပ်အပ်သည် ရှိသော် ပယ်တတ်ကုန်သော ကြောင့် ထိုသို့ပယ်ခြင်းကို မတတ်နိုင်စေခြင်းငှါ မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထ ဘား)။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ကိမ္မန၊ နည်း။ တေဝိဇ္ဇာနံ၊ ဗေဒင်သုံးပုံကို ဆောင်ကုန်သော “သင်ကုန်သော၊ လည်းဟူ”။ မြဟ္မဏာနံ၊ တို့တွင်။ ယေန မြဟ္မဏောန၊ သည်။ မြဟ္မာ ကို။ သက္ခိဒ္ဓော၊ ၎င်း၏။ ကောစိ၊ သော။ သက္ခိဒ္ဓော၊ မြဟ္မာကို မျက်မှောက်မြင်ဘူးသော။ သော ကောမြဟ္မဏောပိ၊ ထိုတယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ အတ္ထိကိမ္မန၊ ရှိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဘောဂေါတမ၊ ၎င်း၏။ ဣဒံ အယံ မြဟ္မဏော၊ ဤမြဟ္မာကို မျက်မှောက်မြင်ဘူးသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နောဟိ အတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ တေဝိဇ္ဇာနံ၊ ကုန်သော။ မြဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ အာစရိယေသု၊ တို့တွင်။ ယေန အာစရိယေန၊ သည်။ မြဟ္မာ၊ ကို။ သက္ခိဒ္ဓော၊ ၎င်း၏။ ကောစိ၊ သော။ သက္ခိဒ္ဓော၊ သော။ ကောစရိယောပိ၊ တယောက်သော ဆရာသည်လည်း။ အတ္ထိကိမ္မန၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ၎င်း၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ အယံ အာစရိယော၊ ဤမြဟ္မာကို မြင်ဘူးသော ဆရာသည်။ နောဟိ အတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ တေဝိဇ္ဇာနံ၊ ကုန်သော။ မြဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ အာစရိယ ပါစရိယေသု၊ ဆရာ၏ ဆရာတို့တွင်။ “ဆရာ အဆက်ဆက်တို့တွင်၊ လည်းဟူ”။ ယေန အာစရိယေန၊ အကြင် ဆရာ၏ ဆရာသည်။ မြဟ္မာ၊ ကို။ သက္ခိဒ္ဓော၊ ၎င်း၏။ ကောစိ၊ သော။ သက္ခိဒ္ဓော၊ မြဟ္မာကို မျက်မှောက်မြင်ဘူးသော။ သော ကောစရိယ ပါစရိယောပိ၊ ထိုတယောက်ဆရာ၏ဆရာဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အတ္ထိကိမ္မန၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ၎င်း၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ အယံ အာစရိယော၊ ဤဆရာ၏ ဆရာ

မြစ်သောပုဏ္ဏားသည်၊ နောဟိအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ၊ တေဝိဇ္ဇာနံ၊
ကုန်သော၊ မြာဟ္မဏာနံ၊ တို့တွင်။ ယာဝသတ္တမာအာစရိယာမဟာ
ယုဂါ ဆရာ ခုနစ်ဆက် တိုင်အောင်။ ယေနမြာဟ္မဏေန၊ သည်။
မြဟ္မာ၊ ကို။ သက္ခိဒိဋ္ဌော၊ ၎င်း၊ ကောစိ၊ သော။ သက္ခိဒိဋ္ဌော၊ သော။
သောမြာဟ္မဏော၊ သည်။ အတ္ထိကိဗ္ဗန၊ လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊
သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ၎င်း။ ဘောဂေါတမ၊ မ၊ ဣဒံ အယံ မြာဟ္မဏော၊ သည်။
နောဟိ အတ္ထိ၊ မရှိ။

၅၂၆။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ တေဝိဇ္ဇာနံ၊ ဗေဒင်သုံးပုံကို သင်တတ်
ကုန်သော၊ မြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏။ ပုဗ္ဗကာ၊ ရှေ့ဦး အစွာ
မြစ်ကုန်သော၊ ယေဝိ ဣသယော၊ တို့သည်။ မန္တာနံ၊ ဗေဒင်တို့ကို။
ကတ္တာရော၊ ပြုတတ်ကုန်၏။ မန္တာနံ၊ ကို။ ပဝတ္တာရော၊ ဟော
တတ်ကုန်၏။ ပေါရာဏံ၊ သော။ ယံမန္တပဒံ၊ အကြင် ဗေဒင် သုံးပုံ
သည်။ ယေသံဣသိနံ၊ တို့၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း၊ ယံ
မန္တပဒံ၊ ကို။ ယေဟိ ဣသိဟိ တို့သည်။ ဂိတံ၊ သရဇ္ဈာယ် အပ်၏။
ပဝုတ္တံ၊ လေ့လာအပ်၏။ သမိဟိတံ၊ ပေါင်း၍ ထားအပ်၏။ တံ
မန္တပဒံ၊ ထိုဗေဒင်သုံးပုံကို။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ တေဝိဇ္ဇာ၊
ဗေဒင်သုံးပုံကို သင်ကုန်သော၊ မြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်။ တေ
သံဣသိနံ၊ တို့၏။ အနုပဋိဘာဂံ၊ အတူကို။ ကတ္တာ၊ ၎င်း၊ ဝါယန္တိ၊
သရဇ္ဈာယ်ကုန်၏။ တံတေသံဣသိနံ၊ တို့၏။ အနုပဋိဘာဂံ၊ ကို။
ကတ္တာ၊ ၎င်း၊ ဘာသန္တိ၊ ရွတ်ကုန်၏။ တေဟိဣသိဟိ၊ တို့သည်။ ဘာ
သိတံ၊ ဟောတိုင်းကို။ အနုဘာသန္တိ၊ ဆင့်၍ ဟောကုန်၏။ တေဟိ
ဣသိဟိ၊ တို့သည်။ ဝါစိတံ၊ သူတပါးတို့ကို သင်စေတိုင်းကို။
အနုဝါစေန္တိ၊ ဆင့်၍သင်စေကုန်၏။ ဣဒံ တေဣသယော၊ ထို
ရသေ့ဘို့ဟူသည်ကား။ သေယုထာကတမေ၊ တို့နည်း ဟူမှုကား။
အဋ္ဌကောစ၊ အဋ္ဌကရသေ့ လည်းကောင်း၊ ပ။ ဘဂ၊ ဘဂုရသေ့
လည်းကောင်း။ ဣမေ၊ ဤသည်တို့တည်း။ တေဝိ ဣသယော၊
တို့သည်လည်း။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟံသုကိဗ္ဗန၊ ဆိုဘူး ကုန်သလော။
ကိံ အာဟံသု၊ အသို့ဆိုဘူးကုန်သနည်းဟူမှုကား။ ယတ္ထ ဝါ၊ အကြင်

အရပ်၌မူလည်း။ မြဟ္မာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၎င်း။ ယေနဝါ၊ အကြင် ခရီးမြှင့်
 မူလည်း။ မြဟ္မာလောကံ၊ သို့။ မြဟ္မာ၊ သည်။ ဝတ္ထတိ၊ ၎င်း။ ယဟိံ ဝါ၊
 အကြင်ဘုံ၌လည်း။ မြဟ္မာ၊ သည်။ ဝသတိ၊ ၎င်း။ ဧတံဌာနံ၊ ထိုမြဟ္မာ
 တို့၏နေရာကို။ မယံ၊ တို့သည်။ ဇာနာမ၊ ကုန်၏။ ဧတံဌာနံ၊ ကို။
 မယံ၊ တို့သည်။ ပဿာမ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသုကိဗ္ဗန၊ ဆိုဘူး
 ကုန်သလော။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဝဝါ၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ၎င်း။ ဘောဂေါတမ၊
 မ၊ ဣဒံဝုတ္တဝစနံ၊ ဤသို့ဆိုဘူးသောစကားသည်။ နောဟိအတ္ထိ၊ မရှိ။

၅၂၇။ ဝါသေဠ၊ ဠ။ ဣတိ၊ သို့။ ပ။ (နတ္ထိကောစိ အစရှိသည်
 အနက်တူပြီ)။ ဧတဝိဇ္ဇသယော၊ တို့သည်လည်း။ ယတ္ထဝါ၊ ၎်မူလည်း။
 မြဟ္မာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၎င်း။ ဧတေနဝါ၊ မဂ္ဂေန၊ မြင့်မူလည်း။ မြဟ္မာလောကံ၊
 သို့။ ဝတ္ထတိ၊ ၎င်း။ ယဟိံ ဝါ၊ အကြင်ဘုံ၌လည်း။ မြဟ္မာ၊ သည်။ ဝသတိ၊
 ၎င်း။ ဧတံဌာနံ၊ ထိုနေရာအရပ်ကို။ မယံ၊ တို့သည်။ ဇာနာမ၊ ကုန်၏။
 ဧတံဌာနံ၊ ကို။ မယံ၊ တို့သည်။ ပဿာမ၊ မြင်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။
 နအာဟံသု၊ မဆိုဘူးကုန်။ ဧတဝိဇ္ဇာ၊ ကုန်သော။ ဧတေဗြာဟ္မဏာ၊
 တို့သည်။ (ဝအက္ခရာကား အာဂုံတည်း)။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်
 ၎င်း။ ကိံ အာဟံသု၊ ဟူမူကား။ မယံ၊ တို့သည်။ ယံမြဟ္မာနံ၊ အကြင်
 မြဟ္မာကို။ နဇာနာမ၊ ကုန်။ မယံ၊ တို့သည်။ နပဿာမ၊ မမြင်ကုန်။
 တဿ၊ ထိုမြဟ္မာ၏။ သဟဗျတာယ၊ အပေါင်းအဖော်ဖြစ်ခြင်းငှါ။
 အယံဧဝ၊ သည်လျှင်။ ဥဇမဂ္ဂေါ၊ တည်း။ အယံဧဝ၊ ဤသည်လျှင်။
 အဗ္ဗသာယနော၊ တည်း။ ဣမံ၊ ဤခရီးကို။ နိယျာနိကော၊ သွား
 သောသူသည်။ တတ္တရဿ၊ ထိုအရှင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ကြားသောခရီး
 ကို သွားသောသူ၏။ မြဟ္မသဟဗျတာယ၊ မြဟ္မာနှင့်အတူကွ
 ဖြစ်ခြင် ငှါ။ မြဟ္မာလောကံ၊ သို့။ နိယျာတိ၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဓဂ္ဂံ၊
 ကို။ ဒေသေမ၊ ကြားကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။

၅၂၈။ ဝါသေဠ၊ ဠ။ တံဝစနံ၊ ကို။ တံ၊ သည်။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။
 ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဧတဝိဇ္ဇာနံ၊ ကုန်သော။ မြဟ္မာ
 ကာနံ၊ တို့၏။ ဘာသိတံ၊ သည်။ အပ္ပါဠိတိရုကတံ၊ မြဟ္မာပြည်သို့
 မရောက်စေတတ်သည်။ သမ္ပန္တတိနန္ဒ၊ ဖြစ်သည် မဟုတ်တုံလော။

ဣတိ၊ သို့၊ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ န။ ဘောဂေါတမ၊ မ၊ ဧဝံ
 သန္တ၊ သော်။ တေဝိဇ္ဇာနံ၊ ကုန်သော။ မြဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ ဘာသိ
 တံ၊ သည်။ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်။ အပ္ပါဒ္ဓိဟိရကတံ၊ မြဟ္မာ့ပြည်သို့ မရောက်
 စေတတ်သည်။ သမ္ပဇ္ဇတိ၊ မြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝါသေဠော၊
 သည်။ အဝေါစ၊ န။ ဝါသေဠာဠ၊ တေ၊ န။ ဝစနံ၊ သည်။ သာမု၊
 ကောင်းစွာ၏။ (ဧတံဝစနံ ဤနစ်ပုဒ်ကား ပါဠိသေသတည်း)။
 ဝါသေဠာဠ၊ တေဝိဇ္ဇာ၊ ကုန်သော။ မြဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ယံမြဟ္မာနံ၊
 ကို။ နဇာနန္တိ၊ ကုန်။ ယံမြဟ္မာနံ၊ ကို။ နပဿန္တိ၊ ကုန်။ တဿမြဟ္မာ၊
 နော၊ န။ သဟဗျတာယ၊ အပေါင်း အဖော်ဖြစ်ခြင်းငှ။ အယ
 မေဝ၊ လျှင်။ ဥဇုမဂ္ဂေါ၊ တည်း။ အယံမေဝ၊ လျှင်။ အဉ္စသာယနော၊
 တည်း။ ဣမံ၊ ဤပုဏ္ဏားတို့ ကြားသော ခရီးကို။ နိယျာနိဇ္ဇကာ၊
 သွားသောသူသည်။ တက္ကရဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့ကြားသော ခရီးကို
 သွားသောသူ၏။ မြဟ္မသဟဗျတာယ၊ ငှါ။ မြဟ္မလောကံ၊ သို့။
 နိယျာတိ၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို။ ယံ ယေန
 ဌာနေန၊ အကြင် အကြောင်းကြောင့်။ ဒေသိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။
 ဧတံ ဌာနံ၊ ထိုကြားအပ်သော အကြောင်းသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။
 ၅၂၉။ ဝါသေဠာဠ၊ သေယျထာပိ၊ ကား။ အန္ဓဝေဏိ၊ သူကန်း
 တို့၏ အစဉ်သည်။ ပရံပရာ၊ အဆက်ဆက်။ သံသတ္တာ၊ သည်။
 ဘောဘိ၊ န။ ပုရိမောပိ၊ ရှေးဦးစွာသွားသောသူကန်းသည်လည်း။
 နပဿတိ၊ မမြင်။ မဇ္ဈိမောပိ၊ အလယ်ဖြစ်၍ သွားသော သူကန်း
 သည်လည်း။ နပဿတိ၊ မြင်။ ပစ္ဆိမောပိ၊ သည်လည်း။ နပဿတိ၊
 မြင်။ ဧဝမေဝ၊ လျှင်။ ဝါသေဠာဠ၊ တေဝိဇ္ဇာနံ၊ ကုန်သော။ မြဟ္မ
 ဏာနံ၊ တို့၏။ ဘာသိတံ၊ သည်။ အန္ဓဝေဏူပမံမညေ၊ သူကန်း
 အစဉ်နှင့်တူသော ဥပမာရှိ၏။ ပုရိမောပိ၊ ရှေးဦးစွာ မြစ်သော
 ပုဏ္ဏားသည်လည်း။ နပဿတိ၊ မြင်။ မဇ္ဈိမောပိ၊ သည်လည်း။
 နပဿတိ၊ မမြင်။ ပစ္ဆိမောပိ၊ သည်လည်း။ နပဿတိ၊ မမြင်။ တေ
 ဝိဇ္ဇာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံမြဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ ဣဒံ ဘာသိတံ၊
 ဤသို့ ဆိုအပ်သော စကားသည်။ ဟဿကညော၊ ရယ်စွယ်သည်

သာလျှင်။ ဟုတ္တု၊ ခု၊ သမ္ပုဇ္ဈတိ၊ နိ။ လာမတညေဝ၊ အယုတ်သည်
သာလျှင်။ ဟုတ္တု၊ ခု၊ သမ္ပုဇ္ဈတိ၊ နိ။ ရိတ္တကညေဝ၊ အကျိုးစီးပွားမှ
ဆိတ်သည်သာလျှင်။ ဟုတ္တု၊ ခု၊ သမ္ပုဇ္ဈတိ၊ နိ။ ထုဇ္ဈကညေဝ၊
အချည်းနှီးသာလျှင်။ ဟုတ္တု၊ ခု၊ သမ္ပုဇ္ဈတိ၊ ဖြစ်၏။

၅၃၀။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ တံ၊ ထိုငါဆိုလတ္တံ့သော စကားကို။ တွ၊
သည်။ ကိံမညသိ၊ နည်း။ တေဝိဇ္ဇာ၊ ကုန်သော။ မြာဟုဏာ၊
တို့သည်။ စန္ဒိမသုရိယေ၊ လ-နေတို့ကို။ ပဿန္တိ၊ ကုန်သည်မဟုတ်
လော။ အညေ၊ ကုန်သော။ မဟုဇနာစ၊ တို့သည်လည်း။ စန္ဒိမသု
ရိယေ၊ တို့ကို။ ပဿန္တိ၊ လော။ ယတောစယသ္မိံ ကာလေ၊ ဌ။ စန္ဒိမ
သုရိယာ၊ တို့သည်။ ဥဂ္ဂစ္ဆန္တိ၊ တက်ကုန်၏။ ယတ္ထစ-ယသ္မိံ ကာလေ၊
ဌ။ သြဂ္ဂစ္ဆန္တိ၊ ဝင်ကုန်၏။ တသ္မိံ ကာလေ၊ ထိုသို့တက်သောအခါ
ဌ။ တေဝိဇ္ဇာ၊ ကုန်သော။ မြာဟုဏာစ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။
အညေ၊ ကုန်သော။ မဟုဇနာစ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ တေ
စန္ဒိမသုရိယေ၊ တို့ကို။ အာယာစန္တိ၊ ရှိသေစွာ တောင်းပန်ကုန်
သည် မဟုတ်တုံလော။ ထောမယန္တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်သည် မဟုတ်တုံ
လော။ ပဉ္စလိကာ၊ လက်အုပ်ချီခြင်းကို ပြုကုန်သည်ဖြစ်၍။ နမဿ
မာနာ၊ ရှိခိုးကုန်လျက်။ အနုပရိဝတ္တန္တိ၊ အစဉ်လိုက်သည် မဟုတ်
တုံလော။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ နိ။ ဘောဂေါတမ
မ။ တေဝိဇ္ဇာ၊ ကုန်သော။ မြာဟုဏာ၊ တို့သည်။ စန္ဒိမသုရိယေ၊
တို့ကို။ ဧဝံပဿန္တိ၊ မြင်ကုန်သည်မှန်၏။ အညေ၊ ကုန်သော။
မဟုဇနာစာပိ၊ တို့သည်လည်း။ စန္ဒိမသုရိယေ၊ တို့ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။
ပဿန္တိ၊ မြင်ကုန်သည်မှန်၏။ ယတောစ-ယသ္မိံ ကာလေ၊ ဌ။ စန္ဒိမ
သုရိယာ၊ တို့သည်။ ဥဂ္ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ယတ္ထစ-ယသ္မိံ ကာလေ၊ ဌ။
သြဂ္ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မိံ ကာလေ၊ ဌ။ တေဝိဇ္ဇာ၊ ကုန်သော။ မြာဟု
ဏာစ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ အညေ၊ ကုန်သော။ မဟုဇနာစ၊
တို့သည်လည်းကောင်း။ စန္ဒိမသုရိယေ၊ တို့ကို။ ဧဝံ အာယာစန္တိ၊
တောင်းပန်ကုန်သည်မှန်၏။ ဧဝံထောမယန္တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်သည်
မှန်၏။ ပဉ္စလိကာ၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နမဿမာနာ၊ ကုန်လျက်။ ဧဝံ

အနုပရိဝတ္တန္တိ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်သည် မှန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝါသေဋ္ဌော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။

၅၃၁။ ဝါသေဋ္ဌာဋ္ဌ၊ တံ၊ ထိုဝါသေဋ္ဌာသောစကားကို။ တံ၊ သည်။ ကိံမညသိ၊ နည်း။ တေဝိဇ္ဇော၊ ကုန်သော။ ပြာဟ္မဏာစ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ အညေ၊ ကုန်သော။ ဗဟုဇနာစ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ စန္ဒိမသုရိယော၊ တို့ကို။ ယံ-ယေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ ပဿန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။ အနုပရိဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ တေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ တေဝိဇ္ဇော၊ ကုန်သော။ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ စန္ဒိမသုရိယာနံ၊ တို့၏။ သဟဗျတာယ၊ အပေါင်းအဖော် ဖြစ်ခြင်းငှာ။ (ဒေသေတုံဋ္ဌ တဒတ္ထသမ္ပဒါနံ)။ အယံဝေ၊ လျှင်။ ဥဇုမဂ္ဂေါ၊ တည်း။ အယံဝေ၊ လျှင်။ အဉ္ဇသ္မာယနော၊ တည်း။ ဣမံ၊ ဤခရီးအဖြောင့်ကို။ နိယျာနိကော၊ သွားသောသူသည်။ တတ္ထရဿ၊ ထိုခရီးကိုသွားသောသူ၏။ (တာသမ္ပန်စပ်)။ စန္ဒိမသုရိယာနံ၊ တို့၏။ (သဟဗျန္တစပ်)။ သဟဗျတာယ၊ အပေါင်းအဖော် ဖြစ်ခြင်းငှာ။ နိယျာတိ၊ သွားသည်မည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ ဒေသေတုံ၊ ကြားခြင်းငှာ။ ပဟောန္တိ ကိမ္ပန၊ စွမ်းနိုင်ကုန်အံ့လော။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ နောဟိ ပဟောန္တိ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝါသေဋ္ဌော၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဝါသေဋ္ဌ။ တေဝိဇ္ဇော၊ ကုန်သော။ ပြာဟ္မဏာစ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ အညေ၊ ကုန်သော။ ဗဟုဇနာစ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ စန္ဒိမသုရိယော၊ တို့ကို။ ယံ-ယေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ ပဿန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။ အနုပရိဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ တေဝိပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်လည်း။ စန္ဒိမသုရိယာနံ၊ တို့၏။ သဟဗျတာယ၊ ငှာ။ အယံဝေ၊ လျှင်။ ဥဇုမဂ္ဂေါ၊ တည်း။ ပ။ နိယျာတိ၊ သွားသည် မည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ ဒေသေတုံ၊ ငှာ။ နပ္ပဟောန္တိ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်။

၅၃၂။ ပ။ (ကိံ မှန်ကို အထက်သမ္ပုဇ္ဇတိကြိယာနှင့် ယှဉ်လေ)။ တေဝိဇ္ဇေဟိ၊ ကုန်သော။ ပြာဟ္မဏေဟိ၊ တို့သည်။ ပြာဟ္မာ၊ ကို။ နသက္ခိဒ္ဓောက္ခိ၊ မမြင်ဘူးသတတ်။ တေဝိဇ္ဇာနံ၊ ကုန်သော။

မြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ အာစရိယေဟိပိ၊ ဆရာတို့သည်လည်း။ မြဟ္မာ၊
 ကို။ နသက္ခိဒိဋ္ဌောကိရ၊ တတ်။ တေဝိဇ္ဇာနံ၊ ကုန်သော။ မြာဟ္မဏာနံ၊
 တို့၏။ အာစရိယ ပါစရိယေဟိပိ၊ ဆရာ၏ ဆရာတို့သည်လည်း။
 မြဟ္မာ၊ ကို။ နသက္ခိဒိဋ္ဌောကိရ၊ တတ်။ တေဝိဇ္ဇာနံ၊ ကုန်သော။
 မြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ ယာဝသတ္တမာစရိယာမဟယုဂေဟိပိ၊ ခုနစ်
 ဆက်တိုင်အောင်သော ဆရာအဆက်ဆက်တို့သည်လည်း။ မြဟ္မာ၊
 ကို။ နသက္ခိဒိဋ္ဌောကိရ၊ တတ်။ တေဝိဇ္ဇာနံ၊ ကုန်သော။ မြာဟ္မဏာနံ၊
 တို့၏။ ပုဗ္ဗကာ၊ ရှေ့ဦးအစဖြစ်ကုန်သော။ ယေဇ္ဇသယော၊ တို့သည်။
 မန္တာနံ၊ ဗေဒင်တို့ကို။ ကတ္တာရော၊ ပြုတတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊
 ကုန်၏။ မန္တာနံ၊ တို့ကို။ ပဝတ္တာရော၊ လေ့ကျက် တတ်ကုန်သည်။
 ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပေါရာဏံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော။ ယံမန္တပဒံ၊ အကြင်
 ဗေဒင်သုံးပုံသည်။ ယေသံဇ္ဇသိနံ၊ တို့၏။ သန္တကံ၊ သည်။ ဟောတိ၊
 ၏။ ယေဟိဇ္ဇသိဟိ၊ တို့သည်။ ယံမန္တပဒံ၊ ကို။ ဂိတံ၊ သရဇ္ဈာယ်
 အပ်၏။ ပဝုတ္တံ၊ လေ့ကျက်အပ်၏။ သမိဟိတံ၊ ပေါင်း၍ထားအပ်၏။
 တံမန္တပဒံ၊ ကို။ တေရဟိ၊ ၌။ တေဝိဇ္ဇာ၊ ဗေဒင်သုံးပုံကို သင်တတ်
 ကုန်သော။ မြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ တေသံဇ္ဇသိနံ၊ တို့၏။ အနု
 ပဋိဘာဂံ၊ အတူကို။ ကတ္တာ၊ ၌။ ဝါယန္တိ၊ သရဇ္ဈာယ် ကုန်၏။
 တေသံဇ္ဇသိနံ၊ တို့၏။ အနုပဋိဘာဂံ၊ ကို။ ကတ္တာ၊ ၌။ ဘာသန္တိ၊
 ရွတ်ကုန်၏။ တေဟိဇ္ဇသိဟိ၊ တို့သည်။ ဘာသိတံ၊ ဟောတိုင်းကို။
 အနုဥပလက္ခဏံဝါ၊ အမှတ်ပြု၍။ ဘာသန္တိ၊ ဟောကုန်၏။ ဝါစိတံ၊
 သူတပါးတို့သင်တိုင်းကို။ အနုဥပလက္ခဏံဝါ၊ ၌။ ဝါစေန္တိ၊ သင်
 စေကုန်၏။ ဣဒံ တေ ဇ္ဇသယော၊ ဟူသည်တို့ကား။ သေယုထာ
 ကဘမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်းဟူမူကား။ အဋ္ဌကော၊ အဋ္ဌကရသေ့
 လည်းကောင်း။ ပ။ ဘဂ၊ ဘဂုရသေ့လည်းကောင်း။ ဣမေ၊ ဤသည်
 တို့တည်း။ တေဇ္ဇသယောပိ၊ တို့သည်လည်း။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။
 မြဟ္မာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ယေနဝါမဂ္ဂေန၊ ဖြင့်လည်း။ မြဟ္မလောကံ၊
 သို့။ မြဟ္မာ၊ သည်။ ဝတ္ထတိ၊ ၏။ ယဟိံဝါ၊ အကြင်ဘုံ၌လည်း။ မြဟ္မာ၊
 သည်။ ဝသတိ၊ ၏။ တေံဋ္ဌာနံ၊ ထိုမြဟ္မာတို့၏ နေရာကို။ မယံ၊

တို့သည်။ ဇာနာမ၊ ကုန်၏။ ဧတံဋ္ဌာနံ၊ ကို။ မယံ၊ တို့သည်။ ပဿာမ၊
ကုန်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ နအာဟံသု၊ ကုန်။ တေဝိဇ္ဇာ၊ ကုန်သော။ တေ
မြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ ကိံအာဟံသု၊
ကုန်သနည်းဟူမူကား။ မယံ၊ တို့သည်။ ယံမြဟ္မာနံ၊ ကို။ နဇာနာမ၊
ကုန်။ မယံ၊ တို့သည်။ ယံမြဟ္မာနံ၊ ကို။ နပဿာမ၊ ကုန်။ တဿ
မြဟ္မာနော၊ ၏။ သဟဗျတာယ၊ အပေါင်းအဖော်ဖြစ်ခြင်းငှါ။ အယံ
ဧဝ၊ လျှင်။ ဥဇုမဂ္ဂေါ၊ တည်း။ အယံဧဝ၊ လျှင်။ အဉ္စသာယနော၊
တည်း။ ဣမံ၊ ဤဖြောင့်သောခရီးကို။ နိယျာနိကော၊ သည်။ တတ္ထ
ရဿ၊ ထိုဖြောင့်သော ခရီးကို သွားသောသူ၏။ မြဟ္မသဟဗျ
တာယ၊ ငှါ။ မြဟ္မလောကံ၊ သို့။ နိယျာတိ၊ သွားသည်မည်၏။ ဣတိ၊
သို့။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ ဒေသေမ၊ ကြားကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊
ကုန်၏။

၅၃၃။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ တံ၊ ထိုငါမေးလတ္တံ့ သောစကားကို။ လံ၊
သည်။ ကိံမညသိနည်း။ ဧဝံသန္တေ၊ သော်။ ပ။ အပ္ပါဒိဟိရကတံ၊
မြဟ္မာ့ပြည်သို့ မရောက်စေတတ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ သဗ္ဗဇ္ဇတိ
ကိမ္ပန၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်တုံလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တဂဝါ၊ သည်။
အဝေါစ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဧဝံသန္တေ၊ သော်။ အဗ္ဗါ၊ စင်စစ်။
ပ။ သဗ္ဗဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝါသေဋ္ဌော၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။
ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ တေ၊ ၏။ ဝစနံ၊ သည်။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ဝါသေဋ္ဌ၊
ဋ္ဌ။ တေဝိဇ္ဇာ၊ ကုန်သော။ မြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ယံမြဟ္မာနံ၊ ကို။
နဇာနန္တိ၊ ကုန်။ ယံမြဟ္မာနံ၊ ကို။ နပဿန္တိ၊ ကုန်။ တဿမြဟ္မာနော၊
၏။ သဟဗျတာယ၊ ငှါ။ အယံဧဝ၊ လျှင်။ ဥဇုမဂ္ဂေါ၊ တည်း။ အယံ
ဧဝ၊ လျှင်။ အဉ္စသာယနော၊ တည်း။ ဣမံ၊ ကို။ နိယျာနိကော၊ သည်။
တတ္ထရဿ၊ ထိုခရီးဖြောင့်ကို သွားသောသူ၏။ မြဟ္မသဟဗျတာယ၊
ငှါ။ နိယျာတိ၊ သွားသည်မည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ ယံ-ယေနဋ္ဌာ
နေန၊ အကြင် အကြောင်းကြောင့်၊ ဒေသိယန္တိ၊ ကြားကုန်လတ္တံ့။
ဧတံဋ္ဌာနံ၊ ဤသို့ကြားနိုင်ရာသော အကြောင်းသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။

ဇနပဒကလျာဏီဥပမာ

၅၃၄။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ၊ သေယျထာပိ၊ ဥပမာ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း
 ဟူမူကား။ ပုရိသော၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ၎င်း။ အဟံ၊ သည်။
 ဣမသ္မိံ ဇနပဒေ၊ ဋ္ဌ။ ယာဇနပဒကလျာဏီ၊ အကြင်ဇနပဒကလျာဏီ
 သည်။ အတ္ထိ၊ ၎င်း။ ထံ၊ ထိုဇနပဒကလျာဏီကို။ ဣစ္ဆာမိ၊ ၎င်း။ တံ၊ ထို
 ဇနပဒကလျာဏီကို။ ကာမေမိ၊ တောင့်တ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊
 ၎င်း။ တမေနံ၊ ထိုယောကျ်ားကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ၎င်း။ ကိံ ဝဒေ
 ယျ၊ နည်း။ ဟူမူကား။ အစ္ဆောပုရိသ၊ ကျား။ တံ၊ သည်။ ယံဇနပဒ
 ကလျာဏီ၊ ကို။ ဣစ္ဆသိ၊ ၎င်း။ ကာမေသိ၊ ၎င်း။ တံဇနပဒကလျာဏီ၊
 ကို။ ခတ္ထိယိဝါ၊ မင်းသွီးဟူ၍လည်းကောင်း။ မြာဟ္မဏီဝါ၊ ပုဏ္ဏား
 သွီးဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝေသီဝါ၊ ဟုန်သည် သွီးဟူ၍လည်း
 ကောင်း။ သုဒ္ဓိဝါ၊ သူဆင်းရဲသွီးဟူ၍လည်းကောင်း။ ဇာနာသိ၊
 သော။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ၎င်း။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သော။ သေပုရိ
 သော၊ သည်။ အဟံ၊ သည်။ နောဇာနာမိ၊ မသိ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊
 သိ၏။ တမေနံပုရိသံ၊ ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ဆိုကုန်၏။ ကိံ ဝဒေ
 ယျ၊ ကား။ အစ္ဆောပုရိသ၊ ယောကျ်ား။ တံ၊ သင်သည်။ ယံဇနပဒ
 ကလျာဏီ၊ ကို။ ဣစ္ဆသိ၊ အလိုရှိ၏။ ကာမေသိ၊ ၎င်း။ တံဇနပဒကလျာ
 ဏီ၊ ကို။ ဧဝံနာမာတိဝါ၊ ဤသို့ အမည်ရှိ၏ဟူ၍လည်းကောင်း။
 ဧဝံဒါတ္တာတိဝါ၊ ဤသို့ အနွယ်ရှိ၏ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဒီဃာတိ
 ဝါ၊ မြင့်၏ဟူ၍လည်းကောင်း။ ရဿာတိဝါ၊ နိမ့်၏ဟူ၍လည်း
 ကောင်း။ မဇ္ဈိမာတိဝါ၊ မနိမ့်မမြင့်ဟူ၍လည်းကောင်း။ ကာဠိတိ
 ဝါ၊ မည်းသော အဆင်းရှိ၏ဟူ၍လည်းကောင်း။ သာမာတိဝါ၊
 ရွှေသောအဆင်းရှိ၏ဟူ၍လည်းကောင်း။ မဂ်ရစ္ဆဝီတိဝါ၊ ပြောက်
 သောအဆင်းရှိ၏ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဇာနာသိ၊ လော၊ အမုက
 သိံဝါမေတိဝါ၊ ဤမည်သောရွာ၌ဟူ၍၎င်း။ အမုကသိံ နဂဇေတိ
 ဝါ၊ ၎့်ဟူ၍လည်းကောင်း။ အမုကသိံ ဇနပဒေတိဝါ၊ ၎့်ဟူ၍လည်း
 ကောင်း။ ဇာနာသိ၊ သိ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ၎င်း။
 ဣတိ၊ သို့။ ပုဋ္ဌော၊ သော။ သောပုရိသော၊ သည်။ အဟံ၊ သည်။ နော

ဇာနည်၊ မသိ၊ ဣတိ၊ သိ။ ဝဒေယျ၊ တမေနံပုရိသံ၊ ထိုယောကျ်ားကို။ ဇဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ဆိုကုန်ရာ၏။ ကိံဝဒေယျ၊ နည်းဟု မူကား။ အစ္စောပုရိသ၊ ယောကျ်ား၊ တံ၊ သည်။ ယံဇနပဒကလျာဏိံ၊ ကို။ နဇာနာသိ၊ မသိ။ နပဿသိ၊ မမြင်။ တံဇနပဒကလျာဏိံ၊ ကို။ တံ၊ သည်။ ဣစ္စသိ၊ လော။ ကာမေသိ၊ တောင့်တသလော။ ဣတိ၊ သိ။ ပုဋ္ဌော၊ သော။ သောပုရိသော၊ သည်။ အာမဇ္ဇန္တာမိ၊ ဩော် အလိုရှိသည်မှန်၏။ အာမ ကာမေမိ၊ ဩော် တောင့်တသည်မှန်၏။ ဣတိ၊ သိ။ ဝဒေယျ၊ ဤ။

၅၃၅-၅၃၆။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ တံ၊ ထိုငါမေးလတ္တံ့သောစကားကို။ တံ၊ သည်။ ကိံမညသိ၊ နည်း။ ဇဝံ၊ သိ။ သန္တေ၊ သော်။ တဿပုရိသဿ၊ ။ ဘာသိတံ၊ စကားစသည်။ အပ္ပါဒိဟိရကတံ၊ အံ့ဖွယ်မှရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ “အရှိန်အစော်စရှိသည်၏ အဖြစ်သည်၊ လည်းဟူ”။ သမ္ပဇ္ဇတိနနု၊ ဖြစ်သည် မဟုတ်တုံလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ အဒ္ဓါ၊ စင်စစ်။ ဝ။ သမ္ပဇ္ဇတိ၊ ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝါသေဋ္ဌော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ။ ဝေမေဝခေါ၊ ထို့အတူစင်လျှင်။ ပ။

နိဿယနိဗ္ဗာန နိဿယနိဗ္ဗာန

၅၃၇။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ သေယျထာဝရိ၊ ဥပမာတထူးတုံ။ ပုရိသော၊ သည်။ စတုမဟာစထေ၊ ခရီးလေးကြောင်းတို့ ဆုံရာ၌။ ဌိတဿ၊ တည်သော။ ဝါသာဒဿ၊ သို့။ အာရောဟဏာယ၊ တက်ခြင်းငှါ။ နိဿယနိ၊ ဧကားကို။ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ တမေနံပုရိသံ၊ ကို။ ဇဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ကုန်ရာ၏။ ကိံဝဒေယျ၊ နည်းဟုမူကား။ အစ္စောပုရိသ၊ ယောကျ်ား။ တံ၊ သည်။ ယဿပါသာဒဿ၊ သို့။ အာရောဟဏာယ၊ ငှါ။ နိဿယနိ၊ ကို။ ကရောသိ၊ ။ တံပါသာဒံ၊ ကို။ မုရတ္ထိဇာယ၊ သော။ ဒိသာယဝါ၊ ဌိလည်းကောင်း။ ပ။ ဥတ္တရာယ၊ မြောက်ဖြစ်သော။ ဒိသာယဝါ၊ ဌိလည်းကောင်း။ ဥစ္စောဝါ၊ မြင့်၏ဟူ၍လည်းကောင်း။ နိဇောဝါ၊

နိမ့်၏ဟူ၍ လည်းကောင်း။ မဇ္ဈောဝါ၊ မနိမ့်မမြင့် ဟူ၍လည်း
ကောင်း။ ဇာနာသိ၊ သိ၏လော။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ဆိုကုန်
ရာ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပုဋ္ဌော၊ သော။ သောပုရိသော၊ သည်။ အဟံ၊ လည်း။
နောဇာနာမိ၊ သိ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ၏။ တမေနံ ပုရိသံ၊ ကံ။
ဝေံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ဆိုကုန်ရာ၏။ အမ္ဘောပုရိသ၊ ကျား၊ တံ၊ သည်။
ယံပါသာဒံ၊ ကို။ နဇာနာသိ၊ သိ။ နပဿသိ၊ မြင်။ တဿပါသာဒဿ၊
သို့။ အာရောဟဏာယ၊ ငှါ။ နိဿေဏိံ၊ ကို။ တံ၊ သည်။ ကရောသိ၊
လော။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ကုန်ရာ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပုဋ္ဌော၊ သော။
သောပုရိသော၊ သည်။ အာမာတိ၊ ဩဝါဒဟုတ်၏ဟု။ ဝဒေယျ၊
၏။ ပ။

အစိရဝတီနံ ဝိဇ္ဇပမာ

၅၄၂။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာတထူးတုံ။ အစိရ
ဝတီ၊ အစိရဝတီအမည်ရှိသော။ အယံနဒီ၊ သည်။ ဥဒကဿ၊ ရေဖြင့်။
ပူရာ၊ ပြည့်၏။ သမတိတ္ထိကာ၊ ကမ်းနှင့်အမျှရေရှိ၏။ ကာကပေ
ယျာ၊ ကမ်းနား၌ရပ်၍ ကျီးသောက်ခြင်းငှါ တတ်ကြောင်းသော
ရေရှိ၏။ အထတသ္မိံ ကာလေ၊ ၌။ ပုရိသော၊ သည်။ ပါရတ္ထိကော၊
ကမ်းတဖက်ကို အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ပါရဂဝေသိ၊ ကမ်းတဖက်ကို
ရှာသည်ဖြစ်၍။ ပါရဂါမိ၊ ကမ်းတဖက်သို့ ရောက်လိုသည်ဖြစ်၍။
ပါရံ၊ ကမ်းတဖက်သို့။ တရိတုကာမော၊ ကူးလိုသည် ဖြစ်၍။
အာဂစ္ဆေယျ၊ ၏။ သောပုရိသော၊ သည်။ ဩရိမေ၊ ဤမှာဘက်ဖြစ်
သော။ တိရေ၊ ၌။ ဌိတော၊ လျက်။ ပါရိမံ၊ ထိုမှာဘက်ဖြစ်သော။
ပါရံ၊ ကို။ ပါရာပါရံ၊ ထိုမှာဘက်ကမ်း ဤမှာဘက်ကမ်း။ ဧဟိ၊
လာလှည့်။ ပါရာပါရံ၊ ကမ်း။ ဧဟိ၊ လှည့်။ ဣတိ၊ သို့။ အဂ္ဂေယျ၊
ခေါ်ရာ၏။ (ပါရာပါရံကို ပါရံအပါရံဟု ပုဒ်ဖြတ်)။

၅၄၃။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ တံ၊ ထိုငါမေးလတ္တံ့ သောစကားကို။ ကိံ
မညသိ၊ နည်း။ တဿပုရိသဿ၊ ၏။ အဂ္ဂါယန ဟေတုဝါ၊ ခေါ်
ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း။ အာယာစန ဟေတုဝါ၊ အရိုအသေ

တောင်းပန် မြင်းကြောင့် လည်းကောင်း။ ပတ္တန ဟေတုဝါ၊
တောင့်တ မြင်းကြောင့် လည်းကောင်း။ အဘိနန္ဒန ဟေတုဝါ၊
နှစ်သက်မြင်းကြောင့် လည်းကောင်း။ အဝိရဝတီယာ၊ သော။ နဒီ
ယာ၊ မြစ်၏။ ပါရိမံ၊ ထိုမှာဘက်ကမ်းဖြစ်သော။ တီရံ၊ ကမ်းသည်။
ဩရိမံ၊ ဤမှာဘက်ဖြစ်သော။ တီရံ၊ သို့။ အာဂစ္ဆေယျအပိန၊ လာ
ရာအံလော။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝါသေဠု၊ ကို။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။
ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ အာဂမနံ၊ သည်။ နောဟိ ဘဝေယျ၊
မဖြစ်ရာ။

၅၄၄။ ဝါသေဠု၊ ဠု။ ဝေမေဝ၊ လျှင်။ တေဝိဇ္ဇာ၊ ကုန်သော။
ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ယေဓမ္မာ၊ အကြင်ကုသိုလ် တရားတို့သည်။
ဗြာဟ္မဏကာရကာ၊ ပုဏ္ဏား၏အဖြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်၏။ တေဓမ္မေ၊
တို့ကို။ ပဟာယ၊ ရှိ။ ဝတ္တမာနာ၊ ကျင့်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ ယေ
ဓမ္မာ၊ အကြင် ကုသိုလ် တရားတို့သည်။ အဗြာဟ္မဏ ကာရကာ၊
ပုဏ္ဏားမဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်၏။ “ပုဏ္ဏား၏ အဖြစ်
ကို မပြုဘတ်ကုန်၊ လည်းဟူ”။ တေဓမ္မေ၊ တို့ကို။ သမာဒါယ၊ ရှိ။
ဝတ္တမာနာ၊ ရှိ။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ ကိံ အာဟံသု၊ ကုန်သ
နည်းဟူမူကား။ မယံ၊ တို့သည်။ ဣန္ဒြိယိကြားကို။ အဂ္ဂယာမ၊ ခေါ်
ကုန်၏။ သောမံ၊ လနတ်သားကို။ အဂ္ဂယာမ၊ ကုန်၏။ ငရုဏံ၊ ငရုဏ
နတ် သားကို။ အဂ္ဂယာမ၊ ကုန်၏။ ဤသာနံ၊ ဤသာန နတ်သားကို။
အဂ္ဂယာမ၊ ကုန်၏။ ပဇာပတိံ၊ ပဇာပတိနတ်သားကို။ အဂ္ဂယာမ၊
ကုန်၏။ ဗြဟ္မံ၊ ဗြဟ္မာကို။ အဂ္ဂယာမ၊ ကုန်၏။ မဟိဒ္ဓိံ၊ တန်ခိုးကြီး
သောဗြဟ္မာကို။ အဂ္ဂယာမ၊ ကုန်၏။ ယမံ၊ ယမနတ်ကို။ အဂ္ဂယာမ၊
ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ဝါသေဠု၊ ဠု။ ဝတ
ဧကံန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်။ တေဝိဇ္ဇာ၊ ဗေဒင်ကိုသင်တတ်ကုန်သော။
တေဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ယေဓမ္မာ၊ အကြင် ပဉ္စသီကုသိုလ် ကမ္မ
ပထ တရားတို့သည်။ ဗြာဟ္မဏ ကာရကာ၊ ကုန်၏။ တေဓမ္မေ၊
တို့ကို။ ပဟာယ၊ ရှိ။ ဝတ္တမာနာ၊ ကျင့်ကုန်လျက်။ ယေဓမ္မာ၊ အကြင်
ကုသိုလ် တရားတို့သည်။ အဗြာဟ္မဏကာရကာ၊ ပုဏ္ဏား မဖြစ်

သည်၏အဖြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်၏။ တေဓမ္မေ၊ တို့ကို။ သမာဒါယ၊
၍။ ဝတ္ထုမာနာ၊ ကုန်လျက်။ အဝါယန ဟေတုဝါ၊ ကြောင့်လည်း
ကောင်း။ ပ။ အဘိနန္ဒန ဟေတုဝါ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ကာ
ယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ။ ပရမ္ပဏာ၊ စုတိ
စိတ်၏အလက်၌။ ဗြဟ္မာနံ၊ ဗြဟ္မာတို့၏။ သဟဗျူပကံ၊ အပေါင်း
အဘော်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်သည်။ ယံဘဝိဿန္တိ၊ အကြင်
ကြောင့်ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ တေဋ္ဌာနံ၊ ထိုအကြောင်းသည်။
နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ။ (ဤသို့မြတ်စွာဘုရားသည် ပုဏ္ဏားတို့၏ခေါ်မြင်း
သည် အကျိုးမရှိသည်၏အဖြစ်ကိုပြပြီး၍ သမုဒြာအဝန်း၌ နေမင်း
ကဲ့သို့ အရောင်အဝါတို့ဖြင့် ထွန်းတောက်ပတော်မူလျက် ငါးရာ
သော ရဟန်း ခြံရံလျက် အစိရဝတီ မြစ်နား၌ နေတော်မူသည်
အားလျော်စွာ မြစ်ဥပမာကိုသာလျှင်ဆောင်တော်မူလို၍ “သေယျ
ထာဝီ” အစရှိသော ဒေသနာကို မိန့်သတည်း။ ။ ထိုဒေသနာ၏
အတ္ထကား) ။

၅၄၅။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ သေယျထာဝီ၊ ဥပမာ တထူးတုံ။ အစိရ
ဝတီ၊ အစိရဝတီ အမည်ရှိသော။ အယံနဒီ၊ သည်။ ဥဒကဿ၊
ဖြင့်။ ပူရာ ပြည့်၏။ သမတိတ္ထိယာ၊ ကမ်းနှင့်အမျှ ရေရှိ၏။ တာကပေ
ယျာ၊ ကမ်း၌ရပ်၍ ကျီးသောက်ခြင်းငှာ တတ်ကောင်းသော ရေ
ရှိ၏။ အထ၊ ၌။ ပုရိသော၊ သည်။ ပါရတ္ထိကော၊ ကမ်းတဘက်ကို
အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ပါရဂဝေသီ၊ ကမ်းတဘက်ကို ရှာသည်ဖြစ်၍။
ပါရဂါမိ၊ ကမ်းတဘက်သို့ရောက်လိုသည်ဖြစ်၍။ ပါရံ၊ သို့။ ဗာရိတု
ကာမော၊ ကူးလိုသည်ဖြစ်၍။ အာဂစ္ဆေယျ၊ ၎င်း သောပုရိသော၊
သည်။ ဩရိမေ၊ ဤမှာဘက်ဖြစ်သော။ ထိရေ၊ ၌။ ဒဋ္ဌာယ၊ မြို့စွာ
သော။ “ပြင်းစွာသောလည်းဟူ” ။ အန္တယာ၊ ထိပ်ကြီးဖြင့်ပစ္စာ
ဗာဟံ၊ လက်ပြန်။ ဂါဠမန္တနံ၊ မြို့စွာသောနှောင်၌ပြင်းကို။ ပစ္စေ၊
ဖွဲ့သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌာတံ၊ ထိုငါ့မှေးထွေ့အသာကော
ကို၊ တုံ၊ သည်။ ကိမညသိ၊ နည်း။ သောပုရိသော၊ ထည်။ အစိရ
ဝတီယာ၊ သော။ နဒီယာ၊ ၎င်း။ ဩရိမာ၊ ဤမှာဘက် ဖြစ်သော။

၎င်းတို့ကား ကမ်းမှ၊ ပါရိမံ၊ ထိုမှာဘက်ဖြစ်သော၊ တီရံ၊ သို့။ ဝဇ္ဇေယျ အပိနံ၊ သွားရအံ့လော။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ကို၊ ပုစ္ဆိ၊ န။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ ဝမနံ၊ ဤသို့ သွားခြင်းသည်၊ နောဟိ ဟောတိ၊ ဖြစ်။

၅၄၆။ ဝေမေဝ ခေါ၊ ဤ အတူလျှင်။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ဣမေကာမဂုဏော၊ ဤကာမဂုဏ်တို့ကို။ အရိယဿ၊ ငါ ဘုရား၏။ ဝိနယေ၊ သာသနာတော်၌။ အန္တုတိပိ၊ ထုတ်လျှီနှင့် တူကုန်၏ ဟူ၍လည်း။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စန္တိ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ ဗန္ဓနန္တိပိ၊ အနှောင်အဖွဲ့ဟူ၍လည်း။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့ဟူသည်ကား။ ကတမေ၊ အဘယ်တို့နည်းဟူမူကား။ စက္ခုဝိညေယျာ၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ဣဋ္ဌာ ရှာမှီး အပ်ကုန်ထသော။ ကန္တာ၊ အလိုရှိအပ် ကုန်ထသော။ မနာပါ၊ နှလုံးကို ပွားစေတတ်ကုန် ထသော။ ဝိယရူပါ၊ ချစ်အပ် သာယာ အပ်သော သဘောရှိကုန်ထသော။ ကာမူပသံဟိတာ၊ ကိလေသာ ကာမနှင့် စပ်ကုန်ထသော။ ရဇနိယာ၊ တပ်အပ် ကုန်ထသော။ ရူပါစ၊ ရူပါရုံတို့ လည်းကောင်း။ သောတဝိညေယျာ၊ သောတ ဝိညာဉ်ဖြင့် ကြားအပ်ကုန်သော။ သဒ္ဓါစ၊ တို့လည်းကောင်း။ ပ။ သာနဝိညေယျာ၊ သာနာ ဝိညာဉ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ဝန္တာစ၊ ဝန္တာရုံတို့လည်းကောင်း။ ပ။ ကာယဝိညေယျာ၊ ကုန်သော။ ဣဋ္ဌာ၊ ရှာမှီးအပ် ကုန်ထသော။ ကန္တာ၊ အလိုရှိအပ် ကုန်ထသော။ မနာပါ၊ နှလုံးကို ပွားစေတတ်ကုန်ထသော။ ဝိယရူပါ၊ ချစ်အပ် သာယာအပ်သော သဘောရှိကုန် ထသော။ ကာမူပသံဟိတာ၊ ကိလေသာကာမနှင့် စပ်ကုန်ထသော။ ရဇနိယာ၊ တပ်အပ်ကုန် ထသော။ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာစ၊ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့လည်းကောင်း။ ဣမေ၊ ဤသည် တို့တည်း။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ကာမဂုဏာ၊ တို့ကို။ အရိယဿ၊ ငါဘုရား၏။ ဝိနယေ၊ သာသနာတော်၌။ အန္တုတိပိ၊ ထုတ်လျှီဟူ၍လည်း။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ ဗန္ဓနန္တိပိ၊ အနှောင်အဖွဲ့ဟူ၍လည်း။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။

ပဉ္စကုန်သော။ ဣမေကာမဂုဏော၊ တို့ကို။ တေဝိဇ္ဇာ၊ ကုန်သော။
 မြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဂမိတာ၊ အလိုရှိတတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊
 ကုန်၏။ မုစ္ဆိတာ၊ မက်မောတတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။
 အဇ္ဈောပန္နာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အနာဒိနဝဒဿာ
 ဝိနော၊ ငါးပါးသောကာမဂုဏ်၌ အပြစ်ကို မမြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။
 အနိဿရဏပညာ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ခြင်း၏ အကြောင်း
 ကိုပိုင်းခြား၍ သိသောပညာ မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပဉ္စကုန်သော။
 ဣမေကာမဂုဏော၊ တို့ကို။ ပရိဘူန္တိ၊ ခံစားကုန်၏။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။
 ဝာ ဇကန္တန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ တေဝိဇ္ဇာ၊ ကုန်သော။ တေ
 မြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ယေဓမ္မာ၊ အကြင်ပဉ္စသီလ ကုသိုလ်ကမ္မပထ
 တရားတို့သည်။ မြာဟ္မဏကာရကာ၊ ပုဏ္ဏား၏ အဖြစ်ကို ပြုတတ်
 ကုန်၏။ တေဓမ္မေ၊ တို့ကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ ဝတ္တမာနာ၊ ကျင့်ကုန်
 သည်ဖြစ်၍။ ယေ ဓမ္မာ၊ အကြင် ကုသိုလ် တရား တို့သည်။
 အမြာဟ္မဏကာရကာ၊ ပုဏ္ဏား မဟုတ်သည်ကို ပြုတတ် ကုန်၏။
 “ပုဏ္ဏား၏အဖြစ်ကို မပြုတတ်ကုန်၊ လည်းဟူ”။ တေဓမ္မေ၊ တို့ကို။
 သဒာဒါယ၊ ၍။ ဝတ္တမာနာ၊ ၍။ ပဉ္စကာမဂုဏော၊ တို့ကို။ ဂမိတာ၊
 အလိုရှိ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ မုစ္ဆိတာ၊ မက်မောကုန်သည်ဖြစ်၍။ အဇ္ဈော
 ပန္နာ၊ အလွန် မက်မောကုန်သည် ဖြစ်၍။ အနာဒိနဝ ဒဿာ
 ဝိနော၊ ၍။ အနိဿရဏပညာ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ခြင်းကို
 ဆင်ခြင်သောပညာ ကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပဉ္စကာမဂုဏော၊ တို့ကို။
 ပရိဘူန္တိ၊ ၍။ ကာမန္တု၊ ဗန္ဓနဗန္ဓာ၊ ကာမဂုဏ် တည်းဟူသော
 ထိတ်ကြီးဖြင့် ဖွဲ့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကာယဿ၊ ၍။ ဘေဒါ၊ မှ။ ပရမ္မ
 ရဏာ၊ ၍။ မြဟ္မာနံ၊ တို့၏။ သဟဗျူပဂါ၊ အပေါင်း အဘော်၏
 အဖြစ်သို့ရောက်ကုန်သည်။ ယံ ဘဝိဿန္တိ၊ အကြင်ကြောင့် ဖြစ်ကုန်
 လတ္တံ။ တေဋ္ဌာနံ၊ သည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ။

၅၄၇။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာ တုထူးတုံ။ ပ။
 သြရိမေ၊ ဤမှာဘက်ဖြစ်သော။ တိရေ၊ ၍။ သသိသံ၊ ဦးခေါင်းနှင့်
 တက္က။ ပါရပိတွာ၊ ၍။ နိပဇ္ဇေယျ၊ အိပ်ရာ၏။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ တံဝစနံ၊

ထိုငါမေးလတ္တံ့သောစကားကို။ တံ့။ သည်။ ကိံမညသိ၊ နည်း။
သောပုရိသော၊ သည်။ အစိရဝတီယာ၊ သော။ နဒိယာ၊ ဌ။ ဩရံ၊ ဝေ၊
ဤမှာဘက်ဖြစ်သော။ တီရာ၊ ကမ်းမှ။ ပါရိမံ၊ ထိုမှာဘက်ဖြစ်သော။
တီရံ၊ သို့။ ဂစ္ဆေယျအပိန၊ ရောက်ရာအံ့လော။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊
သည်။ ပုစ္ဆိ၊ န။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ၊ ဤသို့ ကမ်းတဘက်သို့
ရောက်ရာသော၊ သဘောသည်။ နောအတ္ထိ၊ မရှိ။

၅၄၀။ ဝေမေဝခေါ'လျှင်။ ဝါသေဠ၊ ဠ။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ဣမေနိ
ဝရဏာ၊ တို့ကို။ အရိယဿ၊ ငါဘုရား၏။ ပိနယေ၊ သာသနာဌ။
အာဝရဏာတိပိ၊ အဖုံးအလွှမ်းတို့ ဟူ၍လည်း။ “ဖုံးလွှမ်းတတ်
ကုန်၏၊ လည်းဟူ”။ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ နိဝရဏာတိပိ၊ ပိတ်ပင်တတ်
ကုန်၏ဟူ၍လည်း။ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဩနာဟနာတိပိ၊ နှောင်ဖွဲ့တတ်
ကုန်၏၊ ဟူ၍လည်း။ ‘ရစ်မြှေးတတ်ကုန်၏ဟူ၍၊ လည်းဟူ’။ ဝုစ္ဆန္တိ၊
ကုန်၏။ ပရိယောနာဟနာတိပိ၊ ထက်ဝန်းကျင် ရစ်မြှေးတတ်ကုန်
၏ဟူ၍လည်း။ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဉ္စနိဝရဏာ၊ ဟူသည်တို့ကား။
ကတမေ၊ တို့နည်းဟူမူကား။ ကာမတ္ထန္တနိဝရဏံ၊ လည်းကောင်း။ ပ။
ဝိစိကိစ္ဆာနိဝရဏံ၊ လည်းကောင်း။ ဣမေ၊ ဤသည်တို့တည်း။
ဝါသေဠ၊ ဠ။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ဣမေနိဝရဏာ၊ တို့ကို။ ပ။

၅၄၉။ ဝါသေဠ၊ ဠ။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိနိဝရဏေဟိ၊
တို့သည်။ တေဝိဇ္ဇာ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့ကို။ အာဝုဠာ
နိဝုဠာ ဩဖုဠာ၊ ဖုံးလွှမ်းပိတ်ပင် အပ်ကုန်၏။ ပရိယောနဒ္ဓါ၊
ထက်ဝန်းကျင် မြှေးယှက်အပ်ကုန်၏။ ပ။ (အာဝုဠာ အစရှိသော
လေးပုဒ်တို့ကား ဝေဝုဠ်ချည်းတည်း။ ထို့ကြောင့် အဠကထာဌ။
“အာဝုဠာ နိဝုဠာ ဩဖုဠာပရိယောနဒ္ဓါတိ ပဒါနိအာဝရဏာဒိနံ
ဝသေန ဝုတ္တာနိ” ဟု ဆိုအပ်သတည်း)။ ။ ဝတ္တမာနာ၊ ကျင့်အပ်
ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ နိဝရဏေဟိ၊ နိဝရဏ
တို့သည်။ အာဝုဠာ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိဝုဠာ၊ ပိတ်ပင်
အပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဩဖုဠာ၊ နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍။
ပရိယောနဒ္ဓါ၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကာယဿ၊ ၎င်းဘေဒါ၊ မှ။ ပရမ္ပ

ရကား၊ ဣ၊ မြဟ္မာနံ၊ တို့၏။ သဟဗျူပဂါ၊ အပေါင်း အစု၏ အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်သည်။ ယံဘဝိဿန္တိ၊ အကြင်ကြောင့်ဖြစ်ကုန် လတ္တံ့။ ဧတံဌာနံ၊ သည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ။

သံသန္တနကထာ

၅၅၀။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဣ၊ တံ၊ ထိုဝါမေးလတ္တံ့သောစကားကို။ တံ၊ သည်။ ကိမညသိ၊ နည်း။ ဝုဒ္ဓါနံ၊ အရွယ်ရောက်သော အားဖြင့် ကြီးကုန်ထသော။ မဟလ္လဟာနံ၊ စည်းစိမ်အားဖြင့် ကြီးကုန်ထ သော။ အာစရိယ ပါစရိယာနံ၊ ဆရာ၏ ဆရာဖြစ်ကုန်ထသော။ 'ဆရာအဆက်ဆက်ဖြစ်ကုန်ထသော၊ လည်းဟူ'။ ဘာသမာနာနံ၊ အစဉ်အဆက် ဖြစ်သော စကားကိုပြောတတ်ကုန်ထသော။ မြဟ္မာဏာနံ၊ တို့၏။ သန္တိကား၊ အထံမှ၊ ကိန္တိ၊ အသို့သောစကားကို။ ဧတေ-တယာ၊ သည်။ သုတံ၊ ကြားဘူးသနည်း။ မြဟ္မာ၊ မြဟ္မာ သည်။ သာရိဂ္ဂဟောဝါ၊ သားမယားကို သိမ်းဆည်းခြင်းရှိ၏ဟူ၍ လည်း။ သုတံ၊ ကြားဖူးသလော။ အပရိဂ္ဂဟောဝါ၊ သားမယားကို သိမ်းဆည်းခြင်းမရှိ ဟူ၍လည်း။ သုတံ၊ ကြားဖူးသလော။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဧဘာဂေါတမ၊ မ၊ မြဟ္မာ၊ သည်။ အပရိဂ္ဂဟော၊ သားမယားကိုသိမ်းဆည်းခြင်းမရှိ၊ ဣတိ၊ သို့။ မေ-မယာ၊ သည်။ သုတံ၊ ၏။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဣ၊ မြဟ္မာ၊ သည်။ သဝေရ စိတ္တောဝါ၊ ဒေါသနှင့် ယှဉ်သောစိတ် ရှိ၏ဟူ၍လည်း။ သုတံ၊ လော။ အဝေရစိတ္တာဒါ၊ ဒေါသနှင့်ယှဉ်သောစိတ်မရှိဟူ၍လည်း။ သုတံ၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဧဘာဂေါတမ၊ မ၊ မြဟ္မာ၊ သည်။ အဝေရစိတ္တာ၊ ဒေါသနှင့်ယှဉ်သော စိတ်မရှိ၊ ဣတိ၊ သို့။ မယာ၊ သည်။ သုတံ၊ ၏။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဣ၊ မြဟ္မာ၊ သည်။ သဗျာပဇ္ဇစိတ္တာဝါ၊ ထိနမိဒ္ဓနှင့် ယှဉ်သော စိတ်ရှိ၏ဟူ၍ လည်း။ သုတံ၊ လော။ အဗျာပဇ္ဇစိတ္တာဝါ၊ ထိနမိဒ္ဓနှင့်ယှဉ်သော စိတ်မရှိဟူ၍လည်း။ သုတံ၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဧဘာဂေါတမ၊ မ၊ မြဟ္မာ၊ သည်။ အဗျာပဇ္ဇစိတ္တာ၊ ထိနမိဒ္ဓနှင့်

ယဉ်သော စိတ်မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေ-မယာ၊ သည်၊ သုတံ၊ ဇန၊
ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ၊ မြဟ္တာ၊ သည်။ သံကိလိဋ္ဌစိတ္တောဝါ၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စအစ
ရှိသော ကိလေသာနှင့်ယဉ်သော စိတ်ရှိ၏ ဟူ၍လည်း။ သုတံ၊
လော။ အသံကိလိဋ္ဌစိတ္တောဝါ၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စ အစရှိသော ကိလေ
သာတို့နှင့် ယဉ်သောစိတ်မရှိဟူ၍လည်း။ သုတံ၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။
ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ဇန။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ အသံကိလိဋ္ဌစိတ္တော၊
ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စ အစရှိသော ကိလေသာတို့နှင့် ယဉ်သော စိတ်မရှိ၊
ဣတိ၊ သို့၊ မေမယာ၊ သည်၊ သုတံ၊ ဇန။ (အလုံးစုံသော ကိလေသာ
မရှိသည်ကို ရည်၍ “အသံကိလိဋ္ဌစိတ္တော” ဟု မဆို။ နိဝရဏကိစ္စ
တပ်သော ကိလေသာ မရှိသည်ကိုရည်၍ “အသံကိလိဋ္ဌစိတ္တော”
ဟု ဆိုသတည်း)။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ၊ မြဟ္တာ၊ သည်။ ဝေသဝတ္တိဝါ၊ မိမိ
အလိုသို့လိုက်စေတတ်၏ဟူ၍လည်း။ သုတံ၊ လော။ အဝသဝတ္တိဝါ၊
မိမိအလိုသို့လိုက်စေတတ်၏ဟူ၍လည်း။ သုတံ၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။
ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ဇန။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဝေသဝတ္တိ၊ မိမိအလိုသို့
လိုက်စေတတ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ မယာ၊ သည်။ သုတံ၊ ဇန။ ဝါသေဋ္ဌ၊
ဋ္ဌ၊ တံ၊ ကိ။ တံ၊ သည်။ ကိမညသိ၊ နည်း။ တေဝိဇ္ဇာ၊ ကုန်သော။
မြာဟ္ဗဏာ၊ တို့သည်။ သပရိဂ္ဂဟာဝါ၊ သားမယားကို သိမ်းဆည်း
ခြင်း ရှိကုန်သလော။ အပရိဂ္ဂဟာဝါ၊ ကုန်သလော။ ဣတိ၊ သို့။
ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ဇန။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ မြာဟ္ဗဏာ၊ တို့သည်။
သပရိဂ္ဂဟာ၊ သားမယားကို သိမ်းဆည်းခြင်း ရှိကုန်၏။ ဝါသေဋ္ဌ၊
ဋ္ဌ၊ မြာဟ္ဗဏာ၊ တို့သည်။ သဝေရစိတ္တာဝါ၊ ဒေါသနှင့်ယဉ်သောစိတ်
ရှိကုန်သလော။ အဝေရစိတ္တာဝါ၊ ကုန်သလော။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊
သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ဇန။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ သဝေရစိတ္တာ၊ ကုန်၏။
ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ၊ မြာဟ္ဗဏာ၊ တို့သည်။ သဗျာပဇ္ဇစိတ္တာဝါ၊ ထိနမိဒ္ဓနှင့်
ယဉ်သောစိတ် ရှိကုန်သလော။ အဗျာပဇ္ဇစိတ္တာဝါ၊ လော။ ပ။ ဣတိ၊
သို့။ ဝါသေဋ္ဌ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ဇန။

၅၅၁။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ တေဝိဇ္ဇာ၊ ကုန်သော။ မြာဟ္ဗဏာ၊ တို့
သည်။ သပရိဂ္ဂဟာ၊ သားမယားကို သိမ်းဆည်းခြင်း ရှိကုန်၏။

မြဟ္မာ၊ သည်။ အပ္ပရိဂ္ဂဟော၊ သားမယားကို သိမ်းဆည်းခြင်း မရှိ။ သပရိဂ္ဂဟာနံ၊ ကုန်သော။ တေဝိဇ္ဇာနံ၊ ကုန်သော။ မြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ အပ္ပရိဂ္ဂဟေန၊ သော။ မြဟ္မာနာ၊ နှင့်။ သံဗ္ဗိံ၊ ကွ။ သံသန္တတိ အပိနုခေါ ရောနှောရာသလော။ သမေတိ အပိနုခေါ၊ ညီညွတ်ရာ သလော။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ။ ။ ဘောဂေါတမ၊ မ။

ဣဒံ၊ ဤသို့ရောနှောခြင်းသည်။ နောဟိဟောတိ၊ ဖြစ်။ ပ။

၅၅၂။ ဝါသေဠု၊ ဠု ဣဗြဟ္မလောကမဂ္ဂေ၊ ဤမြဟ္မာပြည်သို့ သွားသောခရီး၌။ (ခေါပနကား ပဒါလင်္ကာရတည်း)။ တေဝိဇ္ဇာ၊ ကုန်သော။ တေမြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ အာဒိသိတွာ၊ ဖြောင့်သော ခရီးမဟုတ်သည်ကို ဖြောင့်သောခရီးဟုညွှန်ကုန်၏။ သံသိဒန္တိ၊ ဆုတ်ကုန်၏။ “နစ်ကုန်၏၊ လည်းဟူ”။ သံသိဒိတွာ။ နစ်ကုန်၍။ ဝိသာရိ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ပါပုဏန္တိ၊ ကုန်၏။ သုက္ခတရုဏံ၊ ချောက်သော တံလှုပ်ကို။ တရန္တိမညေ၊ ရေမှတ်၍ ကူးကုန်သကဲ့သို့ ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေဝိဇ္ဇာနံ၊ ကုန်သော။ မြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ ဣဒံ-ဣမေ တေဝိဇ္ဇာ၊ ဤဗေဒင်တို့ကို။ ဣရိဏန္တိပိ၊ တောကြီး ဟူ၍လည်း။ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တေဝိဇ္ဇာ၊ ဗေဒင်တို့ကို။ ဝိဝနန္တိပိ၊ ကြီးစွာသော တောဟူ၍လည်း။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ တေဝိဇ္ဇာ၊ တို့ကို။ ဗုသနန္တိပိ၊ ပျက်စီးကြောင်းဟူ၍လည်း။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။

၅၅၃။ ။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ မြာဟ္မာနံ၊ တို့၏။ သဟဗျတာယ၊ အပေါင်းအဖော် ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ မဂ္ဂံ၊ ကို။ ဇာနာတိ၊ ။ ။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ မေမယာ၊ သည်။ သုတံ၊ ကြားအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝါသေဠော၊ သည်။ ဘဂဝန္တိ၊ ကို။ အဂေါစ၊ ။ ။ ဝါသေဠု၊ ဠု။ တံ၊ ကို။ ကိံမညသိ၊ နည်း။ ဣတော၊ ဤအစိရဝတီမြစ်မှ။ အာသန္ဓေ၊ အနီး၌။ မနသာကဋံ၊ မနသာကဋရာသည်။ ဌိတံ၊ တည်သည်မဟုတ်လော။ ဣတော၊ ဤအစိရဝတီမြစ်မှ။ နဒ္ဒရေ၊ မဝေးသော အရပ်၌။ မနသာကဋံ၊ သည်။ ဌိတံ၊ တည်သည် မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။

ပုစ္ဆိ၊ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဣတော၊ မှ။ အာသန္ဓေ၊ ဌ။ မနသာ
ကဋံ၊ သညံ။ ဝေဝိတံ၊ တညသညမှန်၏။ ဣတော၊ မှ။ န ဒုရေ၊ ဌ။
မနသာကဋံ၊ သညံ။ ဝေဝိတံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝါသေဋ္ဌော၊ သညံ။
အဝေါမ၊ ၏။

၅၅၄။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဌ။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ပုရိသော၊
သညံ။ ဣမ မနသာကဋေ၊ ဌ။ ဇာတသံဝဋ္ဌေါ၊ ဖွား၍ကြီးသည်။
အဿ ဟောတိ၊ ၏။ မနသာကဋတော၊ မနသာကဋရွာမှာ တာဝ
ဒေဝ၊ ထိုခဏ၌လျှင်။ အဝသဋံ၊ ထွက်မြောက်သော။ ‘လာသော၊
လည်းဟူ’။ တမေနံပုရိသံ၊ ကို။ မနသာကဋဿ၊ ၏။ မဂ္ဂံ၊ ကို။
ပုစ္ဆေယျ၊ ကုန်ရာ၏။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဌ။ မနသာကဋေ၊ ဌ။ ဇာတသံ
ဝဋ္ဌဿ၊ သော။ မနသာကဋဿ၊ ၏။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ ပုဋ္ဌဿ၊ မေးအပ်
ထသော။ တဿပုရိသဿ၊ ၏။ ဒန္တာယိတတ္တံဝါ၊ ယုံမှားရှိသည်၏
အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ဝိတ္ထာယိတတ္တံဝါ၊ ကိုယ်ခက်ထရော်
ရှိသည်လည်းကောင်း။ သိယာနုခေါ၊ ဖြစ်ရာသလော။ ဣတိ၊ သို့။
ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ၊ ဤသို့
ယုံမှားရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ နောဟိ သိယာ၊ မဖြစ်ရာ။ တံ၊
ထိုသို့ ယုံမှားကင်းခြင်းသည်။ ကိဿ၊ သော။ ဟေတု၊ အကြောင်း
ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ အမုပုရိသော၊ ဤ
သောကျားသည်။ မနသာကဋေ၊ ဌ။ ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဇာတ
သံဝဋ္ဌေါ၊ ဖွား၍ကြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿပုရိသဿ၊ သည်။
သဗ္ဗာနေဝ၊ အလုံးစုံလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ မနသာကဋဿ၊ ၏။
မဂ္ဂါနိ၊ တို့ကို။ သုဝိဒိတာနိ၊ ကောင်းစွာ သိအပ်ကုန်၏။ ဣတိ
တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒန္တာယိတတ္တံဝါ၊ သည်လည်းကောင်း၊ ဝိတ္ထာယိ
တတ္တံဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ နောဟောတိ၊ ဖြစ်။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဌ။
မနသာကဋေ၊ ဌ။ ဇာတသံဝဋ္ဌဿ၊ သော။ မနသာကဋဿ၊ ၏။
မဂ္ဂံ၊ ကို။ ပုဋ္ဌဿ၊ သော။ တဿပုရိသဿ၊ ၏။ ဒန္တာယိတတ္တံဝါ၊
သည်လည်းကောင်း။ ဝိတ္ထာယိတတ္တံဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။
သိယာနုခေါ၊ ဖြစ်ရာသလျှင်ကတည်း။ မြဟ္မလောကာဒိကံ၊ မြဟ္မာ

ပြည် အစရှိသည်ကို ပုဋ္ဌဿ၊ နေမးအပ်သော၊ ထထာဂဏသော၊
 ငါဘုရား၏၊ မြဟ္မလောကေဝါ၊ နှလည်းကောင်း၊ မြဟ္မလောက
 ဂါမိနိယာ၊ မြဟ္မာပြည်သို့ ရောက်စေတတ်သော၊ ပဋိပဒါယဝါ၊
 နှလည်းကောင်း။ ဒန္ဓာယိတတ္ထံဝါ၊ ယုံမှားရှိသည်၏ အဖြစ်သည်
 လည်းကောင်း။ ဝိတ္ထာယိတတ္ထံဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ နက္ခေဝ
 သိယာ၊ မဖြစ်ရာသလျှင်ကတည်း။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ အဟံ၊ သည်။
 မြဟ္မာနဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာမိ၊ ၏။ မြဟ္မလောကဉ္စ၊ ကိုလည်း
 ကောင်း။ မြဟ္မလောကဂါမိနိ၊ သော။ ပဋိပဒဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။
 ပဇာနာမိ၊ ၏။ ယထာပဋိပန္ဓော၊ ငါဟောတိုင်း ကျင့်သောသူ
 သည်။ မြဟ္မလောကံ၊ သို့။ ဥပပန္ဓော၊ ရောက်၏။ တဉ္စကာရဏံ၊
 ကိုလည်း။ ပဇာနာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။
 ၅၅၅။ ပ။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ၏။ ဣတိတေဝစနံ၊ ကို။ မယာ၊
 သည်။ သုတံ၊ ကြားအပ်၏။ သာဓုအာယာစာမိ၊ တောင်းပန်ပါ၏။
 ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ နော၊ ငါတို့အား။ မြဟ္မာနံ၊ တို့၏။ သဟ
 ဗျတာယ၊ ၄။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ ဒေသေတု၊ ကြားတော်မူလော့။ ဘဝံဂေါ
 တမော၊ သည်။ မြဟ္မာဏိံ၊ ပုဏ္ဏားသားငယ် ဖြစ်သော။ ပဇံ၊
 ဒုက္ခိတသတ္တဝါကို။ ဥလ္လာမ္ပတိ၊ မြဟ္မပြည်သို့ တင်တော်မူလော့။
 ဣတိ၊ သို့။ ဝါသေဋ္ဌော၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ (မြတ်စွာဘုရားသည်
 ဝါသေဋ္ဌအား သုရားဖြစ်ခြင်းကိုပြုပြီး၍ မြဟ္မာပြည်သို့ ရောက်ခြင်း၏
 ရှေ့အဖို့ဖြစ်သော အကျင့်နှင့်တကွ မေတ္တာ မြဟ္မဝိဟာရ အစ
 ရှိသော မြဟ္မာပြည်သို့ ရောက်စေတတ်သော ခရီးကို ဟောတော်မူ
 လို၍ “တေနဟိ ဝါသေဋ္ဌ” အစရှိသောဒေသနာကို မိန့်သတည်း။
 ထိုဒေသနာ၏ အတ္ထကား အချို့လွယ်၏။)

မြဟ္မလောကမဂ္ဂဒေသနာ

၅၅၆။ မေတ္တာ သဟဂတေန၊ မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သော၊
 စေတသာ၊ ဖြင့်။ ဧကံ၊ တခုသော။ ဒိသံ၊ ကို။ ဖရိတ္တာ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊
 ၏။ တထာ၊ တူ။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော အရပ်မျက်နှာကို။

ဖရိတွာ၊ ရှိ။ ဝိဟရတိ၊ နိ။ ပ။ စတုတ္ထံ၊ လေးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း
 ဖြစ်သော အရပ်မျက်နှာကို။ ဖရိတွာ၊ ရှိ။ ဝိဟရတိ၊ နိ။ ဣတိဝေံ၊
 ဤအတူ။ ဥဒ္ဓု။ အထက် အရပ်ကို လည်းကောင်း။ အစောစ၊
 အောက်အရပ်ကိုလည်းကောင်း။ ဤရိယဉ္ဇ၊ အထောင့် ဖြစ်သော
 အရပ်ကိုလည်းကောင်း။ ဖရိတွာ၊ ရှိ။ ဝိဟရတိ၊ နိ။ သဗ္ဗမိ၊ အလုံးစုံ
 သော သတ္တဝါတို့၌။ သဗ္ဗတ္တတာယ၊ အချင်းခပ်သိမ်း မိမိကိုယ်နှင့်
 တူသည်၏အဖြစ်အားဖြင့်။ သဗ္ဗာဝန္တံ၊ အလုံးစုံသော ကောဠာသ
 တို့နှင့်ပြည့်စုံသော။ လောကံ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို။ မေတ္တာသဟ
 ဂတေန၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော။ ဝိပုလေန၊ ပွားခြင်းသို့ရောက်ပြီး
 ထသော။ မဟဂ္ဂတေန၊ မြတ်သည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်ထသော။
 အပ္ပမာဏေန၊ အပိုင်းအခြား မရှိသော။ အဝေရေန၊ ဒေါသမရှိ
 ထသော။ အဗျာပဇ္ဇေန၊ ပြစ်မှားခြင်း မရှိထသော။ “အမျက်
 ထွက်ခြင်း မရှိထသော၊ လည်းဟူ”။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဖရိတွာ၊
 နံ၊ ရှိ။ ဝိဟရတိ၊ နိ။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ သေယျထာပိ၊ ကား။ မလဝါ၊
 အားရှိထသော။ သင်္ခမမော၊ ခရုသင်းမှုတ်သော။ ပုရိသော၊ သည်။
 အပ္ပကသိရေနော၊ ဆင်းရဲခြင်းမရှိသဖြင့်လျှင်။ စတုဒ္ဓိသာ၊ လေးပါး
 ကုန်သော အရပ်တို့ကို။ သရေန၊ အသံဖြင့်။ (ကရိဏ်းထည့်)။
 ဝိညာပေယျ သေယျထာပိ၊ သို့။ ဝေမေဝခေါ၊ လျှင်။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။
 ဧဝံဘာဝိတာယ၊ ဤသို့ ပွားစေအပ်သော။ မေတ္တာယ၊ မေတ္တာနှင့်
 ယှဉ်သော။ စေတော ဝိမုတ္တိယာ၊ စတုတ္ထဈာန်သမာပတ်ဖြင့်။ ယံ
 ကမ္မံ၊ အကြင် ကာမာဝစရက်ကို။ ပမာဏကတံ၊ ပမာဏဖြင့်
 ပြုအပ်သော။ ယံကမ္မံ၊ အကြင်ကာမာဝစရက်သည်။ အတ္ထိ၊ နိ။ တံ
 ကမ္မံ၊ ထိုကာမာဝစရက်သည်။ တတြ၊ ထိုကာမာဝစရက်၌။
 နအဝသိသတိ၊ မကြွင်း။ “ပျောက်၏၊ လည်းဟူ”။ တံကမ္မံ၊ ထို
 ကာမာဝစရက်သည်။ တတြ၊ ထိုရူပါဝစရ အရူပါဝစရက်၌။ န
 အဝတိဋ္ဌတိ၊ မတည်။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ အယံပိ၊ ဤမေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော
 စတုတ္ထဈာန် သမာပတ် သည်လည်း။ မြဟ္ဗာနံ၊ တို့၏။ သဟ
 ဗျတာယ၊ ၄။ မဂ္ဂေါ၊ ခရီးတည်း။ ပုနစပရံ၊ တုံ။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ဘိက္ခု၊

၀၀၀

သည်။ ကရုဏာသဟဂတေန၊ ကရုဏာနှင့်ယှဉ်သော။ စေတသာ၊
စိတ်ဖြင့်။ ပ။ ဧကံ၊ တခုသော။ ဒိသံ၊ ကို။ ဖရိတ္တာ၊ ရွံ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။
တထာ၊ ထိုအတူ။ ဒုတ်ယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော အရပ်ကို။ ပ။ သဗ္ဗမိ၊
ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့၌။ သဗ္ဗတ္တတာယ၊ အချင်းခပ်သိမ်း မိမိ
ကိုယ်နှင့်တူသည်၏ အဖြစ်အားဖြင့်။ သဗ္ဗာဝန္တံ၊ အလုံးစုံသော
အခြင်းအရာရှိသော။ လောကံ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို။ ဥပေက္ခာ
သဟဂတေန၊ ဥပေက္ခာနှင့်ယှဉ်သော။ ပ။ အဗျာပဇ္ဇေန၊ ပြစ်မှား
ခြင်းမရှိသော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဖရိတ္တာ၊ ရွံ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ပ။

၅၅၇။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ တံ၊ ကို။ တံ၊ သည်။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ဧဝံ
ဝိဟာရိ၊ ဤမြေတွင်ဝိဟာရတရားနှင့် ပြည့်စုံသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။
သပရိဂ္ဂဟောဝါ၊ သားမယားကိုသိမ်းဆည်းခြင်းရှိသလော။ အပ
ရိဂ္ဂဟောဝါ၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘောဂေါတ
မ၊ မ။ အပရိဂ္ဂဟော၊ သားမယားကိုသိမ်းဆည်းခြင်းမရှိ။ ပ။ ဝါသေ
ဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ဧဝံဝိဟာရိ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝသဝတ္တိဝါ၊ စိတ်ကိုမိမိအလို
သို့လိုက်စေတတ်သလော။ အဝသဝတ္တိဝါ၊ သလော။ ဣတိ၊ သို့။
ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဝသဝတ္တိ၊ စိတ်ကို
မိမိအလိုသို့ လိုက်စေတတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝါသေဋ္ဌော၊ သည်။
အဝေါစ၊ ၏။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အပရိဂ္ဂဟော၊ သား
မယားကို သိမ်းဆည်းခြင်းမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မြဟ္မာ၊ သည်။
အပရိဂ္ဂဟော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အပရိဂ္ဂဟာယ၊ သားမယားကို
သိမ်းဆည်းခြင်းမရှိသော။ ဘိက္ခု၊ နော၊ ၏။ အပရိဂ္ဂဟေန၊ သော။
မြဟ္မာနာ၊ နှင့်။ သဗ္ဗိံ၊ ကွ။ သံသန္ဓတိ အပိနုခေါ၊ နှိုးနှောသည်
မဟုတ်လော။ သမေတိ အပိနုခေါ၊ ညီညွတ်သည် မဟုတ်လော။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဧဝံသံ
သန္ဓတိ၊ နှိုးနှောသည်မှန်၏။ ဧဝံ သမေတိ၊ ညီညွတ်သည် မှန်၏။
ဣတိ၊ သို့။ ဝါသေဋ္ဌော၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ တေ၊
သင်၏။ ဝစနံ၊ သည်။ သာဓု၊ ကောင်းစွာ၏။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ဝတ
ကေန္တေန၊ ဖြင့်။ အပရိဂ္ဂဟော၊ သော။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။

ကာယဿ၊ နိ၊ ဘေဒါ၊ မှ၊ ပရမ္မရဏာ၊ ဣ၊ အပရိဂ္ဂဟဿ၊ သော၊
မြဟ္မာ၊ နော၊ နိ၊ သဟဗျ၊ ပဂေါ၊ အပေါင်း၊ အဘော်၏ အဖြစ်သို့
ရောက်သည်။ ယံဘဝိဿတိ၊ အကြင်ကြောင့်ဖြစ်လတ္တံ့။ ဧတံဌာနံ၊
ထိုသို့ဖြစ်ရာသော အကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ နိ။

၅၅၀။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဘိက္ခု၊ သည်။ အဝေရ
စိတ္တော၊ ဒေါသကင်းသော စိတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မြဟ္မာ၊
သည်။ အဝေရစိတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပ၊ ဘိက္ခု၊ သည်။
အဗျာပဇ္ဇစိတ္တော၊ အမျက်ကင်းသော စိတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ နိ။
မြဟ္မာ၊ သည်။ အဗျာပဇ္ဇစိတ္တော၊ အမျက်ကင်းသော စိတ်ရှိသည်။
ဟောတိ၊ နိ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အသံကိလိဋ္ဌစိတ္တော၊ ညစ်ညူး
ခြင်းကင်းသော စိတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ နိ။ မြဟ္မာ၊ သည်။ အသံ
ကိလိဋ္ဌစိတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နိ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝသတ္ထိ၊ မိမိ
ကိုယ်ကို စိတ်အလိုသို့ အစဉ်လိုက်သည်။ ဟောတိ၊ နိ။ မြဟ္မာ၊
သည်။ ဝသတ္ထိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝသတ္ထိဿ၊ သော။
ဘိက္ခု၊ နော၊ နိ။ ဝသတ္ထိနာ၊ သော။ မြဟ္မာ၊ နာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။
သံသန္တတိအပိနုခေါ၊ နှိုးနှောသည် မဟုတ်လော။ သမေတိအပိ
နုခေါ၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ နိ။ ဘော
ဂေါတမ၊ မ။ ဧဝံသံသန္တတိ၊ နှိုးနှောသည် မှန်၏။ ဧဝံ သမေတိ၊
ညီညွတ်သည်မှန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝါသေဋ္ဌော၊ သည်။ အဝေါစ၊ နိ။
ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ၊ တေ၊ နိ။ ဝစနံ၊ သည်။ သာဓု၊ ကောင်းစွာ၏။ ဝသတ္ထိ၊
မိမိကိုယ်ကို စိတ်အလိုသို့ အစဉ်လိုက်စေတတ်သော။ သောဘိက္ခု၊
သည်။ ဝတကေန္တေန၊ ဖြင့်။ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊
ပျက်သည်မှ။ တနည်းကား၊ ကာယဿ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ၏။ ဘေဒါ၊
ပျက်သည်မှ။ ပရမ္မဏာ၊ စုတိစိတ်၏ အထက်၌။ ဝသတ္ထိဿ၊
မိမိကိုယ်ကို စိတ်သို့ အစဉ် လိုက်စေတတ်သော။ မြဟ္မာ၊ နော၊ နိ။
သဟဗျ၊ ပဂေါ၊ အပေါင်း၊ အဘော်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သည်။
ယံဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဧတံဌာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ နိ။ ဣတိ၊ သို့။
ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ နိ။

(၄၉၄) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

၅၅၉။ ဘဂဝတော၊ ဘုရားသည်။ ဝေံ၊ ဤသို့သော စကားကို။
ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူလတ်သော်။ ဝါသေဋ္ဌဘာရဒ္ဒါဇော၊ ဝါသေဋ္ဌ
ဘာရဒ္ဒါဇ အမည်ရှိ ကုန်သော။ မာဇာဝါ၊ လုလင်တို့သည်။
ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ တေဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ ကိံ အဝေါစုံ၊ ကား။
ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ၏။ ဓမ္မဒေသနာ၊
သည်။ အဘိက္ကန္တံ၊ ရှိ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဘောတောဂေါတမဿ၊
၏။ ဓမ္မဒေသနာ၊ သည်။ အဘိက္ကန္တံ၊ ၏။ (ကြည်ညိုသောအခါ
ဖြစ်သောကြောင့် နှစ်ကြိမ် ဆိုသတည်း)။ ဘောဂေါတမ၊ မ။
သေယုထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ နိက္ကုဋ္ဌိတံ၊ အောက်သို့
မျက်နှာပြု၍ ထားအပ်သော အိုးကို။ တနည်းကား၊ အောက်သို့
မျက်နှာဝရှိသော ဝတ္ထုကို။ ဥက္ကုဋ္ဌေယုယထာဝါ၊ အထက်သို့
မျက်နှာပြု၍ ထားပေသကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ (လှန်ဘိသကဲ့သို့
လည်းကောင်း၊ လည်းဟူ"။ ပဋိစ္ဆန္တံ၊ မြက်၊ သစ်ရွက် အစရှိသည်
တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော ဝတ္ထုကို။ ဝိဝရေယုယထာဝါ၊ လည်း
ကောင်း။ မုဋ္ဌဿ၊ ခရီးမှားသောသူအား။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ အာစိက္ခေယု
ယထာဝါ၊ လည်းကောင်း။ အန္ဓကာရေ၊ အင်္ဂါလေးပါးနှင့်ပြည့်စုံ
သော အမှိုက်တိုက်၌။ တေလပဇ္ဇောတံ၊ ကြီးစွာသော ဆီမီးတန်
ဆောင်ကို။ ဓာရေယုယထာဝါ၊ ထွန်းဘိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း။
စက္ခုမန္တော၊ စက္ခုပသာဒနှင့် ပြည့်စုံသော သူတို့သည်။ ရူပါနိ၊
တို့ကို။ ဗက္ခန္တိယထာဝါ၊ မြင်ကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဝေမေဝ၊
တူလျှင်။ ဘောတာ ဂေါတမေန၊ သည်။ အနေကပရိယာယေန၊
များစွာသော ပရိယာယ်ဖြင့်။ ဓမ္မော၊ ကို။ ပကာသိတော၊ ဟော
တော်မူအပ်ပြီ။ ဧတေမယံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ ဂေါတမံ၊
ကို။ သရဏံ သရဏံဇုတိ၊ ဆင်းရဲကို ဖျောက်ပေတတ်၏ ချမ်းသာ
ကို ဆောင်ပေတတ်၏ ဟူ၍။ ဂစ္ဆာမ-သေဝါမ၊ မှီဝဲဆည်းကပ်ပါ
ကုန်၏။ တနည်းကား၊ ဂစ္ဆာမ-ဗုဒ္ဓါမ၊ သိပါကုန်၏။ ဓမ္မဉ္စ၊ ကို။
လည်းကောင်း။ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ သရဏံ-သရဏံ
ဇုတိ၊ ဟူ၍။ ဂစ္ဆာမ-သေဝါမ၊ ကုန်၏။ တနည်းကား၊ ဂစ္ဆာမ၊

☞ များစွာသော ပရိယာယ်ဖြင့်။ ဓမ္မော၊ ကို။ ပကာသိတော၊ ဟော
တော်မူအပ်ပြီ။ ဧတေမယံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ ဂေါတမံ၊
ကို။ သရဏံ သရဏံဇုတိ၊ ဆင်းရဲကို ဖျောက်ပေတတ်၏ ချမ်းသာ
ကို ဆောင်ပေတတ်၏ ဟူ၍။ ဂစ္ဆာမ-သေဝါမ၊ မှီဝဲဆည်းကပ်ပါ
ကုန်၏။ တနည်းကား၊ ဂစ္ဆာမ-ဗုဒ္ဓါမ၊ သိပါကုန်၏။ ဓမ္မဉ္စ၊ ကို။
လည်းကောင်း။ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ သရဏံ-သရဏံ
ဇုတိ၊ ဟူ၍။ ဂစ္ဆာမ-သေဝါမ၊ ကုန်၏။ တနည်းကား၊ ဂစ္ဆာမ၊

ဗုဇ္ဈာမ၊ ကုန်၏။ ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ နော၊ ငါတို့ကို။ အဇ္ဇ-
 တဂ္ဂ၊ ယနေ့ကို အစပြု၍။ ပါဏုပေတံ၊ ဇီဝိန္ဒြေတည်သရွှေသော
 ကာလပတ်လုံး။ (ဇီဝိတိန္ဒြေနှင့်ပြည့်စုံသော ကာလပတ်လုံး၊ လည်း
 ဟူ'')။ သရဏံဂတေ၊ မှီဝဲဆည်းကပ်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော။
 ဥပါသကေ-ဥပါသကာဇ္ဇတိ၊ သီတင်းသည်တို့ဟူ၍။ ဓာရေတု၊
 မှတ်တော်မူလော။ ဇ္ဇတိ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ ။
 တေရသမံ၊ သော။ တေဝိဇ္ဇသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂေါ၊ သီလက္ခန္ဓဝဂ်သည်၊
 နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

ဥဒါန်း

တဿသီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂဿ၊ ၎င်း။ ဥဒါနံ၊ အကျဉ်းစကားကို။ ဧဝံ၊ သို့။
 ဝေဒိတဗ္ဗံ။ ၎င်း။ မြဟ္မ၊ မြဟ္မဇာလသုတ် လည်းကောင်း။ သာမည၊
 သာမညဗလသုတ် လည်းကောင်း။ အမ္မဋ္ဌ၊ အမ္မဋ္ဌသုတ် လည်း
 ကောင်း။ သောဏ၊ သောဏဒဏ္ဍသုတ် လည်းကောင်း။ ကုဋ၊
 ကုဋဒဏ္ဍသုတ် လည်းကောင်း။ မဟာလိ၊ မဟာလိသုတ် လည်း
 ကောင်း။ ဇာလိ၊ ဇာလိယသုတ် လည်းကောင်း။ သီဟ၊ မဟာ
 သီဟနာဒသုတ် လည်းကောင်း။ ပေါဋ္ဌ၊ ပေါဋ္ဌပါဒသုတ် လည်း
 ကောင်း။ သုဘော၊ လည်းကောင်း။ ဝဇ္ဇော၊ ကော်ဝဇ္ဇသုတ် လည်း
 ကောင်း။ လောဟိ၊ လောဟိစ္စသုတ် လည်းကောင်း။ တေဝိဇ္ဇ၊
 လည်းကောင်း။ ဇ္ဇတိဇ္ဇမိနာ ပဘောဒေန၊ ဖြင့်။ တေရသ၊ တဆယ့်
 သုံးသုတ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

သုတ်သီလက္ခန္ဓပါဠိတော် နိဿယသစ်
 ပြီး၏။

ကျမ်းပြီးနိဂုံး .

သုံးလူ့ ထွတ်ထား၊ မြတ်ဘုရားသည်၊ ထားတုံသာသနာ၊ မှန်စွာ
 အညီ၊ ခွေးနှစ်လိမ္မာ၊ သတ္တနဝါ၊ ဤသင်္ချာနှင့်၊ သာယာပြန်ပြော၊
 သဘောမှန်စွာ၊ နေရင်း ရွာ၏၊ ဒိသာနောက်ယွန်း၊ ထူးဆန်း
 သာယာ၊ ဥတ္တရာ၌၊ ဘာဝနာစီးဖြန်း၊ ရဟန်းအမှု၊ ပြုကုန်အမှန်၊
 သူမြတ်မွန်တို့၊ ကော်မချွတ်၊ ကျင့်ဝတ်မွေ့လျော်၊ ပျော်ပါးပေရာ၊
 တာဝါးရာ၌၊ ကြီးစွာပူညံ၊ ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ အမှန်စင်စစ်၊
 ဖြစ်သည်ချောချော၊ မနောရမ္မာ၊ မည်သာတွင်သီး၊ ကျောင်းမ
 ကြီး၌၊ အသီးအခြား၊ တပည့်များကို၊ သင်ကြားကျမ်းဂန်၊ တတ်
 ပွန်လိမ္မာ၊ အရိသာလင်္ကာရ၊ ထေရ်ကုန်ငလျင်၊ နေ့ည မပြတ်၊
 နိစ္စပတ်ဖြင့်၊ ရေးမှတ်ပြုပြင်၊ စီရင်ပေထ၊ နိဿယကို၊ သဗ္ဗသတ္တာ၊
 လွန်ဝမ်းသာ၍၊ ညီညာသာခု-ခေါ်စေသော်။

ကျမ်းပြီးနိဂုံး ပြီးပြီ။

